

Zjavenie 18: hlasný výkrik — 2018-2030

*„Padla, padla, Veľký Babylon! »
„Vyjdite spomedzi nej, ľud môj...“*

Samuel predstavuje

Vysvetlite mi Daniel a Zjavenie

Prorocké dôkazy, že Boh má
svoje konečné zjavenia pre svojich
vyvolených

V tomto diele: Jeho projekt – jeho
súd

Verzia: 23-09-2023 (7-7th ⁻⁵⁹⁹⁴)

*“ A počul som hlas muža uprostred Ulai;
zvolal a povedal: Gabriel, vysvetli mu videnie “ Daniel 8:16.*

Vysvetľujúca poznámka k obálke

Zhora nadol: Posolstvá od troch anjelov zo Zjavenia 14.

Toto sú tri pravdy z knihy Daniel zjavené svätým po súdnom procese na jar 1843 a po súdnom procese z 22. októbra 1844. Ignorujúc úlohu sabatu raní adventisti nedokázali pochopiť skutočný význam týchto posolstiev. Adventisti, ktorí očakávali návrat Krista, spojili svoju skúsenosť s „**polnočným plačom**“ alebo „*uprostred noci*“, citovaným v podobenstve o „*desiatich pannách*“ z Mt 25:1 až 13, kde sa oznamuje „návrat“ . *ženicha*“.

- 1- **Téma súdu** sa rozvinula v Dan. 8:13-14 a predmetom posolstva prvého anjela v Zj. 14:7: „*Bojte sa Boha a vzdávajúce mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu a klaňajte sa tomu, kto to urobil. zem, nebesia a pramene vôd!*“: návrat do soboty, jediného skutočného siedmeho dňa Božieho poriadku, židovského sabatu a týždenného dňa odpočinku, vyžaduje Boh vo štvrtom zo svojich desiatich prikázaní.
- 2- **Odsúdenie pápežského Ríma** , „*malého rohu*“ a „*iného kráľa*“ z Daniela 7:8-24 a 8:10-23 až 25, ktorý dostáva meno „*Babylon veľký*“ v posolstve druhého anjela Apo. 14:8: „*Padol Veľký Babylon, padol!*“: hlavne kvôli nedeli, bývalému "dňu slnka" zdedenému po cisárovi Konštantínovi I.,^{ktorý} ho ustanovil 7. marca 321. Ale tento výraz " *spadol* " je odôvodnený zjavením jeho prekriatej povahy Bohom, keď predstavil ju svojim adventistickým služobníkom po roku 1843, v roku 1844, obnovením praktizovania opusteného sabatu. „*Padla*“ znamená: „je vzatá a porazená“. Boh pravdy tak oznamuje svoje víťazstvo nad táborom náboženských klamstiev.
- 3- **Téma posledného súdu**, kde „*oheň druhej smrti*“ zasiahne kresťanských rebelov. Toto je obraz uvedený v Dan. 7:9-10, téma je rozvinutá v Zj. 20:10-15 a je predmetom posolstva tretieho anjela v Zj. 14:9-10: " *A ďalší, tretí anjel išiel za nimi a hovoril veľkým hlasom: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijme znamenie na čelo alebo na ruku, aj on bude piť víno hnevu Božieho, vyliate von. vmiešame do kalicha jeho hnevu a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom*“: Nedel'a je tu stotožňovaná so „*znamením šelmy*“.

Všimnite si identickú zhodu čísel cieľových veršov v Danielovi 7: 9-10 a Zjavení 14: 9-10.

Štvrtý anjel : objavuje sa iba v Apo.18, kde zobrazuje záverečné zvestovanie troch predchádzajúcich adventistických posolstiev, ktoré ťažia zo všetkého božského svetla, ktoré ich prišlo osvetliť od roku 1994 a až do konca sveta, teda do jar 2030 Toto je úloha, ktorú musí táto práca zohrávať. Svetlo, ktoré ho osvietilo, odhaľuje následné viny: katolíckeho náboženstva od roku 538; protestantského náboženstva, od roku 1843; a oficiálna adventistická inštitúcia od roku 1994. Všetky tieto duchovné pády mali vo svojej dobe príčinu: odmietnutie svetla, ktoré ponúka Duch Svätý v Ježišovi Kristovi. „*V čase*

konca “ spomínaného v Dan.11:40, Katolícka cirkev združuje vo svojej kľiatbe všetky náboženské skupiny, kresťanské alebo nie, ktoré uznávajú jej službu a jej autoritu; a to pod záštitou jej takzvanej „ekumenickej“ aliancie, ku ktorej sa po protestantizme v roku 1995 pripojil oficiálny adventizmus.

2. Korint'anom 4:3-4

“ ...Ak je naše evanjelium stále zahalené, je zahalené tým, ktorí hynú; pre neveriacich, ktorých inteligenciu Boh tohto veku oslepil, aby nevideli nádheru evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Božím . »

"A ak prorocké slovo zostane nepochopené, zostane to len pre tých, ktorí musia byť stratení"

V súhrne zjavení prezentovaných v tomto dokumente tiež vedzte, že na „ ospravedlnenie svätosti “ od jari 1843 ustanovený dekrétom Boha stvoriteľa a zákonodarcu z Daniela 8:14 podľa jeho „ večného evanjelia “,

po celej zemi, každý muž a každá žena, musí byť pokrstený v mene Ježiša Krista úplným ponorením, aby získal Božiu milosť,

musí dodržiavať sobotu, siedmy deň sobotného odpočinku, posvätený Bohom v Genesis 2, a 4. z jeho 10 prikázaní citovaných v Exodus 20; toto, aby si zachoval svoju milosť,

musí rešpektovať božské morálne zákony a stravovacie zákony predpísané vo Svätej Biblii, v Genesis 1:29 a Levitikus 11, (svätosť tela)

a nesmie „ pohrdat' jeho prorockým slovom “, aby „neuhašoval Ducha Božieho “ (1 Tes. 5:20).

Každý, kto nespĺňa tieto kritériá, je Bohom odsúdený na „ druhú smrť “ opísanú v Zjavení 20.

Samuel

VYSVETLITE – JA DANIEL A APOKALYPSA

Stránkovanie preberaných tém

Prvá časť: Prípravné poznámky

Používa automatické vyhľadávanie čísel strán použitého softvéru

Titulná strana

07	Prezentácia
12	Boh a jeho stvorenia
13	Biblické základy pravdy
16	Základná poznámka : 7. marec 321, prekliaty deň hriechu
26	Svedectvo Božie dané na zemi
28	Poznámka : Nezamieňajte si mučeníctvo s trestom
29	Genesis: dôležité prorocké zhrnutie
30	Viera a nevera
33	Jedlo do vhodného počasia
37	Odhalené dejiny pravej viery
39	Prípravné poznámky ku knihe Daniel
41	Všetko to začína v Danielovi – KNIHA DANIELOVEJ
42	Daniel 1 - Príchod Daniela do Babylonu
45	Daniel 2 - <i>Socha</i> videnia kráľa Nabuchodonozora
56	Daniel 3 - Traja spoločníci v <i>peci</i>
62	Daniel 4 – kráľ ponížený a obrátený
69	Daniel 5 - Súd kráľa Balsazára
74	Daniel 6 - Daniel v <i>jame levovej</i>
79	Daniel 7 - <i>The štyri zvieratá a malý pápežský roh</i>
90	Daniel 8 - Pápežská identita potvrdená – boží dekrét z Dan.8:14.
103	Daniel 9 - Oznámenie času pozemskej služby Ježiša Krista.
121	Daniel 10 - Oznámenie o <i>veľkom nešťastí</i> - Vízie o nešťastí
127	Daniel 11 - Sedem vojen v Sýrii.
146	Daniel 12 - Ilustrovaná a datovaná adventistická univerzálna misia.
155	Úvod do prorockej symboliky
158	Adventizmus
163	Prvý pohľad na Apokalypsu
167	Symboly Ríma v prorockých
173	Svetlo v sobotu
176	Božie nariadenie z Daniela 8:14
179	Príprava na apokalypsu
183	Apokalypsa v súhrne
188	Druhá časť: podrobná štúdia Apokalypsy
188	Zjavenie 1 : Prológ – Návrat Krista – Adventistická téma
199	Zjavenie 2 : Zhromaždenie Krista od svojho počiatku do roku 1843
199	1. perióda: <i>Efez</i> - 2. perióda : <i>Smyrna</i> - 3. perióda : <i>Pergamum</i> -
	4. ^{era} : <i>Tyatira</i>

- 216 **Zjavenie 3** : Zhromaždenie Krista od roku 1843 - obnovená apoštolská kresťanská viera
- 216 5. tretina : *Sardy* - 6. ^{tretina} : *Philadelphia* -
- 223 Osud adventizmu odhalený v prvej vízii Ellen G. Whiteovej
- 225 7. ^{éra} : *Laodicea*
- 229 **Zjavenie 4** : nebeský súd
- 232 Poznámka : **BOŽSKÝ ZÁKON** prorokuje
- 239 **Zjavenie 5** : Syn človeka
- 244 **Zjavenie 6** : Aktéri, božie tresty a znamenia čias kresťanskej éry – Prvých 6 pečatí
- 251 **Zjavenie 7** : Adventizmus siedmeho dňa spečatený „*pečaťou Božou*“ : sobotou a tajnou „*siedmou pečaťou*“.
- 259 **Zjavenie 8** : Prvé štyri „*trúbky*“
- 268 **Zjavenie 9** : 5. a 6. „*trúbka*“
- 268 piata „*trúbka*“
- 276 šiesta „*trúbka*“
- 286 **Zjavenie 10** : „*malá otvorená kniha*“
- 291 Koniec prvej časti Zjavenia
Druhá časť: vypracované témy
- 292 **Zjavenie 11** : pápežská vláda – národný ateizmus – 7. „*trúba*“
- 305 **Zjavenie 12** : Veľký centrálny plán
- 313 **Zjavenie 13** : falošní bratia kresťanského náboženstva
- 322 **Zjavenie 14** : Čas adventizmu siedmeho dňa
- 333 **Zjavenie 15** : Koniec skúšobnej doby
- 336 **Zjavenie 16** : *Sedem posledných rán Božieho hnevu*
- 345 **Zjavenie 17** : prostitútka je demaskovaná a identifikovaná
- 356 **Zjavenie 18** : prostitútka dostane svoj trest
- 368 **Zjavenie 19** : *Armagedonská bitka Ježiša Krista*
- 375 **Zjavenie 20** : *Tisíc rokov 7. tisícročia a posledný súd*
- 381 **Zjavenie 21** : symbolizoval oslávený *Nový Jeruzalem*
- 392 **Zjavenie 22** : Nekonečný deň večnosti
- 405 **Litera zabíja, ale Duch oživuje**
- 408 **Pozemský čas Ježiša Krista**
- 410 **Svätosť a posvätenie**
- 424 **Oddelenia Genesis – od Genesis 1 po 22 –**
- 525 Splnenie zaslúbení dané Abrahámovi: Genesis 23, aby...
- 528 Exodus a verný Mojžiš – Z Biblie vo všeobecnosti – Hodina poslednej voľby – Adventizmus siedmeho dňa: Odlúčenie, meno, história – Hlavné Božie sudy – Božské od A po Z – Skreslenia biblických textov – Duch obnovuje pravdu.
- 547 **Záverčné venovanie**
- 548 **Posledný hovor**

Poznámka: preklady do cudzích jazykov sú vykonávané pomocou automatického prekladateľského softvéru, autor je zodpovedný len za texty vo francúzštine, v jazyku originálnej verzie dokumentov.

Vysvetlite mi Daniel a Zjavenie

Prezentácia

Narodil som sa a žijem v tejto veľmi ohavnej krajine, pretože Boh symbolicky pomenuje jej hlavné mesto „*Sodoma a Egypt*“ v Zj. 11:8. Jeho model spoločnosti, republikánsky, závidný, bol napodobňovaný, šírený a prijatý mnohými národmi po celom svete; touto krajinou je Francúzsko, dominujúca monarchická a revolučná krajina, experimentátor piatich republík s mýtnickými režimami odsúdenými Bohom. Hrdo hlása a vystavuje svoje tabuľky ľudských práv, ktoré sú v hanebnom protiklade s tabuľkami ľudských povinností napísanými vo forme „desatora“ samotným Bohom Stvoriteľom. Od svojho vzniku a svojej prvej monarchie sa postavila na obranu svojho nepriateľa, rímskokatolíckeho náboženstva, ktorého učenie neprestalo nazývať „zlo“ to, čo Boh nazýva „dobrom“, a „dobrom“ nazývať to, čo nazýva „zlo“. Jeho revolúcia pokračovala v neúprosnom páde a viedla ho k prijatiu ateizmu. A tak, ako stvorenie, hrniec zeme, sa Francúzsko nachádza v patovej situácii, ktorá mu odporuje všemocného Boha, autentického železného hrnca; výsledok bol predvídateľný a prorokovaný ním; zažije pred ňou osud „*Sodomy*“ vinnej z tých istých hriechov. Svetové dejiny za posledných približne 1700 rokov formoval jej zlý vplyv, najmä podpora autority rímskokatolíckeho pápežského režimu zo strany jeho prvého panovníka Clovisa I., prvého kráľa ^{Frankov}. Bol pokrstený v Remeši 25. decembra v roku 498. Tento dátum sa nesie v znamení vianočnej slávnosti spojenej Rímom, nespravodlivo a poburujúco, s falošným dátumom narodenia Ježiša Krista, vteleného Boha, Stvoriteľa sveta a všetko, čo žije alebo existuje; ktorý sa právom hlási k titulu „*Boh pravdy*“, pretože sa mu hnuší „*lož, ktorej otcom je diabol*“, ako vyhlásil Ježiš.

Chcete nepopierateľný dôkaz, že žiadny rímsky pápež nie je oprávnený tvrdiť, že je služobníkom Ježiša Krista? Tu je to presné a biblické: Ježiš povedal v Mt 23:9: „*A nikoho nenazývajte svojím otcom na zemi; lebo jeden je tvoj otec, ktorý je na nebesiach.*»

Ako sa volá pápež na zemi? Každý to môže vidieť, „svätý *otec*“ alebo dokonca „veľmi svätý *otec*“. Katolícki kňazi sa nazývajú aj „*otcovia*“. Tento vzpurný postoj spôsobuje, že množstvo kňazov sa stavia ako údajne nepostrádateľní sprostredkovatelia medzi Bohom a hriešnikom, zatiaľ čo Biblia ho učí slobodnému prístupu k Bohu legitimizovanému Ježišom Kristom. Týmto spôsobom katolícka viera infantilizuje ľudské bytosti, aby sa javili ako nevyhnutné a nevyhnutné. Toto odklonenie od priameho príhovoru Ježiša Krista bude odsúdené Bohom v proroctve, v Dan.8:11-12. Otázka-Odpoveď: Kto môže uveriť, že mocný stvoriteľ Boh by si mohol vziať za svojich služobníkov ľudské bytosti, ktoré ho neposlúchajú s takou nehoráznou „*aroganciou*“, *odsudzovanou v Dan.7:8 a 8:25*? Biblická odpoveď na túto infantilizáciu ľudských myslí je v tomto verši z Jer.17:5: „*Toto hovorí Jahve: Prekliaty je muž, ktorý dôveruje človeku, berie si telo za svoju oporu a odvracia svoje srdce od Jahveho.*! »

Pretože to bolo Francúzsko, ktoré výrazne formovalo náboženské dejiny veľkej časti kresťanskej éry, Boh dal Francúzovi za úlohu odhaliť jeho prekliatu úlohu; to tým, že osvetlí skrytý význam jeho prorockých zjavení zašifrovaných v prísne biblickom kóde.

V roku 1975 som dostal oznámenie o mojom prorockom poslaní prostredníctvom videnia, ktorého skutočný význam som pochopil až v roku 1980, po krste. Pokrstený do kresťanskej viery adventistov siedmeho dňa som od roku 2018 vedel, že som bol poverený službou na čas jubilea (7-krát 7 rokov), ktoré sa skončí na jar 2030 návratom v sláve Pán Boh všemohúci, Ježiš Kristus.

Uznanie existencie Boha alebo Ježiša Krista nestačí na získanie večnej spásy.

Pripomínam si tu, že Ježiš pred návratom do neba adresoval svojim učeníkom slová týchto veršov z Mt 28:18 až 20: „Ježiš pristúpil k nim a *takto im povedal: Je mi daná všetka moc v nebi a na Zemi. **Chod'te teda, učte všetky národy**, krstite ich **v mene Otca i Syna i Ducha Svätého** a **naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal**. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta .” Jeho božský Duch inšpiroval v apoštolovi Petrovi toto ďalšie formálne a slávnostné vyhlásenie zo Skutkov 4:12: „ **V nikom inom niet spásy; lebo pod nebom niet iného mena daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení** .”*

Pochopte teda, že náboženstvo, ktoré nás zmieruje s Bohom, nie je založené na náboženskom dedičstve v dôsledku ľudských tradícií. Viera v zmiernu dobrovoľnú obeť, ktorú ponúka Boh prostredníctvom Jeho ľudskej smrti v Ježišovi Kristovi, je **jediným spôsobom**, ako dosiahnuť naše zmierenie s dokonalou spravodlivosťou Jeho božskej svätosti. Tiež, nech ste ktokoľvek, bez ohľadu na váš pôvod, zdedené náboženstvo, ľud, rasu, farbu pleti alebo jazyk, či dokonca postavenie medzi ľuďmi, vaše zmierenie s Bohom prichádza jedine skrze Ježiša Krista a pridržanie sa jeho učenia, ktoré oslovuje svojim učeníkom až do skončenia sveta; o čom svedčí tento dokument.

Výraz „ **Otec, Syn a Duch Svätý** “ označuje tri po sebe nasledujúce úlohy, ktoré zohral jediný Boh vo svojom pláne spásy, ktorý ponúkol vinnému hriešnemu človeku, odsúdenému na „ *druhú smrť* “. Táto „trojica“ nie je zhromaždením troch bohov, ako veria moslimovia, čím sa ospravedlňuje ich odmietnutie tejto kresťanskej dogmy a jej náboženstva. Ako „ **Otec** “ je Boh našim stvoriteľom pre všetkých; ako „ **Syn** “ si dal telo z mäsa, aby odčinil hriechy svojich vyvolených namiesto nich; v „ **Duchu Svätom** “ prichádza Boh, Duch vzkrieseného Krista, aby pomohol svojim vyvoleným uspieť v ich obrátení získaním „ **posvätenia, bez ktorého nikto neuvidí Pána** “, podľa toho, čo učí apoštol Pavol v Židom 12. : 14; „ **posvätenie** “ znamená byť **oddelené** pre Boha a Bohom. Potvrďuje jeho prijatie vyvoleného a objavuje sa v skutkoch jeho viery, v jeho láske k Bohu a jeho inšpirovanej a zjavenej biblickej pravde.

Čítanie tohto dokumentu je nevyhnutné na pochopenie **veľmi vysokej úrovne kliatby**, ktorá zaťažuje národy zeme, ich náboženské inštitúcie a tie v západnom kresťanskom svete, najmä kvôli ich kresťanskému pôvodu; pretože cesta, ktorú vytýčil Ježiš Kristus, predstavuje **jedinečnú a výlučnú cestu spásy**

Božieho projektu; v dôsledku toho zostáva kresťanská viera hlavným cieľom útokov diabla a démonov.

Záchranný projekt navrhnutý Bohom Stvoriteľom je v podstate jednoduchý a logický. Náboženstvo však nadobúda komplexný charakter, pretože tí, ktorí ho vyučujú, myslia len na ospravedlnenie svojej náboženskej predstavy a keď sa dopúšťajú hriechu, často z nevedomosti, táto koncepcia už nie je v súlade s požiadavkami Boha. V dôsledku toho ich zasiahne svojou kľatbou, ktorú si vykladajú vo svoj prospech a nepočujú božskú výčitku.

Toto dielo nie je určené na získanie literárnej ceny; pre Boha stvoriteľa je jeho jedinou úlohou podrobiť svojich vyvolených skúške viery, ktorá im umožní získať večný život, ktorý vyhral Ježiš Kristus. Nájdete tam opakovania, ale toto je štýl, ktorý Boh používa tým, že vytĺka tie isté učenia, ktoré zjavuje prostredníctvom rôznych obrazov a symbolov. Tieto početné opakovania predstavujú najlepší dôkaz ich autenticity a svedčia o tom, akú dôležitosť pripisoval príslušným ilustrovaným pravdám. Podobenstvá, ktoré učil Ježiš, potvrdzujú tento dôraz a opakovanie.

V tomto diele nájdete zjavenia od veľkého stvoriteľa Boha, ktorý nás navštívil pod ľudským menom Ježiš Nazaretský, ktorý prišiel pod titulom „pomazaný“ alebo „mesiáš“, podľa hebrejského „mashiah“ citovaného v Dan. 9:25, alebo „Kristus“, z gréckeho „christos“ zo spisov Novej zmluvy. V ňom Boh prišiel ponúknuť svoj dokonale čistý život ako dobrovoľnú obeť, aby potvrdil obrady zvieracích obetí, ktoré predchádzali jeho príchodu od prvotného hriechu spáchaného Evou a Adamom. Výraz „*pomazaný*“ označuje toho, kto prijíma pomazanie Duchom Svätým symbolizované olejom z olív. Prorocké zjavenie dané Bohom v jedinom mene Ježiša Krista a jeho vykupiteľské dielo vedie jeho vyvolených na cestu, ktorá vedie k večnému životu. Pretože spasenie z milosti samo o sebe nezabráni tomu, aby vyvolení upadli do pascí, o ktorých nevie. Je to preto na dokončenie svojej ponuky milosti, že v mene Ježiša Krista Boh prichádza odhaliť existenciu hlavných pascí, ktoré umožňujú jeho posledným služobníkom času konca analyzovať, posudzovať a jasne **pochopiť** zmätené situácia univerzálneho kresťanského náboženstva, ktorá prevláda v tejto poslednej epoche pozemskej spásy.

Ale pred sejbou je vhodné vykoreniť; pretože povaha Boha stvoriteľa je skreslená učením veľkých monoteistických náboženstiev prevládajúcich na zemi. Všetci majú spoločné to, že nútia jediného Boha, a tak svedčia o svojom oddelení a od akéhokoľvek vzťahu s ním. Zdanlivá sloboda prislúchajúca kresťanskej viere je len vďaka aktuálnym okolnostiam doby, no akonáhle Boh dovolí démonom slobodne konať, táto neznášanlivosť voči tým, ktorí ich nenasledujú, sa znova objaví. Ak by Boh chcel konať prostredníctvom nátlaku, stačilo by mu jednoducho, aby sa zviditeľnil ich očiam, aby od svojich stvorení získal, aby poslúchali všetky jeho vôle. Ak takto nekonal, je to preto, že jeho výber volených predstaviteľov spočíva **výlučne** na slobodnom rozhodnutí milovať ho alebo odmietnuť; slobodnú voľbu, ktorú dáva všetkým svojim tvorom. A ak existuje obmedzenie, je to len obmedzenie prirodzeného charakteru vyvolených, ktorých svojou individuálnou slobodnou povahou tlačí a priťahuje Boh lásky. A toto meno láska jej vyhovuje, pretože ju sublimuje tým, že svojim tvorom ponúka ukážku

uvedenú do činnosti, ktorá ju robí nespochybniteľnou; a to obetovaním svojho života na odčinenie v osobe Ježiša Krista za hriechy, ktoré zdedili a spáchali **iba jeho vyvolení** v čase svojej nevedomosti a slabosti. Pozor ! Na zemi má toto slovo láska len podobu citu a jeho slabosti. To Božie je silné a dokonale spravodlivé; čo robí celý rozdiel, pretože má formu princípu, kde je pocit úplne pod kontrolou. Právě náboženstvo schválené Bohom teda spočíva na slobodnom prirútení k jeho osobe, jeho myšlienkam a jeho zásadám ustanoveným v zákonoch. Všetok pozemský život je postavený na jeho fyzikálnych, chemických, morálnych, psychických a duchovných zákonoch. Tak, ako myšlienka uniknúť zákonu zemskej príťažlivosti a nechať ho zmiznúť, nenapadne človeka, jeho duch môže harmonicky prekvitať iba v úcte a poslušnosti zákonom a zásadám ustanoveným Bohom Stvoriteľom. A tieto slová apoštola Pavla z 1Kor 10:31 sú teda dokonale oprávnené: „ **Či jete, či pijete, alebo robíte čokoľvek iné, všetko robte na Božiu slávu** “. Uplatnenie tohto bezplatného pozvania je umožnené skutočnosťou, že v Biblii a jedinej Boh vydal a zjavil svoje božské názory. A je dôležité vziať do úvahy jeho názor pri vykonávaní diela „**posvätenia, bez ktorého**“ podľa Židom 12:14 „ **nikto neuvidí Pána** “. Niekedy má jeho názor formu receptu, ale nie je o nič diskutabilnejší ako ten, ktorý poskytne odborný lekár, ktorému sa človek ponáhl'a poslúchnuť v domnení, že koná v najlepšom záujme pre svoje zdravie. telesný alebo duševný (dokonca aj ak sa mýli). Boh Stvoriteľ je predovšetkým jediným a skutočným lekárom duší, ktorých pozná do najmenších detailov. Bolí to, ale uzdravuje sa vždy, keď je situácia priaznivá. Nakoniec však zničí a vyhladí všetok nebeský a pozemský život, ktorý sa ukázal ako neschopný milovať ho, a teda ani poslúchať.

Náboženská intolerancia je teda zjavným ovocím falošného monoteistického náboženstva. Predstavuje veľmi vážnu chybu a hriech, pretože deformuje Boží charakter, a tým, že naňho útočí, neriskuje získanie jeho požehnaní, jeho milosti a jeho spásy. Boh ho však používa ako bič na potrestanie a zasiahanie neveriaceho alebo neverného ľudstva. Opieram sa tu o biblické a historické svedectvo. V skutočnosti nás spisy starej zmluvy učia, že na potrestanie nevernosti svojho ľudu, národa zvaného Izrael, Boh použil „filištínsky“ ľud, svojho najbližšieho suseda. V našej dobe tento ľud pokračuje v tejto akcii pod názvom „Palestínčan“. Neskôr, keď chcel odhaliť svoj úsudok a konečné odsúdenie tohto pozemského telesného Izraela, privolal si služby chaldejského kráľa Nabuchodonozora; toto trikrát. V treťom, v roku – 586, bol národ zničený a ľudia, ktorí prežili, boli vzatí do deportácie do Babylonu na obdobie „70 rokov“, ako je prorokované v Jer.25:11. Neskôr bol národ pre svoje odmietnutie uznať Ježiša Krista za svojho mesiáša opäť zničený rímskymi vojskami vedenými Titusom, dedičom cisára Vespasiana. Počas kresťanskej éry, ktorá sa oficiálne vrátila do hriechu v roku 321, bola kresťanská viera odovzdaná neznášanlivosti pápežov od roku 538. A táto dominantná katolícka viera hľadala spory s ľuďmi na Blízkom východe, ktorí sa v tom istom 6. storočí stali nábožensky moslimami . Neveriace kresťanstvo tam našlo večného impozantného protivníka. Pretože náboženská opozícia dvoch táborov je ako póly, úplne proti sebe až do konca sveta. Aj neveriaci je hrdý a hľadá slávu výlučnosti; keď to nezískal od Boha, pripisuje si to sám sebe a neprijíma výzvy. Tento opis jednotlivca tiež spoločne

charakterizuje členov, ktorí patria do rôznych zhromaždení a zoskupujú sa v rôznych falošných náboženstvách. Odsúdiť netoleranciu neznamená, že Boh je tolerantný. Intolerancia je ľudská prax inšpirovaná démonickým táborom. Slovo tolerantný zahŕňa myšlienku neznášanlivosti a slovo pravej viery znamená súhlas alebo nesúhlas podľa biblického princípu „áno alebo nie“. Boh zo svojej strany podporuje existenciu zla bez toho, aby ho toleroval; podporuje ju v čase slobody plánovanej v jeho projekte výberu svojich volených predstaviteľov. Slovo tolerancia sa teda vzťahuje len na ľudstvo a tento pojem sa objavil v edikte z Nantes Henricha IV. z 13. apríla 1598. Ale po skončení času milosti bude zlo a tí, ktorí to robia, zničení. Náboženskú slobodu, ktorú človeku dal Boh od začiatku, nahradila tolerancia.

Vyhlasuje sa menu tohto diela; dôkazy budú prezentované a demonštrované na všetkých stranách.

Boh a jeho stvorenia

Duchovný lexikón, ktorý používajú muži v latinskej Európe, skrýva základné posolstvá doručené Bohom. Tak je to predovšetkým so slovom Apokalypsa, ktoré v tomto aspekte evokuje veľkú katastrofu, ktorej sa ľudia boja. Za týmto desivým pojmom sa však skrýva preklad „Zjavenie“, ktorý svojim

služobníkom v Kristovi zjavuje nevyhnutné veci potrebné pre ich spasenie. Podľa zásady, ktorá diktuje, že šťastie jedných spôsobuje nešťastie druhých, tých z opačného tábora, posolstvá v absolútnych protikladoch sú veľmi bohaté na učenie a veľmi často sa uvádzajú vo veľmi svätom „Zjavení“, ktoré dostal apoštol Ján.

Ďalší výraz, slovo „anjel“, skrýva dôležité ponaučenia. Toto francúzske slovo pochádza zo samotného latinského „angelus“ prevzatého z gréckeho „aggelos“, čo znamená: posol. Tento preklad nám odhaľuje hodnotu, ktorú Boh dáva svojim stvoreniam, svojim náprotivkom, ktorých stvoril slobodných a relatívne nezávislých. Keďže život je daný Bohom, táto nezávislosť si zachováva logické obmedzenia. Ale tento výraz „posol“ nám odhaľuje, že Boh vidí svoje slobodné náprotivky ako živé posolstvá. Každé stvorenie teda predstavuje posolstvo zložené zo životnej skúsenosti poznačenej osobnými rozhodnutiami a postojmi, ktoré tvoria to, čo Biblia nazýva „duša“. Každý tvor je jedinečný ako živá duša. Pretože to, čo prvé nebeské náprotivky stvorené Bohom, tí, ktorých tradične nazývame „anjeli“, nevedeli je, že ten, kto im dal život a právo na život, si ich môže vziať späť. Boli stvorení, aby žili večne a nepoznali ani význam slova smrť. Má im odhaliť, čo znamená slovo smrť, že Boh stvoril našu pozemskú dimenziu, v ktorej by ľudský druh alebo Adam zohral rolu smrteľníka po hriechu rajskej záhrady. Posolstvo, ktoré predstavujeme, sa Bohu páči **iba** vtedy, ak je v súlade s Jeho normami dobra a zla. Ak toto posolstvo splňa svoj štandard zla a zla, ten, kto ho nesie, je vzpurného typu, ktorého odsudzuje na večnú smrť, na konečné zničenie a zničenie celej jeho duše.

Biblické základy pravdy

Boh videl, že je dobré a správne odhaliť po prvé Mojžišovi pôvod nášho pozemského systému, aby o ňom vedela každá ľudská bytosť. Označuje tam prioritu duchovného učenia. V tejto akcii nám predkladá **základy svojej pravdy**, ktoré začínajú regulovaním poriadku času. Lebo Boh je Bohom poriadku a vznešenej dôslednosti. V porovnaní s jeho štandardmi objavíme hlúpy a nesúvislý aspekt nášho súčasného poriadku, ktorý nastolil človek hriechu. Pretože je to skutočne hriech a už prvotný hriech, ktorý všetko mení.

Pred čímkol'vek iným je však nevyhnutné pochopiť, že „ *začiatok* “ citovaný Bohom v Biblii a prvé slovo knihy s názvom „Genesis“ je „pôvod“, sa netýka „začiatku“ života, ale iba o jeho stvorení celej našej pozemskej dimenzie, ktorá zahŕňa hviezdy nebeského vesmíru, všetky stvorené štvrtý deň po samotnej Zemi. S touto myšlienkou môžeme pochopiť, že tento špecifický pozemský systém, v ktorom budú noci a dni nasledovať jedna po druhej, je stvorený, aby sa stal prostredím, kde sa budú navzájom konfrontovať Boh a jeho verní vyvolení a diablov nepriateľský tábor. Tento boj božského dobra proti zlu diabla, prvého hriešnika v dejinách života, je dôvodom jeho existencie a základom celého odhalenia jeho univerzálneho a mnohostranného spásneho projektu. Počas tejto práce objavíte význam určitých záhadných slov, ktoré povedal Ježiš Kristus počas svojej pozemskej služby. Uvidíte tak, aký veľký význam majú vo veľkom projekte, ktorý uviedol do pohybu jediný veľký Boh, stvoriteľ všetkých foriem života a hmoty. Tu uzatváram túto dôležitú zátvorku a vraciam sa k téme časového poriadku ustanoveného týmto Najvyšším suverénom existencie.

Pred hriechom mali Adam a Eva svoje životy usporiadané okolo sledu sedemdnových týždňov. Podľa vzoru štvrtého z desiatich prikázaní (alebo Desatora), ktorý to **pripomína**, je siedmy deň dňom posväteným na odpočinok Bohom a človekom, a keďže dnes vieme, čo tento čin prorokuje, môžeme pochopiť, prečo sa Boh drží rešpektovať túto prax. Vo svojom celkovom projekte, ktorý vysvetľuje dôvody tohto špecifického pozemského stvorenia, týždeň, navrhovaná časová jednotka, prorokuje sedemtisíc rokov, počas ktorých sa uskutoční veľký projekt univerzálneho (a multiverzálneho) prejavu jeho lásky a spravodlivosti. V tomto programe, analogicky k prvým šiestim dňom v týždni, bude prvých šesť tisícročí vystavených prejavom jeho lásky a trpezlivosti. A ako siedmy deň, aj siedme tisícročie bude venované nastoleniu jeho dokonalej spravodlivosti. Tento program môžem zhrnúť takto: šesť dní (tisíc rokov = šesťtisíc rokov) na záchranu a siedmy (= tisíc rokov) na súdenie a vyhladenie pozemských a nebeských rebelov. Tento projekt spásy bude úplne spočívať na dobrovoľnej obeti zmierenia, ktorú vykonal Boh stvoriteľ, v pozemskom božskom aspekte menovanej osoby, z jeho božskej vôle, Ježiš Kristus v gréckej verzii alebo podľa hebrejčiny Ježiš Mesiáš.

Pred hriechom, v pôvodnom dokonalom božskom poriadku, sa celý deň skladá z dvoch po sebe nasledujúcich rovnakých častí; Po 12 hodinách lunárnej noci nasleduje 12 hodín slnečného žiarenia a cyklus sa neustále opakuje. V našom súčasnom stave sa táto situácia objavuje len dva dni v roku, v čase jarnej a jesennej rovnodennosti. Vieme, že súčasné ročné obdobia sú spôsobené naklonením zemskej osi, a preto môžeme pochopiť, že tento sklon sa objavil ako dôsledok prvotného hriechu spáchaného prvým párom Adamom a Evou. Pred hriechom, bez tohto sklonu, bola zákonitosť božského poriadku dokonalá.

Úplná revolúcia Zeme okolo Slnka označuje jednotku roka. Mojžiš vo svojom svedectve rozpráva príbeh o exode Hebrejov, ktorých Boh vyslobodil z egyptského otroctva. A práve v deň tohto odchodu Boh povedal Mojžišovi v 2M 12:2: „ *Tento mesiac bude pre teba prvým mesiacom v roku; bude to pre teba prvý*

mesiac ." Takéto naliehanie svedčí o dôležitosti, ktorú Boh tejto veci pripisuje. Hebrejský kalendár dvanástich lunárnych mesiacov kolisal s časom a za solárnym poriadkom bolo potrebné pridať ďalší trinásty mesiac, aby sa po niekoľkých rokoch nahromadenia tohto oneskorenia opäť získala zhoda. Hebrejci vyšli z Egypta „ 14. deň prvého mesiaca v roku “, ktorý logicky začínal jarnou rovnodennosťou; meno, ktoré presne znamená „prvýkrát“.

Tento príkaz od Boha, „ *tento mesiac bude pre vás prvým mesiacom v roku* “, nie je triviálny, pretože je adresovaný všetkým ľuďom, ktorí budú žiadať o jeho spásu až do konca sveta; Hebrejský Izrael, príjemca Božieho zjavenia, je len predvojom veľkého univerzálneho záchranného projektu svojho božského programu. Po jeho lunárnom čase bude nasledovať snečný čas Krista, prostredníctvom ktorého sa v celom svojom svetle zjaví Boží projekt spásy.

Dokonalá obnova týchto božských noriem nebude nikdy dosiahnutá na zemi obývanej vzpurnými a zlými ľudskými bytosťami. Je to však možné, v individuálnom vzťahu, ktorý máme s Bohom, týmto mocným neviditeľným tvorivým Duchom, ktorý vyvyšuje lásku rovnako ako spravodlivosť. A každý vzťah s ním musí začať týmto hľadaním **jeho** hodnôt a po prvé, hodnôt **jeho** časového poriadku. Toto je skutok viery, celkom jednoduchý a bez zvláštnych zásluh; minimum, ktoré môžeme ponúknuť z našej ľudskej stránky. Keď je náš prístup k Nemu príjemný, láskyplný vzťah stvorenia a jeho Stvoriteľa sa stáva možným. Nebo sa nevyhráva činmi alebo zázrakmi, ale znakmi vzájomnej pozornosti, ktoré vyjadrujú pravú lásku. To je to, čo môže každý objaviť v diele Ježiša Krista, ktorý svoj život dobrovoľne položil na znak výzvy, aby zachránil iba svoju vyvolenú milovanú.

Po tomto obdivuhodnom obraze božského poriadku sa pozrime na žalostný aspekt nášho ľudského poriadku. Toto porovnanie je o to potrebnéjšie, že nám umožní pochopiť výčitky, ktoré Boh prorokoval prostredníctvom svojho proroka Daniela, ktorého Ježiš vo svojej hodine ako takého potvrdil. Medzi týmito výčítkami čítame v Dan. 7:25: „ *Navrhne zmeniť časy a zákon* .“ Boh pozná len jeden štandard týchto vecí; tie, ktoré on sám ustanovil od stvorenia sveta a potom ich zjavil Mojžišovi. Kto sa opovážil spáchať takú nehoráznosť? Dominantný režim, ktorému pripisuje „ *aroganciu* “ a „ *úspech jeho trikov* “. Syntéza týchto kritérií, ktorá sa tiež označuje ako „ *iný kráľ* “, *naznačuje náboženskú moc*. Navyše, obviňovaný z „ *prenasledovania svätých* “, možnosti výkladu zužujú a uzatvárajú rímsky pápežský režim ustanovený až od roku 538 dekrétom cisára Justiniána ¹. Ale Zjavenie zvané Apokalypsa odhalí skutočnosť, že tento dátum 538 je len dôsledkom a rozšírením zla, ktoré proti „ *časom a božskému zákonu*“ priviedol od 7. marca 321 rímsky cisár Konštantín ¹. Jeho zločin bude v tejto štúdii často pripomínaný, pretože tento zlý dátum vnáša kľiatbu do čistej a dokonalej kresťanskej viery založenej v časoch apoštolov. Toto zdieľanie viny pohanského cisárskeho Ríma a rímskokatolíckeho pápežského Ríma je hlavným kľúčom k prorockému zjaveniu vytvorenému vo svedectvách napísaných Danielom. Pre pohanského cisára stanovil prvý deň odpočinku, ale to je kresťanský pápežský režim ktorý ho nábožensky vnútil v jeho „ *zmenenej* “, konkrétnej a ľudskej podobe desiatich Božích prikázaní.

Základná poznámka: 7. marec 321, prekliaty deň hriechu

A mocne prekliaty, pretože 7. marca 321 bol zvyšok svätého siedmeho dňa sabatu na základe príkazu datovaného cisárskeho nariadenia oficiálne nahradený prvým dňom. V tom čase bol tento prvý deň zasvätený pohanom uctievaniu Boha Slnka, SOL INVICTVS, čiže hanebného NEPORAZENÉHO SLNKA, ktorý bol už predmetom uctievania zo strany Egyptanov v čase exodu. Hebrejom, ale aj v Amerike Inkom a Aztékom a dodnes Japoncom (krajina „vychádzajúceho slnka“). Diabol vždy používa tie isté recepty, aby priviedol ľudí k svojmu pádu a odsúdeniu Bohom. Využíva ich povrchnosť a telesnú myseľ, čo ich vedie k pohrdaniu duchovným životom a poučeniami z historickej minulosti. Dnes, 8. marca 2021, keď píšem túto poznámku, tieto správy svedčia o dôležitosti tohto pohoršenia, skutočnej božskej lèse-majesté, a božský čas opäť nadobúda svoj plný význam. Pre Boha sa čas roka začína na jar a končí koncom zimy, v našom súčasnom rímskom kalendári, od 20. marca do nasledujúceho 20. marca. Zdá sa teda, že 7. marec 321 bol pre Boha 7. marcom 320, t. j. 13 dní pred jarou 321. V

dôsledku toho to bol pre Boha rok 320, ktorý bol na konci poznačený ohavným činom proti jeho spravodlivému a svätý Boží zákon. Rok 2020 predstavuje podľa Božieho času 17. ^{výročie} (17: počet súdu) v počte storočí od roku 320. Nie je preto prekvapujúce, že od začiatku roku 2020 božská kliatba vstúpila do agresívnej fázy vo forme nákazlivého vírusu, ktorý vyvolal paniku na Západe, v spoločnosti ľudí, ktorých dôvera a viera boli vložené výlučne do vedy a jej pokroku. Panika je dôsledkom neschopnosti predstaviť účinný liek alebo vakcínu napriek vysokým technickým schopnostiam súčasných vedcov. Tým, že týmto 17 storočiam dávam prorockú hodnotu, si nič nevymýšľam, pretože pre Boha majú čísla duchovný význam, ktorý odhaľuje a používa pri konštrukcii svojich prorociev, a práve v Zjavení je 17. kapitola venovaná téme „ súd *smilnice, ktorá sedí na mnohých vodách* “. „ *Veľký Babylon* “ je jeho názov a zahrnuté „*veľké vody*“ naznačujú „*rieku Eufkrat*“, na ktorú sa Boh zameriava v posolstve „*šiestej trúby*“ zo Zj. 9:13, symbolu nadchádzajúcej tretej svetovej vojny. Za týmito symbolmi je pápežský katolicizmus a neverná kresťanská Európa, zdroje a ciele jeho hnevu. Boj medzi Bohom a ľuďmi sa práve začal; železný hrniec proti hlinenému hrncu, výsledok boja je predvídateľný; lepšie, je to prorokované a naprogramované. Ako chcel Boh osláviť 17. ^{storočie} 7. marca 320 (320 pre neho a jeho vyvolených; 321 pre falošne náboženský alebo svetský svet)? Dlhú som veril, že to bude vstupom do svetovej vojny, ale svetovou vojnou, ktorá sa skončí v atómovej forme, pretože to Boh trikrát prorokoval v Dan. 11:40 až 45, Ezechiel 38 a 39 a nakoniec , v Zj. 9:13 až 21. Boj iniciovaný Bohom proti spurnému ľudstvu od jari 2020 je rovnakého typu ako ten, ktorý viedol proti egyptskému faraónovi za čias Mojžiša; a konečný výsledok bude rovnaký; Boží nepriateľ tam príde o život, ako faraón, ktorý svojho času videl zomrieť svojho prvorodeného syna a stratil svojho vlastného. Dňa 8. marca 2021 poznamenávam, že tento výklad sa nenaplnil, ale bol som naň pripravený asi mesiac, keď som si božským vnuknutím uvedomil, že 321 je pre Boha 320 a že teda plánoval prekliatť, nielen deň 7. marca 2020, ale celý rok, ku ktorému sa tento prekliaty deň viaže, čím sa pre tento trest uplatňuje zásada citovaná v Nom. 14:34: „Tak ako ste strávili štyridsať dní skúmaním krajiny , *ponesie trest za vaše nepravosti štyridsať rokov, **rok na každý deň*** “.

K tomuto postrehu sa však pridáva jedna vec. Náš falošný kalendár sa mýli nielen so začiatkom roka, ale aj s dátumom narodenia Ježiša Krista. V 5. ^{storočí} to mních Dionýz Malý nesprávne umiestnil na smrť kráľa Herodesa, ktorá sa skutočne odohrala v 4. roku jeho kalendára. K týmto 4 rokom musíme pripočítať „*dva roky*“, ktoré Herodes odhadol ako vek Mesiáša, ktorého chcel podľa Mt 2:16 usmrtiť: „*Potom Herodes, keď videl, že bol oklamáný mudrci sa veľmi nahnevali a poslal zabiť všetky deti od dvoch rokov , ktoré boli v Betleheme a na celom jeho území, podľa dátumu , na ktorý sa starostlivo vypýtal od mudrcov* “. Takže, keď počíta roky, Boh k nášmu obvyklému falošnému a zavádzajúcemu dátumu pripočíta 6 rokov a narodenie Ježiša sa udialo na jar toho roku – 6. Výsledkom bolo, že rok 320 bol pre neho: 326 a 17. ^{svetské} výročie nášho roku 2020 bol pre neho rokom 2026 od skutočnej chvíle narodenia Ježiša Krista. Toto číslo 26 je číslom tetragramu „YHWH“, v hebrejčine „Yod, Hé, Wav, Hé“, ktorým sa Boh pomenoval po Mojžišovej otázke: „Ako sa voláš ? » ; toto, podľa Exodus 3:14. Veľký stvoriteľ Boh mal teda ešte jeden dôvod, aby označil svojou osobnou

kráľovskou pečaťou tento deň poznačený jeho všemocnou božskou kliatbou; a to až do konca sveta. Pohroma nákazlivej choroby, ktorá sa objavila v tomto roku 2026 božského času, práve potvrdila kontinuitu tejto kliatby, ktorá bude mať rôzne podoby počas posledných rokov života na planéte Zem. Tretia jadrová svetová vojna bude znamenať „koniec“ „časov národov“, ohlásených Ježišom Kristom v Mat.24:14: „*Toto dobré posolstvo o kráľovstve bude kázané po celom svete ako svedectvo všetkým národom . Potom príde koniec .*“ Tento „koniec“ sa začne koncom obdobia odkladu; ponuka spásy sa skončí. Skúška viery založená na úcte k jeho svätému Sabatu definitívne oddelí tábor „oviec“ od tábora „kozov“ z Mt 25:32-33: „*Všetky národy budú pred ním zhromaždené. Oddelí jedno od druhého, ako pastier oddeľuje ovce od kôz; a ovce si dá na pravú ruku a kozy na ľavú .*“ Nariadenie zákona, ktorým sa Rímska nedeľa stáva povinnou, bude mať v konečnom dôsledku za následok odsúdenie skutočných vyvolených svätých Ježiša Krista na smrť. Táto situácia naplní tieto slová z Dan.12:7: „*A počul som muža oblečeného v plátne stáť nad vodami rieky; pozdvihol svoju pravú ruku a svoju ľavú ruku k nebu a prisahal na toho, kto žije naveky, že to bude v čase, v časoch a v polovici času a že všetky tieto veci skončia, keď sila **Pudí svätý bude úplne zlomený**.*“ Z ľudského hľadiska bude ich situácia zúfalá a ich smrť sa blíži. Vtedy vychádzajú na svetlo tieto slová Ježiša Krista citované v Mt 24:22: „*A keby sa tieto dni neskrátili, nikto by nebol spasený; ale kvôli vyvoleným sa **tieto dni skrátia**.*“ Rok 6000 sa skončí pred 3. aprílom 2036 božského času, to znamená 3. aprílom 2030 nášho falošného kalendára, ktorý prichádza 2000 rokov po dni ukrižovania Ježiša Krista uskutočnenom 14. deň po začiatku ^{jari}. 30. A tieto „dni“ musia byť „**skrátene**“ alebo skrátene. To znamená, že dátum uplatnenia rozhodnutia o úmrtí bude predchádzať tomuto dátumu. Lebo je to núdzová situácia, ktorá si vyžaduje, aby Kristus priamo zasiahol, aby zachránil svojich vyvolených. Potom musíme vziať do úvahy Božiu prioritu oslavovať štandard „**času**“, ktorý dal svojmu pozemskému stvoreniu. Práve on inšpiruje rebelov posledných dní, aby si vybrali dátum, ktorý o pár dní prekročí prvý jarný deň roku 2030, za ktorým sa uzatvára 6000 rokov pozemských dejín. Naskytujú sa teda dve možnosti: dátum, ktorý zostane až do konca neznámy, alebo 3. apríl 2030, ktorý predstavuje maximálnu možnú a duchovne zmysluplnú hranicu. Uvážte, že napriek svojej mimoriadnej dôležitosti nie je 14. ^{deň} v roku ukrižovania Ježiša Krista vhodný na to, aby znamenal koniec 6000 rokov svetových dejín, tým menej začiatok 7. ^{tisícročia}. To je dôvod, prečo uprednostňujem a svoju vieru kladiem na jarný dátum 21. marca 2030, dátum „**skráteneho**“ prorockého času 3. apríla alebo prechodný dátum. Jar, poznačená prírodou stvorenou Bohom, je rozhodujúca, keď chceme počítat 6000 rokov ľudskej histórie; čo je možné od chvíle, keď Adam a Eva zhrešili. V biblickej správe Genezis boli dni, ktoré viedli k tejto prvej jari, večnými dňami. Boh počíta čas zeme hriechu a 6000 rokov, o ktorých týždeň prorokuje, že sa začína začiatkom prvej jari a skončí sa koncom poslednej zimy. Bolo to jednej jari, kedy sa začalo odpočítavanie do 6000 rokov. Kvôli hriechu sa zem naklonila o 23° 26' a sled ročných období sa mohol začať. V židovských sviatkoch starej zmluvy dominujú dva sviatky: týždenný sabat a pesach. Tieto dva sviatky sú umiestnené pod symbolikou čísel „7, 14 a 21“ dní „7. · 14. a 21.“, ktoré predstavujú tri fázy plánu božskej spásy: Týždenná téma sabatu zo Zj. 7, ktorá

prorokuje odmena vyvolených svätých za „7“; vykupiteľské dielo Ježiša Krista, ktoré predstavuje **prostriedok** ponúkajúcej tejto odmeny za „14“. Všimnite si, že vo sviatku Pesach, ktorý trvá 7 dní, 15. ^a 21. ^{deň} sú dva sabaty profánnej nečinnosti. A trojité „7“ alebo „21“ označuje koniec prvých 7000 rokov a vstup do večnosti nového božského stvorenia na zemi obnoveného podľa Zj. 21; toto číslo 21 symbolizuje dokonalosť (3) plnosti (7) životného projektu, ktorý bol Bohom želaným cieľom. V Zjavení 3 označujú verše 7 a 14 začiatok a koniec ^{inštitúcie} adventistov siedmeho dňa ; tu opäť dve fázy toho istého posväteného subjektu. Podobne Zj.7 sa zaoberá témou pečatenia adventistických vyvolených a Zj.14 predstavuje posolstvá troch anjelov, ktoré zhrňajú ich univerzálne poslanie. V roku 30 sa teda na jar dovŕšil koniec 4000 rokov a Ježiš bol ukrižovaný len zo symbolických dôvodov 14 dní po 21. marci tejto jari 30. roku, teda 36. pre Boha. Prostredníctvom týchto príkladov Boh potvrdzuje, že „7“ soboty a „14“ vykúpenia hriechov vyvolených Ježišom Kristom sú neoddeliteľné. Keď je teda na konci napadnutá „7“ soboty, Kristus Vykupiteľ z „14“ mu letí na pomoc, aby mu vzdal slávu, maximálnych 14 „dní“, ktoré budú oddeľovať tieto dva dátumy, sa „skrátí“ alebo , potlačený, aby zachránil svojich posledných zvolených veriach.

Keď som si znovu prečítal Mt 24, zdalo sa mi, že Kristovo posolstvo je adresované najmä jeho učeníkom na konci sveta, nám, ktorí žijeme v týchto posledných rokoch. Verše 1-14 pokrývajú čas do času „konca“. Ježiš prorokuje o postupnosti vojen, objavení sa falošných prorokov a konečnom duchovnom ochladení. Potom sa verše 15 až 20 v dvojitej aplikácii týkajú tak zničenia Jeruzalema, ktoré vykonali Rimania v roku 70 n. l., a konečnej agresie národov proti židovstvu vyvolených, ktorí zachovávajú svätý Boží sabat. Potom verš 21 prorokuje ich posledné „*veľké súženie*“: „*Lebo vtedy bude také veľké súženie, aké nebolo od počiatku sveta až doteraz a ,už nikdy nebude*“; Všimnite si, že toto objasnenie „*a nikdy nebude*“ zakazuje aplikáciu pre čas apoštolov, pretože by to bolo v rozpore s učením Dan. 12:1. To znamená, že oba citáty sa týkajú toho istého úspechu v záverečnej pozemskej skúške viery. V Dan.12:1 je výraz rovnaký: „*V tom čase povstane Michael, veľké knieža, obranca detí tvojho ľudu; a bude to čas súženia, aké nebolo odkedy národy existovali až do toho času . V tom čase budú spasení tí z vašich ľudí, ktorí budú zapísaní v knihe .*“ „*Utrpenie*“ bude také veľké, že „*dni*“ budú musieť byť „*skrátene*“ podľa verša 22. Verš 23 naznačuje štandard pravej viery, ktorý nerastie v spontánnych zjaveniach Krista na zemi: „*Ak teda povedal: Hľa, je na púšti, nechod tam! hľa, je v komnatách, neverte .*“ V tej istej záverečnej ére spiritualizmus znásobí svoje „*zázraky*“ a svoje **klamné a zvodné** zjavenia sa falošného Krista, ktoré si podmačia slabo učené duše: „*Lebo povstanú falošní Kristovi a falošní proroci; budú robiť veľké divy a zázraky, až zvedú , ak by to bolo možné, aj vyvolených*“; čo potvrdzuje Zj 13:14: „*A zviedla obyvateľov zeme znameniami, ktoré jej bolo dané pracovať pred šelmou, hovoriac obyvateľom zeme, aby urobili obraz šelme, ktorý mal ranu od meča a ktorý žil .*“ Verš 27 evokuje mocné a víťazné zjavenie božského Krista a verš 28 prorokuje „*sviatok*“ obetovaný dravým vtákom po jeho zásahu. Lebo vzbúrenci, ktorí prežijú až do jeho príchodu, budú vyhladení a vydaní na pastvu „*nebeským vtákom*“, ako učí Zj. 19:17-18 a 21.

Tu zhrniem celé toto nové chápanie božského stvorenia. Ustanovením prvého týždňa Boh upevňuje jednotu dňa, ktorý sa skladá z tmavej noci a svetlého dňa, slnko ho bude osvetľovať až od 4. ^{dňa}. Noc prorokuje nastolenie hriechu na zemi kvôli budúcej neposlušnosti Evy a Adama. Až do tohto činu hriechu pozemské stvorenie vykazuje **večné** vlastnosti. Spáchaný hriech, veci sa menia a odpočítavanie 6000 rokov sa môže začať, pretože Zem sa nakláňa na svojej osi a začína sa princíp ročných období. Bohom prekliate pozemské stvorenie potom nadobudne svoju **trvalú charakteristiku**, ktorú poznáme. 6000 rokov, ktoré sa začali v prvej jari poznačenej hriechom, sa skončí na jar roku 6001 návratom v božskej sláve Ježiša Krista. **Jeho posledný príchod sa uskutoční v „ prvý deň prvého mesiaca “ prvého roku 7. tisícročia .**

To znamená, že 7. marec 2021 nášho falošného ľudského kalendára bol práve nábožensky poznačený návštevou pápeža Františka u východných kresťanov prenasledovaných v Iraku moslimskými extrémistami. Na tomto stretnutí moslimom pripomenul, že majú toho istého Boha, Boha Abraháma, a považoval ich za svojich „bratov“. Tieto slová, ktoré potešujú západných neveriacich, nie sú o nič menším pohoršením pre Ježiša Krista, ktorý položil svoj život ako obeť za odpustenie hriechov svojich vyvolených. A tento prienik vodcu „bývalých križiakov“ katolíckych „kresťanov“ na ich územie môže hnev islamistov len zintenzívniť. Táto mierová akcia pápeža preto prinesie dramatické následky prorokované v Dan.11:40, zintenzívnenie „stretu“ moslimského „kráľa juhu“ proti pápežskému Taliansku a jeho európskym spojencom. A z tohto pohľadu ekonomický kolaps Francúzska a všetkých západných krajín kresťanského pôvodu spôsobený ich vodcami v dôsledku vírusu Covid-19 zmení rovnováhu síl a v konečnom dôsledku umožní dokončenie tlačenej „tretej svetovej vojny“. späť na koniec posledných 9 rokov, ktoré sú ešte pred nami. Na záver si pripomeňme, že spôsobením epidémie spôsobenej Covid-19 a jej vývojom Boh otvoril cestu kliatbe, ktorá mala charakterizovať posledných desať rokov ľudskej histórie na zemi.

7. marec 2021 bol však poznačený násilnými činmi mládeže medzi súperiacimi gangmi a proti policajným orgánom vo viacerých mestách Francúzska. To potvrdzuje cestu k všeobecnej konfrontácii; pozície každého z nich sú nezlučiteľné, pretože sú nezlučiteľné. Ide o dôsledok stretu dvoch diametrálne odlišných kultúr: západnej sekulárnej slobody proti spoločnosti bossov a capov južných krajín, navyše tradične a národnostne moslimských. Pripravuje sa tragédia ako Covid-19, bez liečby.

Aby sme dokončili pozorovanie ľudstvom legitimizovaného ohavného poriadku, musíme poznamenať: zmenu roku po 12. ^{mesiaci}, ktorý nesie názov 10. ^{mesiaca} (december), na začiatku zimy; zmena dňa uprostred noci (polnoc); pozitívne zostáva len presné a pravidelné počítanie hodín. Pre hriech teda zmizol krásny božský poriadok, nahradený hriešnym poriadkom, ktorý sa postupne stratí, keď sa zjaví slávny Boh stvoriteľ na zúčtovanie, to znamená na konci prvých šesťtisíc rokov, na jar 2030, pre oklamaných ľudí, alebo na jar 2036 pravého narodenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, pre jeho vyvolených.

Nastolený a pozorovaný neporiadok svedčí o božskej kliatbe, ktorá ťaží ľudstvo. Pretože od naklonenia zeme stratilo počítanie času svoju stabilitu a pravidelnosť, nočné a denné hodiny neustále pribúdajú a ubúdajú.

Poradie, v ktorom Boh Stvoriteľ organizuje svoj plán spásy, nám ďalej odhaľuje duchovné priority, ktoré človeku navrhuje. Rozhodol sa odhaliť svoju vznešenú lásku tým, že dal svoj život v Ježišovi Kristovi ako výkupné po 4000 rokoch ľudských pozemských skúseností. Tým nám Boh hovorí: „Najprv mi ukáž svoju poslušnosť a ja ti ukážem svoju lásku.

Na zemi sa muži nasledujú jeden za druhým a reprodujú ovocie rovnakého charakteru, avšak generácia posledného času, do ktorého sme vstúpili v roku 2020, predstavuje osobitosť; po 75 rokoch mieru v Európe a neuveriteľnom nedávnom vývoji genetickej vedy, veľmi logicky, Európania a ich potomkovia z USA, Austrálie a Izraela verili, že dokážu reagovať na všetky zdravotné problémy a ich spoločnosti sa čoraz viac sanujú. Nové nie je útok nákazlivého vírusu, nové je správanie vodcov vyspelých spoločností. Príčinou tohto správania strachu je ich vystavenie národom zeme prostredníctvom bombardovania médií a medzi týmito médiami sú nové médiá alebo sociálne siete, ktoré sa objavujú na pavúčej sieti, ktorá predstavuje bezplatnú internetovú komunikáciu, na ktorej najst' viac či menej čisté difúzory. Ľudstvo je tak uväznené svojimi excesmi slobody, ktoré naň padajú ako kliatba. V USA a Európe násilie stavia etnické komunity proti sebe; tam je to prekliatie zážitku „*Bábel*“, ktoré sa obnovuje; ďalšia nepopierateľná božia lekcija, ktorá sa nenaučila, pretože je potomkom jedného páru nevyhnutne hovoriaceho rovnakým jazykom, až do tejto vinnej skúsenosti, ktorú vidíme aj dnes, je ľudstvo oddelené mnohými jazykmi a dialektmi vytvorenými Bohom a rozptýlené po celom svete. Zem. A áno, Boh neprestal tvoriť po prvých siedmich dňoch stvorenia; stále stvoril veľa, aby prekliat a niekedy požehnal svojich vyvolených, príkladom je manna ponúkaná na púšti synom Izraela.

však **sloboda**, úžasný dar od nášho Stvoriteľa. Práve na tom spočíva naša **slobodná** angažovanosť v jej veci. A tam treba priznať, že táto integrálna sloboda implikuje existenciu náhody, pretože Boh nijakým spôsobom nezasahuje; slovo, ktorému mnohí veriaci vôbec neveria. A mýlia sa, pretože Boh necháva veľkú časť na náhodu vo svojom stvorení a predovšetkým úlohu vzbudzovať medzi vyvolenými uznanie jeho zjavených nebeských noriem. Keď Stvoriteľ identifikoval svojich vyvolených, ujme sa ich, aby ich viedol a učil ich pravdám, ktoré ich pripravujú na večný nebeský život. Malformácie a obludnosti pozorované pri zrode ľudských tvorov dokazujú pôsobenie náhody, ktoré produkuje genetické chyby v procese rozmnožovania druhu s viac či menej vážnymi následkami. Šírenie druhov je založené na hybnosti reprodukčných reťazcov, ktoré z času na čas vytvárajú chyby v súlade; to vrátane princípu dedičnosti alebo nezávislej vzhľadom na šancu na život. Stručne povedané, ak vďačím za svoju vieru možnosti slobodného života, vďačím, naopak, za odmenu a výživu tejto viery, láske k Bohu a iniciatívam, ktoré už podnikol a v ktorých pokračuje, aby ma zachránil. .

V príbehu o jeho pozemskom stvorení je deň, ktorý bude Bohom prekliaty, na prvom mieste v týždni; jeho osud je napísaný: jeho cieľom bude „*oddeliť svetlo od tmy*“. Tento prvý deň, vybraný falošnými kresťanmi, aby odporoval

Božej voľbe, ktorá posväčuje siedmy deň, plne splní svoju úlohu ako „znamenie“ tábora neposlušných povstalcov v Zj. 13:15. Tak ako je prvá nedeľa Bohom prekliata, siedmy deň sabat je Bohom požehnaný a posvätený. A aby sme pochopili tento odpor, musíme prijať myšlienku Boha, ktorá je znakom posvätenia ním a pre neho. Sobota sa týka siedmeho dňa a toto číslo *sedem*, „7“, je symbolom plnosti. Pod tento pojem plnosť Boh kladie myšlienku účelu, pre ktorý stvoril našu pozemskú dimenziu, totiž reguláciu hriechu, jeho odsúdenie, jeho smrť a jeho zmiznutie. A v tomto pláne sa tieto veci naplnia v plnej miere počas 7. tisícročia, ktoré prorokuje týždenný sabat. Preto **je tento cieľ pre Boha dôležitejší ako prostriedok** vykúpenia, ktorým vykúpi životy pozemských vyvolených a ktorý uskutoční osobne v Ježišovi Kristovi za cenu ukrutného utrpenia.

Tu je ďalší dôvod, prečo Boh hovorí v Kaz.7:8: „*Koniec veci je lepší ako jej začiatok*“. V Genezis postupnosť v poradí „noc-deň“ alebo „večer-ráno“ potvrdzuje túto božskú myšlienku. V Iz. 14:12 Boh pod maskou babylonského kráľa povedal diablu: „*Tu si spadol z neba, ranná hviezda, syn úsvitu! Si zvrhnutý na zem, ty, dobyvateľ národov!*» Výraz, ktorým ho Boh označuje ako „*ranná hviezda*“, naznačuje, že ho prirovnáva k „slnku“ nášho pozemského systému. Bol jeho prvým stvorením a pod rúskom týrskeho kráľa Ezé. 28:12 rozpráva o jeho pôvodnej sláve: „*Syn človeka, nariekaj nad kráľom Týru! Povieš mu: Takto hovorí Pán, Jahve: Pečať si dal k dokonalosti, bol si plný múdrosti, dokonalý v kráse.*» Táto dokonalosť musela zmiznúť, nahradená vzpurným správaním, ktoré z neho urobilo nepriateľa, diabla a protivníka, Satana odsúdeného Bohom, pretože verš 15 hovorí: „*Boli ste dokonalí vo svojich cestách odo dňa, keď ste boli stvorené, kým sa medzi vami nenašla nepravosť.*“ A tak ten, ktorý bol považovaný za „*rannú hviezdu*“, nútil neverných ľudí, aby si ako božstvo uctievali „*rannú hviezdu*“ božského stvorenia: „*Nepremožené slnko*“ zbožštené z rímskeho kultu, ku ktorému sa pohansky klania takmer celé západné kresťanstvo. Boh vedel, ešte pred jeho stvorením, že tento prvý anjel sa proti nemu vzbúri a napriek tomu ho stvoril. Podobne Ježiš deň pred svojou smrťou oznámil, že ho jeden z 12 apoštolov zradí, a dokonca povedal priamo Judášovi: „*Čokoľvek musíš urobiť, urob to rýchlo!*“. To nám umožňuje pochopiť, že Boh sa nesnaží brániť svojim tvorom, aby vyjadrili svoje rozhodnutia, aj keď sú v rozpore s jeho vlastnými. Ježiš tiež pozval svojich apoštolov, aby ho opustili, ak si to želali. Práve tým, že ponecháva svojim tvorom úplnú slobodu prejavovať sa a odhaliť svoju povahu, si môže vybrať svojich vyvolených pre ich preukázanú vernosť a nakoniec zničiť všetkých svojich nebeských a pozemských nepriateľov, nehodných a ľahostajných.

Prvotný hriech

Zvyšok prvého dňa nadobúda v našej kresťanskej dobe obrovský význam, pretože predstavuje „*hriech*“ obnovený od 7. marca 321 a stáva sa znakom tábora, ktorý vstúpil do vzbury proti posvätenému Božiemu taboru. Ale tento „*hriech*“ nás nesmie prinútiť zabudnúť na pôvodný „*hriech*“, ktorý odsudzuje ľudstvo na smrť dedičstvom od Adama a Evy. Táto téma, osvietená Duchom, ma

priviedla k objaveniu dôležitých lekcií skrytých v knihe Genezis. V rovine pozorovania nám kniha odhaľuje pôvod stvorenia v kapitolách 1, 2, 3. Symbolický význam týchto čísel je stále dokonale opodstatnený: 1 = jednotka; 2 = nedokonalosť; 3 = dokonalosť. Toto si zaslúži vysvetlenie. Gen.1 sa týka stvorenia prvých 6 dní. Ich definícia „*večerné ráno*“ nadobudne význam až po hriechu a kliatbe zeme, ktorá sa stane doménou ovládanou diablom, čo bude témou Gen.3, bez ktorej by výraz „*večerné ráno*“ nemal žiadny význam . na pozemskej úrovni. Vysvetlením dáva 3. kapitola pečať dokonalosti tomuto božskému zjaveniu. Podobne v 1M 2 téma siedmeho dňa sabatu, alebo presnejšie, odpočinku Boha a človeka siedmeho dňa, tiež nadobúda svoj význam až po „*prvotnom hriechu*“, ktorý spáchali Eva a Adam. v Gen.3, čo mu dáva dôvod bytia. Paradoxne si teda posvätený sabat bez zdôvodnenia uvedeného v 1M 3 zaslúži svoj symbol nedokonalosti „2“. Z toho všetkého vyplýva, že zem bola stvorená Bohom, aby bola obetovaná diablu a jeho démonom, aby sa zlé plody ich duší mohli zhmotniť a objaviť v očiach všetkých, Boha, anjelov i ľudí, a aby anjeli a muži si vyberú svoju stranu.

Táto analýza ma vedie k tomu, aby som poukázal na to, že ustanovenie siedmeho dňa posväteného v pokoji prorokuje kliatbu pozemského „*hriechu*“ ustanovenú v Gn 3, pretože samotná zem je prekliata Bohom, a preto je až od okamihu smrti a jeho proces ho zasiahne, jeho čas šesťtisíc rokov a tisíc rokov siedmeho tisícročia nadobúdajú zmysel, vysvetlenie, opodstatnenie. Je vhodné poznamenať toto: pred pozemským stvorením, v nebi, konflikt už stavia tábor diabla proti tábora Božiemu, ale až smrť Ježiša Krista urobí rozhodnutia jednotlivcov definitívne; ktorý sa zviditeľní vyhnaním z neba vzbúrencov odsúdených odvtedy na smrť v pozemskom stvorení. Teraz, v nebi, Boh neorganizoval životy anjelov na „*večerné ráno*“ striedanie , pretože nebo predstavuje jeho večnú normu; to, čo zvíťazí a bude pre svojich vyvolených večne pokračovať. Tvárou v tvár týmto údajom: čo so zemou pred hriechom? Okrem striedania „*večer-ráno*“ je jeho normou aj nebeská, život sa zjavne odvíja vo večnej norme; vegánske zvieratá, vegáni ľudia a bez smrti, ktorá bude odplatom za hriech, dni nasledujú dni a môže to trvať večne.

Ale v Gn 2 nám Boh zjavuje svoje poradie času v týždni, ktorý končí siedmy deň odpočinkom pre Boha a pre človeka. Toto slovo odpočinok pochádza zo slovesa „*prestáť*“ a vzťahuje sa na dielo, ktoré vykonal Boh, ako aj na skutky, ktoré vykonal ľudia. Môžete pochopiť, že pred hriechom sa ani Boh, ani ľudské bytosti nemohli cítiť unavení. Adamovo telo netrpelo žiadnou chorobou, únavou ani bolesťou akéhokoľvek druhu. Teraz, sedemdnové týždne nasledovali jeden po druhom a reprodukovali sa ako večný cyklus, až na to, že postupnosti „*večerného rána*“ znamenali rozdiel oproti nebeskej norme kráľovstva Božieho. Tento rozdiel bol teda určený na to, aby prorocky odhalil program navrhnutý veľkým stvoriteľom Bohom. Tak ako sa medzi Hebrejmi každoročne obnovoval sviatok „*Jom Kippur*“ alebo „*Deň zmierenia*“ a prorokoval koniec hriechu prostredníctvom jeho uzmierenia uskutočneného smrťou Ježiša Krista, tak aj týždenný sabat prorokuje príchod siedmeho tisícročia, keď Boh a jeho vyvolení vstúpia do skutočného odpočinku, pretože rebeli zomrú a zlo bude porazené. Vyvolení sa však stále zaoberajú „*hriechom*“, keďže s Kristom musia súdiť „

hriechy“ a hriešnikov, ktorí v tom čase budú spať smrteľným snom. To je dôvod, prečo, podobne ako predchádzajúcich šesť dní, aj siedmy je umiestnený pod znakom „*hriechu*“, ktorý pokrýva a týka sa siedmich dní celého týždňa. A až na začiatku ôsmeho tisícročia, po tom, čo hriešnici pohltnú „*ohň druhaj smrti*“, sa na obnovenej zemi začne večnosť bez „*hriechu*“. Ak je tých sedem dní poznačené hriechom a prorokujú 7000 rokov, počítanie týchto 7000 rokov môže začať len ustanovením hriechu zjaveného v Gen.3. Pozemské dni bez hriechu teda nie sú v norme a logike postupnosti „*večer ráno*“ alebo „*svetlo temnoty*“, a keďže tento čas je bez „*hriechu*“, nemôže vstúpiť do 7000 naprogramovaných a prorokovaných rokov. „do sedemdnového týždňa.

Toto učenie zdôrazňuje dôležitosť tohto konania, ktoré Boh pripisuje rímskemu pápežstvu v Dan. 7:25: „*on vytvorí plán na zmenu časov a zákona*“. „*Zmena časov*“ ustanovených Bohom má za následok nemožnosť objaviť prorocký charakter týždenného sabatu Božieho „*zákona*“. A toto urobil Rím od Konštantína I. ^{od} 7. marca 321, keď nariadil týždenný odpočinok v prvý deň namiesto siedmeho. Nasledovaním rímskeho poriadku nie je hriešnik oslobodený od pôvodného „*hriechu*“ zdedeného po Adamovi a Eve, ale navyše na seba berie ďalší „*hriech*“, tentoraz **dobrovoľný**, čo zvyšuje jeho vinu voči Bohu.

Časové poradie „*večer ráno*“ alebo „*svetlo tmy*“ je pojem, ktorý si vybral Boh a poslúchnutie tohto výberu uprednostňuje a oprávňuje prístup k prorockému tajomstvu Biblie. Nič nenúti človeka prijať túto voľbu a dôkazom je, že ľudstvo si zvolilo zmenu dňa o polnoci, teda 6 hodín po jarnom západe slnka; ktorý prorokuje tábor tých, ktorí sa prebúdzajú príliš neskoro na slávny návrat Krista, Ženicha v podobenstve o desiatich pannách. Jemné posolstvá dané Bohom sú teda mimo jeho intelektuálneho dosahu. Pre jeho vyvolených však poriadok božského času osvetľuje všetky jeho proroctvá a najmä proroctvá Zjavenia, na začiatku ktorého sa Ježiš predstavuje ako „*alfa a omega*“, „*začiatok alebo začiatok a koniec*“. Každý deň, ktorý uplynie v našich životoch, prorokuje Boží plán, ktorý zhŕňa v Gen.1, 2 a 3, pretože „*noc*“ alebo „*tma*“ predstavuje šesť profánnych dní prezentovaných v Gen.1, zatiaľ čo Boží odpočinok ustanovený v Gen.2 oznamuje „*svetelný*“ čas. Práve na tomto princípe je podľa Dan. 8:14 čas kresťanskej éry rozdelený na dve časti: čas duchovnej „*temnoty*“ medzi rokom 321, keď je ustanovený „*hriech*“ proti sabatu, a rokom 1843, kedy čas „*svetla*“ začína pre vyvolených od tohto dátumu až do návratu Ježiša Krista na jar 2030, kde, ako v Gen.3, vo Všemohúcom Bohu stvoriteľovi, prichádza súdiť medzi vyvolenými a rebelmi, „*ovečkami a kozami*“. „*keď súdil medzi „hadom, ženou a Adamom*“. Podobne v Zjavení témy „*Listy siedmim cirkvám, siedmich pečatí a siedmich trúb*“ prorokujú „*tmu*“ pre prvých šesť a božské „*svetlo*“ pre siedmy a posledný stupeň každej z týchto tém. .. Je tak pravda, že v roku 1991 oficiálne odmietnutie tohto posledného „*svetla*“ inštitucionálnym adventizmom, svetla, ktoré mi Ježiš dáva od roku 1982, ho viedlo k tomu, aby povedal v Liste adresovanom „*Laodicei*“ v Zj. 3:17: „*Pretože hovoríš: Som bohatý, som bohatý a nič nepotrebujem*, a pretože nevieš, že si úbohý, mizerný, chudobný, slepý a nahý ...“. Oficiálni adventisti zabudli na tento citát z 1. Petra 4:17: „*Lebo toto je čas, keď sa začne súd nad domom Božím*. No, ak to začne u nás, aký bude koniec tých, ktorí neposlúchajú evanjelium Božie? » Inštitúcia existuje od roku 1863 a

Ježiš požehnal jej založenie v ére „*Filadelphia*“ v roku 1873. Podľa božského princípu „*večerné ráno*“ alebo „*svetlá tma*“, posledná a siedma éra symbolizovaná názvom „*Laodicea*“ malo byť časom veľkého božského „*svetla*“ a toto dielo je toho dôkazom, veľké „*svetlo*“ skutočne prišlo osvetliť prorokované tajomstvá v tejto záverečnej ére na náklady oficiálnej svetovej adventistickej inštitúcie. Názov „*Laodicea*“ je dobre odôvodnený, pretože znamená „súdený ľud alebo ľud súdu“. Tí, ktorí nepatria alebo už nepatria Pánovi, sú odsúdení pridať sa k zástancom „dňa prekliateho Bohom“. Sobota sa im už nebude zdať taká dôležitá, ako v požehnanom čase ich krstu, pretože nie sú schopní zdieľať s Bohom jeho spravodlivé odsúdenie rímskej „nedele“. Posolstvo, ktoré dal Ježiš Kristus svojej služobníčke Ellen G. Whiteovej vo svojej knihe „*Early Writings*“ a vo svojom prvom videní, preložilo túto situáciu takto: „stratili zrak a cieľ a Ježiša... Potopili sa do zlý svet a už ich nikdy neuvidíme.“

Genesis 2 prorokuje čas „*svetla*“ a táto kapitola Genesis začína posvätením „siedmeho *dňa*“. Končí sa týmto veršom 25: „*Muž aj jeho žena boli nahí a nehanbili sa*“. Spojenie medzi týmito dvoma témami ukazuje, že odhalenie ich fyzickej nahoty bude dôsledkom pripísania „*hriechu*“, ktorý spáchajú a o ktorom sa hovorí v Gen.3, sa teda javí ako príčina smrteľnej duchovnej nahoty. Ak porovnáme toto učenie s učением „*Laodicey*“, zistíme, že sabat je spojený s „*hriechom*“, ktorý robí človeka „*nahým*“. V tomto konečnom kontexte preto praktizovanie soboty už nestačí na zachovanie Kristovej milosti, pretože tým, že v rokoch 1982 až 1991 ponúka svoje plné prorocké svetlo oficiálnym adventistickým autoritám, požiadavka Ježiša Krista vzrástla a on chce, aby éra, že praktizovaním svojej svätej soboty vyvolení hodní jeho milosti dávajú svoj záujem, svoj čas, svoj život a celú svoju dušu za svoje zjavenia prorokované v Danielovi a Zjavení; ale aj v celej zjavenej Biblii, ktorá tvorí jej „*dvoch svedkov*“ podľa Zj. 11:3.

Svedectvo o Bohu dané na zemi

Akokoľvek je to dôležité, Božia návšteva ľudstva v podobe Ježiša Krista by nás nemala prinútiť zabudnúť na Jeho predchádzajúce návštevy v dobe Mojžiša. Pretože práve v tomto vzdialenom kontexte mu Boh zjavil pôvod pozemskej dimenzie. A ako zjavenie dané Bohom je správa o Genezis rovnako dôležitá ako správa o Zjavení zjavenom apoštolovi Jánovi. Forma, ktorú si Boh vybral na usporiadanie pozemského života, prorokuje jeho plán lásky k tvorom, ktorým dáva úplnú slobodu, aby mohli odpovedať na jeho lásku a žiť s ním večne alebo ju odmietnuť a zmiznúť v ničote smrti, v súlade s podmienky jeho spásnej ponuky.

Ak je Adam stvorený sám, po prvé, je to preto, že je prezentovaný ako „*obraz Boží*“ (Gn 1,26-27)“ pri hľadaní lásky od slobodného náprotivku k svojmu obrazu, pretože celý čas jeho minulej večnosti bola jedna z absolútnej samoty. To sa pre neho stalo neznesiteľným do tej miery, že bol pripravený niest' následky slobody, ktorú sa chystal dať svojim živým tvorom. Stvorenie Evy z jedného z

Adamových rebier, zatiaľ čo on je ponorený do smrteľného spánku, prorokuje stvorenie jeho Cirkvi, Vyvolenej zloženej z jeho verných vyvolených, ovocia zozbieraného jeho smrťou v Ježišovi Kristovi; to ospravedlňuje úlohu „pomocníčky“, ktorú Boh pripisuje žene, ktorá od neho pochádza a ktorej meno Eva znamená „život“. Vyvolená bude „žiť“ večne a na zemi má povolanie ponúknuť Bohu svoju „pomoc“ ľudsky spolupracovať na realizácii svojho projektu, ktorého cieľom je zaviesť dokonalú zdieľanú a nerušenú lásku vo svojich večných vesmíroch.

Hriech neposlušnosti vstupuje do ľudstva cez Evu alebo cez symbol „ženy“ jej vyvolených, ktorí zdedia tento prvotný hriech. Rovnako ako Adam, Boh sa z lásky k Eve v Ježišovi Kristovi stáva človekom, aby sa podelil a niesol namiesto svojich vyvolených smrteľný trest, ktorý si jej hriechy zaslúžia. Príbeh Genesis je teda historickým svedectvom, ktoré odhaľuje náš pôvod a jeho okolnosti, ako aj prorockým svedectvom, ktoré odhaľuje spásonosný princíp veľkého láskyplného projektu všemohúceho Boha stvoriteľa.

Po prvých šiestich dňoch stvorenia, o ktorých sa hovorí v Genesis 1, šiestich dňoch, ktoré prorokovali šesťtisíc rokov, ktoré si Boh vyhradil pre svoj výber pozemských vyvolených, v Genesis 2, pod obrazom večnej soboty, sa otvorí neobmedzený siedmy deň na privítanie osvedčených a vybraných vyvolených.

Boh od začiatku pozná výsledok svojho projektu, mená svojich vyvolených, ktorí sa objavia v priebehu šesťtisíc rokov. Mal všetku moc a autoritu súdiť a ničť vzbúrených anjelov bez toho, aby musel vytvárať našu pozemskú dimenziu. Ale práve preto, že rešpektuje svoje stvorenia, ktoré ho milujú a ktoré miluje on, organizuje na zemi na tento účel stvorenú univerzálnu demonštráciu.

Boh povyšuje predovšetkým princíp pravdy. Ako je oznámené v Ža 51:6, Ježiš definuje svojich vyvolených ako „znovuzrodených“ alebo „zrodených z pravdy“, aby mohli byť prispôbení štandardu božskej pravdy. Podľa Jána 18:37 on sám prišiel „vydávať svedectvo o pravde“ a predstavuje sa v Zj. 3:14 pod menom „Pravdivý“. Toto vyzdvihovanie a oslavovanie princípu pravdy je v **absolútnom protiklade** s princípom lži a tieto dva princípy majú viacero podôb. Princíp klamstva neustále zvädzal obyvateľov zeme počas celej jej histórie. V modernej dobe sa klamstvo stalo normou existencie. V obchodnej mysli sa používa pod výrazom „bluff“, ale napriek tomu je ovocím diabla, „otca lži“ podľa Jána 8:44. Na náboženskej úrovni sa lži objavujú vo forme viacerých rôznych náboženských falzifikátov v závislosti od príslušných národov a miest na zemi. A samotná kresťanská viera sa stala dokonalým obrazom „zmätku“ (= Bábel), keďže jej temných falzifikátov je tak veľa.

Klamstvo sa učí vedecky. Pretože na rozdiel od svojho autoritárskeho prístupu, vedecké myslenie nie je schopné poskytnúť skutočný dôkaz o svojich evolučných teóriách druhov a o miliónoch a miliardách rokov, ktoré jeho vedci pripisujú existencii Zeme. Na rozdiel od tejto vedeckej myšlienky svedectvo Boha stvoriteľa ponúka mnoho dôkazov o jeho realite, pretože pozemská história svedčí o jeho činoch, ktorých prvým príkladom je záplava vôd, dosvedčená prítomnosťou morských fosílií v rovinách a aj na vrcholoch najvyšších hôr sveta. K tomuto prirodzenému svedectvu sa pridáva svedectvo, ktoré zanechala ľudská

história, život Noeho, život Abraháma, oslobodenie Hebrejov z egyptského otroctva a zrodenie židovského národa, žijúcich očitých svedkov jeho histórie. koniec sveta; existuje aj očné svedectvo apoštolov Ježiša Krista, ktorí boli svedkami jeho zázrakov, jeho ukrižovania a jeho zmŕtvychvstania; to do tej miery, že ich opustil strach zo smrti a nasledovali cestu mučeníctva, svojho Majstra a svojho vzoru Ježiša z Nazareta.

Evokovaním tohto slova „mučeníctvo“ tu musím otvoriť vysvetlenie.

Poznámka: nezamieňajte si mučeníctvo s trestom

Tieto dve veci majú rovnaký vonkajší vzhľad, a preto sa dajú ľahko zameniť. Tento zmätok má však vážne dôsledky, pretože represívne konanie riskuje, že bude pripísané skutočne vyvolenému Božiemu a naopak, dieťa diabla môže byť pripísané mučeníctvu pre veľmi klamlivého Boha. Aby sme teda jasne videli, musíme vziať do úvahy nasledujúcu analýzu, ktorá vychádza z tohto princípu; Najprv si položíme otázku: čo je to mučeníctvo? Toto slovo pochádza z gréckeho „martus“, čo znamená: svedok. Čo je to svedok? Je to ten, kto verne alebo nie verne podáva správu o tom, čo videl, počul alebo čo o danej téme pochopil. Téma, ktorá nás tu zaujíma, je náboženská a medzi tými, ktorí svedčia o Bohu, sú pravdiví a falošní svedkovia. Isté je, že Boh robí rozdiel medzi týmito dvoma. Pravda je mu známa a on ju požehnáva, pretože z jeho strany sa tento pravý svedok snaží ukázať svoju vernosť praktizovaním „*skutkov*“ všetkej svojej zjavenej pravdy a na tejto ceste vytrvá až do prijatia pravdy. A táto smrť je autentickým mučeníctvom, pretože život obetovaný smrti zodpovedal štandardu svätosti, ktorý Boh pre svoju dobu vyžadoval. Ak ponúkaný život nie je v tejto zhode, potom to nie je mučeníctvo, je to trest, ktorý postihne živú bytosť vydanú diablovej za jej zničenie, pretože nemá úžitok z ochrany a Božieho požehnania. V závislosti od zhody so štandardom pravdy požadovaným Bohom pre každý vek bude identifikácia „mučeníctva“ spočívať na našom poznaní Božieho súdu zjaveného v jeho prorockých, ktoré sa zameriavajú na čas konca; čo je cieľom a predmetom tejto práce.

Je dôležité pochopiť, že pravda nemá schopnosť obrátiť vzpurnú myseľ; dokazuje to skúsenosť prvého stvoreného anjela, ktorého Boh pomenoval Satan, od jeho vzbury. Pravda je princíp, ku ktorému budú prirodzene priťahovaní vyvolení, tí, ktorí ju milujú a sú pripravení bojovať po boku Boha v Ježišovi Kristovi, lož, ktorá mu ubližuje.

Na záver, Božské zjavenie je budované postupne počas šesťtisíc rokov skúseností a svedectiev prežitých v najlepších a najhorších podmienkach. Čas šesťtisíc rokov sa môže zdať krátky, ale pre človeka, ktorý sa skutočne zaujíma len o roky svojho života, je to v skutočnosti dostatočne dlhý čas, ktorý Bohu umožňuje pretiahnuť sa na stáročia, presnejšie na šesťtisíc rokov. , rôzne fázy realizácie jeho globálneho projektu. Výlučne v Ježišovi Kristovi dáva Boh svojim vyvoleným v čase konca, pokiaľ ide o jeho tajomstvá a diela, jasné pochopenie vyhradené pre tento konečný čas.

Genesis: dôležité prorocké zhrnutie

V tomto chápaní poskytuje správa Genesis základné kľúče k biblickým prorockým Daniel a Zjavenie; a bez týchto kľúčov je toto pochopenie nemožné. Tieto veci sa budú pripomínať, keď to bude potrebné, počas prorockého štúdia, ale odteraz musíme vedieť, že slová „ *hlbina, more, zem, žena* “ budú niest’ špecifickú myšlienku božského myslenia vo svojom zjavení „Apokalypsa“. Sú spojené s tromi po sebe nasledujúcimi štádiami pozemského stvorenia. „ *Priepasť* “ označuje planétu Zem úplne pokrytú vodou bez života. Potom, na druhý deň, deň oddelenia živlov, „ *more* “, ako synonymum a symbol smrti, bude 5. ^{deň osídlený} iba morskými živočíchmi ; jeho prostredie je nepriateľské pre ľudské bytosti stvorené na dýchanie vzduchu. „ *Zem* “ vychádza z „ *mora* “ a bude tiež obývaná na piaty deň zvieratami a napokon na šiesty deň „ *mužom stvoreným na Boží obraz* “ a „ *ženou* “, ktorí budú sformovaní. na ľudskom rebre. Muž a žena spolu splodia dve deti. Prvý „ *Ábel* “, typ duchovného vyvoleného (*Ábel* = Otec je Boh), bude zo žiarlivosti zabitý jeho starším „ *Kainom* “, typom telesného, materialistického človeka (= získanie), čím prorokuje osud typického človeka. vyvolený, Ježiš Kristus a jeho vyvolení, ktorí budú trpieť a zomrieť ako mučeníci kvôli „Kainom“, Židom, katolíkom a protestantom, všetkým „obchodníkom chrámu“, ktorých postupná a agresívna žiarlivosť sa prejavuje a uskutočňuje počas pozemských dejín. . Poučenie, ktoré dal Duch Boží, je teda nasledovné: z „*priepasti*“ sa **postupne vynárajú** „ *more a zem*“ symboly falošných kresťanských náboženstiev, ktoré vedú k záhube duší. Na označenie svojho vyvoleného zhromaždenia jej dáva slovo „ *žena* “, ktorá je, ak je verná svojmu Bohu, „ *manželke* “, obrazového symbolu „*baránka*“ samotného Krista prorokovaného slovom „ *muž* “ (*Adam*). Ak je neverná, zostáva „ *ženou* “, ale

berie na seba imidž „*prostitútky*“. Všetky tieto veci budú potvrdené v podrobnej štúdii prezentovanej v tejto práci a ukáže sa ich životná dôležitosť. Môžete ľahko pochopiť, že v roku 2020 sa udalosti predpovedané v proroctvách Daniela a Zjavenia z veľkej časti už v histórii splnili a ľudia ich poznajú. Ale neboli identifikovaní pre duchovnú úlohu, ktorú im Boh dal. Historici si všímajú historické fakty, ale interpretovať ich môžu iba Boží proroci.

Viera a nevera

Od prírody sú ľudské bytosti od svojho pôvodu veriaceho typu. Ale viera nie je viera. Človek vždy veril v existenciu Boha alebo božstiev, vyšších duchov, ktorým musel slúžiť a ktorým sa musel páčiť, aby neutrpel škodu spôsobenú ich hnevom. Táto prirodzená viera sa rozšírila zo storočí na storočia a tisícročia na tisícročia až do modernej doby, kedy vedecké objavy ovládli mozog západného človeka, ktorý sa odvtedy stal nedôverčivým a neveriacim. Všimnite si, že táto zmena charakterizuje najmä ľudí kresťanského pôvodu. Pretože zároveň na východe, na Ďalekom východe a v Afrike zostala viera v neviditeľných duchov. Vysvetľujú to nadprirodzené prejavy, ktorých svedkami sú ľudia praktizujúci tieto náboženské obrady. V Afrike jasné dôkazy o existencii neviditeľných duchov zakazujú neveru. Títo ľudia však nevedia, že duchovia, ktorí sa medzi nimi mocne prejavujú, sú v skutočnosti démonickí duchovia odmietnutí Bohom Stvoriteľom všetkého života a odsúdení na smrť na skúšku. Títo ľudia nie sú neveriaci, ani neveriaci ako Západniari, ale výsledok je rovnaký, keďže slúžia démonom, ktorí ich zvädzajú a držia ich pod svojou tyranskou nadvládou. Ich religiozita je modloslužobného pohanského typu, ktorý charakterizuje ľudstvo od jeho počiatkov; Eva bola jeho prvou obeťou.

Na Západe je nevera skutočne výsledkom voľby, pretože len málo ľudí nevie o svojom kresťanskom pôvode; a medzi obhajcami republikánskej slobody sú ľudia, ktorí citujú slová zo Svätej Biblie, čím dosvedčujú, že nie sú ignoranti o jej existencii. Nie sú ignorantmi slávnych faktov, o ktorých to svedčí Bohu, a predsa sa rozhodnú nebrať ich do úvahy. Práve tento typ nevery Duch nazýva neverou a ktorý je absolútnym odbojným protikladom k pravej viere. Pretože ak vezme do úvahy dôkazy, ktoré mu dáva život na celej zemi a najmä v nadprirodzených prejavoch afrických národov, človek nemá možnosť ospravedlniť svoju neveru. Nadprirodzené činy vykonané démonmi preto odsudzujú západnú neveru. Stvoriteľ Boh tiež dáva dôkaz o svojej existencii,

konajúc mocne prostredníctvom javov, ktoré vytvára príroda, ktorá je mu podriadená; zemetrasenia, sopečné erupcie, ničivé prílivové vlny, smrteľné epidémie, ale všetky tieto veci teraz dostávajú vedecké vysvetlenia, ktoré maskujú a ničia božský pôvod. Oku, tomuto veľkému nepriateľovi viery, sa pridáva vedecké vysvetlenie, ktoré presvedča ľudský mozog a obe ho povzbudzuje v jeho rozhodnutiach, ktoré ho vedú do záhuby.

Čo Boh očakáva od svojich stvorení? Vyberie z nich tých, ktorí schvaľujú **jeho** predstavy o živote, teda tých, ktorí prijímajú jeho myšlienky. Viera bude prostriedkom, ale nie cieľom. Preto sa o „*viere bez skutkov*“, ktorú musí niešť, hovorí v Jakubovi 2:17 ako o „*mŕtvej*“. Pretože ak existuje pravá viera, existuje aj falošná viera. Správne a nesprávne robí rozdiel a Boh nemá problém identifikovať poslušnosť, aby ju odlíšil od neposlušnosti. V každom prípade zostáva jediným sudcom, ktorého názor rozhodne o večnej budúcnosti každého z jeho stvorení, pretože účel jeho výberu je jedinečný a jeho ponuka večného života sa získava výlučne prostredníctvom Ježiša Krista. Prechod na zemi je oprávnený len ponúknuť možnosť tohto výberu večných vyvolených. Viera nie je ovocím imponantného úsilia a obetí, ale ovocím prirodzeného stavu, ktorý tvor získal alebo nezískal od svojho narodenia. Ale keď existuje, musí byť živený Bohom, inak zomrie a zmizne.

Pravá viera je vzácna vec. Pretože na rozdiel od klamlivého aspektu oficiálneho kresťanského náboženstva nestačí postaviť kríž nad hrob stvorenia, aby sa mu otvorili nebeské dvere. A poukazujem na to, pretože sa to zdá byť prehliadané, Ježiš povedal v Mt 7:13-14: „*Vchádzajte tesnou bránou. Široká je totiž brána a široká cesta, ktorá vedie do záhuby, a mnoho je tých, ktorí cez ňu vchádzajú. Ale tesná je brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.*» Toto učenie je ďalej potvrdené v Biblii na príklade deportácie Židov do Babylonu, keďže Boh považuje svojho vyvolenia za hodného iba Daniela a jeho troch spoločníkov a piatich mocných kráľov; a Ezechiel, ktorý žije v tejto dobe. Potom čítame v Ezechovi 14:13-20: „*Syn človeka, ak sa krajina prehreší proti mne nevernosťou a vystriem na ňu ruku, keby som za ňu lámal palicu chleba, keby som poslal na ňu hlad. keby som z nej vyhladil človeka a zviera a boli by medzi nimi títo traja muži, Noe, Daniel a Jób, zachránili by si svoje duše svojou spravodlivosťou, hovorí Pán Jahve. Keby som spôsobil, že sa krajinou túlajú divé zvery, ktoré by ju vyludnili, keby sa stala púšťou, kde by nikto neprešiel kvôli týmto zverom, a boli by v nej títo traja muži, bol by som nažive! hovorí Pán Jahve, nezachránia synov ani dcéry, ale len oni budú zachránení a krajina sa stane púšťou. Alebo keby som priviedol meč proti tejto krajine, keby som povedal: Nech meč prechádza krajinou! Keby som vyhladil ľudí a zvieratá a boli by medzi nimi títo traja muži, bol by som nažive! hovorí Pán Jahve, nezachránili by synov ani dcéry, ale len by boli spasení. Alebo keby som poslal mor do tejto krajiny, keby som proti nej vylial svoju zúrivosť cez smrteľnosť, aby som z nej vyhubil ľudí a zvieratá, a boli medzi ňou Noe, Daniel a Jób, som nažive! hovorí Pán, Jahve, nezachránia synov ani dcéry, ale svojou spravodlivosťou zachránia svoje duše.*» Dozvedáme sa teda, že v čase záplavy vôd bol medzi ôsmimi ľuďmi chránenými archou hodný spasenia iba Noe.

Ježiš ďalej povedal v Mt 22:14: „ *Lebo mnohí sú povolaní, ale málo vyvolených.* » Dôvod sa jednoducho vysvetľuje vysokým štandardom svätosti vyžadovaným Bohom, ktorý chce byť na prvom mieste v našom srdci alebo nič. Dôsledok tejto požiadavky je v protiklade s humanistickým myslením o svete, ktorý stavia človeka nad všetko. Apoštol Jakub nás pred týmto odporom varoval a povedal nám: „ *Vy cudzoložníci! Či neviete, že láska sveta je nepriateľstvom voči Bohu ? Kto teda chce byť priateľom sveta, stáva sa nepriateľom Boha .* » Ježiš nám opäť hovorí v Mt 10:37: „ *Ten, kto miluje jeho otec alebo matka viac ako ja nie je hodný mňa a toho, kto miluje jeho syn alebo dcéra viac ako ja nie je mahoden .*” Taktiež, ak ako ja pozvete priateľa, aby odpovedal na toto náboženské kritérium požadované Ježišom Kristom, nečudujte sa, že vás nazve fanatikom; Toto sa mi stalo a potom som pochopil, že za skutočného priateľa mám len Ježiša; on, „ *Ten pravý* “ zo Zj.3:7. Budeme vás nazývať aj fundamentalistom, pretože sa prejavujete úprimne voči Bohu, zákonníkom, pretože svojou poslušnosťou milujete a ctíte jeho najsvätejší zákon. Čiastočne to bude ľudská cena, ktorú treba zaplatiť, aby sme sa páčili Pánovi Ježišovi, ktorý si tak zaslúži našu obetavosť a našu úplnú oddanosť, ktorú požaduje.

Viera nám umožňuje prijímať od Boha jeho tajné myšlienky, kým neobjavíme veľkosť jeho úžasného projektu. A na pochopenie jeho celkového projektu musí vyvolený vziať do úvahy nebeský život anjelov, ktorý predchádzal pozemskej skúsenosti. Pretože v tejto nebeskej spoločnosti sa rozdelenie stvorenia a výber dobrých anjelov verných Bohu neuskutočnili na základe viery v ukrižovaného Krista alebo na jeho odmietnutie, ako to bude na zemi. To potvrdzuje, že na univerzálnej úrovni je ukrižovanie Krista, ktorý zostal bez hriechu, pre Boha **prostriedkom** na odsúdenie diabla a jeho nasledovníkov a že na zemi viera v Ježiša Krista predstavuje **prostriedok**, ktorý si Boh vybral, aby získal lásku, ktorú cíti k svojim vyvolených, ktorí ho milujú a oceňujú. **Účelom** tejto demonštrácie jeho totálneho sebaobetovania bolo, aby mohol legálne odsúdiť na smrť vzporné nebeské a pozemské tvory, ktoré nezdierajú jeho zmysel existencie. A spomedzi svojich pozemských tvorov si vyberá tých, ktorí prijímajú jeho myšlienky, schvaľujú jeho činy a jeho úsudky, pretože sú spôsobilí zdieľať jeho večnosť. Nakoniec vyrieši problém, ktorý vytvorila sloboda udelená všetkým jeho nebeským a pozemským tvorom, pretože bez tejto slobody by láska jeho vyvolených tvorov bola bezcenná a dokonca by bola znemožnená. Skutočne, bez slobody nie je stvorenie nič iné ako robot s automatizovaným správaním. Ale cenou za slobodu bude nakoniec vyhubenie odbojných tvorov neba a zeme.

Je teda daný dôkaz, že viera nespočíva v jednoduchom: „ *Ver v Pána Ježiša a budeš spasený* “. Tieto biblické slová sú založené na tom, čo znamená sloveso „verit“, konkrétne na poslušnosti božským zákonom, ktoré charakterizujú pravú vieru. Pre Boha je cieľom nájsť stvorenia, ktoré Ho poslúchajú z lásky. Niektorých našiel medzi nebeskými anjelmi a medzi svojimi pozemskými ľudskými stvoreniami, niektorých vybral a bude vyberať až do konca času milosti.

Jedlo do vhodného počasia

Tak ako ľudské telo potrebuje výživu, aby predĺžilo svoj život, viera, ktorá vzniká v jeho duchu, potrebuje aj svoju duchovnú výživu. Každá ľudská bytosť citlivá na prejav lásky, ktorú dal Boh v Ježišovi Kristovi, pociťuje túžbu urobiť niečo pre neho. Ale ako môžeme urobiť niečo, čo ho poteší, keď nevieme, čo od nás očakáva? Práve odpoveď na túto otázku bude základom výživy našej viery. Pretože „*bez viery nie je možné páčiť sa Bohu*“ podľa Židom 11:6. Ale táto viera musí byť pre neho stále živá a príjemná tým, že je v súlade s jeho očakávaniami. Lebo Pán Boh všemohúci je jej dokonávač a jej sudca. Množstvo kresťanských veriacich túži mať dobrý vzťah s nebeským Bohom, ale tento vzťah zostáva nemožný, pretože ich viera nebola správne živená. Odpoveď na problém nám dáva Mt 24 a 25. Ježiš zameriava svoje učenie na naše posledné dni, ktoré krátko predchádzajú času jeho druhého zjavenia, tentoraz, v sláve jeho božstva. Opisuje to rozmnožovaním obrazov v podobenstvách: podobenstvo o figovníku v Mt 24:32 až 34; podobenstvo o nočnom zlodejovi, v Mt 24:43 až 51; podobenstvo o desiatich pannách, v Mt 25:1 až 12; podobenstvo o talentoch, v Mt 25:13 až 30; podobenstvách o ovciach a kozách, v Mt 25:31 až 46. V týchto podobenstvách sa zmienka o „*jedle*“ objavuje dvakrát: v podobenstve o nočnom zlodejovi a v podobenstve o ovečkách a kozách, pretože zjavenia, keď Ježiš hovorí: „*Bol som hladný a dali ste mi jesť*“, hovorí nám o duchovnom pokrme, bez ktorého viera človeka zomiera. „*Lebo nielen chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z Božích úst* . Mat.4:4“. Účelom pokrmu viery je chrániť ho pred „*druhou smrťou*“ zo Zj. 20, ktorá spôsobuje, že človek stráca právo žiť večne.

V rámci tejto úvahy nasmerujte svoj pohľad a pozornosť na toto podobenstvo o nočnom zlodejovi:

V.42: " *Bďte teda, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán .* "

Téma návratu Ježiša Krista je definovaná a jej „čakanie“ vyvolá duchovné prebudenie v Spojených štátoch Severnej Ameriky v rokoch 1831 až 1844. Nazýva sa to „adventizmus“, pričom členovia tohto hnutia sú oni sami označení svojimi súčasníkmi pojmom „adventisti“; slovo prevzaté z latinského „adventus“, čo znamená: príchod.

V.43: „*Toto dobre vedz, keby pán domu vedel, v ktorú nočnú hliadku musí prísť zlodej, bdel by a nedovolil, aby sa vlámali do jeho domu .*“

V tomto verši je „*pánom domu*“ učeník, ktorý čaká na Ježišov návrat, a „*zlodej*“ sa vzťahuje na samotného Ježiša. Prostredníctvom tohto prirovnania nám

Ježiš ukazuje výhodu poznania dátumu jeho návratu. Preto nás povzbudzuje, aby sme ju objavili a naše počúvanie jeho rád podmieňuje náš vzťah k nemu.

V.44: " *Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka prichádza v hodinu, keď sa nenazdáte .* "

V tomto verši som opravil budúci čas sloviem, pretože v pôvodnej gréčtine sú tieto slovesá v prítomnom čase. Vskutku, tieto slová povedal Ježiš svojim súčasným učeníkom, ktorí sa ho pýtali na túto tému. Pán v čase konca použije túto „adventistickú“ tému na preosievanie kresťanov tak, že ich podrobí skúške prorockej viery; na tento účel postupne zorganizuje v priebehu času štyri „adventistické“ očakávania; zakaždým ospravedlnené novým osvetlením daným Duchom, prvé tri sa týkajú prorockých textov Daniela a Zjavenia.

V.45: „ *Kto je teda ten verný a rozumný sluha, ktorého jeho pán ustanovil nad svojim ľudom, aby im dával pokrm v pravý čas? »*

Dávajte si pozor, aby ste sa nepomýlili vo svojom úsudku, pretože „ *jedlo* “, o ktorom sa hovorí v tomto verši, máte momentálne pred očami. Áno, práve tento dokument, ktorému som dal meno „Vysvetli Daniel a Zjavenie“, predstavuje toto duchovné „ *jedlo* “, ktoré je nevyhnutné na živenie vašej viery, pretože od Ježiša Krista poskytuje všetky odpovede na otázky, ktoré si môžete oprávnene klásť. a okrem týchto odpovedí aj neočakávané odhalenia, ako je skutočný dátum návratu Ježiša Krista, ktorý nás zaväzuje až do jari 2030 vo štvrtom a poslednom „adventistickom“ „čakaní“.

Keďže ma tento verš osobne zaujíma, predkladám tento dokument, ovocie mojej vernosti Bohu pravdy a mojej obozretnosti, pretože nechcem byť prekvapený návratom Ježiša Krista. Ježiš tu zjavuje svoj plán konca času. Na tento čas naplánoval „ *jedlo* “, ktoré je vhodné na živenie viery svojich vyvolených, ktorí verne očakávajú jeho slávny návrat. A toto „ *jedlo* “ je prorocké.

V.46: „ *Blahoslavený sluha, ktorého jeho pán, **ked' príde**, nájde robiť to! »*

Kontext jeho slávneho návratu je tu potvrdený, je to kontext štvrtého „adventistického“ očakávania. Služobník, ktorého sa to týka, je skutočne veľmi rád, že pozná zjavenú myšlienku Boha, jeho úsudok o viere ľudí. Ale táto blaženosť sa rozšíri a bude sa týkať všetkých tých, ktorí obdržia toto posledné božské svetlo a budú ho zase šíriť a zdieľať s vyvolenými, rozptýlenými po celej zemi, až do skutočného návratu Ježiša Krista.

V.47: „ *Pravdu vám hovorím, ustanoví to nad celým svojim majetkom. »*

Pánov majetok sa bude až do jeho návratu týkať duchovných hodnôt. A sluha sa stáva pre Ježiša strážcom jeho duchovného pokladu; výhradným depozitárom jej veštcov a jej zjaveného svetla. Po prečítaní celého tohto dokumentu budete môcť vidieť, že nepreháňam, keď dávam jeho biblickému prorockému zjaveniu názov „poklad“. Aké iné meno by som mohol dať zjaveniu, ktoré chráni pred „ *druhou smrťou* “ a otvára cestu k večnému životu? Pretože rozptyľuje a odstraňuje možnosť pochybností, ktoré sú pre vieru a spásu osudné.

V.48: „ *Ale ak je to zlý sluha, ktorý si v sebe hovorí: Môj pán mešká s príchodom,* “

Život stvorený Bohom je binárneho typu. Všetko má svoj absolútny opak. A Boh predstavil ľuďom dve cesty, dve cesty, ktorými sa riadili ich rozhodnutia:

život a dobro, smrť a zlo; pšenica a plevy; ovca a koza, svetlo a tma . V tomto verši sa Duch zameriava na zlého služobníka, ale napriek tomu na služobníka, čo označuje falošnú vieru, ktorú neživí Boh, a predovšetkým falošnú kresťanskú vieru, ktorá v našej dobe konca končí a týka sa samotnej adventistickej viery. . Tento adventizmus už neprijímal svetlo od Ježiša Krista, pretože odmietol to, čo mu bolo predstavené v rokoch 1982 až 1991 a ktoré ohlasovalo jeho príchod na rok 1994, a priniesol ovocie skazy, ktoré vyústilo do vyžarovania Božieho posla v novembri 1991. Všimnite si, že Ježiš odhaľuje skryté myšlienky srdca: „ **ktorý v sebe hovorí** “. Pretože zdanie vonkajšieho náboženského správania je mimoriadne klamlivé; náboženský formalizmus nahrádza pravú živú vieru plnú zápalu pre pravdu.

V.49: „... ak začne biť svojich spoločníkov, ak bude jesť a piť s opilcami,“

Obraz je dnes trochu očakávaný, ale žiarenie jasne vyjadruje v časoch mieru opozíciu a boj, ktoré vyjadrujú a predchádzajú skutočnému prenasledovaniu, ktoré príde; je to len otázka času. Od roku 1995 inštitucionálny adventizmus „ *jedol a pil s opilcami* “ do takej miery, že uzavrel spojenectvo s protestantmi a katolíkmí vstupom do ekumenickej aliancie. Lebo v Zjavení 17:2, zameranom na katolícku vieru nazývanú „ *Veľký Babylon* “ a protestantskú vieru nazývanú „ *zem* “, Duch hovorí: „ **S ňou sa králi zeme odovzdali smilstvu. a z vína jeho smilstva sú obyvatelia zeme opil sa.** “

V.50: „ ...pán tohto sluhu príde v deň, ktorý neočakáva, a v hodinu, o ktorej nevie,“

Dôsledok odmietnutia svetla týkajúceho sa tretieho adventistického očakávania a dátumu 1994 sa napokon objavuje v podobe neznalosti času skutočného návratu Ježiša Krista, teda štvrtého adventistického očakávania božského projektu. Táto nevedomosť je dôsledkom prerušenia vzťahu s Ježišom Kristom, takže môžeme vyvodiť nasledovné: adventisti, ktorí sa ocitli v tejto tragickej situácii, už nie sú v očiach Boha alebo podľa jeho úsudku „adventisti“.

V.51: „ ...roztrhá ho na kusy a dá mu jeho podiel s **pokrytcami** : bude plač a škrípanie zubami. »

Obraz vyjadruje hnev, ktorý Boh uvalí na falošných služobníkov, ktorí ho zradili. Všimol som si v tomto verši výraz „ **pokrytci** “, ktorým Duch označuje falošných kresťanov v Dan.11:34, ale na pochopenie kontextu doby, na ktorú sa proroctvo zameriava, je potrebné širšie čítanie, ktoré zahŕňa verše 33 a 35: “ *a najmúdrejší z nich bude poučovať mnohých. Sú takí, ktorí na čas podľahnú meču a plameňu, zajatiu a lúpeži. V čase, keď podľahnú, sa im trochu pomôže a mnohým sa k nim z pokrytctva pridá . Niektorí z múdrych mužov padnú, aby boli očistení, očistení a vybielení až do času konca , lebo ten nepríde až do určeného času. » „ Zlý sluha “ je teda skutočne ten, kto zrádza očakávania Boha, svojho Majstra, a pridáva sa „ až do času konca “ k táboru „ **pokrytcov** “. Odvtedy sa s nimi delí o Boží hnev, ktorý ich zasiahne až do posledného súdu, kde budú zničení, strávení v „ohnivom jazere“, ktoré definitívne dáva „ *druhú smrť* “, podľa Zj. 15: “ *Kto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera .* “*

Odhalená história pravej viery

Pravá viera

Na tému pravej viery je možné povedať veľa vecí, ale už teraz navrhujem tento aspekt, ktorý sa mi zdá byť prioritou. Každý, kto chce nadviazať vzťah s

Bohom, musí vedieť, že jeho predstava o živote na zemi a v nebi je extrémnym opakom nášho systému založeného na zemi, ktorý je vybudovaný na pyšných a zlých myšlienkach inšpirovaných Bohom. svojho nepriateľa a nepriateľa jeho pravých vyvolených. Ježiš nám dal spôsob, ako spoznať pravú vieru: „**Po ovocí ich poznáte** . *Oberame hrozno z tŕnia, alebo figy z bodliakov?* (Mat. 7:16).“ Na základe tohto vyhlásenia si buďte istí, že všetci, ktorí sa hlásia k jeho menu a ktorí ho neprezentujú, jeho jemnosť, jeho ústretovosť, jeho obetavosť, jeho obetavý duch, jeho láska k pravde a jeho horlivosť pre poslušnosť prikázaniam Boh nikdy nebol a nikdy nebude jeho služobníkmi; toto nás učí 1. Kor. 13, keď definuje charizmu pravej svätosti; to, čo vyžaduje spravodlivý Boží súd: verš 6: „*Neraduje sa z nespravodlivosti, ale raduje sa z pravdy*.“

Ako môžeme veriť, že prenasledovaných a prenasledovateľov posudzuje Boh rovnako? Aká je podobnosť medzi Ježišom Kristom, dobrovoľne ukrižovaným, a rímskou pápežskou inkvizíciou alebo Jánom Kalvínom, ktorý až do smrti podroboval mučenie mužov a ženy? Aby sme nevideli rozdiel, musíme ignorovať slová inšpirované biblickými spismi. Bolo to tak predtým, ako sa Biblia rozšírila po celom svete, ale odkedy bola dostupná všade na zemi; aké výhovorky môžu ospravedlniť chyby v úsudku ľudských bytostí? Tam nie sú žiadne. Preto bude prichádzajúci Boží hnev veľmi veľký a nekontrolovateľný.

Tri a pol roka, počas ktorého Ježiš pracoval vo svojej pozemskej službe, sú nám zjavené v evanjeliách, aby sme poznali štandard pravej viery v Božiu mienku; jediný na ktorom záleží. Jeho život sa nám ponúka ako vzor; vzor, ktorý musíme napodobňovať, aby nás spoznal ako svojich učeníkov. Toto prijatie znamená, že zdieľame jeho koncepciu večného života, ktorú navrhuje. Je tam vyhnané sebecko, ako aj zničujúca a deštruktívna pýcha. Vo večnom živote, ktorý sa ponúka len vyvoleným, ktorých spoznal sám Ježiš Kristus, nie je miesto pre brutalitu a zlo. Jeho správanie bolo pokojne revolučné, pretože on, Majster a Pán, sa stal služobníkom všetkých, sklonil sa až k umývaniu nôh svojim učeníkom, aby dal konkrétny zmysel svojmu odsúdeniu hrdých hodnôt, ktoré sa prejavujú vodcovia, židovské náboženské osobnosti svojej doby; vecí, ktoré aj dnes charakterizujú židovských a kresťanských veriacich ľudí. V absolútnom protiklade je štandard zjavený v Ježišovi Kristovi štandardom večného života.

Tým, že Ježiš Kristus ukázal svojim služobníkom spôsob, ako identifikovať samých seba, svojich nepriateľov, falošných Božích služobníkov, konal, aby zachránil ich duše. A jeho sľub, že bude až do konca sveta „*uprostred*“ svojich vyvolených, je dodržaný a spočíva v ich osvecovaní a ochrane počas ich pozemského života. Absolútnym štandardom pravej viery je, že Boh zostáva so svojimi vyvolenými. Nikdy nie sú zbavení jeho svetla a jeho Ducha Svätého. A ak sa Boh stiahne, je to preto, že vyvoleným už nie je; jeho duchovný stav sa zmenil v Božom spravodlivom súde. Pretože jeho úsudok sa prispôbuje ľudskému správaniu. Na individuálnej úrovni zostávajú možné zmeny v oboch smeroch; od dobra k zlu alebo od zla k dobru. Ale nie je to tak na kolektívnej úrovni náboženských skupín a inštitúcií, ktoré sa z dobra na zlo menia len vtedy, keď sa neprispôbia zmenám ustanoveným Bohom. Ježiš nám vo svojom učení hovorí: „*Dobry strom nemôže niesť zlé ovocie, ako zlý strom nemôže niesť dobré ovocie* (Mt 7:18). Dal nám tak pochopiť, že pre svoje ohavné ovocie je katolícke

náboženstvo „*zlý strom*“ a že ním zostane, prostredníctvom svojej falošnej náuky, aj keď bude zbavené monarchickej podpory a prestane prenasledovať ľudí. A rovnako je to aj s anglikánským náboženstvom, ktoré vytvoril Henrich VIII. na ospravedlnenie svojich cudzoložstiev a svojich zločinov; akú hodnotu môže Boh dať svojim potomkom a nástupcom panovníkov? To je aj prípad protestantského kalvínskeho náboženstva, pretože tohto zakladateľa Jána Kalvína sa obávali, kvôli povesti jeho tvrdosti charakteru a početným popravam na smrť, ktoré legitimizoval vo svojom meste Ženeva, podobne ako katolícke praktiky svojej doby, až do tej miery, že ich presahuje. Tento protestantizmus pravdepodobne nepotešil sladkého Pána Ježiša Krista a v žiadnom prípade ho nemožno považovať za vzor pravej viery. Je taká pravda, že Boh vo svojom zjavení, ktoré dal Danielovi, ignoruje protestantskú reformáciu, ktorá sa zameriava len na pápežský režim 1260 rokov a na čas nastolenia posolstiev adventizmu siedmeho dňa, nositeľa zjavených božských právd, od roku 1844. až do konca sveta, ktorý príde v roku 2030.

Historické zlé náboženské falzifikáty majú všetky aspekty Božieho schváleného modelu, ale nikdy sa mu nezhodujú. Pravá viera je neustále živená Kristovým Duchom, falošná nie. Pravá viera môže vysvetliť tajomstvá Božích biblických prorociev, falošná viera nie. Vo svete koluje množstvo výkladov prorociev, z ktorých každý je vymyslenejší ako ten posledný. Na rozdiel od nich sú moje výklady získané výlučne z citátov z Biblie; posolstvo je preto presné, stabilné, koherentné a v súlade s myšlienkou Boha, od ktorej sa nikdy nevzdáľuje; a Všemohúci bdie nad tým.

Prípravné poznámky ku knihe Daniel

Meno Daniel znamená Boh je môj sudca. Poznanie Božieho súdu je základným základom viery, pretože vedie stvorenie k poslušnosti jeho zjavenej a pochopenej vôle, jedinej podmienky na to, aby sme ním boli vždy požehnaní. Boh hľadá lásku svojich stvorení, ktoré ju konkretizujú a prejavujú svojou poslušnou vierou. Boží súd je teda zjavený prostredníctvom jeho prorociev, ktoré používajú symboly ako v podobenstvách o Ježišovi Kristovi. Boží súd je prvý krát zjavený v

knihe Daniel, ale to len kladie hlavný základ pre jeho súd nad kresťanskými náboženskými dejinami, ktoré budú podrobne odhalené v knihe Zjavenie.

V Danielovi Boh zjavuje málo, ale toto kvantitatívne málo má veľký kvalitatívny význam, pretože tvorí základ celkového prorockého Zjavenia. Stavební architekti vedia, aká rozhodujúca a určujúca je príprava staveniska. V proroctvách je táto úloha daná zjaveniam, ktoré dostal prorok Daniel. Vskutku, keď je ich význam jasne pochopený, Boh dosahuje dvojitý cieľ : **dokázat' svoju existenciu** a dať svojim vyvoleným **klúče k pochopeniu** posolstva, ktoré prináša Duch. V týchto „pár veciach“ nájdeme všetko to isté: oznámenie postupnosti štyroch univerzálnych vládnucich ríš od čias Daniela (Dan.2, 7 a 8); oficiálne datovanie pozemskej služby Ježiša Krista (Dan.9); ohlásenie kresťanského odpadnutia v roku 321 (Dan.8), pápežská vláda 1260 rokov medzi 538 a 1798 (Dan.7 a 8); a „adventistická“ aliancia (8. a 12. dan) z roku 1843 (do roku 2030). Pridávam k tomu, Dan.11, ktorý, ako uvidíme, odhaľuje formu a vývoj konečnej pozemskej jadrovej svetovej vojny, ktorú ešte treba dokončiť pred slávnym návratom Boha Spasiteľa.

Pán Ježiš Kristus nenápadne vyvolal meno Daniel, aby pripomenul jeho dôležitosť pre novú zmluvu. „ *Keď teda uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel , upevnenú na svätom mieste, nech si dáva pozor, kto ju číta! (Mt.24:15) »*

Ak Ježiš svedčil v prospech Daniela, je to preto, že Daniel od neho prijal učenie o svojom prvom príchode a slávnom návrate, viac než ktorýkoľvek iný pred ním. Aby boli moje slová dobre pochopené, musíte vedieť, že Kristus, ktorý prišiel z neba, sa predtým predstavil Danielovi pod menom „ **Michael** “ v Dan. 10:13-21, 12:3 a toto meno prevzal Ježiš -Kristus v Zj.12:7. Toto meno „ **Micaël** “ je známejšie vo svojej latinsko-katolíckej forme Michel, čo je názov pre slávny Mont Saint-Michel v Bretónsku vo Francúzsku. Kniha Daniel pridáva číselné údaje, ktoré nám umožňujú poznať rok jeho prvého príchodu. Chcel by som tiež zdôrazniť, že meno „ **Micaël** “ znamená: Kto je ako Boh; a meno „ **Ježiš** “ sa prekladá ako: Jahveh zachraňuje. Obidve mená sa týkajú veľkého Boha stvoriteľa, prvé s nebeským titulom, druhé s pozemským titulom.

The Revelation of the Future sa nám predstavuje ako viacpríbehová stavebná hra. Na začiatku kinematografie používali filmári na vytváranie reliéfnych efektov v karikatúrach sklenené dosky, ktorých rôzne maľované vzory, po prekrytí, poskytl obraz na niekoľkých úrovniach. Tak je to aj s proroctvom navrhnutým Bohom.

Všetko to začína v Danielovi

KNIHA DANIEL

Vy, ktorí čítate toto dielo, vedzte, že neobmedzený všemohúci Boh je živý, hoci je skrytý. Toto svedectvo „*proroka Daniela*“ bolo napísané, aby vás o tom presvedčilo. Nesie pečať svedectva starej a novej zmluvy, pretože ju Ježiš vyvolal v slovách adresovaných svojim učeníkom. Jeho skúsenosť odhaľuje pôsobenie tohto dobrého a spravodlivého Boha. A táto kniha nám umožňuje objaviť súd, ktorý Boh vykonáva v náboženských dejinách svojho monoteizmu, židovského v prvom spolenectve, potom kresťanského vo svojom novom spolenectve,

vybudovanom na krvi preliatej Ježišom Kristom, 3. apríla 30 jeho éra. Kto iný ako „**Daniel**“ môže odhaliť Boží súd? Jeho meno znamená „Boh je môj sudca“. Tieto prežité skúsenosti nie sú bájkami, ale svedectvom o Božom požehnaní jeho vzoru vernosti. Boh ho predstavuje medzi troch ľudí, ktorých by zachránil v nešťastí v Ezechovi.14:14-20. Tieto tri typy vyvoleného sú „**Noe, Daniel a Jób**“. Božie poslanstvo nám jasne hovorí, že aj v Ježišovi Kristovi, ak sa nebudeme podobať týmto vzorom, zostanú pre nás dvere k spáse zatvorené. Toto poslanstvo potvrdzuje úzku cestu, úzku cestu alebo úzku bránu, cez ktorú musia prejsť vyvolení, aby vstúpili do neba, podľa učenia Ježiša Krista. Príbeh „**Daniela**“ a jeho troch spoločníkov je nám predstavený ako vzor vernosti, ktorú Boh zachraňuje v dňoch súženia.

Ale v tomto príbehu zo života Daniela je aj obrátenie troch mocných kráľov, ktorých sa Bohu podarilo vytrhnúť z rúk diabla, ktorého uctievali v úplnej nevedomosti. Boh urobil z týchto cisárov najmocnejších hovorcov svojej veci v dejinách ľudstva, prvých, ale aj posledných, pretože títo vzorní ľudia zmiznú a náboženstvo, hodnoty a morálka budú neustále upadať. Pre Boha je uchvátenie duše dlhý boj a prípad kráľa „**Nabuchodonozora**“ je mimoriadne odhaľujúci model svojho druhu. Potvrdzuje podobenstvo o Ježišovi Kristovi, o tomto „**Dobrom pastierovi**“, ktorý opúšťa svoje stádo, aby hľadal stratené ovečky.

Daniel 1

Dan 1:1 *V treťom roku vlády judského kráľa Jojakima vytiahol babylonský kráľ Nabuchodonozor proti Jeruzalemu a obliehal ho.*

1a- *Tretí rok vlády judského kráľa Jojakima*

Vláda Jehojakima 11 rokov od – 608 do – 597. 3. rok v – 605.

1b- *Nabuchodonozor*

Toto je babylonský preklad mena kráľa Nabuchodonozora: "Nabu chráni môjho najstaršieho syna." Nabu je mezopotámsky boh poznania a písania. Už vieme pochopiť, že Boh má v úmysle obnoviť svoju moc nad poznaním a písmom.

Dan 1:2 *A Hospodin mu vydal do rúk judského kráľa Jojakima a časť nádob domu Božieho. Nabuchodonozor odniesol náčinie do krajiny Šineár, do domu svojho boha, a uložil ho do pokladnice svojho boha.*

2a *Hospodin mu vydal do rúk judského kráľa Jójakima*

Božie opustenie židovského kráľa je oprávnené. 2Pa 36:5: *Jehojakim mal dvadsaťpäť rokov, keď sa stal kráľom, a jedenásť rokov kraľoval v Jeruzaleme. Robil to, čo je zlé v očiach Hospodina, jeho Boha .*

2b- *Nabuchodonozor odniesol náčinie do krajiny Šineár, do domu svojho boha, uložil ho do pokladnice svojho boha.*

Tento kráľ je pohan, nepozná pravého Boha, ktorému Izrael slúži, ale stará sa o to, aby si ctí svojho boha: Bela. Po svojom budúcom obrátení bude slúžiť pravému Danielovmu Bohu s rovnakou vernosťou.

Dan 1:3 *Kráľ prikázal Ašpenazovi, náčelníkovi svojich eunuchov, aby priviedol niektoré z Izraelitov kráľovského pôvodu alebo šľachtického rodu,*

Dan 1:4 *mladí chlapci bez poškvrny tela, pekného vzhľadu, obdarení múdrosťou, porozumením a poučením, schopní slúžiť v kráľovskom paláci a ktorí sa budú učiť písme a jazyk Chaldejcov.*

4a- Kráľ Nabuchodonozor pôsobí priateľsky a inteligentne, snaží sa len pomôcť židovským deťom úspešne sa integrovať do jeho spoločnosti a jej hodnôt.

Dan 1:5 *Kráľ im určil na každý deň časť jedla zo svojho stola a vína, ktoré pil, s úmyslom vychovávať ich tri roky, na konci ktorých budú slúžiť kráľ.*

5a- Kráľove dobré pocity sú zrejmé. S mladými sa delí o to, čo sám ponúka, od svojich bohov až po jedlo.

Dan 1:6 *Boli medzi nimi Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš zo synov Júdových.*

6a- Zo všetkých mladých Židov odvlečených do Babylonu iba štyria z nich preukázali vzornú vernosť. Fakty, ktoré nasledujú, organizuje Boh, aby ukázal rozdiel v ovocí tých, ktorí mu slúžia a ktorých on žehná, a tých, ktorí mu neslúžia a ktorých on ignoruje.

Dan 1:7 *Náčelník eunuchov im dal mená: Daniel Baltazár, Chananiáš Šadrach, Mišael Mešach a Azariáš Abednego.*

7a- Inteligenciu zdieľajú títo mladí Židia, ktorí súhlasia s tým, že budú nosiť pohanské mená, ktoré im vnútil víťaz. Pomenovanie je znakom nadradenosti a princípom, ktorý učí pravý Boh. Gn 2:19: *A Hospodin, Boh, ktorý stvoril zo zeme každú poľnú zver a každé nebeské vtáčstvo, ich priviedol k človeku, aby videl, ako ich nazve, a aby každé živé stvorenie dostalo meno človekom. by mu dal.*

7b- Daniel „Boh je môj sudca“ je premenovaný na Belteshazzar: „Bel bude chrániť“. Bel označuje diabla, ktorému v úplnej nevedomosti slúžili a ctíli tieto pohanské národy, obeť démonických duchov.

Hanania „Milosť alebo dar od YaHWÉH“ sa stáva „Shadrachom „inšpirovaným Aku“. Aku bol boh mesiaca v Babylone.

Mishaël „Kto je Božia spravodlivosť“ sa stáva Meschacom „ktorý patrí Aku“.

Azariah „Pomoc alebo Pomoc je YaHWÉH“ sa stáva „Abed-Negom“ „Sluhom Nega“ a už tu je slnečný boh Chaldejcov.

Dan 1:8 *Daniel sa rozhodol nepoškvrniť sa kráľovským jedlom a vínom, ktoré kráľ vypil, a prosil hlavného eunucha, aby ho nenútil poškvrňovať sa.*

8a- **Mat'** pohanské meno nepredstavuje problém, keď ste porazení, ale poškvrniť sa až do bodu hanby na Boha je príliš veľa na to, aby ste ho žiadali. Lojalita mladých mužov ich viedla k tomu, aby sa zdržali *kráľovského vína a mäsa*, pretože tieto veci boli tradične prezentované pohanským božstvám

uctievanejším v Babylone. Ich mladosti chýba zrelosť a ešte nerozmýšľajú ako Pavol, verný Kristov svedok, ktorý falošné božstvá považuje za vietor (Rim 14; 1Kor 8). Ale zo strachu, aby nešokoval tých, ktorí sú slabí vo viere, koná ako oni. Ak koná opačne, nedopúšťa sa hriechu, pretože jeho uvažovanie je správne. Boh odsudzuje poškvrnu spáchanú dobrovoľne so všetkým vedomím a svedomím; v tomto príklade zámerná voľba ctíť pohanských bohov.

Dan 1:9 *Boh dal Danielovi priazeň a milosť pred hlavným eunuchom.*

9a- Viera mladých ľudí sa prejavuje ich strachom z nemilosti Boha; Môže ich požehnať.

Dan 1:10 *Náčelník eunuchov povedal Danielovi: Bojím sa svojho pána kráľa, ktorý ti určil, čo máš jesť a piť. pretože prečo by mal vidieť tvoju tvár sklúčenejšiu ako tvár mladých ľudí v tvojom veku? Vystavil by si moju hlavu kráľovi.*

Dan 1:11 *Daniel povedal správcovi, ktorému hlavný eunuch zveril dohľad nad Danielom, Chananiášom, Mišaelom a Azariášom:*

Dan 1:12 *Desať dní skúšajte svojich sluhov a dávajte nám jesť zeleninu a piť vodu;*

Dan 1:13 *Potom pozri na našu tvár a na tvár mládencov, ktorí jedia kráľovský pokrm, a nalož so svojimi služobníkmi podľa toho, čo si videl.*

Dan 1:14 *On im vyhovel, o čo prosili, a desať dní ich skúšal.*

Dan 1:15 *Na konci desiatich dní vyzerali lepšie a bacuľatejšie ako všetci mladíci, ktorí jedli kráľovské jedlo.*

15a- Môžeme vytvoriť duchovné porovnanie medzi „desiatimi dňami“ skúsenosti Daniela a jeho troch spoločníkov s „desiatimi dňami“ prorockých rokov prenasledovania posolstva „smyrnskej“ éry Apo. 2:10. . V oboch zážitkoch Boh skutočne odhaľuje skryté ovocie tých, ktorí tvrdia, že sú od neho.

Dan 1:16 *Správca im vzal jedlo a víno, ktoré im bolo určené, a dal im zeleninu.*

16a- Táto skúsenosť ukazuje, ako môže Boh pôsobiť na mysle ľudí, aby priaznivo naklonili jeho služobníkom podľa jeho svätej vôle. Pretože riziko, ktoré podstúpil kráľovský správca, bolo veľké a Boh musel zasiahnuť, aby prijal Danielove návrhy. Skúsenosť viery je úspechom.

Dan 1:17 *Boh dal týmto štyrom mládencom poznanie, rozumnosť vo všetkých písmenách a múdrosť; a Daniel vysvetlil všetky videnia a sny.*

17a- *Boh dal týmto štyrom mladým mužom poznanie, inteligenciu vo všetkých písmenách a múdrosť*

Všetko je dar od Pána. Tí, ktorí ho nepoznajú, nevedia, ako veľmi záleží na ňom, či sú inteligentní a múdri, alebo ignoranti a hlúpi.

17 b- *a Daniel vysvetlil všetky videnia a všetky sny.*

Daniel najprv prejaví svoju vernosť, je poctený Bohom, ktorý mu dáva dar prorocstva. Toto bolo svedectvo, ktoré svojho času vydal vernému Jozefovi, zajatému Egyptanom. Medzi Božími darmi si Šalamún vybral aj múdrosť; a za túto voľbu mu Boh dal všetko ostatné, slávu a bohatstvo. Daniel na oplátku zažije toto povýšenie, ktoré vybuďoval jeho verný Boh.

Dan 1:18 *V čase určenom kráľom, aby mu ich priviedli, predviedol ich náčelník eunuchov Nabuchodonozorovi.*

Dan 1:19 *Kráľ sa s nimi rozprával. a medzi všetkými týmito mládenkami nebol nikto ako Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš. Boli preto prijatí do služieb kráľa.*

Dan 1:20 Čo sa týka všetkých vecí, ktoré si vyžadovali múdrosť a rozum, a na čo sa ich kráľ pýtal, zistil, že desaťkrát prevyšujú všetkých mágov a astrológov, ktorí boli v celom jeho kráľovstve.

20a- Boh takto ukazuje „ rozdiel medzi tými, ktorí mu slúžia, a tými, ktorí mu neslúžia “, čo je napísané v Mal 3:18. Mená Daniela a jeho spoločníkov vstúpia do svedectva Svätej Biblie, pretože ich prejavy vernosti budú slúžiť ako vzory na povzbudenie vyvolených až do konca sveta.

Dan 1:21 Tak bol Daniel až do prvého roku kráľa Kýra.

Daniel 2

Dan 2:1 V druhom roku Nabuchodonozorovej vlády sa Nabuchodonozorovi snívali sny. Jeho myseľ bola nepokojná a nemohol spať.

1a- Teda v – 604. Boh sa prejavuje v duchu kráľa.

Dan 2:2 Kráľ si zavolať mágov, astrológov, čarodejníkov a Chaldejcov, aby mu povedali jeho sny. Prišli a postavili sa pred kráľa.

2a- Pohanský kráľ sa potom obráti na ľudí, ktorým dovtedy dôveroval, pričom každý bol odborníkom vo svojom odbore.

Dan 2:3 A kráľ im povedal: Sníval sa mi sen. moja myseľ je vzrušená a rád by som poznal tento sen.

3a- Kráľ dobre povedal: Chcem poznať tento sen ; nehovorí o jeho význame.

Dan 2:4 Chaldejci odpovedali kráľovi aramejsky: Kráľ, ži naveky! Povedzte o tom svojim služobníkom a my vám to vysvetlíme.

Dan 2:5 Kráľ opäť odpovedal a povedal Chaldejcom: Tá vec mi unikla. Ak ma neupozorníte na sen a jeho vysvetlenie, budete roztrhaní na kusy a vaše domy budú premenené na hromadu odpadu.

5a- Neústupnosť kráľa a extrémna miera, ktorú prijíma, sú výnimočné a inšpirované Bohom, ktorý vytvára prostriedky na zmätok pohanského šarlatánstva a na zjavenie svojej slávy prostredníctvom svojich verných služobníkov.

Dan 2:6 Ale ak mi povieš sen a jeho vysvetlenie, dostaneš odo mňa dary a dary a veľkú poctu. Preto mi povedzte sen a jeho vysvetlenie.

6a- Tieto dary, dary a veľké počty Boh pripravuje pre svojich verných vyvolených.

Dan 2:7 Po druhý raz odpovedali: Nech kráľ povie sen svojim sluhom a my ho vysvetlíme.

Dan 2:8 Kráľ odpovedal: "Veru vidím, že sa snažíš získať čas, lebo vidíš, že mi tá vec unikla."

8a- Kráľ sa pýta svojich mudrcov na niečo, čo sa nikdy nepýtalo a on to nedosiahne.

Dan 2:9 *Ak mi teda neoznámite sen, tá istá veta vás všetkých pokryje; chcete sa pripraviť na to, že mi budete hovoriť klamstvá a nepravdy, zatiaľ čo čakáte, kým sa časy zmenia. Preto mi povedzte sen a ja budem vedieť, či mi to dokážete vysvetliť.*

9a- *chcete sa pripraviť na to, že mi budete hovoriť klamstvá a nepravdy, zatiaľ čo čakáte, kým sa časy zmenia*

Na tomto princípe až do konca sveta bohatnú všetci falošní vidiaci a veštcí.

9b- *Povedz mi teda ten sen a ja sa dozviem, či mi to vieš vysvetliť*

Prvýkrát sa toto logické uvažovanie prejavuje v myslení človeka. Šarlatáni sa výborne zabávajú, keď môžu svojim naivným a príliš dôverčivým zákazníkom povedať čokoľvek. Kráľova žiadosť odhalí ich limit.

Dan 2:10 *Chaldejci odpovedali kráľovi: Niet nikoho na zemi, kto by mohol povedať, čo kráľ žiada; žiadny kráľ, nech bol akokoľvek veľký a mocný, nikdy nič také nepožadoval od žiadneho kúzelníka, astrológa alebo Chaldejca.*

10a- Ich slová sú pravdivé, keďže dovtedy Boh nezasiahol, aby ich demaskoval, aby pochopili, že on je jediný Boh a že ich pohanské božstvá nie sú nič iné ako nič a modly vytvorené rukami a danými duchmi ľudí. k démonickým duchom.

Dan 2:11 *To, čo žiada kráľ, je ťažké; niet nikoho, kto by to mohol povedať kráľovi, okrem bohov, ktorých príbytok nie je medzi ľuďmi.*

11a- Múdri tu vyjadrujú nepopierateľnú pravdu. Ale týmito poznámkami priznávajú, že nemajú žiadny vzťah s *bohmi*, pričom sa s nimi neustále radia podvedení ľudia, ktorí si myslia, že prostredníctvom nich získajú odpovede od skrytých božstiev. Výzva, ktorú spustil kráľ, ich demaskuje. A aby sa to dosiahlo, vyžadovalo si to nepredvídateľnú a nekonečnú múdrosť pravého Boha, už vznešene zjavenú v Šalamúnovi, tomto majstrovi božskej múdrosti.

Dan 2:12 *Na to sa kráľ rozhneval a veľmi sa rozhneval. Prikázal usmrtiť všetkých babylonských mudrcov.*

Dan 2:13 *Rozsudok bol zverejnený, mudrci boli usmrtení a hľadali Daniela a jeho spoločníkov, aby ich zničili.*

13a- Boh postaví svojich služobníkov pred smrť a vzkriesi ich v sláve s kráľom Nabuchodonozorom. Táto stratégia prorokuje poslednú skúsenosť adventistickej viery, kde vyvolení budú čakať na smrť nariadenú rebelmi v určený dátum. Ale aj tu sa situácia obráti, pretože mŕtvymi budú tí rebeli, ktorí sa navzájom zabijú, keď sa mocný a víťazný Kristus zjaví v nebi, aby ich súdil a odsúdil.

Dan 2:14 *Potom Daniel múdro a múdro prehovoril k Arjochovi, veliteľovi kráľovskej stráže, ktorý vyšiel zabiť babylonských mudrcov.*

Dan 2:15 *On odpovedal a riekol kráľovmu veliteľovi Arjochovi: Prečo je kráľov rozsudok taký prísny? Arjoc vysvetlil záležitosť Danielovi.*

Dan 2:16 *Daniel išiel ku kráľovi a prosil ho, aby mu dal čas, aby to kráľovi vysvetlil.*

16a- Daniel koná podľa svojej povahy a svojej náboženskej skúsenosti. Vie, že jeho prorocké dary mu dáva Boh, do ktorého zvykne vkladať všetku svoju dôveru.

Keď sa dozvie, čo sa kráľ pýta, vie, že Boh má odpovede, ale je jeho vôľou dať mu ich poznať?

Dan 2:17 *Potom odišiel Daniel do svojho domu a oznámil to svojim spoločníkom Chananiášovi, Mišaelovi a Azariášovi,*

17a- Štyria mladí muži bývajú v Danielovom dome. „*Tí podobní sa schádzajú*“ a predstavujú zhromaždenie Boha. Už pred Ježišom Kristom, „*kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, ja som medzi nimi*“, hovorí Pán. Bratská láska spája týchto mladých ľudí, ktorí prejavujú krásneho ducha solidarity.

Dan 2:18 *vyzývajúc ich, aby vyprosovali milosrdenstvo od Boha nebies, aby Daniel a jeho spoločníci neboli zničení s ostatnými babylonskými mudrcami.*

18a- Tvarou v tvár takému silnému ohrozeniu ich životov sú vrúcna modlitba a úprimný pôst jedinými zbraňami vyvolených. Vedia to a budú čakať na odpoveď od svojho Boha, ktorý im už dal toľko dôkazov, že ich miluje. Na konci sveta budú rovnako konať posledný vyvolení, na ktorých sa zameriava dekrét smrti.

Dan 2:19 *Potom bolo Danielovi zjavené tajomstvo v nočnom videní. A Daniel dobrorečil Bohu nebies.*

19a- Na žiadosť svojich vyvolených je tu verný Boh, pretože zorganizoval skúšku, aby svedčil o svojej vernosti Danielovi a jeho trom spoločníkom; aby ich povýšil na najvyššie miesta v kráľovej vláde. Skúsenosť za skúsenosťou ich urobí nepostrádateľnými pre tohto kráľa, ktorého povedie a nakoniec obráti. Toto obrátenie bude ovocím verného a bezúhonného správania štyroch mladých Židov, ktorých Boh posvätil na výnimočné poslanie.

Dan 2:20 *Daniel odpovedal a riekol: Nech je zvelebené meno Božie od vekov až na veky. Jemu patrí múdrosť a sila.*

20a- Dobre opodstatnená chvála, pretože dôkaz jeho *múdrosti* je v tejto skúsenosti nepopierateľne preukázaný. Jej *sila* priviedla Jehojakima k Nabuchodonozorovi a vnútila svoje myšlienky mužom, ktorí mali podporiť jej projekt.

Dan 2:21 *On je ten, kto mení časy a okolnosti, zvrháva a ustanovuje kráľov, múdrym dáva múdrosť a rozumným vedomosť.*

21a- Tento verš jasne vyjadruje všetky dôvody veriť v Boha av Boha. Nabuchodonozor sa nakoniec obráti, keď si tieto veci plne uvedomí.

Dan 2:22 *Odhaľuje, čo je hlboké a skryté, vie, čo je v tme, a svetlo zostáva s ním.*

22a- Aj diabol môže odhaliť, čo je hlboké a skryté, ale svetlo v ňom nie je. Robí to preto, aby zvedol a odvrátil ľudí od pravého Boha, ktorý, keď tak urobí, koná, aby zachránil svojich vyvolených tým, že im odhalí smrteľné pasce, ktoré nastražili démoni odsúdení do pozemskej temnoty, od víťazstva Ježiša Krista nad hriechom. a smrť.

Dan 2:23 *Bože mojich otcov, oslavujem ťa a chválim, že si mi dal múdrosť a silu a že si mi oznámil, o čo sme ťa žiadali, že si nám prezradil kráľovo tajomstvo.*

23a- Múdrosť a sila boli v Bohu v Danielovej modlitbe a Boh mu ich dal. V tejto skúsenosti vidíme, ako sa naplňa zásada, ktorú učil Ježiš: „*Proste a bude vám dané*“. Je však samozrejmé, že na získanie tohto výsledku musí lojalita žiadateľa obstať vo všetkých testoch. Sila prijatá Danielom nadobudne *formu* pôsobiacu na myšlienky kráľa, ktorý bude vystavený nepopierateľnému zjavnému

dôkazu, ktorý ho prinúti priznať existenciu Danielovho Boha dovtedy neznámeho jemu a jeho ľudu.

Dan 2:24 *Potom odišiel Daniel k Arjochovi, ktorému kráľ prikázal zničiť babylonských mudrcov. Išiel a povedal mu takto: Nenič babylonských mudrcov! Vezmi ma pred kráľa a dám kráľovi vysvetlenie.*

24a- Božská láska sa číta v Danielovi, ktorý myslí na získanie života pre múdrych pohanov. Toto je opäť správanie, ktoré svedčí Bohu o jeho добрote a súcite v stave dokonalej pokory. Boh môže byť spokojný, jeho služobník ho oslavuje skutkami svojej viery.

Dan 2:25 *Arjoch priviedol Daniela rýchlo pred kráľa a povedal mu: Našiel som medzi zajatcami Júdu muža, ktorý to kráľovi vysvetlí.*

25a- Boh drží kráľa vo veľkej úzkosti a už len vyhliadka na odpoveď, po ktorej túžil, spôsobí, že jeho hnev okamžite opadne.

Dan 2:26 *Kráľ odpovedal a riekol Danielovi, ktorý sa volal Baltazár: Môžeš mi oznámiť sen, ktorý sa mi sníval, a jeho vysvetlenie?*

26a- Pohanské meno, ktoré mu bolo dané, nič nemení. Očakávanú odpoveď mu dá Daniel a nie Belteshazzar.

Dan 2:27 *Daniel odpovedal pred kráľom a riekol: To, čo sa kráľ pýta, je tajomstvo, ktoré mudrci, astrológovia, mágovia a veštcí nemôžu kráľovi prezradiť.*

27a- Daniel sa prihovára v mene múdrych. To, čo od nich kráľ žiadal, bolo mimo ich dosahu.

Dan 2:28 *Ale na nebi je Boh, ktorý odhaľuje tajomstvá a ktorý dal vedieť kráľovi Nabuchodonozorovi, čo sa stane na konci časov. Toto je váš sen a vízie, ktoré ste mali vo svojej posteli.*

28a- Tento začiatok vysvetlenia urobí Nabuchodonozora pozorným, pretože téma budúcnosti vždy mučila a trápila ľudí a vyhliadka na získanie odpovedí na túto tému je vzrušujúca a upokojujúca. Daniel upriamuje pozornosť kráľa na neviditeľného živého Boha, čo je prekvapujúce pre kráľa, ktorý uctieval zhmotnené božstvá.

Dan 2:29 *Na tvojom lôžku, kráľu, prišli k tebe myšlienky o tom, čo bude po tomto čase; a ten, kto odhaľuje tajomstvá, vám oznámil, čo sa stane.*

Dan 2:30 *Ak mi bolo odhalené toto tajomstvo, nie preto, že by bola vo mne väčšia múdrosť ako všetkých živých; ale je to preto, aby vysvetlenie bolo podané kráľovi a aby ste poznali myšlienky svojho srdca.*

30a- *nie je to tak, že by som mal väčšiu múdrosť ako všetci žijúci ľudia; ale je to tak, že vysvetlenie sa podáva kráľovi*

Dokonalá pokora v konaní. Daniel ustúpi a povie kráľovi, že tento neviditeľný Boh sa o neho zaujíma; tento Boh je mocnejší a účinnejší ako tí, ktorým dovtedy slúžil. Predstavte si vplyv týchto slov na jeho myseľ a srdce.

30b- *a poznať myšlienky svojho srdca*

V pohanskom náboženstve sa ignorujú normy dobra a zla pravého Boha. Králi nie sú nikdy spochybňovaní, pretože sú obávaní a obávaní, pretože ich moc je veľká. Objav pravého Boha umožní Nabuchodonozorovi postupne objaviť jeho charakterové nedostatky; čo by medzi jeho ľuďom nikto nemal tú drzosť. Poučenie je určené aj nám: *myšlienky svojho srdca* môžeme poznať len vtedy, ak Boh koná v našom svedomí.

Dan 2:31 *Kráľ, pozrel si sa a videl veľký obraz; táto socha bola obrovská a mimoriadnej nádhery; stála pred tebou a jej vzhľad bol hrozný.*

31a- *videl si veľkú sochu; táto socha bola obrovská a mimoriadnej nádhery*

Socha bude znázorňovať postupnosti veľkých pozemských ríš, ktoré budú nasledovať po sebe až do návratu v sláve Ježiša Krista, a preto má *obrovský vzhľad*. Jeho *nádhera* je nádherou následných vládcov pokrytých bohatstvom, slávou a poctami, ktoré preukazujú ľudia.

31b- *stála pred tebou a jej vzhľad bol hrozný.*

Budúcnosť, ktorú socha prorokuje, leží *pred* kráľom a nie za ním. Jeho strašný aspekt prorokuje množstvo ľudských úmrtí, ktoré spôsobia, vojny a prenasledovania, ktoré budú charakterizovať ľudské dejiny až do konca sveta; vládcovia chodia cez mŕtvolu.

Dan 2:32 *Hlava tohto obrazu bola z čistého zlata; jeho hrud' a ruky boli zo striebra; jeho brucho a stehná boli z mosadze;*

32a- *Hlava tejto sochy bola z čistého zlata*

Daniel to potvrdí vo verši 38, *hlavou zlata* je samotný kráľ Nabuchodonozor. Tento symbol ho charakterizuje, pretože najprv sa obráti a s vierou bude slúžiť pravému stvoriteľovi Bohu. Zlato je **symbolom** očistenej viery v 1Pt 1:7. Jeho dlhá vláda poznamená náboženské dejiny a odôvodní jeho zmienku v Biblii. Okrem toho predstavuje **hlavu** konštrukcie nástupníctva pozemských vládcov. Proroctvo sa začína v prvom roku jeho vlády – 605.

32b- *jeho hrud' a ruky boli zo striebra*

Striebro má menšiu hodnotu ako zlato. Mení sa, zlato zostáva nezmeniteľné. Sme svedkami degradácie ľudských hodnôt, ktorá nasleduje po opise sochy zhora nadol. Od – 539 nahradí ríša Médov a Peržanov Chaldejskú ríšu.

32c- *jeho brucho a stehná boli z mosadze*

Mosadz má tiež menšiu hodnotu ako striebro. Ide o kovovú zliatinu na báze medi. Strašne sa zhoršuje a časom mení vzhľad. Je tiež tvrdšie ako striebro, samotné je tvrdšie ako zlato, ktoré samotné zostáva veľmi tvárne. Sexualita je stredobodom obrazu zvoleného Bohom, ale je aj obrazom ľudskej reprodukcie. Grécka ríša, pretože ňou skutočne je, sa skutočne ukáže ako veľmi plodná a dá ľudstvu svoju pohanskú kultúru, ktorá bude pokračovať až do konca sveta. Grécke sochy z roztavenej a liatej mosadze budú ľudia obdivovať až do konca. Nahota tela je odhalená a jeho skazená morálka je neobmedzená; tieto veci robia z gréckej ríše typický symbol hriechu, ktorý bude trvať stáročia a tisícročia až do Kristovho návratu. V Dan.11:21 až 31 bude grécky kráľ Antiochos 4 známy ako Epifanes, prenasledovateľ židovského národa „7 rokov“ medzi – 175 a – 168, predstavený ako typ pápežského prenasledovateľa, ktorého predchádza v r. prorocký popis tejto kapitoly. Tento verš 32 postupne zoskupoval a evokoval ríše, ktoré viedli k Rímskej ríši.

Dan 2:33 *jeho železné nohy; jeho nohy, čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny.*

33a- *jeho nohy, zo železa*

Rímska ríša ako štvrtá prorokovaná ríša sa vyznačuje maximálnym vytvrdzovaním reprezentovaným železom. Je to tiež najbežnejší kov, ktorý oxiduje, hrdzavie a ničí sa. Tu sa opäť potvrdzuje zhoršenie a narastá. Rimania sú

polyteisti; adoptujú si bohov porazených nepriateľov. Takto sa grécky hriech prostredníctvom ich rozšírenia rozšíri na všetky národy svojej ríše.

33b- *jeho nohy, čiastočne železné a čiastočne hlinené*

V tejto fáze hlinená časť oslabuje túto tvrdú dominanciu. Vysvetlenie je jednoduché a historické. V roku 395 sa Rímska ríša rozpadla a potom *desať prstov na nohách sochy* umožnilo vytvorenie *desiatich nezávislých kresťanských kráľovstiev*, ale všetky boli pod náboženským dohľadom rímskeho biskupa, ktorý sa stal pápežom od roku 538. Týchto desať kráľov sa spomínajú v Dan.7:7 a 24.

Dan 2:34 *Ako ste sa dívali, vypadol kameň bez rúk, udrel nohy sochy zo železa a hlíny a rozbil ich na kusy.*

34a- *Obraz kameňa, ktorý udrie, je inšpirovaný praxou smrti kameňovaním. Toto bol štandard pre popravu vinných hriešnikov v starovekom Izraeli. Tento kameň teda prichádza na kameňovanie pozemských hriešnikov. Poslednou ranou Božieho hnevu budú krúpy podľa Zj. 16:21. Tento obraz prorokuje Kristovo pôsobenie proti hriešnikom v čase jeho slávneho božského návratu. V Zak 3:9 Duch dáva Kristovi obraz kameňa, hlavného rohu, toho, ktorým Boh začína stavbu svojej duchovnej stavby: Lebo hľa, ako kameň, ktorý som položil pred Jozuu, na tomto jednom kameni je sedem očí; hľa, ja sám vyryjem to, čo tam bude vyryté, hovorí Hospodin Zástupov; a odstránim nepravosť tejto zeme v jeden deň. Potom čítame v Zach 4:7: Kto si, veľký vrch, pred Zorobábelom? Budete vyhladení. Položí hlavný kameň medzi aklamácie: Milosť, milosť pre ňu! Na tom istom mieste vo veršoch 42 a 47 čítame: Povedal mi: Čo vidíš? Odpovedal som: Pozerám, a hľa, je tu svietnik celý zo zlata, s vázou na vrchu a so siedmimi lampami, so siedmimi rúrkami na lampy, ktoré sú na vrchu svietnika . . . Lebo tí, ktorí pohrdali dňom slabých začiatkov, sa budú radovať, keď uvidia hladinu v ruke Zorobábela. Týchto sedem sú oči Hospodinove, ktoré bežia po celej zemi . Na potvrdenie tohto posolstva nájdeme v Zj. 5:6 tento obraz, na ktorom je sedem očí kameňa a svietnika pripísaných Božiemu Baránkovi, totiž Ježišovi Kristovi: A videl som uprostred trón a štyri bytosti a uprostred starších baránok, ktorý tam bol ako zabitý. Mal sedem rohov a sedem očí, čo je sedem Božích duchov poslaných po celej zemi. Súd nad hriešnymi národmi vykonáva Boh osobne, žiadna ľudská ruka nezasahuje.*

Dan 2:35 *Potom sa železo, hlina, meď, striebro a zlato rozlámali a stali sa ako plevy, ktoré utekajú z letného humna. vietor ich odniesol a nenašli sa po nich ani stopy. Ale kameň, ktorý zasiahol sochu, sa stal veľkým vrchom a naplnil celú zem.*

35a- *Potom sa železo, hlina, meď, striebro a zlato rozbili a stali sa ako plevy, ktoré v lete utekajú z humna; vietor ich odniesol a nenašli sa po nich ani stopy.*

Pri Kristovom návrate potomkovia národov symbolizovaných zlatom, striebrom, mosadzou, železom a hlinou zostali vo svojich hriechoch a hodní jeho zničenia a obraz predpovedá toto zničenie.

35b- *Ale kameň, ktorý zasiahol sochu, sa stal veľkým vrchom a naplnil celú zem*

Zjavenie odhalí, že toto oznámenie sa úplne splní až po tisícročnom nebeskom súde, s dosadením vyvolených na obnovenú zem, v Zjavení 4, 20, 21 a 22.

Dan 2:36 *Toto je sen. Vysvetlenie dáme pred kráľom.*

36a- Kráľ konečne počuje, o čom sníval. Takáto odpoveď sa nedá vymyslieť, pretože ho nebolo možné oklamať. Ten, kto mu tieto veci opisuje, teda sám dostal rovnaké videnie. A na kráľovu prosbu odpovedá aj tým, že sa ukazuje ako schopný interpretovať obrazy a dať im zmysel.

Dan 2:37 *Kráľ, ty si kráľ kráľov, lebo Boh nebies ti dal vládu, moc, silu a slávu;*

37a- Naozaj oceňujem tento verš, kde vidíme Daniela neformálne hovoriť s mocným kráľom, čo by sa v našich zvrátených a skazených dňoch neodvážil urobiť žiaden človek. Neformálny prejav nie je urážlivý, Daniel má pred chaldejským kráľom rešpekt. Tuinality je len gramatický tvar používaný izolovaným subjektom, ktorý sa vyjadruje k jedinej tretej strane. A „ako veľký je kráľ, nie je o nič menej mužom“, ako mohol svojho času povedať herec Molière. A unášanie neoprávnených sľubov sa zrodilo v jeho čase s Louisom 14., hrdým „kráľom slnka“.

37b- *Ó kráľ, ty si kráľom kráľov, lebo nebeský Boh ti dal ríšu.*

Viac ako rešpekt prináša Daniel kráľovi nebeské uznanie, o ktorom nevedel. Nebeský Kráľ kráľov v skutočnosti dosvedčuje, že postavil pozemského kráľa kráľov. Vládnutie nad kráľmi predstavuje cisársky titul. Symbolom ríše sú „*orlie krídla*“, ktoré ju budú charakterizovať ako prvú ríšu v Dan.7.

37c - *výkon,*

Označuje právo dominovať nad zástupmi a meria sa v množstve, t. j. hmotnosti.

Dokáže otočiť hlavu a naplniť mocného kráľa pýchou. Kráľ niekedy podľahne pýche a Boh ho uzdraví cez krutú skúšku poníženia zjavenú v Dan.4. Musí prijať myšlienku, že svoju moc nezískal vlastnou silou, ale preto, že mu ju dal pravý Boh. V Dan.7 táto sila získa symbolický obraz Medveda *Médov* a Peržanov.

Keď ľudia získavajú moc, niekedy pocitom prázdnoty v sebe a vo svojom živote spáchajú samovraždu. Sila vás núti snívať o získaní veľkého šťastia, ktoré neprichádza. Hovorí sa: „Všetko nové, všetko krásne“, ale tento pocit sotva vydrží. V modernom živote známi, obdivovaní a obohatení umelci spáchajú samovraždu napriek zjavnému, oslnivému a slávnemu úspechu.

37d- *pevnosť*

Označuje akciu, tlak pod tlakom, ktorý prinúti súperu zohnúť sa v boji. Ale tento boj možno viesť proti sebe. Potom hovoríme o sile charakteru. Sila sa meria v kvalite a účinnosti.

Má tiež svoj symbol: *lev* podľa Sudcov 14:18: „*čo je silnejšie ako lev, čo je sladšie ako med*“. Sila leva je v jeho svaloch; jeho labky a pazúry, ale najmä tie jeho úst, ktoré zvierajú a dusia svoje obeť predtým, než ich zožerú. Odvrátené odhalenie tejto odpovede na hádanku, ktorú Filištínom položil Samson, sa stane dôsledkom akcie nevidanej sily z jeho strany proti nim.

37.- *a sláva.*

Toto slovo mení význam vo svojich pozemských a nebeských koncepciách. Nabuchodonozor získal ľudskú slávu až do tejto skúsenosti. Radosť ovládnuť a rozhodnúť o osude všetkých tvorov na zemi. Zostáva mu, aby objavil nebeskú slávu, ktorú Ježiš Kristus získa tým, že sa sám, Majster a Pán, stane

služobníkom svojich služobníkov. Pre svoju spásu nakoniec prijme túto slávu a jej nebeské podmienky.

Dan 2:38 *Vydal do tvojich rúk ľudí, poľnú zver a nebeské vtáctvo, kdekoľvek budú bývať, a ustanovil ťa za panovníka nad všetkým: ty si ten, kto si zlatá hlava.*

38a- Tento obraz bude použitý na označenie Nabuchodonozora v Dan.4:9.

38b- *ty si hlava zlata.*

Tieto slová ukazujú, že Boh vopred vie, aké rozhodnutia Nabuchodonozor urobí. Tento symbol, *hlava zlata*, prorokuje jeho budúce posvätenie a jeho vyvolenie na večnú spásu. Zlato je symbolom očistenej viery podľa 1Pt 1:7: *aby skúška vašej viery, vzácnejšia ako porušiteľné zlato (ktoré je však skúšaná ohňom), vyústila do chvály, slávy a cti, keď sa zjaví Ježiš Kristus.* Zlato, tento kujný kov, je obrazom tohto veľkého kráľa, ktorý sa nechá premeniť dielom Boha stvoriteľa.

Dan 2:39 *Po tebe povstane iné kráľovstvo, menšie ako tvoje; potom tretie kráľovstvo, ktoré bude z bronzu a bude panovať nad celou zemou;*

39a- Časom sa kvalita človeka zhorší; striebro na hrudi a dvoch ramenách sochy je menšie ako zlato na hlave. Ako Nabuchodonozor, aj Dárius Médsky sa obráti, Kýros 2. Peržan tiež podľa Esd.1:1 až 4, všetci tiež milujúci Daniela; a po nich Dárius Peržan a Artaxerxes 1^{podľa} Esd.6 a 7. V skúškach sa budú radovať, keď uvidia, že Boh Židov prichádza na pomoc svojim vlastným.

39b- *potom tretie kráľovstvo, ktoré bude z bronzu a ktoré bude vládnuť nad celou zemou.*

Tu sa situácia pre Grécku ríšu vážne zhoršuje. Mosadz, symbol, ktorý ju predstavuje, označuje nečistotu, *hriech*. Štúdium Dan.10 a 11 nám umožní pochopiť prečo. Ale už teraz je spochybnená kultúra ľudu ako vynálezcu republikánskej slobody a všetkých jej zvrátených a skorumpovaných odchýlok, ktoré podľa princípu nemajú hranice, preto Boh hovorí v Pr.29:18: *Keď nie je zjavenie, ľudia sú bez zábran; Šťastný, ak bude dodržiavať zákon!*

Dan 2:40 *Bude štvrté kráľovstvo silné ako železo; tak ako železo všetko láme a láme, tak všetko láme a láme, ako železo, ktoré všetko rozbíja na kusy.*

40a- Situácia sa zhoršuje s týmto štvrtým kráľovstvom, ktorým je Rím, ktoré ovládne predchádzajúce ríše a prijme všetky ich božstvá, takže nahromadí všetky ich negatívne vlastnosti prinášajúce novinku, železnú disciplínu *nezmieriteľnej tvrdosti*. Vďaka tomu je taký účinný, že mu nemôže odolať žiadna krajina; natoľko, že jeho ríša bude siahať od Anglicka na západe až po Babylon na východnej strane. Železo je skutočne jeho symbolom, počnúc jeho dvojsečnými mečmi, jeho brnením a jeho štítmami, takže pri útoku armáda nadobudne vzhľad panciera s hrotmi oštepov, ktorý je impozantne účinný proti neusporiadaným útokom a je rozptýlený od svojich nepriateľov.

Dan 2:41 *A ako si videl nohy a prsty, čiastočne z hrnčiarskej hliny a čiastočne zo železa, toto kráľovstvo bude rozdelené; ale bude v ňom niečo zo sily železa, pretože ste videli železo zmiešané s hlinou.*

41a- Daniel to nešpecifikuje, ale obraz hovorí. *Chodidlá a prsty na nohách* predstavujú dominantnú fázu, ktorá nahradí pohanskú rímsku ríšu zobrazenú *železom*. Rozdelená táto rímska ríša sa stane bojiskom pre malé kráľovstvá, ktoré vznikli po jej rozpade. Spojenie *železa* a *hliny* nevytvára silu, ale rozdelenie a

slabosť. Čítame z *hrnčiarskej hlíny*. Hrnčiar je Boh podľa Jer.18:6: *Nemôžem sa k vám správať ako tento hrnčiar, dom Izraela? hovorí Pán. Hľa, ako je hlina v ruke hrnčiara, tak si ty v mojej ruke, dom Izraela!* Táto hlina je pokojnou zložkou ľudstva, z ktorej si Boh vyberá svojich vyvolených a robí z nich nádoby cti.

Dan 2:42 *A ako prsty na nohách boli sčasti zo železa a sčasti z hlíny, tak bude toto kráľovstvo sčasti pevné a sčasti krehké.*

42a- Poznamenáva, že rímske železo pokračovalo až do konca sveta, hoci Rímska ríša stratila svoju jednotu a svoju nadvládu v roku 395. Vysvetlenie spočíva v jej obnovení nadvlády náboženským zväzdaním rímskokatolíckej viery. Stalo sa tak vďaka ozbrojenej podpore, ktorú Clovis a byzantskí cisári poskytli rímskemu biskupovi okolo roku 500. Vybudovali jeho prestíž a novú pápežskú moc, ktorá z neho urobila, ale iba v očiach ľudí, pozemského vodcu kresťanskej cirkvi. od roku 538.

Dan 2:43 *Videli ste železo zmiešané s hlinou, pretože budú zmiešané ľudskými zväzkami; ale nebudú navzájom spojené, tak ako sa železo nespája s hlinou.*

43a- Prsty na nohách, *desať* v počte, sa stanú *desiatimi rohmi* v Dan. 7:7 a 24. Po tele a nohách predstavujú západné kresťanské národy Európy v konečnom čase, to je náš éra. Odsudzujúc pokrytecké spojenectvá európskych národov, Boh pred 2600 rokmi odhalil krehkosť dohôd, ktoré spájajú národy dnešnej Európy, práve zjednotené na základe „Rímskych zmlúv“.

Dan 2:44 *Za dni týchto kráľov vzbudí nebeský Boh kráľovstvo, ktoré nebude nikdy zničené, ani neprejde pod nadvládu iného národa; rozbije a zničí všetky tieto kráľovstvá a sám bude trvať naveky.*

44a- *V čase týchto kráľov*

Vec je potvrdená, *desať prstov* je súčasných so slávnym návratom Krista.

44b- *Boh nebies vzbudí kráľovstvo, ktoré nebude nikdy zničené*

Výber vyvolených sa vykonáva pod menom Ježiša Krista od jeho služby, počas jeho prvého príchodu na zem, aby odčiniť hriechy tých, ktorých zachraňuje. Ale počas dvoch tisícok rokov, ktoré nasledovali po tejto službe, sa tento výber uskutočnil v pokore a prenasledovaní z diabolského tábora. A od roku 1843 je tých, ktorých Ježiš zachraňuje, málo, ako to potvrdí štúdia Dan.8 a 12.

6000 rokov, kedy sa končí čas selekcie vyvolených, 7. tisícročie otvára sobotu večnosti iba vyvoleným, ktorí boli od Adama a Evy vykúpení krvou Ježiša Krista. Všetci budú vybraní pre svoju vernosť, pretože Boh berie so sebou verných a poslušných ľudí a vyslobodzuje diabla, jeho vzbúrených anjelov a neposlušných ľudí do úplného zničenia ich duší.

44c- *a ktoré neprejdú pod nadvládu iného ľudu*

Pretože to ukončuje pozemské ľudské nadvlády a nástupníctva.

44d- *rozbije a zničí všetky tieto kráľovstvá a sám vytrvá naveky*

Duch vysvetľuje význam, ktorý dáva slovu koniec; absolútny význam. Dôjde k eliminácii celého ľudstva. A Zj 20 nám odhalí, čo sa stane počas 7. tisícročia. Objavíme tak program plánovaný Bohom. Na pustej zemi bude diabol uväznený bez akejkoľvek nebeskej či pozemskej spoločnosti. A v nebi budú 1000 rokov vyvolení súdiť zlých mŕtvych. Na konci týchto 1000 rokov budú bezbožní vzkriesení pre posledný súd. Oheň, ktorý ich zničí, očistí zem, ktorú Boh urobí

novou tým, že ju oslávi, aby privítala svoj trón a svojich vykúpených vyvolených. Obraz videnia preto zhŕňa zložitejšie činy, ktoré odhalí Apokalypsa Ježiša Krista.

Dan 2:45 *Naznačuje to kameň, ktorý si videl padať z vrchu bez pomoci akejkoľvek ruky a ktorý rozbil železo, meď, hlinu, striebro a zlato. Veľký Boh oznámil kráľovi, čo sa musí stať potom. Sen je pravdivý a jeho vysvetlenie je isté.*

45a- Nakoniec, po jeho príchode, Krista symbolizovaného *kameňom*, nebeský súd *tisíc rokov* a jeho vykonanie posledného súdu, na novej zemi obnovenej Bohom, nadobudne tvar a miesto *veľký vrch* ohlásený vo videní. pre neho.večnosť.

Dan 2:46 *Vtedy kráľ Nabuchodonozor padol na tvár, klaňal sa Danielovi a prikázal mu prinášať obeť a kadidlo.*

46a- Kráľ, stále pohan, reaguje podľa svojej povahy. Keď dostal od Daniela všetko, o čo prosil, poklonil sa pred ním a splnil svoje záväzky. Daniel nenamieta proti modlárstvu, ktoré voči nemu praktizuje. Ešte je priskoro protirečiť a spochybňovať. Čas, ktorý patrí Bohu, urobí svoje.

Dan 2:47 *Kráľ prehovoril k Danielovi a riekol: Naozaj, tvoj Boh je Bohom bohov a Pánom kráľov a odhaľuje tajomstvá, keďže si mohol odhaliť toto tajomstvo.*

47a- Toto bol prvý krok kráľa Nabuchodonozora k jeho obráteniu. Nikdy nezabudne na túto skúsenosť, ktorá ho núti priznať, že Daniel je vo vzťahu s pravým Bohom, v skutočnosti *Bohom bohov a Pánom kráľov*. Ale pohanský sprievod, ktorý mu pomáha, odloží jeho obrátenie. Jeho slová svedčia o účinnosti prorockého diela. Božia moc vopred povedať, čo sa stane, postaví normálneho človeka proti múru presvedčivých dôkazov, ktorým vyvolená ustupuje a padlý sa bráni.

Dan 2:48 *Potom kráľ vzkriesil Daniela a dal mu veľa bohatých darov. dal mu velenie nad celou babylonskou provinciou a ustanovil ho za najvyššieho vládcu nad všetkými babylonskými mudrcami.*

48a- Nabuchodonozor sa k Danielovi správal rovnako, ako faraón pred ním voči Jozefovi. Keď sú inteligentní a nie tvrdohlavo uzavretí a blokovani, veľkí vodcovia vedia oceniť služby sluhy s cennými vlastnosťami. Oni a ich ľudia sú príjemcami božských požehnaní, ktoré spočívajú na jeho vyvolených. Múdrost pravého Boha tak prospieva každému.

Dan 2:49 *Daniel požiadal kráľa, aby odovzdal správu nad babylonskou provinciou Šadrachovi, Měšachovi a Abednegovi. A Daniel bol na kráľovskom dvore.*

49a- Títo štyria mladí ľudia sa svojim mimoriadne verným postojom k Bohu odlišovali od ostatných mladých Židov, ktorí s nimi prišli do Babylonu. Po tejto skúške, ktorá sa mohla stať dramatickou pre každého, sa objaví schválenie živého Boha. Vidíme teda rozdiel, ktorý Boh robí medzi tými, ktorí mu slúžia, a tými, ktorí mu neslúžia. Povyšuje svojich volených predstaviteľov, ktorí sa verejne ukázali ako hodní v očiach všetkých ľudí.

Daniel 3

Dan 3:1 *Kráľ Nabuchodonozor urobil zlatý obraz, šesťdesiat laktov vysoký a šesť laktov široký. Postavil ho v údolí Dura v provincii Babylon.*

3a- Kráľ bol presvedčený, ale ešte neobrátený živým Danielovým Bohom. A megalománia ho stále charakterizuje. Dospelí okolo neho ho v tejto ceste povzbudzujú, ako to robí líška v bájke s havranom, zbožňujú ho a uctieujú ho ako boha. Kráľ sa tiež prirovnáva k bohu. Treba povedať, že v pohanstve je unášanie ľahké, pretože ostatné falošné božstvá sú nehybné a zamrznuté vo forme sôch, kým on, kráľ, keď je nažive, je im už nadradený. Ale ako slabo sa toto zlato používa pri zdvíhaní sochy! Je zrejmé, že predchádzajúca vízia zatiaľ nepriniesla ovocie. Možno aj pocty, ktoré mu Boh bohov preukazoval, pomáhali udržiavať a dokonca rásť jeho hrdosť. Zlato, symbol viery očistenej skúškou podľa 1. Petra 1:7, pomôže odhaliť prítomnosť tohto typu vznešenej viery u troch Danielových spoločníkov v novej skúsenosti, o ktorej hovoríme v tejto kapitole. Toto je ponaučenie, ktoré Boh adresuje najmä svojim vyvoleným v poslednom adventistickom procese, keď im dekrét o smrti prorokovaný v Zj. 13:15 pripraví život.

Dan 3:2 *Kráľ Nabuchodonozor zvolal satrapov, správcov a miestodržiteľov, hlavných sudcov, pokladníkov, právnikov, sudcov a všetkých sudcov provincií, aby prišli na posviacku obrazu, ktorý vztýčil kráľ Nabuchodonozor.*

2a- Na rozdiel od Danielovho utrpenia v Dan.6 táto skúsenosť nie je spôsobená konšpiráciami ľudí okolo kráľa. Tu sa odhaľuje ovocie jeho osobnosti.

Dan 3:3 *Potom sa satrapovia, správcovia a miestodržiteľia, vrchní sudcovia, pokladníci, právnici, sudcovia a všetci sudcovia provincií zhromaždili, aby posvätili obraz, ktorý postavil kráľ Nabuchodonozor. Stáli pred obrazom, ktorý postavil Nabuchodonozor.*

Dan 3:4 *A hlásateľ zvolal mocným hlasom: Toto vám prikazujú, ľudia, národy a ľudia každého jazyka!*

Dan 3:5 *Keď budete počuť zvuk trúby, píšťaly, gitary, sambuque, žaltára, gájd a všetkých druhov hudobných nástrojov, vtedy padnete a budete sa klaňať zlatej soche, ktorú postavil kráľ Nabuchodonozor.*

5a- *Vo chvíli, keď počujete zvuk trúbky*

Signál súdu bude daný *zvukom trúby* , tak ako návrat Ježiša Krista symbolizuje v Zj. 11:15 *zvuk 7. trúby* a šesť predchádzajúcich trestov je tiež symbolizovaných trúbkami.

5b- *padneš na zem*

Poklona je fyzická forma prejavovanej cti. V Zj. 13:16 to Boh symbolizuje rukou *ľudí* , ktorá *dostane znamenie šelmy*, čo pozostáva z praktizovania a uctievania dňa pohanského slnka, ktoré nahradilo svätú božskú sobotu .

5c- *a bude sa vám to páčiť*

Uctievanie je mentálna forma prejavovanej cti. V Zjavení 13:16 to Boh zobrazuje cez *čelo* človeka, ktorý prijíma *znamenie šelmy* .

Tento verš nám umožňuje objaviť kľúče k týmto symbolom citovaným v Apokalypse Ježiša Krista. *Čelo a ruka* človeka sumarizujú jeho myšlienky a jeho skutky a medzi vyvolenými tieto symboly dostávajú *Božiu pečať* na rozdiel od *znaku šelmy* , stotožňovaného s „nedel'ou“ rímskeho katolicizmu, prijímaného a podporovaného protestantmi od r. ich vstup do ekumenickej aliancie.

Celá organizácia tohto opatrenia zavedeného kráľom Nabuchodonozorom bude obnovená na konci sveta v skúške vernosti v sobotu Boha stvoriteľa. Každý sabat bude odmietnutie práce vyvolených svedčiť o ich odpore voči ľudskému zákonu. A v nedel'u ich odmietnutie zúčastniť sa na nanútených spoločných bohoslužbách ich identifikuje ako rebelov, ktorých sa treba zbaviť. Potom bude vyhlásený rozsudok smrti. Tento proces bude preto dokonale v súlade s tým, čo zažijú Danielovi traja spoločníci, ktorí budú úplne požehnaní Bohom za svoju už preukázanú vernosť.

Pred koncom sveta však bola táto lekcia ponúknutá najprv Židom starej aliancie, ktorí boli vystavení podobnej skúške v rokoch – 175 až – 168, prenasledovaní na smrť gréckym kráľom Antiochom 4 známym ako Epifanes. A Dan.11 dosvedčí, že istí verní Židia radšej boli zabití, než aby spáchali ohavnosť pred ich pravým Bohom. Pretože v tých dňoch Boh nezasiahol, aby ich zázračne zachránil, o nič viac, ako to urobil následne pre kresťanov zabitých Rómom.

Dan 3:6 *Kto sa neklaní a neuctieva, bude hneď hodený do rozpálenej pece.*

6a- Pre Danielových spoločníkov je hrozbou *ohnivá pec* . Táto hrozba smrti je obrazom konečného rozsudku smrti. Ale je rozdiel medzi dvoma skúsenosťami začiatku a konca, pretože na konci bude ohnivá pec trestom posledného súdu agresorov, prenasledovateľov vyvolených Božích svätých.

Dan 3:7 *Keď teda všetky národy počuli zvuk trúby, píšťaly, gitary, sambuque, žaltára a každého hudobného nástroja, všetci ľudia, národy a ľudia všetkých jazykov. padol a klaňal sa zlatej soche, ktorú postavil kráľ Nabuchodonozor.*

7a- Toto správanie takmer všeobecného a jednomyselného podriadenia sa más ľudským zákonom a nariadeniam stále prorokuje ich správanie v čase poslednej skúšky pozemskej viery. Posledná univerzálna vláda zeme bude poslúchnutá s rovnakým strachom.

Dan 3:8 *Pri tejto príležitosti a v rovnakom čase prišli istí Chaldejci a obvinili Židov.*

8a- Boží vyvolení sú terčom hnevu diabla, ktorý ovláda všetky duše, ktoré Boh neuznáva ako svojich vyvolených. Na zemi sa táto diabolská nenávisť formuje vo forme žiarlivosti a zároveň veľkej nenávisťi. Potom sú zodpovední za

všetky zlá, ktorými ľudstvo trpí, hoci práve opak vysvetľuje tieto zlá, ktoré sú jednoducho dôsledkami absencie ich ochrany Bohom. Tí, ktorí nenávidia volených predstaviteľov, vymýšľajú sprisahania, aby z nich urobili ľudové pokrikovanie, ktorého sa treba zbaviť ich zabitím.

Dan 3:9 *Odpovedali kráľovi Nabuchodonozorovi: Kráľu, ži naveky!*

9a- Na scénu vstupujú agenti diabla, zápleтка sa stáva jasnejšou.

Dan 3:10 *Dal si prikázanie, aby sa každý, kto počuje zvuk trúby, píšťaly, gitary, sambuque, žaltára, gájd a všetkých druhov nástrojov, klaňal a klaňal zlatému obrazu.*

10a- Pripomínajú kráľovi jeho vlastné slová a poriadok jeho kráľovskej autority, ktorej sa vyžaduje poslušnosť.

Dan 3:11 *a kto sa nebude klaňať a klaňať sa, bude hodený do ohnivej pece.*

11a- Pripomína sa aj hrozba smrti; pasca sa zatvára na vyvolených svätých.

Dan 3:12 *Sú tu Židia, ktorým si zveril správu nad babylonskou provinciou, Šadrach, Mészach a Abednego, muži, ktorí na teba nehl'adia, kráľu. neslúžia tvojim bohom a neuctievajú zlatú modlu, ktorú si postavil.*

12a- Tá vec bola predvídateľná, vysoké funkcie boli zverené židovským cudzincom, prefikaná žiarlivosť vznietená mala prejavíť svoje ovocie vražednej nenávisťi. A tak sú Boží vyvolení vybraní a odsúdení ľudovou pomstychtivosťou.

Dan 3:13 *Nahnevaný a rozzúrený Nabuchodonozor prikázal priviesť Šadracha, Mészacha a Abednega. A týchto mužov priviedli pred kráľa.*

13a- Pamätajte, že títo traja muži získali od Nabuchodonozora najvyššie postavenie v jeho kráľovstve, pretože sa mu zdali múdrejší, inteligentnejší ako ľud jeho ľudu. Preto jeho „podráždený a zúrivy“ stav vysvetlí jeho chvíľkové zabudnutie na ich výnimočné vlastnosti.

Dan 3:14 *Nabuchodonozor odpovedal a riekol im: Či je to úmyselné, Šadrach, Mészach a Abednego, aby ste neslúžili mojim bohom a neklaňali sa zlatej soche, ktorú mám vysoko?*

14a- Ani nečaká, kým mu odpovedia na otázku: Zámerne neposlúchaš moje príkazy?

Dan 3:15 *Teraz buďte pripravení, a keď budete počuť zvuk trúby, píšťaly, gitary, sambuque, žaltára, gájd a všetkých druhov nástrojov, budete sa klaňať a klaňať sa obrazu, ktorý Urobil som; ak sa mu nebudeš klaňať, budeš okamžite hodený do ohnivej pece. A kto je ten boh, ktorý ťa vyslobodí z mojej ruky?*

15a- Kráľ si zrazu uvedomil, akí užitoční sú pre neho títo muži, a je pripravený ponúknuť im novú šancu tým, že poslúchne svoj univerzálny cisársky príkaz.

Položená otázka dostane nečakanú odpoveď od pravého Boha, na ktorého Nabuchodonozor akoby zabudol, zaujatý aktivitami jeho cisárskeho života. Okrem toho neexistuje nič, čo by dokazovalo dátum aféry.

Dan 3:16 *Šadrach, Mészach a Abednego odpovedali kráľovi Nabuchodonozorovi: Na to vám nemusíme odpovedať.*

16a- Tieto slová prednesené najmocnejšiemu kráľovi svojej doby sa zdajú byť poburujúce a neúctivé, ale títo muži, ktorí ich povedali, nie sú vzbúrenci. Naopak, predstavujú vzory poslušnosti živému Bohu, ktorému sa pevne rozhodli zostať verní.

Dan 3:17 *Hľa, náš Boh, ktorému slúžime, nás môže vyslobodiť z ohnivej pece a vytrhne nás z tvojej ruky, kráľu.*

17a- Na rozdiel od kráľa si verní vyvolení ponechali dôkazy, ktoré im dal Boh, aby ukázali, že bol s nimi v skúške videnia. Spojením tejto osobnej skúsenosti so slávnymi spomienkami na ich ľud vyslobodený z Egyptanov a ich otroctva tým istým verným Bohom posúvajú odvahu až do bodu vzdoru kráľovi. Ich odhodlanie je totálne, aj keď to ide za cenu ich smrti. Ale Duch ich núti prorokovať jeho zásah: *vyslobodí nás z tvojej ruky, kráľu.*

Dan 3:18 *Inak vedz, kráľu, že nebudeme slúžiť tvojim bohom a nebudeme sa klaňať zlatému obrazu, ktorý si postavil.*

18a- A v prípade, že nepríde Božia pomoc, je lepšie, aby zomreli ako verní vyvolení, než aby prežili ako zradcovia a zbabelci. Táto vernosť bude nájdená v skúške, ktorú uvalil grécky prenasledovateľ v – 168. A potom počas celého kresťanského veku medzi pravými kresťanmi, ktorí si až do konca sveta nebudú mýliť Boží zákon so zákonom zlých ľudí.

Dan 3:19 *Nato bol Nabuchodonozor plný hnevu a zmenil svoju tvár a obrátil svoju tvár proti Sidrachovi, Mézachovi a Abednegovi. Znova prehovoril a nariadil, aby sa pec zohriala sedemkrát viac, ako sa má zohriať.*

19a- Treba pochopiť, že tento kráľ nikdy počas svojho života nevidel ani nepočul nikoho, kto by bol proti jeho rozhodnutiam; čo ospravedlňuje jeho *zúrivosť* a *zmenu vzhľadu tváre*. Diabol do neho vstupuje, aby ho priviedol k zabitiu Božích vyvolených.

Dan 3:20 *Potom prikázal niektorým z najsilnejších vojakov vo svojom vojsku, aby zviazali Šadracha, Mézacha a Abednega a hodili ich do ohnivej pece.*

Dan 3:21 *A títo muži boli zviazaní do nohavíc, tuniky, plášťov a iných odevov a boli hodení do ohnivej pece.*

21a- Všetky tieto spomenuté materiály sú horľavé, rovnako ako ich mäsité telá.

Dan 3:22 *Keďže kráľovský príkaz bol prísny a pec bola mimoriadne horúca, plameň zabil mužov, ktorí do nej uvrhli Šadracha, Mézacha a Abednega.*

22a- Smrť týchto mužov svedčí o smrteľnej účinnosti ohňa tejto pece.

Dan 3:23 *A títo traja muži, Šadrach, Mézach a Abednego, padli zviazaní uprostred ohnivej pece.*

23a- Kráľov rozkaz je vykonaný, dokonca aj zabitie jeho vlastných sluhov.

Dan 3:24 *Vtedy sa kráľ Nabuchodonozor zľakol a rýchlo vstal. A on odpovedal a riekol svojim radcom: Či sme troch spútaných mužov neuvrhli doprostred ohňa? Odpovedali kráľovi: Isteže, kráľu!*

24a- Kráľ kráľov svojho času neverí vlastným očiam. To, čo vidí, presahuje ľudskú predstavivosť. Cíti potrebu uistiť sa tým, že sa opýta svojho okolia, či je hádzanie troch mužov do ohňa pece realitou. A tieto mu to potvrdzujú: *Je to isté, kráľu!*

Dan 3:25 *On odpovedal a riekol: No, vidím štyroch mužov bez pút, ako kráčajú uprostred ohňa a nič im nie je. a postava štvrtého pripomína postavu syna bohov.*

25a- Zdá sa, že iba kráľ mal videnie štvrtej postavy, ktorá ho desila. Príkladná viera troch mužov je ctená a zodpovedaná Bohom. V tomto ohni dokáže kráľ rozlíšiť ľudí a vidí s nimi stáť postavu svetla a ohňa. Táto nová skúsenosť prevyšuje tú prvú. Realita živého Boha je mu stále dokázaná.

25b- *a postava štvrtého pripomína postavu syna bohov*

Vzhľad tejto štvrtej postavy je taký odlišný od vzhľadu mužov, že ho kráľ stotožňuje so *synom bohov*. Výraz je šťastný, pretože je skutočne priamym zásahom toho, ktorý sa stane pre ľudí, **Božím Synom** a **Synom človeka**, Ježišom Kristom.

Dan 3:26 *Potom sa Nabuchodonozor priblížil ku vchodu do ohnivej pece a povedal: Šadrach, Mészach a Abednego, služobníci Boha Najvyššieho, vyjdite a poďte! A Šadrach, Mészach a Abednego vyšli zprostred ohňa.*

26a- Nabuchodonozor sa opäť premení na baránka tvárou v tvár levímu kráľovi, ktorý je nesmierne silnejší ako on. Toto pripomenutie prebúdza svedectvo skúsenosti predchádzajúcej vízie. Boh nebies sa k nemu odvoláva ešte raz.

Dan 3:27 *Satrapovia, správcovia, vládári a kráľovi radcovia sa zhromaždili; videli, že oheň nemal žiadnu moc nad telami týchto mužov, že vlasy na ich hlavách neboli spálené, že ich spodky neboli poškodené a že ich zápach ohňa nezasiahol.*

27a- V tejto skúsenosti nám a Nabuchodonozorovi Boh dáva dôkaz o svojej skutočnej všemohúcnosti. Vytvoril pozemské zákony, ktoré podmieňujú životy všetkých ľudí a všetkých zvierat, ktoré žijú na jeho pôde a v jeho dimenzii. Ale práve dokázal, že ani on, ani anjeli nepodliehajú týmto pozemským pravidlám. Stvoriteľ univerzálnych zákonov, Boh je nad nimi a môže podľa svojej vôle nariadiť zázračné prípady, ktoré v jeho čase prinesú slávu a povest' Ježišovi Kristovi.

Dan 3:28 *Nabuchodonozor odpovedal a riekol: Nech je zvelebený Boh Šadracha, Mészacha a Abednega, ktorý poslal svojho anjela a vyslobodil svojich sluhov, ktorí v neho dôverovali a ktorí porušili prikázanie kráľa a radšej sa vzdali svojho tela, než aby slúžili a klaňali sa mu. akýkoľvek iný boh ako ich Boh!*

28a- Kráľov hnev je preč. Keď sa opäť postaví na nohy ako muž, poučí sa zo skúseností a vydá príkaz, ktorý zabráni tomu, aby sa vec zopakovala. Pretože skúsenosť je trpká. Boh ukázal Babylončanom, že je živý, aktívny a plný sily a moci.

28b- *ktorý poslal svojho anjela a vyslobodil svojich sluhov, ktorí v neho dôverovali a ktorí porušili kráľov príkaz a odovzdali svoje tela namiesto toho, aby slúžili a uctievali iného boha okrem svojho Boha!*

S vysokou mierou prehľadnosti si kráľ uvedomuje, aká obdivuhodná je lojalita mužov, ktorých chcela jeho šialená pýcha zabiť. Niet pochyb o tom, že si uvedomuje, že vďaka svojej moci by sa mohol vyhnúť tejto hlúpej skúške spôsobenej jeho pýchou, ktorá ho núti robiť chyby len na riziko nevinných ľudí.

Dan 3:29 *Toto je môj príkaz: Každý človek, z akéhokoľvek národa, národa alebo jazyka, ktorý zle hovorí o Bohu Šadracha, Mészacha a Abednega, bude rozsekaný na kusy a jeho dom bude rozsekaný. hromada smetí, pretože niet iného boha, ktorý by dokázal vyslobodiť ako on.*

29a- Týmto vyhlásením kráľ Nabuchodonozor poskytuje ochranu Božím vyvoleným.

Zároveň sa vyhráza každému, kto zle hovorí o Bohu Šadracha, Mészacha a Abednega, a upresňuje, že bude roztrhaný na kusy a jeho dom sa zmení na hromadu odpadu, pretože tam nie je žiadny iný boh, ktorý by mohol vyslobodiť

ako on. Tvárou v tvár tejto hrozbe je isté, že kým bude vládnuť kráľ Nabuchodonozor, verní Boží vyvolení nebudú mať problémy kvôli úkladom.

Dan 3:30 *Potom kráľ zabezpečil Šadrachovi, Mészachovi a Abednegovi prosperitu v babylonskej provincii.*

30a- „Všetko je dobré, čo sa dobre končí“ pre verných vyvolených živého Boha, Stvoriteľa všetkého, čo žije a existuje. Lebo jeho vyvolení vstanú poslední a budú kráčať po prachu mŕtvych, svojich bývalých nepriateľov, po obnovenej zemi, naveky.

V poslednom teste sa získa aj tento šťastný koniec. Teda prvá skúška a posledný úžitok z priameho zásahu živého Boha v prospech svojho vyvoleného, ktorého prichádza spasit' v Ježišovi Kristovi, Spasiteľovi, keďže jeho meno Ježiš znamená „Jahve zachraňuje“.

Daniel 4

Dan 4:1 *Kráľ Nabuchodonozor všetkým ľuďom, národom a jazykom, ktorí bývajú na celej zemi. Nech je vám daný pokoj v hojnosti!*

1a- Tón a forma to dokazujú, kráľ, ktorý hovorí, je ten, kto sa obrátil k Bohu Danielovmu. Jeho výrazy pripomínajú spisy listov novej zmluvy. Ponúka pokoj, pretože on sám je teraz pokojný vo svojom ľudskom srdci s Bohom lásky a spravodlivosti, pravým, jediným, jedinečným.

Dan 4:2 *Zdalo sa mi dobré ukázať znamenia a zázraky, ktoré mi urobil Najvyšší Boh.*

2a- Kráľ teraz koná tak, ako Ježiš povedal slepým a ním uzdraveným zmrzačeným: „*Chod'te a ukáž'te sa v chráme a povedzte, čo Boh pre vás urobil*“. Kráľ je oživený tou istou túžbou inšpirovanou Bohom. Pretože obrátenia sú možné každý deň, ale Boh nie všetkým dáva taký vplyv, aký zažil kráľ kráľov, mocný a silný cisár.

Dan 4:3 *Aké veľké sú jeho znamenia! Aké mocné sú jeho zázraky! Jeho vláda je večná vláda a jeho vláda trvá z pokolenia na pokolenie.*

3a- Pochopenie a istota týchto vecí mu dáva pokoj a skutočné šťastie, ktoré sú už dostupné tu nižšie. Kráľ sa všetko naučil a pochopil.

Dan 4:4 *Ja, Nabuchodonozor, som žil pokojne vo svojom dome a šťastný vo svojom paláci.*

4a- Tichý a šťastný? Áno, ale stále neobrátený pohan pre pravého Boha.

Dan 4:5 *Mal som sen, ktorý ma vydesil; myšlienky, ktorými som bol prenasledovaný na mojej posteli a vízie mojej mysle ma naplňali hrôzou.*

5a- Tento kráľ Nabuchodonozor je nám skutočne predstavený ako stratená ovca, ktorú Boh v Kristovi prichádza hľadať, aby jej pomohol a zachránil ju pred nešťastím. Lebo po tomto pokojnom a šťastnom pozemskom čase bude budúcnosťou kráľa záhuba a večná smrť. Pre jeho večnú spásu ho Boh prichádza znepokojovať a trápiť.

Dan 4:6 *A prikázal som, aby pred mňa priviedli všetkých babylonských mudrcov, aby mi vysvetlili sen.*

6a- Je zrejmé, že Nabuchodonozor má vážne problémy s pamäťou. Prečo okamžite nezavolá Danielovi?

Dan 4:7 *Potom prišli mágovia, astrológovia, Chaldejci a veštcí. Povedal som im sen a oni mi nedali vysvetlenie.*

7a- Veci sa dejú ako v prvom videní, pohanskí veštcí radšej rozpoznajú svoju neschopnosť, než aby rozprávali bájky kráľovi, ktorý už ohrozoval ich životy.

Dan 4:8 *Napokon sa pred mňou zjavil Daniel, ktorý sa volal Baltazár podľa mena môjho boha a ktorý má v sebe ducha svätých bohov. Hovorím mu sen:*

8a- Dôvod zabudnutia je uvedený. Ból bol stále kráľovým bohom. Tu si spomínam, že Dárius Médsky, Kýros Peržan, Dárius Peržan, Artaxerxes 1. podľa Esd.1, 6 a 7, všetci vo svojej dobe ocenia vyvolených Židov a ich jediného Boha. Vráťane Kýra, o ktorom Boh prorokuje v Iz.44:28, keď hovorí: *Hovorím o Kýrovi: On je môj pastier a bude robiť všetku moju vôľu; o Jeruzaleme povie: Nech je vybudovaný! A o chráme: Nech je založený!* - Prorokovaný pastier splní prorockú vôľu Božiu, ktorej vyznáva poslušnosť. Tento ďalší text potvrdzuje jeho prorokované obrátenie: Iz. 45:2: *Takto hovorí Pán svojmu pomazanému, Kýrovi, a vo verši 13: Ja som vzkriesil Kýra vo svojej spravodlivosti a urovnám všetky jeho cesty; Vybuduje moje mesto a prepustí mojich zajatcov na slobodu bez výkupného a úplatku, hovorí Hospodin Zástupov.* A naplnenie tohto plánu sa objavuje v Ezd. 6:3 až 5: *V prvom roku kráľa Kýra kráľ Kýros prikázal o Božom dome v Jeruzaleme: Nech sa znova postaví dom, aby bol miestom obetí. a že má pevné základy. Bude šesťdesiat lakťov vysoký, šesťdesiat lakťov široký, tri rady tesaných kameňov a jeden rad nového dreva. Náklady zaplatí kráľova domácnosť. Navyše zlaté a strieborné nádoby domu Božieho, ktoré Nabuchodonozor odniesol z jeruzalemského chrámu a odniesol do Babylonu, budú vrátené, odnesené do jeruzalemského chrámu na miesto, kde boli, a umiestnené v dome. Boží. Náklady zaplatí kráľova domácnosť.* Boh mu udeľuje pocty, ktoré dal kráľovi Šalamúnovi. Dávajte si však pozor! Tento dekrét neumožní použiť výpočet navrhnutý v Dan.9:25 na získanie dátumu prvého príchodu Mesiáša; bude to perzský kráľ Artaxerxes. Kýros nechal chrám prestavať, ale Artaxerxes povolil rekonštrukciu hradieb Jeruzalema a návrat celého židovského národa do ich národnej krajiny.

Dan 4:9 *Baltazár, náčelník mágov, o ktorom viem, že má v sebe ducha svätých bohov a ktorému nie je žiadne tajomstvo ťažké, vysvetli mi videnia, ktoré som mal vo sne.*

9a- Musíme pochopiť, kde je kráľ. Vo svojej mysli zostal pohanom a iba Danielovho Boha uznával ako iného boha, okrem toho, že bol schopný

vysvetľovať sny. Myšlienka, že bude musieť zmeniť bohov, ho nenapadla. Boh Daniela bol len iným bohom v porovnaní s ostatnými.

Dan 4:10 *Toto sú vízie mojej mysle, kým ležím. Pozrel som sa, a hľa, uprostred zeme bol vysoký strom.*

10a- V obrazoch, ktoré bude Ježiš používať, aby dal svoje lekcie duchovným ľuďom, ktorých chce učiť, bude strom obrazom človeka, od trstiny, ktorá sa ohýba a ohýba až po mocný a majestátny céder. A tak ako človek dokáže oceniť chutné ovocie zo stromu, Boh oceňuje alebo neoceňuje ovocie, ktoré prinášajú jeho stvorenia, od najpríjemnejších po najmenej príjemné, dokonca odporné a odporné.

Dan 4:11 *A tento strom sa stal veľkým a silným, jeho vrchol siahal až k nebesiam a bolo ho vidieť z končín celej zeme.*

11a- Už vo videní sochy bol chaldejský kráľ prirovnaný k stromu podľa obrazu moci, sily a ríše, ktoré mu dal pravý Boh.

Dan 4:12 *Jeho lístie bolo krásne a jeho ovocie bohaté; nosil jedlo pre každého; poľná zver sa skrývala pod jeho tieňom a každý živý tvor z neho čerpal potravu.*

12a- Tento mocný kráľ sa podelil so všetkými vo svojej ríši o bohatstvo a jedlo vyrobené podľa jeho nariadení.

12b- *medzi jeho ratolesťami sa usadili nebeské vtáky,*

Výraz je reprízou Dan.2:38. V doslovnom zmysle tieto nebeské vtáky predstavujú mier a pokoj, ktorý vládne pod jeho vládou. V duchovnom zmysle odkazujú na nebeských anjelov Božích, ale v tomto jedinom odkaze z Kaz.10:20 ide o samotného Boha, pretože on jediný skúma myšlienky každého z nich: *Neprekliňajte kráľa, aj vo svojej mysli, a neprekliňajte bohatých v izbe, kde spíte; lebo nebeský vták by uniesol tvoj hlas, okrídlené zviera by vydalo tvoje slová.* Vo väčšine citátov nebeské vtáky evokujú orly a dravé vtáky, dominantné medzi okrídlenými druhmi. Vtáky sa usadzujú tam, kde je ich potrava bohatá; obraz teda potvrdzuje blahobyť a sýtosť jedlom.

Dan 4:13 *Vo videniach svojho ducha, ktoré som videl, keď som ležal, som videl, a hľa, jeden z tých, ktorí bdia a sú svätí, zostúpil z neba.*

13a- Nebeskí anjeli skutočne nepotrebujú spať, sú teda v permanentnej činnosti. Tí, ktorí sú svätí a slúžia Bohu, zostupujú z neba, aby priniesli Jeho posolstvá Jeho pozemským služobníkom.

Dan 4:14 *A mocne kričal a takto hovoril: Vytňte strom a odrežte jeho konáre; straste lístie a rozsypte ovocie; nech zver utečie spod nej a vtáctvo z jej konárov!*

14a- Videnie oznamuje, že kráľ stratí svoje kráľovstvo a nadvládu nad ním.

Dan 4:15 *Ale stonku nechajte tam, kde sú korene v zemi, a zviažte ju železnými a medenými reťazami medzi poľnú trávu. Nech ho zmáča nebeská rosa a ako zver nech má ako svoj podiel trávu zeme.*

15a- *Ale nechajte kmeň v zemi, kde sú korene*

Kráľ zostane vo svojom kráľovstve; nebude vylúčený.

15b- *a zviažte ho železnými a medenými reťazami medzi poľnou trávou*

Nie sú potrebné reťaze zo železa alebo mosadze, pretože Boh jednoducho spôsobí, že jeho tvárne stvorenie stratí rozum a zdravý rozum vo všetkých jeho aspektoch, fyzických, duševných a morálnych. Mocný kráľ sa bude považovať za

poľné zvieratá. Veľkí jeho kráľovstvá budú preto nútení zbaviť ho nadvlády nad kráľovstvom.

15c- *Nech je zmáčaný nebeskou rosou a nech má ako zver ako svoj podiel trávu zeme.*

Vieme si predstaviť zdesenie jeho dospelých, ktorí hovidia jesť trávu zo zeme ako kravu alebo ovcu. Odmieta kryté obydlia, radšej býva a spí na poli.

Dan 4:16 *Jeho ľudské srdce mu bude odňaté a srdce šelmy mu bude dané; a sedem ráz ho prejde.*

V tejto skúsenosti Boh opäť dáva dôkaz svojej skutočnej všemohúcnosti. Pretože je Stvoriteľom životov všetkých svojich stvorení, môže kedykoľvek na svoju slávu urobiť z človeka inteligentného, alebo ho naopak utlmiť. Pretože zostáva pre ich oči neviditeľná, muži túto hrozbu, ktorá ich neustále ťaží, ignorujú. Ale je pravda, že málokedy zasahuje, a keď už, tak z konkrétneho dôvodu a účelu.

Trest sa meria. Na kráľa Nabuchodonozora bude platiť *sedemkrát*, iba sedem rokov. Nie je legitímne použiť toto trvanie na niečo iné ako na samotného kráľa. Aj tu, výberom čísla „7“, Boh stvoriteľ inicializuje svojou „kráľovskou pečatou“ akciu, ktorá sa má uskutočniť.

Dan 4:17 *Táto veta je nariadením tých, ktorí bdejú, toto uznesenie je príkazom svätých, aby živí vedeli, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce, a že vychováva tam tých najodpornejších mužov.*

17a- *Táto veta je dekrétom tých, ktorí sledujú*

Duch podčiarkuje výnimočný charakter tohto Božieho zásahu, ktorému dáva úlohu „dekrétu“ pre tých, ktorí ho sledujú. Človek sa musí naučiť, že napriek klamlivému zdaniu ho neustále sledujú nebeské bytosti. Boh chce urobiť tento príklad poučením pre ľudské bytosti až do skončenia sveta. Citovaním tých, ktorí sledujú, odhaľuje dokonalú kolektívnu jednotu anjelov Božieho tábora, ktorá ich spája v jeho projektoch a činoch.

17b - *aby živí vedeli, že Najvyšší panuje nad kráľovstvom ľudí, že ho dáva, komu sa mu zachce.*

Boh všetko riadi a všetko riadi. Človek často zabúda na túto skrytú realitu a verí, že je pánom svojho osudu a svojich rozhodnutí. Myslí si, že si svojich vodcov vyberá, ale je to Boh, kto ich umiestňuje do úradu, podľa jeho dobrej vôle a svojho úsudku o veciach a bytostiach.

17c- *a že tam vychováva tých najodpornejších ľudí*

Platí príslovie: „Ľudia majú vodcov, akých si zaslúžia“. Keď si ľudia zaslúžia za vodcu odporného muža, Boh im to ukladá.

Dan 4:18 *Toto je sen, ktorý sa mi sníval, kráľ Nabuchodonozor. Ty, Baltazár, daj vysvetlenie, pretože mi ho nevedia dať všetci mudrci môjho kráľovstva. môžete, pretože máte v sebe ducha svätých bohov.*

18a- Nabuchodonozor robí pokroky, ale stále sa neobrátil. Stále si pamätal, že Daniel slúži *svätým bohom*. Monoteizmus mu ešte nerozumie.

Dan 4:19 *Vtedy Daniel, ktorý sa volal Baltazár, bol na chvíľu omráčený a jeho myšlienky ho znepokojovali. Kráľ odpovedal a riekol: Baltazár, nech ťa neznepokojuje sen a výklad! A Baltazár odpovedal: Môj pane, nech je sen vaším nepriateľom a jeho vysvetlenie vaším protivníkom!*

19a- Daniel rozumie snu a to, čo sa má stať, je pre kráľa také hrozné, že Daniel by najradšej videl, ako sa to stalo na svojich nepriateľoch.

Dan 4:20 *Strom, ktorý si videl, ktorý sa zväčšil a zosilnel, ktorého vrchol siahahal až do nebies a ktorý bolo vidieť v každej časti zeme;*

Dan 4:21 *Tento strom, ktorého lístie bolo krásne a jeho ovocie bohaté, ktorý niesol potravu pre všetkých, pod ktorým sa skrývala poľná zver a medzi ktorého konármi sa ukrývali nebeské vtáky,*

21a- *lístie bolo krásne*

Fyzický vzhľad a oblečenie.

21b- *a hojné ovocie*

Hojnosť blahobytu.

21c- *ktorý nosil jedlo pre všetkých*

Ktorý zabezpečil výživu všetkým svojim ľuďom.

21d- *pod ktorým sa ukrývala poľná zver*

Kráľ ochranca svojich služobníkov.

21.- *a medzi ktorých konármi si nebeské vtáky urobili svoj domov*

Za jeho vlády žili jeho ľudia vo veľkej bezpečnosti. Vtáky odlietajú a opúšťajú strom pri najmenšom nebezpečenstve.

Dan 4:22 *Si to ty, kráľu, ktorý si sa stal veľkým a silným, ktorého veľkosť sa zväčšila a vyvýšila až do neba a ktorého panstvo siaha až do končín zeme.*

Dan 4:23 *A kráľ videl, ako jeden zo svätých strážcov zostupuje z neba a hovorí: Vyrúťte strom a zničte ho! ale kmeň nechajte v zemi, kde sú korene, a zviažte ho reťazami zo železa a medzi medzi poľnú trávu; nech ho zmáča nebeská rosa a jeho diel nech je s poľnou zverou, kým ho neprejde sedem ráz.*

Dan 4:24 *Toto je vysvetlenie, kráľ, toto je nariadenie Najvyššieho, ktoré sa splní na mojom pánovi kráľovi.*

Dan 4:25 *Vyženú vás spomedzi ľudí, budete bývať s poľnou zverou a budú vám dávať žrať trávu ako voly; budete poliatí nebeskou rosou a sedemkrát vás prejde, kým nebudete vedieť, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu sa mu zachce.*

25a- *kým nezistíte, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce.*

Daniel spomína Boha ako „Najvyššieho“. Usmerňuje tak myšlienky kráľa o existencii jediného Boha; Idea, ktorú má kráľ len s veľkými problémami pochopiť, kvôli tomuto polyteistickému pôvodu, ktorý sa dedil z otca na syna.

Dan 4:26 *Príkaz opustiť kmeň, kde sú korene stromu, znamená, že vaše kráľovstvo zostane s vami, keď spoznáte, že Ten, ktorý vládne, je v nebi.*

26a- *Keď spozná, že ten, kto vládne, je v nebi, prestane prežívať poníženie, pretože kráľ bude presvedčený a obrátený.*

Dan 4:27 *Preto, kráľ, nech sa ti páči moja rada. Skoncujte so svojimi hriechmi uplatňovaním spravodlivosti a so svojimi nepravosťami tým, že prejavíte súcit s nešťastnými, a vaše šťastie môže pokračovať.*

27a- Keď kráľ uvedie do praxe veci, ktoré Daniel uvádza v tomto verši, skutočne sa obráti. Ale táto postava je vydaná napospas pýche, jeho nesporná sila ho urobila vrtošivým a často nespravodlivým, ako nás naučili predchádzajúce odhalené skúsenosti.

Dan 4:28 *Všetky tieto veci sa vykonali na kráľovi Nabuchodonozorovi.*

28a- Toto Danielovo vyhlásenie zakazuje akúkoľvek inú interpretáciu tohto proroctva, ktoré odsudzuje na neplatné prorocké základy vyučované Jehovovými svedkami a akoukoľvek inou náboženskou skupinou, ktorá je v rozpore s pravidlom definovaným Danielom. Dôkazom toho je aj obsah celej kapitoly. Pretože príbeh nás naučí, prečo kráľ v proroctve o strome zasiahne kľatba.

Dan 4:29 *Keď sa na konci dvanástich mesiacov prechádzal v kráľovskom paláci v Babylone,*

29a- 12 mesiacov alebo rok alebo „čas“ medzi víziou a jej dosiahnutím.

Dan 4:30 *Kráľ odpovedal a riekol: Či nie je tento veľký Babylon, ktorý som silou svojej sily postavil na kráľovský príbytok a na slávu svojej vznešenosti?*

30a- Toto je tá osudná chvíľa, keď by kráľ urobil lepšie, keby mlčal. Ale môžeme to pochopiť, pretože jeho Babylon bol skutočne čistým zázrakom, ktorý bol stále uvádzaný ako jeden zo „siedmich divov sveta“. Visuté záhrady plné zelene, jazierka, priestranné námestia a hradby na námestí 40 km na každú stranu. Valy, na ktorých vrchole sa mohli míňať dva tanky po celej dĺžke hradieb; vtedajšiu diaľnicu. Jedna z jeho brán, zrekonštruovaná v Berlíne, je v strede dvoch múrov tvorených modrými smaltovanými kameňmi, na ktorých je vyrytý kráľovský znak: lev s orlímí krídlami, ktorý spomína Dan.7:4. Mal byť na čo hrdý. Boh však v jeho slovách nevidí pýchu, on vidí pýchu, ale predovšetkým zábudlivosť a pohrdanie svojimi predchádzajúcimi skúsenosťami. Iste, tento kráľ nie je jedinou hrdou bytosťou na zemi, ale Boh sa naňho zamerá, chce ho mať vo svojom nebi a bude ho mať. Toto si zaslúži vysvetlenie: Boh súdi svoje stvorenia mimo zdanie. Skúma ich srdcia a mysle a bez toho, aby sa pomýlil, spoznáva ovce hodné spasenia. To ho vedie k tomu, že trvá na tom a niekedy robí zázraky, ale metóda je odôvodnená kvalitou konečného výsledku.

Dan 4:31 *Kým bolo slovo ešte v ústach kráľa, z neba zaznel hlas: Počuj, kráľ Nabuchodonozor, že ti bude odňaté kráľovstvo.*

31a- Nabuchodonozor je obeťou Božej lásky, ktorá mu pripravila pascu a varovala ho pred ňou vo svojom proročkom sne. Z neba možno počuť vetu, ale radujme sa, lebo zlo, ktoré mu Boh urobí, zachráni jeho život a urobí ho večným.

Dan 4:32 *Vyženú ťa spomedzi ľudí, budeš bývať s poľnou zverou a budú ti dávať žrať trávu ako voly; a sedem ráz pominie, kým nezistíš, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce.*

32a- Na sedem rokov, *sedemkrát*, kráľ stráca prehľad a jeho myseľ ho presviedča, že je len zviera.

Dan 4:33 *V tom istom čase sa splnilo slovo na Nabuchodonozorovi. Bol vyhnaný spomedzi ľudí, jedol trávu ako voly, jeho telo bolo zmáčané nebeskou rosou; kým jej nerástli vlasy ako orlie perie a nechty ako vtáky.*

33a- Kráľ dosvedčuje, že všetko, čo bolo oznámené vo vízii bolo dobre vykonané na ňom. Obrátený kráľ pri písaní svojho svedectva vyvoláva tento ponížujúci zážitok, keď o sebe hovorí v tretej osobe. Hanba ho stále tlačí, aby ustúpil. Možno je aj iné vysvetlenie, a to, že toto svedectvo napísali spolu kráľ a Daniel, jeho nový brat v pravom Bohu.

Dan 4:34 *Po určenom čase som ja, Nabuchodonozor, pozdvihol oči k nebu a rozum sa mi vrátil. Dobrorečil som Najvyššiemu, chválil som a oslavoval toho,*

ktorý žije naveky, ktorého panstvo je večné a ktorého kráľovstvo trvá z pokolenia na pokolenie.

34a- Múdry a všemohúci Boh získava lásku stratených oviec. Pripojila sa k jeho stádu a rozmnožuje svoju chválu na jeho slávu.

34b- *ten, ktorého panstvo je večné panstvo a ktorého panovanie trvá z pokolenia na pokolenie*

Formula sa týka 5. ^{kráľovstva}, tentoraz večného, videnia Syna človeka z Dan. 7:14: *Jemu bola daná nadvláda, sláva a kráľovstvo; a slúžili mu všetci ľudia, národy a ľudia všetkých jazykov. Jeho vláda je večná vláda, ktorá nepominie a jeho kráľovstvo nebude nikdy zničené*. A tiež vo videní obrazu v Dan.2:44: *Za dní týchto kráľov vzbudí nebeský Boh kráľovstvo, ktoré nebude nikdy zničené, ani neprejde pod nadvládu iného ľudu; rozbije a zničí všetky tieto kráľovstvá a sám bude trvať naveky*.

Dan 4:35 *Všetci, čo bývajú na zemi, nie sú v jeho očiach ničím; robí si, čo chce s nebeským vojskom a s tými, ktorí bývajú na zemi, a niet nikoho, kto by odolal jeho ruke. on: Čo to robíš?*

35a- Sláva živému Bohu! Pretože tentoraz kráľ všetko pochopil a obrátil sa.

Dan 4:36 *V tom čase sa ku mne vrátil zdravý rozum; sláva môjho kráľovstva, moja vznešenosť a moja nádhera mi boli prinavrátené; znovu sa ma pýtali moji radcovia a moji starší; Bol som prinavrátený do svojho kráľovstva a moja moc len vzrástla.*

36a- Podobne ako spravodlivý a priamy Jób, ktorému Boh dal synov, dcéry a potomstvo na konci svojho utrpenia, kráľ znovu získava dôveru svojich veľkých a pokračuje vo svojej teraz múdrej vláde medzi skutočnými mudrcami osvietenými živým Bohom. . Táto skúsenosť dokazuje, že Boh dáva kráľovstvo, komu chce. Bol to on, kto inšpiroval veľkých Chaldejcov, aby opäť požiadali o svojho kráľa.

Dan 4:37 *Teraz ja, Nabuchodonozor, chválím, vyvyšujem a oslavujem Kráľa nebies, ktorého všetky skutky sú pravdivé a jeho cesty sú spravodlivé a ktorý dokáže ponížiť tých, čo chodia v pýche.*

37a- Môže to povedať, pretože zaplatil, aby to mohol povedať.

Aby ste sa vyhlí najhoršiemu, vytrhnutie zuba môže veľmi bolieť; ale stávky môžu ospravedlniť utrpenie. Na získanie večnosti môže byť potrebné prejsť ťažkými alebo veľmi ťažkými skúškami; vykorenenie pýchy ich ospravedlní, keď to bude možné. Ježiš Kristus, ktorý poznal jeho potenciál, oslepil Pavla na ceste do Damasku, aby sa duchovne slepý „prenasledovateľ svojich bratov“ stal jeho verným a horlivým svedkom po tom, čo opäť získal zrak, ale predovšetkým zrak jeho ducha.

Daniel 5

Dan 5:1 *Kráľ Balsazár usporiadal tisícim svojich veľmožov veľkú hostinu a pred nimi pil víno.*

1a- Kráľ Nabuchodonozor zaspal v Božom pokoji, keď už bol dosť starý, a po ňom nastúpil jeho syn Nabonidus, ktorý sa zdráhal vládnuť, a tak nechal kraľovať svojho syna Balsazára. Nezamieňajte si toto meno, ktoré znamená „Bel chráni kráľa“, výzvu, ktorú má Boh v úmysle prijať, s tou, ktorú dal Nabuchodonozor

Danielovi: Beltešazar, čo znamená „Bel bude chrániť“. Pôvodom týchto mien je uctievanie Bela alebo Béliala, za ktorým stojí jediný organizátor polyteizmu: Satan, diabol. Ako uvidíme, nástupcovia obráteného kráľa ho na tejto ceste nenasledovali.

Dan 5:2 *Balsazar, keď ochutnal víno, priniesol zlaté a strieborné nádoby, ktoré jeho otec Nabuchodonozor odniesol z jeruzalemského chrámu, aby ich použil kráľ a jeho veľmoži, jeho ženy a jeho konkubíny. pitie.*

2a- Pre tohto pohanského kráľa sú tieto zlaté a strieborné nádoby len korisťou odňatou od Židov. Keďže sa rozhodol ignorovať pravého Boha, ku ktorému sa Nabuchodonozor obrátil, ignoruje skutočnosť, že tento živý Boh posudzuje všetky jeho činy. Tým, že tieto veci zasvätené a posvätené v službe Bohu stvoriteľovi používa na základné a svetské používanie, dopúšťa sa poslednej chyby svojho krátkeho života. Vo svojej dobe vedel Nabuchodonozor vziať do úvahy aktívnu moc Boha Židov, pretože pochopil, že jeho národní bohovia v skutočnosti neexistujú. Všetky národy podriadené babylonskému kráľovi počuli jeho mocné svedectvo v prospech nebeského kráľa, najmä jeho najbližšia rodina. Boh má teda všetky dôvody, aby sa teraz ukázal ako spravodlivý a nemilosrdný.

Dan 5:3 *Potom vyniesli zlaté nádoby, ktoré boli vnesené z chrámu, z domu Božieho v Jeruzaleme; a kráľ a jeho šľachtici, jeho ženy a jeho konkubíny ho používali na pitie.*

3a- Daniel trvá na pôvode týchto nádob, ktoré boli odstránené z chrámu, z domu Božieho v Jeruzaleme. Keď už mladý kráľ videl, že židovský Boh dovolil odstrániť tieto veci zo svojho chrámu, mal pochopiť, že pravý Boh trestá a tvrdo trestá tých, ktorí mu zle slúžia. Pohanskí bohovia takéto veci nerobia a ich úradníci sa len snažia potešiť ľudí, ktorých dôverčivosť využívajú.

Dan 5:4 *Pili víno a chválili bohov zo zlata, striebra, medi, železa, dreva a kameňa.*

4a- Profánne používanie je zastarané, je to modloslužobné používanie, vrchol ohavnosti pre Boha. Dôležitý detail, vo veľkom prejave neopatrnosti, kráľ hoduje so svojimi priateľmi, zatiaľ čo jeho mesto ohrozujú Médi a Peržania, ktorí ho obliehajú.

Dan 5:5 *Vtom sa objavili prsty mužskej ruky a napísali oproti svietniku na vápencovú stenu kráľovského paláca. Kráľ videl tento koniec ruky, ktorá písala.*

5a- Zázraky z čias Nabuchodonozora, ktoré boli opovrhované, tento nový zázrak nemá za cieľ konvertovať, ale zničiť životy vinníkov, ako uvidíme. Pred zlými žalobcami, ktorí chceli smrť hriešnika, Ježiš Kristus napíše prstom do piesku aj hriechy, ktorých sa v skrytosti dopúšťajú.

Dan 5:6 *Potom kráľ zmenil farbu a jeho myšlienky ho znepokojili. kľby na chrbte sa uvoľnili a kolená sa mu klepali o seba.*

6a- Zázrak okamžite vyvoláva svoje účinky. Napriek opojeniu jeho myseľ reaguje, je zhrozený.

Dan 5:7 *A kráľ hlasno kričal za astrológov, Chaldejcov a veštcov. a kráľ odpovedal a riekol mudrcom Babylonu: Každý, kto bude čítať toto písmo a dá mi jeho vysvetlenie, bude odetý do purpuru a na krku bude mať zlatý náhrdelník a bude mať tretie miesto v vláda kráľovstva..*

7a- Opäť je Daniel ignorovaný; jeho svedectvá boli opovrhnuté kráľovským dedičstvom. A opäť v krajnej úzkosti sľubuje mladý kráľ najvyššie pocty tomu, kto dokáže nadprirodzeným spôsobom rozlúštiť posolstvo napísané na stene. Kto to urobí, dostane sa na tretie miesto v kráľovstve, pretože Nabonidus a Balsazár sú na prvom a druhom mieste.

Dan 5:8 *Vošli všetci kráľovi mudrci; ale nemohli prečítať písmo a podať kráľovi vysvetlenie.*

8a- Rovnako ako za Nabuchodonozora, toto zostáva pre pohanských mudrcov nemožné.

Dan 5:9 *Nato sa kráľ Balsazár veľmi bál a zmenil svoju farbu a jeho veľmoži sa zdesili.*

Dan 5:10 *Kráľovná pre slová kráľa a jeho veľmožov vošla do hodovnej siene a takto povedala: Kráľu, ži naveky! Nech ťa neznepokojujú tvoje myšlienky a nech tvoja tvár nezmení farbu!*

Dan 5:11 *V tvojom kráľovstve je človek, ktorý má v sebe ducha svätých bohov; a za dní tvojho otca sa v ňom našli svetlá, rozumnosť a múdrosť ako múdrosť bohov. Aj kráľ Nabuchodonozor, tvoj otec, kráľ, tvoj otec, ho ustanovil za vodcu kúzelníkov, astrológov, Chaldejcov, veštcov,*

Dan 5:12 *pretože v ňom Daniel, ktorého pomenoval kráľ Baltazár, našiel vyššieho ducha, poznanie a porozumenie, schopnosť vykladať sny, vysvetľovať hádanky a riešiť zložité otázky. Nech teda zavolajú Daniela a on podá vysvetlenie.*

12a- Toto svedectvo kráľovnej je mätúce a odsudzuje celú kráľovskú rodinu: vedeli sme to... ale rozhodli sme sa to nebrať do úvahy.

Dan 5:13 *Potom predviedli Daniela pred kráľa. Kráľ odpovedal a riekol Danielovi: Si tento Daniel, jeden z judských zajatcov, ktorého môj otec, kráľ, vyviedol z Judska?*

Dan 5:14 *Počul som o tebe, že máš v sebe ducha bohov a že je v tebe svetlo, rozum a neobyčajná múdrosť.*

Dan 5:15 *Práve priviedli pred mňa mudrcov a astrológov, aby si prečítali tento spis a dali mi vysvetlenie; ale nemohli podať vysvetlenie slov.*

Dan 5:16 *Naučil som sa, že vieš podať vysvetlenie a vyriešiť ťažké otázky; teraz, ak si dokážeš prečítať toto písmo a podať mi vysvetlenie, budeš oblečený do purpuru, budeš nosiť zlatý náhrdelník na krku a budeš mať tretie miesto vo vláde kráľovstva.*

16a- Tretie miesto po jeho otcovi Nabonidovi a sebe.

Dan 5:17 *Daniel odpovedal pred kráľom: Stráž si svoje dary a svoje dary daj inému. napriek tomu prečítam kráľovi spis a podám mu vysvetlenie.*

17a- Daniel je starý a nepripisuje dôležitosť význameniam ani statkom a hodnotám striebra a zlata, ale príležitosť pripomenúť tomuto mladému kráľovi jeho chyby, jeho hriechy, ktoré bude musieť zaplatiť za svoj život, nie je odmietnuť a je služobníkom Božím pre tento typ konania.

Dan 5:18 *Kráľ, najvyšší Boh dal tvojmu otcovi Nabuchodonozorovi panstvo, veľkosť, slávu a vznešenosť;*

18a- Vláda Nabuchodonozora bola dielom a darom pravého Boha, rovnako ako jeho veľkoleposť, ktorú neprávo pripisoval svojej vlastnej sile, z pýchy, predtým, ako bol Bohom sedem rokov hlúpy.

Dan 5:19 *a pre veľkosť, ktorú mu dal, sa pred ním báli a triasli všetky národy, národy a muži všetkých jazykov. Kráľ zabíjal tých, ktorých chcel, a tých, ktorých chcel, nechal žiť; zdvihol tých, ktorých chcel, a znížil tých, ktorých chcel.*

19a- *Kráľ usmrtil tých, ktorých chcel*

Najmä táto Bohom daná moc ho viedla k potrestaniu vzbúreného židovského ľudu a k smrti mnohých jeho predstaviteľov.

19b- *a opustil životy tých, ktorých chcel*

Daniel a zajatí Židia z toho mali úžitok.

19c- *vychoval tých, ktorých chcel*

Daniela a jeho troch verných spoločníkov vyzdvihol nad Chaldejcov kráľ Nabuchodonozor.

19d- *a znížil tých, ktorých chcel*

Veľkí jeho kráľovstva museli súhlasiť s riadením mladých cudzincov zo židovského zajatia. Jeho mocnou rukou bola ponížená a zničená židovská národná hrdosť.

Dan 5:20 *Ale keď sa jeho srdce pozdvihlo a jeho duch sa zatvrdil v arogancii, bol zvrhnutý zo svojho kráľovského trónu a zbavený svojej slávy;*

20a- Skúsenosť kráľa Nabuchodonozora nám umožňuje pochopiť *aroganciu* pripisovanú pápežskému kráľovi Dan.7:8. Daniel ukazuje kráľovi, že absolútnu moc dáva Boh, komu chce, podľa svojho programu. Keď však pripomína poníženie kráľa Nabuchodonozora, pripomína mu, že nech je akokoľvek mocný, pozemský kráľ závisí od neobmedzenej moci nebeského kráľa.

Dan 5:21 *Bol vyhnaný spomedzi synov človeka a jeho srdce sa podobalo srdcu zvierat a jeho príbytok bol s divými osli. dávali mu jesť trávu ako voly a jeho telo bolo zmáčané nebeskou rosou, kým nerozpoznal, že najvyšší Boh vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu sa zapáči.*

21a- Všimol som si len v tomto verši zmienku o „*divých somároch*“. Oslík je typickým symbolom tvrdohlavosti: „*tvrdohlavý ako somár*“, najmä ak je „*divoký*“ a nie je domestikovaný. Je to symbol, ktorý predstavuje ducha človeka, ktorý odmieta počúvať ponaučenia dané Bohom prostredníctvom skúseností zo svojho života a prostredníctvom svojich biblických zjavení.

Dan 5:22 *A ty, Balsazár, jeho syn, nepokoril si svoje srdce, hoci si toto všetko vedel.*

22a- V skutočnosti to bol Balsazár, ktorý sa správal ako „*divoký somár*“, keď nebral do úvahy skúsenosti, ktoré prežíval jeho „*otec*“ (jeho starý otec).

Dan 5:23 *Povýšil si sa proti Pánovi nebies; nádoby jeho domu priniesli pred teba a pil si ich vínom ty a tvoji starší, tvoje manželky a tvoje ženiny; chválili ste bohov zo striebra, zlata, medi, železa, dreva a kameňa, ktorí nevidia, nepočujú a nič nevedia a neoslavujete Boha, ktorý má v rukách váš dych a všetky vaše cesty.*

23a- Balsazár znesvätil zlaté nádoby, ktoré boli posvätené Bohu Stvoriteľovi na bohoslužbu v jeho chráme. Ale tým, že ich použil na chválu falošných pohanských bohov, dosiahol vrchol *ohavnosti*. Tento obraz pripravuje obraz zo Zj. 17:4: *Táto žena bola odetá do purpuru a šarlátu a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami. V ruke držala zlatý pohár plný ohavností a nečistôt z jej prostitúcie*. Vo verši 5 dostáva meno „*Veľký Babylon*“.

Dan 5:24 *Preto poslal tento koniec ruky, ktorá obkresľovala tento nápis.*

24a- Na druhej strane Balsazár príliš neskoro objavuje existenciu pravého živého Boha, ktorý koná a reaguje zázračným spôsobom na správanie ľudí.

Dan 5:25 *Toto je písmo, ktoré bolo napísané: mieň, mieň, tekel, ufharsin.*

25a- Preklad: počítané, počítané, vážené a delené

Dan 5:26 *A toto je vysvetlenie týchto slov. Spočítané: Boh spočítal tvoje kráľovstvo a skoncoval s ním.*

26a- Prvý „spočítaný“ sa zameriava na začiatok vlády a druhý „spočítaný“ na koniec tejto vlády.

Dan 5:27 *Vážené: Zvážili ste sa na váhe a zistili ste, že vám chýba.*

27a- Mierka je tu symbolom Božieho súdu . Muži ho prijali na označenie služieb spravodlivosti; veľmi nedokonalá spravodlivosť. Ale Boží je dokonalý a na základe obrazu dvojitej stupnice zvažuje skutky dobra a zla, ktoré vykonal súdený . Ak je náhorná plošina dobra ľahšia ako tá zla, Božie odsúdenie je oprávnené. A to je prípad kráľa Balsazára.

Dan 5:28 *Rozdelené: Tvoje kráľovstvo bude rozdelené a dané Médom a Peržanom.*

28a- Kým sa vo svojom kráľovskom paláci oddával ohavným pitkám pod vedením kráľa Dareia, Médi vstúpili do Babylonu korytom rieky, dočasne odklonení a vysušení.

Dan 5:29 *Balsazár hneď vydal rozkaz a Daniela obliekli do purpuru a na krk mu dali zlatý náhrdelník a oznámili, že bude tretím vo vláde kráľovstva.*

Dan 5:30 *V tú istú noc bol zabitý chaldejský kráľ Balsazár.*

Dan 5:31 *Kráľovstvo sa zmocnil Médsy Dáreios, ktorý mal šesťdesiatdva rokov.*

31a- Toto presné svedectvo očitého svedka o Danielovi nie je uznávané historikmi, ktorí tento čin pripisujú perzskému kráľovi Cyrusovi 2 veľkému v roku – 539.

Daniel 6

Učenie tejto kapitoly 6 je totožné s učením Daniela 3. Tentoraz nám predstavuje Daniela v skúške vzorovej vernosti, aby napodobňoval a reprodukoval pre všetkých vyvolených, ktorých Boh povolal v Ježišovi Kristovi. Komentáre sú užitočné, ale stačí si prečítať a poučiť sa. Kráľ *Dárius* sa svojho času správa ako Nabuchodonozor a vo veku *62 rokov* bude vyznávať slávu živého Danielovho Boha; obrátenie získané Danielovým svedectvom vernosti, keď ho Boh chránil pred *levmi*. Od začiatku ich vzťahu má náklonnosť a záujem o Daniela, ktorý mu verne a čestne slúži a v ktorom *rozpoznáva nadradenú myseľ*.

Dan 6:1 *Dareiusovi bolo dobré ustanoviť nad kráľovstvom stodvadsať satrapov, ktorí mali byť po celom kráľovstve.*

1a- Kráľ Dareios odhaľuje svoju múdrosť tým, že zveruje správu kráľovstva 120 guvernénom založeným vo viac ako 120 provinciách.

Dan 6:2 *A ustanovil nad nimi troch náčelníkov, medzi ktorými bol aj Daniel, aby im títo satrapovia dávali účty a aby kráľ neutrpel žiadnu škodu.*

2a- Daniel je stále medzi hlavnými vodcami, ktorí dohliadajú na satrapov.

Dan 6:3 *Daniel prevyšoval kniežatá a satrapov, pretože v ňom bol vyšší duch; a kráľ uvažoval o jej založení po celom kráľovstve.*

3a- Dárius si zasa všimne Danielovu nadradenosť, pokiaľ ide o jeho inteligentnú a múdru myseľ. A jeho plán ustanoviť ho nadovšetko vzbudí voči Danielovi žiarlivosť a nenávisť.

Dan 6:4 *Vládcovia a satrapovia hľadali príležitosť obviniť Daniela zo záležitostí kráľovstva. Ale nenašli príležitosť ani nič, čo by mohli karhať, pretože bol verný a nebolo na ňom vidieť ani vinu, ani nič zlé.*

4a- Daniel slúži Bohu tam, kde ho umiestnil, aby slúžil kráľovi s rovnakou obetavosťou a vernosťou. Zdá sa to teda *nepopierateľné* ; kritérium nájdené medzi svätými „adventistami posledných dní“ podľa Zj. 14:5.

Dan 6:5 *A títo muži povedali: Nenájdem dôvod proti tomuto Danielovi, ak ho nenájdem v zákone jeho Boha.*

5a- Tieto úvahy odhaľujú myslenie diabolského tábora poslednej pozemskej skúšky viery, v ktorej sabatický odpočinok siedmeho dňa zákona Božieho dovolí zabiť svojich verných služobníkov, pretože nebudú súhlasiť s tým, aby ctili zvyšok prvého dňa sa stal povinným, nedeľa podľa rímskeho náboženského práva.

Dan 6:6 *Potom tieto kniežatá a títo satrapovia v rozruchu prišli ku kráľovi a takto mu povedali: Kráľ Dareios, ži naveky!*

6a- Cieľom tohto búrlivého zápisu je pripomenúť kráľovi silu čísel, ich schopnosť vyvolávať nepokoje, a teda potrebu posilniť svoju nadvládu.

Dan 6:7 *Všetky kniežatá kráľovstva, správcovia, satrapovia, radcovia a guvernéri sú toho názoru, že by mal byť vydaný kráľovský edikt s prísnyim zákazom, aby každý, kto sa do tridsiatich dní pomodlil boh alebo ktokoľvek iný, okrem teba, kráľ, budeš hodený do jamy levov.*

7a- Dovtedy sa kráľ Dareios nesnažil prinútiť mužov svojho kráľovstva, aby slúžili radšej jednému bohu ako druhému. V polyteizme je náboženská sloboda úplná. A aby ho presvedčili, sprisahanci mu lichotia a uctievajú ho, kráľa Dária, ako boha. Aj tu, ako u všetkých veľkých vládcov, prebúdza hrdosť a núti ho schváliť tento poriadok, ktorý však nevyšiel z jeho mysle.

Dan 6:8 *Teraz, kráľu, potvrďte zákaz a napíš nariadenie, aby bolo neodvolateľné podľa zákona Médov a Peržanov, ktorý je nemenný.*

8a- Tento dekrét obdivuhodne prorokuje toho, kto urobí Rímsku nedeľu povinnou na konci dní. Všimnime si však, že tento nemenný charakter zákona Médov a Peržanov ustanovený omylnými a hriechnymi ľuďmi je úplne neopodstatnený. Nemennosť patrí pravému a živému Bohu, Stvoriteľovi.

Dan 6:9 *Potom kráľ Dárius napísal nariadenie a nariadenie.*

9a- Tento krok je nevyhnutný, pretože keď sám napísal *dekrét a obhajobu* , bude treba rešpektovať *nemenný zákon Médov a Peržanov* .

Dan 6:10 *Ked' Daniel vedel, že nariadenie je napísané, utiahol sa do svojho domu, kde boli okná hornej izby otvorené smerom k Jeruzalemu. a trikrát denne si klakol, modlil sa a chválil svojho Boha, ako to robil predtým.*

10a- Daniel nemení svoje správanie a nenechá sa ovplyvniť týmto ľudským opatrením. Otvorením okna dáva najavo, že chce, aby jeho vernosť Všemohúcemu Bohu bola známa všetkým. V tomto čase sa Daniel otáča smerom k Jeruzalemu, kde sa nachádza aj zničený chrám Boží. Lebo Duch sa Boh zjavoval na dlhý čas v tomto svätom chráme, ktorý si urobil domovom, svojím pozemským príbytkom.

Dan 6:11 *Potom títo muži búrlivo vošli a našli Daniela, ako sa modlí a vzýva svojho Boha.*

11a- Sprisahanci čakali a sledovali ho, aby ho pristihli pri čine neposlušnosti kráľovskému rozkazu ; v súčasnosti „flagrant delicto“.

Dan 6:12 *Postavili sa pred kráľa a povedali mu o kráľovskej obrane: Nenapísal si obhajobu, že ktokoľvek by sa mal do tridsiatich dní modliť k akémukoľvek bohu alebo k niekomu, okrem teba, kráľu, bol? hodený do jamy levovej? Kráľ odpovedal: Tá vec je istá podľa zákona Médov a Peržanov, ktorý je nemenný.*

12a- Kráľ môže len potvrdiť dekrét, ktorý sám napísal a podpísal.

Dan 6:13 *Znova prehovorili a povedali kráľovi: Daniel, jeden z judských zajatcov, nedbal na teba, kráľu, ani na obranu, ktorú si napísal: modlitbu trikrát denne.*

13a- Daniel je pristihnutý pri čine pri čine svojej modlitby. Kráľ si Daniela cení za jeho verné a čestné správanie. Okamžite vytvorí spojenie medzi sebou a týmto Bohom, ktorému slúži s toľkou horlivosťou a vernosťou, keďže sa k nemu pravidelne *trikrát denne modlí*. To vysvetľuje bolesť a trápenie, ktoré mu Danielovo odsúdenie spôsobí, a začiatok jeho prichádzajúceho obrátenia.

Dan 6:14 *Kráľ sa veľmi zarmútil, keď to počul. vzal si k srdcu, aby vyslobodil Daniela, a až do západu slnka sa ho snažil zachrániť.*

14a- Kráľ si potom uvedomí, že bol zmanipulovaný a vynakladá veľké úsilie, aby zachránil Daniela, ktorého si veľmi váži. Jeho námaha však bude márna a kráľ pred tým všetkým so smútkom zistí: *litera zabíja, ale duch dáva život*. Tým, že Boh neskôr dal ľuďom tento výraz, ukazuje hranicu rešpektovania zákonov. Život nemožno regulovať na základe textov zákonov. Vo svojom Božom súde Boh berie do úvahy detaily, ktoré mŕtva litera jeho písaného zákona ignoruje, a ľudia bez Boha nemajú múdrosť, aby urobili to isté.

Dan 6:15 *Ale títo muži naliehali na kráľa a povedali mu: Vez, kráľu, že zákon Médov a Peržanov vyžaduje, aby bol každý zákaz alebo nariadenie potvrdené kráľom neodvolateľné.*

15a- Sprisahanci pripomínajú neodvolateľnosť (neoprávnenú) povahu rozhodnutí, ktoré prijal kráľ Médov a Peržanov. On sám je v pasci svojej zdedenej kultúry. Ale chápe, že sa stal obeťou sprisahania proti Danielovi.

Dan 6:16 *Potom kráľ prikázal priviesť Daniela a hodiť ho do jamy s levmi. Kráľ odpovedal a riekol Danielovi: Nech ťa vyslobodí tvoj Boh, ktorému trpezlivo slúžiš!*

16a- Kráľ je nútený dať Daniela hodiť do jamy levovej, ale z celého srdca si želá, aby Boh, ktorému tak verne slúži, zasiahol, aby ho zachránil.

Dan 6:17 *Priniesli kameň a položili ho na otvor jamy. kráľ to zapečatil svojim prsteňom a prsteňom svojich šľachticov, aby sa na Danielovi nič nezmenilo.*

17a- Skúsenosť, ktorú zažil Daniel, tu predstavuje podobnosť s pohrebom Krista, ktorého kruhové kamenné dvere boli tiež zapečatené, aby sa zabránilo zásahu človeka.

Dan 6:18 *Potom kráľ odišiel do svojho paláca. nocoval pôst, nepriviedol si k sebe konkubínu a nemohol zaspať.*

18a- Toto správanie kráľa svedčí o jeho úprimnosti. Tým, že robí tieto veci, ukazuje, že sa chce páčiť Bohu Daniela a získať od neho spasenie. Toto je začiatok jeho obrátenia k jedinému Bohu.

Dan 6:19 *Kráľ na úsvite vstal a ponáhlal sa do jamy s levmi.*

19a- Príprava čistoty, po ktorej nasleduje bezsenná noc, pretože jeho myseľ sužovaná myšlienkou na Danielovu smrť a tento útek do jamy levovej za úsvitu

nie sú skutkami pohanského kráľa, ale skutkami brata, ktorý miluje svojho brata. v Bohu.

Dan 6:20 *Ked' sa priblížil k jame, zavolal na Daniela smutným hlasom. Kráľ odpovedal Danielovi: Mohol by ťa Daniel, služobník živého Boha, tvojho Boha, ktorému vytrvalo slúžiš, vyslobodiť od levov?*

20a- *Ked' sa priblížil k jame, smutným hlasom zavolal na Daniela*

Kráľ dúfa, ale bojí sa a bojí sa najhoršieho pre Daniela. Jeho nádej však dokazuje skutočnosť, že jej zavolá a položí jej otázku.

20b- *Mohol ťa Daniel, služobník živého Boha, tvoj Boh, ktorému vytrvalo slúžiš, vyslobodiť od levov?*

Tým, že ho Dárius označil za „živého Boha“, svedčí o začiatku svojho obrátenia. Jeho otázka však „**dokázal** ťa oslobodiť od levov? » nám ukazuje, že ho ešte nepozná. Inak by povedal: " *Chcel ťa oslobodiť od levov?*" ».

Dan 6:21 *Daniel povedal kráľovi: Kráľ, ži naveky!*

21a- V ústach sprisahancov vo verši 6 mal tento výraz malý význam, ale v Danielovom výraze prorokoval prístup k večnému životu vyhradenému pre Božích vyvolených.

Dan 6:22 *Môj Boh poslal svojho anjela a zapchal ústa levom, ktorí mi neublížili, pretože som bol pred ním nevinný. a ani pred tebou, kráľu, som neurobil nič zlého.*

22a- V tomto zážitku si kráľ Dareios uvedomuje, aký hlúpy, neospravedlnený a nesúhlasný je nemenný koncept ľudských kráľovských nariadení zo strany pravého živého Boha, ktorému Daniel slúži bez skrývania.

Dan 6:23 *Potom sa kráľ veľmi zaradoval a prikázal vyviesť Daniela z jamy. Daniela vytiahli z jamy a nenašli na ňom žiadnu ranu, pretože dôveroval svojmu Bohu.*

23a- *Potom sa kráľ veľmi radoval*

Táto reakcia prirodzenej a spontánnej radosti odhaľuje budúcnosť, ktorú si vybral Boh, pretože kráľ má teraz istotu svojej existencie a svojej moci.

23b- *Daniela vytiahli z jamy a nenašli na ňom žiadnu ranu*

Tak ako sa nespálilo oblečenie troch Danielových spoločníkov hodených do rozpálenej pece.

23c- *pretože dôveroval svojmu Bohu*

Táto dôvera sa prejavila v jeho rozhodnutí neposlúchnuť kráľovské nariadenie, ktoré by Boha pripravilo o jeho modlitby; nemožná a nepredstaviteľná voľba pre tento čisto ľudský model viery.

Dan 6:24 *Kráľ prikázal, aby tých mužov, ktorí obvinili Daniela, priviedli a hodili do jamy s levmi, oni aj ich deti a ich ženy. a prv než sa dostali na dno jamy, levy sa ich zmocnili a polámali im všetky kosti.*

24a- Boh obrátil situáciu proti bezbožným, ktorí plánovali zlo. V čase perzských kráľov, ktorí prídu, sa táto skúsenosť obnoví pre Žida Mordechaja, ktorého bude chcieť vodca Haman zabiť so svojím ľudom v čase kráľovnej Ester. Aj tam je to Haman, ktorý skončí obesený na šibenici pre Mordechaja.

Dan 6:25 *Potom kráľ Dárius napísal všetkým ľuďom a všetkým národom a všetkým jazykom, ktorí bývajú na celej zemi: Pokoj vám nech je veľa.*

25a- Toto nové kráľovské písanie je o mužovi premoženom živým Bohom. Keďže je teraz v dokonalom pokoji vo svojom srdci, využíva svoje dominantné postavenie na to, aby hovoril so všetkým ľuďom svojho kráľovstva, svedectvom o svojom pokoji, ktoré dostal od pravého Boha.

Dan 6:26 *Prikazujem, aby v celom mojom kráľovstve vládla bázeň a bázeň pred Bohom Danielom. Lebo on je živý Boh a trvá naveky; jeho kráľovstvo nebude nikdy zničené a jeho nadvláda bude trvať až do konca.*

26a- *Prikazujem to v celom rozsahu svojho kráľovstva*

Kráľ rozkazuje, ale nikoho nenúti.

26b- *strach a strach z Danielovho Boha*

Ale obohatený touto skúsenosťou vnucuje strach a strach z Danielovho Boha, aby odradil autorov nového sprisahania podnecovaného proti Danielovi.

26c- *Lebo on je živý Boh a trvá naveky*

Dúfa, že toto svedectvo bude prijaté v srdciach ľudu kráľovstva, a preto ho chváli a vyzdvihuje.

26d- *jeho kráľovstvo nebude nikdy zničené a jeho nadvláda bude trvať až do konca*

Večný charakter 5. ^{kráľovstva} sochy je opäť vyhlásený.

Dan 6:27 *Je to ten, ktorý vyslobodzuje a zachraňuje, ktorý robí znamenia a zázraky na nebi i na zemi. Bol to on, kto vyslobodil Daniela z moci levov.*

27a- *Je to ten, kto vyslobodzuje a zachraňuje*

Kráľ svedčí o tom, čo pozoroval, ale toto vyslobodenie a toto spasenie sa týka iba fyzického tela, Danielovho života. Budeme musieť počkať na príchod Ježiša Krista, aby sme pochopili Božiu túžbu vyslobodiť a zachrániť pred hriechom. Ale podotknime, že kráľ prirodzene cítil potrebu očistiť sa, aby sa páčil živému Bohu.

27b- *ktorý robí znamenia a zázraky na nebi i na zemi*

Kniha Daniel svedčí o týchto znameniach a zázrakoch, nadprirodzených činoch, ktoré Boh vykonal, ale pozor, aj diabol a jeho démoni môžu sfaľšovať isté božské zázraky. Na identifikáciu medzi dvoma možnými pôvodmi stačí pochopiť, kto má z doručenej správy prospech. Vedie to k poslušnosti Bohu stvoriteľovi alebo k jeho neposlušnosti?

Dan 6:28 *Danielovi sa darilo za vlády Dária a za vlády Peržana Kýra.*

28a- Chápeme, že Daniel sa nevráti do svojej národnej rodnej krajiny, ale lekcie, ktoré ho Boh naučil v Dan.9, ho prinútila prijať bez toho, aby utrpel tento osud, o ktorom rozhodol jeho Boh.

Daniel 7

Dan 7:1 : *V prvom roku babylonského kráľa Balsazára sa Danielovi snívalo a videl videnia, keď ležal. Potom sen zapísal a porozprával hlavné veci.*

1a- *Prvý rok Balsazára, babylonského kráľa*

To znamená v – 605. Od vízie Dan.2 uplynulo 50 rokov. Smrť, veľký kráľ Nabuchodonozor je nahradený jeho vnukom Balsazárom.

Dan 7:2 : *Daniel začal a povedal: V nočnom videní som videl a hľa, štyri nebeské vetry sa rozdúchali na Veľké more.*

2a- *vtrhli štyri nebeské vetry*

Toto sú univerzálne vojny, ktoré vedú vládcov k tomu, aby rozšírili svoju moc v smere štyroch svetových strán, smerom na sever, juh, východ a západ.

2b- *na veľkom mori*

Obraz nie je pre ľudstvo lichotivý, pretože more, aj keď veľké, je symbolom smrti. Nie je to, v Božom projekte, prostredie pripravené pre človeka na jeho obraz, podľa Gen.1. Jeho prostredím je zem. Ľudstvo však od prvotného hriechu svojou neposlušnosťou stratilo svoj božský obraz a vo svojich čistých a svätých očiach už nie je ako nečisté a nenásytné morské živočích, ktoré sa navzájom požírajú pod vplyvom diabla a démonov. V tejto vízii more symbolizuje anonymnú masu ľudských bytostí.

Okrem toho sa oblasť, na ktorú sa vzťahuje proroctvo, týka ľudí spojených ich pobrežnými aspektmi hraničiacimi so Stredozemným morom. More preto hrá veľkú úlohu vo vojnových akciách pri výbojoch dominátorov.

Dan 7:3 *A z mora vyšli štyri veľké zvieratá, rôzne jeden od druhého.*

3a- *A z mora vyšli štyri veľké zvieratá*

V novej vízii nachádzame učenie dané v Danielovi 2, ale tam časti tela sochy nahrádzajú zvieratá .

3b- *rôzne le s jeden od druhého*

Rovnako ako materiály sochy Dana.2.

Dan 7:4 *Prvý bol ako lev a mal krídla orla; Sledoval som, kým sa mu neodtrhli krídla; bol vzatý zo zeme a postavený na nohy ako človek a bolo mu dané srdce človeka.*

4a- *The prvý bol ako lev a mal orlie krídla*

Tu sa zo zlatej hlavy chaldejského kráľa Dan.2 stáva lev s orlími krídlami ; znak vyrytý na modrých kameňoch Babylonu, pýcha kráľa Nabuchodonozora v Dan.4.

4b- *Pozeral som, až kým mu neodtrhli krídla*

Proroctvo sa vzťahuje na sedem rokov alebo sedem časov, počas ktorých bol kráľ Nabuchodonozor Bohom ohlúpnutý. Počas týchto 7 rokov (sedemkrát) poníženia, prorokovaného v Dan.4:16, bolo jeho ľudské srdce odstránené a nahradené srdcom šelmy.

4c- *bol vzatý zo zeme a postavený na nohy ako človek a bolo mu dané srdce človeka.*

Jeho obrátenie k Bohu stvoriteľovi je tu potvrdené. Jeho skúsenosť nám umožňuje pochopiť, že pre Boha je človek človekom len vtedy, keď jeho srdce

nesie obraz Boha. Zjaví to vo svojej inkarnácii v Ježišovi Kristovi dokonalý božský vzor lásky a poslušnosti.

Dan 7:5 *A hľa, druhá šelma bola podobná medved'ovi a stála na jednej strane. medzi zubami mal v ústach tri rebrá a povedali mu: Vstaň, jedz veľa mäsa.*

5a- *A hľa, druhé zviera bolo ako medved' a stálo na jednej strane*

Po chaldejskom kráľovi sa zo striebornej truhlice a rúk Médov a Peržanov stáva medved' . Presnosť „, ktorá stála na jednej strane “ ilustruje perzskú nadvládu, ktorá sa objavila ako druhá po médskej nadvláde, ale jej výboje získané perzským kráľom Kýrom 2 jej dali oveľa väčšiu moc ako Médov.

5b- *medzi zubami mal v ústach tri rebrá a povedali mu: Vstaň, jedz veľa mäsa*

Peržania ovládnu Médy a podmania si tri krajiny: Lýdiu bohatého kráľa Kroisa v roku – 546, Babylóniu v roku – 539 a Egypt v roku – 525.

Dan 7:6 *Potom som videl a hľa, iný bol ako leopard a na chrbte mal štyri krídla ako vták. toto zviera malo štyri hlavy a bola mu daná nadvláda.*

6a- *Potom som sa pozrel a hľa, iný bol ako leopard*

Rovnaké brucho a stehná gréckych vládcov sa stávajú leopardom so štyrmi vtáčimi krídlami ; Škvrny gréckeho leoparda z neho robia symbol hriechu

6b- *a na chrbte mal štyri krídla ako vták*

Štyri vtáacie krídla spojené s leopardom ilustrujú a potvrdzujú extrémnu rýchlosť výbojov jeho mladého kráľa Alexandra Veľkého (medzi -336 a -323).

6c- *toto zviera malo štyri hlavy a bola mu daná nadvláda*

Tu „, štyri hlavy “, ale v Dan.8 to budú „, štyri veľké rohy “, ktoré označujú gréckych vládcov, nástupcov Alexandra Veľkého: Seleuka, Ptolemaia, Lysimacha a Kassandra.

Dan 7:7 *Potom som videl vo svojich nočných videniach a hľa, bolo tam štvrté zviera, hrozná , hrozná a nesmierne silná; mal veľké železné zuby, jedol, lámal a šliapal pod nohami, čo zostalo; bol iný ako všetky predchádzajúce zvieratá a mal desať rohov.*

7a- *Potom som sa pozrel do svojich nočných videní a hľa, bolo tam štvrté zviera, hrozná , hrozná a mimoriadne silná.*

Aj tu sa železné nohy Rímskej ríše stávajú monštrum so železnými zubami a desiatimi rohmi . Pretože podľa Zj. 13:2 iba ona nesie kritériá 3 predchádzajúcich ríš: Sila leva , potvrdená v tomto verši, kde je špecifikovaná: mimoriadne silná ; sila medveďa a rýchlosť leoparda s dedičstvom jeho hriechu symbolizovaným jeho škvrnami.

7b- *mal veľké železné zuby, zjedol, zlomil a pošliapal, čo zostalo;*

Tieto detaily mu pripisujú krviprelievania a masakry vykonané symbolom rímskeho železa , ktoré budú pokračovať až do konca sveta, jeho pápežskou nadvládou.

7c- *bol iný ako všetky predchádzajúce zvieratá a mal desať rohov.*

Desať rohov predstavuje Frankov, Longobardov, Alemanov, Anglosasov, Vizigótov, Burgundov, Suevi, Heruli, Vandalov a Ostrogótov. Toto je desať kresťanských kráľovstiev, ktoré sa sformujú po páde Rímskej ríše od roku 395, podľa vysvetlení, ktoré dal anjel Danielovi vo verši 24.

Dan 7:8 *Pozrel som sa na rohy, a hľa, ďalší malý roh vyšiel spomedzi nich a tri z prvých rohov boli vytrhnuté pred tým rohom. a hľa, mala oči ako oči človeka a ústa, ktoré hovorili povýšenecky.*

8a- *Pozrel som sa na rohy a hľa, spomedzi nich vyšiel ďalší malý roh*

Malý roh vychádza z jedného z *desiatich rohov*, ktoré označujú Taliansko Ostrogótov, kde sa nachádza mesto Rím a takzvanú pápežskú „svätú stolicu“, v Lateránskom paláci na hore Caelius; Latinský názov znamená: nebo.

8b- *a pred týmto rohom boli odtrhnuté tri z prvých rohov*

Odrhnuté rohy sú chronologicky: *traja králi znížený* od verša 24, menovite Heruli medzi rokmi 493 a 510, potom postupne Vandali v roku 533 a Ostrogóti v roku 538, ktorých generál Belisarius vyhnal z Ríma na príkaz Justiniána 1. a definitívne porazili v Ravenne v roku ⁵⁴⁰. Pretože si musíme všimnúť dôsledok výrazu *pred týmto rohom*. To znamená, že *Horn* nemá žiadnu osobnú vojenskú silu a ťaží z ozbrojenej sily panovníkov, ktorí sa ho a jeho náboženskej moci obávajú, a preto ho radšej podporujú a poslúchajú. Táto úvaha bude potvrdená v Dan. 8:24, kde budeme čítať: *jeho moc vzrastie, ale nie vlastnou silou* a verš 25 bude špecifikovať: *kvôli jeho prosperite a úspechu jeho trikov bude mať aroganciu v srdce*. **Je teda dokázané, že pravda sa potvrdzuje iba zoskupením podobných posolstiev roztrúsených v rôznych kapitolách knihy Daniel a v širšom zmysle v celej Biblii.** Oddelené kapitoly knihy „zapečatia“ proroctvo a jeho posolstvá, tie najjemnejšie a najdôležitejšie zostávajú nedostupné.

8c- *a hľa, mala oči ako oči človeka*

V Zjavení 9 Duch predchádza svoje opisy výrazom *ako*. Týmto spôsobom naznačuje podobnosť vzhľadu, ktorá nie je realitou. Aj tu si musíme všimnúť podobnosť s *človekom* inkarnovaným vo svojej dokonalosti v Ježišovi Kristovi, ale má to len predstieranie. Ale je toho viac, pretože „*oči*“ sú symbolom jasnozrivosti prorokov, ktorých dokonalým vzorom je aj Ježiš. A Duch naráža na prorocký predpoklad pápežstva, ktoré nakoniec zriadi svoje oficiálne sídlo v meste Vatikán, slovo, ktoré znamená: prorokovať, z latinského „*vaticinare*“. Táto vec bude potvrdená v Zj. 2:20, keď Duch prirovná túto rímskokatolícku cirkev k Jezábel, ktorá nechala zabiť prorokov YaHWéH, cudzej žene uctievajúcej Baalov, ktorú si vzal kráľ Achab. Prirovnanie je oprávnené, pretože pápežstvo spôsobuje, že praví Boží proroci v Kristovi zomierajú na hraniciach inkvizície.

8d- *a ústa, ktoré hovorili s aroganciou.*

V tejto kapitole 7 božský filmár a režisér v „*zooome*“ predstavuje kresťanskú éru, ktorá sa ho obzvlášť týka, obdobie medzi koncom Rímskej ríše a slávnym návratom Krista v Michaelovi, jeho nebeské meno s anjelmi. Oznamuje príchod *arogantného kráľa, prenasledovateľa svätých Najvyššieho*, ktorý útočí na božské náboženské normy snažiace sa *zmeniť časy a zákon*, desať prikázaní, ale aj iné božské obrady. Duch ohlasuje svoj posledný trest; bude „*pohltený ohňom kvôli jeho arogantným slovám*.“ Preto sa po zmienke o *jeho arogantných slovách* okamžite objaví scéna nebeského súdu siedmeho tisícročia. Pred ňou kráľ Nabuchodonozor tiež prejavil *aroganciu*, ale pokorne prijal lekcii poníženia, ktorú mu dal Boh.

Nebeský súd

Dan 7:9 *Pozrel som sa, keď boli postavené tróny. A Staroveký dní sa posadil. Jeho odev bol biely ako sneh a vlasy na hlave boli ako čistá vlna; jeho trón bol ako plamene ohňa a kolesá ako plápolajúci oheň.*

9a- *Pozrel som sa, kým boli umiestnené tróny*

Táto scéna predstavuje čas súdu, ktorý vykonajú vykúpení svätí Ježiša Krista v jeho prítomnosti, *sediaci na trónoch*, **v nebi** podľa Zj.4, počas tisíc rokov citovaných v Zj.20. Tento rozsudok pripravuje podmienky pre **konečný rozsudok**, ktorého vykonanie je znázornené vo verši 11.

9b- *A starec dní sa posadil.*

Je to zbožštený Kristus, jediný stvoriteľský Boh. Činnosť slovesa *sit* naznačuje zastavenie činnosti v stoji, je to obraz odpočinku. Obloha je v absolútnom pokoji. Na zemi boli bezbožní zničení pri návrate Krista.

9c- *Jeho odev bol biely ako sneh a vlasy na jeho hlave boli ako čistá vlna*

Biela je symbolom dokonalej čistoty Boha, ktorá sa týka celej jeho prirodzenosti na úrovni jeho odevov, symbolov jeho diel a vlasov na jeho hlave, ktoré sú korunou čistej a dokonalej múdrosti oslobodenej od každého *hriechu*.

Tento verš naznačuje Iz.1:18: *Pod'ťe a prosme! hovorí YaHWéH. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; ak sú červené ako purpur, budú ako vlna.*

9d - *jeho trón bol ako plamene ohňa,*

Trón *označuje* miesto veľkého Sudcu, súd mysle Božej. Je umiestnený pod obrazom plameňov *ohňa*, ktoré budú *očami* Krista spravodlivosti v Zj. 1:14, kde nájdeme popisy tohto verša. Oheň ničí, čo dáva tomuto súdu účel zničiť nepriateľov Boha a jeho vyvolených. Pretože sú už mŕtvi, tento rozsudok sa týka *druhej smrti*, ktorá odsúdených definitívne zasiahne.

9.- *a kolesá ako plápolajúci oheň.*

Trón má *kolesá* v porovnaní s *plápolajúcim ohňom*, ktorý sa zapáli na zemi: Zjv 20:14-15: *druhá smrť je ohnivý jazero*. Kolesá teda navrhujú pohyb sudcov z neba na zem na výkon *vynesených* rozsudkov. Živý Boh, veľký Sudca, sa pohne a keď sa zem obnoví a očistí, opäť sa pohne, aby tam dosadil svoj kráľovský trón podľa Zj. 21:2-3.

Dan 7:10 *Ohnivá rieka tiekla a vychádzala spreď neho. Slúžilo mu tisíc tisíc a v jeho prítomnosti stálo desaťtisíc miliónov. Sudcovia sa posadili a knihy sa otvorili.*

10a- *Ohnivá rieka tiekla a vychádzala spreď neho*

Očisťujúci *oheň*, ktorý zostúpi z neba, aby pohltil duše padlých mŕtvych a potom vzkriesených, podľa Zj. 20:9: *A vystúpili na povrch zeme a obkľúčili tábor svätých a milované mesto. Ale oheň zostúpil z neba a pohltil ich.*

10b- *Slúžilo mu tisíc tisíc*

To znamená milión duší vyvolených **vykúpených** zo zeme.

10c- *a desaťtisíc miliónov stálo v jeho prítomnosti*

Desať miliárd pozemských duší **povolaných** Bohom je vzkriesených a povolaných pred neho a jeho sudcov, aby podstúpili spravodlivý Boží rozsudok *druhej smrti*, čo je potvrdené v Lukášovi 19:27: *A zvyšok, prived'ťe sem mojich nepriateľov, ktorí nechceli, aby som kral'ujete nad nimi a zabíjajte ich pred mojou*

tvárou. Týmto spôsobom Duch potvrdzuje slová, ktoré povedal skrze Ježiša v Mt 22:14: **Lebo mnohí sú povolaní, ale málo vyvolených**. To bude najmä prípad posledných dní podľa Lukáša 18:8: ... *Ale keď príde Syn človeka, nájde vieru na zemi?*

10d- *Sudcovia sa posadili a knihy sa otvorili*

Najvyšší súd bude súdiť na základe svedectiev, ktoré umožnili rozsudok a obžaloby prispôsobené individuálne pre každú odsúdenú dušu. Jeho knihy obsahujú život stvorenia, uchovávaného v pamäti Bohom, s vernými anjelmi ako svedkami, v súčasnosti neviditeľnými pre pozemšťanov.

Dan 7:11 *Potom som sa pozrel pre arogantné slová, ktoré hovoril roh; a ako som sa pozrel, zviera bolo zabité.*

11a- *Potom som sa pozrel pre arogantné slová, ktoré roh vyriekol*

Rovnako ako slová „preto arogantné slová“, naznačujú, že tento verš nám chce ukázať vzťah príčiny a následku, ktorý definuje Boží súd. Bez príčiny nesúdi.

11b- *a kým som sa pozrel, zviera bolo zabité*

Ak je *štvrté zviera* reprezentujúce nástupníctvo, cisársky Rím - desať európskych kráľovstiev - pápežský Rím, zničené ohňom, je to *kvôli arogantnej ústnej* činnosti pápežského Ríma; činnosť, ktorá bude pokračovať až do Kristovho návratu.

11c- *a jeho telo bolo zničené, odovzdané ohňu na spálenie*

Súd zasiahne súčasne *malý roh* a *desať občianskych rohov*, ktoré ho podporovali a podieľali sa na jeho hriechoch podľa Zj. 18:4. *Ohnivý jazero druhej smrti ich pohltí a zničí*.

Dan 7:12 *Ostatné zvieratá boli zbavené moci, ale dostali predĺženie života do určitého času.*

12a- *Ostatné zvieratá boli zbavené moci*

Tu, ako v Zj. 19:20 a 21, Duch odhaľuje, že obyčajným hriešnikom pohanstva, ktorí sú dedičmi prvotného hriechu, ktorý sa prenáša z Adama na ľudské masy počas pozemských dejín, čaká iný osud.

12b- *ale bolo im udelené predĺženie života do určitého času*

Táto presnosť znamená výhodu predchádzajúcich impérií v tom, že nezažili koniec svojej nadvlády na konci sveta, ako je to v prípade 4. ^{rímskeho} zvieraťa pod jeho poslednou formou kresťanskej univerzálnej vlády v čase návratu Ježiša Krista. Koniec 4. ^{ie} poznačený jej úplným zničením. Potom zostane zem *bez tvaru a prázdna* v obraze *priepasti* Gn 1:2.

Ježiš Kristus, syn človeka

Dan 7:13 *Pozrel som sa v nočných videniach a hľa, na nebeských oblakoch prichádzal ako syn človeka; prišiel k Prastarému Dni a priviedli ho k nemu.*

13a- *Pozrel som sa vo svojich nočných videniach a hľa, na nebeských oblakoch prišiel jeden ako syn človeka*

Tento zjav syna človeka vrhá svetlo na význam, ktorý sa dáva práve spomínanému rozsudku. Súd patrí Kristovi. Ale v Danielovom čase Ježiš ešte neprišiel, a tak Boh predstavuje, čo dosiahne svojou pozemskou službou počas svojho prvého príchodu na zem ľudí.

13b- *prišiel k starcovi dní a priviedli ho k nemu.*

Po svojej smrti sa vzkriesi, aby predložil svoju dokonalú spravodlivosť, ktorá bola obetovaná ako obeta urazenému Bohu, aby získal odpustenie svojich verných vyvolených, ktorých sám vytriedil a vybral. Predložený obraz učí princíp spasenia dosiahnutého vierou v ochotnú obeť Boha v Kristovi. A potvrdzuje svoju platnosť u Boha.

Dan 7:14 *A dali mu vládu, slávu a kráľovstvo; a slúžili mu všetci ľudia, národy a ľudia všetkých jazykov. Jeho vláda je večná vláda, ktorá nepominie a jeho kráľovstvo nebude nikdy zničené.*

14a- *Bolo mu dané panstvo, sláva a kráľovstvo*

Údaje tohto verša sú zhrnuté v týchto veršoch Mt 28:18 až 20, ktoré potvrdzujú, že súd skutočne patrí Ježišovi Kristovi: *Ježiš pristúpil k nim a prehovoril k nim takto: Je mi daná všetka moc na nebi i na zemi . Chod'te teda, učte všetky národy, krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta .*

14b- a **slúžili mu** *všetci ľudia, národy a ľudia všetkých jazykov*

V absolútnom vyjadrení to bude na novej zemi, starej obnovenej a oslávenej po siedmom tisícročí. Ale vykúpení budú vybraní zo všetkých ľudí, národov a jazykov jediným spasením, ktoré získal Ježiš Kristus, pretože mu **slúžili** počas svojho života. V Zj. 10:11 a 17:15 sa tento výraz vzťahuje na pokresťančenú Európu a západný svet. V tejto skupine nájdeme *milión* spasených vyvolených, ktorí slúžia Bohu vo verši 10.

14c- *a jeho vláda nebude nikdy zničená*

Podrobnosti o ňom citované v Dan.2:44 sú tu potvrdené: *jeho vláda nebude nikdy zničená.*

Dan 7:15 *Čo sa týka mňa, Daniela, môj duch bol vo mne rozbuřený a videnia mojej hlavy ma desili.*

15a- *Ja, Daniel, som mal v sebe nepokojného ducha*

Danielove ťažkosti sú oprávnené, videnie ohlasuje nebezpečenstvo pre Božích svätých.

15b- *a videnia v mojej hlave ma vystrašili.*

Čoskoro by jeho videnie Michaela malo naňho rovnaký účinok, podľa Dan. 10:8: *Zostal som sám a videl som toto veľké videnie; moja sila mi zlyhala, moja tvár zmenila farbu a rozložila sa a ja som stratil všetku silu.* Vysvetlenie: *Syn človeka a Michael* sú jedna a tá istá božská osoba . *Strach* bude charakterizovať vládu Ríma, pretože v týchto dvoch po sebe nasledujúcich dominanciách nedá ľudu svätých vládcov ako Nabuchodonozor, Dáreios Médsky a Kýros 2 Peržan.

Dan 7:16 *Pristúpil som k jednému z tých, čo tam stáli, a opýtal som sa ho na pravdu o všetkých týchto veciach. Povedal mi a dal mi vysvetlenie:*

16a- **Tu sa začínajú dodatočné vysvetlenia, ktoré podáva anjel**

Dan 7:17 *Tieto štyri veľké zvieratá, to sú štyria králi, ktorí povstanú zo zeme;*

17a- Všimnite si, že táto definícia platí rovnako pre postupnosť odhalené v Dan.2 obrazom *sochy* ako tu v Dan.7, obrazom *zvierat* .

Dan 7:18 *Ale kráľovstvo dostanú svätí Najvyššieho a budú vlastníť kráľovstvo naveky, od vekov až na veky.*

18a- Rovnaký komentár ako pri štyroch postupnostiach. Piata sa opäť týka *večného kráľovstva* vyvolených, ktoré Kristus stavia na svojom víťazstve **nad hriechom** a smrťou.

Dan 7:19 *Potom som túžil poznať pravdu o štvrtom zvierati, ktoré bolo iné ako všetky ostatné, bolo veľmi hrozné, malo železné zuby a bronzové klince, ktoré žralo, lámalo a šliapalo, čo zostalo.*

19a- *ktorý mal železné zuby*

Nachádzame tu v *zuboch* železný už symbol tvrdosti Rímskej ríše označený nohami *sochy Dana.2* .

19b- *a klince z mosadze* .

V tejto dodatočnej informácii anjel špecifikuje: *a klince z mosadze* . **Dedičstvo gréckeho hriechu** je teda potvrdené týmto nečistým materiálom, zliatinou, ktorá symbolizovala grécke impérium v *bruchu a stehnách* sochy Dana.2.

19c- *ktorý jedol, rozbil a pošliapal, čo zostalo*

Jedenie alebo využívanie vydobytých vecí, to, čo ich robí rásť – *lámanie* , nútenie a ničenie – *šliapanie po nich* , opovrhovanie a prenasledovanie – Toto sú činy, ktoré budú dvaja následní „Rímovia“ a ich občianski a náboženski priaznivci praktizovať až do návratu. Krista. V Zj. 12:17: Duch označuje posledných „adventistov“ slovom „*ostatok*“ .

Dan 7:20 *A z desiatich rohov, ktoré mal na hlave, a z druhého, ktorý vyšiel a pred ktorým padli tri, z toho rohu, ktorý mal oči, ústa hovoriace povýšenecky, a lepši vzhľad ako ostatné* .

20a- Tento verš prináša protirečivé detaily veršu 8. Ako sa tu hrá „*malý roh*“ . **lepši vzhľad ako ostatní?** To je celý jeho rozdiel od ostatných *kráľov desiatich rohov* . Je veľmi slabá a krehká, no napriek dôverčivosti a strachu z Boha, o ktorých tvrdí, že ich na zemi predstavuje, ich ovláda a manipuluje s nimi, ako sa jej zachce, až na zriedkavé výnimky.

Dan 7:21 *A videl som tento roh, ako bojuje proti svätým a víťazí nad nimi,*

21a- Paradox pokračuje. Tvrdí, že stelesňuje najvyššiu svätosť a Boh ju obviňuje z prenasledovania jeho svätých. Potom len jedno vysvetlenie: klame, akoby dýchala. Jeho úspech je obrovským klamným a zničujúcim klamstvom , ktoré veľmi ničí cestu, ktorú vytýčil Ježiš Kristus.

Dan 7:22 *kým neprišiel Prastarý dní a nedal právo svätým Najvyššieho a neprišiel čas, keď svätí vlastnili kráľovstvo.*

22a- Našťastie sa potvrdili dobré správy. Po temných akciách pápežského Ríma a jeho občianskych a náboženských podporovateľov príde konečné víťazstvo pre Krista a jeho vyvolených.

Verše 23 a 24 určujú poradie postupnosti

Dan 7:23 *Takto mi prehovoril: Štvrté zviera je štvrté kráľovstvo, ktoré bude na zemi, odlišné od všetkých kráľovstiev, a ktoré zožerie celú zem, pošliape ju a rozbije na kusy.*

23a- Pohanská rímska ríša vo svojej cisárskej podobe v rokoch – 27 až 395.

Dan 7:24 *Desať rohov je desať kráľov, ktorí povstanú z tohto kráľovstva. Po nich povstane ďalší, iný ako prvý, a zvrhne troch kráľov.*

24a- Práve vďaka tejto presnosti môžeme identifikovať týchto *desať rohov* s **desiatimi** kresťanskými kráľovstvami, ktoré vznikli na západnom území zrútenej a rozbitej Rímskej ríše. Toto územie je územím našej súčasnej Európy: EÚ (alebo EÚ).

Dan 7:25 *Bude hovoriť slová proti Najvyššiemu a bude utláčať svätých Najvyššieho a bude dúfať, že zmení časy a zákon; a svätí budú vydaní do jeho rúk na čas, na časy a na pol času.*

25a- *Bude hovoriť slová proti Najvyššiemu*

Boh v tomto verši sústreďuje svoje odsudzovanie hriechov, ktoré pripisuje rímskemu pápežskému režimu a jeho predchodcom rímskym biskupom, ktorí páchané zlo popularizovali, ospravedlňovali a učili nevedomé zástupy. Duch uvádza zoznam obvinení počnúc tými najväčšími: *slovami proti samotnému Najvyššiemu*. Paradoxne, pápeži tvrdia, že slúžia Bohu a zastupujú ho na zemi. Ale je to práve toto predstieranie, ktoré predstavuje chybu, pretože Boh v žiadnom prípade neschvaľuje tento pápežský nárok. A v dôsledku toho všetko, čo Rím falošne učí o Bohu, sa ho osobne dotýka.

25b- *bude utláčať svätých Najvyššieho*

Nespravodlivé prenasledovanie *svätých* vo verši 21 je tu odvolaný a potvrdený. Rozsudky vynášajú náboženské tribunály s názvom „Svätá inkvizícia“. Mučenie sa používa na prinútenie nevinných ľudí priznať svoju vinu.

25c- *a bude dúfať, že zmení časy a zákon*

Toto obvinenie dáva čitateľovi príležitosť obnoviť základné pravdy uctievaní, ktoré sa dáva pravému, živému a jedinému Bohu.

Krásny poriadok ustanovený Bohom zmenili rímski mnísi. Podľa Ex 12:2 Boh povedal Hebrejom pri exode z Egypta: ***Tento mesiac bude pre vás prvým z mesiacov; bude to pre vás prvý mesiac v roku***. Toto je objednávka, nie jednoduchý návrh. A keďže spása pochádza od Židov podľa Ježiša Krista, od Exodu každá bytosť, ktorá vstupuje do spásy, vstupuje aj do Božej rodiny, kde musí vládnuť a byť rešpektovaný jeho poriadok. Toto je pravá náuka o spasení a platí už od čias apoštolov. V Kristovi nadobudol Boží Izrael duchovný aspekt, nie je to o nič menej jeho Izrael, pre ktorý ustanovil svoj poriadok a svoje doktríny. Podľa Rim 11:24 je pohanský konvertita zaštepovaný do hebrejského koreňa a kmeňa Abraháma, nie naopak. Pavol ho varuje pred neverou, ktorá sa stala osudnou pre vzbúrených Židov starej zmluvy a bude rovnako osudná aj pre rebelujúcich kresťanov novej; ktorá sa priamo týka rímskokatolíckej viery a štúdium Dana.8 to potvrdí, od roku 1843 protestantskí kresťania.

Sme len na začiatku dlhého prorockého zjavenia, kde je Božie obvinenie vznesené v tomto verši všadeprítomné, pretože následky sú hrozné a dramatické. Časy, ktoré zmenil koncern Rím:

1 – sabatný odpočinok 4. Božieho ^{prikázania}. Siedmy deň bol od 7. marca 321 nahradený prvým dňom, ktorý Boh koná ako svetský deň a začiatok týždňa. Navyše, tento prvý deň nariadil rímsky cisár Konštantín I., ^{keď} bol zasvätený adorácii „úctyhodného nepremoženého slnka“, slnka zbožňovaného pohanmi, už v Egypte, biblického symbolu hriechu. Daniel 5 nám ukázal, ako Boh trestá urážky,

ktoré sa mu stali, človek je takto varovaný a vie, čo ho čaká, keď ho Boh bude súdiť, ako súdil a zabil kráľa Balsazára. Sobota posvätená Bohom od stvorenia sveta má dvojakú charakteristiku: je o čase a božskom zákone, ako to spomína náš verš.

2 – Začiatok roka, ktorý sa pôvodne konal na jar, slovo, ktoré znamená prvýkrát, sa zmenilo na začiatok zimy.

3 – Zmena dňa nastáva podľa Boha pri západe slnka, v poradí noc deň, nie o polnoci, pretože je rytmická a poznačená hviezdami, ktoré s týmto zámerom stvoril.

Zmena zákona ide oveľa hlbšie ako téma sabatu. Rím neznesvätil zlaté nádoby chrámu, oprávnil sa zmeniť pôvodný text slov napísaných Bohom prstom na kamenných doskách, ktoré dal Mojžišovi. Veci také sväté, že dotknúť sa archy, v ktorej boli nájdené, zasiahol Boh okamžitou smrťou.

25c- *a svätí budú vydani do jeho rúk na čas, časy a pol času*

Čo znamená čas? Skúsenosť kráľa Nabuchodonozora nám dáva odpoveď v Dan.4:23: *Vyženú ťa spomedzi ľudí, budeš bývať s poľnou zverou, budú ti dávať jesť trávu ako volom; **a sedem ráz prejde cez teba**, kým nezistíš, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce.* Po tejto ťažkej skúsenosti kráľ vo verši 34 povedal: ***Po určenom čase som ja, Nabuchodonozor, pozdvihol oči k nebu a rozum sa ku mne vrátil.*** *Dobrorečil som Najvyššiemu, chválil som a oslavoval toho, ktorý žije naveky, ktorého panstvo je večné a ktorého kráľovstvo trvá z pokolenia na pokolenie.* Môžeme dedukovať, že týchto **sedem časov** predstavuje **sedem rokov** od začiatku a konca trvania v priebehu jeho života. To, čo Boh nazýva *časom*, je teda čas, ktorý potrebuje Zem na dokončenie jednej úplnej revolúcie slnka. Odtiaľ vychádzajú mnohé správy. Boh je symbolizovaný slnkom a keď stvorenie vstane v pýche, aby ho postavil na svoje miesto, Boh mu hovorí: „Kružte okolo môjho božstva a naučte sa, kto som“. Pre Nabuchodonozora je potrebných sedem otáčok, ale účinných. Ďalšia lekcia sa bude týkať trvania pápežskej vlády, ktorú v tomto verši tiež prorokuje výraz „*čas*“. V porovnaní so skúsenosťou Nabuchodonozora Boh trestá kresťanskú pýchu tým, že ju privádza do **hlúposti na čas, časy a pol času** prorockých rokov. Od 7. marca 321 pýcha a neznalosť hlúposti prinútili ľudí súhlasiť s rešpektovaním poriadku, ktorý zmenil prikázanie Božie; čo pokorný otrok Kristov nemôže poslúchnuť, inak by sa odrezal od svojho spasiteľa Boha.

Tento verš nás vedie k hľadaniu skutočnej hodnoty a dátumov začiatku a konca tohto prorokovaného trvania. Zistíme, že predstavuje 3 roky a šesť mesiacov. V skutočnosti sa tento vzorec znovu objaví v Zj. 12:14, kde je paralelný s formulou *1260 dní* z verša 6. Aplikácia kódu z Ez.4:5-6, *jeden deň za rok*, umožní pochopiť, že toto je naozaj 1260 dlhých a hrozných rokov, utrpenia a smrti.

Dan 7:26 *Potom príde súd a jeho panstvo mu bude odňaté a bude zničené a zničené navždy.*

2a- Zdôrazňuje zaujímavosť tejto presnosti: súd a koniec nadvlády pápežov nastávajú v rovnakom čase. To dokazuje, že spomínaný súd nezačne pred Kristovým návratom. V roku 2021 sú pápeži stále aktívni, takže rozsudok citovaný v Danielovi nezačal v roku 1844, bratia adventisti.

Dan 7:27 *Kráľovstvo, moc a veľkosť všetkých kráľovstiev pod nebom budú dané ľudu svätých Najvyššieho. Jeho vláda je večná vláda a všetci vládcovia mu budú slúžiť a poslúchať ho.*

27a- Súd je teda dobre vykonaný po návrate v sláve Krista a vytrhnutí jeho vyvolených do neba.

27b- *a všetky kniežatá mu budú slúžiť a poslúchať ho*

Ako príklad nám Boh ukazuje troch vládcov predstavených v tejto knihe: chaldejského kráľa Nabuchodonozora, médskeho kráľa Dária a perzského kráľa Kýra 2.

Dan 7:28 *Tu skončili slová. Mňa, Daniela, moje myšlienky nesmierne trápili, zmenil som farbu a tieto slová som si uchovával v srdci.*

28a- Danielove ťažkosti sú stále opodstatnené, pretože na tejto úrovni dôkazy o identite pápežského Ríma stále nemajú silu; jeho identita stále zostáva už aj tak veľmi presvedčivou „hypotézou“, no napriek tomu „hypotézou“. Ale Daniel 7 predstavuje len druhý zo siedmich prorockých dosiek prezentovaných v tejto knihe Daniel. A už sme mohli vidieť, že správy doručené v Dan.2 a Dan.7 sú totožné a navzájom sa dopĺňajú. Každá nová stránka nám prinesie ďalšie prvky, ktoré sa budú prekrývať s už vykonanými štúdiami, budú posilňovať a posilňovať Božie posolstvo, ktoré sa tak stáva čoraz jasnejším.

Zostáva potvrdiť hypotéza, že „malým rohom“ tejto kapitoly 7 je pápežský Rím. Vec sa spraví. Ale spomeňme si už na túto historickú postupnosť, ktorá sa týka Ríma, „štvrtého obludného zvieraťa so železnými zubami“. Označuje Rímsku ríšu, po ktorej nasleduje „desať rohov“ slobodných a nezávislých európskych kráľovstiev, po ktorých v roku 538 nastúpil „malý roh“, predpokladaný pápež, tento „iný kráľ“, pred ktorým „tri rohy alebo traja králi“, Herules, Vandali a Ostrogóti sú znehodnotení medzi 493 a 538 vo veršoch 8 a 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *V treťom roku vlády kráľa Baltazára som ja Daniel videl videnie okrem toho, ktoré som mal predtým.*

1a- Uplynul čas: 3 roky. Daniel dostane novú víziu. V tomto sú len dve zvieratá, ktoré sú jasne identifikované vo veršoch 20 a 21 s Médmi a Peržanmi a Grékmi, ktorí boli v predchádzajúcich videniach 2. a 3. ^{rišou} prorokovaných následností. Postupom času sa zvieratá vo videniach čoraz jasnejšie prispôsobujú obradom Hebrejov. Dan.8 predstavuje *barana a kozu*; zvieratá obetované pri obeti Dňa *zmierenia* židovského obradu. Môžeme si tak všimnúť symbol hriechu v superpozícii gréckeho impéria: *mosadzné brucho a stehná* Dan.2, *leopard* Dan.7 a *koza* Dan.8.

Dan 8:2 *Keď som videl toto videnie, zdalo sa mi, že som v Šúšane, hlavnom meste, v provincii Elam; a počas môjho videnia som bol blízko rieky Ulai.*

2a- Daniel je v Perzii pri rieke Karoun, ktorá bola v jeho dobe Ulai. Perzské hlavné mesto a riečny symbol ľudu označujú geografické referenčné miesto pre víziu, ktorú im Boh dá. Prorocké posolstvá preto v tejto kapitole poskytujú cenné geografické údaje, ktoré v kapitolách 2 a 7 chýbali.

Dan 8:3 *Pozdvihol som oči a videl som, že hľa, baran stál pred riekou a mal rohy. tieto rohy boli vysoké, ale jeden bol vyšší ako druhý a zdvihol sa posledný.*

3a- Tento verš zhŕňa históriu Perzie ilustrovanú týmto *baranom*, ktorého *roh Najvyšší* ho predstavuje, pretože ho spočiatku ovládal jeho spojenec Méde, ale nad ním sa povýšil posledný príchodom k moci perzského kráľa Kýra 2 v roku 539, posledného súčasníka Daniela podľa Dan. 10:1. Ale tu poukazujem na problém skutočného dátumu, pretože historici úplne ignorujú svedectvo očitých svedkov Daniela, ktorý v Dan 5:31 pripisuje dobytie Babylonu medskému kráľovi Dareiovi, ktorý podľa Dana zorganizoval Babylon do 120 satrápií. 6:1. Kýros sa dostal k moci po Dareiovej smrti, teda nie v roku 539, ale o niečo neskôr, alebo naopak, k dobytíu Dareiom mohlo dôjsť o niečo skôr ako v roku 539.

3b- V tomto verši sa objavuje božská jemnosť vo forme, ktorá sa používa na označenie malého a veľkého rohu. To potvrdzuje, že výraz „*malý roh*“ sa špecificky a výlučne spája s identitou Ríma.

Dan 8:4 *Videl som barana udierať svojimi rohmi na západ, na sever a na juh; žiadne zviera mu nemohlo odolať a nemal kto vyslobodiť jeho obeť; robil, čo chcel, a stal sa mocným.*

4a- Obraz tohto verša ilustruje po sebe nasledujúce fázy perzských výbojov, ktoré ich vedú k ríši, nadvláde kráľa kráľov.

Na *Západe* : Cyrus 2 uzavrel spojenectvo s Chaldejcami a Egyptanmi v rokoch -549 až -539.

Na *severe* : Lýdia kráľa Kroisa je dobytá v roku – 546

Na *poludnie* : Kýros dobyje Babyloniu tým, že nahradí médskeho kráľa Dária po – 539 a neskôr perzský kráľ Kambýses 2 dobyje Egypt v – 525.

4b- *a stal sa mocným*

Dosiahol cisársku *moc* , vďaka ktorej sa Perzia stala prvou ríšou prorokovanou v tejto kapitole 8. Bola to 2. ^{ríša} vo víziách Dan.2 a Dan.7. V tejto sile sa Perzská ríša rozšírila až po Stredozemné more a zaútočila na Grécko, čo ju zastavilo pri Maratóne v roku – 490. Vojny sa obnovili.

Dan 8:5 *Keď som sa pozrel zblízka, hľa, kozol prišiel od západu a prebehol po celej zemi bez toho, aby sa jej dotkol. táto koza mala medzi očami veľký roh.*

5a- Verš 21 jasne identifikuje kozla: *Kozel je kráľom Jávy, veľký roh medzi jeho očami je prvým kráľom . Javan*, je staroveký názov Grécka. Duch ignoruje slabých gréckych kráľov a stavia svoje zjavenie na veľkom gréckom dobyvateľovi Alexandrovi Veľkom.

5b- *hľa, koza prišla zo západu*

Zemepisné označenia sú stále uvedené. Koza pochádza zo Západu vo vzťahu k Perzskej ríši branej ako geografické referenčné miesto.

5c- *a cestoval po celej zemi na jej povrchu bez toho, aby sa jej dotkol*

Posolstvo je analogické so štyrmi vtáčimi krídlami leoparda z Dan.7:6. Podčiarkuje extrémnu rýchlosť výbojov tohto mladého macedónskeho kráľa, ktorý o desať rokov rozšíri svoju nadvládu až po rieku Indus.

5d- *táto koza mala medzi očami veľký roh*

Identita je uvedená vo verši 21: *Veľký roh medzi jeho očami je prvým kráľom. Týmto kráľom je Alexander Veľký (– 543 – 523)*. Duch mu dáva vzhľad Jednorožca, rozprávkového mýtického zvierat'a. Odsudzuje tak nevyčerpatelnú plodnú predstavivosť gréckej spoločnosti, ktorá vymýšľala bájky aplikované na náboženstvo a ktorej duch prekročil stáročia až do našej doby na klamlivo kresťanskom Západe. Je to aspekt *hriechu* , ktorý potvrdzuje obraz kozy , zvierat'a, ktoré zohralo úlohu *hriechu* v posvätnom výročnom obrade „dňa zmierenia“. Ukrižovanie Mesiáša Ježiša, ktoré vykonalo vo svojej božskej dokonalosti, tento obrad musel po ňom prestať... násilím, zničením chrámu a židovského národa Rimanmi v roku 70.

Dan 8:6 *A prišiel k baranovi s rohmi, ktorého som videl stát' pred riekou, a rozbehol sa naňho v celej svojej zúrivosti.*

6a- Alexander Veľký podniká útok proti Peržanom, ktorých kráľom je Dareios 3. Ten je porazený pri Isse, uteká a zanecháva za sebou luk, štít a plášť, ako aj manželku a dediča v roku – 333 Neskôr ho zabijú dvaja jeho velikáni.

6b- *a rozbehol sa naňho v celej svojej zúrivosti*

Táto *zúrivosť* je historicky opodstatnená. Predchádzala tomu táto výmena názorov medzi Dareiom a Alexandrom: „Predtým, ako sa Alexander stretol s Dariom, mu perzský kráľ poslal dary, ktoré mali podčiarknuť ich postavenie kráľa a dieťaťa – Alexander bol v tom čase ešte mladý muž. vojny (vetva I, vodítka 89). Darius mu pošle guľku, bič, konskú brzdu a striebornú škatuľu plnú zlata. List sprevádzajúci poklad zvýrazňuje elementy: lopta je taká, že pokračuje v hre ako dieťa, brzda, ktorá ho učí ovládať sa, bič, ktorý ho opravuje, a zlato predstavuje poctu, ktorú musia Macedónci zaplatiť. perzského cisára.

Alexander neprejavuje žiadne známky hnevu, napriek strachu z poslov. Naopak, žiada ich, aby zablahoželali Dáriusovi k jeho jemnosti. Darius, hovorí, pozná budúcnosť, keďže dal Alexandrovi loptu, ktorá predstavuje jeho budúce dobytie sveta, brzda znamená, že sa mu všetci podvolia, bič bude potrestať tých, ktorí sa

odvážia postaviť sa proti nemu a zlato naznačuje, aký hold dostane od všetkých svojich poddaných.“ Prorocký detail, Alexander mal koňa, ktorému dal meno „Bucephalus“, čo znamená s augmentatívnou predponou „hlava“. Vo všetkých svojich bitkách bude „na čele“ svojej armády so zbraňou v ruke. A stane sa na „desať rokov“ vládnucou „hlavou“ sveta, na ktorý sa vzťahuje proroctvo. Jeho sláva bude podporovať grécku kultúru a **hriech**, ktorý ju stigmatizuje.

Dan 8:7 *Videl som ho, ako pristupuje k baranovi a hnevá sa na neho. udrel barana a zlomil mu dva rohy bez toho, aby mal baran silu vzdorovať mu; hodil ho na zem a pošliapal, a barana nemal kto zachrániť.*

7a- Vojna zahájená Alexandrom Veľkým: v roku – 333 bol pri Isse perzský tábor porazený.

Dan 8:8 *A koza veľmi zosilnela; ale keď bol silný, zlomil sa mu veľký roh. Štyri veľké rohy sa zdvihli, aby ho nahradili, k štyrom nebeským vetrom.*

8a- *zlomil sa mu veľký roh*

V roku 323 zomrel mladý kráľ (– 356 – 323) bez dediča vo veku 32 rokov v Babylone.

8b- *Štyri veľké rohy sa zdvihli, aby ho nahradili, v štyroch nebeských vetroch.*

Náhradami mŕtveho kráľa boli jeho generáli: diadochovia. Keď Alexander zomrel, bolo ich desať a 20 rokov medzi sebou bojovali do tej miery, že na konci 20 rokov zostali len štyria, ktorí prežili. Každý z nich založil kráľovskú dynastiu v krajine, nad ktorou dominoval. Najväčším je Seleukos známy ako Nikator, ktorý založil dynastiu „Seleukovcov“, ktorá vládla sýrskemu kráľovstvu. Druhým je Ptolemaios Lagos, ktorý založil dynastiu „Lagid“, ktorá vládla Egyptu. Tretí je Cassandros, ktorý vládne Grécku, a štvrtý je Lysimachus (latinské meno), ktorý vládne Trácii.

Prorocké poslanstvo založené na geografii pokračuje. Štyri svetové strany štyroch nebeských vetrov potvrdzujú totožnosť krajín zúčastnených bojovníkov.

Návrat Ríma, malého rohu

Dan 8:9 *Z jedného z nich vyšiel malý roh, ktorý veľmi rástol smerom na juh, na východ a do najkrajšej krajiny.*

9a- Aspekt tohto verša opisuje rozšírenie kráľovstva, ktoré sa následne stane dominantnou ríšou. V predchádzajúcich lekciách a v dejinách sveta je však nástupníckym kráľovstvom Grécka Rím. Táto identifikácia je ďalej odôvodnená výrazom „malý roh“, ktorý je tentoraz, na rozdiel od toho, čo sa urobil pre kratší stredný roh, jasne citovaný. To nám umožňuje povedať, že tento „malý roh“ v tomto kontexte symbolizuje rastúci republikánsky Rím. Pretože zasahuje smerom na východ ako policajti sveta, často preto, že je povolaná riešiť lokálny konflikt medzi protivníkmi. A to je presný dôvod, ktorý ospravedlňuje nasledujúci obrázok.

9b- *Z jedného z nich vyšiel malý roh*

Predchádzajúcim vládcom bolo Grécko a práve z Grécka prichádza dominovať Rím v tejto východnej zóne, kde sa nachádza Izrael; Grécko, jeden zo štyroch rohov.

9c- *ktorý sa značne rozširuje smerom na juh, smerom na východ a smerom k najkrajším krajinám.*

Rímsky rast začína najprv od jeho geografickej polohy *smerom na juh*. História to potvrdzuje, Rím vstúpil do púnskych vojen proti Kartágu, dnešný Tunis, okolo roku -250.

Nasledujúca fáza rozšírenia prebieha *smerom na východ* zásahom do *jedného zo štyroch rohov*: Grécko, okolo – 200. Zvolala ho tam Aetolská grécka liga, aby ju podporila proti Achájskej lige (Aetolia proti Achaii). Rímska armáda by ju po príchode na grécku pôdu nikdy neopustila a celé Grécko by sa stalo rímskou kolóniou od – 160.

Z Grécka bude Rím pokračovať vo svojej expanzii vkročením do Palestíny a Judey, ktorá sa stane v – 63 provinciou Ríma dobytou armádami generála Pompeia. Je to táto Judea, ktorú Duch označuje týmto krásnym výrazom: *Najkrajšia z krajín*, výraz citovaný v Dan 11:16 a 42 a Ez 20:6 a 15.

Hypotéza je potvrdená, „malý roh“ je Rím

Tentoraz už nie je dovolené pochybovať, pápežský režim Dan.7 je demaskovaný, a tak nás Duch preskočí zbytočné storočia a vedie nás do tragickej hodiny, keď Rím, opustený cisármi, obnoví svoju nadvládu pod náboženskou formou. Kresťanský vzhľad, ktorému pripisuje činy zjavené symbolmi verša 10, ktorý nasleduje. Toto sú činy „*iného*“ kráľa Danu.7.

Cisársky Rím potom pápežský Rím prenasledoval svätých

Dve po sebe nasledujúce čítania tohto jediného verša

Dan 8:10 *Vstala k nebeskému vojsku a zniesla časť tohto vojska a niektoré hviezdy na zem a pošliapala ich.*

10a- *Vstala do nebeského vojska*

Tým, že Duch hovorí „*ona*“, zachováva si ako cieľ identitu Ríma, v chronologickom slede jeho rozšírení, po rôznych formách vlády, na ktoré odkazuje v Zj. 17:10, dosiahol Rím ríšu pod vládou Rímsky cisár Octavianus známy ako Augustus. A bolo to za jeho čias, keď sa Ježiš Kristus narodil z Ducha, v ešte panenskom tele Márie, mladej manželky Jozefa; obaja boli vybraní z jediného dôvodu, že patria k rodu kráľa Dávida. Po svojej smrti, keď ho sám vzkriesil, ako ohlásil, zveril Ježiš svojim apoštolom a svojim učeníkom poslanie ohlasovať radostnú zvesť o spásе (evanjelium), aby urobil vyvolených ľudí na celom svete. V tomto čase Rím čelil miernosti a kresťanskému pacifizmu; ona v úlohe mäsiara, Kristovi učeníci v úlohe zabíjaných baránkov. Za cenu preliatej krvi mučeníkov sa kresťanská viera rozšírila po celom svete a najmä v hlavnom meste ríše, Ríme. Prenasledovanie cisárskeho Ríma povstáva proti kresťanom. V tomto verši 10 sa prekrývajú dve akcie Ríma. Prvý sa týka cisárskeho a druhý pápežského.

V cisárskom režime mu už môžeme pripísať uvedené činy:

Vstala k nebeskej armáde: postavila sa proti kresťanom. Za týmto symbolickým výrazom, *vyzbrojeným nebom*, je kresťanský vyvolený, podľa ktorého už Ježiš pomenoval svojich veriacich: *občanov nebeského kráľovstva*. Okrem toho, Dan 12:3 porovnáva pravých *svätých s hviezdami*, ktoré sú tiež *semenom* Abraháma z 1M 15:5. Už pri prvom čítaní predstavuje odvaha umučiť Božích synov a dcéry pre pohanský Rím arogantný čin a nedôstojné a

neopodstatnené povýšenie. V druhom čítaní je tvrdenie rímskeho biskupa vládnúť ako pápež Vyvolený Ježiša Krista z roku 538 tiež arogantným konaním a ešte nedôstojnejším a neopodstatneným povýšením.

Spôsobila, že časť tejto armády a hviezdy padli na zem a pošliapala ich : Prenasledovala ich a usmrtila, aby odvrátila pozornosť svojho obyvateľstva vo svojich arénach. Prenasledovateľmi sú najmä Nero, Domitianus a Dioklecián, posledný oficiálny prenasledovateľ medzi rokmi 303 a 313. V prvom čítaní je toto dramatické obdobie pokryté v Apo.2 pod symbolickými menami „Efezu“, čas, keď Ján dostáva svoje božské Zjavenie s *názvom* „ Apokalypsa“ a „ Smyrna “. V druhom čítaní, pripisovanom pápežskému Rímu, sú tieto činy zaradené do Apo.2 do období s názvom " Pergamum ", t.j. rozbité spojenectvo alebo cudzoložstvo a "Thyatira" t.j. ohavnosti a úmrtia. Povedal, a ona ich pošliapala, že Duch pripisuje obom Rímom rovnaký typ krvilačných činov. Sloveso *pošliapaný* a jeho výraz *pošliapaný pod nohami* sa pripisuje pohanskému Rímu v Dan.7:19. Ale akcia *šliapania* bude pokračovať až do konca 2300 večer-ráno verša 14 tejto kapitoly 8 podľa výroku verša 13: *Dokedy bude šliapať svätosť a armáda* ? Táto akcia bola vykonaná v čase kresťanskej éry, a preto ju musíme pripísať pápežskému Rímu a jeho monarchickým oporám; čo história potvrdzuje. Všimnime si však dôležitý rozdiel. Pohanský Rím len doslova spôsobí, že svätí Ježiša Krista *padnú na zem* , zatiaľ čo pápežský Rím ich prostredníctvom svojich falošných náboženských pokynov duchovne nechá *padat' na zem* , skôr než ich doslova prenasleduje.

Sporadické prenasledovania pokračovali so striedaním pokoja až do príchodu cisára Konštantína I., ^{ktorý} ukončil prenasledovanie kresťanov ediktom z Milána, svojho rímskeho hlavného mesta, v roku 313, čo predstavuje obdobie „ *desať rokov* “ od r. prenasledovania, ktoré charakterizujú „ *smyrnskú* “ éru zo Zj.2:8. Týmto pokojom kresťanská viera nič nezíska a Boh veľa stratí. Pretože bez bariéry prenasledovania sa záväzky neobrátenej k tejto novej viere množia a množia po celej ríši a najmä v Ríme, kde krv mučeníkov tiekla najviac.

Preto s týmto časom môžeme spojiť začiatok druhého čítania tohto verša. Ten, kde sa Rím stáva kresťanským tým, že poslúchne príkazy cisára Konštantína, ktorý v roku 321 práve vydal edikt, ktorý nariaďuje zmenu týždenného dňa odpočinku: siedmy deň sabat je nahradený prvým dňom týždňa; v tom čase zasvätený pohanmi uctievaniu boha „ ctíhodného nepremoženého slnka “. Táto akcia je rovnako vážna ako *pitie zlaté nádoby chrámu* , ale tentoraz Boh nebude reagovať, bude stačiť hodina posledného súdu. S novým dňom odpočinku rozšíri Rím svoju kresťanskú doktrínu po celej ríši a svoju miestnu autoritu, rímsky biskup, získa na prestíži a podpore, až kým nebude najvyššie povýšenie, ktoré mu pápežský titul udelí dekrétom v roku 533 , byzantský biskup. cisár Justinián ¹ Až po vyhnaní znepriatelených Ostrogótov prvý vládnuci pápež Vigilius zaujal svoje pápežské sídlo v Ríme, v Lateránskom paláci postavenom na hore Caelius. Dátum 538 a príchod prvého pápeža označujú završenie akcií opísaných v 11. verši, ktorý nasleduje. Ale je to aj začiatok 1260 denných rokov vlády pápežov a všetkého, čo sa ich týka a čo bolo zjavené v Dan.7. Pokračujúca vláda, počas ktorej sú svätí

opäť raz *pošliapaní* , ale tentoraz rímskou pápežskou náboženskou nadvládou a jej občianskymi podporovateľmi, panovníkmi a jej vrcholom... v mene Krista.

Špecifické akcie pápežstva založené v roku 538

Dan 8:11 *Vstala k veliteľovi vojska, vzala mu večnú ~~obetu a zborila základ~~ jeho svätyne.*

11a- *Postavila sa do čela armády*

Týmto vodcom armády je logicky a biblicky Ježiš Kristus, podľa Ef. 5:23: *lebo muž je hlavou ženy, ako je Kristus hlavou Cirkvi, ktorá je jeho telom a ktorej je on sám. Spasiteľ.* Sloveso „vstala“ je dobre zvolené, pretože presne v roku 538 je Ježiš v nebi, zatiaľ čo pápežstvo je na zemi. Obloha je mimo jej dosahu, ale „vzniesla sa“ tým, že prinútila mužov veriť, že ho na zemi nahrádza ona. Ježiš má z neba len malú šancu vyhnúť sa ľuďom z pasce, ktorú na nich pripravil diabol. Navyše, prečo by to robil, keď ich do tejto pasce a všetkých jej kliatieb dopraví on sám? Lebo dobre sme čítali v Dan 7:25, „svätí budú vydaní do jeho rúk na čas, krát (2 krát) a pol času“; sú vyslobodení zámerne Bohom Kristom, kvôli *zmeneným časom a zákonom* . Zákon upravený v roku 321 Konštantínom ohľadom sabatu, samozrejme, ale predovšetkým *zákon zmenený* rímskym pápežstvom, po roku 538, kde nie je ovplyvnená a napadnutá len sabat, ale celý zákon, ktorý je prepracovaný Rím verzia.

11b- *vzal mu večnú ~~obetu~~*

Upozorňujem na absenciu slova obeta v pôvodnom hebrejskom texte. To znamená, že jej prítomnosť naznačuje kontext starej aliancie, ale nie je to tak, ako som práve ukázal. Podľa novej zmluvy *obete a obety* prestali, Kristova smrť *uprostred týždňa* citovaného v Dan 9:27 spôsobila, že tieto obrady boli zbytočné. Zo starej zmluvy však niečo zostalo: služba veľkňaza a orodovníka za hriechy ľudí, ktorí tiež prorokovali nebeskú službu, ktorú Ježiš vykonal v prospech iba svojich vyvolených, ktorých si od svojho zmŕtvychvstania vykúpil svojou krvou. Kristus sa vrátil do neba, čo mu ešte zobrat? Jeho kňazská funkcia je jeho výlučnou úlohou ako prostredníka pri odpúšťaní hriechov svojich vyvolených. Vskutku, od roku 538, keď sa na zemi v Ríme usadil vodca Kristovej Cirkvi, stala sa nebeská služba Ježiša márnou a zbytočnou. Už ním neprechádzajú modlitby a hriešnici zostávajú nositeľmi svojich hriechov a viny voči Bohu. Židom 7:23 potvrdzuje túto analýzu slovami: „Ale on, pretože zostáva naveky, má kňazstvo, ktoré je neprenosné.“ Zmena vládcu na zemi ospravedlňuje ohavné ovocie, ktoré prináša toto kresťanstvo bez Krista; ovocie, ktoré Boh prorokoval Danielovi. Prečo boli kresťania zasiahnutí touto hroznou kliatbou? Odpoveď dá nasledujúci verš 12: *kvôli hriechu* .

Identifikácia večnosti, ktorá bola práve vykonaná, bude slúžiť ako základ pre výpočty s použitím trvania 1290 a 1335 dní-rokov, ktoré budú navrhnuté v Dan.12:11 a 12; ustanoveným základom je dátum 538, kedy bolo *večné kňazstvo* ukradnuté pozemským pápežským vodcom.

11c- *a rozvrátil ~~miesto~~ základne jeho svätyne*

Kvôli kontextu novej zmluvy som medzi dvoma možnými významami hebrejského slova „mecon“ preloženého ako „miesto“ zachoval jeho preklad

„základ“ rovnako legitímny a lepšie prispôsobený kontextu kresťanskej éry, na ktorú sa prorocstvo zameriavalo. .

sa často hovorí o *svätyni* , čo je mätúce. Je však možné nenechať sa oklamať v závislosti od slovesa, ktoré označuje činnosť, ktorá sa vykonáva vo *svätyni* .

Tu v Dan.7:11: jeho *základ je zvrhnutý* pápežstvom.

V Dan.11:30: je *znesvätený* gréckym kráľom prenasledovateľom Židov Antiochosom 4 Epiphanes v – 168.

V Dan.8:14 a Dan.9:26 to nie je otázka svätyně –ale *svätosti* . Hebrejské slovo „qodesh“ sa systematicky nesprávne prekladá vo všetkých prekladoch najbežnejších verzií. Ale pôvodný hebrejský text zostáva nezmenený, aby svedčil o pôvodnej pravde.

Mali by ste vedieť, že výraz „ *svätynia* “ sa vzťahuje výlučne na miesto, kde stojí Boh osobne. Odkedy bol Ježiš vzkriesený a vrátil sa do neba, na zemi už nie je žiadna *svätynia* . *Prevrátenie základov jeho svätyně* teda znamená podkopanie doktrínálnych základov, ktoré sa týkajú jeho nebeskej služby, ktorá znázorňuje všetky podmienky spásy. Po pokrstení musí mať povolaný človek skutočne úžitok zo schválenia Ježiša Krista, ktorý posudzuje svoju vieru podľa svojich skutkov a v mene svojej obete súhlasí alebo neodpúšťa svoje hriechy. Krst znamená začiatok skúsenosti prežitej pod spravodlivým Božím súdom a nie jej koniec. Čo znamená, že keď sa preruší priamy vzťah medzi pozemským vyvoleným a jeho nebeským orodovníkom, spása už nie je možná a svätá zmluva je porušená. Je to hrozná duchovná dráma ignorovaná oklamanými a zvedenými ľudskými masami od 7. marca 321 a roku 538, v ktorom bolo pápežom v jeho prospech odstránené *večné kňazstvo Ježiša Krista*. *Prevrátenie základov jeho svätyně* tiež znamená prisúdiť 12 apoštolom, ktorí predstavujú základ alebo základ vyvoleného, duchovného domu, falošnú kresťanskú doktrínu, ktorá ospravedľňuje a legalizuje hriech proti božskému zákonu; čo by žiaden apoštol neurobil.

Dan 8:12 *A vojsko bolo vydané s večnou obeťou pre hriech; roh hodil pravdu na zem a uspel vo svojich podnikoch.*

12a- *Armáda bola vyslobodená s ustavičnou obeťou*

V symbolickejšom jazyku má tento výraz rovnaký význam ako v Dan. 7:25: *armáda bola dodaná ...* Ale tu Duch pridáva *s večným*

12b - *kvôli hriechu*

Buď sa podľa 1. Jána 3:4 kvôli prestúpeniu zákona *zmenil* v Dan.7:25. Lebo Ján povedal a napísal: *Kto hreší, prestupuje zákon a hriech je prestupovaním zákona* . Tento priestupok sa datuje od 7. marca 321 a týka sa po prvé zanechania svätej Božej soboty; ním *svätený* sabat od stvorenia sveta v jedinečný a večný „ *siedmy deň* “.

12c- *roh hodil pravdu na zem*

Pravda je stále duchovné slovo, ktoré označuje zákon podľa Ža.119:142-151: *Tvoj zákon je pravda...všetky tvoje prikázania sú pravda* .

12d- *a uspeje vo svojom úsilí*

Ak to Duch Stvoriteľa Boha oznámil vopred, potom sa nečudujte, že ste ignorovali tento podvod, najväčší duchovný podvod v celých dejinách ľudí; ale aj najväčšie vo svojich dôsledkoch straty ľudských duší pre Boha. Verš 24

potvrdí, že: *Jeho moc porastie, ale nie jeho vlastnou silou; spôsobí neuveriteľnú spúšť, uspeje vo svojich podnikoch, zničí mocných a ľud svätých.*

Príprava na posvätenie

V lekciách náboženských obradov starej zmluvy sa tento predmet prípravy na posvätenie neustále objavuje. Po prvé, medzi časom otroctva a vstupom do Kanaánu bola slávnosť Paschy nevyhnutná na posvätenie ľudí, ktorých sa Boh chystal priviesť na svoju národnú pôdu, Izrael, zaslúbenú zem. V skutočnosti to trvalo 40 rokov skúšok očisťovania a posvätenia, kým sa uskutočnil vstup do Kanaánu.

Podobne, čo sa týka sabatu, ktorý je siedmy deň od jedného západu slnka k druhému, bol potrebný predchádzajúci čas prípravy. Šesť dní svetských aktivít si vyžadovalo umytie tela a prezlečenie, tieto veci boli uložené aj kňazovi, aby mohol bez ohrozenia života vstúpiť na sväté miesto v chráme, aby tam odslúžil svoju rituálnu službu. ..

Sedemdnový, 24-hodinový týždeň stvorenia je modelovaný podľa sedemtisícročného Božieho plánu spásy. Takže prvých 6 dní predstavuje prvých 6 tisícročí, počas ktorých si Boh vyberá svojich vyvolených. A 7. ^a posledné tisícročie predstavuje veľkú sobotu, počas ktorej si Boh a jeho vyvolení zhromaždení v nebi užívajú pravý a úplný odpočinok. Všetci hriešnici sú dočasne mŕtvi; okrem Satana, ktorý zostáva izolovaný na vyludnenej zemi počas tohto obdobia „tisíc rokov“ zjaveného v Zj. Pred vstupom do „neba“ musia byť vyvolení očistení a posvätení. Očistenie spočíva vo viere v dobrovoľnú Kristovu obeť, ale posvätenie sa dosiahne jeho pomocou po krste, pretože očistenie sa pripisuje alebo sa získava vopred v mene princípu viery, ale posvätenie je v skutočnosti ovocím získaným v celom jeho rozsahu. dušu vyvolením prostredníctvom jeho skutočnej spolupráce so živým Bohom Ježišom Kristom. Získava ho bojom, ktorý vedie proti sebe, proti svojej zlej prirodzenosti, aby odolal hriechu.

Daniel 9:25 nás naučí, Ježiš Kristus prišiel zomrieť na kríži, aby svojich vyvolených prinútil viac nehrešiť, pretože prišiel skončiť *s hriechom*. Teraz sme práve videli vo verši 12, že kresťanský vyvolený bol vydaný pápežskému despotizmu kvôli hriechu. Očistenie je preto nevyhnutné na získanie posvätenia, *bez ktorého nikto neuvidí Boha*, ako je napísané v Židom 12:14: *Usilujte sa o pokoj so všetkými a posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána*.

Aplikovaný na 2000 rokov kresťanskej éry od smrti Ježiša Krista až po jeho návrat v roku 2030, tento čas prípravy a posvätenia bude odhalený vo veršoch 13 a 14, ktoré nasledujú. Na rozdiel od pôvodného presvedčenia adventistov, toto obdobie nie je obdobím súdu, ktorý opisuje Daniel 7, ale obdobím posvätenia, ktoré je nevyhnutné kvôli stáročnému dedičstvu hriechov legitimizovanému ohavným učením pápežského Ríma. Spresňujem, že dielo reformácie započaté od 13. ^{storočia} nedosiahlo očistenie a posvätenie, ktoré vo všetkej spravodlivosti požadoval trojsvätý a dokonale čistý Boh Spasiteľ.

Dan 8:13 *Počul som hovoriť svätého; a iný svätý povedal tomu, ktorý hovoril: Dokedy sa naplní videnie o večnej ~~obeti~~ a o ~~ničivom hriechu~~? Ako dlho bude svätyňa a armáda šliapať?*

13a- *Počul som hovoriť svätého; a iný svätý povedal tomu, ktorý hovoril*
Iba praví svätí si uvedomujú hriechy zdedené z Ríma. Nájeme ich opäť vo vízii predstavenej v Dan.12.

13b- *Ako dlho sa vízia naplní?*

Svätí žiadajú dátum, ktorý bude znamenať koniec rímskych ohavností.

13c- *o večnej ~~obeti~~*

Svätí žiadajú o dátum, ktorý bude znamenať obnovenie **večného kňazstva** Kristom.

13d- *a o **zničujúcom hriechu** ?*

Svätí žiadajú dátum, ktorý bude označovať návrat siedmeho dňa sabatu, ktorého prestúpenie sa trestá rímskym spustošením a vojnami; a pre jeho previnilcov tento trest potrvá až do skončenia sveta.

13.- *Dokedy bude svätyňa a armáda šliapať?*

Svätí žiadajú o dátum, ktorý bude znamenať koniec pápežských **prenasledovaní** voči nim, Božím vyvoleným svätým.

Dan 8:14 *A povedal mi: Dvetisíc tristo večerov a rán; potom bude svätyňa očistená.*

14a- Od roku 1991 Boh riadi moje štúdium tohto zle preloženého verša. Tu je jeho skutočný preklad hebrejského textu.

*A povedal mi: **Do večera-rána dvetisíc tristo a ospravedlnená bude svätosť.***

Vidíte, termín 2300 večer-ráno je zameraný na **posvätenie** Bohom vybraných vyvolených od dátumu, ktorý bude určený pre tento termín. Večná spravodlivosť, ktorú dovtedy získal krst, je spochybnená. Požiadavka trojsvätého Boha ako Otca, Syna a Ducha Svätého sa zmenila a posilnila potrebou, aby vyvolení už viac nehrešili proti sobote alebo proti akémukoľvek inému obradu, ktorý vychádza z Božích úst. Úzka *cesta* spásy, ktorú učil Ježiš, je tak obnovená. A model vyvolených prezentovaný v **Noemovi, Danielovi a Jóbovi** ospravedľňuje vyvolený milión pre padlých desať miliárd posledného súdu Dana.7:10.

Dan 8:15 *Kým som ja, Daniel, videl toto videnie a snažil som sa mu porozumieť, hľa, stál predom mnou ten, ktorý mal výzor muža.*

15a- Logicky by Daniel rád pochopil význam videnia a to mu v Dan. 10:12 priniesie oprávnené schválenie od Boha, ale nikdy mu nebude plne vyhovené jeho želanie, ako je odpoveď od Boha v Dan. 12:9 to ukazuje: *Odpovedal: Chod', Daniel, lebo tieto slová zostanú utajené a zapečatené až do času konca .*

Dan 8:16 *A počul som hlas človeka uprostred Ulai; zvolal a povedal: Gabriel, vysvetli mu videnie.*

16a- Obraz Ježiša Krista v strede Ulai anticipuje lekciu danú vo vízii Dan.12. Anjel Gabriel, blízky služobník Krista, je zodpovedný za vysvetlenie významu celej vízie od jej začiatku. Preto pozorne sledujme dodatočné informácie, ktoré budú odhalené v nasledujúcich veršoch.

Dan 8:17 *Potom sa priblížil k miestu, kde som bol; a keď sa priblížil, zľakol som sa a padol som na tvár. Povedal mi: Dávaj pozor, syn človeka, lebo videnie sa týka času, ktorý bude koniec.*

17a- Videnie nebeských bytostí vždy spôsobí tento účinok na človeka z mäsa. Ale buďme pozorní, keď nás k tomu pozýva. Príslušný čas konca začne na konci celej vízie.

Dan 8:18 *Keď ku mne hovoril, stál som ako omráčený. Dotkol sa ma a prinútil ma stáť tam, kde som bol.*

18a- V tejto skúsenosti Boh zdôrazňuje prekliatie tela, ktoré sa nerovná čistote nebeských tiel verných anjelov.

Dan 8:19 *Potom mi povedal: Naučím ťa, čo sa stane na konci hnevu, lebo je určený čas konca .*

19a- Koniec Božieho hnevu príde, ale tento hnev je ospravedlnený kresťanskou neposlušnosťou, dedičstvom rímskej pápežskej doktríny. Zastavenie tohto prorokovaného Božieho hnevu bude preto čiastočné, pretože skutočne prestane až po úplnej záhube ľudstva pri návrate v sláve Kristovej.

Dan 8:20 *Baran, ktorého si videl a ktorý mal rohy, sú králi Médov a Peržanov.*

20a- Ide o to, aby Boh dal svojim vyvoleným referenčné body, aby pochopili princíp postupnosti prezentovaných symbolov. Médi a Peržania označujú historický kontext začiatku zjavenia. V Dan.2 a 7 boli na druhej pozícii.

Dan 8:21 *Javským kráľom je koza, prvým kráľom je veľký roh medzi jeho očami.*

21a- Grécko je zase druhým nástupníctvom; tretí v Dan.2 a 7.

21b- *Veľký roh medzi jeho očami je prvý kráľ*

Ako sme videli, týka sa to veľkého gréckeho dobyvateľa Alexandra Veľkého. Veľký roh, obraz jeho urážlivého a bojovného charakteru, ktorý kráľ Darius 3 nesprávne ponížil, pretože ho to stálo kráľovstvo a život. Priložením tohto rohu nie na čelo, ale medzi oči, Duch ukazuje svoju neukojiteľnú túžbu po víťazstve, ktorú zastaví iba jeho smrť. Ale aj oči sú prorockou jasnozrivosťou a od narodenia mu jeden jasnovidca zvestuje výnimočný osud a na svoj predpovedaný osud verí po celý život.

Dan 8:22 *Štyri rohy, ktoré vznikli, aby nahradili tento zlomený roh, sú štyri kráľovstvá, ktoré povstanú z tohto národa, ale nebudú také silné.*

22a- Nachádzame štyri grécke dynastie založené štyrmi generálmi, ktorí vystriedali Alexandra, stále nažive po 20 rokoch vojen medzi desiatimi, ktoré boli na začiatku.

Dan 8:23 *Na konci ich vlády, keď budú hriešnici zničení, povstane kráľ, ktorý je drzý a prefikany.*

23a- Anjel preskočí medzičasy a evokuje kresťanskú éru nadvlády pápežského Ríma. Tým naznačuje hlavný účel daného zjavenia. Ale toto vysvetlenie prináša ďalšie učenie, ktoré sa objavuje v prvej vete tohto verša: *Na konci ich nadvlády, keď budú hriešnici pohltení.* Kto sú títo ožratí hriešnici, ktorí predbehli dobu pápežského režimu? Toto sú vzbúrení národní Židia, ktorí odmietli Ježiša Krista ako Mesiáša a Spasiteľa, osloboditeľa, áno, ale iba spáchaných hriechov a len v prospech tých, ktorých pozná podľa kvality ich viery. V roku 70 ich skutočne pohltili vojská Ríma, oni a ich mesto Jeruzalem, a to už druhýkrát po zničení za vlády Nabuchodonozora v roku – 586. Týmto činom dal Boh dôkaz, že staroveké

spojenectvo sa skončilo od r. smrť Ježiša Krista, kde sa v Jeruzaleme roztrhla opona oddelenia chrámu na dve časti, zhora nadol, čím sa ukázalo, že čin prišiel od samotného Boha.

23b- *povstane drzý a prefikáný kráľ*

Toto je Boží opis pápežstva charakterizovaný podľa Dan. 7:8 *svojou aroganciou* a tu *svojou drzosťou*. Pridáva *a je umný*. Umelo spočíva v zahaľovaní pravdy a prevzatí vzhľadu toho, čím nie sme. Umelo sa používa na oklamanie blížneho, to robia ďalší pápeži.

Dan 8:24 *Jeho moc porastie, ale nie jeho vlastnou silou; spôsobí neuveriteľnú spúšť, uspeje vo svojich podnikoch, zničí mocných a ľud svätých.*

24a- *Jeho moc porastie*

, opísaný v Dan 7:8 ako „*malý roh*“, mu pripisuje „*výraznejší vzhľad ako ostatné*“.

24b- *ale nie vlastnou silou*

História tu opäť potvrdzuje, že bez ozbrojenej podpory panovníkov by pápežský režim nemohol existovať. Prvou oporou bol Chlodvík, kráľ Frankov z dynastie Merovejovcov a po ňom z dynastie Karolingovcov a napokon z dynastie Kapetovcov, podpora francúzskej monarchie zriedka chýbala. A uvidíme, že táto podpora má svoju cenu. Urobí sa to napríklad sťatím hlavy francúzskeho kráľa Ľudovíta 16, kráľovnej Márie-Antoinetty, monarchistických dvoranov a rímskokatolíckeho duchovenstva, ktorí sú hlavne zodpovední, gilotínou inštalovanou vo Francúzsku v hlavných a provinčných mestách, francúzskymi revolucionármi medzi 1793 a 1794; dve éry „Hrôzy“ zapísané krvavými písmenami do pamäti ľudstva. V Zj.2:22 bude tento Boží trest prorokovaný týmito slovami: *Hľa, hodím ju na lôžko a zošlem veľké súženie má tí, ktorí s ňou cudzoložia, ak nebudú činiť pokánie zo svojich skutkov. usmrťím jej deti; a všetky cirkvi budú vedieť, že ja som ten, ktorý skúma mysle a srdcia, a odplatím každému podľa vašich skutkov.*

24c- *spôsobí neuveriteľnú zmätok*

Na zemi ich nikto nevie spočítať, ale v nebi Boh pozná ich presný počet a v hodine trestu posledného súdu budú všetci od tých najmenších až po najstrašnejšie odčinení svojimi autormi.

24d- *uspeje vo svojich záväzkoch*

Ako by nemohol uspieť, keď mu Boh dal túto úlohu potrestať hriech spáchaný jeho ľudom, ktorý tvrdí, že spasenie získal Ježiš Kristus?

24- *zničí mocných a ľud svätých*

Tým, že sa vydávali za zástupcov Boha na zemi a vyhrážali sa im exkomunikáciou, ktorá by im zatvorila vstup do neba, pápežstvo získava podriadenosť veľkých a panovníkov západnej zeme, a ešte viac malých, bohatých alebo chudobných. , ale všetci ignoranti pre svoju neveru a ľahostajnosť k božským pravdám.

Od začiatku éry reformácie započatej od Petra Valda v roku 1170 pápežský režim zúriivo poburoval proti verným Božím služobníkom, jediným skutočným svätým, vždy pokojným a mierumilovným, vražedným katolíckym ligám podporovaným súdmi skúmanie jeho falošnej svätosti. Sudcovia v kuklách, ktorí takto nariadili strašné mučenie svätých a iných, všetkých obvinených z

herézy proti Bohu a Rímu, budú musieť všetci zodpovedať za svoje vymáhanie pred pravým Bohom v hodine spravodlivého prorokovaného posledného súdu. 9 a Zj. 20:9 až 15.

Dan 8:25 *Pre svoju prosperitu a úspech svojich úkladov bude mať vo svojom srdci aroganciu a zničí mnohých, ktorí žili pokojne, a bude sa vyvyšovať proti náčelníkovi kniežat; ale bude zlomený, bez námahy akejkoľvek ruky.*

25a- *Kvôli jeho prosperite a úspechu jeho trikov*

Táto prosperita naznačuje jeho obohatenie, ktoré verš spája s jeho trikmi . V skutočnosti musíme použiť trik , keď sme malí a slabí, aby sme získali bohatých ľudí, peniaze a bohatstvo všetkého druhu, ktoré Zj 18:12 a 13 vymenúva.

25b- *bude mať v srdci aroganciu*

Toto, napriek poučeniu zo skúsenosti kráľa Nabuchodonozora v Dan.4 a čo je tragickejšie, jeho vnuka Balsazara v Dan.5.

25c- *zničí mnohých ľudí, ktorí žili v pokoji*

Pokojný charakter je ovocím pravého kresťanstva, ale len do roku 1843. Lebo pred týmto dátumom a hlavne do konca Francúzskej revolúcie, na konci 1260 rokov pápežskej vlády, prorokovanej v Dan. 7:25, bola falošná viera sa vyznačuje brutalitou, ktorá útočí na brutalitu alebo na ňu reaguje. Jemnosť a pokoj robia rozdiel iba v týchto časoch. Pravidlá stanovené Ježišom sa od apoštolských čias nezmenili, vyvolená je ovca, ktorá prijíma obetovanie, nikdy nie mäsiar.

25d- *a povstane proti náčelníkovi náčelníkov*

S touto presnosťou už nie je dovolené pochybovať. Vodca , citovaný vo veršoch 11 a 12, je skutočne Ježiš Kristus, Kráľ kráľov a Pán pánov, ktorý sa zjavuje v sláve svojho návratu v Zj. 19:16. A práve jemu bolo rímske pápežstvo odňaté legitímne večné kňazstvo.

Dan 8:26 *A videnie večera a rána, o ktorom sa hovorí, je pravdivé. Z vašej strany držte túto víziu v tajnosti, pretože sa vzťahuje na vzdialené časy.*

26a- *A videnie večerov a rán, o ktorých je reč, je pravdivé*

Anjel dosvedčuje božský pôvod proroctva o „2300 večer-ráno“ verša 14. Preto napokon upriamuje pozornosť na túto záhadu, ktorú musia osvetliť a pochopiť vyvolení svätí Ježiša Krista, keď nastane čas. prišiel to urobiť.

26b- *Z vašej strany držte túto víziu v tajnosti, pretože sa vzťahuje na vzdialené časy*

V skutočnosti medzi Danielovým a naším časom uplynulo približne 26 storočí. A tak sa ocitáme v **čase konca**, kde toto tajomstvo musí byť osvetlené; vec sa urobí, ale nie pred štúdiom Dana.9, ktorý poskytne základný kľúč na vykonanie navrhovaných výpočtov.

Dan 8:27 *Ja, Daniel, som bol mnoho dní chradnúci a chorý; potom som vstal a venoval sa kráľovským záležitostiam. Bol som ohromený tou víziou a nikto o nej nevedel.*

27a- Tento detail, ktorý sa týka Danielovho zdravia, nie je nič osobné. Prekladá to pre nás mimoriadnu dôležitosť prijímania informácií od Boha týkajúcich sa prorokovaných 2300 večerov-rán; pretože tak ako choroba môže viesť k smrti, neznalosť záhady odsúdi posledných kresťanov, ktorí budú žiť v **čase konca**, k večnej duchovnej smrti .

Daniel 9

Dan 9:1 *V prvom roku Dária, syna Ahasverovho, z rodu Médov, ktorý sa stal kráľom Chaldejského kráľovstva,*

1a- Podľa očitého svedectva Daniela, teda nepopierateľného, sa dozvedáme, že kráľ Dáreios z Danu.5:30 je synom Ahasvera z rodu Médov; perzský kráľ Kýros 2 ho teda ešte nenahradil. Prvým rokom jeho vlády bol rok, v ktorom dobyl Babylon a vzal ho Chaldejom.

Dan 9:2 *v prvom roku jeho vlády som ja, Daniel, videl podľa kníh, že pre ruiny Jeruzalema uplynie sedemdesiat rokov, podľa počtu rokov, o ktorých Pán hovoril Jeremiášovi, prorokovi.*

2a- Daniel sa odvoláva na prorocké spisy Jeremiáša, proroka. Dáva nám krásny príklad viery a dôvery, ktorá spája Božích služobníkov pod jeho pohľadom. Potvrzuje tak tieto slová z 1. Kor. 14:32: *Duchovia prorokov sú podriadení prorokom*. Daniel žil v Babylone veľkú časť 70 rokov, o ktorých sa predpovedalo o deportácii hebrejského ľudu. Zaujíma ho aj téma jeho návratu do Izraela, ktorý by mal byť podľa neho veľmi blízko. Aby dostal odpovede od Boha, obracia sa na veľkolepú modlitbu, ktorú budeme študovať.

Vzorová modlitba viery svätca

Prvou lekciou tejto 9. kapitoly Daniela je pochopiť, prečo Boh chcel, aby sa to objavilo v tejto časti knihy Daniel.

V Dan.8:23 prostredníctvom prorockého ohlásenia skonzumovaných *hriešnikov* sme dostali potvrdenie, že Židia z izraelského národa boli znovu odsúdení a zničení ohňom Rimanmi v roku 70, pretože zo všetkých vecí, ktoré Daniel vyznáva vo svojom modlitba. Kto bol tento Izrael predstavený v prvom spolenectve so živým Bohom od Abraháma až po 12 apoštolov a učeníkov Ježiša Krista, ktorý bol sám Žid? Iba vzorka celého ľudstva, pretože od Adama sú muži rovnakí okrem farby pleti, ktorá sa pohybuje od veľmi svetlej až po veľmi tmavú. Ale bez ohľadu na ich rasu, etnickú príslušnosť, veci prenášané geneticky z otca a matky na synov a dcéry, ich duševné správanie je rovnaké. Podľa princípu odstraňovania listov sedmokrásky: „Milujem ťa, trochu, veľa, vášnivo, šialene, vôbec nie“, ľudia reprodukujú túto škálu pocitov k živému Bohu, stvoriteľovi všetkých vecí, keď objaví jeho existencie. Veľký Sudca tiež vidí medzi tými, ktorí tvrdia, že sú od neho, verných ľudí, ktorí ho milujú a poslúchajú, iných, ktorí tvrdia, že ho milujú, ale neposlúchajú, iných, ktorí žijú svoje náboženstvo v ľahostajnosti, a ďalších, ktorí ho žijú tvrdé a štipľavé srdce, ktoré z nich robí fanatikov a v krajnom prípade neznesú protirečenie a ešte menej výčitky a

podporujú zabíjanie neznesiteľného protivníka. Toto správanie bolo nájdené medzi Židmi, ako sa stále vyskytuje medzi ľuďmi na celej planéte Zem a vo všetkých náboženstvách, ktoré si však nie sú rovné.

Danielova modlitba sa vás pýta, v ktorom z týchto správaní sa spoznávate? Ak to nie je ten, kto miluje Boha a poslúcha ho ako svedectvo jeho vernosti, spochybňujte svoje chápanie viery; čiňte pokánie a dajte Bohu úprimné a skutočné ovocie pokánia, ako to urobí Daniel.

Druhým dôvodom prítomnosti tejto modlitby v tejto 9. kapitole je, že sa tam rieši a rozvíja príčina posledného zničenia Izraela v roku 70 Rimanmi: prvý príchod Mesiáša na zem ľuďí . A keď náboženský vodcovia odmietli tohto Mesiáša, ktorého jedinou chybou bola dokonalosť jeho skutkov, ktoré ich odsudzovali, poburovali proti nemu ľud ohováračskými obvineniami, ktoré boli rozvrátené a protirečené faktami. Svoje posledné obvinenie teda založili na božskej pravde a obvinili jeho, človeka, z toho, že sa vyhlasoval za Božieho Syna. Duše týchto náboženských vodcov boli čierne ako uhlie v horiacom krbe, ktorý ich pohltí v čase spravodlivého hnevu. Ale najväčšia chyba Židov nebola v tom, že ho zabili, ale v tom, že ho nepoznali po jeho božskom vzkriesení. Tvárou v tvár zázrakom a dobrým skutkom, ktoré vykonalo jeho dvanásť apoštolov, sa zatvrdili ako faraón svojho času a svedčili o tom tým, že zabili verného diakona Štefana, ktorého sami ukameňovali bez toho, aby sa tentoraz uchýlili k Rimanom.

Tretím dôvodom tejto modlitby je, že má úlohu posledného smutného pozorovania na konci dlhej skúsenosti prežitej vo vzťahu s Bohom ; svedectvo, akýsi testament, ktorý židovská aliancia zanechala zvyšku ľudstva. Lebo práve v tejto deportácii do Babylonu sa demonštrácia pripravená Bohom končí. Je pravda, že Židia sa vrátia na svoju národnú pôdu a že Boh bude nejaký čas ctený a poslúchaný, ale lojalita sa rýchlo vytratí, až do takej miery, že ich prežitie môže byť ospravedlnené iba pre ich poslednú skúšku viery založenú na prvom príchode Mesiáša, pretože musí byť synom Izraela, Židom medzi Židmi.

Štvrtý dôvod pre túto modlitbu je založený na skutočnosti, že všetky uvedené a vyznávané chyby vykonali a obnovili kresťania vo svojej dobe, od opustenia soboty 7. marca 321 až do našich čias . Posledná oficiálna inštitúcia požehnaná od roku 1873 a jednotlivo od roku 1844 neunikla kliatbe času, keďže ju Ježiš v roku 1994 vyvrátil. Štúdium posledných kapitol Daniela a knihy Zjavenie objasní tieto dátumy a posledné tajomstvá.

Teraz pozorne počúvajte Daniela, ktorý hovorí k Všemohúcemu Bohu.

Dan 9:3 *Obrátil som svoju tvár k Pánu Bohu, aby som sa obrátil k modlitbe a prosbám, k pôstu a braniu vreca a popola.*

3a- Daniel je už starý, ale jeho viera neochabuje a jeho spojenie s Bohom je zachované, živené a udržiavané. V jeho prípade, jeho srdce je hlboko úprimné, pôst, vrece a popol majú skutočný význam. Tieto praktiky naznačujú silu túžby človeka byť vypočutý a udelený Bohom. Pôst ukazuje nadržanosť Božej reakcie v porovnaní s potešením z jedenia. V tomto prístupe je myšlienka povedať Bohu, že už nechcem žiť bez vašej odpovede, bez toho, aby som zašiel tak ďaleko, že by som spáchal samovraždu.

Dan 9:4 *Modlil som sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, a vyznával som mu: Pane, veľký a hrozný Bože, ktorý zachováva tvoju zmluvu a zľutuje sa nad tými, ktorí ťa milujú a zachovávajú tvoje prikázania.*

4a- *Pane, veľký a úžasný Bože*

Izrael je vo vyhnanstve v Babylone a zaplatil za to, aby sa naučil, že Boh je veľký a úžasný.

4b- *vy, ktorí zachováate svoju zmluvu a zmilujete sa nad tými, ktorí vás milujú a zachovávajú vaše prikázania!*

Daniel ukazuje, že pozná Boha, pretože svoje argumenty čerpá z textu druhého z desiatich Božích prikázaní, ktoré nešťastní katolíci za stáročia temna nepoznajú, pretože suverénne pápežstvo prevzalo iniciatívu odstrániť ho z jeho verzia desiatich prikázaní, pretože bolo pridané prikázanie zamerané na telo, aby sa zachoval počet desiatí; pekný príklad drzosti a podvodu odsudzovaného v predchádzajúcej kapitole.

Dan 9:5 *Zhrešili sme, páchali sme neprávosť, boli sme zlí a spurní, odvrátili sme sa od tvojich prikázaní a tvojich súdov.*

5a- Nemôžeme byť pravdivejší a jasnejší, pretože toto sú chyby, ktoré viedli Izrael k deportácii, okrem toho, že Daniel a traja jeho spoločníci neboli vinní z tohto typu chýb; to mu nebráni obhajovať vec svojho ľudu a niesť so sebou bremeno svojej viny.

Vtedy si musíme v roku 2021 uvedomiť, že aj my, kresťania, slúžime tomu istému Bohu, ktorý sa nemení podľa jeho vyhlásenia v Mal. 3:6: *Lebo ja som Pán, ja sa nemením; a vy, synovia Jakobovi, ste nezomreli*. Bolo by vhodné povedať „ešte nespotrebované“. Lebo odkedy Malachiáš napísal tieto slová, zjavil sa Kristus, Jakubove deti ho odmietli a usmrtili a v súlade so slovom prorokovaným v Dan.8:23 skončili v roku 70 skonzumované Rimanmi. A ak sa Boh nezmení, znamená to, že neverní kresťania, ktorí prestúpia jeho prikázania, vrátane predovšetkým posvätenej soboty, budú zasiahnutí ešte tvrdšie ako Hebrejci a národní Židia svojho času.

Dan 9:6 *Nepočúvali sme tvojich služobníkov prorokov, ktorí hovorili v tvojom mene našim kráľom, našim kniežatám, našim ocom a všetkému ľudu krajiny.*

6a- Je pravda, že Hebrejci sú vinní za tieto veci, ale čo môžeme povedať o kresťanoch, ktorí sú vinní aj v poslednej ním ustanovenej inštitúcii?

Dan 9:7 *Tvoja, Pane, je spravodlivosť a naša hanba dnes pre mužov Júdu, obyvateľov Jeruzalema a celého Izraela, blízkych i vzdialených, vo všetkých krajinách, kde ste ich prenasledovali pre neveru, z ktorej sa voči vám previnili.*

7a- Trest Izraela bol strašný, zomrelo veľa a len tí, čo prežili, mali šancu byť deportovaní do Babylonu a odtiaľ rozptýlení po krajinách Chaldejskej ríše a Perzskej ríše, ktorá ho nasledovala. Židovský národ bol rozpustený v cudzích krajinách a predsa, podľa svojho sľubu, Boh čoskoro znovu zjednotí Židov na ich národnej pôde, krajine ich otcov. Akú moc a moc má tento živý Boh! Daniel vo svojej modlitbe vyjadruje všetko pokánie, ktoré musia títo ľudia prejavíť pred návratom do svojej svätej zeme, ale iba vtedy, keď je Boh po ich boku.

Daniel vyznáva židovskú neveru potrestanú Bohom, ale aký trest potom majú kresťania, ktorí robia to isté? deportácia alebo smrť?

Dan 9:8 *Pane, hanba nám, našim kráľom, našim kniežatám a našim otcom, pretože sme zhrešili proti tebe.*

8a- Cituje sa hrozné slovo, slovo „hriech“. Kto môže skoncovať s hriechom, ktorý spôsobuje také veľké utrpenie? Táto kapitola dá odpoveď. Stojí za to sa naučiť a zapamätať si lekciu: Izrael trpel následkami rozhodnutí a správania kráľov, vodcov a otcov, ktorí mu vládli. Takže tu je príklad, kde môže byť neposlušnosť voči skorumpovaným vodcom povzbudená, aby zostala v Božom požehnaní. Toto je voľba, ktorú urobili Daniel a jeho traja spoločníci a sú za to požehnaní.

Dan 9:9 *U Pána, nášho Boha, buď milosrdenstvo a odpustenie, lebo sme ho neposlúchli.*

10a- V situácii hriechu zostáva len jedna nádej; spoliehaj sa na dobrého, milosrdného Boha, aby mu odpustil. Proces je večný, Žid starej aliancie a kresťan novej potrebujú odpustenie rovnakú. Boh tu opäť pripravuje odpoveď, za ktorú bude musieť draho zaplatiť.

Dan 9:10 *Neposlúchli sme hlas Hospodina, svojho Boha, aby sme sa riadili jeho zákonmi, ktoré nám predložil prostredníctvom svojich služobníkov prorokov.*

10a- To je aj prípad kresťanov v roku 2021.

Dan 9:11 *Celý Izrael prestúpil tvoj zákon a odvrátil sa od tvojho hlasu. Potom sa na nás vyliali kliatby a kliatby, ktoré sú napísané v zákone Mojžiša, služobníka Božieho, pretože sme zhrešili proti Bohu.*

11a- V Mojžišovom zákone Boh skutočne varoval Izrael pred neposlušnosťou. Ale po ňom prorok Ezechiel, súčasník Daniela, deportovaný 13 rokov po Danielovi, to znamená 5 rokov po tom, čo kráľ Jehojakin, brat Jehojakimovho nástupcu, sa ocitol v zajatí pri rieke Chebar, ktorá sa nachádza medzi Tigrisom a Tigrisom. Eufrat. Tam ho Boh inšpiroval a prinútil ho písať posolstvá, ktoré dnes nachádzame v našej Biblii. A práve v Ezé.26 nachádzame postupnosť trestov, ktorých model sa nachádza aplikovaný duchovne, ale nielen v siedmich trúbkach Apokalypsy v Zj. 8 a 9. Táto prekvapivá podobnosť potvrdzuje, že Boh sa v skutočnosti nemení. Hriechy sa trestajú v novej zmluve tak, ako boli v starej zmluve.

Dan 9:12 *Splnil slová, ktoré hovoril proti nám a proti našim vládcam, ktorí nám vládli, a priviedol na nás veľké nešťastie, aké sa ešte nestalo pod celým nebom, ten, čo prišiel do Jeruzalema.*

12a- Boh nezoslabil, s rovnakou starostlivosťou plní svoje ohlásenia žehnať alebo preklínať a „nešťastie“, ktoré postihlo Danielov ľud, má varovať národy, ktoré sa tieto veci učia. Ale čo vidíme? Napriek svedectvu napísanému v Biblii zostáva táto lekcia ignorovaná aj tými, ktorí ju čítajú. Pamätajte na toto posolstvo: Boh pripravuje pre Židov a po nich pre kresťanov ďalšie dve veľké nešťastia, ktoré budú zjavené vo zvyšku knihy Daniel.

Dan 9:13 *Ako je napísané v Mojžišovom zákone, všetko toto nešťastie prišlo na nás; a nemodlili sme sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, ani sme sa neodvrátili od svojich nepravostí, ani sme nedbali na tvoju pravdu.*

13a- Pohrdanie vecami, ktoré Boh napísal v Biblii, je tiež večné, v roku 2021 sú touto chybou aj kresťania a veria, že Boh im nebude protirečiť. Ani sa neodvracajú od svojich nepravostí a nie sú viac pozorní k biblickej pravde, ale

takej dôležitej pre našu dobu konca, jej prorocká pravda zjavená intenzívne a zrozumiteľne, keďže kľúče k pochopeniu sú v samotnej Biblii.

Dan 9:14 *Hospodin bdel nad týmto nešťastím a priviedol ho na nás; lebo Hospodin, náš Boh, je spravodlivý vo všetkom, čo robil, ale my sme neposlúchli jeho hlas.*

14a- Čo ešte môžem povedať? V pravde ! Ale dobre vedzte, že Boh pripravil pre súčasné ľudstvo oveľa väčšiu pohromu, a to z tej istej veci. Príde medzi rokmi 2021 a 2030 vo forme jadrovej vojny, ktorej božským poslaním je *zabiť tretinu ľudí* podľa Zj. 9:15.

Dan 9:15 *A teraz, Pane, Bože náš, ktorý si svojou mocnou rukou vyviedol svoj ľud z egyptskej krajiny a urobil si tvoje meno tak, ako je dnes, zhrešili sme, spáchali sme nepravosť.*

15a- Daniel nám pripomína, prečo je nevera odsúdená Bohom. Na zemi existencia židovského národa svedčí o tejto mimoriadnej skutočnosti spôsobenej nadprirodzenou silou, exodusom hebrejského ľudu z Egypta. Celý ich príbeh je založený na tejto zázračnej skutočnosti. Nemáme možnosť byť svedkami tohto exodu, ale nikto nemôže poprieť, že potomkovia tejto skúsenosti sú dodnes medzi nami. A aby túto existenciu lepšie využil, Boh počas druhej svetovej vojny vydal týchto ľudí do nacistickej nenávisti. Pozornosť ľudstva sa tak upriamila na tých, ktorí prežili, ktorí v roku 1948 získali svoje presídlenie na pôdu svojej prastarej vlasti stratenej po roku 70. Boh len nechal padnúť na hlavu slová ich otcov, ktorí povedali rímskemu miestodržiteľovi Pontskému Pilátovi o Ježišovi , aby som dosiahol jeho smrť, citujem „nech jeho krv padne na nás a na naše deti“. Boh im odpovedal do písma. Ale kresťania všetkých denominácií hanebne ignorovali túto božskú lekciu a môžeme pochopiť prečo, keďže všetci zdieľajú svoju kľiatbu. Židia odmietli Mesiáša, ale kresťania pohrdali jeho zákonmi. Božie odsúdenie oboch je preto dokonale oprávnené.

Dan 9:16 *Pane, nech sa podľa tvojho veľkého milosrdenstva odvráti tvoj hnev a tvoja prchkosť od tvojho mesta Jeruzalem, od tvojho svätého vrchu; lebo pre naše hriechy a nepravosti našich otcov je Jeruzalem a tvoj ľud na potupu všetkým okolo nás.*

16a- Daniel tu preberá argument, ktorý Mojžiš predložil Bohu: čo povedia ľudia, ktorí sú svedkami trestu jeho ľudu? Boh si je vedomý problému, pretože on sám vyhlasuje o Židoch ústami Pavla v Rim.2:24: *Lebo pre vás sa rúhajú Božiemu menu medzi pohanmi, ako je napísané .* Naráža na text Ez.16:27: *A hľa, vystrel som proti tebe ruku, zmenšil som podiel, ktorý som ti určil, **vydal som ťa do vôle tvojich nepriateľov, dcér Filištínci, ktorí sa hanbili za vaše zločinné správanie** .* Vo svojom súcite sa Daniel ešte musí veľa naučiť o Božom súde nad jeho mestom Jeruzalem. Ale keď hovorí: „ *Jeruzalem a tvoj ľud sú výčitkou pre všetkých okolo nás* “, nemýli sa, pretože ak by trest Izraela vyvolal v pohanoch spásonosný strach a túžbu slúžiť tomuto pravému Bohu, trest by bol mal skutočný záujem. ale táto smutná skúsenosť priniesla malé ovocie, nie zanedbateľné, pretože jej vďačíme za obrátenie kráľa Nabuchodonozora a kráľa Dária Médského.

Dan 9:17 *Teraz teda, Bože náš, vypočuj modlitbu a prosbu svojho služobníka a pre Pána nech zažiari tvoja tvár nad tvojou spustošenou svätyňou.*

17a- To, čo Daniel žiada, bude splnené, ale nie preto, že ho Boh miluje, ale jednoducho preto, že tento návrat do Izraela a prestavba chrámu sú v jeho projekte. Daniel však nevie, že chrám, ktorý bude v skutočnosti prestavaný, bude znovu zničený v roku 70 Rimanmi. To je dôvod, prečo ho informácie, ktoré dostane v tejto kapitole 9, vyliečia zo samotného židovského významu, ktorý stále pripisuje kamennému chrámu postavenému v Jeruzaleme; chrám Kristovho tela ho čoskoro urobí márnym, a preto ho v roku 70 znova zničia rímske vojská.

Dan 9:18 *Môj Bože, načúvaj a počúvaj! Otvor oči a pozri sa na naše ruiny, pozri sa na mesto, nad ktorým je vzývané tvoje meno! Lebo nie pre našu spravodlivosť ti predkladáme naše prosby, ale pre tvoje veľké milosrdenstvo.*

18a- Je pravda, že Boh si vybral Jeruzalem, aby z neho urobil miesto posvätené jeho slávnou prítomnosťou. Ale to miesto je sväté len vtedy, keď tam stojí Boh a od roku 586 to už neplatí. A naopak, ruiny Jeruzalema a jeho chrámu svedčili o nestrannosti jeho spravodlivosti. Táto lekcia bola potrebná, aby sa ľudia pozerali na pravého Boha ako na živú bytosť, ktorá vidí, posudzuje a reaguje na rozdiel od modlárskeho pohanského božstiev, ktoré majú vzťah iba k zlým anjelom z diablovho tábora. Verný človek slúži Bohu, ale neverný používa Boha na to, aby si dal náboženskú legitimitu voči ľuďom okolo seba. Boží súcit, na ktorý sa Daniel odvoláva, je skutočný a čoskoro o tom dá ten najkrajší dôkaz, v Ježišovi Kristovi.

Dan 9:19 *Pane, počúvaj! Pane, odpusť! Pane, dávaj pozor! Konaj a neodkladaj z lásky k tebe, ó môj Bože! Lebo tvoje meno vzýva tvoje mesto a tvoj ľud.*

19a- Danielov pokročilý vek ospravedlňuje jeho naliehanie, pretože tak ako Mojžiš, jeho najdrahšou osobnou túžbou je mať možnosť zažiť tento návrat do svojej „svätej“ zeme. Chce byť svedkom prestavby svätého chrámu, ktorý opäť prinesie slávu Bohu a Izraelu.

Dan 9:20 *A predsa som hovoril a modlil sa a vyznával svoj hriech a hriech svojho ľudu Izraela a predkladal som svoje prosby Hospodinovi, svojmu Bohu, za svätý vrch svojho Boha.*

20a- Nie je prekvapujúce, že Boh Daniela miluje, je to vzor pokory, ktorý ho očaruje a splňa kritérium svätosti, ktoré požaduje. Každý človek je omylný, pokiaľ žije v tele z mäsa a Daniel nie je výnimkou. Vyznáva svoje hriechy, vedomý si svojej extrémnej slabosti, ako to musíme robiť my všetci. Ale jeho osobná duchovná kvalita nemôže zakryť hriech ľudí, pretože je len človek, sám nedokonalý. Riešenie príde od Boha v Ježišovi Kristovi.

Dan 9:21 *Ešte som hovoril v modlitbe, keď v čase večernej obety priletel ku mne muž Gabriel, ktorého som predtým videl vo videní.*

21a- Čas, ktorý si Boh vybral pre Gabrielovu návštevu, je čas večernej obety, to znamená čas večernej obety *baránka*, ktorý *večer a ráno* prorokuje budúcu dobrovoľnú obeť dokonale svätého a nevinného tela Ježiša Krista. Zomrie ukrižovaný, aby odčinil hriechy svojich vyvolených, ktorí tvoria jeho jediný pravý ľud. Spojenie so zjavením, ktoré bude uvedené nižšie, Danielovi, je teda stanovené.

Koniec modlitby: Božia odpoveď

Dan 9:22 *Učil ma a hovoril so mnou. Povedal mi: Daniel, teraz som prišiel, aby som ti otvoril rozum.*

22a- Výraz „otvor svoju inteligenciu“ znamená, že dovtedy bola inteligencia uzavretá. Anjel hovorí o Božom pláne spásy, ktorý bol skrytý až do času stretnutia s Božím vyvoleným prorokom.

Dan 9:23 *Keď ste sa začali modliť, slovo vyšlo a ja som vám to prišiel povedať. lebo si milovaný. Venujte pozornosť slovu a pochopte víziu!*

23a- *Keď ste sa začali modliť, slovo vyšlo*

Boh nebies zorganizoval všetko, okamih stretnutia v hodine večnosti a anjel Gabriel označuje Krista „Slovom“, ako to urobí Ján na začiatku svojho evanjelia: Slovo sa stalo *telom*. Anjel prichádza, aby mu oznámil „Slovo“, čo znamená, že mu prichádza oznámiť príchod Krista prorokovaný od Mojžiša podľa Dt 18:15 až 19: Pán, tvoj Boh, ťa vzkriesi spomedzi teba „Medzi svojimi bratmi, **prorok ako ja: budeš ho počúvať!** Takto odpovie na prosbu, ktorú ste vzniesli od Hospodina, svojho Boha, na Horebe v deň zhromaždenia, keď ste povedali: *Nech už nepočujem hlas Hospodina, svojho Boha, a nech už nevidím tento veľký oheň, aby nezomrel. Hospodin mi povedal: To, čo povedali, je dobré. **vzбудím pre nich spomedzi ich bratov prorok ako ty, vložím mu svoje slová do úst a bude im hovoriť, čo mu prikážem.** A ak niekto nepočúva moje slová, ktoré hovorí v mojom mene, budem ho brať na zodpovednosť. Ale prorok, ktorý má tú drzosť povedať v mojom mene slovo, ktoré som mu neprikázal, alebo ktorý hovorí v mene iných bohov, ten prorok bude potrestaný smrťou.*

Tento text je základom pre pochopenie viny Židov v ich odmietnutí Mesiáša Ježiša, pretože splnil všetky kritériá prorokované o jeho príchode. Ježiš, ktorý bol prijatý medzi ľuďmi a šíriteľ Božieho slova, zodpovedal tomuto opisu a zázraky, ktoré vykonal, svedčili o Božom konaní.

23b- *lebo si milovaný*

Prečo Boh miluje Daniela? Jednoducho preto, že ho Daniel miluje. Láska je dôvodom, prečo Boh pred ním stvoril život pre slobodné stvorenia. Je to jeho potreba lásky, ktorá ospravedľňuje veľmi vysokú cenu, ktorú bude musieť zaplatiť, aby ju získal od niektorých svojich ľudských pozemských tvorov. A za cenu jeho smrti, ktorú bude musieť zaplatiť, sa tí, ktorých vyberie, stanú jeho večnými spoločníkmi.

23c- *Dávajte pozor na slovo a pochopte videnie!*

Ktoré slovo je to, slovo anjela alebo božské „Slovo“ skryté v Kristovi? Isté je, že oboje je možné a doplnujúce sa, pretože vízia sa bude týkať „Slova“, ktoré príde v tele v Ježišovi Kristovi. Pochopenie posolstva je preto nanajvýš dôležité.

Proroctvo 70 týždňov

Dan 9:24 *Sedemdesiat týždňov je určených pre tvoj ľud a pre tvoje sväté mesto, aby zastavili neprávosti a skoncovali s hriechmi, odčinili nepravosť a priniesli večnú spravodlivosť, spečatili videnie a proroka a pomazali. svätyné svätých.*

24a- *Sedemdesiat týždňov bolo odrezaných od tvojho ľudu a od tvojho svätého mesta*

Hebrejské sloveso „hatac“ znamená v prvom význame krájať alebo krájať; a len obrazne „určiť alebo opraviť“. Ponechávam si prvý význam, pretože dáva

zmysel tomuto konaniu Abraháma, ktorý konkretizuje svoje spojenectvo s Bohom prostredníctvom obety, v 1M 15:10: *Abram vzal všetky tieto zvieratá, rozrezal ich v strede a každý kúsok priložil k sebe. ostatný; ale o vtáky sa nepodelil* . Tento obrad ilustroval spojenectvo medzi Bohom a jeho služobníkom. Preto toto sloveso „rezať“ nadobudne svoj plný význam vo verši 27 „spojenectvo s mnohými na týždeň“. Títo „mnohí“ sú národní Židia, v prospech ktorých je úžitok viery v ukrižovaného Krista prezentované ako prvé. Druhou zaujímavosťou tohto slovesa cut je, že 70 týždňov rokov tejto kapitoly 9 je prerušených o „2300 večer-ráno“ v Dan.8:14. A z tejto chronológie vyplýva poučenie, ktoré kladie kresťanskú vieru pred židovskú. Takto nás Boh učí, že v Ježišovi Kristovi dáva svoj život, aby ho ponúkol ako vykúpenie pre každého veriaceho, ktorý je hodný jeho spasenia v celom ľudstve. Stará zmluva musela zmiznúť, keď Ježiš preliat svoju krv, aby porušil svoju novú zmluvu s vyvolenými celej zeme.

Kniha Daniel má za cieľ naučiť túto univerzálnu spásu tým, že nám predstaví obrátenia súčasných Danielových kráľov; Nabuchodonozor, Dáreios Médsky a Kýros Peržan.

Toto poslanstvo je vážnym varovaním, ktoré ohrozuje židovský národ a jeho sväté mesto Jeruzalem, ktorému je daná lehota 70 týždňov. Tu opäť kód Ez.4:5-6 udáva jeden deň na jeden rok trvanie predstavuje vo všetkých 490 rokoch. Daniel musí mať problém pochopiť význam hrozby voči jeho mestu, ktoré je už v troskách.

24b- *zastaviť previnenia a skoncovať s hriechmi*

Predstavte si, čo sa Danielovi odohrávalo v mysli, keď počúval tieto veci, keď práve volal k Bohu v modlitbe o odpustenie svojich hriechov a hriechov svojho ľudu. Rýchlo pochopí, čo to je. Ale my sami dobre rozumieme vyjadrenej božskej požiadavke. Boh chce od svojich vyvolených dosiahnuť, aby zachraňoval, aby už nehrešili, aby skoncovali s prestupovaním jeho zákonov, a tak skoncovali s hriechmi v súlade s tým, čo napíše apoštol Ján v 1. Jána 3: 4: *Kto hreší, prestupuje zákon a hriech je prestupovaním zákona* . Tento cieľ je určený ľuďom, ktorí musia bojovať so svojou zlou prirodzenosťou, aby už viac nehrešili.

24c- *odčiniť nepravosť a priniesť večné právo*

Pre Žida Daniela toto poslanstvo evokuje obrad „dňa zmierenia“, čo je každoročný sviatok, na ktorom oslavujeme odstránenie hriechov obetou kozla. Tento typický symbol hriechu predstavoval Grécko v Dan.8 a jeho prítomnosť umiestnila proctvo do duchovnej atmosféry tohto „dňa zmierenia“. Ale ako môže smrť kozy odstrániť hriechy, ak sa ich nepodarilo odstrániť smrťou iných zvierat obetovaných počas roka? Odpoveď na túto dilemu je uvedená v Židom 10:3 až 7: *Ale spomienka na hriechy sa každým rokom obnovuje týmito obetami; lebo krv býkov a kôz nemôže sňať hriechy* . Preto Kristus, keď vstúpil do sveta, povedal: *Obetu a dar nechceš, ale telo si mi stvoril ; Neprijali ste zápalné obeť ani obety za hriech. Potom som povedal: Hľa, prichádzam (vo zvitku knihy sa o mne hovorí) robiť, Bože, tvoja vôľa* . Vysvetlenia, ktoré podáva apoštol Pavol, sú veľmi jasné a logické. Z toho vyplýva, že Boh si v Ježišovi Kristovi vyhradil dielo zmierenia za hriechy, ktoré anjel Gabriel oznámil Danielovi. Ale kde bol Ježiš Kristus v tomto obrade „dňa zmierenia“? Jeho dokonalá osobná nevinnosť, ktorá z neho symbolicky urobila veľkonočného baránka Božieho, ktorý sníma hriechy

sveta, prevzala zodpovednosť za hriechy jeho vyvolených symbolizované kozlom obradu zmierenia. Jahňa ukryla koza, aby jahňa zomrelo za kozliatko, o ktoré sa staral. Tým, že Boh prijal jeho smrť na kríži, aby odčinil hriechy svojich vyvolených, hriechy, za ktoré bol zodpovedný, dal im v Kristovi najkrajší dôkaz svojej lásky k nim.

24d- *a prines večnú spravodlivosť*

Toto je šťastný dôsledok smrti spasiteľa Mesiáša. Táto spravodlivosť, ktorú človek od Adama nemohol dosiahnuť, sa pripočítava vyvoleným, aby im prostredníctvom ich viery v tento prejav božskej lásky, čistou milosťou, mohla byť spočiatku pripísaná dokonalá spravodlivosť Ježiša Krista ... viera víťazí nad hriechom. A keď to úplne zmizne, hovorí sa, že Kristova spravodlivosť je odovzdaná. Študent sa stáva ako jeho Majster. Na týchto doktrinálnych základoch bola postavená viera Ježišových apoštolov. Než ich čas a temné sily premenia, čím sa rozšíri úzka cesta, ktorú učil Ježiš Kristus. Táto **spravodlivosť** bude **večná** len pre verných vyvolených, tých, ktorí počúvajú a reagujú na Božie spravodlivé požiadavky.

24.- *zapečatiť videnie a proroka*

Alebo, aby sa vízia naplnila zjavením sa ohláseného proroka. Slovesná pečať odkazuje na Božiu pečať, ktorá tak dáva proroctvu a prorokovi, ktorý sa predstaví ako úplná a nespochybniteľná božská autorita a legitimita. Dielo, ktoré má byť dokončené, je zapečatené svojou božskou kráľovskou pečaťou. Symbolické číslo tejto pečate je „sedem: 7“. Označuje tiež plnosť, ktorá charakterizuje povahu Boha stvoriteľa a povahu jeho Ducha. Základom tohto výberu je výstavba jeho projektu počas sedemtisíc rokov, preto rozdelil čas na týždne po siedmich dňoch ako sedemtisíc rokov. Proroctvo o 70 týždňoch teda dáva úlohu číslu (7), pečati živého Boha v Zj. Verše, ktoré nasledujú, potvrdia dôležitosť tohto čísla „7“.

24f- *a pomazať Svätú Svätú*

Toto je pomazanie Duchom Svätým, ktoré Ježiš dostane v čase svojho krstu. Ale nemýľme sa, holubica, ktorá naňho pristála z neba, mala len jeden cieľ, presvedčiť Jána, že Ježiš je skutočne ohláseným Mesiášom; nebo o ňom svedčí. Na zemi bol Ježiš vždy Kristom a formou vybraných otázok kladených kňazom je toho dôkazom aj jeho učenie v synagóge vo veku 12 rokov. Pre svoj ľud, medzi ktorým sa narodil a vyrastal, bolo jeho oficiálne poslanie začať pri krste na jeseň roku 26 a vzdať sa života na jar roku 30. Titul Svätý svätých označuje dôstojne, pretože v podobe tela stelesňuje živého Boha, ktorý vydesil Hebrejov v dobe Mojžiša. Ale živá svätyňa svätých mala na zemi hmotný symbol; najsvätejšie miesto alebo svätyňa jeruzalemského chrámu. Bol to symbol neba, tejto dimenzie neprístupnej ľuďstvu, kde stojí Boh a jeho anjeli. Boh ako sudca, sídlo Božieho súdu a jeho trón, očakával krv Kristovu, aby potvrdil odpustenie hriechov vyvolených vybraných počas 6 tisícročí stanovených pre tento výber. Ježišovou smrťou sa tak naplnil konečný „sviatok zmierenia“. Dosiahlo sa odpustenie a všetky starodávne obete schválené Bohom boli potvrdené. Pomazanie Najsvätejšej svätých sa uskutočnilo v Deň zmierenia pokropením krvi kozla zabitého na zľutovnici, oltári umiestnenom nad archou, ktorý obsahoval prestúpené Božie prikázania. Pre túto akciu bol veľkňaz raz za rok oprávnený

peniknúť za závoj odlúčená na najsvätejšie miesto. Preto Ježiš po svojom vzkriesení priniesol do neba zmierenie svojej krvi, aby získal nadvládu, legitimitu zachrániť svojich vyvolených prisúdením jeho spravodlivosti a právo odsúdiť nekajúcných hriešnikov, vrátane zlých anjelov a ich vodcu Satana, diabla. Svätosť svätých, ktorá tiež označuje nebo, krv, ktorú Ježiš preliat na zemi, mu v Michaelovi umožní vyhnúť diabla a jeho démonov z neba, čo je zjavené v Zj. 12:9. Chybou židovského náboženského ľudu teda bolo nepochopenie prorockého charakteru každoročného „dňa zmierenia“. Nesprávne verili, že zvieracia krv ponúkaná na tejto oslave môže potvrdiť význam iného zvieraťa, ktoré sa vylial počas roka. Človek stvorený na Boží obraz; zviera, ktoré produkuje pozemský život, ako môžeme ospravedlniť rovnosť hodnoty pre tieto dva druhy? Ako Boh bol Ježiš Kristus sám olejom pomazania ako Duch Svätý a na výstupe do neba so sebou prináša pomazanie svojej legitimity získanej na zemi.

Kľúč k výpočtom

Dan 9:25 *Vedzte teda a rozumejte! Od času, keď slovo vyhlásilo, že Jeruzalem bude prebudovaný na Pomazaného, na Vodcu, pred siedmimi a šesťdesiatimi týždňami a pred dvoma týždňami budú obnovené miesta a priekopy, ale v ťažkých časoch.*

25a- *Ved to teda a pochop!*

Anjel správne pozýva Daniela do pozornosti, pretože sa venuje údajom, ktoré si vyžadujú veľkú duchovnú a intelektuálnu koncentráciu; pretože bude potrebné vykonať výpočty.

25b- ***Od času , keď slovo oznámilo, že Jeruzalem bude znovu vybudovaný pomazaným, po Vodcu***

Samotná táto časť verša je nanajvýš dôležitá, pretože sumarizuje účel videnia. **Boh dáva svojmu ľudu, ktorý čaká na svojho Mesiáša, prostriedky, aby vedel, v ktorom roku sa im predstaví**. A tento moment, keď slovo oznámilo, že Jeruzalem bude znovu vybudovaný, musí byť určený podľa trvania prorokovaných 490 rokov. Pre tento dekrét o rekonštrukcii v knihe Ezdráš nájdeme tri možné dekréty, ktoré postupne nariadili traja perzskí králi: Cyrus, Darius a Artaxerxes. Ukazuje sa, že dekrét zriadený posledným rokom – 458 umožňuje vyvrcholenie 490 rokov v roku 26 nášho letopočtu. Preto by sa mal tento Artaxerxov dekrét zachovať, berúc do úvahy obdobie, v ktorom bol napísaný: jar podľa Esd. 7:9: *opustil Babylon v prvý deň prvého mesiaca a prišiel do Jeruzalema dňa prvý deň piateho mesiaca, dobrá ruka jeho Boha je nad ním*. Rok kráľovského rozhodnutia je uvedený v Ezdrášovi. 7:7: *Mnohí zo synov Izraela, kňazi a leviti, speváci, vrátnici a Netinejci prišli tiež do Jeruzalema v siedmom roku kráľa Artaxerxa*.

Odchod dekrétu je jar, Duch sa zameriava na svoje proroctvo, na Veľkú noc jari, kde Ježiš Kristus zomrel ukrižovaný. K tomuto cieľu nás privedú výpočty.

25c- *pred siedmimi týždňami a šesťdesiatimi dvoma týždňami budú miesta a priekopy obnovené, ale v ťažkých časoch.*

Na začiatku máme 70 týždňov. Anjel evokuje 69 týždňov; 7 + 62. Prvých 7 týždňov vyvrcholí v čase obnovy Jeruzalema a chrámu, v nešťastných časoch,

pretože Židia pracujú pod neustálou nepriazňou Arabov, ktorí sa prišli usadiť v oblasti, ktorá zostala voľná po ich deportácii. Tento verš z Neh 4:17 dobre opisuje situáciu: *Tí, ktorí stavali múr, a tí, ktorí nosili alebo nakladali bremená, pracovali jednou rukou a v druhej držali zbraň*. Toto je detail, ktorý je špecifikovaný, ale hlavný sa nachádza v 70. týždni započítania.

70. týždeň -

Dan 9:26 *A po šesťdesiatich dvoch týždňoch bude vyľatý Pomazaný a nebude mať nástupcu, nič pre neho. Ľud vládca, ktorý príde, zničí mesto a svätú svätyňu a ich koniec príde ako potopa; Je rozhodnuté, že devastácie potrvajú až do konca vojny.*

26a- *Po šesťdesiatich dvoch týždňoch bude vyľatý Pomazaný*

Týmto 62 týždňom predchádza 7 týždňov, čo znamená, že skutočným posolstvom je „po 69 týždňoch“ *bude odrezaný pomazaný*, ale nie hocijaký, ten, kto je takto ohlásený, sám stelesňuje božské pomazanie. Pomocou vzorca „*a pomazaný*“, Boh pripravuje židovský národ na stretnutie s obvyčajne vyzerajúcim mužom, ktorý je vzdialený od božských obmedzení. V súlade s jeho podobenstvom o vinohradníkoch sa Syn človeka, syn pána vinohradníka, predstavuje vinohradníkom po vyslaní svojich poslov, ktorí ho predišli a s ktorými zle zaobchádzali. Z ľudského hľadiska je Ježiš len *pomazaný*, ktorý sa predstavuje po iných pomazaných.

Anjel povedal „*po*“ celkovom trvaní 69 týždňov, čím naznačil 70. týždeň. Anjelské údaje nás teda krok za krokom smerujú k jarnej Veľkej noci 30. roku, ktorá sa bude nachádzať uprostred tohto 70. týždňa dní-rokov.

26b- *a nebude mať pre neho nástupcu*

Tento preklad je o to nelegitímnejší, že jeho autor L. Segond na margo uvádza, že doslovný preklad je: **nikto pre neho**. A mne ten doslovný preklad úplne vyhovuje, pretože hovorí, čo sa naozaj stalo v hodinu jeho ukrižovania. Biblia dosvedčuje, že samotní apoštoli prestali veriť, že Ježiš bol očakávaným Mesiášom, pretože rovnako ako zvyšok židovského národa čakali na mesiáša bojovníka, ktorý Rimanov vyhodí z krajiny.

26c- *Ľudia vodcu, ktorý príde, zničia mesto a svätosť svätyne*

Toto predstavuje Božiu odpoveď na pozorovanú židovskú národnú neveru: *nikto pre neho*. Pohoršenie proti Bohu bude definitívne zaplatené zničením Jeruzalema a jeho falošnou *svätosťou*; pretože od 30. roku už na židovskej pôde niet *svätosti*; svätyňa už nie je jedna. Na tento čin si Boh použil Rimanov, tých, prostredníctvom ktorých židovskí náboženský vodcovia nechali ukrižovať Mesiáša, ktorí sa neodvážili a sami to nedokázali, pričom vedeli, že bez nich ukameňujú diakona Štefana „tri roky a šesť mesiacov“ neskôr.

26d- *a jeho koniec príde ako potopa*

Bolo to teda v roku 70, keď po niekoľkých rokoch rímskeho obliehania padol Jeruzalem do ich rúk a naplnený ničivou nenávisťou, oživovanou božským zápalom, šialene zničili, ako bolo oznámené, mesto a svätosť, ktorá už *neexistovala*. už nezostal *kameň na kameni*, ako to Ježiš oznámil pred svojou smrťou v Mt 24:2: *Ale on im povedal: Vidíte to všetko? Veru, hovorím vám, nezostane tu kameň na kameni, ktorý by sa nezvalil*.

26. - *je rozhodnuté, že pustošenie potrvá až do konca vojny*

V Mt 24:6 Ježiš povedal: *Budete počuť o vojnách a chýry o vojnách: dávajte si pozor, aby ste sa netrápili, lebo tieto veci sa musia stať. To však ešte nebude koniec.* Po Rimanoch pokračovali vojny počas dvetisíc rokov kresťanskej éry a dlhý čas mieru, ktorý sme si užívali od konca druhej svetovej vojny, je výnimočný, ale Bohom naprogramovaný. Ľudstvo tak môže produkovať plody svojej zvrátenosti až do konca svojich fantázií, kým smrteľne zaplatí cenu.

Nesmieme však zabúdať, keď hovoríme o Rimanoch, že ich pápežská postupnosť predĺži skutky pohanského „ničiteľa alebo pustošiteľa“ *“ a tam tiež až do konca vojny vedenej proti vyvoleným Krista Boha.*

Dan 9:27 Na týždeň uzavrie s mnohými pevnú zmluvu a na polovicu týždňa zastaví obetné a obilné obete; A [budú] na krídle ohavnosti spustošenia a dokonca až k vyhladeniu (alebo úplnému zničeniu) a bude rozbité, [podľa toho , čo bolo nariadené, na puste] [zeme] .

27a- ***Na týždeň uzavrie silné spojenectvo s mnohými***

Duch prorokuje ustanovenie novej zmluvy ; je pevná , pretože sa stáva základom ponúkanej spásy až do konca sveta. Pod pojmom mnohí sa Boh zameriava na židovských národov, jeho apoštolov a jeho prvých židovských učeníkov, ktorí vstúpia do jeho zmluvy počas posledných **siedmich rokov** lehoty určenej židovskému národu na oficiálne prijatie alebo odmietnutie ukrižovaného Mesiáša. Je to táto zmluva, ktorá je „ *prerezaná* “ vo verši 24 medzi Bohom a kajúcnyimi židovskými hriešnikmi. Na jeseň roku 33 bude koniec tohto minulého týždňa poznačený ďalším nespravodlivým a odporným činom reprezentovaným ukameňovaním Štefana, nového diakona. Jeho jedinou chybou bolo, že hovoril Židom pravdy, ktoré nemohli znieť počuť, kým mu Ježiš vložil jeho slová do úst. Keď Ježiš videl zabitého nasledovníka svojej veci, zaznamenal oficiálne národné odmietnutie jeho príhovoru. Od jesene 33 židovskí rebeli živili rímsky hnev, ktorý sa v roku 70 vyprázdnil z bloku na Jeruzalem.

27b- ***a na polovicu týždňa spôsobí, že prestane obetovať a obetovať***

Tento moment v strede alebo v *polovici týždňa* je jar 30, na ktorú sa zameriava proroctvo o 70. týždni. Toto je chvíľa, keď sa uskutočnia všetky skutky citované vo verši 24: **Koniec hriechu, jeho uzmierenie, príchod proroka, ktorý naplní víziu ustanovením svojej večnej spravodlivosti a pomazanie vzkrieseného Krista, ktorý vystúpi do neba Víťazný a Všemohúci .** Vykupiteľská smrť Mesiáša je tu spomenutá pod aspektom následku, ktorý so sebou prináša: definitívne zastavenie zvieracích *obetí a obetí* , ktoré sa večer a ráno konali v židovskom chráme, ale aj od rána do večera za hriechy ľudí. Smrťou Ježiša Krista sú zastarané zvieracie symboly, ktoré ho predobrazovali v starej zmluve, a to je podstatná zmena, ktorú priniesla jeho obeta. Roztrhnutie chrámovej opony, ktoré Boh vykoná vo chvíli, keď Ježiš vydýchne, potvrdzuje definitívne zastavenie pozemských náboženských obradov a zničenie chrámu v roku 70 toto potvrdenie ešte umocňuje. Na druhej strane, každoročné židovské sviatky, všetky prorocké o jeho príchode, museli zmiznúť; ale v žiadnom prípade prax týždenného sabatu, ktorý v tejto smrti dostáva svoj pravý význam: prorokuje nebeský odpočinok siedmeho tisícročia, ktorý Ježiš Kristus svojím víťazstvom získava pre Boha a svojich pravých vyvolených, ktorým pripisuje svoju dokonalosť. večná spravodlivosť citovaná vo verši 24.

Začiatok tohto „*týždňa*“ dní-rokov nastáva na jeseň roku 26 krstom Ježiša, ktorého pokrstil Ján Krstiteľ.

27c- *A [budú] na krídle ohavnosti spustošenia*

Prepáčte, ale táto časť verša je vo verzii L.Segond zle preložená, pretože bola nesprávne interpretovaná. Berúc do úvahy zjavenia uvedené v Jánovej apokalypse, uvádzam svoj preklad hebrejského textu, ktorý potvrdzujú aj iné preklady. Fráza „*na krídle*“, symbol nebeského charakteru a nadvlády, naznačuje náboženskú zodpovednosť, ktorá sa priamo zameriava na pápežský Rím, ktorý „*povstane*“ v Dan.8:10-11, a jeho náboženských spojencov posledných dní. *Orlie krídla* symbolizujú najvyššie povýšenie cisárskeho titulu, napríklad *lev s orlými krídlami*, ktorý sa týka kráľa Nabuchodonozora, alebo samotného Boha, ktorý niesol na *orlich krídlach* svoj hebrejský ľud, ktorého vyslobodil z egyptského otroctva. Všetky ríše prijali tento symbol orla, vrátane v roku 1806 Napoleona 1. čo potvrdil Apo.8:13, potom pruský a nemecký cisár, posledným bol diktátor A.Hitler. Ale odvtedy majú USA tohto kráľovského orla aj na dolároch svojej národnej meny: dolár.

Duch opustí predchádzajúci predmet a vráti sa, aby sa zameral na svojho obľúbeného nepriateľa: Rím. Po pozemskej misii Ježiša Krista je cieľovým aktérom ohavností, ktoré spôsobujú konečné spustošenie zeme, skutočne Rím, ktorého pohanská imperiálna fáza práve zničila Jeruzalem v roku 70 vo verši 26. A páchanie „*ohavnosti spustošenia*“ bude pokračovať v čase až do konca sveta. Ohavnosti v množnom čísle možno teda pripísať predovšetkým cisárskemu Rímu, ktorý bude prenasledovať veriacich zvolených tým, že ich usmrtí vo veľkolepých „pódiách“, aby sa zabavil krvilačný rímsky ľud, čo sa skončí v roku 313. nasleduje ohavnosť a pozostáva z ukončenia praktizovania sabatu siedmeho dňa, 7. marca 321; túto akciu možno stále pripísať Rímskej ríši a jej cisárskemu vodcovi Konštantínovi¹. S ním sa Rímska ríša dostala pod nadvládu byzantských cisárov. V roku 538 sa cisár Justinián 1.^{dopustil} ďalšej *ohavnosti* tým, že na svojom rímskom sídle nastolil pápežský režim Vigília 1.^a toto predlžovanie ohavností až do konca sveta treba potom pripísať tejto fáze pápežského zákona, ktorý má Boh. vypovedal od Dan.7. Pamätáme si, že názov „*malý roh*“ označuje dve dominantné fázy Ríma v Dan.7 a Dan.8. Boh vidí v týchto dvoch po sebe nasledujúcich fázach len kontinuitu toho istého ohavného diela.

Štúdium predchádzajúcich kapitol nám umožnilo identifikovať rôzne druhy ohavností, ktoré mu tento verš pripisuje.

27d- *a až do vyhladenia (alebo úplného zničenia) a bude rozbité*, [podľa] toho, čo bolo nariadené, v puste [krajine].

" **Bude zlomená** [podľa toho, čo bolo nariadené] a zjavené v Dan. 7:9-10 a Dan. 8:25: *Pre svoju prosperitu a úspech svojich úskokov bude mať vo svojom srdci aroganciu, urobí veľa ľudí, ktorí žili pokojne, zahynú a on povstane proti náčelníkovi náčelníkov; ale bude zlomený, bez námahy akejkoľvek ruky.*

Hebrejský text ponúka túto božskú myšlienku odlišnú od súčasných prekladov.

Táto nuansa je založená na Božom projekte zvaliť vinu ľudí na planétu Zem, na ktorej žijú; čo nás učí Zj. 20. Všimnime si skutočnosť, že falošná kresťanská viera ignoruje tento božský projekt, ktorý bude spočívať vo vyhladení

Ľudí z povrchu zeme pri slávnom návrate Krista. Ignorujúc zjavenia uvedené v Zjavení 20, márne čakajú na zriadenie Kristovho kráľovstva na zemi. Úplné zničenie jeho povrchu sa však plánuje tu a v Rev.20. Návrat v sláve víťazného Krista v celom jeho božstve vráti zemi chaotickú podobu zo začiatku jej histórie opisanej v Genezis 1. Obrovské zemetrasenia ňou otrasú a pod názvom priepasť sa vráti do svojho chaotického stavu „*beztvarý a prázdne*“, „tohu wa bohu“, iniciála. Nezostane na nej žiaden živý muž, ale bude na nej izolovaným väzením diabla na *tisíc rokov* až do hodiny jeho smrti.

V tejto fáze štúdie musím poskytnúť doplňujúce informácie týkajúce sa najskôr „70. týždňa“, ktorý sme práve študovali. Jeho splnenie v prorockých dňoch-rokoch je spojené s doslovným splnením. Pretože vďaka svedectvu židovského kalendára poznáme konfiguráciu veľkonočného týždňa roku 30. Jeho centrom bol stredajší predvečer občasného sabatu zdôvodneného židovskou Paschou, ktorá v tom roku pripadla na štvrtok. Takto môžeme úplne zrekonštruovať priebeh tejto Veľkej noci, počas ktorej Ježiš zomrel. Zatknutý v utorok večer, súdený v noci, Ježiš bol ukrižovaný v stredu ráno o 9. hodine. Vyprší o 15:00 hod. Pred 18. hodinou uložil Jozef z Arimatie jeho telo do hrobky a odvalil kameň, ktorý ju zatváral. Prechádza veľkonočný sabat vo štvrtok. V piatok ráno si zbožné ženy kupujú korenie, ktoré si počas dňa pripravujú na balzamovanie Ježišovho tela. V piatok večer o 18:00 sa začína týždenný sabat, jednej noci prechádza deň v odpočinku posvätený Bohom. A v sobotu večer o 18. hodine začína prvý deň svetského týždňa. Noc prejde a pri prvom úsvite ženy idú k hrobke v nádeji, že nájdu niekoho, kto odvalí kameň. Nájdu kameň odvalený a hrob otvorený. Mária Magdaléna a Mária, Ježišova matka, vchádzajú do hrobu a vidia sedieť anjela, ktorý im hovorí, že Ježiš je vzkriesený, anjel im hovorí, aby išli varovať jeho bratov, jeho apoštolov. Mária Magdaléna, keď sa zdržiava v záhrade, vidí muža oblečeného v bielom, ktorého považuje za záhradníka, a pri výmene spozná Ježiša. A tu, veľmi dôležitý detail, ktorý ničí veľmi rozšírené presvedčenie, Ježiš hovorí Márii: „*Ešte som sa nevrátil k Otcovi*“. Zlodej, ktorý bol na kríži, a sám Ježiš nevstúpili do raja, Božieho kráľovstva, v ten istý deň svojho ukrižovania, keďže o 3 dni neskôr sa Ježiš ešte stále nevrátil do neba. Môžem teda povedať v mene Pánovom, nech tí, ktorí od Neho nemajú čo povedať, mlčia! Aby raz nemusel trpieť posmechom či hanbou.

Druhá vec je využiť dátum – 458, ktorý ako prvý označuje začiatok 70 týždňov denných rokov určených pre židovský národ, ktorému Boh dal dva hlavné znaky identity: sobotu a obriezku tela.

Podľa Rim 11 sú pohanskí konvertiti, ktorí vstúpili do novej zmluvy, vštepení do hebrejského a židovského koreňa a kmeňa. Základy novej zmluvy sú však čisto židovské a Ježiš to chcel pripomenúť v Jánovi 4:22: *Uctievaťe to, čo nepoznáte; uctievaťe to, čo vieme, pretože spása pochádza od Židov*. Dnes toto poslanstvo nadobúda živú aktuálnosť, pretože ho Ježiš adresuje falošne obráteným pohanom všetkých čias. Aby ich diabol lepšie zničil, tlačil ich, aby nenávideli Židov a ich spojenectvo; ktorý ich odvrátil od Božích prikázaní a jeho svätej soboty. Musíme preto napraviť túto chybu a **pozrieť sa na novú zmluvu so židovskou identitou**. Apoštoli a novoobrátení židovskí učeníci sú títo „*mnohí*“, ktorí uzavreli *pevné*

spojenectvo s Ježišom , v Dan.9:27, ale ich základňa zostáva židovská, sú tiež znepokojení začiatkom obdobia „ 70 týždňov “ daný Bohom židovskému národu, aby prijal alebo odmietol normu novej zmluvy založenú na ľudskej krvi, ktorú dobrovoľne preliat Ježiš Kristus. Pri dedukcii z týchto úvah sa dátum – 458 stáva začiatkom „2300 večer-ráno“ Dan.8:14.

Na konci tohto dlhého prorockého trvania, 2300 rokov, museli tri veci prestať podľa Dan.8:13.

- 1- večné kňazstvo
- 2- zničujúci hriech
- 3- prenasledovanie svätosti a armády.

Identifikujú sa tri veci:

- 1- večné pozemské kňazstvo pápeža
- 2- zvyšok prvého dňa premenovaný na: nedeľu.
- 3- Prenasledovanie kresťanskej svätosti a svätých, občanov nebeského kráľovstva.

Tieto zmeny mali za cieľ:

- 1- Obnovte Ježišovi Kristovi jeho sväté večné nebeské kňazstvo.
- 2- Obnovte celý božský zákon vrátane 7. dňa sabatického ^{odpočinku}.
- 3- Vidieť koniec prenasledovania kresťanskej svätosti a svätých.

Výpočet navrhnutý pre „2300 večer-ráno“ počnúc dátumom – 458, koniec tohto trvania končí na jar 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. V tomto výpočte máme 1842 celých rokov, ku ktorým musíme pripočítať +1, aby sme označili jar na začiatku roku 1843, kde sa končí prorokované „2300 večer-ráno“. Tento dátum znamená začiatok návratu Božieho zásahu, ktorý tak chce oslobodiť svojich pravých svätých od náboženských lží, ktoré boli 1260 rokov zdedené od rímskeho pápežského katolicizmu. Preto Duch, ktorý sa chopil iniciatívy na vytvorenie duchovného prebudenia v USA, kde našli útočisko protestanti, inšpiruje vo Williamovi Millerovi záujem o prorocko z Daniela 8:14 a dva po sebe nasledujúce navrhované dátumy oznamujú návrat Ježiša Krista, prvý jar 1843, druhá jeseň 1844. Očista svätých pre neho znamená, že Ježiš sa vracia, aby očistil zem. Po dvoch sklamaníach z naplánovaných dátumov dáva Duch znamenie tým najvytrvalejším, ktorí sa zúčastnili dvoch skúšok viery. Nebeské videnie dostal ráno 23. októbra 1844 jeden zo svätých, ktorý prechádzal cez polia. Nebo sa otvorilo scéne zobrazujúcej Ježiša Krista ako Veľkňaza slúžiaceho v nebeskej svätyni. Vo videní prešiel zo svätého miesta na najsvätejšie miesto. Po 1260 rokoch temna sa teda Ježiš Kristus znovu spojil so svojimi vernými, ktorých rozdelili dve po sebe nasledujúce skúšky.

- 1- **Obnovenie večného**. Preto je to prostredníctvom tejto vízie, že Boh 23. októbra 1844 oficiálne prevzal kontrolu nad svojím večným nebeským kňazstvom.
- 2- **Návrat sabatu**. V tom istom mesiaci začal ďalší zo Svätých dodržiavať siedmy deň sabatu po návšteve pani Rachel Oaks, ktorá mu dala brožúru zo svojho kostola: "Baptisti siedmeho dňa." Postupom času svätí vybraní na základe dvoch skúšok jeden po druhom prijali aj siedmy deň sabatu.

Takto Boh skoncoval s ničivým hriechom ustanoveným pohanským Rímom, ale legalizovaným pápežským Rímom pod názvom „nedeľa“.

- 3- **Zastavenie prenasledovaní** . Tretia téma sa týkala svätosti a kresťanov prenasledovaných 1260 rokov. A tam opäť, v rokoch 1843 a 1844, všade v západnom svete, ktorého sa týkalo prorocko, vládol náboženský mier. Je to preto, že revolučné Francúzsko umlčalo gilotínou tých, ktorí sú zodpovední za spáchané náboženské zločiny. Tak po posledných krvavých rokoch trestania náboženských *cudzoložníkov* podľa Apo.2:22-23, na konci 1260 rokov, ktoré sa začali v roku 538, dátum spojený s odstránením večného *nastolením* pápežského režimu, teda v roku 1798 vládne náboženský mier. A zavedená sloboda svedomia dovoľuje svätým slúžiť Bohu podľa vlastného výberu a vedomia, že Boh bude rásť. V roku 1843, *svätosť* a *armáda svätých* , títo občania nebeského kráľovstva vybraní Ježišom Kristom, už nie sú prenasledovaní, ako oznamovalo prorocko z Daniela 8:13-14.

Všetky tieto skúsenosti organizoval a viedol Všemohúci Boh, ktorý v úplnej neviditeľnosti vedie mysle ľudí tak, aby naplnili jeho plány, celý jeho program až do konca sveta, keď sa skončí jeho výber vyvolených. Z toho všetkého vyplýva, že človek sa nerozhodol číť sobotu a jej svetlo, je to Boh, ktorý mu dáva tieto veci, ktoré mu patria, na znak jeho súhlasu a skutočnej lásky k nemu, ako učí Ezé. 20:12 -20: *Na znamenie medzi mnou a nimi som im dal aj svoje soboty, aby vedeli, že ja som Hospodin, ktorý ich posväcujem...Svätite moje soboty, aby boli medzi mnou a vami jediným znamením, je známe, že ja som Hospodin, váš Boh* . Pretože je to on, kto hľadá svoju stratenú ovečku, buďme si istí, že výzva neunikne žiadnemu vyvolenému.

V Dan 8, v jedinečnej odpovedi, ktorú Boh dáva vo verši 14 na otázku vo verši 13, slovo „*svätosť*“ dokonale zapadá, pretože svätosť sa vo všeobecnosti týka všetkého, čo je Božím vlastníctvom a čo sa ho osobitne dotýka. To bol prípad jeho *večného* nebeského kňazstva, jeho *posväteného sabatu* od založenia sveta deň po stvorení Adama a *jeho svätých* , jeho verných vyvolených.

Skúsenosti prorokované v Danielovi 8:13-14 sa naplnili medzi rokom 1843, keď Božie nariadenie nadobudlo platnosť, a jeseňou roku 1844, pričom obe vychádzali z očakávania návratu Ježiša Krista v týchto dňoch, takže sa spoliehali na myšlienku príchodu Ježiša Krista, súčasníci tejto skúsenosti dali účastníkom, ktorí boli nasledovníkmi týchto očakávaní, meno „adventista“, z latinského „adventus“, čo presne znamená „advent“. Túto „adventistickú“ skúsenosť nájdeme v 12. kapitole tejto knihy Daniel, kde Duch podčiarkne dôležitosť tejto poslednej formalizovanej „zmluvy“.

Daniel 10

Dan 10:1 *V treťom roku perzského kráľa Kýra bolo zjavené slovo Danielovi, ktorý sa volal Baltazár. Toto slovo, ktoré je pravdivé, ohlasuje veľké nešťastie. Počúval toto slovo a rozumel videniu.*

1a- *V treťom roku perzského kráľa Kýra bolo zjavené slovo Danielovi, ktorý sa volal Baltazár.*

Kýros 2 vládol od – 539. Dátum videnia je teda – 536.

1b- *Toto slovo, ktoré je pravdivé, oznamuje veľké nešťastie.*

Tento termín, *veľká katastrofa*, ohlasuje masaker vo veľkom rozsahu.

1c- *Počúval toto slovo a rozumel videniu.*

Ak Daniel pochopil význam, pochopíme ho aj my.

Dan 10:2 *V tom čase som ja, Daniel, smútil tri týždne.*

Tento osobný *smútok* , ktorý postihne Daniela, potvrdzuje pohrebnú povahu masakry, ktorá sa uskutoční, keď dôjde k ohlásenej veľkej katastrofe.

Dan 10:3 *Nejedol som žiadnu pochúťku, ani mäso, ani víno mi nevstúpilo do úst, ani som sa nenamazal, kým neuplynuli tri týždne.*

Táto príprava Daniela, ktorý hľadá väčšiu svätosť, prorokuje dramatickú situáciu, ktorú bude anjel prorokovať v Dan.11:30.

Dan 10:4 *Dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca som bol pri veľkej rieke Hiddekel.*

Hiddekel má vo francúzštine meno Tiger. Toto je *rieka* , ktorá zalievala Mezopotámiu a Eufrat, ktorý preteká a napája chaldejské mesto *Babylon* kvôli potrestanej pýche kráľa Nabuchodonozora. Daniel tomu nerozumel, ale toto vysvetlenie bolo určené mne. Pretože až v roku 1991 som uviedol pravdivé vysvetlenia Daniela 12, kde bude rieka **Tigris** hrať úlohu „ **tigra** “ požierajúceho ľudské duše. Skúška viery je znázornená jej nebezpečným prekročením. Iba vyvolení ju môžu prekročiť a pokračovať vo svojej ceste s Ježišom Kristom. Je to opäť obraz skopírovaný z prechodu cez Červené more Hebrejmi, nemožný a smrteľný prechod pre egyptských hriešnikov. Ale ten, ktorý evokuje Daniel 12, vyberá posledných zvolených „adventistov“, ktorých poslanie bude pokračovať až do Kristovho návratu. Posledný z nich zažije posledné **veľké nešťastie** , jeho extrémnu podobu, ktorá si vyžiada Kristov zásah do mocného a slávneho spasiteľského a pomstychtivého návratu.

Prvá pohroma oznámená Danielovi sa spomína v Dan.11:30. Týka sa to židovského národa staroveku, ale ďalšia podobná *pohroma* bude oznámená analogickým obrazom v Zj. To sa dosiahne po tretej svetovej vojne, v ktorej *bude zabitá tretina mužov* . A tento konflikt je prezentovaný v Zj. 9:13 až 21 symbolmi, ale je rozvinutý v jednoduchom jazyku v tejto knihe Daniel na konci kapitoly 11 vo veršoch 40 až 45. Aby sme v tejto kapitole postupne našli 11, veľká pohroma Židov, potom v Dan.12:1 veľká pohroma, ktorá sa zameria na vyvolených kresťanstva a verných Židov posledného času, ktorí sa obrátia ku Kristovi. Táto pohroma je tam spomenutá pod výrazmi „časy problémov“ a hlavným cieľom bude praktizovanie Bohom posvätenej soboty.

Porovnanie dvoch vízií predpovedaných nešťastí

1- Deťom Danielovho ľudu starej zmluvy: Dan.10:5-6.

2- Deťom Danielovho ľudu novej zmluvy: Zjv 1:13-14.

Aby sme plne ocenili záujem, ktorý musíme venovať týmto dvom pohromám, musíme pochopiť, že hoci nasledujú jedna po druhej v čase, prvá je typ, ktorý prorokuje druhú, ktorá bude zameraná na návrat Ježiša Krista, posledného verného. Božie deti typu Daniela a jeho troch druhov. Po desaťročiach mieru, po ktorých bude nasledovať hrozná a strašne ničivá atómová vojna, bude deň odpočinku Rímskej nedele nariadený univerzálnou vládou organizovanou tými, ktorí prežili katastrofu. Potom opäť príde smrť, ktorá ohrozí životy verných vyvolených, ako za dní Daniela, Chananiáša, Mišaela a Azariáša; a ako v čase „Makabejcov“ v roku -168, na ktoré sa **nešťastie** ohlásilo v tejto kapitole Daniela; a nakoniec poslední adventisti zostávajú verní siedmemu dňu soboty v roku 2029.

Ale pred touto poslednou skúškou už dlhá pápežská vláda 1260 rokov spôsobí smrť mnohých tvorov v mene Boha.

Stručne povedané, porozumenie posolstva odovzdaného týmto videním daným Danielovi nám umožní pochopiť význam toho, ktoré dáva Jánovi v Zj.1:13 až 16.

Dan 10:5 *Pozdvihol som oči a videl som, že hľa, bol tam muž oblečený v plátne a na bedrách mal zlatý pás z Uphazu.*

5a- *Bol tam muž oblečený v plátne*

Dielo spravodlivosti symbolizované plátnom vykoná Boh prostredníctvom človeka. Na opísanom obraze má Boh podobu gréckeho kráľa Antiocha 4 známeho ako Epifanes. Bude prenasledovateľom Židov medzi – 175 a – 164, počas trvania svojej vlády.

5b- *majúci na bedrách zlatý pás z Uphaza*

Opasok umiestnený na obličkách označuje vynútenú pravdu. Okrem toho zlato, z ktorého je vyrobený, pochádza z Uphazu, ktorý sa v Jer.10:9 zameriava na jeho pohanské modloslužobné použitie.

Dan 10:6 *Jeho telo bolo ako chryzolit, jeho tvár žiarila ako blesk, jeho oči boli ako plamene ohňa, jeho ruky a nohy boli ako leštená mosadz a zvuk jeho hlasu bol ako zvuk davu.*

6a- *Jeho telo bolo ako chryzolit*

Boh je autorom videnia, ale ohlasuje príchod pohanského boha, a preto tento nádherný nadprirodzený aspekt.

6b- *jeho tvár žiarila ako blesk*

Grécka identita tohto Boha je potvrdená. Toto je Zeus, grécky boh kráľa Antiocha 4. Blesk je symbolom olympského boha Dia; boh olympských bohov gréckej mytológie

6c- *jeho oči boli ako plamene ohňa*

Zničí to, na čo sa pozerá a čo neschvaľuje; jeho oči budú podľa Dan. 11:30: ... *bude hľadiť na tých, ktorí opustili svätú zmluvu.* Nešťastie neprichádza bezdôvodne, odpadnutie poškvŕňuje ľudí.

6d- *jeho ruky a nohy vyzerali ako leštená mosadz*

Kat, ktorého pošle Boh, bude rovnako hriešny ako jeho obeť. Jeho deštruktívne činy symbolizované jeho mosadznými rukami a nohami sú symbolom gréckeho hriechu v soche Dana.2.

6. *a zvuk jeho hlasu bol ako hluk zástupu*

Grécky kráľ nebude konať sám. Bude mať za sebou a pred sebou množstvo pohanských vojakov ako on sám, aby poslúchali jeho rozkazy.

Vyvrcholenie a vyvrcholenie tohto prorockého oznámenia bude dosiahnuté v hodine Danovho splnenia 11:31: *Na jeho príkaz sa objavia jednotky; znesvätia svätyňu, pevnosť, skoncujujú s večnou obetou—a postavia ohavnosť ničiteľa.* Pre biblickú úprimnosť som prečiarkol slovo obeta, ktoré nie je napísané v hebrejskom texte, pretože Boh zabezpečil „večné“ dve rôzne po sebe nasledujúce úlohy v starej zmluve a v novej zmluve. V staroveku spočívalo v obetovaní baránka večer a ráno ako zápalná obeť. V poviedke označuje nebeský príhovor Ježiša Krista, ktorý pripomína jeho obeť na orodovanie za modlitby vyvolených.

V tomto kontexte Dan 11:31, v kontexte starej zmluvy, grécky kráľ ukončí večné obety *Mojžišovho* zákona. Je to teda iba kontext doby, v ktorej je evokovaný, čo určuje výklad služby ustavičného orodovania pozemského kňaza alebo nebeského veľkňaza: Ježiša Krista. Večné je teda spojené s ľudskou službou alebo sekundárne a definitívne s božskou nebeskou službou Ježiša Krista.

Dan 10:7 *Ja, Daniel, som to videnie videl sám a muži, ktorí boli so mnou, ho nevideli, ale veľmi sa báli, utiekli a skryli sa.*

7- Tento kolektívny strach je len slabým obrazom naplnenia vízie. Lebo v deň predpovedaného krviprelievania by spravodliví urobili dobre, keby utiekli a skryli sa, aj keby to bolo v útrobach zeme.

Dan 10:8 *Zostal som sám a videl som toto veľké videnie; moja sila mi zlyhala, moja tvár zmenila farbu a rozložila sa a ja som stratil všetku silu.*

8a- Prostredníctvom svojich pocitov Daniel pokračuje v prorokovaní následkov nešťastia, ktoré príde.

Dan 10:9 *Počul som zvuk jeho slov; a keď som počul zvuk jeho slov, padol som ako omráčený tvárou k zemi.*

9a- V deň nešťastia spôsobí hlas prenasledujúceho kráľa tie isté desivé účinky; kolená sa zrazia a nohy sa pokrčia a nebudú schopné uniesť telá, ktoré spadnú na zem.

Dan 10:10 *A hľa, dotkla sa ma ruka a triasla mi kolenami a rukami.*

10a- Našťastie pre neho je Daniel iba prorok zodpovedný za to, že svojmu ľudu oznámil príchod tohto **veľkého nešťastia** a on sám nie je terčom spravodlivého Božieho hnevu.

Dan 10:11 *Potom mi povedal: Daniel, milovaný muž, daj pozor na slová, ktoré ti budem hovoriť, a postav sa, kde si; lebo teraz som poslaný k tebe. Keď ku mne takto prehovoril, stál som a triasol som sa.*

11a- *Daniel, milovaný muž, daj pozor na slová, ktoré ti budem hovoriť, a postav sa tam, kde si*

Milovaný Boh nemá dôvod báť sa jeho nebeských zásahov. Boží hnev je proti zlým a krutým agresívnym a vzbúreným hriešnikom. Daniel je opakom týchto ľudí, musí zostať stáť, pretože to je znakom rozdielu v osude, ktorý nakoniec pripadne vyvoleným. Aj keď ležia v prachu pozemskej smrti, budú prebudení a postavení späť na nohy. Bezbožní si ľahnú a bezbožní budú prebudení, aby bol konečný súd navždy zničený. Anjel špecifikuje „na mieste, kde si“. a kde je? V prírode na brehoch rieky „Hiddekel“, vo francúzštine Eufkrat, ktorý bude v Zjavení označovať kresťanskú Európu novej aliancie. Prvá lekcija je, že človek sa môže stretnúť s Bohom kdekoľvek a tam byť od Ním požehnaný. Táto lekcija vyvracia modloslužobné predsudky, že pre mnohých ľudí možno Boha stretnúť len v kostoloch, posvätných budovách, chrámoch, oltároch, ale tu nič také nie je. Vo svojom čase Ježiš obnoví túto lekciu v Jánovi 4:21 až 24: *Žena, Ježiš jej povedal, ver mi, prichádza hodina, keď nebudeš uctievať Otca ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme. Zbožňujete to, čo nepoznáte; uctieваме to, čo vieme, pretože spása pochádza od Židov. Ale prichádza a už prišla hodina, keď praví ctitelia budú uctievať Otca v duchu a v pravde; lebo toto sú ctitelia, ktorých Otec*

vyžaduje. Boh je Duch a tí, ktorí ho uctievať, ho musia uctievať v duchu a v pravde.

Druhá lekcia je jemnejšia, je založená na rieke Hiddekel, pretože Duch plánoval otvoriť chápanie svojej knihy iba svojim posledným verným služobníkom, ktorých skúsenosť a skúšku, ktorou sa vykonáva ich výber, ilustruje obraz nebezpečný prechod cez rieku Hiddékel vo francúzštine, tiger, ako zviera tohto mena, tiež v skúške viery, požierač ľudských duší.

11b- *lebo teraz som poslaný k tebe. Keď ku mne takto prehovoril, stál som a triasol som sa.*

Stretnutie už nie je víziou, mení sa na dialóg, výmenu medzi dvoma Božími stvoreniami, z ktorých jedno prichádza z neba a druhé je stále zo zeme.

Dan 10:12 *Povedal mi: Daniel, neboj sa; lebo od prvého dňa, keď si sa rozhodol porozumieť a pokoriť sa pred svojim Bohom, boli tvoje slová vypočuté a ja prichádzam pre tvoje slová.*

K celému tomuto veršu chcem povedať len jednu vec. Ak by ste stratili pamäť, spomeňte si aspoň na tento verš, ktorý nám hovorí, ako potešiť nášho Boha stvoriteľa.

Verš je príkladom svojho druhu; logická postupnosť založená na skutočnosti, že každá príčina má svoj účinok u Boha: smäd po pochopení sprevádzaný pravou pokorou je vypočutý a naplnený.

Tu sa začína dlhé zjavenie, ktoré sa neskončí, kým sa neskončí kniha Daniel, kapitola 12 .

Dan 10:13 *a Vládca perzského kráľovstva mi stál dvadsaťjeden dní; ale hľa, Michael, jeden z hlavných vodcov, mi prišiel na pomoc a zostal som tam s perzskými kráľmi.*

13a- *a Vodca perzského kráľovstva mi vzdoroval dvadsaťjeden dní*

Anjel Gabriel asistuje perzskému kráľovi Kýrovi 2 a jeho poslanie pre Boha spočíva v ovplyvňovaní jeho rozhodnutí, aby prijaté činy neboli v rozpore s jeho veľkým projektom. Príklad tohto zlyhania anjela dokazuje, že Božie stvorenia sú skutočne ponechané slobodné a nezávislé, a preto sú zodpovedné za všetky svoje rozhodnutia a skutky.

13b- *ale hľa, Michael, jeden z hlavných vodcov, mi prišiel na pomoc*

Odhalený príklad nás tiež učí, že v prípade skutočnej potreby môže „jeden z hlavných vodcov, Michael“ zasiahnuť, aby si vynútil rozhodnutie. Táto nadradená pomoc je božskou pomocou, pretože Michael znamená: „Kto je ako Boh“. Je to on, kto príde na zem, aby sa inkarnoval v Ježišovi Kristovi. V nebi bol pre anjelov zastúpením Ducha Božieho s nimi. V tomto prípade nás výraz „jeden z hlavných vodcov“ môže oprávnene prekvapiť. Nie je to prekvapujúce, pretože pokora, jemnosť, zdieľanie a láska, ktoré Ježiš prejaví na zemi, sa už prejavili v jeho nebeskom živote s jeho vernými anjelmi. Nebeské zákony sú tie, ktoré ukázal počas svojej pozemskej služby. Na zemi sa stal služobníkom svojich služobníkov. A dozvedáme sa, že v nebi sa vyrovnal ostatným hlavným anjelom.

13c- *a zostal som tam s perzskými kráľmi*

Nadvláda dynastie perzských kráľov bude teda nejaký čas pokračovať až do gréckej nadvlády.

Dan 10:14 *Teraz vám prichádzam ukázať, čo sa stane s vaším ľudom v budúcnosti; lebo videnie sa stále týka tých čias.*

14a- Až do skončenia sveta bude ľud Daniela znepokojovať, v starej aj v novej zmluve, pretože jeho ľud je Izrael, ktorého Boh zachraňuje od egyptského hriechu, od hriechu Adama skrze Ježiša Krista a od hriechu. ustanovil Rím v kresťanstve očistený Ježišovou krvou.

Účelom zjavenia, ktoré anjel priniesol Danielovi, je varovať jeho ľud pred tragédiami, ktoré prídu. Daniel už chápe, že to, čo je mu zjavené, sa ho už osobne netýka, ale je si tiež istý, že tieto učenia budú v budúcnosti užitočné pre služobníkov svojho ľudu, a teda pre všetkých, ku ktorým ich Boh oslovuje a prostredníctvom ktorých ich určuje. ho.

Dan 10:15 *Kým mi hovoril tieto slová, pozrel som sa na zem a mlčal som.*

15a- Ján má stále v mysli tú strašnú víziu nešťastia a snaží sa sústrediť na to, aby počul, čo počuje, už sa neodvažuje zdvihnúť hlavu, aby sa pozrel na toho, kto k nemu hovorí.

Dan 10:16 *A hľa, niekto na podobu synov človeka sa dotkol mojich pier. Otvoril som ústa, prehovoril som a povedal som tomu, čo stál predo mnou: Môj pane, to videnie ma naplnilo strachom a stratil som všetku silu.*

1a- *A hľa, ten, čo mal podobu synov človeka, sa dotkol mojich pier*

Kým strašná vízia bola neskutočným fiktívnym obrazom vytvoreným v Danielovej mysli, naopak, anjel sa predstavuje v ľudskej podobe identickej s pozemským človekom. Po prvé, aj on bol stvorený na Boží obraz, ale v nebeskom tele oslobodenom od pozemských zákonov. Jeho nebeská povaha mu umožňuje prístup k obojím dimenziám tým, že v každej má aktívnu kapacitu. Dotkne sa Danielových pier, ktoré cítia tento dotyk.

Dan 10:17 *Ako môže sluha môjho pána hovoriť s mojím pánom? Teraz mi ubúdajú sily a už nemám dych.*

17a- Pre čisto pozemského človeka je situácia veľmi odlišná, platia pozemské zákony a strach ho prinútil strácať silu a dych.

Dan 10:18 *Potom sa ma znova dotkol ten, čo vyzeral ako muž, a posilnil ma.*

18a- S jemným naliehaním sa anjelovi podarí vrátiť Danielovi silu tým, že ho upokojí.

Dan 10:19 *Potom mi povedal: Neboj sa, milovaný muž, pokoj s tebou. odvaha odvaha! A keď mi hovoril, nabral som silu a povedal som: Nech hovorí môj pán, lebo si ma posilnil.*

19a- Posolstvo mieru! Identický s tým, ktorý Ježiš osloví svojich učeníkov! Nič ako upokojenie vystrašenej mysle. Slová odvaha, odvaha, mu pomáhajú nadýchnuť sa a znovu nabráť silu.

Dan 10:20 *Povedal mi: Vieš, prečo som k tebe prišiel? Teraz sa vraciam bojovať s vládcom Perzie; a keď odídem, hľa, príde vládca Jáva.*

20a- *Teraz sa vraciam bojovať s vodcom Perzie*

Tento vodca Perzie je Kýros 2 Veľký, ktorého Boh považuje za svojho pomazaného; čo mu nebráni v tom, aby musel proti nemu bojovať, aby svoje rozhodnutia viedol jeho smerom.

20b- *a keď odídem, hľa, príde vládca Jáva*

Keď anjel opustí Cyrus 2, útok vtedajšieho gréckeho vodcu otvorí rastúce nepriateľstvo medzi dvoma perzskými a gréckymi nadvládami.

Dan 10:21 *Ale oznámim vám, čo je napísané v knihe pravdy. Nikto mi proti tomu nepomôže, okrem Michaela, vášho vodcu.*

21a- Toto zjavenie, ktoré Daniel dostane, sa nazýva kniha pravdy. Dnes v roku 2021 môžem potvrdiť splnenie všetkého, čo je v ňom zjavené, pretože jeho pochopenie bolo plne dané nesmrteľným Duchom nášho vodcu Michaela, pre Daniela v starej zmluve a pre mňa v novej zmluve, od Ježiša Krista tvrdí toto meno, aby súdil démonov stále aktívnych až do svojho slávneho návratu.

Daniel 11

Pozor ! Napriek zmene kapitoly diskusia medzi anjelom a Danielom pokračuje v kontinuite s posledným veršom 10. kapitoly .

Dan 11:1 *A ja som bol v prvom roku Dária Médskeho s ním, aby som mu pomáhal a podporoval ho.*

1a- Stvorený Bohom na večný život, anjel, ktorý hovorí s Danielom, mu hovorí, že pomáhal a podporoval Dária, mediánskeho kráľa, ktorý dobyl Babylon vo veku 62 rokov a ktorý stále vládol v Dane.6. Tento kráľ miloval Daniela a jeho Boha, ale v pasci ohrozil svoj život tým, že ho vydal levom. Bol to teda on, kto zasiahol, aby levom zavrel tlamy a zachránil mu život. Bol to teda aj on, kto pomohol tomuto kráľovi Dariovi pochopiť, že Boh Daniela je jediný pravý Boh, stvoriteľ všetkého, čo je, ktorý žije a že niet iného ako on.

Dan 11:2 *Teraz vám dám poznať pravdu. Hľa, v Perzii budú ešte traja králi. Štvrtý nahromadí viac bohatstva ako všetci ostatní; a keď bude mocný vo svojom bohatstve, pozdvihne všetkých proti kráľovstvu Javan.*

2a- *Teraz vám dám poznať pravdu*

Pravdu pozná iba Pravý Boh a je to meno, ktoré si Boh dáva vo vzťahu k svojim posledným vyvoleným v Kristovi podľa Zj. 3:14. Pravda nie je len Boží zákon, jeho nariadenia a jeho prikázania. Zahŕňa tiež všetko, čo Boh úzkostlivo plánuje a spôsobuje, aby sa vo svojom čase uskutočnilo. Len objavujeme každý deň nášho života, súčasť tohto skvelého programu, v ktorom napredujeme až do konca života a kolektívne, až do konca záverečného projektu záchrany, vďaka ktorému vyvolení pristúpia k večnosti.

2b- *Hľa, v Perzii budú ešte traja králi*

1. kráľ po Kýrovi 2: Kambýses 2 (– 528 – 521) zabíja svojho syna Bardiju , ktorého Gréci prezývali ^{Smerdis} .

2. kráľ: falošný Smerdis, mág Gaumâta uzurpátor mena Smerdis kraluje len ^{krátko} .

3. kráľ: Dárius 1. ^{perzský} (- 521 – 486) syn Hystape .
 2c- *Štvrtý nahromadí viac bohatstva ako všetci ostatní*
 4. kráľ: Xerxes 1. (- 486 – 465). Hneď po ňom ^{bude kraľovať} Artaxerxes I. a oslobodí všetkých židovských zajatcov **v siedmom roku** jeho vlády, na jar – 458 podľa Esd.7:7-9.
 2d- *a keď bude mocný svojím bohatstvom, pozdvihne všetko proti kráľovstvu Javan*

Xerxes I. ^{potlačil} a upokojil vzbúrený Egypt, potom viedol vojnu proti Grécku, napadol Attiku a zničil Atény. Bol však porazený pri Salamíne v roku – 480. Grécko si udrží nadvládu nad svojím územím. A perzský kráľ zostal v Ázii, napriek tomu podnikal útoky, ktoré preukázali jeho túžbu dobyť Grécko.

Dan 11:3 Ale povstane mocný kráľ, ktorý bude panovať s veľkou mocou a bude si robiť, čo sa mu zachce.

3a- Porazený na svojom území, prenasledovaný perzský kráľ Xerxes I. ^{skončí} umieraním, zavraždený dvoma jeho veľkými mužmi. Porazil ho mladý muž, ktorému sa klamlivo vysmieval. Grécko si zvolilo za svojho kráľa Alexandra Veľkého, mladého Macedónca vo veku 20 rokov (nar. – 356, vládol v – 336, – zomrel v – 323). Proroctvo ho spomína ako zakladateľa 3. ^{riše} sochy Dan.2, tretie zviera Dan.7 a druhé zviera Dan.8.

Dan 11:4 *A keď bude vyvýšený, jeho kráľovstvo bude rozbité a rozdelené na štyri nebeské vetvy; nebude patriť jeho potomkom, ani nebude taká mocná, ako bola, lebo sa roztrhne a prejde na iných ako na nich.*

4a- Nachádzame tam presnú definíciu uvedenú na veľkom zlomenom rohu gréckeho kozla z Dan. 8:8 a jeho vysvetlenie vo verši 22: *Štyri rohy, ktoré vznikli, aby nahradili tento zlomený roh, to sú štyri kráľovstvá, ktoré povstanú. z tohto národa, ale kto nebude mať toľko sily .*

Spomínam si, čo predstavujú „ štyri veľké rohy “.

1. ^{roh} : grécka dynastia Seleukovcov založená v Sýrii Seleukom 1. ^{Nicatorom} .
2. roh: grécka dynastia Lagidov založená v Egypte Ptolemaiom ^{I. Lagosom} .
3. roh: grécka dynastia založená v Trace Lysimachom .
4. ^{roh} : grécka dynastia založená v Macedónsku Cassandrou

Dan 11:5 *Kráľ juhu zosilnie. Ale jeden z jeho vodcov bude silnejší ako on a bude dominovať; jeho panstvo bude mocné.*

5a- *Kráľ juhu zosilnie*

Ptolemaios I. Soter Lagos –383 –285 egyptský kráľ alebo „ kráľ juhu “.

5b- *Ale jeden z jeho vodcov bude silnejší ako on a bude panovať; jeho panstvo bude mocné.*

Seleucus 1. Nicator –312–281 kráľ Sýrie alebo „ kráľ severu “.

Dan 11:6 *Po niekoľkých rokoch vytvorí spojenectvo a dcéra kráľa juhu príde ku kráľovi severu, aby obnovila súlad. Ale ona si neudrží silu svojho ramena a on sa nebude brániť, ani on, ani jej rameno; bude vydaná s tými, ktorí ju priviedli, s otcom a s tým, ktorý jej bol v tom čase oporou.*

6a- Proroctvo vynecháva vládu Antiocha 1. (-281-261), druhého „ kráľa severu “, ktorý inicioval **prvú „sýrsku vojnu“ (-274-271)** proti „ kráľovi juhu “ Ptolemaiovi 2 Philadelphovi (- 282 – 286). Potom prichádza **2. "sýrsku vojna" (-**

260 - 253) , ktorá sa postavila Egyptanom proti novému " kráľovi severu " Antiochosovi 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Po niekoľkých rokoch sa spoja a dcéra kráľa juhu príde ku kráľovi severu, aby obnovila súlad.*

Začína sa chrapľavé správanie. Aby sa Antiochos 2 oženil s Berenikou, rozvádza sa so svojou legitímnou manželkou Laodice. Otec svoju dcéru sprevádza a býva s ňou v dome svojho zaťa.

6c- *Ale ona si neudrží silu svojho ramena a on sa nebude brániť, ani on, ani jej rameno; bude vydaná s tými, ktorí ju priviedli, s otcom a s tým, ktorý jej bol v tom čase oporou.*

Ale tesne pred svojou smrťou Antiochos 2 vydedí Bérénice. Laodicea sa pomstí a nechá ju zabiť s otcom a jej malou dcérou (*ruka* = dieťa). Poznámka : v Zj. 3:16 sa Ježiš chystá rozviesť so svojou oficiálnou adventistickou manželkou, ktorá sa symbolicky volá Laodicea; o to viac, že Antiochos 2 sa nazýva „Theos“, Boh. V Anglicku sa kráľovi Henrichovi 8 darilo lepšie, rozviedol sa oddelením sa od náboženskej autority Ríma, vytvoril svoju anglikánsku cirkev a spôsobil, že jeho sedem manželiek zomrelo jedna po druhej. Potom prichádza ^{3.} „ **sýrska vojna**“ (-246-241).

Dan 11:7 *Na jeho mieste vzíde výhonok z jeho koreňov; príde k vojsku, vojde do pevností kráľa severu, naloží s nimi, ako sa mu zachce, a urobí sa mocným.*

7a- *Na svojom mieste vyrastie výhonok z koreňov*
Ptolemaios 3 Evergetes -246-222 brat Bereniky.

7b- *príde k vojsku, vojde do pevností kráľa severu*
Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *naloží s ním, ako sa mu zachce, a urobí sa mocným*

Nadvláda patrí kráľovi juhu. Táto egyptská nadvláda je priaznivá pre Židov na rozdiel od seleukovských Grékov. Musíme okamžite pochopiť, že medzi dvoma protikladnými vládcami je územie Izraela, ktoré musia dva bojujúce tábory prekročiť pri svojich ofenzívach alebo pri svojich ústupoch.

Dan 11:8 *Dokonca vezme ich bohov a ich liate obrazy a ich vzácne predmety zo striebra a zlata a odnesie do Egypta. Potom sa bude niekoľko rokov držať ďaleko od kráľa severu.*

8a- Ako uznanie Egyptania pridajú k jeho menu Ptolemaios 3 meno „Evergetes“ alebo dobrodinca.

Dan 11:9 *A pôjde proti kráľovstvu kráľa juhu a vráti sa do svojej krajiny.*

9a- Odpoveď Seleuka 2 zlyhala až do začiatku 4. „**Sýrskej vojny**“ (-219-217), ktorá postavila Antiochos 3 proti Ptolemaiovi 4 Philopatorovi

Dan 11:10 *Jeho synovia vyjdú a zhromaždia veľké množstvo vojska. jeden z nich príde dopredu, rozšíri sa ako prúd, preleje sa a potom sa vráti; a vytlačia nepriateľstvo do pevností kráľa juhu.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) proti Ptolemaiovi 4 Philopator (-222-205). Pridané prezývky odhaľujú stav posmechu ľudu Lagid, pretože Philopator znamená v gréčtine láska k otcovi; otca, ktorého zabil Ptolemaios... Seleukovské útoky opäť raz zlyhali. Nadvláda zostane v škaredom tábore.

Dan 11:11 *Kráľ juhu sa rozhnevá a vyjde a zaútočí na kráľa severu. vzbudí veľký zástup a vojská kráľa severu budú vydané do jeho rúk.*

11a- Táto zdrvivúca seleukovská porážka je dobrá vec pre Židov, ktorí uprednostňujú Egyptanov, pretože sa k nim správajú dobre.

Dan 11:12 *A tento zástup bude pyšný a srdce kráľa sa pozdvihne; zvrhne tisíce, ale nezvíťazí.*

12a- Situácia sa zmení s 5. „Sýrskou vojnou“ (-202-200) , ktorá postaví Antiochos 3 proti Ptolemaiovi 5 Epifanovi (-205-181) .

Dan 11:13 *Lebo opäť príde kráľ severu a zhromaždí väčší zástup ako ten prvý. po čase, niekoľkých rokoch, vyrazí s veľkou armádou a veľkým bohatstvom.*

13a- Bohužial, pre Židov sa Seleukovskí Gréci vrátili na svoje územie, aby zaútočili na Egypt.

Dan 11:14 *V tom čase mnohí povstanú proti kráľovi juhu a z tvojho ľudu sa vzbúria násilníci, aby splnili videnie, a padnú.*

14a- Nový kráľ egyptského juhu Ptolemaios 5 Epiphanes - alebo Illustrious (-205-181) vo veku 5 rokov sa dostal do ťažkostí útokom Antiochos 3 podporovaným protivníkmi. Židia však podporujú egyptského kráľa bojom proti Seleukovcom. Oni sú, nielen porazili a zabili, ale práve zo sýrskych Seleucidských Grékov urobili smrteľných nepriateľov na celý život.

Židovská vzbura odhalená v tomto verši je oprávnená židovskou preferenciou pre egyptský tábor; sú preto nepriateľskí voči seleukovskému táboru, ktorý opäť získava nadvládu nad situáciou. Ale nevaroval Boh svoj ľud pred spojenectvom s Egyptanmi? „Egypt, tá trstina, ktorá prepichne ruku toho, kto sa o ňu opiera,“ podľa Iz. 36:6: „*Hľa, položil si ju v Egypte, vzal si na oporu túto nalomenú trstinu, ktorá preniká a prepichuje ruku z každého, kto sa oň opiera: toto je faraón, egyptský kráľ, pre všetkých, ktorí v neho dúfajú* . Zdá sa, že toto varovanie židovský ľud ignoruje a jeho vzťah s Bohom je na tom najhoršie; trest sa blíži a zasiahne. Antiochos 3 ich núti draho zaplatiť za ich nepriateľstvo.

Všimnite si prosím : cieľom tejto židovskej revolty je „uskutočniť víziu“ v tom zmysle, že pripravuje a buduje nenávisť Sýrčanov voči židovskému národu. Tak ich zasiahne **veľká pohroma ohlásená v Dan.10:1**.

Dan 11:15 *A kráľ severu vyjde, vybuduje terasy a dobyje opevnené mestá. Južné vojská a kráľovská elita neodolajú, bude im chýbať sila na odpor.*

15a- Nadvláda natrvalo zmenila strany, je v tábore Seleucid. Pred ním má egyptský kráľ len päť rokov.

Dan 11:16 *Kto ide proti nemu, urobí, čo chce, a nikto mu nebude odporovať; zastaví sa v najkrajšej krajine a vyhladí všetko, čo mu príde pod ruku.*

16a- Antiochos 3 stále nedokáže dobyť Egypt a jeho smäd po dobytí ho rozčuľuje, Židia sa stávajú jeho bolesťou. Vylieva prebytok svojho hnevu na umučený židovský národ, ktorý sa označuje výrazom „*najkrajšia zo zemí*“ ako v Dan.8:9.

Dan 11:17 *Navrhne prísť so všetkými silami svojho kráľovstva a uzavrieť mier s kráľom juhu; dá mu svoju dcéru za manželku s úmyslom privodiť mu skazu; ale to sa nestane a nepodarí sa to.*

17a- Keďže vojna nevyjde, Antiochos 3 skúša cestu spojenectva s táborom Lagid. Táto zmena stratégie má príčinu: Rím sa stal ochrancom Egypta. Snaží sa teda spory urovnať tak, že svoju dcéru Kleopatru, prvé meno, ožení s Ptolemaiom

5. Manželstvo sa uskutoční, ale manželský pár si chce zachovať nezávislosť od seleukovského tábora. Plán Antiocha 3 zmocniť sa Egypta opäť zlyhal.

Dan 11:18 *Zameria sa na ostrovy a mnohé z nich zaberie; ale vodca skoncuje s odporom, ktorý chcel prilákať, a nechá ho dopadnúť.*

18a- Dobije krajiny v Ázii, ale nakoniec nájde na svojej ceste rímsku armádu, tu označenú ako v Dan.9:26 výrazom „ vodca “; je to preto, že Rím je stále republikou, ktorá vyslala svoje armády do svalových pacifikačných operácií pod vedením legátov reprezentujúcich moc senátorov a ľudu, plebsu. Prechod k cisárskej nadvláde tento typ vojenskej organizácie nezmení. Tento vodca sa volá Lucius Scipio známy ako Afričan, kráľ Antiochos podstúpil riziko konfrontácie s ním a bol porazený v bitke pri Magnesii v roku 189 a odsúdený zaplatiť Rímu ako vojnovú kompenzáciu obrovský dlh 15 000 talentov. Navyše, jeho najmladší syn, budúci Antiochos 4 Epiphanes, prenasledovateľ Židov, ktorý vo verši 31 naplní „nešťastie“ prorokované v Dan.10:1, je zajatý Rimanmi.

Dan 11:19 *Potom pôjde do pevností svojej krajiny; a potkne sa a padne a viac ho nenájde.*

19a- Dobyvateľské sny sa skončili smrťou kráľa, ktorého nahradil jeho najstarší syn Seleukos 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Ktokoľvek ho nahradí, privedie prenasledovateľa do najkrajšej časti kráľovstva, ale o pár dní bude zlomený, a nie hnevom ani vojnou.*

20a- Aby kráľ vyrovnal dlh voči Rimanom, poslal svojho ministra Heliodora do Jeruzalema, aby sa zmocnil chrámových pokladov, ale obeťou hroznej vízie v chráme zanecháva tento vystrašený projekt. Tento prenasledovateľ je Heliodorus, ktorý potom zavraždí Seleuka 4, ktorý ho obvinil z jeho misie v Jeruzaleme. Úmysel stojí za akciu a Boh ho nechal zaplatiť za toto znesvätenie svojho svätého chrámu smrťou svojho vodcu, ktorý zavraždený nezomrel ani hnevom, ani vojnou.

Antiochos 4 muž zobrazený vo videní veľkého nešťastia

Dan 11:21 *Na jeho miesto nastúpi opovrhovaný muž bez kráľovskej dôstojnosti; zjaví sa uprostred pokoja a zmocní sa kráľovstva intrigami.*

21a- Toto je Antiochos, najmladší syn Antiocha 3. V zajatí a rukojemníkov Rimanov si vieme predstaviť, aké účinky má jeho postava. Keď sa stal kráľom, musel sa pomstiť. Navyše jeho pobyt u Rimanov umožnil s nimi určité porozumenie. Jeho nástup na trón Sýrie je založený na intrigách, pretože pred ním mal prednosť iný syn, starší Demetrius. Vidiac, že Demetrius uzavrel zmluvu s Perseom, macedónskym kráľom, nepriateľom Rimanov, tento uprednostnil a dosadil na trón ich priateľa Antiocha.

Dan 11:22 *A vojsko, ktoré sa valí ako prúd, bude pred ním premožené a zničené ako knieža zmluvy.*

22a- *Vojaci, ktoré sa šíria ako prúd, budú pred ním ponorené a zničené*
Nepriateľstvo sa obnoví so 6. „sýrskou vojnou“ (-170-168¹).

Tentoraz Rimania nechali Antiocha 4 pokračovať vo vojne jeho otca proti škaredému egyptskému táboru. Nikdy si tak nezaslúžila svoj symbol hriechu, v tomto kontexte to platí po grécky. Radšej posúďte fakty, ako to vtedy urobil Boh.

V tábore Lagid je Ptolemaios 6 incestne ženatý so svojou sestrou Kleopatrou 2. Je s nimi spájaný ich mladší brat Ptolemaios 8 známy ako Physcon. Potom môžeme pochopiť, prečo Boh nechal Antiocha rozdrviť ich armádu.

22b- *ako aj vodca aliancie.*

Menelaos, spolupracovník Seleukovcov, túži po postavení legitímneho veľkňaza Oniáša, nechá ho zavraždiť Andronikom a zaujme jeho miesto. Je toto ešte Boží Izrael? V tejto dráme si Boh začína pripomínať činy, ktoré Rím vykoná v priebehu storočí. Vskutku, cisársky Rím zabije Mesiáša a pápežský Rím bude túžiť a odoberie mu večné kňazstvo, rovnako ako Menelaos zabil Oniáša, aby ho nahradil.

Dan 11:23 *A keď sa k nemu pripojí, použije lesť; vyrazí a u málo ľudí bude mať navrch.*

23a- Antiochus uzatvára spojenectvá so všetkými, pripravený ich rozbiť, ak je to v jeho záujme. Už len táto postava je obrazom dejín francúzskych a európskych kráľov; uzatvorené spojenectvá, zrušené spojenectvá a krvavé vojny pretkané krátkymi obdobiami mieru.

Ale aj tento verš pokračuje v dvojitom čítaní a poskytuje nám náčrt pápežského režimu, ktorý bude prenasledovať svätých 120 rokov. Pretože grécky kráľ a pápežstvo sú si veľmi podobní: *podvody a triky* v oboch.

Dan 11:24 *V pokoji vojde do najúrodnejších miest provincie; urobí to, čo jeho otcovia ani otcovia jeho otcov neurobili; bude rozdávať korisť, korisť a bohatstvo; vytvorí projekty proti pevnostiam, a to na určitý čas.*

24a- Obrovský dlh voči Rimanom musí byť splatený. Za týmto účelom Antiochos 4 zdaňuje svoje provincie a teda aj židovský národ, nad ktorým dominuje. Berie tam, kde nezasial, a oberá zotročené národy, ktoré sa dostali pod jeho nadvládu, o ich bohatstvo. Neopustil svoj cieľ dobyť Egypt ani hákom, ani zlom. A aby ho jeho vojaci ocenili a získal ich podporu, delí sa o korisť so svojimi jednotkami a bohato si ctí svoje grécke božstvá, z ktorých hlavné: Olympian Zeus, boh bohov gréckej mytológie.

Pri dvojitom čítaní bude rímsky pápežský režim konať rovnako. Pretože je od prírody slabý, musí zväzdať a obohacovať velikánov kráľovstiev, aby boli nimi a ich ozbrojenými silami uznaní a podporovaní.

Dan 11:25 *Na čele veľkého vojska použije svoju silu a zápal proti kráľovi juhu. A kráľ juhu sa pustí do vojny s početným a veľmi silným vojskom; ale neodolá, lebo proti nemu budú zosnované zlé plány.*

25a- V roku – 170 sa Antiochos 4 zmocní Pelúzia a zmocní sa celého Egypta okrem jeho hlavného mesta Alexandrie.

Dan 11:26 *Tí, čo jedia z jeho stola, ho zničia; jeho vojská sa rozšíria ako prúd a mŕtvi budú padať vo veľkom.*

26a- Ptolemaios 6 sa potom zapojí do vyjednávania so svojim strýkom Antiochom 4. Pripojí sa k táboru Seleukovcov. Keď ho však Egypťania neschvaľovali, v Alexandrii ho nahradil jeho brat Ptolemaios 8, preto ho zradila jeho rodina, ktorá jedla z jeho stola. Vojna pokračuje a mŕtvi padajú vo veľkom počte.

Dan 11:27 *Obaja králi budú hľadať zlo vo svojich srdciach a pri jednom stole budú hovoriť falošne. To sa ale nepodarí, pretože koniec nepríde až do určeného času.*

27a- Intrigy Antiochosa 4 opäť zlyhajú. Jeho vzťah s jeho synovcom Ptolemaiom 6, ktorý sa k nemu pridá, je založený na podvode.

27b- *To sa však nepodarí, pretože koniec príde až v určený čas.*

O akom *zámere* tento verš hovorí? V skutočnosti to naznačuje niekoľko *koncov* a po prvé koniec vojny medzi Antiochom 3 a jeho egyptskými synovcami a neterou. Tento *koniec* je blízko. Ďalšie *konce* sa budú týkať trvania 1260 rokov pápežskej vlády v Dan. 12:6 a 7 a času *konca* verša 40 súčasnej kapitoly, v ktorom sa naplní Tretia svetová vojna, ktorá pripravuje kontext pre poslednú *veľká* univerzálna katastrofa.

Ale v tomto verši tento výraz nemá žiadne priame spojenie s „*časom konca*“ citovaným vo verši 40, ako zistíme a ukážeme. Štruktúra tejto kapitoly je šikovne klamlivá.

Dan 11:28 *Vráti sa do svojej krajiny s veľkým bohatstvom; bude vo svojom srdci nepriateľský voči svätej aliancii, bude konať proti nej, potom sa vráti do svojej krajiny.*

28a- *Vráti sa do svojej krajiny s veľkým bohatstvom*

Antiochos 4, zodpovedný za bohatstvo odňaté Egyptanom, sa vracia do Antiochie a necháva za sebou Ptolemaia 6, ktorého ustanovil za kráľa nad polovicou dobytým Egyptom. Toto polovičné víťazstvo však nespokojného kráľa dráždi.

28b- Rozhorčenie, s ktorým sa kráľ stretol, urobilo zo Židov terč jeho hnevu. Tiež návštevou ich domova si na nich vybijie trochu tohto hnevu, no neuchlácholí ho to.

Dan 11:29 *V určenom čase pôjde znova proti juhu; ale tento posledný krát sa veci nestanú ako predtým.*

29a- *Vstupujeme do roku veľkého nešťastia.*

V roku – 168 sa Antiochos dozvedel, že jeho synovci sa proti nemu opäť zmierili, Ptolemaios 6. uzavrel mier so svojím bratom Ptolemaiom 8. Dobyté egyptské krajiny sa vrátili do egyptského tábora. Vyráža preto opäť na ťaženie proti svojim synovcom, odhodlaný zlomiť všetok odpor, ale...

Dan 11:30 *Lode Chittimu prídu proti nemu; sklúčený, obráti sa späť. Potom, zúrivy proti svätému spojenectvu, nezostane nečinný; keď sa vráti, pozrie sa na tých, ktorí opustili svätú zmluvu.*

30a- *Lode Chittimu budú postupovať proti nemu*

Duch teda označuje rímsku flotilu založenú na súčasnom ostrove Cyprus. Odtiaľ ovládajú národy Stredozemného mora a pobrežné národy Ázie. Po svojom otcovi Antiochos 3 čelí rímskemu vetu. Zažije poníženie, ktoré ho rozzúri. Rímsky legát Popilius Laenas nakreslí na zem okolo nôh kruh a prikáže mu, aby ho neopúšťal, pokiaľ sa nerozhodne bojovať proti Rímu alebo ho poslúchnuť. Antiochos, bývalý rukojemník, sa naučil lekciu, ktorú dostal jeho otec, a musí sa zriecť dobytia Egypta, ktorý sa úplne dostal pod rímsky protektorát. V tomto kontexte výbušného hnevu sa dozvie, že Židia, ktorí veria mŕtvi, sa radujú a oslavujú. Strašne tvrdou cestou sa dozvedia, že je stále veľmi živý.

Dan 11:31 *Na jeho rozkaz prídu vojská; znesvätia svätyňu, pevnosť, ukončia večnú obeť a postaví ohavnosť pustošiteľa (alebo ničiteľa).*

31a- Tento verš potvrdzuje skutočnosti súvisiace s apokryfným popisom 1 Mak.1:43-44-45: *Potom kráľ Antiochus napísal celému svojmu kráľovstvu, aby sa všetci stali jedným ľudom a aby každý opustil svoj osobitný zákon. Všetky národy súhlasili s týmto príkazom kráľa Antiocha a mnohí v Izraeli súhlasili s týmto otroctvom, obetovali modlám a porušovali (poškvrnili) sobotu.* V tomto opise nachádzame skúšky, ktoré zažili Daniel a jeho traja spoločníci v Babylone. A Boh nám v 1. kapitole Makabejských predkladá opis toho, čo bude poslednou veľkou pohromou, ktorej budeme musieť my, ktorí žijeme v Kristovi, čeliť tesne pred návratom v sláve Ježiša Krista. Medzi našou dobou a dobou makabejských Židov ďalšia veľká pohroma spôsobila, že svätí Ježiša Krista zomierali na 120 rokov.

31b- *znesvätia svätyňu, pevnosť, ukončia večnú obeť a postaví ohavnosť pustošiteľa (alebo ničiteľa).*

Tieto činy budú potvrdené v tomto historickom svedectve, ktoré zaznamenal židovský a rímsky historik Josephus. Dôležitosť veci to ospravedlňuje, a tak sa pozrime na toto svedectvo, v ktorom nájdeme detaily totožné s nedeľným zákonom posledných dní vyhláseným univerzálnym režimom, ktorý tvorili preživší z tretej svetovej vojny.

Tu je skorá verzia 1 Macc.1:41 až 64:

1Ma 1:41 Potom kráľ prikázal, aby všetci v jeho ríši boli jedným ľudom :

1Ma 1:42 každý sa mal zriecť svojich zvykov. Všetci pohania sa podriadili kráľovým rozkazom

1Ma 1:43 aj v Izraeli mnohí vítali jeho uctievanie: obetovali modlám a znesvätili sobotu.

1Ma 1:44 Kráľ vyslal poslov do Jeruzalema a do miest Judska, aby tam vykonávali jeho príkazy; odteraz bolo potrebné dodržiavať cudzie zvyky v krajine,

1Ma 1:45 zastaviť spaľované obete chrámu, obeti a nápojové obete. Soboty a sviatky mali byť znesvätené,

1Ma 1:46 poškvrniť svätyňu a všetko, čo je sväté,

1Ma 1:47 stavanie oltárov, bohoslužieb a chrámov modlám, zabíjanie ošípaných a nečistých zvierat.

1Ma 1:48 Svojich synov mali nechať neobrezaných, a tak sa znechutiť všelijakými nečistotami a zneucteniami.

1Ma 1:49 Slovom, mali sme zabudnúť na Zákon a zanedbať všetky jeho zachovávaní:

1Ma 1:50 Každý, kto neposlúchol kráľove príkazy, musí byť usmrtený.

1Ma 1:51 Takto boli rozposlané kráľove listy po celom jeho kráľovstve; ustanovil dozorcov nad všetkým ľudom a prikázal všetkým judským mestám prinášať obete.

1Ma 1:52 Mnohí z ľudu poslúchli všetci, ktorí opustili Zákon; páchali zlo v krajine,

1Ma 1:53 núti Izrael hľadať útočisko.

1Ma 1:54 Pätnásteho dňa mesiaca Kisleu v roku 145 kráľ postavil na oltár na zápalné obete Ohavnosť spustošenia a v susedných judských mestách postavili oltáre.

1Ma 1:55 Vo dverách domov a na námestiach pálili kadidlo,

1Ma 1:56 Knihy zákona boli roztrhané a hodené do ohňa, keď ich našli,

1Ma 1:57 A keby sa u niekoho našla kniha zmluvy alebo keby niekto poslúchol Boží zákon, usmrtili ho podľa kráľovského rozhodnutia.

1Ma 1:58 Trestali Izraelitov, ktorí boli mesiac čo mesiac pristihnutí v ich mestách,

1Ma 1:59 a 25. dňa v mesiaci sa obetovali obety na hlavnom oltári namiesto oltára na zápaly.

1Ma 1:60 Podľa tohto zákona usmrcovali ženy, ktoré dali obrezať svoje deti,

1Ma 1:61 s deťmi zavesenými na krku; ich príbuzní a tí, ktorí vykonali obriezku, boli tiež usmrtení.

1Ma 1:62 Napriek tomu všetkému zostali mnohí v Izraeli verní a boli dosť odvážni, aby nejedli nečisté jedlá.

1Ma 1:63 Radšej zomreli, ako by sa mali poškrvniť pokrmami, ktoré sú v rozpore so Svätou zmluvou, a v skutočnosti boli usmrtení.

1Ma 1:64 Pre Izrael to bola veľká skúška.

V tomto príbehu si všimnime verše 45 až 47, ktoré potvrdzujú zastavenie obetí ustavičného **príhovoru** , a verš 54, ktorý svedčí o znesvätení svätyne: **kráľ postavil Ohavnosť spustošenia na oltár zápalných obetí.**

Pôvodom týchto ziel je toto odpadnutie Izraela : 1Ma 1:11 V tom čase vznikla v Izraeli generácia pomýlených ľudí, ktorí za sebou priviedli mnoho ľudí: „Urobme spojenectvo s národmi okolo nás,“ povedali, „pretože odkedy sme sa od nich oddelili, stalo sa veľa nešťastí. k nám .” Nešťastia už boli dôsledkom ich nevery Bohu a ešte viac nešťastia si privodili svojím spurným postojom.

V tejto krvavej tragédii grécka nadvláda dobre odôvodnila svoj všadeprítomný symbol hriechu v *bronzovej soche Dana.2; leopard škvrnitý Dan.7; a smradľavá koza Dana.8.* Ale ešte je potrebné poznamenať jeden detail. Osoba zodpovedná za trestnú misiu vyslanú Antiochom 4 do Jeruzalema v roku – 168 sa volá Apollonius a toto grécke meno, ktoré vo francúzštine znamená „ničiteľ“, bude Duchom vybrané, aby odsúdilo v Apo.9:11 deštruktívne použitie Svätej Biblie falošným protestantským kresťanstvom posledných dní; alebo práve tí, ktorí zorganizujú poslednú **veľkú katastrofu** . Apolonius prišiel do Jeruzalema s 22 000 vojakmi a **v sabatný deň** , počas veľkolepého verejného povstania, zmasakroval všetkých židovských divákov. Týmto svetským záujmom poškrvnili sobotu a Boh ich dal zabiť. A jeho hnev neutícha, pretože za týmto krvavým faktom je nariadená helenizácia Židov. Aténsky Gerontes, kráľovský delegát, nariadil pre všetkých ľudí helenizáciu bohoslužieb a mravov v Jeruzaleme ako v Samárii . Jeruzalemský chrám bol potom zasvätený Olympianovi Diovi a chrám hory Gerizim pohostinnému Diovi. Takto vidíme, ako Boh sťahuje svoju ochranu zo svojho chrámu, z Jeruzalema a z celého národa. Sväté mesto je plné ohavností, každé ohavnejšie ako to posledné. Platila však len Božia vôľa, a tak veľké bolo morálne a náboženské uvoľnenie po varovaní, ktoré predstavovalo deportácia do Babylonu.

Dan 11:32 *Zradcov zmluvy zvedie lichôtkami. Ale tí z ľudí, ktorí poznajú svojho Boha, budú konať neochvejne,*

32a- *Zradcov spojenectva zvedie lichôtkami*

Toto objasnenie potvrdzuje, že Boží trest bol zaslúžený a oprávnený. Na svätých miestach sa znesvätenie stalo normou.

32b- *Ale tí z ľudu, ktorí poznajú svojho Boha, budú konať pevne,*

V tejto tragédii sa úprimní a hodní veriaci vyznamenali svojou vernosťou a radšej zomreli ako mučeníci, než aby sa vzdali úcty k Bohu stvoriteľovi a jeho svätým zákonom.

Ešte raz, pri druhom čítaní, táto krvavá skúsenosť 1090 skutočných dní pripomína podmienky pápežskej vlády 1260 dní-rokov prorokovaných postupne v rôznych formách v Dan.7:25, 12:7 a Zj.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Pohľad na súčasné dianie v kontexte antiky

Aby som jasne pochopil, čo sa deje, vezmem si obraz kameramana, ktorý nakrúca kamerou scénu, ktorú pozorne sledoval. V tomto bode sa vzdáľuje, pričom naberá výšku a zorné pole sa čoraz viac rozširuje. Aby pohľad Ducha, aplikovaný na náboženské dejiny, dohliadal na celé náboženské dejiny kresťanstva, od jeho malých začiatkov, cez hodiny utrpenia, cez čas mučeníkov až po jeho slávny koniec poznačený návratom očakávaného Spasiteľa.

Dan 11:33 *a najmúdrejší z nich bude poučovať mnohých. Sú takí, ktorí na čas podľahnú meču a plameňu, zajatiu a lúpeži.*

33a- *a najmúdrejší z nich bude poučovať zástup*

Apoštoli Ježiša Krista, ako aj Pavol z Tarzu, ktorému vd'áčime za 14 listov novej zmluvy. Táto nová náboženská inštrukcia má názov „Evanjelium“ alebo Dobrá zvesť o spáse, ktorú Božia milosť ponúka vyvoleným. Týmto spôsobom nás Duch posúva vpred v čase a novým skúmaným cieľom sa stáva kresťanská viera.

33b- *Sú takí, ktorí na čas podľahnú meču a plameňu, zajatiu a drancovaniu.*

Istý čas hovoril Duch skrze anjela a tento čas bude predpovedaných dlhých 1260 rokov, ale za určitých rímskych cisárov Caligulu, Nera, Domitiana a Diokleciána byť kresťanom znamenalo zomrieť ako mučeník. V Zjavení 13:10 Duch pripomína časy pápežských rímskych násilností a hovorí: *Ak niekto vedie do zajatia, pôjde do zajatia; ak niekto zabíja mečom, musí byť zabitý mečom. Toto je vytrvalosť a viera svätých .*

Dan 11:34 *V čase, keď sa im nedarí, sa im trochu pomôže a mnohí sa k nim pridajú v pokrytectve.*

34a- Práve v tomto čase krutej nadvlády pápežstva sa objavila pomoc pokrytcov tohto verša. Ich identifikácia je založená na ich ignorovaní hodnôt a príkazov, ktoré učil Ježiš Kristus, a v tomto prípade pre túto cieľovú éru zákaz zabíjania mečom. Keď sa vrátite do histórie, môžete pochopiť, že široké protestantské hnutie od 15. storočia až do našej doby bolo spravodlivým Sudcom Ježišom Kristom hodnotené ako pokrytecké. Ich úplné opustenie od roku 1843 bude preto jednoduchšie na pochopenie a prijatie.

Dan 11:35 *Niektorí z mudrcov odpadnú, aby sa očistili, očistili a vybielili až do času konca, lebo ten nepríde až do určeného času.*

35a- *Niektorí z mudrcov padnú, aby sa očistili, očistili a vybielili až do času konca.*

Súdiac z tohto výroku, štandardom kresťanského života je skúšanie a selekcia na základe schopnosti znášať a trpieť prenasledovanie až do konca sveta. Takto moderný človek zvyknutý na mier a toleranciu už ničomu nerozumie. V týchto posolstvách nespoznáva svoj život. To je dôvod, prečo budú na túto tému uvedené vysvetlenia v Zj. 7 a 9:5-10. Boh naprogramoval dlhé obdobie náboženského mieru trvajúce 150 skutočných rokov, čiže „päť prorockých mesiacov“, no od roku 1995 sa toto obdobie skončilo a náboženské vojny sa opäť začali. Islam zabíja vo Francúzsku a inde po celom svete; a jeho pôsobenie sa má zintenzívniť, kým nezapáli celú zem.

35b- *pretože príde len v určený čas*

Tento koniec bude koniec sveta a anjel nám hovorí, že žiadne známky mieru alebo vojny nikomu nedovolia vidieť ich príchod. Závisí to od jediného faktora: od „*času označeného*“ Bohom, od konca 6000 rokov venovaných jeho výberu pozemských vyvolených. A práve preto, že sme od tohto termínu menej ako desať rokov, Boh nám dal milosť poznať dátum: 20. marec jari, ktorý predchádza 3. aprílu 2030, teda o 2000 rokov neskôr Kristovu zmiernu smrť. Bude pôsobiť mocne a víťazne, aby zachránil svojich vyvolených a zničil vražedných rebelov, ktorí ich chceli zabiť.

Katolícky pápežský režim „kresťanského“ Ríma: Veľký prenasledovateľ náboženských dejín západného sveta.

Práve k nemu by nás mal viesť model Antiochos 4. Typ si pripravil svoj antityp a čo povieme na toto prirovnanie? Iste vo fenomenálnom meradle, grécky prenasledovateľ konal 1090 skutočných dní, ale pápežstvo bude zúriť takmer 1260 skutočných rokov, čím prekoná všetky historické modely.

Dan 11:36 *Kráľ urobí, čo chce; bude sa vyvyšovať, bude sa chváliť nad všetkých bohov a bude hovoriť neuveriteľné veci proti Bohu bohov; bude sa mu dariť, kým nebude dokončený hnev, lebo to, čo je určené, sa splní.*

36a- Slová tohto verša zostávajú nejednoznačné a stále sa dajú prispôbiť gréckemu kráľovi a rímskemu pápežskému kráľovi. Odhaľujúca štruktúra proroctva musí byť pred povrchnými čitateľmi starostlivo ukrytá. Malý detail predsa označuje pápežský cieľ; je to presnosť: *pretože to, o čom sa rozhodne, sa aj splní.* Tento citát odzrkadľuje Dan. 9:26: *Po šesťdesiatich dvoch týždňoch bude Pomazaný odrezaný a nebude mať nič pre seba. Lud vládcu, ktorý príde, zničí mesto a svätú svätyniu—a ich koniec príde ako potopa; Je rozhodnuté , že pustošenie (alebo spustošenie) bude trvať až do konca vojny .*

Dan 11:37 *Nebude si vážiť bohov svojich otcov ani boha, ktorý má záľubu v ženách; nebude mať ohľad na žiadneho boha, lebo bude nadovšetko oslavovať sám seba.*

37a- *Nebude si vážiť bohov svojich otcov*

Tu je ten malý detail, ktorý objasňuje našu inteligenciu. Máme tu formálny dôkaz, že kráľom, na ktorý sa jeho slová zamerali, nemôže byť Antiochos 4, ktorý

si vážil bohov svojich otcov a medzi nimi toho najväčšieho, Dia, boha bohov Olympu, ktorému ponúkol židovský chrám v Jeruzaleme. Ziskavame tak nepopierateľný dôkaz, že cieľovým kráľom je skutočne rímsky pápežský režim kresťanskej éry. Odteraz sa teda všetky zjavené slová budú týkať tohto *kráľa odlišného* od Dan.7 a *drzého a prefíkaného* od Dan.8; Dodávam, tento *zničujúci alebo devastujúci kráľ* Dan.9:27. Všetky „raketové stupne“ podporujú *hlavu pápežského muža, malého a arogantného* umiestneného na vrchole nadvlády.

Rešpektoval pápežský Rím bohov svojich otcov? Oficiálne nie, pretože jej konverzia na kresťanstvo ju viedla k opusteniu mien pohanských rímskych božstiev. Zachovala si však formy a štýl ich uctievania: vyrezávané, vyrezávané alebo tvarované obrazy, pred ktorými sa jej ctitelia skláňajú a kľačia, aby sa modlili. Aby zachovala toto Bohom odsúdené správanie vo všetkých jeho zákonoch, znepriístupnila Bibliu bežným smrteľníkom a odstránila druhé z desiatich prikázaní živého Boha, pretože túto praktiku zakazuje a odhaľuje trest plánovaný pre jej porušovateľov. Kto môže chcieť skrývať udelený trest, ak nie diabol? Osobnosť pápežského režimu teda spadá do rámca definície navrhovanej v tomto verši.

37b- *ani božstvu, ktoré teší ženy*

Duch Boží práve tým, že uvažuje o pohanskom rímskom náboženstve opustenom pápežstvom, evokuje túto chúlостivú tému. Pretože sa obrátila chrbtom k svojmu zjavne sexuálnemu dedičstvu, aby prejavila hodnoty svätosti. Týmto navrhovaným božstvom je Priapus, mužský falus, ktorý pohanskí cirkevní otcovia Ríma uctievali ako božstvo. Stále to bolo dedičstvo gréckeho hriechu. A aby prerušila toto sexuálne dedičstvo, príliš bráni čistotu tela a ducha.

Dan 11:38 *On však bude ctieť boha pevností na svojom podstavci; tomuto bohu, ktorého jeho otcovia nepoznali, vzdá úctu zlatom a striebrom, drahými kameňmi a drahými predmetmi.*

38a- *On však bude ctieť boha pevností na svojom podstavci*

Zrodil sa nový pohanský boh: *boh pevností*. Jeho *podstavec* je v ľudských myšliach a jeho výška je taká vysoká ako dojem.

Pohanský Rím postavil pohanské chrámy otvorené všetkým vetrom; kapitálky podopreté stĺpkami postačovali. Ale prístupím ku kresťanstvu má Rím za cieľ nahradiť zničený židovský model. Židia mali uzavretý chrám s mocným vzhľadom, ktorý im dodával slávu a prestíž. Rím ho preto napodobní a postaví na oplátku románske kostoly pripomínajúce opevnené hrady, pretože vládne neistota a najbohatší páni opevňujú svoje domovy. Rím robí to isté. Svoje kostoly stavalo v strohom štýle až do čias katedrál a tam sa všetko zmenilo. Zaoblené strechy sa stávajú šípkami smerujúcimi k oblohe, a to vyššie a vyššie. Vonkajšie fasády nadobúdajú vzhľad čipky, sú obohatené o vitráže všetkých farieb, ktoré vnášajú dovnútra dúhové svetlo, ktoré zapôsobí na oslávencov, nasledovníkov a návštevníkov.

38b- *tomuto bohu, ktorého jeho otcovia nepoznali, vzdá úctu zlatom a striebrom, drahými kameňmi a cennými predmetmi.*

Aby boli ešte atraktívnejšie, vnútorné steny sú ***zdobené zlatom, striebrom, drahými perlami a drahými predmetmi*** : *veľká prostitútka Babylon* zo Zj 17:5 vie, ako sa predviesť, aby prilákala a prilákala svojich zákazníkov.

Pravý Boh sa nenechá zviest', pretože mu táto veľkoleposť neprospieva. Vo svojom prorocte odsudzuje tento pápežský Rím, s ktorým **nikdy** nemal ani najmenší vzťah. Jeho románske či gotické kostoly sú pre neho len pohanskými božstvami, ktoré slúžia len na zvädzanie duchovných ľudí, ktorých od neho odvracia: rodí sa nový boh: boh pevností a zvädza zástupy, ktoré veria, že našli Boha vchádzať do jeho múrov pod neúmerne vysokými stropmi.

Dan 11:39 *Práve s cudzím bohom zasiahne proti opevneným miestam - A pracoval na opevneniach pevností s cudzím bohom a naplní poctami tých, ktorí ho uznávajú, dá im dominovať nad mnohými, rozdelí krajiny im za odmenu.*

39a- *A pracoval na opevneniach pevností s cudzím bohom*

Pre Boha stojí pred ním len jeden aktívny boh, to znamená, ktorý je mu *cudzí* : je to diabol, Satan, pred ktorým Ježiš Kristus varoval svojich apoštolov a svojich učeníkov. V hebrejskom texte nejde o „konanie proti“, ale o „robenie“. To isté posolstvo sa bude čítať v Zj. 13:3 vo forme: *...drak mu dal svoju moc a svoju trón a veľkú moc* . Drak , ktorý je diablom v Zj. 12:9 , ale zároveň cisárskym Rímom podľa Zj. 12:3.

Navyše, konvertovaním na kresťanské náboženstvo rímska autorita prijala pravého Boha, ktorý jej bol cudzí, pretože to bol pôvodne Boh Židov, hebrejských potomkov Abraháma.

39b- *a naplní poctami tých, ktorí ho uznávajú*

Tieto pocty sú náboženské. Pápežstvo prináša kráľom, ktorí ho uznávajú ako zástupcu Boha na zemi, pečať božskej autority pre ich vlastnú autoritu. Králi sa skutočne stanú kráľmi až vtedy, keď ich cirkev zasväť v jednej zo svojich zbožštených *pevností vo Francúzsku, Saint-Denis a Reims*.

39c- *prinúti ich, aby dominovali nad mnohými*

Popery udeľuje cisársky titul, ktorý označuje vrchného kráľa dominujúceho nad ostatnými vazalskými kráľmi. Najznámejší: Karol Veľký, Karol V., Napoleon I. ' Hitler.

39d- *za odmenu im rozdelí pôdu.*

Táto pozemská a nebeská časná supervel'moc sa podľa jeho tvrdení dobre hodila kráľom zeme. Pretože vyriešil ich nezhody, najmä pokiaľ ide o dobyté alebo objavené krajiny. Takto bol v roku 1494 Alexander 6 Borgia, najhorší z pápežov, úradujúci vrah, vedený k tomu, aby stanovil poludníkovú líniu, aby sa medzi Španielskom a Portugalskom podelil o prisúdenie a vlastníctvo územia Južnej Ameriky, ktoré bolo znovu objavené od staroveku.

Tretia svetová vojna alebo 6. trúba Rev.9 .

Redukuje ľudstvo o tretinu svojej populácie a ukončuje národnú nezávislosť, pripravuje univerzálny režim, ktorý nastolí konečnú veľkú pohromu ohlásenú v Apo.1. Medzi agresívnych aktérov patrí islam v moslimských krajinách, preto vám ponúkam biblický pohľad na túto tému.

Úloha islamu

Islam existuje, pretože Boh ho potrebuje. Nie zachrániť, táto úloha spočíva **výlučne** na milosti, ktorú priniesol Ježiš Kristus, ale udrieť, zabiť, zmasakrovať svojich nepriateľov. Už v starej zmluve, aby potrestal neveru Izraela, sa Boh

uchýlil k „filištínskym“ ľudom. V príbehu, aby potrestal kresťanskú neveru, apeluje na moslimov. Pôvodom moslimov a Arabov je Izmael, syn Abraháma a Hagar, egyptský služobník Sáry, jeho manželky. A už v tom čase bol Izmael v spore s Izákom, legitímnym synom. To je natoľko, že s Božím súhlasom, na žiadosť Sáry, boli Agar a Izmael vyhnaní Abrahámom z tábora. A Boh sa postaral o vyhnaných ľudí, ktorých potomkovia, nevlastní bratia, by si zachovali nepriateľský postoj k Abrahámovmu potomstvu; prvý, židovský; druhý, v Ježišovi Kristovi, kresťan. Takto Boh prorokoval o Izmaelovi a jeho arabských potomkoch v 1M 16:12: „*Bude ako divý somár; jeho ruka bude proti všetkým a ruka všetkých bude proti nemu; a bude bývať oproti všetkým svojim bratom .*“ Boh chce dať najavo svoje myšlienky a svoj úsudok o veciach. Kristovi vyvolení musia poznať a zdieľať tento Boží plán, ktorý používa národy a mocnosti zeme podľa svojej najvyššej vôle. Treba poznamenať, že prorok Mohamed, zakladateľ islamu, sa narodil na konci 6. storočia po založení rímskokatolíckeho pápežstva v roku 538. Zdá sa, že islam útočí na pohanský katolicizmus a kresťanov vo všeobecnosti, keď sú zasiahnutí Božou kľatbou. . A tak je to od 7. marca 321, odkedy cisár Konštantín I. spôsobil, že sa upustilo od siedmeho dňa sobotného odpočinku v prospech svojho prvého dňa zasväteného „nepremoženému slnku“ (Sol Invictvs), našej súčasnej nedele. Ako mnohí dnešní kresťania, aj Konštantín chcel nesprávne označiť prestávku medzi kresťanmi a Židmi. Kritizoval kresťanov svojej doby za to, že judaizovali tým, že ctili Boží svätý sabat. Tento neoprávnený rozsudok od pohanského kráľa bol zaplatený a bude platiť až do konca trestami „*siedmich trúb*“ odhalených v Zjavení 8 a 9, neprerušovaným sledom nešťastí a tragédií. Posledný trest príde v podobe hroznej dezilúzie, keď sa zjaví Ježiš Kristus, aby odstránil svojich vyvolených zo zeme. Ale téma, ktorá bola práve spracovaná, téma „tretej svetovej vojny“, je sama osebe, šiestym z týchto prorokovaných božích trestov, v ktorých je islam dôležitým aktérom. Boh totiž prorokoval aj o Izmaelovi, keď v 1M 17:20 povedal: „*Čo sa týka Izmaela, počul som ťa. Hľa, požehnám ho a rozplodím ho a veľmi rozmnožím; splodí dvanásť kniežat a urobím z neho veľký národ .* Zatvorím túto zátvorku, aby som pokračoval v štúdiu v Dan.11:40.

Dan 11:40 V čase konca udrie proti nemu kráľ juhu . A kráľ severu sa zrúti na neho ako búrka s vozmi a jazdcami as mnohými lod'ami; vojde do krajiny a rozšíri sa ako prívál a prepad.

40a- *V čase konca*

Tentoraz je to skutočne koniec ľudských dejín; koniec času súčasných národov zeme. Ježiš ohlásil tento čas a povedal v Mt 24:24: *Toto dobré posolstvo o kráľovstve sa bude kázať po celom svete ako svedectvo všetkým národom. Potom príde koniec.*

40b- ***udrie proti nemu kráľ juhu***

Tu musíme obdivovať nesmiernu božskú jemnosť, ktorá umožňuje jeho služobníkovi pochopiť, čo zostáva skryté pred ostatnými ľudskými bytosťami. Zdá sa, že konflikt medzi kráľmi Seleuci a kráľmi Lagid, ale len zdanlivo, sa obnovuje a pokračuje v tomto verši, ktorý už nemôže byť zavádzajúci. Pretože v skutočnosti sme opustili tento kontext od veršov 34 až 36 a čas konca tejto novej

konfrontácie sa týka kresťanskej éry pápežského katolíckeho režimu a univerzálneho protestantizmu, ktorý vstúpil do svojej ekumenickej aliancie. Táto zmena kontextu si vyžaduje prerozdelenie rolí.

V úlohe „*ho*“: pápežská katolícka Európa a jej príbuzné kresťanské náboženstvá.

V úlohe „*kráľa juhu*“: dobyvateľský islam, ktorý musí ľudí previesť silou alebo ich dostať do otroctva, podľa akcií vedených jeho zakladateľom Mohamedom.

Všimnime si tu výber slovesa: *zraziť sa* ; v hebrejčine „*nagah*“, čo znamená udierať rohmi. Ako prídavné meno označuje zúrivého agresora, ktorý zvyčajne udrie. Toto sloveso dokonale zapadá do arabského islamu, ktorý je od konca druhej svetovej vojny nepretržite agresívny voči západnému svetu. Možné slovesá „*bojovať, bojovať, zraziť sa*“ naznačujú veľmi tesnú blízkosť, preto ide o národné susedstvo alebo susedstvo miest a ulíc. Obe možnosti potvrdzujú islam, ktorý je v Európe dobre zavedený kvôli náboženskému nezáujmu Európanov. Boje sa zintenzívnili od návratu Židov do Palestíny v roku 1948. Ťažká situácia Palestínčanov postavila moslimské národy proti západným kresťanským koloniálom. A v roku 2021 narastajú islamistické útoky a vytvárajú neistotu medzi európskymi národmi, predovšetkým Francúzskom, bývalým kolonizátorom severoafrických a afrických národov. Dôjde k väčšiemu národnému stretu? Možno, ale nie skôr, ako sa vnútorná situácia zhorší natoľko, že na pôde samotnej metropoly vyprodukuje brutálne skupinové strety. V ten deň bude Francúzsko v situácii občianskej vojny; v skutočnosti autenticky náboženská vojna: islam proti kresťanstvu alebo neveriacim bez Boha.

40c- *A kráľ severu sa naňho zrutí ako búrka s vozmí a jazdcami a s mnohými loďami.*

V Ezechovi 38:1 sa tento *kráľ severu* volá *Magog, knieža Roš* (Rusko) z *Mešechu* (Moskva) a *Tubalu* (Tobolsk) a čítame vo verši 9: *A pôjdeš hore, prídeš ako búrka, budeš ako oblak, ktorý zakryje krajinu, teba a všetky tvoje skupiny a mnoho národov s tebou.*

Prerozdelenie úloh: V úlohe „*kráľa severu*“, pravoslávneho Ruska a jeho moslimských spojencov. Opäť tu platí výber slovesa „*tourera sur ho*“ naznačuje náhly masívny prekvapivý útok zo vzduchu. Moskva, hlavné mesto Ruska, je v skutočnosti dosť ďaleko od Bruselu, európskeho hlavného mesta, a Paríža, jeho vojenského lídra. Európska prosperita spôsobila, že jej lídri boli slepí, až podcenili vojenský potenciál mocného Ruska. Vypustí vo svojej agresii lietadlá a tisíce tankov na pozemné cesty a množstvo námorných a podmorských vojnových lodí. A aby bol trest vyjadrený rázne, títo európski lídri neprestali ponižovať Rusko a jeho vodcov od zapáleného Vladimíra Žirinovského až po jeho nového súčasného „*cára*“ Vladimíra Putina (Vladimir: knieža sveta v ruštine).

Po určení aktérov sa traja príslušní „*králi*“ postaví proti sebe v podobe 7. „*sýrskej vojny*“, do ktorej sa zapojí nový národný Izrael; čo potvrdí nasledujúci verš. Momentálne je však „*kráľom*“ (*ním*) napadnutým Ruskom Európa Rímskej zmluvy.

40d- *postúpí do krajín, rozšíri sa ako potok a preleje sa.* Jeho drvivá vojenská prevaha umožňuje Rusku napadnúť Európu a obsadiť celý jej územný

rozsah. Zoči-voči tomu sa francúzske jednotky nevyrovnajú; sú rozdrvené a zničené.

Dan 11:41 *Vojde do najkrajšej krajiny a mnohí padnú; ale Edom, Moáb a knieža synov Ammonových budú vyslobodení z jeho ruky.*

41a- *Vstúpi do najkrajšej krajiny a mnohí podľahnú*

Ruská expanzia prebieha smerom na juh, kde sa nachádza Izrael, spojenec západných krajín, ktorý je zasa napadnutý ruskými jednotkami; Židia budú stále umierať.

41b- *ale Edom, Moáb a náčelník synov Ammon budú vyslobodení z jeho ruky*

Je to dôsledok vojenských aliancií, ktoré umiestnia tieto mená reprezentujúce moderné Jordánsko na ruskú stranu. V roku 2021 je už Rusko oficiálnym spojencom Sýrie, ktorú vyzbrojuje a chráni.

Dan 11:42 *A vystrel ruku na rôzne krajiny a Egyptská krajina neunikne.*

42a- Až od roku 1979 táto politická konfigurácia potvrdila proroctvo. Pretože toho roku v Camp Davide v USA egyptský prezident Anwar El Sadat oficiálne uzavrel spojenectvo s izraelským premiérom Menachemom Beginom. Strategická a politická voľba, ktorá sa v tom čase urobila, bola prijať vec tých najsilnejších, pretože Izrael bol silne podporovaný USA. V tomto zmysle mu Duch Boží pripisuje iniciatívu v snahe „*utiecť*“ skaze a katastrofe. Postupom času však hra zmení majiteľa a Izrael a Egypt sú od roku 2021 takmer opustené USA. Rusko uplatňuje svoje zákony na sýrsku oblasť.

Dan 11:43 *Bude vlastniť poklady zlata a striebra a všetky vzácne veci Egypta; Líbyjčania a Etiópčania ho budú nasledovať.*

43a- *Stane sa pánom nad pokladmi zlata a striebra a nad všetkými drahocennými vecami Egypta*

Vďaka príjmom z mýta za používanie Suezského prieplavu sa Egypt výrazne obohatil. Ale toto bohatstvo je dobré len v časoch mieru, pretože v časoch vojny sa obchodné cesty pustia. Egypt zbohatol vďaka cestovnému ruchu. Zo štyroch kútov zeme prichádzajú ľudia, aby rozjímali o jeho pyramídach, o múzeách obohatených o neustále objavy egyptských hrobiek ukrytých v podzemí už od staroveku. V týchto hrobkách odhalila hrobka mladého kráľa Tutanchamona predmety z masívneho zlata neznámej hodnoty. Rusko preto nájde v Egypte niečo, čím uspokojí svoju túžbu po vojnovnej koristi.

Na konci soboty 22. januára 2022 mi Duch priniesol argument, ktorý **bez možného sporu potvrdzuje** výklad, ktorý dávam Danielovi 11. Všimnime si v dvoch veršoch 42 a 43 dôležitosť jasnej zmienky nekódovanej, od názvu „*Egypt*“, čo je v tomto kontexte iná krajina ako tá, ktorá sa nazýva „*kráľ juhu*“. Avšak vo veršoch 5 až 32 bol *zamaskovaný* „*Egypt*“ z Ptolemaiovcov, ale identifikovaný ako „*kráľ juhu*“. **Zmena historického kontextu je tak potvrdená a nezvratne dokázaná**. Začínajúc kontextom staroveku, príbeh Daniela 11 končí „*časom konca*“ sveta, v ktorom je cieľom „*Egypt*“, spojenec kresťanského a agnostického západného tábora od roku 1979 – „*kráľ juhu*“, teda bojovný islam, a najmä nový „*kráľ severu*“, ruské pravoslávie.

43b- *Líbyjčania a Etiópčania ho budú nasledovať*

Prekladateľ správne preložil slová „*Puth* a *Cush*“ proroctva, ktoré označujú „*Líbyu*“, moslimské krajiny ležiace severne od Sahary, pobrežné krajiny

afrického pobrežia a pre Etiópiu, čiernu Afriku, všetky krajiny ležiace južne od Sahara. Veľký počet z nich prijal a prijal aj islam; v prípade Pobrežia Slonoviny za spoluúčasti francúzskeho prezidenta Nicolasa Sarkozyho, ktorému vďačíme aj za líbyjský chaos.

A tak, zasiahnutý Ruskom, sa „Egypt“ stáva korisťou všetkých predátorov a moslimské supy, jeho bratia, sa naň spustia, aby očistili jeho mŕtvolu a vzali si svoj podiel na koristi, ktorá ešte zostala po ruskom prepichnutí.

Jasným citovaním „Lýbie a Etiópie“, Duch označuje afrických náboženských spojencov „kráľa juhu“, ktorí by sa mali stotožniť s Arábiou, kde sa v roku 632 objavil prorok Mohamed, aby od Mekky šírili svoje nové náboženstvo nazývané islam. Podporuje ju mocné Turecko, ktoré sa v tomto konečnom kontexte vrátilo k fundamentalistickému, dobyvateľskému a pomstychtivému moslimskému náboženskému záväzku po tom, čo ponížilo svoje chvíľkové podriadenie sa západným sekulárnym hodnotám. Ale iné moslimské krajiny, ktoré sa nenachádzajú na „juhu“, ako Irán, Pakistan, Indonézia, sa môžu pripojiť ku „kráľovi juhu“, aby bojovali proti západným národom morálnymi hodnotami, ktoré všetky moslimské národy nenávidia. Táto nenávisť je v skutočnosti iba nenávisťou pravého Boha Ježiša Krista, ktorým západní kresťania opovrhujú. Takto trestá, prostredníctvom islamu a pravoslávia, židovskú, katolícku, ortodoxnú, protestantskú a dokonca adventistickú neveru v západnom svete; všetka monoteistická viera vinná voči nemu.

Dan 11:44 *Prídu správy z východu a zo severu a vydesia ho a vyjde vo veľkom hneve, aby zničil a zničil zástupy.*

44a- *Správy z východu a severu ho vystrašia*

Tieto dva hlavné body „východ a sever“ sa týkajú samotnej ruskej krajiny, v závislosti od toho, či sa spomína z pápežskej Európy alebo z Izraela, pretože proroctvo ich označuje za postupne napadnuté Ruskom vo veršoch 40 a 41. To znamená, že strach citovaný pochádza z ruského územia, ale čo môže takého dobyvateľa vystrašiť? Čo sa stalo s jeho krajinou, že ho tak vydesilo? Odpoveď nie je v knihe Daniel, ale v Zjavení 9, ktoré odhaľuje a zameriava sa na protestantské náboženstvo, ktorého globálna bašta je v USA. Záhada bude jasnejšia, ak vezmeme do úvahy túto existenciu USA. Od roku 1917, keď odbojný Rusko prijalo svoj socialistický a komunistický režim, ho od imperialistických kapitalistických USA natrvalo delila priepasť. Jednotlivec sa nemôže obohatiť na úkor blížneho, ak je komunista; preto sú tieto dve možnosti nezlučiteľné. Pod popolom pokoja tlejú ohne nenávisť a prosia o vyjadrenie. Len konkurencia a jadrová hrozba dokázali zabrániť najhoršiemu. Bola to bilancia jadrového teroru. Len bez použitia jadrových zbraní Rusko ovládne Európu, Izrael a Egypt. Ak sa rovnováha naruší, USA sa budú cítiť podvedené a ohrozené, a tak, aby znížili počet svojich úmrtí, vstúpia do vojny a najprv tvrdo zaútočia. Jadrové zničenie Ruska vyvolá strach medzi ruskými armádami roztrúsenými po okupovaných územiach.

44b- *a s veľkou zúrivosťou vyjde, aby zničil a vyhladil zástupy.*

Dovtedy sa bude Rusko niest' v duchu dobývania a brania koristi, no zrazu sa zmení jeho stav mysle, ruská armáda už nebude mať domov, kam by sa mohla vrátiť a jej zúfalstvo sa premení v túžbu „ničiť a vyhladiť zástupy“; ktorý bude „

treťou zo zabitých mužov “⁶. trúby zo Zj. Všetky národy vybavené jadrovými zbraňami tak budú faktami nútené použiť ich proti svojim osobným potenciálnym nepriateľom.

Dan 11:45 *Stany svojho paláca postaví medzi morami, smerom k slávnemu a svätému vrchu; potom dospeje na koniec bez toho, aby mu niekto pomohol.*

45a- *Stany svojho paláca postaví medzi morami, smerom k slávnemu a svätému vrchu*

Stany medzi morami , pretože jeho paláce už nie sú na zemi. Zúfalú situáciu ruských vojsk jasne opisuje Duch, ktorý ich odsúdil na tento osud. Pod palbou svojich protivníkov sú zatlačení späť do izraelskej krajiny. Všetci nenávidení, nemali žiadnu podporu ani súciti a boli vyhladení na židovskej pôde. Rusko tak zaplatí ťažký spor, ktorý mu Boh pripisuje od jeho podpory duchovných nepriateľov Izraela v starej aliancii, v čase jeho deportácie do Babylonu. Predala kone ľuďom z Týru, mesta pohanskej žiadostivosti. Ezech.27:13-14 potvrdzuje, Boh hovorí Týru: *Javan, Tubal (Tobolsk) a Meshech (Moskva) s tebou obchodovali; výmenou za váš tovar dali otrokov a mosadzný riad. Tí z domu Togarma (Arménsko) zásobovali vaše trhy koňmi, jazdcami a mulicami.* Bol to aj obchodný kameň úrazu pre Židov, ktorí s ním tiež obchodovali: Ez.27:17: *Júda a krajina Izrael s vami obchodovali; dali pšenicu z Minnithu, pečivo, med, olej a balzam, výmenou za váš tovar.* Pneumatika sa teda obohatila na ich úkor. Neskôr, v Ezechovi 28:12, pod názvom „kráľ Týru“, Boh hovorí priamo k Satanovi. Chápeme, že to bol on, kto využil luxus a bohatstvo nahromadené vo veľkých pohanských mestách, ktoré mu slúžili pod rúskom viacerých pohanských božstiev, skôr nevedome, ale vždy a všade v kultových formách, ktoré Boh považuje za ohavné. Na srdci nesie ťarchu frustrácie nahromadenej aj počas storočí a tisícročí ľudskej histórie. Táto frustrácia ospravedlňuje jeho hnev, ktorý je čiastočne vyprázdnený v podobe tohto posledného strašne deštruktívneho medzinárodného konfliktu.

Ale tento božský hnev proti obchodnej doprave z dávnych čias nás pozýva pochopiť, čo si Boh môže myslieť o súčasnej medzinárodnej doprave v medzinárodnom kontexte úplne postavenom na trhovom hospodárstve. Myslím si, že odpoveďou je zničenie veží Svetového obchodného centra v New Yorku 11. septembra 2001. O to viac, že v Zj. 18 proroctvo zdôrazňuje škodlivú úlohu obohacovania v dôsledku obchodu a medzinárodných výmen, pred ktorými sa akékoľvek pravidlo alebo božské náboženské právo rúca tak veľmi, ako je bezbožnosť.

Na konci Dan.11 je zničený dedičný protivník USA, Rusko. To im teda dá absolútnu moc nad všetkými, ktorí prežili medzinárodný konflikt. Beda porazeným! Musí sa skloniť a podriaďiť sa zákonu víťaza, nech je kdekoľvek na zemi a prežije.

Daniel 12

Dan 12:1 *V tom čase povstane Michael, veľké knieža, obranca synov tvojho ľudu; a bude to čas súženia, aké nebolo odkedy národy dovtedy existovali. V tom čase budú spasení tí z tvojich ľudí, ktorí budú zapísaní v knihe.*

1a- *V tom čase Michael povstane,*

Tento čas je koncom sveta, keď má Ježiš Kristus posledné slovo a vracia sa v sláve a sile svojho božstva, o ktoré dlho bojujú konkurenčné náboženstvá. V Zjv 1:7 čítame: Hľa, prichádza s oblakmi. A uvidí to každé oko, aj tí, čo ho prebodli; a všetky kmene zeme budú smútiť kvôli nemu. Áno. Amen! Na túto myšlienku si musíme zvyknúť, pretože pre každú svoju rolu si Boh dal iné meno, a preto sa v Danielovi a Zj. 12:7 predstavuje ako **Michael**, najvyššia hlava anjelského nebeského života, autoritu nad diablom a démonmi. Jeho meno, Ježiš Kristus, ho predstavuje iba pre vyvolených zeme, ktorých prišiel zachrániť pod týmto menom.

1b - *veľký vodca,*

*Tento veľký vodca je teda JaHWéH Michael Jesus Christ a práve jemu vo svojej charakterizovanej drzosti vzal pápežský režim vo svoj prospech jeho poslanie ako **večného** nebeského prostredníka až do roku 1843, teda od roku 538, sa datuje od začiatku r. pápežský režim a jeho inštalácia v meste Rím, v Lateránskom paláci na hore Caelius. Táto téma bola zahrnutá v Danielovi 8.*

1c- *obranca detí tvojho ľudu;*

*Obranca zasiahne, keď dôjde k útoku. A to bude aj prípad posledných hodín pozemského života vyvolených, ktorí zostali verní, dokonca odsúdení na smrť poslednými vzbúrencami. Tu môžeme nájsť všetky modely, ktoré ponúka Danielove príbehy, pretože sa naplňajú v konečnej tragickej situácii. V tomto poslednom **veľkom nešťastí** znovu prežijeme zázračné zásahy opísané v Dan.3, *pec* a jej štyri živé postavy, v Dan.5, dobytie *Veľkého Babylonu* Bohom, v Dan.6 sa *levy* stali neškodnými, *ale* aj koniec veľkého **nešťastia**, ktoré bolo predznamenané tým, čo postihlo Židov v – 168, 15. Kisleu, teda 18. decembra, v deň sabatu.*

1d- *a bude to čas súženia, akého nebolo, odkedy národy dovtedy existovali.*

Súdiac z tohto výroku, posledná veľká pohroma prekoná pohromu Židov, ktorú zorganizovali Gréci. V skutočnosti Gréci bili len Židov, ktorých našli na uliciach alebo vo svojich domovoch. Na konci sveta sú veci veľmi odlišné a moderné technológie umožňujú absolútnu kontrolu nad ľuďmi, ktorí žijú na zemi. Pomocou techník detekcie ľudí teda môžeme nájsť kohokoľvek kdekoľvek, na akomkoľvek mieste, kde sa skrýva. Preto je možné presne zostaviť zoznamy ľudí, ktorí vzdorujú nariadeným rozkazom. V tomto konečnom kontexte bude ľudsky možné vykorenenie vyvolených. Hoci sú vyvolení plní viery a nádeje vo svoje vyslobodenie, zažijú bolestivé hodiny; pre tých, ktorí budú stále slobodní, zbavení všetkého, ostatní budú v povstaleckých väzniciach a čakajú na svoju popravu. V srdciach volených predstaviteľov, s ktorými sa zle zaobchádza, ak nie sú zabití, zavládne utrpenie.

1e- *V tom čase budú spasení tí z tvojich ľudí, ktorí budú zapísaní v knihe.*

*Je to kniha života, pretože Boh bez počítača vytvoril zoznam všetkých stvorení, ktoré stvoril Adam a Eva a ich potomkovia. Na konci života každého človeka o konečnom osude rozhodol Boh, ktorý si ponechal dva zoznamy: zoznam vyvolených a zoznam padlých, v súlade s dvoma cestami, ktoré ľudstvu predstavil v 5M 30:19-20 : *nebo i zem, aby boli svedkami proti vám dnes: Predložil som vám život a smrť, požehnanie a kliatbu. Vyber si život, aby si žil ty a tvoje potomstvo, milovať Hospodina, svojho Boha, poslúchať jeho hlas a pridržať**

sa ho, lebo od toho závisí tvoj život a predĺženie tvojich dní... Podľa jeho voľby pre zlo je osud definitívny koniec rímskeho pápežstva, spálené v ohni, je nám zjavené v Dan.7:9-10; to kvôli jeho arogantným slovám voči Bohu bohov podľa Dan.11:36.

V Zjavení 20:5 je návrat Krista sprevádzaný vzkriesením mŕtvych v Kristovi, ktoré sa nazýva *prvé zmŕtvychvstanie*: *Blahoslavení a svätí sú tí, ktorí majú účasť na prvom vzkriesení, lebo druhá smrť na nich nemá moc.*

Dan 12:2 *Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, niektorí do večného života, a niektorí na potupu a večnú hanbu.*

2a- *Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, niektorí do večného života,*

Najprv si všimnime, že v bežnej normálnosti *mŕtvi* dobre spia v **prachu zeme** a nie v nádhernom raji alebo horiacom pekle, ako učia a veria falošné kresťanské alebo pohanské náboženstvá. Toto objasnenie obnovuje skutočný stav mŕtvych, ako sa učí v Kaz.9:5-6-10: *Pre všetkých, ktorí žijú, je nádej; a aj živý pes je lepší ako mŕtvy lev. Živí v skutočnosti vedia, že zomrú; ale mŕtvi nič nevedia a už za nich niet platu, keďže ich pamiatka je zabudnutá. A ich láska a ich nenávisť a ich závisť už zanikli; a už nikdy nebudú mať žiadnu účasť na ničom, čo sa deje pod slnkom. ... Čokoľvek tvoja ruka nájde spoločné s tvou silou, urob to; lebo v pekle, kam ideš, niet práce ani myslenia, ani poznania, ani múdrosti. (Prebývanie mŕtvych, čo je **prach zeme**).*

Po smrti niet žiadnej myšlienky, pretože myšlienka žije v mozgu človeka iba vtedy, keď je ešte nažive a živí sa krvou, ktorú posielajú tlkot jeho srdca. A táto krv musí byť sama očistená pľúcny dýchaním. Boh nikdy nepovedal nič iné, keďže Adamovi, ktorý sa stal hriešnikom neposlušnosťou, povedal v 1M 3:19: *V pote svojej tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš na zem, z ktorej si bol vzatý; lebo prach si a v prach sa obrátiš*. Na potvrdenie tohto stavu ničoty mŕtvych čítame v Ža 30:9: *Čo získate vyliatím mojej krvi, keď ma necháte zostúpiť do jamy? Prach ťa pochválil? Hovorí to o vašej lojalite?* Nie, pretože to nemôže podľa Ža.115:17: *Nie mŕtvi oslavujú Pána, nie je to nikto z tých, čo zostupujú na miesto ticha.* To však Bohu nebráni v tom, aby mohol dať znovu vzniknúť životu, ktorý predtým existoval, a práve táto tvorivá sila z neho robí Boha a nie anjela alebo človeka.

Tieto dve cesty majú dva konečné výsledky a Rev. 20 nám hovorí, že ich oddeľuje tisíc rokov siedmeho tisícročia. Zatiaľ čo všetok ľudský život zmizne z povrchu zeme na začiatku týchto tisíc rokov, padlí budú vzkriesení až po ich rozsudku vykonanom svätými a Ježišom Kristom v jeho nebeskom kráľovstve. Toto posolstvo pripojené k *siedmej trúbe* potvrdzuje Zj. 11:18 a hovorí: *Národy sa hnevali; a prišiel tvoj hnev a prišiel čas súdiť mŕtvych, odmeniť svojich služobníkov prorokov, svätých a tých, čo sa boja tvojho mena, malých i veľkých, a zničiť tých, ktorí ničia zem*. V tomto verši súd nad mŕtvymi vedie Boha k tomu, aby najprv vzkriesil svojich verných mŕtvych vyvolených, aby mohli súdiť zlých, ktorí sú v stave smrti.

2b- *a ostatným na potupu, na večnú hanbu.*

Večnosť bude patriť len živým. Po ich konečnom zničení pri poslednom súde zostanú pohana a *hanba* padlých len vo večnej pamäti vyvolených, anjelov a Boha .

Dan 12:3 *Tí, ktorí rozumejú, budú svietiť ako jas neba, a tí, čo mnohých učia spravodlivosti, budú svietiť ako hviezdy na veky vekov.*

3a- *Tí inteligentní budú žiariť ako nádhera neba*

Inteligencia povyšuje človeka nad zvieratá. Prejavuje sa svojou schopnosťou uvažovať, vyvodzovať závery pozorovaním faktov alebo jednoduchou dedukciou. Ak by ľudia neboli vzpurní v slobode, ktorú im Boh dáva, inteligencia by viedla celé ľudstvo k rovnakému uznaniu existencie Boha a jeho zákonov. Pretože od Mojžiša má Boh najvýznamnejšie udalosti svojho zjavenia ľuďom zaznamenané písomne. Tu je cesta uvažovania, ktorou sa treba riadiť. V dejinách hebrejského ľudu sa objavila monoteistická viera. Jeho svedectvo a jeho spisy majú preto prednosť pred všetkými ostatnými spismi pripisovanými tomu istému jedinečnému Bohu. To, že treba bojovať proti Božiemu ľudu, zostáva normálnou možnosťou, ale že treba bojovať proti svätým písmom, sa stáva diabolským dielom. Viera založená Ježišom Kristom čerpá svoje zdroje a odkazy z hebrejských písiem starej zmluvy, čo jej dáva legitimitu. Rímskokatolícka náuka však tento princíp nerešpektuje, a preto ani ona, ani islamský Korán nemôžu tvrdiť, že sú živým Bohom, tvorcom všetkého, čo žije a existuje. Ježiš potvrdil princíp tým, že v Jánovi 4:22 pripomenul, že *spasenie pochádza od Židov : Uctievať to, čo nepoznáte; uctievať to, čo vieme, pretože spása pochádza od Židov .*

V tejto prvej skupine vyvolených Boh označuje ľudí zachránených bez zvláštneho poznania kvôli ich vernosti, ktorá sa od Adama a Evy prejavuje v ohrození života; a to až do roku 1843. Sú spasení, pretože ich skutky svedčili o ich inteligencii a o tom, že prijímali božské zákony, ktoré sa prejavili ich poslušnosťou. V tejto skupine mali najvernejší a **najmierumilovnejší** protestanti až do jari 1843 úžitok z Božej trpezlivosti, ktorá od tohto dátumu ustanovila iba praktizovanie svojej svätej soboty. Zjv 2:24-25 potvrdí túto výnimku: *Vám, všetkým ostatným v Tyatíre, ktorí neprijímajú túto náuku a ktorí nepoznali hlbiny Satana, ako ich nazývajú , hovorím vám: Áno neklad'te na seba žiadnu inú zát'až; drž sa len toho, čo máš, kým nepridem.*

3b- *a tí, čo učia spravodlivosti zástup, budú svietiť ako hviezdy na veky vekov*

Táto druhá skupina je oddelená pre vysoký stupeň posvätenia, ktorý predstavuje na zemi od roku 1843. Vybraná prostredníctvom skúšky viery, ktorá bola pôvodne založená na nádeji na návrat Ježiša Krista, postupne na jar 1843 a na jeseň roku 1844 sa jeho posvätenie Bohom stalo oficiálnym obnovením soboty, ktorú znovu praktizoval, po dlhých storočiach temnoty, zabudnutia a pohrdania ním.

V tomto rozdelení do dvoch skupín sa odlišujú ich postavenie voči Božej spravodlivosti, ich postavenie voči jeho desiatim prikázaniam a jeho ďalším zdravotným a iným nariadeniam. Vo svojom pôvodnom texte 2M 20:5-6, druhé prikázanie vymazané Rímom, jasne odhaľuje dôležitosť, ktorú Boh pripisuje poslušnosti svojim prikázaniam, a pripomína dve cesty a dva protichodné konečné osudy: ... Som žiarlivý Bože kto potrestaj nepravosť otcov na deťoch do tretieho a

štvrtého pokolenia na tých, čo ma nenávidia a prestupujú moje prikázania, a zmiluj sa nad tými, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania, do tisícich pokolení .

V tomto verši Duch odhaľuje dôvod existencie *hviezd* v našom pozemskom stvorení. Mali dôvod existovať len preto, aby slúžili ako symbol pozemských vyvolených, ktorých vybral Boh; a je to 1M 1:17, čo zjavuje ich poslanstvo: *Boh ich umiestnil na nebeskú šíru, aby osvetlili zem*. Potom ich Boh použije, aby ukázal Abrahámovi množstvo jeho potomstva v 1M 15:5: *Spočítajte nebeské hviezdy, ak ich viete spočítať; takí budú tvoji potomkovia*.

Postavenie týchto duchovných *hviezd* sa však môže meniť v závislosti od skutkov, ktoré vykonal vykúpený veriaci. Tým, že *hviezda* duchovne padá svojou neposlušnosťou, padá , *padá z neba* . Obraz bude vyvolaný, aby zobrazil pád protestantskej viery v roku 1843, ohlásený skutočným nebeským znamením v roku 1833, v 6. pečati Zj . 6:13: *a nebeské hviezdy padali na zem, ako keď 'a figovník otrášený prudkým vetrom odhadzuje svoje zelené figy*. A opäť v Zj. 12:4: *Jeho chvost odvliekol tretinu hviezd na oblohe a hodil ich na zem*. Toto poslanstvo obnovuje poslanstvo z Dan. 8:10: *Povstala k nebeskému vojsku a zvrhla časť tohto vojska a hviezdy na zem a pošliapala ich* . Duch pripisuje rímskemu pápežskému režimu duchovný pád tretiny vykúpených veriacich; oklamaní ľudia, ktorí budú márne veriť v Kristovu spásu a dožadovať sa jeho spravodlivosti.

Dan 12:4 *Ty, Daniel, zachovaj tieto slová v tajnosti a zapečať knihu až do času konca. Mnohí si to potom prečítajú a vedomosti budú pribúdať.*

4a- Tento **čas konca** pozná niekoľko po sebe nasledujúcich fáz, ale oficiálne sa začal na jar roku 1843, keď vstúpil do platnosti Boží dekrét vopred napísaný v Dan. 8:14: *Do večera-rána 2300 a svätosť bude opodstatnené* . V roku 1994 bola druhá éra konca poznačená odsúdením univerzálnej adventistickej inštitúcie. Od roku 1843 sa číta Danielova kniha, ale nikdy nebola správne interpretovaná pred týmto dielom, ktoré pripravujem ešte v roku 2021 a toto od roku 2020. Je to teda tento dátum, ktorý predstavuje vrchol jeho poznania, a **preto** tam skutočný posledný **čas konca** , ktorý sa skončí skutočným návratom Ježiša Krista, známym a očakávaným, na jar 2030. Vidíme, že tento rok 2020 je už dobre poznačený Bohom, pretože celé ľudstvo je zasiahnuté smrteľnosťou vírus Covid-19, ktorý sa objavil v Číne v roku 2019, ale v pápežskej katolíckej Európe až od roku 2020. V roku 2021 vírusy zmutujú a naďalej útočia na vinné a rebelujúce ľudstvo.

Ilustrovaný adventistický test viery

Dan 12:5 *A ja, Daniel, som sa pozrel, a hľa, ďalší dvaja muži stáli, jeden na jednej strane rieky a druhý na druhej strane rieky.*

5a - Pamätajte! Daniel je na brehu rieky „Hiddekel“, Tiger, tento ľudozhút. Na oboch stranách rieky sú však dvaja muži, čo znamená, že jeden ju dokázal prejsť a druhý sa na to chystá. Už v Dan.8:13 sa uskutočnila diskusia medzi dvoma svätými.

Dan 12:6 *A jeden z nich povedal mužovi oblečenému v plátne, ktorý stál nad vodami rieky: Kedy bude koniec týmto zázrakom?*

6a- V Dan.8:14 dostali otázky svätých od Boha odpoveď 2300 večer-ráno, ktorá určila dátum 1843. Tento prístup sa tu opakuje a otázka sa tentoraz týka konca sveta; moment, keď proroctvo prestane byť užitočné. Otázka je položená Kristovi, ktorého predstavuje tento *muž oblečený v plátne*, ktorý stojí *nad riekou* a pozoruje jej prechod ľuďmi. Boh používa obraz prechodu cez Červené more, ktorý zachránil Hebrejov, no utopil ich egyptských nepriateľov.

Dan 12:7 *A počul som muža oblečeného v plátne, ako stojí nad vodami rieky. pozdvihol svoju pravú ruku a svoju ľavú ruku k nebu a prisahal na toho, kto žije naveky, že to bude v čase, v časoch a v polovici času a že všetky tieto veci skončia, keď sila ľudí svätých bude úplne zlomený.*

7a- *A počul som muža oblečeného v plátne, ktorý stál nad vodami rieky; zdvihol pravú ruku a ľavú ruku k nebesiam,*

V pozícii arbitra Ježiš Kristus dvíha svoju žehnajúcu pravú ruku a trestajúcu ľavú ruku k nebu, aby urobil slávnostné vyhlásenie.

7b- *a prisahal pri tom, ktorý žije naveky, že to bude v čase, v čase a v polovici času*

Citovaním prorockého trvania pápežskej vlády Kristus ukazuje a pripomína svoj rozsudok, ktorý v minulosti odsúdil jeho cirkev, aby znášala násilnosti pápežského režimu a kliatby barbarských invázií, ktoré mu predchádzali; je to kvôli opusteniu sabatu od 7. marca 321. Veriaci v časoch adventistických skúšok sú takto varovaní. Ale druhý dôvod vedie Boha k tomu, aby vyvolal túto pápežskú vládu; toto je dátum jeho začiatku, 538 n.l. Výber je rozumný, pretože tento dátum 538 bude slúžiť ako základ pre výpočty, ktoré nám proroctvo navrhne tým, že nám predstaví nové prorocké trvanie vo veršoch 11 a 12.

7c- *a že všetky tieto veci skončia, keď sa sila svätého ľudu úplne zlomí*

Táto krátka veta dobre vystihuje tentoraz skutočný moment konca: ten, kde sa na konci poslednej *veľkej pohromy* vyvolení ocitnú na pokraji vyhladenia, vyhladení z povrchu zeme; poznamenáva presnosť: *úplne rozbité*.

Dan 12:8 *Počul som, ale nerozumel som; a povedal som: Môj pane, aký bude výsledok týchto vecí?*

8a- Chudák Daniel! Ak je pochopenie jeho knihy stále záhadou pre tých, ktorí žijú v roku 2021, ako mimo jeho dosahu a zbytočné bolo toto pochopenie pre jeho vlastnú spásu!

Dan 12:9 *Povedal: Chod', Daniel, lebo tieto slová zostanú utajené a zapečatené až do času konca.*

9a- Anjelova odpoveď zanechá Daniela hladného, ale potvrdzuje neskoré naplnenie proroctva vyhradené pre čas konca kresťanskej éry.

Dan 12:10 *Mnohí budú očistení, obielení a prečistení; bezbožní budú robiť zlo a nikto z bezbožných nepochopí, ale rozumní pochopia.*

10a- *Mnohí budú očistení, vybielení a očistení*

vo verši 36 pápežskú identitu arogantného a despotického *kráľa*, ktorý sa *povyšuje nad všetkých bohov* a dokonca nad jediného pravého *Boha*.

10b- *bezbožní budú robiť zlo a nikto zo zlých nepochopí,*

Anjel evokuje princíp, ktorý bude pokračovať až do skončenia sveta, predĺžovanie zla je znázornené v proroctvách Daniela predĺžením „medzy“ *gréckeho hriechu* a „*železa*“ rímskej sily až do návratu Krista. . Bezbožným bude

dvojnásobne brániť v porozumení: po prvé ich osobným nezaujmom a po druhé mocou *klamu*, ktorú dal Boh, ktorá im umožňuje *uveriť ľži* podľa 2 Tes. 2:11-12: *Aj Boh im posielal moc zmätok, aby uverili ľži , aby tí, čo neverili pravde, ale mali záľubu v nepravosti, boli odsúdení .*

10c- *ale tí, čo majú rozum, pochopia.*

Tento príklad dokazuje, že duchovná *inteligencia* je zvláštny dar daný Bohom, ale predchádza jej dobré využitie základnej *inteligencie danej všetkým normálnym ľuďom*. Pretože aj v tomto štandarde si ľudia mylia vzdelanie a jeho diplomy s *inteligenciou* . Spomínam si teda na tento rozdiel: inštrukcie umožňujú vkladať údaje do ľudskej pamäte, ale iba *inteligencia* umožňuje ich dobré a rozumné použitie.

Dan 12:11 *Odkedy prestane ustavičná ~~obet~~a nastane ohavná pustatina, uplynie tisícdeväťdesiat dní.*

11a- *Od času, keď prestane večné ~~obetovanie~~*

Ešte vám to musím pripomenúť, ale slovo „*obet*“ sa v pôvodnom hebrejskom texte nevyskytuje. A táto presnosť je rozhodujúca, pretože toto *večnosť* sa týka nebeského kňazstva Ježiša Krista. Pápežstvo reprodukovaním jeho príhovoru na zemi odoberá Ježišovi Kristovi jeho úlohu príhovorca za hriechy svojich vyvolených.

Táto uzurpovaná paralelná pozemská služba sa začína v roku 538; dátum, kedy sa Vigilius I. prvý pápež s titulom, usadil v Ríme, v Lateránskom paláci, na hore Caelius (neba).

11b- *a kde vznikne ohavná pustatina*

pápežská rímska vláda citovaná v Dan.9:27 : *a na krídle bude ohavnosti spustošenia až záhuby, a bude zničená [podľa toho, čo bolo nariadené, na puste] [zeme] .*

V tomto verši, ktorý sa zameriava na dátum 538, sa Duch zameriava iba na pápežský Rím, čo vysvetľuje singularizáciu slova „ohavnosť“. Nebolo to tak v Dan.9:27, kde boli zapojené obe fázy Ríma, pohanská a potom pápežská.

Všimnime si záujem a dôležitosť zoskupenia v tomto verši dvoch vecí: „*vytrhnutie večného*“ ku Kristovi v Dan.8:11 a *pápežské „krídlo*“, ktoré nesie „*ohavnú spúšť*“ citovanú v Dan. 9:27. Spojením týchto dvoch činov s tým istým dátumom 538 a tou istou entitou Duch potvrdzuje a dokazuje, že autorom týchto previnení je skutočne rímske pápežstvo.

V Dan 11:31 nám akcia pripisovaná gréckemu kráľovi Antiochovi 4 predstavila typický model toho, čo Boh nazýva „*ohavnosťou spustošenia*“. Popery ho reprodukuje, ale dlhých 1260 krvavých rokov.

11c- *bude tisícdeväťdesiat dní.*

Aby boli uvedené prorocké doby trvania, ktoré sa týkajú času konca, nefalšovateľné, jednotka je umiestnená pred číslom vo všetkých Danielových proroctvách: dni 1290 ; dni 1335 (ďalší verš); Dan.8:14: *večer-ráno 2300* ; a už v Dan.9:24: týždňov 70.

Máme len veľmi jednoduchý výpočet: 538 + 1290 = 1828.

Zaujmom tohto dátumu 1828 je dať adventistickému podujatiu univerzálny charakter, keďže sa zameriava na tretí z piatich ročníkov adventistických

konferencií, ktoré sa konali v Albury Park v Londýne za prítomnosti anglickej kráľovskej rodiny.

Dan 12:12 *Blahoslavený, kto čaká a príde až do tisíctristotridsaťpäť dní.*

12a- Len tento verš nám dáva význam týchto dvoch prorockých trvania. Témou je čakanie na návrat Krista, ale konkrétne čakanie založené na numerických propozíciách uvedených v Biblii. Je potrebný nový výpočet: $538 + 1335 = 1873$. Anjel nám predkladá dva dátumy, ktoré označujú začiatok a koniec adventistickej skúšky viery vykonanej medzi rokmi 1828 a 1873 . nasmerované na dátumy 1843 a 1844, ktoré boli práve príčinou dvoch po sebe nasledujúcich očakávaní slávneho návratu Ježiša Krista do USA, teda do protestantských krajín.

Na obraze prechodu rieky „Tiger“, tiger požírajúci ľudské duše, sú tieto dátumy 1843-1844, vďaka ktorým prešiel zavrhnutý protestant z duchovného života do duchovnej smrti. Na druhej strane ten, kto prešiel skúškou, vychádza z tohto nebezpečného prechodu živý a Bohom požehnaný. Od Boha dostáva konkrétne blahoslavenstvo: „*Blahoslavený, kto dosiahne 1873!* »

Dan 12:13 *A ty choď k svojmu koncu; odpočynieš a budeš stáť o svoje dedičstvo na konci dní.*

13a- Daniel po prvom vzkriesení, v ktorom bude vzkriesený, objaví význam všetkých vecí, ktoré nám odovzdal. Ale pre adventistov, ktorí sú stále nažive, bude jeho učenie stále doplnené o zjavenia obsiahnuté v Jánovej apokalypse.

Knihá Daniel dobre skrýva svoje obrovské bohatstvo. Zaznamenali sme tam lekcie povzbudenía, ktoré Pán adresuje svojim vyvoleným v posledných dňoch, pretože tieto posledné dni sa vrátia k norme strachu a neistoty, ktorá prevládala počas celej ľudskej histórie na zemi. Ešte raz, ale naposledy, zvolení predstaviteľa budú vybraní a zodpovední za nešťastia, ktoré postihnú vzbúrencov, ktorí prežili Tretiu svetovú vojnu, ohlásenú v Dan.11:40-45 a Rev.9:13. Ezechiel 14 predstavuje štandardné modely viery: Noeho, Daniela a Jóba. Tak ako Noe, aj my budeme musieť uniknúť a odolať myšlienkovému prúdu sveta stávaním našej archy vernosti Bohu. Rovnako ako Daniel, aj my musíme zostať pevne odhodlaní plniť si svoju povinnosť ako volení predstaviteľa tým, že odmietneme štandard stanovený falošným náboženstvom. A ako Jób, aj my budeme musieť prijať utrpenie fyzicky a duševne, kedykoľvek to Boh dovolí, pričom budeme mať pred Jóbom výhodu: vďaka jeho skúsenosti sme sa dozvedeli, prečo Boh dopúšťa tieto skúšky.

Knihá Daniel nám tiež umožnila lepšie pochopiť neviditeľný nebeský život. Toto, objavením tejto postavy menom Gabriel, meno, ktoré znamená „ten, ktorý vidí tvár Boha“. Je prítomný vo všetkých dôležitých misiách plánu Božej spásy. A musíme si uvedomiť, že v nebeskom kráľovstve Božom bol on a všetci dobrí anjeli zbavení prítomnosti Michaela, anjelského vyjadrenia Boha, v čase jeho pozemského vtelenia, teda 35 rokov. Vo veľkom zdieľaní lásky zdieľa aj Micael svoju autoritu a súhlasí s tým, že bude len „jedným z hlavných vodcov“. Ale Gabriel ho predstavil aj Danielovi, vyvolenému spomedzi vyvolených, ako „*Vodcu tvojho ľudu*“. A Dan.9 nám veľmi jasne odhaľuje všetko, čo Ježiš prichádza vykonať, aby zachránil svojich verných vyvolených. Projekt božej

spásy je teda jasne ohlásený a potom zavŕšený 30. apríla ukrižovaním Ježiša Krista.

Kniha Daniel nám ukázala, že vieru môže preukázať iba dospelý. A že podľa Boha sa dieťa po vstupe do trinásteho roku stáva dospelým. Takže trpké ovocie, ktoré prináša krst detí a dedičstvo náboženského narodenia, môžeme vidieť len vo všetkých falošných náboženstvách. Ježiš povedal v Markovi 16:16: *Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; kto neuverí, bude odsúdený*. To teda znamená, že pred krstom musí byť prítomná a preukázaná viera. Po krste ju Boh skúšal. Aj ďalšia perla zjavená v Danielovi, tieto Ježišove slová z Mt 7:13 sú potvrdené: *Vojdite tesnou bránou. Lebo široká je brána, široká cesta, ktorá vedie do záhuby a je mnoho tých, ktorí prechádzajú touto cestou*; a tiež v Mt 22:14: *Lebo mnohí sú povolaní, ale málo vyvolených*; podľa Dan.7:9 *desať miliárd povolaní zodpovedať sa Bohu len za jeden milión z vykúpených vyvolených spasení, pretože budú skutočne dobre slúžiť Bohu Stvoriteľovi, v Kristovi v Duchu Svätom*.

Kapitola 12 práve položila základy štruktúry knihy Apokalypsa tým, že pripomenula dátumy 538, 1798, 1828, 1843-1844 skryté a navrhované, ale zásadné pre rozdelenie času v Apokalypse, a 1873. Ďalší dátum, 1994, bude byť postavený pre nešťastie jedných a šťastie druhých.

Úvod do prorockej symboliky

Vo všetkých biblických podobenstvách Duch používa pozemské prvky, ktorých určité kritériá môžu symbolizovať anonymné entity, ktoré predstavujú spoločné kritériá. Každý použitý symbol preto treba preskúmať vo všetkých jeho aspektoch, aby sme z neho vyťažili ponaučenia skryté Bohom. Vezmite si napríklad slovo „*mora*“. Podľa Gn 1:20 ho Boh osídlil zvieratami všetkých druhov, nespočítanými a anonymnými. Jeho prostredie je osudné pre človeka, ktorý sa živí dýchaním vzduchu. Stáva sa tak symbolom smrti pre človeka, ktorý sa právom môže báť aj jej slanosti, ktorá robí Zem sterilnou. Je zrejmé, že tento symbol nie je pre ľudstvo priaznivý a pre svoj význam smrti Boh dá svoje meno hebrejskej umývacej nádrži, ktorá predznamenáva vody krstu. Teraz pokrstiť znamená ponoriť sa, zomrieť utopený, aby sme opäť žili v Ježišovi Kristovi. Neospravedlnený stavec opäť vstáva a nesie Kristovu spravodlivosť. Vidíme tam všetko bohatstvo jediného prvku božského stvorenia: *mora*. Na základe tohto učenia lepšie pochopíme význam, ktorý Boh dáva tomuto veršu z Daniela 7:2-3: „... a hľa, štyri nebeské vetry sa roztrhli nad veľkým morom. A z mora vyšli štyri veľké zvieratá, ktoré sa navzájom líšili. Vedzte, že „štyri nebeské vetry“ naznačujú univerzálne vojny, ktoré privádzajú víťazné národy k dominantnej moci. „*Veľké more*“ tu symbolizuje ľudské masy pohanských národov, ktoré nectia Boha, ale sú v jeho očiach rovné zvieratám „*mora*“. Vo výraze „štyri nebeské vetry“, „štyri“ predstavujú 4 svetové strany smerov Sever, Juh, Východ a Západ. „*Nebeské vetry*“ prinášajú zmeny vo vzhľade oblohy, fúkajú oblaky, spôsobujú búrky a prinášajú dážď; odtláčaním oblakov podporujú slnečný svit. Rovnako aj vojny spôsobujú veľké spoločensko-politické zmeny, obrovské otrasy, ktoré dávajú dominanciu novému víťaznému ľudu vyvolenému Bohom, ale bez jeho požehnania. Pretože je označený ako „*zvíra*“, nemá nárok na požehnania, ktoré majú byť ponúknuté pravým ľuďom; jeho verní vyvolení, ktorí kráčajú v božskom svetle od Adama a Evy, a to až do skončenia sveta. A kto sú jej volení predstavitelia? Tí, v ktorých pozná svoj obraz, keďže človek bol stvorený na Boží obraz podľa Gn 1:26. Všimnite si tento rozdiel: človeka stvoril alebo stvoril Boh na svoj obraz, zatiaľ čo zvíra je vytvorené jeho prostredím, morským, pozemským alebo nebeským, na príkaz daný Bohom. Výber slovesa označuje rozdiel v postavení.

Ako druhý príklad si vezmeme slovo „*zem*“. Podľa 1M 1:9-10 je toto meno „*zem*“ dané suchej zemi, ktorá vyšla z „*mora*“; obraz, ktorý Boh využije v Zj. 13, aby symbolizoval protestantskú vieru, ktorá vzišla z katolíckej viery. Pozrime sa však na iné aspekty „*zeme*“. Pre človeka je priaznivé, keď ho vyživuje, ale nepriaznivé, keď má podobu vyprahnutej púšte. Záleží teda na dobrom zalievaní z neba, aby bolo pre človeka požehnaním. Toto zalievanie môže pochádzať aj z riek, ktoré ho pretekajú; preto je samotné Božie slovo v Biblii prirovnávané k „*prameňu živej vody*“. Je to prítomnosť alebo neprítomnosť tejto „*vody*“, ktorá určuje povahu „*zeme*“ a duchovne kvalitu viery človeka pozostávajúcej zo 75% vody.

Ako tretí príklad si zoberme hviezdy na oblohe. Po prvé, „*slnko*“, na pozitívnej strane, svieti; podľa Gn 1:16 je svetlom „dňa“, ohrieva a podporuje rast rastlín, z ktorých si človek vyrába jedlo. Negatívom je, že pre nadmerné teplo alebo nedostatok dažďa spaľuje úrodu. Galileo mal pravdu, je v strede nášho vesmíru a všetky planéty v jeho systéme sa točia okolo neho. A predovšetkým je najväčší, Biblia o ňom hovorí ako o „*najväčšom*“ v 1M 1:16, je najhorúcejší a nie je dostupný. Všetky tieto kritériá z neho robia dokonalý obraz Boha, v ktorom sa nachádzajú všetky tieto vlastnosti. Nikto nemôže vidieť Boha a žiť, o nič viac, ako môže postaviť svoje nohy na „*slnko*“; jediná mužská hviezda, všetky ostatné sú planéty alebo feminizované hviezdy. Po ňom „*mesiac*“, „*najmenší*“: podľa 1M 1:16 je svetlom noci, tmy, ktorej vládne. „*Mesiac*“ má preto len negatívnu správu. Hoci je k nám najbližšia, táto hviezda si dlho uchováva tajomstvo svojej skrytej stránky. Nesvieti sama o sebe, ale ako všetky ostatné planéty nám v postupnom cykle posiela späť slabé svetlo, ktoré dostáva zo „*slnka*“. Podľa všetkých týchto kritérií je „*mesiac*“ dokonalým symbolom, ktorý predstavuje po prvé judaistické náboženstvo a po druhé falošné kresťanské náboženstvo rímskokatolíckeho pápežstva od roku 538 po súčasnosť a luteránsky protestantizmus, kalvínsky a anglikánsky, od roku 1843. Na oblohe sú aj „*hviezdy*“, ktoré podľa Gn 1:14-15-17 majú dve úlohy, ktoré zdieľajú so „*slnkom a mesiacom*“. Úlohu „*označovania epoch, dní a rokov*“. „*a „osvetlenie zeme*“. Väčšina z nich svieti len v čase tmy, v noci. Je to ideálny symbol, ktorý predstavuje služobníkov Božích, tých pravých, kým im proroctvo neprisúdi pád; čo naznačuje zmenu ich duchovného stavu. Toto bude posolstvo, ktoré Boh použije, aby vyvolal pád kresťanskej obete rímskej lži v Dan.8:10 a Zj.12:4; a pád univerzálneho protestantizmu v Zj. 6:13 a 8:12. Izolovaná „*hviezda*“ označuje katolícke pápežstvo v Zj. 8:10-11, protestantskú vieru v Zj. 9:1; a zhromaždení v korune do počtu 12, víťazného Vyvoleného zhromaždenia, v Zj. 12:1. Dan.12:3 ich označuje ako symbol „*tých, ktorí učia spravodlivosť zástup*“, teda „*tých, ktorí osvecujú zem*“ svetlom daným Bohom.

Týchto päť symbolov bude hrať dôležitú úlohu v proroctve o apokalypse. Môžete si teda precvičiť objavovanie skrytých správ, ktoré nesú kritériá prezentovaných symbolov. Ale niektoré by bolo ťažké objaviť, a tak sám Boh naznačuje kľúč k tajomstvu vo veršoch Biblie, ako sú slová „*hlava a chvost*“, ktoré možno pochopiť len podľa významu, ktorý im dáva Boh v Iz.9: 14, kde čítame: „*hlavou je richtár alebo starší, chvostom je prorok, ktorý učí lži*“. Ale verš 13 navrhuje paralelne, teda nesúci rovnaký význam, „*palmová ratolesť a trstina*“; „*trstina*“, ktorá bude reprezentovať rímske pápežstvo v Zj. 11:1.

Existuje aj symbolický význam číslíc a čísel. Ako základné pravidlo máme vo vzostupnom poradí:

- Pre číslo „1“: jedinečnosť (božská alebo číselná)
- Pre číslo „2“: nedokonalosť.
- Pre číslo „3“: dokonalosť.
- Pre číslo „4“: univerzálnosť (4 svetové strany)
- Pre číslo „5“: muž (mužská alebo ženská ľudská bytosť).
- Pre číslo „6“: nebeský anjel (nebeská bytosť alebo posol).

Pre číslo „7“: plnosť. (Tiež: pečať Boha stvoriteľa)

Nad týmto číslom máme kombinácie sčítaní prvých siedmich základných číslíc; príklady: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ a $7+4$; $12 = 7+5$ a $6+6$; $13 = 7+6$. Tieto voľby majú duchovný význam vo vzťahu k témam, ktorým sa venujeme v týchto kapitolách Zjavenia. V knihe Daniel nájdeme prorocké posolstvá týkajúce sa mesiášskej kresťanskej éry v kapitolách 2, 7, 8, 9, 11 a 12.

V knihe Zjavenie zjavené apoštolovi Jánovi je symbolický kód čísiel kapitol mimoriadne zjavný. Kresťanská éra je rozdelená na dve hlavné historické časti.

Prvá, pripojená k číslici „2“, pokrýva väčšinový čas doktrinálnej „nedokonalosti“ kresťanskej viery reprezentovanej od roku 538 rímskokatolíckym pápežstvom, dedičom náboženskej normy zavedenej od 7. marca 321 pohanským rímskym cisárom Konštantínom.^{ja} Kapitola 2 pokrýva celý čas medzi rokmi 94 a 1843.

Druhá časť reprezentovaná číslom „3“ sa od roku 1843 týka „adventistického“ času, času, keď Boh požaduje apoštolskú doktrinálnu „dokonalosť“ obnovenú v súlade s programom prorokovaným božským dekrétom citovaným v Dan.8:14. Táto dokonalosť bude dosahovaná postupne až do návratu Krista očakávaného na jar 2030.

Nad číslom 7 číslo 8, $2+6$, evokuje čas nedokonalosti (2) diabolských diel (6). Číslo 9, $3+6$, označuje čas dokonalosti (3) a rovnako diabolských diel (6). Číslo 10, $3+7$, prorokuje pre čas dokonalosti (3), plnosť (7) božského diela.

Číslo „11“ alebo hlavne $5+6$ mieri do obdobia francúzskeho ateizmu, v ktorom je človek (5) spájaný s diablom (6).

Číslo „12“, teda $5+7$, odhaľuje spojenie človeka (5) s Bohom stvoriteľom ($7 =$ plnosť a jej kráľovská pečať).

Číslo „13“ alebo $7+6$ označuje plnosť (7) kresťanského náboženstva spojeného s diablom (6); pápežský najprv (*more*) a protestantský (*zem*) v posledných dňoch.

Číslo „14“ alebo $7+7$ sa týka adventistického diela a jeho univerzálnych posolstiev (*Večné evanjelium*).

Číslo „15“, teda $5+5+5$ alebo 3×5 , evokuje čas ľudskej (3) dokonalosti (5). Je to tá, ktorá označuje koniec času milosti. Duchovná „*pšenica*“ je zrelá na zber a uskladnenie v nebeských stodolách. Príprava vyvolených je ukončená, pretože dosiahli Bohom požadovanú úroveň.

Číslo „16“ sa v Zjavení týka času, keď Boh vyleje „*posledných sedem nádob svojho hnevu*“ na svojich náboženských nepriateľov, neverné kresťanstvo v kapitole 13.

Číslo „17“ má svoj význam, podobne ako to predchádzajúce, z témy, ktorú mu dáva Boh vo svojom proroctve: v Zjavení 17 je to symbol „súdu veľkej *smilnice*“ Bohom. V Biblii sa prvé použitie tohto symbolického čísla týka veľkonočného týždňa, ktorý začína 10. dňom ^{prvého} mesiaca v roku a končí 17. ^{dňom}. Pascha, do bodky dokončená na úrovni dní smrti „*Baránka Božieho*“ Ježiša Krista, je prorokovaná na dni-roky v 70. ^z „*70 týždňov*“ rokov Dan.9:24 až 27. Proroctvo 70. ^{týždňa} verša 27 teda pokrýva čas siedmich rokov medzi dátumami 26

a 33. Cieľom, ktorý proroctvo naznačuje, je Veľká noc na jar, „*uprostred*“ týchto siedmich rokov prorockého týždňa. citované v Dan.9:27.

Pre posledných skutočných „adventistov“ sa číslo 17 bude týkať 17 storočí praktizovania Rímskej nedele, hriechu ustanoveného 7. marca 321. Výročie konca týchto 17 storočí, 7. marec 2021, otvorilo „čas *koniec*“ prorokoval v Dan.11:40. Tento „čas“ je priaznivý na splnenie tohto posledného varovného trestu, ktorý označuje tretiu svetovú vojnu a Boh ho tiež prorokuje „šiestou trúbou“ zjavenou v Zj. 9:13 až 21. Ekonomický krach spôsobený Covidom -19 vírus označuje rok 2020 (od 20. marca 2020 do 20. marca 2021) ako rok začiatku božích trestov.

Témou kapitoly „18“ je trest „*Veľkého Babylona*“.

Kapitola „19“ sa zameriava na kontext návratu v sláve Ježiša Krista a jeho konfrontáciu s ľudskými rebelmi.

Kapitola „20“ evokuje siedme tisícročie, na pustej zemi, kde je diabol zajatý, a v nebi, kde vyvolení postupujú súdiť životy a skutky zlých mŕtvych vzbúrencov, ktorých Boh zavrhol.

Kapitola „21“ nachádza symboliku 3x7, teda dokonalosť (3) božského posvätenia (7) reprodukovaniu vo vyvolení vykúpených zo zeme.

Vidíme teda, že proroctvo má za tému vyvolenosť adventizmu v Zj. 3, 7, 14 = 2x7 a 21 = 3x7 (rast smerom k dokonalosti posvätenia).

Kapitola „22“ otvára čas, keď na znovuzrodenej a obnovenej zemi Boh dosadí svoj trón a vyvolených svojho večného kráľovstva.

adventizmu

Kto sú teda títo synovia a dcéry Božie? Mohli by sme to rovno povedať, pretože tento dokument poskytne všetky potrebné dôkazy, že toto Božie Zjavenie je adresované Bohom „adventistickým“ kresťanom. Či sa nám to páči alebo nie, Božia vôľa je suverénna a od jari 1843, keď vstúpil do platnosti dekrét prorokovaný v Danielovi 8:14, štandard „Adventistov siedmeho dňa“ je výlučným kanálom, ktorý stále spája Boha a jeho ľudskí služobníci. Ale pozor! Táto norma sa neustále vyvíja a odmietnutie tejto evolúcie, chcené Bohom, spôsobilo, že jej oficiálnu inštitucionálnu reprezentáciu od roku 1994 vyvracia Ježiš Kristus. Čo je adventizmus? Toto slovo pochádza z latinského „adventus“, čo znamená: príchod. To Ježiša Krista, pre jeho veľký konečný návrat v sláve Otca, sa očakávalo na jar 1843, na jeseň 1844 a na jeseň 1994. Tieto falošné očakávania stanovené v Božom projekte však mali vážne následky. tragické duchovné následky pre tých,

ktorí pohľadali týmito prorockými oznámeniami a ich očakávaniami, pretože ich suverénne organizoval veľký Boh stvoriteľ. Takže každý, kto v tomto dokumente spozná svetlá navrhnuté Ježišom Kristom, sa v priamom dôsledku stane „adventistom“, „siedmeho dňa“, ak nie medzi ľuďmi, bude to tak pre Boha; toto, len čo zanechá nábožný zvyšok prvého dňa, aby praktizoval zvyšok siedmeho dňa, nazývaného sabat, posvätený Bohom od stvorenia sveta. Príslušnosť k Bohu zahŕňa doplnkové božské požiadavky; so sabatom si vyvolený adventista bude musieť uvedomiť, že aj jeho fyzické telo je vlastníctvom Boha, a ako také ho bude musieť živiť a starať sa oň ako o vzácny božský majetok, telesnú svätyňu. Lebo Boh predpísal človeku v Gn 1,29 jeho ideálnu stravu: „ *A Boh povedal: Hľa, dávam vám každú bylinu, ktorá rodí semeno, ktorá je na tvári celej zeme, a každý strom, ktorý má v sebe. ovocie zo stromu a rodiace semeno: to bude tvoj pokrm.* ”

Adventistické myslenie je neoddeliteľné od kresťanského projektu zjaveného Bohom. Návrat Ježiša Krista sa spomína v mnohých biblických citátoch: Ž 50,3: „ *Náš Boh prichádza, nezostáva v tichu; pred ním je požierajúci oheň, okolo neho prudká búrka* “; Ža.96:13: „ *...pred Pánom! Lebo prichádza, lebo prichádza súdiť zem; bude súdiť svet v spravodlivosti a ľud podľa svojej vernosti.* » ; Iz.35:4: „ *Povedz tým, čo sa trápia srdcom: Naberte odvahu, nebojte sa; tu je tvoj Boh, príde pomsta, odplata Božia; On sám príde a zachráni ťa* “; Oz.6:3: „ *Poznajme, usilujme sa poznať Hospodina; jeho príchod je taký istý ako príchod úsvitu. Príde po nás ako dážď, ako jarný dážď, ktorý zalieva zem* “; v písmach novej zmluvy čítame: Mt 21:40: „ *Keď príde Pán vinice, čo urobí s týmito nájomníkmi?* » ; 24:50: „ *... pán tohto sluhu príde v deň, ktorý neočakáva, av hodinu, o ktorej nevie,* “; 25:31: „ *Keď príde Syn človeka vo svojej sláve, so všetkými anjelmi, zasadne na trón svojej slávy.* » ; Jea.7:27: „ *My však vieme, odkiaľ pochádza tento; ale Kriste, keď príde, nikto nebude vedieť, odkiaľ je.* » ; 7:31: „ *Mnohí zo zástupu v neho uverili a hovorili: Či Kristus, keď príde, urobí ešte mocnejšie skutky ako tento?* » ; Židom 10:37: „ *Ešte chvíľku: ten, kto má prísť, príde a nebude meškať.* ” Posledné Ježišovo svedectvo: Ján 14:3: „ *A keď odídem a pripravím vám miesto, opäť prídem a vezmem vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, boli aj vy.* ” Svedectvo anjelov: Skutky 1:11: „ *A oni povedali: Muži Galilejskí, prečo sa prestávate pozeráť do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý spomedzi vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.* ” Adventistický projekt Mesiáša sa objavuje v: Iz. 61:1-2: „ *Duch Pána, Jahveho, je nado mnou, lebo Jahve ma pomazal, aby som niesol dobrú správu chudobným; Poslal ma uzdraviť skrúšených, vyhlásiť zajatým slobodu a väzňom vyslobodenie; vyhlásiť rok priazne Jahveho, ...* ” Tu, čítajúc tento text v nazaretskej synagóge, Ježiš prestal čítať a zavrel knihu, pretože zvyšok, týkajúci sa „ *dňa pomsta* “ mala byť vykonaná až o 2003 rokov neskôr, za jeho slávny božský návrat: „ *a deň pomsty od nášho Boha; utešiť všetkých utrápených;* »

Adventizmus má dnes viacero tvárí a po prvé, oficiálny inštitucionálny aspekt, ktorý v roku 1991 odmietol posledné svetlá, ktoré mu Ježiš ponúkol, prostredníctvom skromného ľudského nástroja, ktorým som ja. Podrobnosti sa v tomto dokumente zobrazia tam, kde je to vhodné. Po celej zemi existuje množstvo disidentských adventistických skupín. Toto svetlo je im adresované prednostne. Ona je „veľkým svetlom“, ku ktorému chcela priviesť adventistov naša staršia

duchovná sestra Ellen Whiteová. Svoju prácu prezentovala ako „malé svetlo“, ktoré vedie k „veľkému“. A vo svojom poslednom verejnom posolstve, oháňajúc sa Svätou Bibliou v oboch rukách, vyhlásila: „Bratia, odporúčam vám túto knihu. Jeho želanie je teraz splnené; Daniel a Zjavenie sú úplne dešifrované striktným použitím biblických kódov. Dokonalá harmónia odhaľuje veľkú Božiu múdrosť. Čitateľ, nech ste ktokoľvek, vyzývam vás, aby ste nerobili chyby minulosti, ste to vy, kto sa musí prispôbiť božskému plánu, pretože Všemohúci sa neprispôsobí vášmu pohľadu. Odmietnutie svetla je smrteľným hriechom bez akejkoľvek nápravy; krv preliata Ježišom Kristom to nezakryje. Uzatváram túto dôležitú zátvorku a vraciam sa k ohlásenej „*kalamite*“.

Skôr než pristúpim k príbehu Apokalypsy, musím vám vysvetliť, prečo sú vo všeobecnosti proroctvá inšpirované Bohom pre nás, ľudské bytosti, životne dôležité v najväčšej miere, pretože ich poznanie alebo opovrhovanie bude mať za následok večný život alebo trvalú smrť. Dôvod je nasledovný: ľudské bytosti majú radi stabilitu a preto sa boja zmeny. V dôsledku toho chráni túto stabilitu a premieňa svoje náboženstvo na tradíciu, pričom zavrhuje všetko, čo sa prezentuje v aspekte novosti. Takto na záhubu ako prví konali Židia starej božskej aliancie, ktorých Ježiš neváha odsúdiť ako „*synagógu Satana*“ v Zj. 2:8 a 3:9. Pridŕžaním sa tradície otcov verili, že sa im tak podarí ochrániť vzťah s Bohom. Čo sa však stane v tomto prípade? Človek už nepočúva Boha, keď k nemu hovorí, ale žiada Boha, aby ho počúval. V tejto situácii Boh už nenachádza svoj účet, o to viac, že ak je pravda, že on sám sa nemení na svojom charaktere a úsudku, ktorý zostáva večne rovnaký, je tiež pravdou, že jeho projekt neustále rastie a neustále sa mení. Na potvrdenie tejto myšlienky stačí jeden verš: „*Cesta spravodlivých je ako žiarivé svetlo, ktorého jas rastie až do polovice dňa.* (Pro 4:18).“ „*Cesta*“ tohto verša je ekvivalentná „*ceste*“ stelesnenej v Ježišovi Kristovi. To dokazuje, že aj pravda viery v Krista sa postupom času vyvíja podľa Božej voľby, v súlade s jeho plánom. Kandidáti na večnosť by mali dať Ježišovým slovám taký význam, aký si zaslúžia, keď im povedal: „*Tomu, kto zachová moje skutky až do konca, dám...* (Zj. 2:26)“. Mnoho ľudí si myslí, že stačí udržať to, čo ste sa naučili od začiatku až do konca; a to už bola chyba národných Židov a lekciami Ježiša v jeho podobenstve o talentoch. Ale to znamená zabudnúť, že pravá viera je trvalý vzťah s Duchom živého Boha, ktorý sa stará o to, aby dal svojim deťom pokrm, ktorý vychádza z jeho úst v každom čase a v každom čase. Božie slovo sa neobmedzuje na sväté spisy Biblie, po ňom natrvalo zostáva živé „Logos“, Slovo, ktoré sa na chvíľu stalo telom, Kristus konajúci v Duchu Svätom, aby pokračoval v dialógu s tými, ktorí ho majú milovať a hľadať ho celou dušou. Môžem dosvedčiť tieto veci, pretože som osobne ťažil z tohto príspevku nového svetla, ktorý zdieľam s tými, ktorí ho milujú rovnako ako ja. Novinka prijatá z neba neustále zlepšuje naše chápanie jej zjaveného projektu a musíme sa vedieť rozhodnúť a opustiť zastarané interpretácie, keď sa stanú zastaranými. Biblia nás k tomu vyzýva: „*Všetko skúmajte; drž sa toho, čo je dobré;* (1Tes.5:21).“

Boží súd sa neustále prispôsobuje tomuto progresívnemu vývoju svetla inšpirovaného a zjaveného vyvoleným depozitárom jeho veštcov. Prísna úcta k tradícii teda spôsobuje stratu, pretože bráni ľudským bytostiam prispôbiť sa evolúcii programu šetrenia postupne odhaľovaného až do konca sveta. Existuje výraz, ktorý nadobúda svoju plnú hodnotu v náboženskej oblasti, je to: pravda súčasnosti alebo súčasná pravda. Aby sme lepšie pochopili túto myšlienku, musíme sa pozrieť do minulosti, kde sme v časoch apoštolov mali dokonalú náuku viery. Neskôr, v prorokovaných časoch extrémnej temnoty, bolo učenie o apoštoloch nahradené učením o dvoch „Rímoch“; cisársky a pápežský, dve fázy toho istého božského projektu pripraveného pre diabla. Preto dielo reformy ospravedlňuje svoj názov, pretože zahŕňa vykorenenie falošných doktrín a opätovné zasadenie zničených dobrých semien apoštolskej doktríny. S veľkou trpezlivosťou Boh dal čas, veľa času, aby Jeho svetlo bolo obnovené do úplného zavŕšenia. Na rozdiel od pohanských bohov, ktorí nereagujú, pretože neexistujú, Boh Stvoriteľ žije večne a svoju existenciu ukazuje svojimi reakciami a nenapodobiteľnými činmi; nanešťastie pre človeka, pod rúškom tvrdých trestov. Ten, kto rozkazuje prírode, kto riadi blesky, hromy a blesky, kto prebúdza sopky a núti ich chrliť oheň na previnilé ľudstvo, kto spôsobuje zemetrasenia a spôsobuje ničivé prílivové vlny, je tiež ten, kto prichádza šepkať v mysliach svojich volených predstaviteľov, napredovanie svojho projektu, na čo sa chystá, ako avizoval už dávno predtým. „*Lebo Pán, Hospodin, nerobí nič, kým nezjaví svoje tajomstvo svojim služobníkom prorokom*“, podľa Ámosa 3:7.

Prvý pohľad na Apokalypsu

Ján, apoštol Pána Ježiša Krista, nám vo svojom vystúpení opisuje obrazy, ktoré mu Boh dáva vo videní, a posolstvá, ktoré počuje. Zjavne, ale len naoko, Zjavenie, preklad gréckeho „apokalupsis“, nič neprezrádza, pretože si zachováva svoj tajomný aspekt nepochopiteľný pre množstvo veriacich, ktorí ho čítajú. Záhada ich odrádza a obmedzujú sa na ignorovanie odhalených tajomstiev.

Boh to nerobí bezdôvodne. Takýmto konaním nás učí, aké sväté je jeho Zjavenie a ako také je určené len jeho vyvoleným. A práve tu je vhodné mať v téme jasno, jeho vyvolenými nie sú tí, ktorí sa o tom vyhlasujú, ale výlučne tí, ktorých on sám uznáva za svojich služobníkov, pretože vyčnievajú, falošní veriaci, svojou vernosťou a poslušnosťou. .

„Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa musí **rýchlo** stať, a ktoré dal poznať tým, že poslal svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý svedčil o Božom slove a svedectve Ježiša Krista , všetko, čo videl. (Zj. 1:1-2).

Tak ten, ktorý vyhlásil v Jánovi 14:6: „Ja som cesta, pravda a život; nikto neprichádza k Otcovi, iba cezo mňa“, prichádza cez svoju Apokalypsu, svoje Zjavenie, aby ukázal svojim služobníkom cestu pravdy, ktorá im umožňuje získať večný život ponúkaný a ponúkaný v jeho mene. Preto ho získajú len tí, ktorých posúdi ako hodných ho prijať. Potom, čo Ježiš svojou pozemskou službou konkrétne ukázal, čo tvorí vzor pravej viery, spozná tých, ktorí sú hodní jeho a jeho dobrovoľnej zmiernej obeť, pretože sa skutočne zaviazali k tejto vzorovej ceste, po ktorej kráčal pred nimi. Navrhovaným štandardom je jeho plné zasvätenie službe Bohu. Ak Majster povedal Pilátovi: „...prišiel som na svet, aby som vydal svedectvo pravde...“ (Ján 18:37), v tom istom svete musia jeho vyvolení urobiť to isté.

Každá záhada má svoje vysvetlenie, no na jeho získanie musíte použiť kľúče, ktoré otvárajú a zatvárajú prístup k tajomstvám. Ale bohužiaľ pre povrchne zvedavých, hlavným kľúčom je samotný Boh, osobne. Vo svojom voľnom čase a

podľa svojho neomylného a dokonale spravodlivého úsudku otvára alebo zatvára ľudskú inteligenciu. Táto prvá prekážka robí zjavenú knihu nezrozumiteľnou a Svätá Biblia sa vo všeobecnosti stáva zbierkou článkov náboženského alibizmu, keď ju čítajú falošní veriaci. A týchto falošných veriacich je veľmi veľa, a preto na zemi Ježiš znásobil svoje varovania o falošných Kristoch, ktorí sa objavia až do konca sveta, podľa Mt 24:5-11-24 a Mt. :21 až 23, kde varuje pred falošnými tvrdeniami tých, ktorí po ňom volajú.

Apokalypsa je teda zjavením dejín pravej viery, ktorú Ježiš Kristus uznal v Otcovi a v Duchu Svätom, ktorý pochádza od Otca, jediného Boha stvoriteľa. Táto pravá viera kvalifikuje svojich vyvolených, ktorí prechádzajú obdobiami extrémneho náboženského zmätku počas temných storočí. Táto situácia ospravedlňuje symbol *hviezd*, ktoré Boh pripisuje vyvoleným, ktorých aj na chvíľu pozná, pretože ako oni podľa Gn 1:15 svietia v tme, „*aby osvetlili zem*“. »

Druhý kľúč k Zjaveniu je skrytý v knihe proroka Daniela, jednej z kníh starej zmluvy, ktorá predstavuje prvého z „dvoch Božích svedkov“ *citovaných v Zj. 11:3*; druhá je Zjavenie a knihy novej zmluvy. Počas svojej pozemskej služby Ježiš upriamil pozornosť svojich učeníkov na tohto proroka Daniela, ktorého svedectvo je zaradené v historických knihách do svätej židovskej „Tóry“.

Božské zjavenie má formu dvoch duchovných stĺpcov. Je tak pravda, že knihy Daniel a kniha Apokalypsa, ktorá bola daná Jánovi, sú vzájomne závislé a dopĺňajú sa, aby ako dva stĺpce niesli hlavné mesto božského nebeského zjavenia.

Zjavenie je teda príbehom pravej viery, ktorý Boh definuje v tomto verši: „*Blahoslavený, kto číta a počúva slová proroctva a zachováva, čo je v ňom napísané! Lebo čas je blízko* (Zj. 1:3).

Sloveso „čítať“ má pre Boha presný význam, ktorý spája skutočnosť porozumenia prečítanému posolstvu. Táto myšlienka je vyjadrená v Iz.29:11-12: „*Všetko zjavenie je vám ako slová zapečateného zvitku, ktoré sa dávajú mužovi, ktorý vie čítať, a hovoria: Toto si prečítajte! A kto odpovedá: Nemôžem, lebo je to zapečatené; alebo ako kniha, ktorú človek daruje človeku, ktorý nevie čítať, a hovorí: Prečítajte si toto! A kto odpovie: Nevie čítať.*“ Týmito prirovnaniami Duch potvrdzuje nemožnosť porozumieť božským posolstvám zakódovaným pre tých, ktorí „ho ctia ústami a perami, ale ktorých srdce je od neho ďaleko“, podľa Iz.29:13: „*Pán povedal: Keď toto približuje sa ku mne ľud, ctia ma svojimi ústami a perami; ale jeho srdce je odo mňa ďaleko a strach, ktorý má zo mňa, je len prikázaním ľudskej tradície*“.

K prvému sa pripája tretí kľúč. Nachádza sa aj v Bohu, ktorý si suverénne vyberá spomedzi svojich vyvolených toho, komu umožní „čítať“ proroctvo, aby osvietil svojich bratov a sestry v Ježišovi Kristovi. Lebo Pavol to pripomenul v 1. Kor. 12:28-29: „*A Boh ustanovil v cirkvi najprv apoštolov, po druhé prorokov, po tretie učiteľov, potom tých, čo majú dar zázrakov, potom tých, čo majú dary uzdravovania, pomáhať, vládnuť, hovoriť rôznymi jazykmi. Sú všetci apoštoli? Sú všetci proroci? Sú to všetci lekári?*“.

V poriadku vedenom Bohom sa neimprovizuje ako prorok na základe osobného ľudského rozhodnutia. Všetko sa deje tak, ako učil Ježiš v podobenstve,

nesmieme sa ponáhľať, aby sme zaujali prvé miesto vpredu na javisku, ale naopak, musíme sedieť vzadu v miestnosti a čakať, ak to bude potrebné. , že Boh nás pozýva ísť do prvého radu. Neašpiroval som na žiadnu konkrétnu rolu v jeho diele a mal som len veľkú chuť pochopiť význam týchto zvláštnych posolstiev, ktoré som čítal v Zjavení. A bol to Boh, kto, skôr ako som pochopil význam, ma povolal vo videní. Nenechajte sa teda prekvapiť výnimočne svietivým charakterom diel, ktoré uvádzam; je ovocím autentického apoštolského poslania.

Momentálna neschopnosť porozumieť jej tajomstvám odhaleným v kóde je preto normálna a očakávaná v poriadku ustanovenom Bohom. Nevedomosť nie je chybou, pokiaľ nie je dôsledkom odmietnutia daného svetla. V prípade odmietnutia toho, čo zjavuje prostredníctvom prorokov, ktorých poveril touto úlohou, je božia veta bezprostredná: je to pretrhnutie vzťahu, ochrany a nádeje. A tak misionársky prorok Ján dostal od Boha kódované videnie na konci času, iný misionársky prorok vám dnes predkladá dekódované vízie Daniela a Zjavenia a ponúka vám všetky záruky božského požehnania prostredníctvom ich vznešenej jasnosti. Pre toto dekódovanie len jeden zdroj: Biblia, nič iné ako Biblia, ale celá Biblia, pod osvetlením Ducha Svätého. Božia pozornosť a jeho láska sa zameriava na najjednoduchšie ľudské stvorenia, ako sú poslušné deti, ktoré sa v čase konca stali vzácnymi. Pochopenie božskej myšlienky možno dosiahnuť len v úzkej a intenzívnej spolupráci medzi Bohom a jeho služobníkom. Pravda sa nedá ukradnúť; ona si to zaslúži. Prijímajú ho tí, ktorí ho milujú, ako božskú emanáciu, ovocie, esenciu milovaného a uctievaného Pána.

Úplná konštrukcia veľkého Zjavenia, ktorú dopĺňajú knihy Daniel a Zjavenie, je obrovská a klamlivo zložitá. Pretože v skutočnosti Boh často spomína tie isté témy pod rôznymi a navzájom sa dopĺňajúcimi aspektmi a detailmi. Na úrovni, ktorú dnes ovládam v tejto téme, je v skutočnosti veľmi jednoduché zhrnúť zjavenú náboženskú históriu.

Stále tu zostáva štvrtý kľúč: sme to my sami. Musíme byť vyvolení, pretože naša duša a celá naša osobnosť musia zdieľať s Bohom všetky jeho predstavy dobra a zla. Ak k nemu niekto nepatrí, je isté, že jeho doktrínu v tom či onom bode napadne. Slávne Zjavenie sa javí ako jasné iba v posvätených mysliach vyvolených. Pravda je taká, že sa o nej nedá vyjednávať, nedá sa s ňou vyjednávať, treba ju brať tak, ako je, alebo nechať. Ako učil Ježiš, o všetkom sa rozhoduje „áno“ alebo „nie“. A to, čo človek pridáva, pochádza od Zlého.

Stále zostáva základné kritérium, ktoré Boh vyžaduje: úplná pokora. Pýcha na dielo je legitímna, ale hrdosť nikdy nebude: „*Boh sa pyšným bráni ale on dáva milosť pokorným* (Jak.4:6).“ Pýcha je koreňom zla, ktoré spôsobilo diablov pád s jeho obludnými dôsledkami pre neho samotného a pre všetky Božie nebeské a pozemské stvorenia, a preto je pre pyšnú bytosť nemožné dosiahnuť vyvolenie v Kristovi.

Pokora, skutočná pokora, spočíva v uznaní našej ľudskej slabosti a dôvere v slová Krista, keď nám hovorí: „*bezo mňa nemôžete nič urobiť* (Ján 15:5)“. V tomto „*nič*“ sa nachádza predovšetkým možnosť porozumieť významu jeho kódovaných prorockých posolstiev. Poviem ti prečo a dám ti vysvetlenie. Pán vo svojej múdrosti, svojej božskej múdrosti inšpiroval Daniela svojimi proctvami v prvkoch oddelených desaťročiami. Predtým, ako ma inšpiroval myšlienkou urobiť

komparatívnu syntézu všetkých týchto proroctiev rozdelených do kapitol, nikto to predtým neurobil. Lebo len vďaka tejto technike získajú obvinenia predložené Bohom presnosť a jasnosť. Tajomstvo svetla je založené na syntéze všetkých prorockých textov, paralelnom štúdiu údajov z jeho samostatných kapitol a predovšetkým na hľadaní duchovného významu symbolov, s ktorými sa v Biblii stretávame. Kým nebola použitá táto metóda, kniha Daniel, bez ktorej je proroctvo zo Zjavenia úplne nepochopiteľné, spomínané božské obvinenia príliš neznepokojovali tých, ktorých sa týkali. Aby sa táto situácia zmenila, Duch Svätý Ježiša Krista ma inšpiroval, aby som objasnil, čo bolo dovtedy zahmlené. Identifikácia štyroch hlavných cieľov Božieho hnevu je teda odhalená nesporným spôsobom. Boh nepozná inú autoritu ako autoritu svojho písaného slova a je to tá, ktorá odsudzuje a obviňuje, pod titulom svojich „*dvoch svedkov*“ podľa Zj. 11:3, pozemských a nebeských hriešnikov. Pozrime sa teraz na tento zjavený prorocký príbeh v súhrne.

Prvá časť : História deportácií Izraela od roku 605

Daniel prichádza do Babylonu (-605) Dan.1

Danielove vízie po sebe nasledujúcich vládcov

1-Chaldejská ríša: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Médská a Perzská ríša: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Grécka ríša: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Rímska ríša: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Európske kráľovstvá: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Pápežský režim: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Druhá časť : Daniel + Zjavenie

Proroctvo o prvom príchode Mesiáša odmietnuté Židmi: Daniel 9.

Prenasledovanie Židov gréckym kráľom Antiochom IV. Epifanom (-168):
oznámenie o *veľkej pohrome* : Dan.10:1. Splnenie: Dan.11:31. Rímske perzekúcie (70): Dan.9:26.

Po Chaldejcoch, Médoch a Peržanoch Gréci nadvláda Ríma, cisársky, potom pápežský, od roku 538. V Ríme sa kresťanská viera stretáva so svojím smrteľným nepriateľom vo svojich dvoch po sebe nasledujúcich cisárskych a pápežských fázach: Dan.2 :40 až 43; 7:7-8-19 až 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 až 6-13 až 16; 13:1-10; 14:8.

Od roku 1170 (Pierre Valdo), dielo reformácie až po návrat Krista: Apo.2:19-20-24 až 29; 3:1 až 3; 9:1-12; 13:11 až 18.

V rokoch 1789 až 1798 trestná akcia francúzskeho revolučného ateizmu: Zj. 2:22; 8:12; 11:7-13.

Ríša Napoleona I : Apo.8:13.

Od roku 1843 skúška adventistickej viery a jej dôsledky: Daniel 8:14; 12:11-12; Rev.3. Pád tradičného protestantizmu: Zj 3:1 až 3; jeho trest: Zj 9:1 až 12 (⁵ *trúbka*). Blahoslavení adventistickí priekopníci: Zj.3:4-6.

Od roku 1873 oficiálne požehnanie univerzálnej inštitúcie adventistov siedmeho dňa: Daniel 12:12; Zj. 3:7; pečať *Božia* : Zj.7; jeho univerzálne poslanie alebo posolstvá od troch anjelov: Zjv 14:7 až 13.

Od roku 1994, podrobená skúške prorockej viery, inštitucionálna adventistická viera klesla: Zj 3:14 na 19. Dôsledok: pripojila sa k protestantskému táboru, ktorý bol od roku 1844 odmietaný: Zj.9:5-10. Jeho trest: Zjv 14:10 (*aj on bude piť ...*).

V rokoch 2021 až 2029, tretia svetová vojna: Daniel 11:40 až 45; Zj.9:13 až 19 (⁶ *trúbka*).

V roku 2029, koniec času kolektívnej a individuálnej milosti: Apo.15.

Univerzálna skúška viery: nedel'ný zákon uložený: Zj. 12:17; 13:11-18; 17:12-14; sedem posledných rán: Rev.16.

Na jar 2030 „*Armagedon*“: rozhodnutie o smrti a slávnom návrate Krista: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Zj. 13:15; 16:16. *Siedma trúba* : Zjv 1:7; 11:15-19; 19:11 až 19. *Siedma posledná rana* : Zj. 16:17. *Žatva* alebo vytrhnutie vyvolených: Zj.14:14 až 16. *Vinobranie* alebo trestanie falošných náboženských učiteľov: Zj.14:17 až 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Od jari 2030, siedmeho tisícročia alebo veľkej soboty pre Boha a jeho vyvolených: porazený, Satan je pripútaný na pustej zemi na tisíc rokov : Zj. 20:1 až 3. V nebi vyvolení súdia padlých: Daniel 7: 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

Okolo roku 3030 Posledný súd: sláva vyvolených: Apo.21. *Druhá smrť* na zemi: Daniel 7:11; 20:7 až 15. Na obnovenej zemi: Zj.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Symboly Ríma v prorockve

Nejasný aspekt prorockiev je založený na použití rôznych symbolov, aj keď sa týkajú tej istej entity. Stávajú sa teda komplementárnymi, namiesto toho, aby sa navzájom vylučovali. To umožňuje Bohu zachovať tajomný aspekt textov a

vytvoriť v náčrte rôzne aspekty cieľového subjektu. Tak je to aj s jeho hlavným cieľom: Rímom.

V Dan.2, vo vízii sochy, je to štvrtá ríša so symbolom „*nohy zo železa*“ . „*Železo*“ odráža jeho drsný charakter a jeho latinské motto „*DVRA LEX SED LEX*“, v preklade: „zákon je tvrdý, ale zákon je zákon“. Okrem toho „*železné nohy*“ pripomínajú vzhľad rímskych legionárov oblečených do železných pancier na trupe, na hlave, na pleciach, na rukách a na nohách, kráčajúcich pešo v dlhých, organizovaných a disciplinovaných *stĺpoch* .

V Dan.7 je Rím vo svojich dvoch pohanských fázach, republikánskej a cisárskej, stále štvrtou ríšou opísanou ako „*strašné monštrum so železnými zubami*“ . Železo *zubov* ju spája s Danovými železnými *nohami*.² . Má tiež „*desať rohov*“, ktoré predstavujú desať nezávislých európskych kráľovstiev, ktoré sa vytvoria po páde Rímskej ríše. Toto je učenie dané v Dan.7:24.

Dan.7:8 opisuje objavenie sa jedenásteho „*rohu*“, ktorý sa v proroctve stane hlavným cieľom všetkého Božieho hnevu. Dostáva meno „*malý roh*“, ale paradoxne, Dan.7:20 mu pripisuje „*výraznejší vzhľad ako ostatné*“. Vysvetlenie je uvedené v Dan.8:23-24, „*tento drzý a rafinovaný kráľ... uspeje vo svojich podnikoch; zničí mocných a ľud svätých*“. Toto je len časť činov, ktoré Boh pripisuje tejto druhej rímskej nadvláde, ktorá sa uskutočnila od roku 538 nastolením pápežského režimu, ktorý prostredníctvom cisárskej autority Justiniána¹ presadil rímskokatolícku vieru . Budeme musieť vziať na vedomie všetky obvinenia, ktoré Boh predkladá rozptýleným spôsobom v celom proroctve proti tomuto autokratickému a despotickému, ale náboženskému režimu, ktorý predstavuje rímske pápežstvo. Ak ho Dan 7:24 nazýva „*iným od prvého*“, je to práve preto, že jeho moc je náboženská a spočíva na dôverčivosti mocných, ktorí sa ho boja a obávajú sa jeho vplyvu u Boha; čo Dan.8:25 pripisuje „*úspechu svojich úskokov*“. Niekomu sa môže zdať nenormálne, že spájam kráľa z Daniela 7 s kráľom z Daniela 8. Musím preto preukázať opodstatnenosť tohto spojenia.

V Dan.8 už nenachádzame štyri cisárske postupnosti Dan.2 a 7, ale iba dve z týchto ríš, navyše jasne identifikované v texte: Médsku a Perzskú ríšu, označenú „*baranom*“ a Grécku ríšu zobrazená „*kozou*“, ktorá predchádza Rímskej ríši. V roku 323 zomrel veľký grécky dobyvatel Alexander Veľký, „*zlomil sa veľký kozí roh*“. Ale bez dediča je jeho impérium rozdelené medzi jeho generálov. Po 20 rokoch vojny medzi nimi zostali len 4 kráľovstvá „*štyri rohy sa zdvihli k štyrom nebeským vetrom, aby ich nahradili*“. Tieto štyri rohy sú Egypt, Sýria, Grécko a Trácia. V tejto kapitole 8 nám Duch predstavuje zrod tejto štvrtej ríše, ktorá bola spočiatku iba západným mestom, najprv monarchistickým, od roku 510 republikánskym. Rím v rámci svojho republikánskeho režimu postupne získaval moc pretváraním národov, ktorý žiadal o jeho pomoc do rímskych kolónií. Takto, vo verši 9, pod názvom „*malý roh*“, ktorý už označuje rímsky pápežský režim v Dan.7, príchod republikánskeho Ríma do dejín Východu tam, kde je Izrael, dosiahnutý jeho zásahom v Grécku, „*jeden zo štyroch rohov*“. Ako som práve povedal, bolo povolané – 214 urovnať spor medzi dvoma gréckymi ligami, Achájskou ligou a Aitólskou ligou, výsledkom čoho bola pre Grécko strata nezávislosti a koloniálne zotročenie Rimanmi v r. – 146. Verš 9 evokuje postupné výboje, ktoré urobia z tohto malého talianskeho mestečka štvrtú ríšu, ktorú v

predchádzajúcich proroctvách zobrazovalo „ železo “. Geografická poloha odôvodnenia je v Taliansku, kde sa nachádza Rím. Narodenie jej zakladateľov Romula a Rema predstavuje vlčicu, ktorá by ich dojčila. V latinčine je slovo Louve „lupa“, čo znamená vlčica, ale aj prostitútka. Tak bolo toto mesto od svojho stvorenia poznačené Bohom pre svoj dvojité prorocký osud. Nájde ju ako vlčicu v Ježišovom ovčinci, ktorý ju prirovná k prostitútke v Zj. Potom sa jeho rozšírenie smerom k jeho „ juhu “ dosiahlo dobytím južného Talianska (- 496 až - 272), ktoré potom vyšlo víťazne z vojen vedených proti Kartágu, dnešnému Tunisu, od roku 264 pred Kristom. Ďalšou fázou smerom k jeho „ východu “ je jeho intervencia v Grécku, ako sme práve videli. Práve tam je opísaná ako „ vystupujúca z jedného zo štyroch rohov “ rozbitej gréckej ríše zdedenej po Alexandrovi Veľkom. Čoraz mocnejší Rím v roku – 63 skončí tým, že vnúti svoju prítomnosť a svoju koloniálnu moc Judei, ktorú Duch nazýva „ najkrajšou krajinou “, pretože to bolo jeho dielom od jeho stvorenia po odchode jeho ľudu z Egypta. Tento výraz sa opakuje v Ezechovi.20:6-15. Historická presnosť: Hyrkán opäť povolal Rím do boja proti svojmu bratovi Aristobulovi. Tri opísané rímske výboje v rovnakej geografickej forme ako výboje medo-perzského „ barana “ z tej istej kapitoly sú v súlade s historickým svedectvom. Cieľ stanovený Bohom je teda dosiahnutý: výraz „ malý roh “ v Dan.7:8 a Dan.8:9 sa v oboch odkazoch týka rímskej identity. Vec je demonštrovaná a nespochybniteľná. Na základe tejto istoty bude božský Duch môcť dokončiť svoje učenie a svoje obvinenia vznesené proti tomuto pápežskému náboženskému režimu, ktorý na seba sústreďuje všetky nebeské blesky. Následnosť od pápežského Ríma po cisársky Rím bol demonštrovaný v Dan.7, tu, v Dan.8, Duch preskočí storočia, ktoré ich oddeľujú, a od verša 10 sa opäť zameriava na pápežskú entitu, svojho obľúbeného smrteľného nepriateľa; a nie bez príčiny. Pretože pristupuje ku kresťanskému náboženstvu občanov nebeského kráľovstva zhromaždených Ježišom Kristom: „ povstali do nebeského vojska “. To sa podarilo v roku 538 cisárskym dekrétom Justiniána I., ^{ktorý} ponúkol Vigiliovi ¹ náboženskú autoritu a pápežský trón vo Vatikáne. Ale vyzbrojený touto mocou koná proti svätým Božím, ktorých prenasleduje v mene kresťanského náboženstva, ako to budú robiť jeho historickí nástupcovia takmer 1260 rokov (v rokoch 538 až 1789-1793). Historická presnosť potvrdzuje presnosť tohto trvania s vedomím, že dekrét bol napísaný v roku 533. 1260 rokov teda v tomto výpočte skončilo v roku 1793, v roku, keď bolo v revolučnom „terore“ nariadené zrušenie rímskeho kostola. " *Spôsobilá pád niektorých hviezd na zem a pošliapala ich .* " Obraz bude zachytený v Zj. 12:4: „ Jeho chvost odvliekol tretinu hviezd neba a hodil ich na zem “. Kľúče sú uvedené v Biblii. Čo sa týka hviezd , sú v 1M 1:15: „ Boh ich umiestnil na oblohu, aby osvetlili zem “; v 1M 15:5 sú prirovnaní k Abrahámovmu semenu: „ Pozri na nebo a spočítaj hviezdy , ak ich vieš spočítať; takí budú tvoji potomkovia “; v Dan.12:3: „ Ti, čo mnohých učia spravodlivosti, budú žiarit ako hviezdy na veky vekov “. Slovo „ chvost “ nadobudne veľký význam v Apokalypse Ježiša Krista, pretože symbolizuje a označuje „ proroka, ktorý učí lži “, ako nám to zjavuje Izaiáš 9:14, čím otvára naše chápanie kódovaného božského posolstva. Pápežský režim Ríma je teda po stáročia svojej nadvlády a od svojho vzniku vedený falošnými prorokmi podľa svätého a spravodlivého súdu zjaveného Bohom.

V Dan 8:11 Boh obviňuje pápežstvo z povstania proti Ježišovi Kristovi, jedinému „*Náčelníkovi vládcov*“, ako bude objasnené vo verši 25, tiež citovanom ako „*Kráľ kráľov a Pán pánov*“, v Zj. 17:14; 19:16. Čítame: „*Vstala ku kapitánovi armády, vzala mu večnosť a prevrátila základňu jeho svätyne*“. Tento preklad sa líši od súčasných prekladov, ale jeho zásluhou je prísne rešpektovanie pôvodného hebrejského textu. A v tejto podobe Božie posolstvo nadobúda dôslednosť a presnosť. Výraz „*večný*“ sa tu netýka „obetovania“, pretože toto slovo nie je napísané v hebrejskom texte, jeho prítomnosť je nezákonná a neospravedlňovaná; navyše skresľuje význam proroctva. V skutočnosti sa proroctvo zameriava na kresťanskú éru, v ktorej boli podľa Dan 9:26 *obete a dary* zrušené. Tento výraz „*večný*“ sa týka výlučného vlastníctva Ježiša Krista, ktorým je jeho kňazstvo, menovite jeho moc ako prostredníka iba v prospech svojich vyvolených, ktorých identifikuje a vyberá. Avšak tým, že sa pápežský režim chopí tohto nároku, žehná prekliatych a preklína tých, ktorých Bohom požehnal, ktorých falošne obviňuje z herézy, čím sa stavia za vzor božskej viery; tvrdenie, ktoré úplne spochybňuje Boh vo svojom prorockom zjavení, ktoré ho v Dan 7:25 obviňuje z „*vytvorenia plánu zmeniť časy a zákon*“. Heréza je preto v celom diele pápežského režimu, a preto sa stáva nehodnou niest' alebo vynášať akýkoľvek náboženský súd. Večné je teda v súlade s učením Židom 7:24, „*neprenosným kňazstvom*“ Ježiša Krista. To je dôvod, prečo si pápežstvo nemôže nárokovať prenos svojej moci a autority od Boha v Ježišovi Kristovi; mohol mu ju teda ukradnúť len nelegálne so všetkými dôsledkami, ktoré takáto krádež bude mať pre neho a pre tých, ktorých zvedie. Tieto dôsledky sú zjavené v Dan.7:11. Pri poslednom súde ho čaká „*druhá smrť, zaživa hodia do jazera ohňa a síry*“, ktorou sa oddávna vyhrážal sebe, panovníkom a všetkým ľuďom, aby mu slúžili a báli sa ho . *pozrel pre arogantné slová, ktoré povedal roh, a ako som sa pozrel, zvierat bolo zabitých a jeho telo bolo zničené a odovzdané do ohňa, aby ho spálili* . Na druhej strane, Zjavenie Apokalypsy potvrdí túto vetu spravodlivého súdu rozhorčeného a frustrovaného pravého Boha v Zj. 17:16; 18:8; 19:20. Rozhodol som sa preložiť „*a zvrhol základ jeho svätyne*“ kvôli duchovnej povahe obvinení proti pápežskému režimu. Hebrejské slovo „*mecon*“ možno preložiť ako: *miesto* alebo *základňa* . A v prípade, ktorý nastane, je to skutočne *základ* duchovnej svätyne, ktorá je prevrátená. Tento výraz „*základňa*“ sa podľa Ef. 2:20-21 týka samotného Ježiša Krista, „*hlavného kameňa rohu*“, ale aj celého apoštolského základu v porovnaní s duchovnou budovou, totiž „*svätyňou*“ majetku. Ježiš Kristus, ktorého na ňom Boh postavil. Údajnému dedičstvu svätého Petra teda odporuje sám Boh. Pre Popery je jediným Petrovým dedičstvom pokračovanie práce jeho katov, ktorí ho ukrižovali po jeho božskom Majstrovi. Jeho inkvizitný režim verne reprodukoval pôvodný pohanský model. Tento netolerantný a krutý režim , v ktorom boli niektorí pápežskí vrahovia, notoricky známimi zločincami, ako Alexander VI. Borgia a jeho syn Caesar, kat a kardinál, „*zmenil časy a zákon*“, ktorý ustanovil, svedčí o integrálnej diabolskej povahe rímskokatolíckej pápežskej inštitúcie. Táto náboženská autorita rozpútala obrovské masakry mierumilovných ľudí násilnými konverziami pod trestom smrti a náboženskými rádmi križiackych výprav vedených proti moslimom, ktorí okupovali krajinu Izrael; Bohom prekliata zem od roku 70, kde Rimania prišli zničiť „*mesto a svätosť*“, v súlade s tým, čo

je oznámené v Dan.9:26, ako výsledok odmietnutia Mesiáša Židmi . „ *Základ jeho svätyne* “ sa týka všetkých doktrinálnych právd, ktoré prijali apoštoli, ktorí ich odovzdali budúcim generáciám prostredníctvom písíem novej zmluvy; druhý z Božích „ *dvoch svedkov* “, podľa Zj. 11:3. Z tohto nemého svedectva pápež zachoval iba mená hrdinov biblickej viery, ktorých núti uctievať a slúžiť im v mnohých zástupoch svojich nasledovníkov. Pravda podľa Ríma je čiastočne zaznamenaná v jeho „*misáli*“ (sprievodcovi omšou), ktorý nahrádza Božích „ *dvoch svedkov* “; spisy starej a novej zmluvy, ktoré spolu tvoria Svätú Bibliu, proti ktorej bojovala zabíjaním svojich verných nasledovníkov.

Verš 12 z Dan.8 nám odhalí, prečo bol sám Boh nútený vytvoriť toto odporne a odporne náboženstvo. " *Armáda bola odovzdaná večným kvôli hriechu* ." Tak strašné a ohavné činy tohto režimu existovali z túžby Boha, aby potrestal „ *hriech* “, ktorý je podľa 1. Jána 3:4 prestúpením zákona. A je to čin, ktorý možno pripísať už Rímu, ale v jeho pohanskej imperiálnej fáze, pretože taký závažný hriech, ktorý si zaslúži taký trest, sa dotkol Boha v dvoch mimoriadne citlivých bodoch: v jeho sláve ako Boha stvoriteľa a víťaza v Kristovi. V Zj. 8:7-8 uvidíme, že nastolenie pápežského režimu v roku 538 predstavuje druhý trest, uvalený Bohom a prorokovaný varovným symbolom „*druhej trúby* “ . Predchádza tomu ďalší trest, vykonaný barbarskými inváziami do Európy, ktorá sa stala neverne kresťanskou. Tieto akcie siahajúce medzi 395 a 476, príčina uvalených trestov sa nachádza ešte pred rokom 395. Potvrďuje sa tak dátum 7. marec 321, v ktorom bol ponúknutý pohanský rímsky cisár Konštantín I., ktorým bol ponúknutý mier kresťania ríše, nariadil dekrétom opustenie praktizovania sabatu, ktorý nahradil zvyškom prvého dňa. Tento prvý deň bol venovaný pohanskému uctievanu nepremoženého zbožšteného slnka. Boha náhle postihlo dvojité pobúrenie: strata jeho soboty, pamiatky jeho diela ako stvoriteľa a jeho konečného víťazstva nad všetkými jeho nepriateľmi, ale namiesto toho aj rozšírenie pohanskej cti, ktorá sa mu prejavovala v prvý deň, v samom rad učeníkov Ježiša Krista. Málokto pochopí dôležitosť previnenia, pretože si musíme uvedomiť, že Boh nie je len tvorcom života, ale aj tvorcom a organizátorom času a len za týmto účelom stvoril hviezdy na oblohe. Slnko sa objaví na štvrtý deň na označenie dní, mesiac na označenie noci a znova slnko a hviezdy na označenie rokov. Ale týždeň nie je v znamení hviezd, je založený výlučne na suverénnom rozhodnutí Boha stvoriteľa. Bude teda predstavovať znamenie jeho autority a Boh sa o to postará.

Svetlo v sobotu

Vnútoraná organizácia týždňa je tiež vyjadrením jeho božskej vôle a Boh to včas pripomenie v texte svojho štvrtého prikázania: „*Pamätaj na deň odpočinku, aby si ho svätzil. Máš šesť dní na to, aby si vykonal všetku svoju prácu, ale siedmy je deň Hospodina, tvojho Boha, v ten deň nebudeš robiť žiadnu prácu ani ty, ani tvoja žena, ani tvoje deti, ani tvoje zvieratá, ani cudzinec, je v tvojich bránach, lebo Hospodin učinil nebo a zem i more a všetko, čo je v nich, za šesť dní. preto požehnal siedmy deň a posvätil ho*”.

Pozrite sa pozorne, v tomto citáte ide len o čísla „šesť a sedem“; slovo sabat sa ani nespomína. A vo svojej „siedmej“ forme, radovej číslovke, zákonodarca Stvoriteľa trvá na tom, že táto *siedma* rušný *deň*. Prečo toto naliehanie? Dám vám dôvod, aby ste v prípade potreby zmenili svoj pohľad na toto prikázanie. Boh chcel obnoviť poriadok času, ktorý ustanovil od založenia sveta. A ak na tom tak veľmi trvá, je to preto, že týždeň je skonštruovaný podľa obrazu plného času jeho spásneho projektu: 7000 rokov alebo presnejšie 6000 + 1000 rokov. Za to, že Mojžiš skreslil svoj plán spásy tým, že dvakrát udrel do skaly Horeb, nemohol vstúpiť do pozemského Kanaánu. Toto bola lekcia, ktorú chcel Boh dať o svojej neposlušnosti. Od roku 1843 do roku 1844 má prvý deň odpočinku rovnaké dôsledky, ale tentoraz bráni vstupu do nebeského Kanaánu, odmene za vieru vyvolených, ktorú ponúka zmierna smrť Ježiša Krista. Tento

Boží súd padá na vzbúrencov, pretože tak ako Mojžišov čin, ani zvyšok prvého dňa nie je v súlade s plánom naprogramovaným Bohom. Mená je možné meniť bez väčších následkov, ale charakterom čísel je ich nemennosť. Pre Boha stvoriteľa, ktorý dohliada na jeho stvorenie, sa postupný priebeh času uskutočňuje postupnosťou týždňov po siedmich dňoch. Prvý deň nemenne zostane prvým dňom a „*siedmy*“ zostane „*siedmym*“. Každý deň si navždy zachová hodnotu, ktorú mu Boh dal od začiatku. A Genezis nás v 2. kapitole učí, že siedmy deň je predmetom osobitného osudu: je „*posvätený*“, čiže oddelený. Doteraz ľudstvo ignorovalo pravú príčinu tejto zvláštnej hodnoty, no dnes v jej mene podávam Božie vysvetlenie. V jeho svetle je Božia voľba objasnená a oprávnená: siedmy deň prorokuje siedme tisícročie božského globálneho projektu 7000 slnečných rokov, z ktorých posledných „tisíc rokov“ citovaných v Apo.20 bude vidieť vyvolených Ježiša *Krista*. Vstúpte do radosti a prítomnosti svojho milovaného Majstra. A táto odmena bude získaná vďaka Ježišovmu víťazstvu nad hriechom a smrťou. Posvätená sobota už nie je len pamiatkou stvorenia nášho pozemského vesmíru Bohom, ale každý týždeň označuje aj postup smerom k vstupu do nebeského kráľovstva, kde podľa Jána 14:2-3 Ježiš „*pripraví miesto*“ pre svojich milovaných vyvolených. Tu je veľmi krásny dôvod milovať ho a čtiť si ho v tento svätý siedmy deň, keď sa zjaví, že označí koniec našich týždňov, pri západe slnka, na konci šiesteho ^{dňa}.

Oderaz, keď čítate alebo počujete slová tohto štvrtého prikázania, musíte za slovami tohto textu počuť, ako Boh hovorí ľuďom: „Máte 6000 rokov na to, aby ste robili skutky viery vyvolených, pretože máte od tohto času dosiahol koniec, čas **1000 rokov** siedmeho **tisícročia** vám už nebude patriť; bude pokračovať len pre mojich vyvolených, ktorí vstúpili do mojej nebeskej večnosti, prostredníctvom pravej viery, ktorú uznal Ježiš Kristus.“

Sobota sa tak javí ako symbolické a prorocké znamenie večného života vyhradeného pre vykúpených zo zeme. Ježiš to tiež ilustroval „*drahocennou perlou*“ zo svojho podobenstva citovaného v Mt 13:45-46: „*Nebeské kráľovstvo je stále ako obchodník, ktorý hľadá krásne perly. Našiel perlu veľkej ceny; išiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.*“ Tento verš môže dostať dve inverzné vysvetlenia. Výraz „*nebeské kráľovstvo*“ označuje Boží projekt spásy. Ježiš Kristus sa vo svojom projekte prirovnáva k „*perle*“ „*obchodníkovi*“, ktorý hľadá *perlu*, tú najkrajšiu, najdokonalejšiu, a teda aj tú, ktorá má najvyššiu cenu. Aby Ježiš našiel túto *vzácnu*, a teda *vzácnu perlu*, opustil nebo a jeho slávu a na zemi za cenu svojej hroznej smrti kúpil tieto duchovné perly späť, aby sa stali jeho majetkom na večnosť. Ale naopak, *obchodník* je vyvolený, ktorý túži po absolútnom, po božskej dokonalosti, ktorá bude odmenou pravej viery. Aj tu, aby získal túto cenu nebeského povolania, opúšťa márne a nespravodlivé pozemské hodnoty, aby sa venoval Bohu Stvoriteľovi uctievanie, ktoré sa mu páči. V tejto verzii je *drahocennou perlou* večný život, ktorý Ježiš Kristus ponúkol svojim vyvoleným na jar roku 2030.

Táto *drahocenná perla* sa teda môže týkať len poslednej éry adventizmu; ten, ktorého poslední predstavitelia budú žiť až do skutočného návratu Ježiša Krista. To je dôvod, prečo táto *drahocenná perla* spája sobotu, návrat Krista a svätosť posledných vyvolených. Doktrinálna dokonalosť nájdená v tejto poslednej

dobe dáva svätým obraz *perly* . Ich špecifická skúsenosť živého vstupu do večnosti potvrdzuje tento *perlový obraz* . A ich pripútanosť k siedmemu dňu sabatu, o ktorom vedia, že prorokuje siedme tisícročie, dáva sabatu a siedmemu tisícročiu obraz jedinečného vzácneho drahokamu, ku ktorému sa nedá prirovnať nič iné ako „perla veľkej ceny “ . Táto myšlienka sa objaví v Zj. 21:21: „ ***Dvanásť brán bolo dvanásť perál ; každé dvere boli z jednej korálky*** . *Námestie bolo z čistého zlata ako priehľadné sklo* . Tento verš zdôrazňuje jedinečnosť štandardu posvätenia vyžadovaného Bohom a zároveň jedinečnú odmenu získania večného života vstupom do soboty siedmeho tisícročia cez symbolické „brány“, ktoré zobrazujú adventistické skúšky *viery* . Poslední vykúpení nie sú o nič lepší ako tí, ktorí ich predchádzali. Je to len doktrinálna pravda, ktorú im Boh dal poznať, ktorá ospravedlňuje ich obraz *perál* , ktorý nahrádza obraz brúsených *drahých kameňov* . Boh nikdy nerobí výnimku pre ľudí, ale v závislosti od daného času si vyhradzuje právo urobiť výnimku v štandarde svätosti potrebnej na získanie spasenia. Skúmaná kresťanská éra sa týka najmä doby poznačenej návratom hriechu, nábožensky formalizovaného od nastolenia rímskeho pápežského režimu, teda od roku 538. Aj počiatky reformácie sú pokryté jej súcitom a milosrdenstvom a prestupom sabatu nebola pripočítaná skôr, ako nadobudol platnosť výnos z Dan. 8:14, od jari 1843. V jemnej narážke Ježiš navrhuje kúpu perly v Zj. 3:18: „Radím vám, ***aby ste kúp si odo mňa zlato skúšané ohňom, aby si zbohatol, a biele rúcha, aby si sa obliekol a neukázala sa hanba tvojej nahoty, a masť na pomazanie očí, aby si videl*** . Tieto veci, ktoré Ježiš ponúka tým, ktorí ich nemajú, tvoria prvky, ktoré dávajú vyvolenému jeho symbolický aspekt „*perly* “ v očiach a súde Pána Ježiša Krista. „*Perla* “ musí byť „*kúpená* “ od Neho, nie je získaná zadarmo. Cenou je sebazaprenie, základ boja za vieru. V príslušnom ráde Ježiš navrhuje predať vieru skúšanú skúškou, ktorá dáva vyvolenému jeho duchovné bohatstvo; jeho čistá a nepoškvrnená spravodlivosť, ktorá zakrýva duchovnú nahotu omilosteného hriešnika; pomoc Ducha Svätého, ktorý otvára oči a inteligenciu hriešneho človeka pre projekt zjavený Bohom v jeho Svätom Písme Biblie.

V čase 6000 rokov kresťanskej éry Boh čakal až do konca tohto pozemského cyklu, aby prinútil svojich posledných vyvolených objaviť vznešenosť jeho svätého siedmeho dňa alebo sabatu posväteného na jeho odpočinok. Zvolení predstavitelia, ktorí chápu jeho význam, majú teraz všetky dôvody na to, aby ho milovali a ctili ako dar od Ježiša Krista. Čo sa týka tých, ktorým sa to nepáči a bojujú s tým, majú a budú mať všetky dôvody nenávidieť to, pretože to bude znamenať koniec ich živočíšnej pozemskej existencie.

Dekrét z Daniela 8:14

Dan.8:12 pokračuje a hovorí: " *Roh odhodil pravdu a uspel vo svojich záväzkoch* ." „ *Pravda* “ je podľa Ža.119:142 „ *zákon* “. Ale je to tiež absolútny opak „klamstva“ , ktoré podľa Iz.9:14 charakterizuje pápežského „ *falošného proroka* “ výrazom „ *chvost* “, ktorý ho priamo obviňuje v Zj.12:4. V skutočnosti hádže pravdu na zem, aby na jej miesto umiestnila svoje náboženské „ *klamstvá* “. Jeho „ *záväzky* “ mohli iba „ *uspieť* “, pretože sám Boh spôsobil, že jeho zjavenie sa potrestalo kresťanskú neveru praktizovanú od 7. marca 321.

Verše 13 a 14 budú mať zásadný význam až do konca sveta. Vo verši 13 sa svätí pýtajú, ako dlho bude trvať vydieranie „ *večného* “ a „ *ničivého hriechu* “; veci, ktoré sme práve identifikovali. Zastavme sa však trochu pri tomto „ *ničivom hriechu* “. Ide o devastáciu ľudských duší alebo životov. Nakoniec celé zdecimované ľudstvo opustí počas „ *tisíc rokov* “ siedmeho tisícročia planétu Zem v jej pôvodnej podobe „ *beztvarej a prázdnej* “, ktorá mu bude stáť za to, v Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 a 20:1-3, meno „ *hlboké* “ z 1M 1:2.

„ *Svätí* “ sa tiež pýtajú, ako dlho bude „ *kresťanská* “ „ *svätosť a hostie* “ *pošliapaná*? “. V tejto scéne sa títo „ *svätí* “ správajú ako verní Boží služobníci, animovaní ako Daniel, ktorý je uvedený ako príklad v Dan. 10:12, legitímnej túžby „ *po pochopiť* » božský projekt. Za tri uvedené predmety dostanú jedinú odpoveď uvedenú vo verši 14.

Podľa opráv a vylepšení, ku ktorým ma Boh viedol urobiť z pôvodného hebrejského textu, odpoveď znie: „ *Do rána rána dvetisíc tristo a svätosť bude potvrdená* . Už tam nie je, nejasný text tradície: „ *Do dvetisíc tristo večerov a rán a svätyňa nebude očistených* “. Už to nie je otázka *svätyne* , ale *svätosti* ; okrem toho sa sloveso „ *očistený* “ nahrádza slovom „ *odôvodnené* “: „ , a tretia zmena sa týka výrazu „ *večerné ráno* “, ktorý je v hebrejskom texte skutočne jednotný. Týmto spôsobom Boh odstraňuje všetko ospravedlnenie od tých, ktorí sa pokúšajú zmeniť celkový počet delení dvoma, tvrdiac, že oddeľujú večery od rán. Jeho prístup spočíva v prezentovaní jednotky výpočtu „ *večer ráno* “, ktorá definuje

24-hodinový deň v Gen.1. Až potom Duch odhalí číslo tejto jednotky: „2300“. Celkový počet citovaných prorockých dní je tak chránený. Sloveso „*ospravedlnený*“ má v hebrejčine koreň slova „spravodlivosť“ „*tsedek*“. Preklad, ktorý navrhujem, je preto sám osebe opodstatnený. Potom chyba týkajúca sa hebrejského slova „*qodesh*“ robí tento výraz ako „*svätyňa*“, čo je v hebrejčine „*miqdaš*“. Slovo „*svätyňa*“ je dobre preložené vo verši 11 z Daniela 8, ale nemá miesto vo veršoch 13 a 14, kde Duch používa slovo „*qodesh*“, ktoré treba preložiť ako „*svätosť*“.

Keď vieme, že „*ničivý hriech*“ sa špecificky zameriava na opustenie sabatu, ktorý je sám osebe predmetom konkrétneho božského **posvätenia**, **toto slovo „svätosť“** značne osvetľuje význam prorockého posolstva. Boh oznamuje, že na konci citovaných „*2300 večerov a rán*“ bude od každého človeka, ktorý sa hlási k svätosti a „*večnej spravodlivosti*“, dosiahnutej Ježišom Kristom, vyžadovať rešpektovanie zvyšku svojho skutočného „*siedmeho dňa*“. Koniec „*ničivého hriechu*“ zahŕňa zrieknutie sa náboženského uctievania nedele, niekdajšieho dňa slnka, ustanoveného Konštantínom I. pohanským cisárom. Boh tak zas obnovuje doktrínálne normy spásy, ktoré prevládali v časoch apoštolov. Samotný pojem „*svätosť*“ zahŕňa všetky doktrínálne pravdy základov kresťanskej viery. Kresťanská viera, ktorá má za vzor a pôvod učenie dané Židom, prináša len nové, nahradenie zvieracích obetí krvou preliatou Ježišom Kristom na zľutovníci ukrytej v podzemnej jaskyni, ktorá sa nachádza pod jeho nohami na Golgote. potešilo nášho Spasiteľa, že to v roku 1982 odhalil a ukázal svojmu služobníkovi Ronovi Wyattovi. Objavovanie subjektov, ktorých sa slovo „*svätosť*“ týka, je progresívne a siaha po celý život, ale od roku 2018 sa tento čas počíta a obmedzené a dnes, v roku 2020, zostáva len 9 rokov na obnovenie všetkých aspektov.

Daniel 8:14 je dekrét zabíjajúci dušu, pretože zmena Božieho súdu má za následok stratu Kristovej ponuky na spásu pre všetkých praktizujúcich rímskokatolíckych nedeľných kresťanov. Duch zdedenej tradície teda spôsobí večnú smrť zástupov, ktoré si väčšinou neuvedomujú svoje odsúdenie Bohom. Je to tu, kde prejav lásky k pravde dovoľuje Bohu vyznačiť „*rozdiel*“, týkajúci sa osudu, ktorý postihuje „*tých, ktorí mu slúžia, a tých, ktorí mu neslúžia*“ (Mal.3:18).

Niektorí vzbúrení duchovia budú chcieť spochybníť samotnú myšlienku zmeny, ktorú možno pripísať Bohu, ktorý sám vyhlasuje: „*Ja sa nemením*“ v Mal 3:6. Vtedy si musíme uvedomiť, že zmena dosiahnutá v rokoch 1843-44 pozostáva len z obnovenia pôvodnej normy, ktorá bola dlho zdeformovaná a transformovaná. Preto požehnanie vyvolených reformácie, pripísané napriek ich nedokonalým dielam, predstavuje výnimočný charakter, ktorého doktrínálny aspekt nemožno prezentovať ako vzor pravej viery. Tento konkrétny rozsudok pre prvých reformátorov je taký výnimočný, že ho Boh zachytil a zjavil v Zj. 2:24, kde pred rokom 1843 povedal protestantom: „*Neukladám na vás žiadne iné bremeno, iba to, čo máte Prídem.*”

„*Beda*“ pripojené k nadobudnutiu platnosti tohto výnosu z Dan.8:14 je také „*velké*“, že to Boh signalizuje oznámením troch „*velkých bied*“ v Zj.8:13. A s takýmito vážnymi následkami je naliehavé poznať dátum nadobudnutia jeho

účinnosti. Presne toto bola starosť „svätých“ z Dan.8:13. Trvanie je teraz zjavené ako prorockých „2300 dní“ alebo 2300 skutočných slnečných rokov, podľa kódu daného Ezechielovi, súčasnému Danielovmu prorokovi (Ezech. 4:5-6). Táto kapitola 8, ktorej témou je skoncovanie s rímskym „hriechom“, nájde prvky, ktoré jej chýbajú v Dan.9, kde tiež pôjde o „skoncovanie s hriechom“, ale tentoraz k „prvotnému hriechu“, ktorý spôsobil stratu večného života, pretože Adam a Eva. Operácia bude založená na pozemskej službe Mesiáša Ježiša a na dobrovoľnej obeti jeho dokonalého života na vykúpenie za hriechy jeho vyvolených, a upresňujem, iba ich. Čas jeho príchodu medzi ľudí je stanovený prorockým v prorockých dňoch. Správa sa týka prioritných židovských ľudí, pretože sú v spojení s Bohom. Dáva židovskému ľudu, aby „skoncoval s hriechom“, obdobie „sedemdesiat týždňov“, čo predstavuje 490 skutočných dní-rokov. Ale tiež naznačuje spôsob datovania východiskového bodu výpočtu. "Odkedy slovo oznámilo, že bude postavený Jeruzalem, až do pomazaných je... (7 + 62 = 69 týždňov)." Toto splnomocnenie udelili traja perzskí králi, ale iba tretí, Artaxerxes I. ho úplne splnil podľa Ezdráša 7:7. Jeho kráľovský dekrét bol vyhlásený na jar roku 458 pred Kristom. Termín 69 týždňov umiestňuje začiatok služby Ježiša Krista do roku 26. Osobitne sa zameriava na posledných „sedem rokov“ vyhradených pre dielo Ježiša, ktorý svojou zmiernou smrťou ustanovil základy novej zmluvy, tzv. Duch predstavuje vo verši 27 Dan.9 tento „týždeň“ dní-rokov „uprostred“ ktorých svojou dobrovoľnou smrťou „spôsobuje ukončenie obety a obety“; veci obetované až po Ježiša Krista na odčinenie hriechov. Ale jeho smrť prichádza predovšetkým preto, aby „skončila s hriechom“. Ako máme rozumieť tejto správe? Boh ponúka prejav svojej lásky, ktorý chytí za srdce svojich vyvolených, ktorí budú s jeho pomocou bojovať proti hriechu, keď vráti lásku a uznanie. 1 Ján 3:6 potvrdzuje: „Kto zostáva v ňom, nepácha hriech; kto hreší, nevidel ho ani nepoznal.“ A svoje poslanstvo posilňuje mnohými ďalšími citátmi.

Na doktrinálnej úrovni nová aliancia vybudovaná Ježišom Kristom iba nahrádza starú. Obe zmluvy teda spočívajú na rovnakom prorockom základe zjavenom v Dan.9:25. Dátum – 458 teda môže slúžiť ako základ pre výpočet 70 týždňov určených pre židovský národ, ale aj pre 2300 skutočných denných rokov Dan.8:14, ktoré sa týkajú kresťanskej viery. Vďaka tejto datovanej presnosti môžeme stanoviť pre rok 30 smrť Mesiáša a pre rok 1843 vstup do platnosti dekrétu Dan.8:14. Obe poslanstvá majú „skoncovať s hriechom“ s večnými smrteľnými následkami pre tých, ktorí ich zotrávajú v ignorovaní, jedno ako druhé, kým ich nezasiahne smrť, alebo po skončení času kolektívnej a individuálnej milosti, ktorá bude predchádzať slávny návrat Ježiša Krista. Až do tohto posledného bodu život umožňuje úprimné obrátenia, ktoré umožňujú prístup k postaveniu vyvolených.

Príprava na apokalypsu

Písanie knihy je úplne vykonané Bohom. Je to on, kto vyberá slová a v Zj. 22:18-19 varuje prekladateľov a zapisovateľov, ktorí budú zodpovední za prenos alebo prepis pôvodného príbehu z generácie na generáciu, že najmenšia zmena v slovách ich ovplyvní. bude stáť za stratu spasenia. Takže tu máme veľmi konkrétne dielo veľmi vysokej svätosti. Môžem to prirovnať ku gigantickej „skladačke“, ktorej montáž by sa nedala dotiahnuť do konca, ak by sa mal upraviť čo i len najmenší originálny kúsok. Dielo je teda božsky kolosálne a podľa svojej povahy je všetko, čo v ňom Boh hovorí, pravdivé, ale pravdivé pre dokončenie jeho spásneho projektu; pretože toto proroctvo adresuje svojim „sluhom“, presnejšie „*svojim otrokom*“, o konci sveta. Proroctvo bude vysvetliteľné len vtedy, keď sa prorokované prvky čoskoro naplnia alebo z väčšej časti naplnia.

Muži vždy ignorovali dĺžku celkového času, ktorý mal trvať projekt božskej záchrany. Takto mohol Boží služobník v každom čase dúfať, že bude svedkom konca sveta, a Pavol to dosvedčuje svojimi slovami: „*Toto hovorím, bratia, že času je málo ; aby odteraz tí, čo majú manželky, boli, akoby žiadnu nemali, tí, čo plačú, ako neplačú, tí, čo sa radujú, ako sa netešia, tí, čo kupujú, ako nemajú, a tí, čo používajú svet, ako keby ho nepoužívali, pre tvar tohto sveta pomínie* (1 Kor 7:29 až 31).“

Oproti Pavlovi máme tú výhodu, že sa nachádzame v tomto čase, keď sa Boh chystá ukončiť svoj výber večných vyvolených. A dnes by jeho inšpirovanú radu mali realizovať praví vyvolení nášho posledného veku. Svet sa pomíne a len večný život vyvolených bude pokračovať. Tiež slová Božie v Kristovi, „*Prichádzam rýchlo*“, v Zj. 1:3, sú pravdivé, dokonale oprávnené a prispôbené pre tento posledný čas, ktorý je náš; deväť rokov po jeho návrate, v čase písania tohto textu.

V Dan 7:25 sme videli, že cieľom Ríma bolo „*zmeniť časy a Boží zákon*“. Pochopenie tajomstiev Apokalypsy Ježiša Krista, ktoré dostal apoštol Ján zadržaný na ostrove Patmos, je v podstate založené na poznaní pravého času ustanoveného Bohom. Téma času je preto základom pre pochopenie apokalypsy, ktorú Boh stavia na tomto pojme času. Preto bude hrať na nepresnosti týchto údajov, aby si kniha zachovala svoj neškodný tajomný charakter, ktorý jej umožní preklenúť 20 storočí našej éry bez toho, aby ju obvinené a odsudzované entity zničili. Zmenené časy a najmä kalendár zavedený Rímom na falošný dátum spojený s narodením Ježiša nedovolili, aby boli vyvolení oklamaní, keď vykladajú božské proroctvá; je to preto, že Boh vo svojich proroctvách predstavuje trvanie, ktorého začiatok a koniec sú založené na historických činoch, ktoré sú ľahko identifikovateľné a datované odbornými historikmi.

Ale v Apokalypse je pojem času podstatný, pretože na ňom spočíva celá štruktúra knihy. Preto jeho pochopenie záviselo od správneho výkladu sabatu, ktorý Boh požadoval a obnovil v roku 1844. Moja služba, začatá v roku 1980, mala za cieľ odhaliť dôležitosť prorockej úlohy sabatu, ktorá prorokuje veľký zvyšok siedmeho tisícročia, Boha a jeho vyvolených, téma Zj.20. Podľa verša 2Pe.3:8, „*jeden deň je ako tisíc rokov a tisíc rokov je ako jeden deň*“, spojenie založené medzi obrazom siedmich dní stvorenia zjaveným v Gen.1 a 2 a siedmimi Len tisíc rokov celkového času božského projektu mi umožnilo pochopiť zostavenie štruktúry knihy. S týmto poznaním sa proroctvo stáva jasnejším a odhaľuje perlu po perle všetky svoje tajomstvá.

Proroctvo teda ožije a bude účinné iba vtedy, ak sa dá posolstvo spojiť s dátumom v dejinách kresťanskej éry. Toto mi umožnila uvedomiť si inšpirácia Ducha Svätého v Ježišovi Kristovi. Môžem tiež vyhlásiť túto „*malú knihu, otvorenú*“, potvrdzujúcu uskutočnenie Božieho plánu ohláseného v Zj. 5:5 a 10:2.

Pokiaľ ide o jej architektúru, vízia Apokalypsy pokrýva obdobie kresťanskej éry medzi koncom apoštolského času, okolo roku 94 a koncom siedmeho tisícročia, ktoré bude nasledovať po konečnom návrate Ježiša Krista v roku 2030. Preto zdieľa s Danielom kapitoly 2, 7, 8, 9, 11 a 12 prehľad kresťanskej éry. Pre kresťanov je hlavným učením získaným štúdiom tejto knihy kľúčový dátum jari 1843, ktorý stanovil Dan.8:14, ale aj jesene 1844, kedy sa skúška viery skončila. Bolo to opäť od jesene 1844, kedy Boh položil základy viery adventistov siedmeho dňa. Tieto dva dátumy sú také dôležité, že ich Boh použije na štruktúrovanie svojej vízie Zjavenia. Aby sme plne pochopili hodnotu týchto dvoch blízkyh dátumov, musíme sa vzťahovať k roku 1843, ktorý bol začiatkom skúšky viery pre prorocké slovo. Prvé duchovné obeť padli v tento deň pohrdavým odmietnutím prvého adventistického oznámenia Williama Millera. Čas súdu im však ponúka druhú šancu svojim druhým oznámením o Ježišom návrate na 22. októbra 1844. 23. októbra sa súd končí a tak môže byť sformulovaný a zjavený Boží súd. Spoločný test sa skončil, ale individuálna konverzia je stále možná. Navyše, v skutočnosti všetci adventisti dodržiavajú rímsky nedeľný odpočinok, ktorý ešte nebol identifikovaný ako hriech. A sabat si postupne osvojujú adventisti jednotlivo, bez toho, aby si jeho hlavnú úlohu uvedomili všetci adventisti. Táto úvaha ma vedie k prikloneniu sa k ukončeniu falošnej protestantskej viery, k dátumu jari 1843 a k začiatku Bohom požehnaného adventizmu k jesennému dátumu 23. októbra 1844. Už u Hebrejov boli jar a jeseň spojené. vznikom festivalov, ktoré oslavovali diametrálne odlišné doplnkové témy; večná spravodlivosť zabitého „*baránka*“ jarnej „Veľkej noci“ na jednej strane a koniec hriechu „*koza*“ zabitého pre „deň zmierenia“ hriechov, jesene, niekde inde . Tieto dva náboženské sviatky našli svoje naplnenie vo Veľkej noci v roku 30, v ktorej Mesiáš Ježiš položil svoj život. Jar 1843 a 22. október 1844 sú tiež významovo spojené, pretože cieľom skúšky viery je „skoncovať s hriechom“ podľa Dan.7:24; to, čo predstavuje odpornú prax týždenného odpočinku v prvý deň, zatiaľ čo Boh to určil na siedmy deň, ktorý dokonca posvätil na tento účel, od konca prvého týždňa pozemského stvorenia; v roku 2021, 5991 rokov pred nami.

Môžeme tiež uprednostniť dátum dekrétu z Daniela 8:14, ktorý definuje dátum jari 1843. Aby sme ospravedlnili túto voľbu, musíme zvážiť, že tento moment prerušuje všetky dovtedy vytvorené vzťahy medzi Bohom a jeho stvoreniami; Boh, ktorý sa od tohto dátumu podujal na konečný výber postavený na dvoch po sebe nasledujúcich adventistických oznámeniach. Od jari 1843 bola splatná sobota, ale Boh ju chcel dať víťazom skúšky až na jeseň 1844 ako požehnané a posvätené znamenie, že mu patria, v súlade s biblickým učením Ez.20:12-20, ako sme videli skôr.

Cieľom piatej kapitoly tejto knihy je pripomenúť nám, že bez víťazstva, ktoré tak draho zaplatil Ježiš Kristus, „*Baránok Boží*“, by všetka božská pomoc, všetko zjavené svetlo nebolo možné, a preto by žiadna ľudská duša nemohla byť uložená. Jeho prorocké svetlo zachraňuje jeho vyvolených rovnako ako jeho dobrovoľne prijaté ukrižovanie. Viera v jeho obetu nám pripisuje jeho „*večnú spravodlivosť*“ podľa Dan.7:24, ale jeho Zjavenie osvetľuje našu cestu a ukazuje nám duchovné pasce nastražené diablom, aby nás prinútil zdieľať jeho hrozný osud. V tomto prípade má spása konkrétnu podobu.

Tu je príklad týchto jemných pascí. Biblia je správne vnímaná a považovaná za písané Božie Slovo. Tieto slová však napísali muži ponorení do kontextu svojej doby. Ak sa však Boh nezmení, jeho nepriateľ diabol, Satan, časom zmení svoju stratégiu a správanie voči Božím vyvoleným. To je dôvod, prečo diabol vystupujúci ako „*dračí*“ obraz svojej otvorenej prenasledovacej vojny vo svojej dobe, ale iba vtedy, mohol Ján vyhlásiť v 1. Jána 4:1 až 3: „*Milovaní, neverte v celom duchu; ale skúšajte duchov, či sú z Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov. Rozpoznajte Ducha Božieho v tomto: každý duch, ktorý vyznáva Ježiša Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha; a každý duch, ktorý nevyznáva Ježiša, nie je z Boha, je to duch antikrista, o príchode ktorého ste počuli a ktorý je už teraz na svete.*» Vo svojich slovách Ján špecifikuje „*prísť v tele*“ len preto, aby identifikoval Krista z jeho očitého svedectva. Ale jeho tvrdenie „*každý duch, ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus prišiel v tele, je z Boha*“ stratilo svoju hodnotu, keďže kresťanské náboženstvo upadlo od 7. marca 321 do odpadnutia a hriechu, keď opustilo praktizovanie pravého sabatu pravého posväteného siedmeho dňa. Bohom. Praktizovanie hriechu až do roku 1843 znižovalo hodnotu „*vyznania Ježiša Krista prichádzajúceho v tele*“ a od toho istého dátumu ho zbavilo akejkol'vek hodnoty; poslední nepriatelia Ježiša Krista tvrdia, že používajú **jeho** „*meno*“, ako oznámil v Mt 7:21 až 23: „*Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do kráľovstva nebeského, ale iba ten, kto vôľa môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v ten deň povedia: Pane, Pane, či sme neprorokovali v **tvojom mene**? Nevyháňali sme démonov **cez tvoje meno**? A neurobili sme veľa zázrakov **cez tvoje meno**? Potom im otvorene poviem: **Nikdy som vás nepoznal**, odíďte odo mňa, čo páchate nepravosť. " **Nikdy neznáme** "! Tieto „*zázraky*“ preto vykonal diabol a jeho démoni.*

Apokalypsa v skratke

V prológu 1. kapitoly, na začiatku Jeho slávneho Zjavenia, nám Duch predkladá pripravené menu sviatku. Nachádzame tam tému ohlásenia slávneho návratu Ježiša Krista, organizovaného už v roku 1843 a 1844, aby otestovalo univerzálnu a hlavne americkú protestantskú vieru; táto téma je všadeprítomná: verš 3, *lebo čas je blízko* ; verš 7, *hľa, prichádza s oblakmi...* ; verš 10: *Bol som*

vzatý Duchom v deň Pána a počul som za sebou silný hlas ako zvuk trúby . Prenesený Duchom sa Ján ocitá v deň Ježišovho slávneho návratu, v *Deň Pána* , „ veľký a strašný deň “ podľa Mal 4:5, a má za sebou historickú minulosť kresťanskej éry. prezentované pod symbolom siedmich mien vypožičaných zo *siedmich miest v Ázii* (dnešné Turecko). Potom, ako v Danielovi, tri témy listov, pečatí a trúb budú paralelne pokrývať celú kresťanskú éru, ale každá z nich je rozdelená do dvoch kapitol. Podrobná štúdia odhalí, že toto rozdelenie sa uskutočnilo v kľúčový dátum 1843 stanovený v Dan.8:14. V rámci každej témy posolstvá prispôsobené duchovným štandardom stanoveným v Danielovi pre cieľové obdobia označujú 7 momentov pokrytej doby; 7, číslo Božieho **posvätenia** , ktoré slúži ako jeho „pečať“ a ktoré bude témou Zj.

Vysvetlenie, ktoré prichádza, nebolo nikdy účinné, pretože pojem času je odhalený iba významom mien „siedmich cirkví“ citovaných v prvej kapitole. V téme listov zo Zj. 2 a 3 nenájdeme žiadnu presnosť vo forme: „prvý anjel, druhý anjel... atď. » ; ako to bude v prípade „*pečatí, trúb a siedmich posledných rán Božieho hnevu* “. Takto niektorí mohli uveriť, že posolstvá boli adresované skutočne a doslovne kresťanom žijúcim v týchto mestách starovekej Kapadócie v dnešnom Turecku. Poradie, v akom proroctvo uvádza tieto názvy miest, nasleduje chronologicky poradie, v ktorom sa naplňali náboženské historické fakty počas kresťanskej éry. A práve podľa zjavení, ktoré už získala kniha Daniel, Boh definuje charakter, ktorý dáva každej dobe, významom názvu svojho mesta. Postupne sa odhalený poriadok prekladá takto:

1- *Efez* : význam: spustenie (to zhromaždenia alebo svätyne Božej).

2- *Smyrna* : význam: myrha (prijemná vôňa a balzamovanie mŕtvych pre Boha; rímske prenasledovanie verných vyvolených v rokoch 303 až 313).

3- *Pergamon* : význam: cudzoložstvo (od opustenia sabatu 7. marca 321. V roku 538 nastolený pápežský režim nábožensky formalizoval zvyšok prvého dňa premenovaný na nedeľu).

4- *Thyatira* : znamená: ohavnosť a smrteľné utrpenie (označuje dobu protestantskej reformácie, ktorá otvorene odsudzovala diabolskú povahu katolíckej viery; čas týkajúci sa 16. storočia, kedy sa vďaka mechanickej tlači uprednostňovalo šírenie Biblie).

5- *Sardy* : dvojitý a opačný význam: kľčovitý a drahý kameň. (Odhaľuje súd, ktorý Boh vykonáva v skúške viery v rokoch 1843-1844: kľčovitý význam sa týka odmietnutej protestantskej viery: „Si mŕtvy “ a drahý kameň označuje vyvolených víťazov testu: „ budú kráčať s ja v bielom oblečení, pretože sú toho hodní .”)

6- *Philadelphia* : význam: Bratská láska (drahé kamene *Sard* sa zbierajú v inštitúcii Adventistov siedmeho dňa od roku 1863; posolstvo sa udeľuje za rok 1873 definovaný Dan. 12:12. Požehnaná je v tomto čase varoval však pred rizikom „*odobratia koruny*“).

7- *Laodicea* : znamená: ľudia súdili: „ ani studená, ani horúca, ale vlažná “ (práve *Philadelphia* si „vzala korunu “: „ Si nešťastná, mizerná, chudobná, slepá a nahá .“ Inštitúcia si to nepredstavovala v rokoch 1980 až 1994 bude skúšaná a skúšaná skúškou viery identickou s tou, ktorá jej priekopníkom z roku 1844 vyniesla božské požehnanie: v roku 1994 inštitúcia padla, ale posolstvo

pokračovalo rozptýlenými adventistami, ktorých Boh identifikuje a vyberá ich láska k jeho zjavenému prorockému svetlu a mierna a poddajná povaha, ktorá charakterizuje skutočných učeníkov Ježiša Krista vo všetkých vekoch).

„ *V pokračovaní* “ pozemského času, ktorý sa skončil slávnym návratom Krista Boha, Apo.4 zobrazí symbolom „24 trónov“, scénu nebeského súdu (v nebi), *kde* Boh zhromaždí svojich vyvolených, aby „Súdia bezbožných mŕtvych. Súbežne so Zj. 20 táto kapitola pokrýva „tisíc rokov“ siedmeho tisícročia. Vysvetlenie: prečo 24 a nie 12 trónov? Kvôli rozdeleniu kresťanskej éry na dve časti v dátumoch 1843-1844 začiatku a konca skúšky viery tej doby.

Potom, ako dôležité miesto, Zj. 5 zdôrazní dôležitosť porozumenia knihe prorocietv; ktoré bude umožnené len víťazstvom dosiahnutým našim božským Pánom a Spasiteľom Ježišom Kristom.

Čas kresťanskej éry bude znovu skúmaný v Zj. 6 a 7 pod pohľadom novej témy; „siedmich pečatí“. Prvých šesť predstaví hlavných aktérov na javisku a znamenia doby, ktoré charakterizujú dve časti rozdelenia kresťanskej éry: do roku 1844, pre Apo.6; a od roku 1844 pre Apo.7.

Potom prichádza téma „ *trúby* “, ktoré symbolizujú varovné tresty pre prvých šesť zo Zj. 8 a 9 a definitívny trest pre „ *siedmu trúбку* “, vždy oddelené, v Zj. 11:15 v 19. kapitole.

Za Apo.9 sa Apo.10 zameriava na čas konca sveta, evokuje duchovnú situáciu dvoch veľkých nepriateľov Ježiša Krista, ktorí sa zaňho vyhlasujú: katolícku vieru a protestantskú vieru, ku ktorým sa pripojil oficiálny adventizmus padlý od r. 1994. 10. kapitola uzatvára prvú časť zjavení knihy. Ale dôležitým hlavným témam sa budeme venovať a rozvinúť v nasledujúcich kapitolách.

Apo.11 tak obnoví prehľad kresťanskej éry a rozvinie najmä dôležitú úlohu Francúzskej revolúcie, ktorej zavedený národný ateizmus Boh používa pod symbolickým názvom „*šelma, ktorá vystupuje z hlbín*“ , aby zničiť moc katolíckeho režimu „ *šelmy, ktorá vystupuje z mora* “, v Zj. 13:1. Všeobecný náboženský mier, spomenutý v Apo.7, bude takto dosiahnutý a zaznamenaný v roku 1844. Potom, berúc tento revolučný ^{režim} ako obraz bezprostredne hroziacej tretej svetovej vojny alebo „6. trúбку“ Apo.9:13 , *ktorá predstavuje skutočnú „ Druhá beda “* prostredníctvom oznámenia zo Zj. 8:13 je prezentovaná posledná téma „ *siedmej trúby* “, ktorá je zavŕšená návratom v sláve Ježiša Krista.

V Zjavení 12 nám Duch predstavuje ďalší prehľad kresťanskej éry. Dopĺňa svoje informácie, najmä o situácii diabla a jeho anjelských podporovateľov. Učí nás, že po svojom víťazstve na kríži, v nebeskom mene *Michaela* už citovanom v Dan. 10:13, 12:1, meno, ktoré nosil v nebi pred svojím ľudským vtelením v Ježišovi, náš Pán očistil nebesia od ich zlá prítomnosť a že navždy stratili prístup k nebeským dimenziám, ktoré vytvoril Boh. Tu je niekoľko dobrých správ! Ježišovo víťazstvo malo pre našich nebeských bratov oslobodených od pokušení a myšlienok démonov šťastné nebeské dôsledky. Od tohto vyhnania boli obmedzení na našu pozemskú dimenziu, kde budú zabití s pozemskými nepriateľmi Boha v roku 2030 pri slávnom návrate Krista Boha. V tomto prehľade Duch zobrazuje postupnosti „ *draka* “ a „ *hada* “, ktoré označujú dve stratégie diabla boja: otvorenú vojnu , odsúdený cisársky alebo pápežský Rím a klamné náboženské zvädzanie Rimanov. Vatikánske pápežstvo, odmaskované, takmer humanistické.

V jemných obrazoch vypožičaných zo skúseností Hebrejov „*zem otvára ústa*“, aby pohltila pápežskú agresiu katolíckych líg. Ako sme práve videli, prácu vykonávajú francúzski ateistickí revolucionári. Začnú to však aj protestantské jednotky agresívneho, bojovného falošného kresťanstva. Prehľad zakončíme zmienkou o „*zvyšku potomstva ženy*“. Duch potom dáva svoju definíciu pravých svätých posledného času: „*Toto je vytrvalosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a zachovávajú svedectvo Ježišovo*“. Duch týmito výrazmi označuje tých, ktorí ako ja lipnú na jeho prorockom Zjavení a nenechajú nikoho, aby ho uchmatol a až do konca zbiera perly darované nebom.

Kapitola 13 predstavuje dvoch agresívnych náboženských nepriateľov nesúcich kresťanskú vieru. Ako také ich zobrazuje pomocou dvoch „*zvierat*“, z ktorých druhé sa vynorilo z prvého, ako to naznačuje vzťah slov „*more a zem*“ z príbehu Genezis, ktoré ich definujú v tejto kapitole 13. Prvé účinkovalo pred 1844 a druhý sa objaví až v poslednom roku pozemského času, čím sa skončí čas milosti ponúkaný ľuďom. Tieto dve „*šelmy*“ sú pre prvú katolícku materskú cirkev a pre druhú protestantské reformované cirkvi, ktoré z nej vzišli, jej dcéry.

Zjavenie 14, ktoré pokrýva len druhú časť kresťanskej éry od roku 1844, evokuje tri posolstvá právd adventistov siedmeho dňa do večných podmienok: Božiu slávu, ktorá si vyžaduje obnovenie praktizovania jeho svätého sabatu, jeho odsúdenie rímskeho katolicizmu a jeho odsúdenie protestantizmu, ktorý si ctí svoju nedeľu, ktorú označuje za „*znamenie*“ ľudskej a diabolskej autority cisárskeho aj pápežského Ríma. Keď sa skončí čas prípravnej misie, postupne vytrhnutím vyvolených svätých predstavených „*žatvou*“, a zničením odbojných učiteľov a všetkých neveriacich, akciami predstavenými „*vinobraním*“, zem sa opäť stane „*priepasť*“ prvého dňa stvorenia, zbavená všetkých foriem pozemského života. Udrží však nažive „*tisíc rokov*“ vyvoleného obyvateľa, Satana, samotného diabla, ktorý čaká na svoje zničenie pri poslednom súde, ako aj všetkých ostatných rebelujúcich ľudí a anjelov.

Rev.15 sa zameriava na načasovanie konca skúšobnej doby.

Zjavenie 16 odhaľuje „*sedem posledných rán Božieho hnevu*“, ktoré po skončení skúšobnej doby postihujú posledných neveriacich vzbúrencov, ktorí sa stávajú čoraz agresívnejšími, až do tej miery, že rozhodnú o smrti pozorovateľov spravodlivých. božský sabat pred siedmou ranou.

Zj. 17 je celý venovaný identifikácii „*veľkej smilnice*“ nazývanej „*Veľký Babylon*“. Práve týmito výrazmi Duch označuje „*veľké mesto*“ cisárske a pápežské Rím. Boží súd nad ňou je tak jasne zjavený. Kapitola tiež oznamuje jej budúci súd a zničenie ohňom, pretože Baránok a jeho verní vyvolení ju premôžu.

Zjavenie 18 sa zameriava na čas „*žatvy*“ alebo trestu „*Veľkého Babylonu*“.

Zj 19 zobrazuje slávny návrat Ježiša Krista a jeho konfrontáciu s vydesenými pozemskými povstaleckými silami.

Zj.20 sa zameriava na čas tisícročí siedmeho tisícročia, ktorý preživali úplne inak, v nebi vyvolení a na pustej zemi, v izolácii Satanom. Na konci tisíc rokov Boh zorganizuje posledný súd: zničenie všetkých pozemských ľudí a nebeských anjelských rebelov nebeským a podzemným pozemským ohňom.

Apo.21 zobrazuje slávu zhromaždenia tvoreného zhromaždením vyvolených vykúpených krvou Ježiša Krista. Dokonalosť vyvolených ilustrujú porovnania s tým, čo ľuďom ponúka zem najvzácnejšie: zlato, striebro, perly a drahé kamene.

Apo.22 evokuje návrat do strateného Edenu, ktorý bol nájdený a inštalovaný na večnosť na zemi hriechu, regenerovanej a pretvorenej, aby sa stal univerzálnym trónom jediného veľkého Boha, Stvoriteľa, zákonodarcu a Vykupiteľa, ktorý vládne nad všetkými jeho vesmírmi. so svojimi pozemskými vykúpenými.

Tu sa končí tento rýchly prehľad knihy Zjavenie, ktorej podrobné štúdium potvrdí a posilní práve povedané.

Pridávam toto vysoko duchovné vysvetlenie, ktoré odhaľuje skryté uvažovanie Božej mysle. Prináša netušené posolstvá prostredníctvom jemných narážok, že nás Biblia osvieti. Tým, že Boh pri konštrukcii Apokalypsy nasledoval tie isté procesy, ktoré použil na zostavenie svojich zjavení, ktoré dal Daniel, Boh potvrdzuje, že sa „nemení“ a že bude „večne rovnaký“. V Apokalypse som tiež našiel rovnakú metódu paralelizácie troch tém, ktorými sú „*listy zhromaždeniam*“, „*pečate*“ a „*trúbky*“. Podľa Apo.5, kde je Apokalypsa zobrazená knihou uzavretou „*siedmimi pečaťami*“, iba otvorenie „*siedmej pečate*“ umožní prístup k dôkazom, ktoré potvrdia v kapitolách 8 až 22 interpretácie a podozrenia. nastolené štúdiom kapitol 1 až 6. Kapitola 7 je preto kľúčom k pochopeniu odhalených tajomstiev. A nebuďte prekvapení, pretože jeho témou je práve sabat, ktorý od roku 1843 robil všetok rozdiel medzi pravou a falošnou svätosťou. Preto nachádzame v Apo.7 veľkú pravdu, ktorá na jar 1843 presýtila protestantské náboženstvo. Apokalypsa len potvrdí toto základné učenie zjavené Danielovi. Ale pre adventizmus, ktorý sa v tento deň objavil ako víťaz, Apokalypsa odhalí rok 1994, čo je skúška, ktorá ho preosieva. Toto nové svetlo opäť raz „*znova*“ urobí „*rozdiel medzi tými, ktorí slúžia Bohu a tými, ktorí mu neslúžia*“, alebo ešte viac.

Druhá časť: podrobná štúdia Apokalypsy

Zjavenie 1: Prológ – Návrat Krista – adventistická téma

Prezentácia

Verš 1: „ Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby **ukázal svojim služobníkom** veci, ktoré sa musia rýchlo stať , **a** ktoré dal poznať tým, že poslal svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi... “ .

Ján, apoštol, ktorého Ježiš miloval, je depozitárom tohto Božieho zjavenia, ktoré dostáva od Otca v mene Ježiša Krista. Ján, v hebrejčine „Yohan“, znamená: Boh dal; a je to aj moje krstné meno. Nepovedal Ježiš: „ Kto má, tomu bude dané “? Toto poslanstvo je „ dané “ od „ Boha “ Otca, teda s neobmedzeným obsahom. Pretože Ježiš Kristus od svojho zmŕtvychvstania znovu získal svoje božské vlastnosti a ako nebeský Otec môže z neba konať v prospech svojich služobníkov, presnejšie svojich „ otrokov “. Ako sa hovorí, „vopred varovaný je predpažený“. Boh je toho názoru a dokazuje to tým, že svojim služobníkom adresoval zjavenia o budúcnosti. Výraz „ čo sa musí **urýchlene stať** “ môže byť prekvapivý, keď vieme, že poslanstvo bolo dané v roku 94 nášho letopočtu a že teraz sa nachádzame v rokoch 2020-2021, v čase, keď bol napísaný tento dokument. Ale keď objavíme jeho poslanstvá, pochopíme, že toto “ **okamžite** » nadobúda doslovný význam, pretože ich príjemcovia budú súčasní so slávnym návratom Ježiša Krista. Táto

téma bude vo všadeprítomnom Zjavení, pretože Zjavenie je adresované posledným „adventistom“ vybraným Bohom, vierou preukázanou v záverečnom teste postavenom na údajoch zo Zj. 9:1-12, ktorý sa zaoberá témou „*piata trúbka*“. V tejto kapitole verše 5 a 10 citujú prorocké obdobie „*päť mesiacov*“, ktoré som si nesprávne vyložil. V mojom štúdiu tejto témy toto trvanie určilo nový dátum, ktorý mal oznámiť návrat Ježiša na rok 1994, skutočný rok 2000 skutočného narodenia Krista. Táto skúška viery naposledy preverila oficiálny adventizmus, ktorý sa stal vlašným a formalistickým a ktorý sa pripravoval na uzavretie zmluvy s tými, ktorých Boh vo svojej Apokalypse zjavuje ako svojich nepriateľov. Od roku 2018 poznám dátum skutočného návratu Ježiša Krista a nezakladá sa na žiadnych údajoch z prorociev Daniela a Zjavenia, ktorých kvantifikované trvanie bolo všetky dosiahnuté plnením ich preosievacej úlohy v určených časoch. Skutočný Ježišov návrat možno pochopiť zo správy Genezis, keď veríme, že sedem dní našich týždňov je postavených na obraze 7000 rokov celého plánu navrhnutého Bohom, aby odstránil hriech a hriešnikov a priviedol do svojej večnosti jeho milovaných vyvolených vybraných počas prvých 6000 rokov. Rovnako ako proporcie hebrejskej svätyne alebo svätostánku, aj čas 6000 rokov sa skladá z troch tretín z 2000 rokov. Začiatok poslednej tretiny bol poznačený, 30. apríla, zmiernou smrťou nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Tento dátum potvrdzuje židovský kalendár. Jeho návrat je teda stanovený na jar 2030, teda o 2000 rokov neskôr. S vedomím, že návrat Krista je pred nami, tak blízko, slovo „**okamžite**“ » Ježišových slov je dokonale opodstatnené. Hoci teda zostala známa a čítaná po stáročia, kniha Zjavenie zostala zatvorená, zamrznutá, zapečatená, až do času konca, ktorý sa týka našej generácie.

Verš 2: „... ktorý svedčil o Božom slove a o svedectve Ježiša Krista, o všetkom, čo videl ...“

Ján svedčí, že svoje videnie dostal od Boha. Vízia, ktorá predstavuje svedectvo o Ježišovi Kristovi, ktoré Zj 19:10 definuje ako „*ducha proroctva*“. Správa je založená na „*videných*“ obrázkoch a počutých slovách. Jána vytrhol z pozemských okolností Boží Duch, ktorý mu v obrazoch zjavil veľké témy náboženských dejín kresťanskej éry; skončí sa to jeho slávnym a imponantným návratom pre jeho nepriateľov.

Verš 3: „*Blahoslavený, kto číta a počúva slová proroctva a zachováva, čo je v ňom napísané! Lebo čas je blízko.*“

Beriem si pre seba časť, ktorá mi patrí, blaženosť pre „*toho, kto číta*“ slová proroctva, pretože Pán dáva slovesu čítať presný logický význam. Vysvetlenie podáva v Iz.29:11-12: „*Všetko zjavenie je vám ako slová zapečatených kníh, ktoré sú dané človeku, ktorý vie čítať, a hovoria: Toto si prečítajte! A kto odpovedá: Nemôžem, lebo je to zapečatené; alebo ako kniha, ktorú človek daruje človeku, ktorý nevie čítať, a hovorí: Prečítajte si toto! A kto odpovie: Nevie čítať.*“ Verš 13, ktorý nasleduje, odhaľuje príčinu tejto neschopnosti: „*Pán povedal: Keď sa tento ľud priblíži ku mne, ctia ma svojimi ústami a perami; ale jeho srdce je odo mňa ďaleko a strach, ktorý má zo mňa, je len prikázaním ľudskej tradície.*“ Výraz „*zapečatený*“ alebo zapečatený opisuje aspekt Apokalypsy, ktorý je nečitateľný, pretože je zapečatený. Je to preto, aby som to úplne otvoril a odpečatil, že mňa, ďalšieho Jána posledného času, povolal Boh; aby všetci jeho

praví vyvolení „ počuli a zachovávali “ pravdy zjavené v slovách a obrazoch prorocstva. Tieto slovesá znamenajú „pochopiť a uviesť do praxe“. V tomto verši Boh varuje svojich vyvolených, že dostanú od jedného zo svojich bratov v Kristovi, „ toho, ktorý číta “, svetlo, ktoré vysvetľuje tajomstvá prorocstva, aby sa zase mohli radowať a prejavovať jeho učenie. do praxe. Tak ako za Ježišových čias bude preto potrebná viera, dôvera a pokora. Touto metódou Boh preosieva a odstraňuje ľudí, ktorí sú príliš hrdí na to, aby ich učili. Preto hovorím vyvoleným: „Zabudnite na človeka, na tohto malého oficiálneho prekladateľa a vysielateľa, a pozrite sa na pravého Autora: Všemohúceho Boha Ježiša Krista.

Verš 4: „ *Ján siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom...* “

Zmienka o „ *siedmich zhromaždeniach* “ je podozrivá, pretože *zhromaždenie* s veľkým A je jedno, večné. „ *Sedem zhromaždení* “ preto nevyhnutne označuje zjednotené *zhromaždenie* Ježiša Krista v siedmich vyznačených a po sebe nasledujúcich obdobiach. Vec sa potvrdí a už vieme, že Boh rozdeľuje kresťanskú éru na 7 konkrétnych časov. Odkaz na Áziu je užitočný a opodstatnený, pretože názvy uvedené vo verši 11 sú názvy miest, ktoré existujú v Malej Ázii, v starovekej Anatólii, ktorá sa nachádza na západ od dnešného Turecka. Duch už potvrdzuje hranicu Európy a začiatok ázijského kontinentu. Ale slovo *Ázia* ako slovo Anatólia v sebe skrýva duchovné poslanstvo. Znamenajú: **vychádzajúce slnko** v akkadčine a gréčtine, a tak naznačujú Boží tábor, ktorý navštívil Ježiš Kristus, „ *vychádzajúce slnko* “ v Lukášovi 1:78-79: „ *Vďaka útrobám milosrdenstva nášho Boha, cnosť, ktorej vychádzajúce slnko nás navštívilo zhora, aby dalo svetlo tým, čo sedia v tme a v tieni smrti, aby nasmerovalo naše kroky na cestu pokoja.* » On je tiež „ *slnkom spravodlivosti* “ z Mal.4:2: „ *Ale pre vás, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti a uzdravenie bude pod jeho krídlami; vyjdeš von a budeš skákať ako teľatá zo stajne.* “ Formula pozdravu je v súlade s listami, ktoré si kresťania vymieňali v Jánových časoch. Boh je však označený novým, dosiaľ neznámym výrazom: „ *od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde* “. Tento výraz iba odráža v pôvodnom gréckom jazyku a iných prekladoch význam hebrejského mena Boha: „*YaHWÉH*“. Je to sloveso „*byť*“ konjugované v tretej osobe jednotného čísla v nedokonalom čase hebrejčiny. Tento čas nazývaný nedokonalý vyjadruje uskutočnené, ktoré sa rozprestiera v čase, pretože prítomný čas v hebrejskej konjugácii neexistuje. „ *a kto príde* “, ďalej potvrdzuje tému návratu Ježiša Krista, adventizmus. Tým sa potvrdzuje otvorenie kresťanskej viery pohanom; pre nich Boh prispôsobuje svoje meno. Potom sa objavuje ďalšia novinka, ktorá označuje Ducha Svätého: „ *sedem duchov, ktorí sú pred jeho trónom* “. Tento citát sa objaví v Zj. 5:6. Číslo 7 označuje posvätenie, v tomto prípade posvätenie božského Ducha vyliateho v jeho stvoreniach, teda „ *pred jeho trónom* “. V Zj. 5:6 je „*zabitý baránok*“ spojený s týmito symbolmi, prorocstvo tak potvrdzuje božskú všemohúcnosť Ježiša Krista. „ *Sedem Božích duchov* “ je symbolizovaných „ *sedemramenným svietnikom* “ hebrejského svätostánku, ktorý prorokuje Boží plán spásy. Jeho program bol teda jasne načrtnutý. Keďže Adam, 4000 rokov, a Ježiš svojou smrťou 3. apríla 30. apríla odpykáva hriechy vyvolených, roztrháva tak

závoj hriechu a otvára prístup do neba vyvoleným, ktorí boli vykúpení počas posledných dvoch tisícok zo šiestich tisícok naprogramovaných pre výber vyvolených rozptýlených až do skončenia sveta medzi národy celej zeme.

Verš 5: „...a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a kniežaťa kráľov zeme! Tomu, ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou vyslobodil z našich hriechov .

Meno „*Ježiš Kristus*“ je spojené s pozemskou službou, ktorú Boh prišiel vykonať na zemi. Tento verš nám pripomína jeho skutky, ktoré vykonal, aby získal spasenie z milosti, ktorú ponúka iba svojim vyvoleným. Vo svojej dokonalej vernosti Bohu a svojim hodnotám bol Ježiš „*verným svedkom*“, ktorý bol navrhnutý ako vzor, ktorý treba napodobňovať svojim apoštolom a učeníkom všetkých čias, vrátane našej. Jeho smrť bola prorokovaná smrťou prvého zvieratá zabitého, aby si oblieklo nahotu Adama a Evy po ich hriechu. Prostredníctvom neho bol teda skutočne „*prvorodeným z mŕtvych*“. Ale je tiež, pretože jeho božská dôležitosť, jeho samotná smrť mala účinnosť a moc odsúdiť diabla, hriech a hriešnikov. Zostáva „*prvorodeným*“ nad všetkými „*prvorodenými*“ v náboženských dejinách. Práve v myšlienke na jeho smrť, ktorá bola nevyhnutná na vykúpenie hriechu svojich vyvolených, Boh usmrtil všetkých „*prvorodených*“ ľudí a zvieratá vzbúreného Egypta, obraz hriechu, aby „*vyslobodil*“ svoj hebrejský ľud z otroctva, už symbol a obraz „*hriechu*“. Ako „*prvorodenému*“ mu patrí duchovné prvorodenstvo. Keď sa Ježiš predstavuje ako „*knieža kráľov zeme*“, stáva sa služobníkom svojich vykúpených. „*Králi zeme*“ sú tí, ktorí vstúpia do jeho kráľovstva vykúpení jeho krvou; zdedia obnovenú zem. Je úžasné objaviť úroveň pokory, súcitu, priateľstva, bratstva a lásky nebeských bytostí, ktoré zostali verné božským štandardom nebeského života. Na zemi Ježiš umyl nohy svojim apoštolom, pričom potvrdil, že je „*Pán a Pán*“. V nebi bude navždy „*kniežaťom*“ jeho „*kráľov*“. Ale „*králi*“ budú aj služobníkmi svojich bratov. Ježiš sa tiež tým, že si dal titul „*knieža*“, stavia na úroveň diabla, svojho protivníka a porazeného konkurenta, ktorého nazýva „*knieža tohto sveta*“. Vtelenie Boha do Ježiša bolo motivované tvárou v tvár dvoch „*kniežat*“; osud sveta a jeho stvorenie závisí od moci veľkého víťaza Ježiša Michaela YaHWÉH. Ale Ježiš vďačí za svoje víťazstvo len čiastočne svojmu božstvu, pretože bojoval proti diablu za rovnakých podmienok, v tele zhodnom s naším, 4000 rokov po boji, ktorý prehral prvý Adam. Jeho duševný stav a jeho rozhodnutie vyhrať, aby zachránil svojich vyvolených, mu dali víťazstvo. Svojim vyvoleným otvoril cestu a ukázal, že poslušný „*baránok*“ môže s pomocou verného a pravého Boha poraziť „*vlkov*“, ktorí požierajú telo a duchov.

Verš 6: „*A ktorý nás urobil kráľovstvom, kňazmi Bohu, jeho Otcovi, jemu sláva a moc na veky vekov! Amen!* »

Je to Ján, kto definuje, čo tvorí zhromaždenie vyvolených. V Ježišovi Kristovi staroveký Izrael pokračuje v duchovných formách prorokovaných v obradoch starej zmluvy. Tým, že praví vyvolení slúžia „*Kráľovi kráľov a Pánovi pánov*“, majú podiel na jeho kráľovaní a spolu s ním tvoria občanov nebeského kráľovstva. Sú tiež duchovnými „*kňazmi*“, lebo slúžia v chráme svojho tela, v ktorom slúžia Bohu, obetujúc sa vo svätosti pre jeho službu. A prostredníctvom svojich modlitieb k Bohu odovzdávajú vonné látky obetované na kadidlovom

oltári starovekého jeruzalemského chrámu. Oddelenie medzi Ježišom a Otcom je zavádzajúce, ale zodpovedá predstave, ktorú o tejto téme majú mnohí falošní kresťania. To je až do bodu tvrdenia, že „ctí“ Syna na úkor Otca. Toto je chyba alebo hriech kresťanskej viery od 7. marca 321. Pre mnohých je sobotný odpočinok nariadením, ktoré sa týkalo iba Židov starej zmluvy, Otcovho dišpenzu. Keďže Otec a Ježiš sú len jedna osoba, budú trpieť Ježišovým hnevom, o ktorom si mysleli, že si ho ctia. Ježiš má vo svojej božskej prirodzenosti Otca a na večnosť „ *slávu a moc na veky vekov! Amen!* „ *Amen* “, čo znamená: je to pravda! V pravde !

Adventistická téma

Verš 7: „ *Hľa, prichádza s oblakmi. A uvidí to každé oko, aj tí, čo ho prebodli; a všetky kmene zeme budú smútiť kvôli nemu. Áno. Amen!* „

Práve vtedy, keď sa Ježiš vráti, ukáže svoju slávu a svoju moc. Podľa Skutkov 1:11 sa vráti „ *rovnakým spôsobom, akým vystúpil do neba* “, ale jeho návrat bude v extrémnej nebeskej sláve, ktorá vydesí jeho nepriateľov; „ *tí, ktorí ho prebodli* “ tým, že sa postavili proti jeho skutočnému projektu. Pretože tento výraz sa týka iba ľudských bytostí v súčasnosti s jeho príchodom. Keď sa jeho služobníkom vyhrážajú smrťou alebo smrťou, Ježiš zdieľa ich osud, pretože sa s nimi stotožňuje: „ *A kráľ im odpovie: Veru, hovorím vám, koľkokrát ste toto robili jednému z týchto najmenších. moji bratia, urobili ste ich pre mňa.* (Mt 25:40).“ V tomto posolstve nie sú zahrnutí Židia a rímski vojaci, ktorí ho ukrižovali. Duch Boží pripisuje toto konanie všetkým ľuďom, ktorí bránia Jeho dielu spásy a maria sebe a iným Jeho ponuku milosti a večnej spásy. Keď Ježiš cituje „ *kmene zeme* “, zameriava sa na falošných kresťanov, prostredníctvom ktorých sa majú izraelské kmene rozšíriť do novej zmluvy. Keď po jeho návrate zistia, že sa pripravovali zabiť jeho skutočných vyvolených, budú mať dôvod nariekať, keď objavia nepriateľov Boha, ktorý ich mal zachrániť. Podrobnosti o programe na posledné dni budú odhalené roztrúsené po kapitolách knihy Zjavenie. Môžem však povedať, že Zj. 6:15-16 opisuje scénu týmito slovami: „ *Králi zeme, veľkí, vojenský velitelia, bohatí, mocní, všetci otroci a slobodní sa ukryli v jaskyniach a v horských skalách. A povedali vrchom a skalám: Padnite na nás a skryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránkovým.* “

Verš 8: „ *Ja som alfa a omega, hovorí Pán Boh, ten, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci.* „

Ten, kto sa takto vyjadruje, je sladký Ježiš, ktorý našiel svoju božskú slávu v nebi, on je „ *Všemohúci* “. Stačí spojiť tento verš s veršami Zj. 22:13-16, aby sme mali dôkaz: „ *Ja som alfa a omega, prvý a posledný, počiatok a koniec... /... Ja, Ježiš, mám poslal svojho anjela, aby vám tieto veci potvrdil v kostoloch. Som koreň a semeno Dávida, jasná ranná hviezda.* “ Ako vo verši 4, Ježiš sa predstavuje pod atribútmi Boha stvoriteľa, Mojžišovho priateľa, ktorého hebrejské meno je „YaHWéH“ podľa 2M 3:14. Ale upresňujem, že Božie meno sa mení v závislosti od toho, či je to on, kto sa pomenuje, alebo či ho pomenúvajú ľudia: „Ja som“ sa stáva „On je“ vo forme „YaHWéH“.

Poznámka pridaná v roku 2022: Výraz „*alfa a omega*“ zhŕňa celé zjavenie, ktoré ponúka Boh vo svojej Biblii, od Genezis 1 po Zjavenie 22. Od roku 2018 sa však prorocký význam „šesťtisíc“ rokov dáva šiestim dňom týždeň bol potvrdený bez spochybnenia jeho hodnoty ako šesť skutočných dní, počas ktorých Boh stvoril zem a život, ktorý mala podporovať. Týchto šesť dní alebo „6 000“ rokov si však zachovalo svoj prorocký význam a umožnilo definovať na jar 2030 konečný víťazný návrat Ježiša Krista a vytrhnutie jeho verných svätých. Prostredníctvom výrazu „*alfa a omega*“ dáva Ježiš svojim Svätým neskorších dní kľúč, ktorý im umožní objaviť skutočný čas jeho druhého príchodu. Museli sme si však počkať do jari 2018, aby sme pochopili, ako týchto 6 000 rokov využiť, a 28. januára 2022 ich spojiť s týmito výrazmi: „*alfa a omega*“, „*začiatok a koniec*“.

Verš 9: „*Ja Ján, tvoj brat, ktorý s tebou zdieľam súženie, kráľovstvo a vytrvalosť v Ježišovi, som bol na ostrove zvanom Patmos pre Božie slovo a Ježišovo svedectvo.*»

Pre pravého otroka Ježiša Krista sú tieto tri veci spojené: časť súženia, časť kráľovstva a časť vytrvalosti v Ježišovi. Ján svedčí o kontexte, v ktorom dostal svoje božské videnie. Rimania ho našli zjavne nezničiteľného a nakoniec ho izolovali vo vyhnanstve na ostrove Patmos, aby obmedzili jeho svedectvo na mužov. Počas svojho života neprestal svedčiť o Božom slove, aby oslávil Ježiša Krista. Ale môžeme tiež pochopiť, že Ján bol vzatý na Patmos, aby v pokoji prijal svedectvo o Ježišovi, ktoré predstavuje Zjavenie, ktoré tam dostal od Boha.

Všimnime si len tak mimochodom, že dvaja autori dvoch prorociev Daniel a Zjavenie boli zázračne chránení Bohom; Daniel bol zachránený pred zubami levov a John bol prepustený bez zranenia z kade naplnenej vriacim olejom. Ich skúsenosť nám dáva lekcii: Boh robí rozdiel medzi svojimi služobníkmi tým, že mocným a nadprirodzeným spôsobom chráni tých, ktorí ho najviac oslavujú a predstavujú aspekt vzoru, ktorý chce zvlášť povzbudiť. Prorocká služba je teda označená v 1Kor.12:31 ako „ *vynikajúcejšia cesta*“. Ale sú proroci a proroci. Nie všetci proroci sú povolani prijímať vízie alebo proroctvá od Boha. Ale všetci vyvolení sú nabádaní, aby prorokovali, to znamená, aby vydávali svedectvo o pravdách Pána svojim blíznym, aby ich priviedli k spáse.

Jánov pohľad na adventistické časy

Verš 10: „*Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou silný hlas, ako zvuk trúby,*“

Výraz „*deň Pána*“ bude uprednostňovať tragické výklady. JN Darby vo svojom preklade Biblie neváha preložiť to slovom „*nedeľa*“, ktoré Boh považuje za chradnúci „*znak*“ „*šelmy*“ vedenej diablom v Zj. 13:16; toto je v priamom rozpore s jeho kráľovskou „*pečaťou*“, jeho siedmym dňom posväteného odpočinku. Etymologicky slovo „*nedeľa*“ znamená „*deň Pána*“, ale problém spočíva v tom, že prvý deň v týždni venuje odpočinku, ktorý Boh nikdy nenariadil, pretože ho zasvätil večným spôsobom. toto použitie na siedmy deň. Čo teda skutočne znamená „*deň Pána*“ citovaný v tomto verši? Ale odpoveď už bola daná vo verši 7: *Hľa, prichádza s oblakmi.*» Tu je „*deň Pánov*“, na ktorý sa

zameriava Boh: „*Hľa, pošlem vám proroka Eliáša, skôr ako príde deň Jahveho, ten veľký a strašný deň* . (Mal.3:5)“ ; ten, kto vytvoril adventizmus a jeho tri „očakávania“ Ježišovho návratu, ktorý sa už uskutočnil so všetkými dobrými a zlými dôsledkami, ktoré priniesli tieto tri skúšky, v rokoch 1843, 1844 a 1994. Takto žijúci v roku 94 je Ján prepravovaný Duchom na samom začiatku siedmeho tisícročia, kam sa Ježiš vracia vo svojej božskej sláve. Čo má teda „*za sebou*“? Celá historická minulosť kresťanskej éry; od Ježišovej smrti, 2000 rokov kresťanského náboženstva; 2000 rokov, počas ktorých Ježiš stál medzi svojimi vyvolenými a pomáhal im v Duchu Svätom poraziť zlo tak, ako on sám porazil diabla, hriech a smrť. „*Veľký hlas*“, ktorý „*za ním*“ počul, je hlas Ježiša, ktorý ako „*trúba*“ zasahuje, aby varoval svojich vyvolených a odhalil im povahu diabolských náboženských pascí, s ktorými sa vo svojom živote stretávajú vo všetkých „sedem“ obdobiach, ktoré pomenuje nasledujúci verš.

Verš 11: „*Kto povedal: Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatíry, do Sád, do Filadelfie a do Laodicey* .”.

Zdanlivá forma textu akoby predstavovala adresátov, doslova, pomenované mestá Ázie Jánovej doby; každý má svoje posolstvo. Ale to bolo len klamlivé zdanie, ktoré malo zakryť skutočný význam, ktorý Ježiš dáva svojim posolstvám. V celej Biblii majú vlastné mená pripisované mužom skrytý význam vo svojom koreni, z hebrejčiny, chaldejčiny alebo gréčtiny. Tento princíp platí aj pre grécke názvy týchto siedmich miest. Každé meno prezrádza charakter doby, ktorú reprezentuje. A poradie, v ktorom sú tieto mená prezentované, zodpovedá poradiu napredovania v čase naprogramovanom Bohom. V štúdiu Zj. 2 a 3 uvidíme, kde je poradie týchto mien rešpektované a potvrdené, význam týchto siedmich mien, ale tie z prvého a posledného, „Efez a Laodicea“, odhaľujú iba *im*, ako ich Duch používa. Vo význame „spustiť“ a „súdiť ľudí“ nachádzame „*alfu a omegu, začiatok a koniec*“ éry kresťanskej milosti. Niet divu, že Ježiš sa vo verši 8 predstavil pod touto definíciou: „*Ja som alfa a omega*“. Registre tak svoju prítomnosť so svojimi vernými otrokmi počas celého kresťanského obdobia.

Verš 12: „*Otočil som sa, aby som vedel, aký hlas ku mne hovorí. A keď som sa otočil, videl som sedem zlatých svietnikov* ,

Akcia „*obrátania sa*“ vedie Jána k tomu, aby sa pozrel na celú kresťanskú éru, pretože on sám bol prenesený do okamihu Ježišovho návratu v sláve. Po spresnení „*za*“ tu máme „*obrátim sa*“ a opäť „*a potom, čo som sa otočil*“; Duch dôrazne trvá na tomto pohľade do minulosti, aby sme ho nasledovali v jeho logike. A čo potom vidí Jean? „*Sedem zlatých svietnikov*“. Aj tu je tá vec podozrivá ako „*sedem zhromaždení*“. Vzor „*svietnik*“ sa totiž našiel v hebrejskom svätostánku a mal sedem vetiev, ktoré už spolu symbolizovali posvätenie Ducha Božieho a jeho svetla. Toto pozorovanie znamená, že podobne ako „*sedem Zhromaždenia*“, „*sedem svietnikov*“ symbolizujú posvätenie Božieho svetla, ale v siedmich momentoch, ktoré sú poznačené počas celej kresťanskej éry. Svietnik predstavuje vyvolených doby, prijíma olej Ducha Božieho, od ktorého závisí, aby svojim svetlom osvietil vyvolených.

Oznámenie o veľkej katastrofe

Verš 13: „ *A uprostred siedmich sviatnikov jeden ako syn človeka, oblečený do dlhého rúcha a so zlatým pásom na prsiach.* »

Tu začína symbolický opis Pána Ježiša Krista. Táto scéna ilustruje Ježišove zaslúbenia: Lukáš 17:21: „ *Nikto nepovie: Je tu, alebo: Je tam. Lebo hľa, kráľovstvo Božie je medzi vami.* » ; Mt 28:20: „ *A naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.* ". Táto vízia je veľmi podobná vízii z Daniela 10, kde ju verš 1 predstavuje ako ohlásenie „ *veľkého nešťastia* “ pre židovský národ. Zjavenie 1 preto tiež oznamuje „ *veľkú pohromu* “, ale tentoraz pre kresťanské zhromaždenie. Porovnanie týchto dvoch vízií je veľmi poučné, pretože detaily sú prispôbené každému z dvoch veľmi odlišných historických kontextov. Symbolické opisy, ktoré budú prezentované, sa týkajú Ježiša Krista v kontexte jeho posledného slávneho návratu. Dve „ *katastrofy* “ majú spoločné to, že sa vyskytnú na konci dvoch spojenectiev, ktoré Boh postupne ustanovil. Porovnajme teraz tieto dve vízie: „... *syn človeka* “ v tomto verši bol „ *človek* “ v Danielovi, pretože Boh sa ešte nevtelil do Ježiša. Naopak, v „ *synovi človeka* “ nachádzame „ *syna človeka* “, ktorého Ježiš neustále pomenúva, keď o ňom hovorí v evanjeliách. Ak Boh tak veľmi trval na tomto výraze, je to preto, lebo to legitimizuje jeho schopnosť spasit' ľudí. Je tu „ *oblečený v dlhom rúchu* “, „ *oblečený v plátne* “ v Danielovi. Kľúč k významu tohto *dlhého rúcha* je daný v Zj.7:13-14. Nosia ho tí, ktorí zomierajú ako mučeníci pravej viery: „ *A jeden zo starších mi odpovedal: Kto sú tí, ktorí sú oblečení v bielych rúchach, a odkiaľ prišli? Povedal som mu: Pane, ty to vieš. A povedal mi: Toto sú tí, ktorí prichádzajú z veľkého súženia; oprali svoje rúcha a vybielili ich v krvi baránka.* ". Ježiš nosí „ *zlatý opasok na hrudi* “ alebo na srdci, ale „ *na bedrách* “, symboly sily v Danielovi. A „ *zlatý opasok* “ symbolizuje **pravdu** podľa Ef. 6:14: „ *Stojte teda: majte si opásanú pravdu o bedrách ; oblečte si pancier spravodlivosti ;* ". Tak ako Ježiš, aj pravdu si ctia len tí, ktorí ju milujú.

Verš 14: „ *Jeho hlava a vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh; jeho oči boli ako plameň ohňa;* »

Biela, symbol dokonalej čistoty, charakterizuje Boha Ježiša Krista, ktorý má preto hrôzu z hriechu. Oznámenie „ *veľkého nešťastia* “ však môže mať za cieľ iba potrestať hriešnikov. Táto príčina sa týka oboch pohrôm, takže tu a v Danielovi nachádzame Boha, veľkého Sudcu, ktorého „ *oči sú ako plamene ohňa* “. Jeho pohľad pohltí hriech alebo hriešnika, ale Ježišov vyvolený sa rozhodne zriecť sa hriechu, na rozdiel od falošného Žida a falošného kresťanského rebela, ktorého nakoniec pohltí súd Ježiša Krista. A posledný kontext tohto „ *nešťastia* “ označuje jeho historických nepriateľov, ktorých všetci identifikovali v kapitolách tejto knihy a v kapitole Danielovej. Apo.13 nám ich predstavuje v aspekte dvoch „ *šeliem* “ identifikovaných ich menami „ *more a zem* “, ktoré označujú katolícku vieru a z nej pochádzajúcu protestantskú vieru, ako napovedajú ich mená podľa 1M 1:9-10 . Po jeho návrate sa dve spriaznené zvieratá stanú jedným, zjednotené v boji proti jeho sabatu a jeho verným. Jeho nepriatelia budú vydesení, podľa Zj. 6:16, a neobstoja.

Verš 15: „ *Jeho nohy boli ako horiaci bronz, ako keby horel v peci; a jeho hlas bol ako zvuk mnohých vôd.* »

Ježišove nohy sú čisté ako zvyšok jeho tela, no v tomto obraze sa poškvŕnia šliapaním po krvi odbojných hriešnikov. Ako v Dan 2:32, „ *mosadz* “, nečistý zliatinový kov, symbolizuje hriech. V Zjavení 10:2 čítame: „ *V ruke mal malú otvorenú knižku. Pravú nohu položil na more a ľavú na zem* ; “. Zj.14:17 až 20 dáva tejto akcii názov „ *oberavka hrozna* “; téma rozvinutá v Izaiášovi 63. „ *Mnoho vôd* “ symbolizuje v Zj. 17:15 „ *ľudy, zástupy, národy a jazyky* “, ktoré uzatvárajú spojenectvo s „ *smilnicou Veľkým Babylonom* “; názov, ktorý označuje pápežskú rímskokatolícku cirkev. Toto spojenectvo v jedenástej hodine ich zjednotí, aby sa postavili proti sabatu posvätenému Bohom. Pôjdu tak ďaleko, že sa rozhodnú zabiť jeho verných pozorovateľov. Chápeme teda symboly jeho spravodlivého hnevu. Vo videní Ježiš svojim vyvoleným ukazuje, že jeho jeden osobný božský „ *hlas* “ je mocnejší než hlas všetkých národov zeme dohromady.

Verš 16: „ *V pravej ruke mal sedem hviezd. Z jeho úst vyšiel ostrý dvojsečný meč; a jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej sile.* »

Symbol „ *siedmich hviezd* “ držaných „ *v pravej ruke* “ pripomína jeho trvalú nadvládu, ktorá jediná mohla dať Božie požehnanie; tak často a masívne neprávom tvrdili jeho neverní nepriatelia. *Hviezda* je symbolom náboženského posla, pretože ako *hviezda* z 1M 1:15, jej úlohou je „ *osvietiť zem* “, v jeho prípade božskú spravodlivosť. V deň svojho návratu Ježiš vzkriesi (znovu oživí alebo vzkriesi po totálnom chvíľkovom zničení nazývanom smrť) svojich vyvolených zo všetkých období symbolizovaných menami siedmich *Zhromaždení* . V tomto slávnom kontexte sa pre neho a jeho verných vyvolených predstavuje ako „ *Slovo Božie* “, ktorého symbol „ *ostrého dvojsečového meča* “ je citovaný v Židom 4:12. Toto je hodina, kedy tento *meč* dá život a smrť, podľa viery znázornenej v tomto božskom slove napísanom v Biblii, ktoré Zj 11:3 symbolizuje ako „ *dvoch Božích svedkov* “. U ľudí iba vzhľad tváre ich identifikuje a umožňuje ich odlišenie; ide teda o prvok identifikácie par excellence. V tejto vízii Boh prispôsobuje aj svoju tvár cielenému kontextu. U Daniela vo videní Boh jeho tvár symbolizuje „ *bleskom* “, typickým symbolom gréckeho boha Dia, pretože nepriateľom prorocstva bude grécky seleukovský ľud kráľa Antiocha IV., ktorý prorocstvo naplnil v – 168 v r. vo vízii Apokalypsy, Ježišova tvár tiež nadobúda podobu jeho nepriateľa, ktorým je tentokrát „ *slnko, keď svieti vo svojej sile* “. Je pravda, že tento posledný pokus, vykoreniť zo zeme každého pozorovateľa svätého božského sabatu, predstavuje vrchol povstaleckého boja v prospech rešpektovania „*dňa nepremozeneho slnka*“, ustanoveného cisárom 7. marca 321. Konštantín 1er . Tento povstalecký tábor nájde pred sebou „ *slnko božskej spravodlivosti* “ v celej svojej božskej sile, a to v prvý jarný deň 2030.

Verš 17: „ *Ked' som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy. Položil na mňa pravú ruku a povedal: Neboj sa!* »

John takouto reakciou len predvída osud tých, ktorí sa mu postavia v čase jeho návratu. Daniel mal rovnaké správanie a v oboch prípadoch Ježiš upokojuje a posilňuje svojho verného služobníka, svojho otroka. „ *Jeho pravica* “ potvrdzuje jeho požehnanie a vo svojej vernosti, na rozdiel od rebelov z druhého tábora, vyvolený nemá dôvod báť sa Boha, ktorý ho prichádza spasiť z lásky. Výraz „

nebojte sa “ potvrdzuje posledný kontext charakterizovaný od roku 1843 týmto adventistickým posolstvom od prvého anjela zo Zj. 14:7: „ *Povedal silným hlasom: **Bojte sa Boha a vzdávajú mu slávu** , lebo Hodina jeho prišiel súd; a pokloňte sa pred tým, ktorý stvoril nebo i zem, more a pramene vôd.* » ; teda Boha stvoriteľa.

Verš 18: „ *Ja som prvý a posledný a živý. Bol som mŕtvy; a hľa, žijem na veky vekov. Držím kľúče od smrti a pekla.* »

Je to skutočne Ježiš, víťaz nad diablom, hriechom a smrťou, kto sa vyjadruje týmito výrazmi. Jeho slová „ *prvý a posledný* “ potvrdzujú posolstvo o začiatku a konci časov, na ktoré sa vzťahuje proroctvo, no zároveň Ježiš potvrdzuje svoje životodarné božstvo od svojho prvého až po posledného zo svojich stvorení. Ten, kto „ *drží kľúče smrti* “, má moc rozhodovať o tom, kto bude žiť a kto zomrie. Hodina jeho návratu je, keď jeho svätí budú vzkriesení v „ *prvom vzkriesení* “ vyhradenom pre „ *blahoslavených mŕtvych v Kristovi* “ podľa Zj. 20:6. Vysuňme všetky mýty o tradíciách falošného kresťanstva gréckeho a rímskeho dedičstva a pochopme, že „ *hrob mŕtvych* “ je jednoducho pôda zeme, ktorá zbierala mŕtvych premenených na prach, ako je napísané v Gen. 3:19: „ *V pote svojej tváre budeš jest' chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý; lebo prach si a v prach sa obrátiš.* “. Tieto pozostatky už nikdy nebudú k ničomu, pretože ich Stvoriteľ ich vzkriesi s celou ich osobnosťou vrytou do jeho božskej pamäti, v neporušiteľnom *nebeskom tele* (1Kor 15:42), identickým s telom anjelov, ktorí zostávajú vo vernosti Bohu: „ *Lebo pri vzkriesení sa ľudia nebudú ženit' ani ženiť, ale budú ako anjeli Boží v nebi.* Mat.22:30“.

Prorocké posolstvo o budúcnosti sa potvrdzuje

Verš 19: „ *Napíš teda, čo si videl a čo je, a čo sa stane po nich* “

V tejto definícii Ježiš potvrdzuje prorocké pokrytie globálneho času kresťanskej éry, ktorá sa skončí jeho návratom v sláve. Apoštolský čas sa týka výrazu „ *čo ste videli* “, a tak Boh označuje Jána za autentického očitého svedka apoštolskej služby. Bol svedkom „ *prvej lásky* “ Vyvoleného citovaného v Zj. 2:4. „... *tí, ktorí sú* “ sa týka konca tohto apoštolského času, v ktorom Ján zostáva živý a aktívny. „... *a tie, ktoré prídu po nich* “ označuje náboženské udalosti, ktoré sa budú konať až do času návratu Ježiša Krista a potom až do konca siedmeho tisícročia.

Verš 20: „ *Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl v mojej pravici, a siedmich zlatých svietnikov. Sedem hviezd sú anjeli siedmich cirkví a sedem svietnikov je sedem cirkví.* “.

„ *Anjeli siedmich zhromaždení* “ sú vyvolení všetkých týchto siedmich období. Pretože slovo „ *anjel* “ z gréckeho „*aggelos*“ znamená posol a označuje nebeských anjelov len vtedy, ak to slovo „*nebešťania*“ objasňuje. Podobne je tu zhrnutých „ *sedem svietnikov* “ a „ *sedem zhromaždení* “, o ktorých tuším v *mojom komentári*. Duch teda potvrdzuje moju interpretáciu: „ *sedem svietnikov* “ predstavuje posvätenie Božieho svetla v siedmich obdobiach označených názvami „ *siedmich zhromaždení* “.

Zjavenie 2: Zhromaždenie Krista od jeho spustenia do roku 1843

V téme *listov* nájdeme v Zjavení 2 štyri správy zamerané na čas medzi rokmi 94 a 1843 a v Zjavení 3 tri správy pokrývajúce čas od roku 1843 do 44 až 2030. Všimnime si so záujmom túto odhaľujúcu presnosť týkajúcu sa mien prvého a posledného *písmena* : „ *Efez* a *Laodicea* “, čo znamená: hádzanie a súdenie ľudí; začiatok a koniec éry kresťanskej milosti. V Zjavení 2, na konci kapitoly, Duch evokuje začiatok „adventistickej témy návratu Krista“, ktorá sa zameriava na dátum 1828 vopred stanovený v Dan.12:11. Začiatok 3. kapitoly Zjavenia môže byť tiež legitímne spojený s rokom 1843, ktorý znamenal začiatok adventistickej skúšky viery. Prichádza prispôsobené posolstvo, ktoré potvrdzuje osvedčenú protestantskú vieru: „ *Si mŕtvy* “. Tieto vysvetlenia boli potrebné na potvrdenie spojenia správ s dátumami stanovenými v Danielovi. Ale vízia Zjavenia prináša zjavenia o začiatku kresťanskej éry, ktorú Daniel nerozvinul. Listy alebo posolstvá, ktoré Ježiš adresuje svojim služobníkom počas našej doby,

rozptyľujú náboženské nepochopenie falošných a zavádzajúcich ilúzií, ktoré znepokojujú množstvo kresťanských veriacich. Tam nachádzame skutočného Ježiša s jeho oprávnenými požiadavkami a jeho vždy oprávnenými výčitkami. Štyri *písmená* Rev. 2 sa postupne zameriavajú na štyri obdobia nachádzajúce sa medzi rokmi 94 a 1843.

1. obdobie : Efez

V roku 94, posledný svedok začatia Zhromaždenia Krista

Verš 1: „*Napiš anjelovi zboru v Efeze : Toto hovorí ten, ktorý drží sedem hviezd vo svojej pravej ruke, ktorý sa prechádza medzi siedmimi zlatými svietnikmi :*

Pod menom *Ephesus* , z prvého prekladu gréckeho „Ephesis“, čo znamená spustiť, Boh hovorí k svojim služobníkom od doby spustenia Kristovho zhromaždenia, v čase rímskeho cisára Domitiana (81-96). Duch sa tak zameriava na čas, keď Ján dostane od Boha zjavenie, ktoré nám opisuje. Je posledným apoštolom, ktorý zostal zázračne nažive a sám predstavuje posledného očitého svedka začatia zhromaždenia Ježiša Krista. Boh pripomína svoju božskú moc; je to len on, kto „*drží vo svojej pravici*“, symbol svojho požehnania, život svojich vyvolených, „*hviezdy*“, ktorých skutky posudzuje, ovocie ich viery. V závislosti od prípadu požehnáva alebo preklína. Boh „*chodí*“, pochopte, že v čase svojho projektu napreduje tým, že generáciu po generácii sprevádza životy svojich vyvolených a udalosti sveta, ktoré organizuje alebo bojuje: „*a naučte ich zachovávať všetko, čo som predpísal vám. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta. Mat.28:20.*“ Jeho vyvolení budú musieť až do skončenia sveta vykonávať skutky, ktoré pre nich vopred pripravil: „*Lebo sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, ktoré Boh vopred pripravil, aby sme môže ich praktizovať. Ef.2:10.*“ A budú sa musieť prispôbiť konkrétnym podmienkam požadovaným v každej zo siedmich epoch. Pretože lekcija uvedená v „*Efeze*“ platí pre sedem období; „*sedem hviezd, ktoré drží v pravej ruke*“, môže nechať padnúť a padnúť na zem, čo sa týka vzbúrených kresťanov. Pamätajte na myšlienku, že „*svietnik*“ je užitočný len vtedy, keď dáva svetlo, a aby svietil, musí byť naplnený olejom, symbolom božského Ducha.

Verš 2: „*Poznám tvoje skutky, tvoju námahu a tvoju vytrvalosť. Viem, že nemôžete vystáť zlých ľudí; že ste skúšali tých, ktorí sa nazývajú apoštolmi a ktorí nimi nie sú, a že ich máte našli klamárov; »*

Pozor ! Časy časovania slovies sú mimoriadne dôležité, pretože určujú cieľový čas apoštolskej éry. V tomto verši sa sloveso konjugované v prítomnom čase vzťahuje na rok 94, zatiaľ čo sloveso v minulom čase sa vzťahuje na obdobie prenasledovaní zapríčinených rímskym cisárom Nerom medzi rokmi 65 a 68.

V roku 94 kresťania milujú pravdu, ktorá je stále neporušená a neskreslená, a nenávidia „*zlých*“ pohanov a najmä medzi nimi panovačných Rimanov tej doby. Má to svoj dôvod, a to ten, že apoštol Ján stále žije, rovnako ako mnohí iní starodávni svedkovia pravdy, ktorú učil Ježiš Kristus. „*Klamári*“ sa tak dajú ľahko demaskovať. V každom veku sa totiž neobrátенý kúkoľ pokúša zmiešať s pšenickou, pretože bázeň pred Bohom je stále veľká a poslanstvo spásy je zvodné a príťažlivé. Vnásajú do doktríny falošné myšlienky. Ale v skúške lásky k pravde

zlyhajú a sú demaskovaní skutočne osvietenými vyvolenými. Podobne, čo sa týka minulosti apoštolskej éry, „*vy ste skúšali*“, Duch pripomína, ako súd smrti zvrhol klamné masky falošných kresťanov, skutočných „*klamárov*“, ktorých cieľom je tento verš, medzi 65. a 68. rokom, keď Nero odovzdal Kristovho Vyvoleného divým zvieratám vo svojom Koloseu, aby ponúkol obyvateľom Ríma krvavé divadlo. Ale podotknime, že Ježiš vyvoláva túto horlivosť minulej éry.

Verš 3: „*že máte trpezlivosť, že ste trpeli pre moje meno a neunavili ste sa*“. »

Tu si opäť dávajte pozor na časy slovných spojení!

Ak je svedectvo vytrvalosti stále zachované, svedectvo o utrpení už nie. A Boh je povinný pripomenúť prijatie utrpenia, ktoré sa prejavilo a vznešene ctilo asi pred 30 rokmi, medzi 65. a 68. rokom, keď krvilačný Riman Nero vydával kresťanov na smrť, ponúkaných ako divadlo, svojmu ľudu, zvrátenému a skazenému. Až v tomto čase tábor Vyvolených „*trpel*“ vo svojom „*názve*“ a „*neunavoval*“.

Verš 4: „*Ale mám proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku*“. »

Navrhovaná hrozba sa stáva jasnejšou a potvrdenou. V tom čase boli kresťania verní, ale horlivosť prejavovaná za Nera zoslabla alebo už neexistovala; čo Ježiš nazýva „*strata prvej lásky*“, čím naznačuje pre éru 94 existenciu druhej lásky, oveľa nižšej ako tá prvá.

Verš 5: „*Pamätaj teda, odkiaľ si padol, a čiň pokánie a rob svoje predchádzajúce skutky; ak nie, prídem k tebe a odstránim tvoj svietnik z jeho miesta, ak nebudeš činiť pokánie*“. »

Samotná úcta alebo prosté uznanie pravdy neprináša spásu. Boh od tých, ktorých zachráni, vyžaduje viac, aby z nich urobil večných spoločníkov. Viera vo večný život znamená znehodnotenie prvého života. Ježišovo posolstvo zostáva stále rovnaké podľa Mt 16:24 až 26: „*Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, nech prevezme zodpovednosť za svoj kríž a nasleduj ma. Lebo kto si chce život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. A čo osoží človeku získať celý svet, ak stratí svoju dušu? Alebo čo by dal človek výmenou za svoju dušu?*“ » Hrozba odňatia jeho Ducha, symbolizovaná „*svietnikom*“, ukazuje, že pre Boha nie je pravá viera ani zďaleka jednoduchým štítkom prilepeným na duši. V Efezskom období bol symbolický svietnik Ducha Božieho na Východe, v Jeruzaleme, kde sa zrodila kresťanská viera a v kostoloch, ktoré vytvoril Pavol v Grécku a dnešnom Turecku. Náboženské centrum sa čoskoro presunie na Západ a hlavne do Ríma v Taliansku.

Verš 6: „*Vy však máte to, že nenávidíte skutky mikulášov, skutky, ktoré nenávidím aj ja*“. »

V tomto liste sú Rimania pomenovaní symbolicky podľa „*zlých*“: „*Nikolaitáni*“, čo znamená víťazní ľudia alebo ľudia víťazstva, vládcovia doby. V gréčtine je výraz „*Nike*“ zosobneným názvom víťazstva. Čo sú teda „*skutky mikulášov*“ nenávidené Bohom a jeho vyvolenými? Pohanstvo a náboženský synkretizmus. Uctievanie zástupov pohanských božstiev, z ktorých najväčšie majú deň v týždni zasvätený im. Naš súčasný kalendár, ktorý k siedmim dňom v týždni priraduje mená siedmich hviezd, planét alebo hviezd našej slnečnej sústavy, je priamym dedičstvom rímskeho náboženstva. A kult prvého dňa zasväteného

„nepremoženému slnku“ dá časom, od roku 321, osobitný dôvod Bohu stvoriteľovi nenávidieť náboženské „skutky“ Rimanov.

Verš 7: „ *Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám: Tomu, kto víťazí, dám jesť zo stromu života, ktorý je v Božom raji.* »

Dve posolstvá v tomto verši evokujú pozemský čas víťazstva, „ *ten, kto víťazí* “, a nebeský čas jeho odmeny.

Táto formulka je posledným posolstvom, ktoré Ježiš adresoval svojim služobníkom v jednom zo siedmich období, na ktoré sa proroctvo zameriavalo. Duch ho prispôsobuje konkrétnym podmienkam každej doby. To Efezské znamená začiatok času, na ktorý sa vzťahuje proroctvo, a tak mu Boh predstavuje večnú spásu v podobe začiatku pozemských dejín. Pod *stromom života* pozemskej záhrady, ktorú Boh stvoril, aby tam umiestnil nevinného a čistého človeka, sa tam evokoval Ježišov obraz . Apo.22 prorokuje túto obnovu obnoveného Edenu pre šťastie víťazných vyvolených na novej zemi. Formula prezentovaná zakaždým sa týka aspektu večného života, ktorý Ježiš Kristus ponúkol iba svojim vyvoleným.

2. tretina : Smyrna

V rokoch 303 až 313 posledné rímske „cisárske“ prenasledovanie

Verš 8: „ *Napiš anjelovi zboru v Smyrne : Toto sú slová prvého a posledného, ktorý bol mŕtvy a ožil :*

Meno „ *Smyrna* “ druhého písmena, preložené z gréckeho slova „*smurna*“, čo znamená „ *myrha* “, sa Boh zameriava na čas hrozného prenasledovania vedeného rímskym cisárom Diokleciánom. „ *Myrha* “ je parfum, ktorý balzamoval Ježišove nohy krátko pred jeho smrťou a ktorý mu priniesli ako obeť pri narodení mudrci z východu. Ježiš nachádza v tejto skúške horlivosť skutočnej viery, ktorú už nenachádzal v roku 94. Tí, ktorí súhlasia so smrťou v jeho mene, musia vedieť, že Ježiš zvíťazil nad smrťou a že keď bude opäť živý, bude ich môcť vzkriesiť tak, ako to urobil 'urobil to pre seba. Proroctvo je určené iba kresťanom, ktorých „ *prvým* “ zástupcom je sám Ježiš. Tým, že svoju osobu prispôsobí životu svojich služobníkov, bude reprezentovaný aj „ *posledným* “ kresťanom.

Verš 9: „ *Poznám tvoje súženie a tvoju chudobu (hoci si bohatý) a ohováranie tých, ktorí sa nazývajú Židmi a nie sú nimi, ale sú synagógou Satana.* »

Kresťania, prenasledovaní Rimanmi, boli zbavení majetku a najčastejšie usmrtení. Ale táto materiálna a telesná chudoba ich robí duchovne bohatými podľa kritérií viery Božieho súdu. Na druhej strane neskrýva svoj úsudok a veľmi jasne odhaľuje hodnotu, ktorú dáva židovskému náboženstvu, ktoré odmietlo božský štandard spásy, tým, že neuznáva Ježiša Krista, ako Mesiáša prorokovaného Svätým Písmom. Opustení Bohom sú Židia ovládnutí diablom a jeho démonmi a pre Boha a jeho pravých vyvolených sa stávajú „ *synagógou Satana* “.

Verš 10: „ *Neboj sa toho, čo budeš trpieť. Hľa, diabol niektorých z vás uvrhne do väzenia, aby ste boli skúšaní a desať dní budete v súžení. Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.* »

V tomto verši sa diabol volá Dioklecián, tento krutý rímsky cisár a jeho pridružení „tetrarchovia“ zúrivo nenávideli kresťanov, ktorých chceli vyhubiť. Ohlásené prenasledovanie alebo „*súženie*“ pokračovalo „*desať dní*“ alebo „*desať rokov*“ v skutočnosti medzi rokmi 303 a 313. Niektorým z nich, ktorí boli „*verní až na smrť*“ ako vysoko požehnaní mučeníci, dá Ježiš „*korunu života*“; večný život znamenie ich víťazstva.

Verš 11: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám: Kto víťazí, neutrpí druhú smrť.*»

Témou správy na konci obdobia je: smrť. Tentoraz Duch vyvoláva spásu tým, že nám pripomína, že tí, ktorí neprijmú prvú smrť mučeníctva pre Boha, budú musieť trpieť, bez toho, aby mohli uniknúť, „druhú smrť“ „ohnivého jazera“ posledného súdu . . „*Druhá smrť*“, ktorá sa vyvolených nedotkne, pretože vstúpia do večného života navždy.

3. tretina : Pergamum

V roku 538 nastolenie pápežského režimu v Ríme

Verš 12: „*Napiš anjelovi zboru v Pergamose : Toto hovorí ten, kto má ostrý dvojsečný meč :*

Menom *Pergamos* Boh evokuje čas duchovného *cudzoložstva* . V mene *Pergamum* sa dva grécke korene, „*pé*rao a *gamos*“, prekladajú ako „*prestupovať manželstvo*“. Je to osudná hodina začiatku nešťastí, *ktoré* postihnú kresťanské národy až do konca sveta. Zameraním na dátum 313 predchádzajúca éra naznačila prístup k moci a pohanskú vládu cisára Konštantína I. ' syna tetrarchu Constantia Chlora a víťaza nad Maxentiom. Cisárskym dekrétom zo 7. marca 321 opustil týždenný odpočinok svätého sabatu siedmeho božského dňa, našej súčasnej soboty, a uprednostnil prvý deň zasvätený v tom čase pohanskému kultu slnečného boha, „*Sol Invictus*“, Neporazené slnko. Jeho poslušnosťou sa kresťania dopustili „*duchovného cudzoložstva*“, ktoré sa od roku 538 stalo oficiálnou normou rímskeho pápežstva spojeného s obdobím *Pergamonu* . Neverní kresťania nasledujú Vigília , nového náboženského vodcu ustanoveného cisárom Justiniánom ^L Tento intrigán využil svoj vzťah s cisárom vydatou Theodorou, prostitútkou, aby získal toto pápežské postavenie rozšírené o jeho novú univerzálnu náboženskú moc, teda katolícku. Preto Boh pod názvom ***Pergamum*** odsudzuje praktizovanie „*nedele*“, nového mena a príčiny duchovného *cudzoložstva* , pod ktorým si rímska kresťanská cirkev naďalej ctí bývalý „*deň slnka*“ zdedený od Konštantína. Tvrdí, že je Ježiš Kristus a tvrdí, že je to podľa titulu svojej pápežskej hlavy „*vikár Syna Božieho*“ (Náhrada alebo náhrada Syna Božieho), v latinčine „*VICARIVS FILII DEI*“, počet písmen čo je „*666*“; číslo v súlade s tým, ktoré Zj 13:18 pripisuje náboženskému prvku „*šelmy*“ . Éra nazývaná *Pergamos* sa preto začína netolerantnou a uzurpátorskou pápežskou vládou, ktorá podľa Dan. 8:11 zbavuje Ježiša Krista, vteleného všemohúceho Boha, jeho titul hlavy zhromaždenia; Ef.5:23: „*Lebo muž je hlavou ženy, tak ako je Kristus hlavou cirkvi, ktorá je jeho telom a ktorej je Spasiteľom.*“ Ale pozor! Táto akcia je inšpirovaná samotným Bohom. V skutočnosti to bol on, kto sa stiahol a odovzdal pápežskému režimu kresťanskú vieru, ktorá sa stala oficiálne nevernou. Drzosť tohto režimu, odsudzovaná v Dan.8:23, zachádza tak

d'aleko , že ho prinúti prevziať iniciatívu „zmeniť časy a zákon “ ustanovený Bohom osobne, podľa Dan.7:25. A okrem toho, ignorujúc jeho varovanie nenazývať žiadnu ľudskú bytosť duchovne „otcom“, necháva sa uctievať titulom „Najsvätejší Otec“, čím sa povyšuje nad Boha stvoriteľa, zákonodarcu, a jedného dňa sa mu to opláti: „ *A nikoho nenazývaj svojím otcom na zemi; lebo jeden je váš Otec, ktorý je na nebesiach.* (Mt 23:9).“ Tento ľudský kráľ má nástupcov, prostredníctvom ktorých bude režim a jeho excesy pokračovať až do dňa súdu naprogramovaného tým najväčším, najsilnejším a najspravodlivejším, skutočným „Najsvätejším nebeským Otcem“.

Cisár Justinián I. ^{preto} ustanovil tento náboženský režim, ktorý Boh považoval za „cudzoložstvo“ voči nemu. Dôležitosť pobúrenia preto treba poznačiť a vryť do histórie. Zaznamenali sme v rokoch 535 a 536, počas jeho vlády, dve gigantické sopečné erupcie, ktoré zatemnia atmosféru a v roku 541 spôsobia smrteľnú epidémiu moru, ktorá vyhasne až v roku 767 s vrcholom maximálneho útoku v roku 592 Božská kliatba by mohla nebude mať hroznejšiu podobu a podrobnosti o tejto téme budú uvedené v nasledujúcom verši.

Verš 13: „ *Viem, kde bývaš, viem, že tam je satanov trón. Pamätáš si moje meno a nezaprel si moju vieru ani za dní Antipasa, môjho verného svedka, ktorý bol usmrtený medzi vami, kde má svoj príbytok Satan.* »

Proroctvo zdôrazňuje „trón“ a polohu jeho umiestnenia kvôli jeho sláve a poctám, ktoré mu hriešnici vzdávajú dodnes. Je to opäť „Rím“, ktorý obnovuje svoju nadvládu, tentoraz pod týmto falošne kresťanským a úplne pohanským náboženským aspektom. Ten, kto tvrdí, že je jeho „náhradník“ (alebo vikár), pápež, ani neprinúti Boha, aby ho osobne oslovil. Prijemcom proroctva je vyvolený, nie padlý, ani uzurpátor oslavujúci pohanské obrady. Toto vysoké miesto rímskokatolíckej viery má svoj pápežský *stolec* v Ríme, v Lateránskom paláci, ktorý Konštantín I. veľkoryso ^{ponúkol} rímskemu biskupovi. Tento Lateránsky palác sa nachádza na hore Caelius, jednom zo „siedmich rímskych pahorkov“, ktorý sa nachádza na juhovýchode mesta; Meno Caelius znamená: nebo. Tento kopec je rozlohou najdlhší a najväčší zo siedmich. Neďaleko Lateránskeho kostola, ktorý aj dnes predstavuje pre pápežstvo a jeho duchovenstvo najvýznamnejší katolícky kostol na svete, stojí najväčší obelisk, aký existuje v Ríme, kde ich je 13, keďže dosahuje výšku 47 metrov. Bola objavená pod 7 metrami zeme a rozdelená na tri časti a bola postavená v roku 1588 pápežom Sixtom V., ktorý zároveň organizoval ovládnutie Vatikánskeho štátu v nasledujúcej proročkej ére zvanej *Tyatira* . Tento symbol egyptského solárneho kultu má na stéle, ktorá ho nesie, veľký nápis, ktorý pripomína Konštantínovu ponuku. V skutočnosti to bol jeho syn Constantius II., ktorý ho po smrti svojho otca priviezol z Egypta do Ríma, aby čiastočne splnil želanie svojho otca, ktorý ho chcel priniesť do Konštantínopolu. Toto zasvätenie na slávu Konštantína I. ^{je} skôr výsledkom Božej túžby ako Konštantínovho syna. Pretože celý obelisk s vysokým podstavcom potvrdzuje prorokované spojenie, ktoré robí z Konštantína I. ^{civilnú} autoritu, ktorá dosadí zvyšok „dňa slnka“, a pápeža, v tom čase jednoduchého biskupa Rímskej kresťanskej cirkvi, náboženská autorita, ktorá nábožensky nariadi tento pohanský deň pod názvom „nedeľa“ alebo Pánov deň. Na vrchole tohto obelisku sú štyri odhaľujúce symboly, ktoré nasledujú za sebou

v tomto vzostupnom poradí: 4 levy sediace na jeho špičke, orientované k štyrom svetovým stranám, nad ktorými sú štyri hory prevyšované slnečnými lúčmi, nad ktorými spolu dominuje kresťan. kríž. Symbol levov, nasmerovaný na štyri svetové strany, označuje kráľovskú hodnosť vo svojej univerzálnej sile; čo potvrdzuje, jeho opis zjavený v Dan.7 a 8. Zj.17:18 potvrdí výrok o Ríme: „ A žena, ktorú si videl, to je veľké mesto, ktoré má moc nad kráľmi zeme. » Okrem toho egyptská kartuša vyrytá na obelisku evokuje „nečisté želanie, ktoré kráľ adresuje Amonovi“, bohovi slnka. Všetky tieto veci odhaľujú skutočnú povahu kresťanskej viery, ktorá dominuje v Ríme od Konštantína I. od roku 313 a od dátumu jeho víťazstva. Tento obelisk a symboly, ktoré nesie, svedčia o „úspechu“ služobníka diabla prorokovaného v Dan. 8:25, ktorému sa prostredníctvom Konštantína I. ^{podarilo} dať kresťanskej viere vzhľad synkretizmu, ktorý Boh pevne odsúdil. v Ježišovi Kristovi. Zhrnujem posolstvo týchto symbolov: „kríž“: kresťanská viera; „slnečné lúče“: uctievanie slnka; „hory“: pozemská moc; „štyri levy“: univerzálna kráľovská hodnosť a sila; „obelisk“: Egypt je hriechom od vzbury faraóna exodu a za hriech, ktorý predstavuje modloslužobnú adoráciu slnečného boha Amona. Boh pripisuje tieto kritériá rímskokatolíckej viere vyvinutej Konštantínom ¹. A k týmto symbolom prostredníctvom egyptskej kartuše pridáva svoj úsudok o náboženskej angažovanosti rímskych biskupov, ktorých oboch považuje za nečistých; rehoľní bratia z mesta ich už nazývajú „pápežmi“. Spojenie kresťanskej viery so solárnym kultom, ktorý už praktizoval a ctil samotný Konštantín, je pôvodom hroznej kliatby, ktorú bude ľudstvo splácať nepretržite až do konca sveta. Tento lateránsky trón nekonkuruje rímskym cisárom, pretože od Konštantína I. už nesídlia v Ríme, ale na východe ríše, v Konštantínopole. Takže ignorovaním prorockého zjavenia, ktoré dal Ježiš Kristus Jánovi, sa mnohé ľudské bytosti stávajú obeťami najväčšieho náboženského podvodu všetkých čias. Ale ich nevedomosť je hriešna, pretože nemilujú pravdu, a tak sú Bohom sami vydaní klamstvám a klamárom všetkého druhu. Nedostatočné vzdelanie obyvateľstva pergamského *obdobia* vysvetľuje úspech pápežského režimu, ktorý nastolili a podporovali po sebe nasledujúcich rímskych cisárov tej doby. Čo nebráni niektorým skutočne zvoleným predstaviteľom odmietnuť a zamietnuť túto novú nelegitímnu autoritu; čo vedie Ježiša k tomu, aby ich uznal za svojich skutočných služobníkov. Rímske umiestnenie vyvolených bolo urobené, všimnite si, že Duch tam našiel 538 služobníkov, ktorí zachovávali vieru v Ježišovo meno, keď si ctili nedel'u. Avšak na tomto mieste Ríma boli poslední mučeníci alebo „verní svedkovia“ videní až za čias Nera, v rokoch 65-68 a Diokleciána medzi rokmi 303 a 313. Duch zamieril na mesto Rím a pripomína vernosť „Antipas“, jeho „verný svedok“ čias minulých. Tento grécky názov znamená: proti všetkým. Zdá sa, že označuje apoštola Pavla, prvého ohlasovateľa evanjelia Ježiša Krista v tomto meste, kde zomrel ako mučeník, sťatý v roku 65 za cisára Nera. Boh tak spochybňuje falošný a zavádzajúci titul „námestníka Božieho Syna“ pápežov. Skutočným vikárom bol verný Pavol, a nie neverný Vigilius, ani žiadny z jeho nástupcov.

Všemohúci Boh, stvoriteľ, vryl do prírody dôležité momenty náboženských dejín kresťanskej éry; momenty, keď kliatba nadobudne intenzívny charakter s vážnymi následkami pre kresťanský ľud. Už počas svojej pozemskej

služby dal Ježiš Kristus svojim dvanástim užasnutým a užasnutým apoštolom dôkaz, že ovláda búrku na Galilejskom jazere; búrka, ktorú na jeho príkaz v okamihu utíšil. Počas našej éry nadobudlo obdobie medzi rokmi 533 a 538 tento obzvlášť prekliaty charakter, pretože zavedením pápežského režimu cisárom Justiniánom I. ^{chcel} Boh potrestať kresťanov, ktorí poslúchli dekrét vyhlásený cisárom Konštantínom I. , podľa ktorého bol odpočinok povinný. v „deň nepremoženého slnka“ prvého dňa týždňa, od 7. marca 321. V tomto ním prekliatom období Boh spôsobil prebudenie dvoch sopiek, ktoré zadusili pologuľu severne od planéty a zanechali stopy na Južná pologuľa až po Antarktídu. S odstupom niekoľkých mesiacov, ktoré sa nachádzali na vzájomných protinožcoch v oblasti rovníka, bolo šírenie tmy veľmi efektívne a veľmi smrteľné. Miliardy ton prachu sa rozšírili do atmosféry a pripravili ľudí o svetlo a ich obvyklé plodiny. Slnko na svojom zenite ponúka rovnaké svetlo ako mesiac v splne, ktorý sám úplne zmizol. Historici zaznamenali toto svedectvo, podľa ktorého Justiniánove armády dobyli Rím od Ostrogótov vďaka snehovej búrke v polovici júla. Prvá sopka s názvom „Kakatoa“ sa nachádza v Indonézii a prebúdza sa v októbri 535 s nepredstaviteľnou veľkosťou a mení hornatú oblasť na námornú oblasť s dĺžkou viac ako 50 km. A druhý s názvom „Ilopango“ sa nachádza v Strednej Amerike a vybuchol vo februári 536.

Verš 14: „*Ale mám niečo proti tebe, pretože tam máš ľudí, ktorí sa držia Balámovho učenia, ktorý naučil Baláka klásť pohoršenie pred synov Izraela, aby jedli veci obetované modlám a dopúšťali sa smilstva. . »*

Duch opisuje duchovnú situáciu nastolenú v Ríme. Od roku 538 sú verní volení predstavitelia tej doby svedkami zriadenia náboženskej autority, ktorú Boh prirovnáva k prorokovi „*Balaámovi*“. Tento muž slúžil Bohu, ale nechal sa zviazať lákadlom zisku a pozemských statkov; všetky veci zdieľané rímskym pápežským režimom. Okrem toho „*Balaam*“ spôsobil pád Izraela tým, že odhalil „*Balákovi*“ prostriedky, ktorými by ho mohol zničiť: stačilo ho prinútiť prijať manželstvá medzi Židmi a pohanmi; veci, ktoré Boh dôrazne odsúdil. Prirovnaním k „*Balaamovi*“ nám Boh dáva náčrt pápežského režimu. Vyvolený potom pochopí význam činov, ktoré sám Boh spôsobuje, že diabol a jeho nebeskí a pozemskí partneri vykonávajú. Kliatba kresťanskej cirkvi spočíva na prijatí pohanského „dňa nepremoženého slnka“, ktorý od roku 321 dodržiavajú neverní kresťania. A pápežský režim, ako „*Balaam*“, bude pracovať na ich páde a zintenzívni ich božskú kliatbu. „*Mäso obetované modlám*“ je len obraz v porovnaní s pohanským „dňom slnka“. Rím prináša pohanstvo do kresťanského náboženstva. Ale musíte pochopiť, že sú rovnakej povahy a nesú tie isté vážne následky pod Božím súdom... Najmä preto, že kliatby spôsobené „*Balaámom*“ kresťanskej éry budú pokračovať až do konca sveta, ktorý bude poznačený návratom v sláve Ježiša Krista. Nevera kresťanov sa porovnáva aj s neverou Hebrejov, ktorí sa oddali „*smilstvu*“ po tom, čo im Boh dal porozumieť svojim desiatim príkazami. V rokoch 321 až 538 sa neverní kresťania správali ako oni. A táto akcia trvá dodnes.

Verš 15: „*Aj tak máte ľudí, ktorí sa držia učenia mikulášov. »*

V tomto posolstve sa v tomto liste znovu objavuje meno „*Mikulášov*“ citovaných v *Efeze*. Ale „*skutky*“, ktoré sa ich týkajú v *Efeze*, sa tu stávajú „

náukou “. Niektorí Rimania sa v skutočnosti od *Efezu* stali kresťanmi, potom nevernými kresťanmi od roku 321, a to oficiálnym náboženským spôsobom od roku 538, ctením si rímskokatolíckej „*doktríny*“.

Verš 16: „*Robte teda pokánie; ak nie, prídem rýchlo k vám a budem proti nim bojovať mečom svojich úst.* »

Vyvolaním „*boja*“ vedeného jeho „Slovom“, „*mečom jeho úst*“, Duch pripravuje kontext pre štvrté posolstvo, ktoré prichádza. Bude to v 16. ^{storočí}, kde bude Biblia, jej sväté písané slovo, jej „*dvaja svedkovia*“ podľa Zj. 11:3, šíriť božskú pravdu a odhaľovať falošnú rímskokatolícku vieru.

Verš 17: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám: Tomu, kto zvíťazí, dám skrytú mannu a tomu dám biely kameň; a na tomto kameni je napísané nové meno, ktoré nepozná nikto okrem toho, kto ho dostane.* »

Ako vždy, Duch evokuje aspekt večného života. Tu nám ju predkladá v obraze, ktorý prorokovala manna, ktorú dostali hladní Hebrejovia vo vyprahutej, neúrodnej a suchej púšti. Boh potom učil, že môže chrániť a predĺžiť životy svojich vyvolených svojou tvorivou silou; čo dosiahne tým, že svojim vykúpeným vyvoleným dá večný život. Toto bude vrchol celého jeho projektu záchrany.

Vyvolený toho času bude mať za odmenu večný život, ktorý Duch opisuje v obrazoch. „*Manna*“ obraz nebeského jedla je ukrytý v nebeskom kráľovstve, ktorého producentom je sám Boh. V starovekej symbolike bola manna na najsvätejšom mieste, ktoré už symbolizovalo nebo, kde Boh suverénne vládne na svojom tróne. V rímskych praktikách „*biely kamienok*“ predstavoval hlasovanie „áno“, čierny označoval „nie“. „*Biely kameň*“ tiež označuje čistotu života vyvoleného, ktorý sa stal večným. Jeho večný život je božským áno, ktoré odráža nadšené a masívne prijatie od Boha. Pretože vyvolený je vzkriesený v nebeskom tele, jeho nový stav sa porovnáva s „*novým menom*“. A táto nebeská príroda je pre svojich vyvolených večne tajomná a individuálna: „*nikto to nevie*“. Preto budeme musieť zdediť a vstúpiť do tejto prírody, aby sme objavili, čo to je.

4. éra : Tyatira

V rokoch 1500 až 1800 náboženské vojny

Verš 18: „*Napíš anjelovi zboru v Tyatíre : Toto hovorí Boží Syn, ktorého oči sú ako plameň ohňa a nohy ako horiaci bronz :*

Štvrté písmeno evokuje pod názvom „*Tyatira*“ čas, keď kresťanská viera katolíckych a protestantských líg ponúkala prostredníctvom ich krvavých stretov ohavnú podívanú. Táto správa však skrýva obrovské prekvapenia. V mene *Thyatira* sa dva grécke korene „*thua*, *téiro*“ prekladajú ako „ohavnosť a prinášať smrť s utrpením“. Grécky výraz, ktorý odôvodňuje tento výklad ohavnosti, označuje v Baillyho gréckom slovníku prasa alebo diviaka, keď sú v ruji. A tu sú potrebné objasnenia. 16. ^{storočie} bolo poznačené prebúdzaním sa protestantov, ktorí spochybňovali autoritu rímskeho pápežského režimu. Pápežstvo reprezentované pápežom Sixtom V. tiež s cieľom posilniť svoju svetskú autoritu zriadilo svoj Vatikánsky štát, ktorý mu poskytne občiansku legitimitu spojenú s jeho náboženskou autoritou. To je dôvod, prečo pápežský režim od 16. ^{storočia} preniesol svoje sídlo, predtým sídlace v Lateránskom paláci, na svoj majetok vo Vatikáne, ktorý už tvoril samostatný pápežský štát. Ale

tento presun je len podvod, pretože ten, kto tvrdí, že je z Vatikánskeho štátu, stále

sedí v Lateránskom paláci; pretože práve tam, v Lateráne, pápeži vítajú vyslancov cudzích štátov, ktorí ho navštívia. A tak bol v roku 1587 pod 7 metrami zeme v troch kusoch objavený opravený obelisk, ktorý bol pri Lateránskom paláci znovu vztýčený od 3. augusta 1588. Vatikánsky štát sa nachádza mimo Ríma, na kopci Vaticanus, na západnom brehu Tiber, ktorý hraničí s mestom zo severu na juh. Keď sme si prezerali plán tohto vatikánskeho mesta, s úžasom som objavil tvar prasacej hlavy, uši na severe a ňufák na juhozápade. Posolstvo gréckeho „thuo“ je teda dvojnásobne potvrdené a ospravedlnené Bohom, organizátorom týchto vecí. Katolícka viera zdedená z *Pergamu* dosahuje vrchol svojich ohavností. Reaguje násilne s nenávisťou a krutosťou voči tým, ktorí, osvietení Bibliou, napokon vďaka tlačiarňam šírili, odsudzovali jej hriechy a jej zneužívanie. Ešte lepšie bolo, že dovtedy, ochrankyňa Svätého písma, ktoré reprodukovala svojimi mníchmi v kláštoroch a opátstvach, prenasledovala Bibliu, ktorá odsudzovala jej nepravosť. A ona usmrcuje odsudzovateľov mocou slepých a samofúbych panovníkov; poslušní vykonávatelia jeho vôle. Výrazy, pod ktorými sa Ježiš predstavuje, cituje: „*Ten, ktorý má oči ako plameň ohňa a ktorých nohy sú ako ohnivá mosadz*“, odhaľuje svoje trestné konanie voči svojim náboženským nepriateľom, ktorých zničí pri svojom návrate na zem. Toto sú presne tie dve kresťanské ideológie, ktoré proti sebe bojovali na smrť „mečom“ a strelnými zbraňami v tomto historickom kontexte tyatírskej éry. „*Jeho nohy*“ potom spočínajú na „*more a na zemi*“ symbole katolíckej viery a protestantskej viery v Zj. 10:5 a Zj. 13:1-11. Katolicizmus a protestantizmus, obidva hriechy (sin = *mosadz*), nekajúcné, sú opísané ako „*horiaca mosadz*“, ktorá priťahuje hnev súdu Boha Ježiša Krista. Tým, že Boh berie tento obraz, ktorým ohlasuje veľké „*nešťastie*“ v Zj. 1:15, zjavuje hodinu, keď poslední prenasledovatelia zjednotení proti jeho verným deťom bojovali proti sebe na smrť ako divé „šelmy“, ktoré ich budú symbolizovať v celom proroctve. Od Františka 1. ^{po} Ľudovíta XIV. nasledovali náboženské vojny jedna po druhej. A musíme si všimnúť, ako Boh odhaľuje kliatbu francúzskeho Ľudu, ozbrojenú podporu pápežstva od Chlodvika, prvého kráľa Frankov. Na označenie vrcholu tejto kliatby Boh dosadil na francúzsky trón mladého Ľudovíta XIV. vo veku „päť“ rokov. Tento biblický verš z Kaz.10:16 vyjadruje svoje posolstvo: „*Beda ti, krajina, ktorej kráľom je dieťa a ktorej kniežatá jedia ráno!*» Ľudovít XIV. zničil Francúzsko svojimi okázalými výdavkami na palác vo Versailles a nákladnými vojnami. Zanechal za sebou Francúzsko uvrhnuté do chudoby a jeho nástupca Ľudovít XV. žil len pre libertinizmus, ktorý zdieľal s jeho nerozlučným spoločníkom zhýralosti, kardinálom Duboisom. Ohavná postava, Louis Tým, že sa Boh zamerá na jemného a mierumilovného muža ako na terč tohto hnevu, odhalil svoj úmysel zasiahnuť dedičný monarchický režim pre slepú dôveru, ktorú od Clovisa nepravom vložil do pápežských náboženských nárokov.

Verš 19: „*Poznám tvoje skutky, tvoju lásku, tvoju vieru, tvoju vernú službu, tvoju vytrvalosť a tvoje posledné skutky viac ako tie prvé.*»

Tieto slová Boh adresuje svojim služobníkom „*verným až na smrť*“, obetujúc sa na obraz svojho Majstra; ich „*skutky*“ Boh prijíma, pretože svedčia o ich autentickom „*láske*“ k svojmu Spasiteľovi. Ich „*viera*“ bude ospravedlnená, pretože ju sprevádza „*verná služba*“. Tu citované slovo „*stálosť*“ nadobúda

značný historický význam. Práve vo „veži v Kostnici“ v meste Aigues-mortes prežila Marie Durandová svoje zajatie dlhých a náročných 40 rokov ako vzor viery. Mnoho ďalších kresťanov vydalo rovnaké svedectvo, často zostávalo pre dejiny neznáme. Je to preto, že počet mučeníkov sa časom zvýšil. Najnovšie práce sa týkajú doby vlády (1643 až 1715) kráľa Ľudovíta Jasne si všimnite odhaľujúcu úlohu mena „*drak*“, ktoré označuje „diabla“ a otvorenú agresívnu akciu cisárskeho Ríma a pápežského Ríma v Zj. 12:9-4-13-16. Ten, ktorý sa nazýval „kráľom slnka“, vyvrcholil bojom za katolicizmus, obrancom „dňa slnka“, ktorý bol zdedený od Konštantína¹. Aby však svedčil proti nemu, Boh uvrhol celé trvanie jeho dlhej vlády do temnoty a odoprel mu teplo a plné svetlo pravého slnka s vážnymi následkami pre stravu francúzskeho ľudu.

Verš 20: „*Ale mám proti tebe, že si dovolil žene Jezábel, ktorá si hovorí prorokyňa, aby učila a zvädzala mojich služobníkov, aby páchali smilstvá a jedli mäso obetované modlám.*»

V roku 1170 nechal Boh preložiť Bibliu do provensálskeho jazyka od Pierra Vaudèsa. Bol prvým kresťanom, ktorý znovu objavil učenie o integrálnej apoštolskej pravde, vrátane rešpektovania pravého sabatu a prijatia vegetariánstva. Známy pod menom Pierre Valdo je pôvodom „Vaudois“, ktorí sa usadili v talianskom alpskom Piemonte. Dielo reformácie, ktoré predstavovali, sa postavilo proti pápežstvu a posolstvo zmizlo. Až tak, že Boh vydal celú Európu vražednej mongolskej invázii, po ktorej nasledovala hrozná epidémia moru spôsobená Mongolmi, ktorá od roku 1348 zničila tretinu a takmer polovicu jej obyvateľstva. Posolstvo tohto verša „*opúšťaš ženu Jezábel...*“ je výčitkou adresovanou reformátorom, ktorí dielu Pierra Valda neprípisovali taký význam, aký by si zaslúžil, pretože bolo dokonalé. V rokoch 1170 až 1517 ignorovali dokonalú doktrínu pravdy o kresťanskej spáse a ich reforma uskutočnená na konci tejto éry je čiastočná a veľmi neúplná.

Poznámka : Doktrinálna dokonalosť, ktorú Pierre Valdo pochopil a uplatnil, ukazuje, že v ňom Boh predstavil úplný program reformácie, ktorý bolo potrebné uskutočniť. V skutočnosti boli veci dosiahnuté v dvoch etapách, požiadavka sabatu sa nezačala až do roku 1843-1844, v súlade s časom označeným dekrétom Dan.8:14.

Na zobrazenie pápežskej rímskokatolíckej viery ju Boh prirovnáva k cudzej manželke kráľa Achaba, hroznej „*Jezábel*“, ktorá zabíjala Božích prorokov a prelievala nevinnú krv. Kópia zodpovedá modelu a má aj nevýhodu v tom, že vydrží oveľa dlhšie v prevádzke. Pomenovaním jej „*prorokyňa*“ sa Boh zameriava na meno nového miesta svojho „trónu“: Vatikán, čo v starej francúzštine a latinčine znamená „vaticinare“: prorokovať. Historické podrobnosti o mieste sú mimoriadne odhaľujúce. Pôvodne bolo toto miesto poznačené prítomnosťou rímskeho chrámu zasväteného „*hadímu*“ bohu Aesculapiusovi. Tento symbol bude označovať diabla a pápežský režim v Zj. 12:9-14-15. Cisár Nero tam umiestnil svoje pretekárske okruhy a „Kúzelník Šimon“ tam bol pochovaný na cintoríne. Zdá sa, že ide o jeho pozostatky, ktoré by boli uctené ako pozostatky apoštola Petra ukrižovaného v Ríme. Konštantínom ponúknutá bazilika tu opäť oslavovala kresťanskú slávu. Územie bolo pôvodne bažinaté. Takto vytvorená lož ospravedlňuje nový názov tejto vatikánskej baziliky, ktorá,

zväčšená a skráslená v 15. ^{storočí}, bude mať zavádzajúci názov „Bazilika svätého Petra Rímskeho“. Táto pocta, ktorá bola v skutočnosti udelená mágovi a „hadovi“ Aesculapiovi, ospravedlňuje pomenovanie „*mágia*“, ktoré Duch pripisuje rímskokatolíckym náboženským obradom v Zj. 18:23, kde nám biblická verzia Darby hovorí: „*A svetlo lampa už vo vás nebude svietiť; a hlas ženícha a ženy už v tebe nebude počuť; lebo vaši kupci boli veľkí zeme; lebo tvojou mágiou boli zvedené všetky národy.*» Práve dokončenie prác na tejto bazilike „Saint-Pierre de Rím“, ktoré si vyžiadalo obrovské sumy peňazí, privedie preláta Tetzela k predaju svojich „odpuštokov“. Učiteľ mnícha Martin Luther, ktorý videl odpustenie hriechov predávané za peniaze, objavil skutočnú povahu svojej rímskokatolíckej cirkvi. Odsúdil tak svoju diabolskú povahu a niektoré svoje omyly tým, že v roku 1517 vystavil svojich slávnych 95 téz na dverách nemeckého kostola v Augsburgu. Formalizoval tak dielo reformácie, ktorú od roku 1170 navrhoval Boh Pierrovi Valdovi.

Keď Duch hovoril priamo so svojimi reformovanými služobníkmi tej doby, skutočnými, rezignovanými pokojnými obeťami, vyčíta im, že dovolili *Jezábel učiť a zväzdať jeho služobníkov*. V tejto výčitke môžeme čítať všetku doktrínálnu nedokonalosť tohto začiatku reformy. „*Učí a zvädza*“ svojich „*sluhov*“, Ježišových, čo z nej robí kresťanskú cirkev. Jeho učenie je však učением z obdobia *Pergamonu*, kde bolo obvinenie zo „*smilstva*“ a predstava „*mäsa*“ *obetované modlám*“ už boli odsúdené. Napriek klamnému zdanie, v tomto verši nie je dôležitou entitou „*žena Jezábel*“, ale samotný protestantský kresťan. Od začiatku tým, že mu Duch hovorí „*opustiš ženu Jezábel...*“ naznačuje chyby, ktoré zdieľali prví protestanti. Potom odhaľuje charakter tejto chyby: pohanské modlárstvo. Odhaľuje tým povahu „*bremena*“, ktoré naňho vtedy ešte nevalil, ale ktoré bude požadovať od roku 1843. A v tomto posolstve sa Boh stvoriteľ zameriava na rímsku „*nedeľu*“, ktorej prax je v jeho očiach pohanským modloslužobným dielom, ktoré ctí falošné slnečné božstvo najstaršieho pohanstva v dejinách ľudstva. Od roku 1843 sa bude musieť zriecť „*nedele*“ alebo svojho vzťahu s Ježišom Kristom, jediným Spasiteľom pozemských hriešnikov.

Verš 21: „*Dal som jej čas, aby činila pokánie a neolutovala svoje smilstvo.*»

Tento čas je zjavený od Dan. 7:25 a je potvrdený v troch podobách v Apokalypse v kapitolách 11, 12 a 13. Toto sú výrazy: „*čas časov a pol času; 1260 dní alebo 42 mesiacov*, čo všetko označuje netolerantnú pápežskú vládu v akcii medzi rokmi 538 a 1798. Šírenie pravdy prostredníctvom Biblie a kázanie skutočných reformátorov ponúklo katolíckej viere jej poslednú šancu na pokánie a opustenie hriechy. Nerobila nič a v mene svojej skúmavej sily prenasledovala a mučila pokojných poslov živého Boha. Reprodukovalo tak odbojné skutky židovského ľudu, čím sa Ježišovo podobenstvo naplnilo aj v druhom: je to podobenstvo o vinohradníkoch, ktorí zabíjajú prvého poslaného od Boha a potom, keď sa im predstaví, zabijú syna Majstra vinice, aby mu ukradol dedičstvo.

Verš 22: „*Hľa, hodím ju na lôžko a zošlem veľké súženie na tých, ktorí s ňou cudzoložia, ak nebudú činiť pokánie zo svojich skutkov.*»

Boh s ňou bude zaobchádzať ako s „*prostitútkou*“ „*hodenou na posteľ*“, čo nám umožňuje spojiť „*ženu Jezábel*“ tejto témy s „*veľkou smilnicou*“

Babylonom “ zo Zj.17:1. Predpovedané „ *veľké súženie* “ príde po zlyhaní biblického ohlasovania. Toto isté posolstvo potvrdí identifikáciu tohto „ *veľkého súženia* “ so „ *šelmou, ktorá vystupuje z hlbín* “ v Zj.11:7. Vzniká po pôsobení Božích „ *dvoch svedkov* “, ktorými sú spisy starej a novej božskej zmluvy Svätej Biblie. Duchovné „ *cudzoložstvo* “ je potvrdené a pomenované a „ *tí* “, ktorých Boh obviňuje, že sa ho dopustili s „ *Jezábel* “, sú francúzski panovníci a monarchisti. Spolu s katolíckymi kňazmi sa monarchisti stanú hlavným terčom hnevu revolučného národného ateizmu, ktorý bol len vyjadrením hnevu všemohúceho Boha Ježiša Krista. Nečinili pokánie, a tak ich zasiahol dvojnásobný hnev v čase, ktorý Boh určil na koniec pápežskej vlády v rokoch 1793 až 1798.

Slovo „ *súženie* “ označuje dôsledok božskej kľatby podľa Rim 2:19: „ *Súženie a úzkosť na každú dušu človeka, ktorá robí zlo, najprv na Žida a potom na Gréka!* “. Ale „ *súženie* “, ktoré trestá hriechy katolíckej monarchie a jej spojenca, rímskokatolíckej cirkvi, symbolizované v Zj. 17:5, pod názvom „ *Babylon* “. veľké “, je logicky „ veľké súženie “.

Verš 23: „ *Jej deti zabijem smrťou; a všetky cirkvi budú vedieť, že ja som ten, ktorý skúma mysle a srdcia, a odplatím každému podľa vašich skutkov.* »

„ *Zomrieť smrťou* “ je výraz, ktorý Duch používa na privolanie dvoch „ *hrôz* “ revolučného režimu z rokov 1793 a 1794. Týmto výrazom odmieta akúkoľvek myšlienku jednoduchej duchovnej smrti, ktorá sa bude týkať protestantov v 1843 v posolstve doručenom anjelovi času „ *Sardes* “ v Zj. 3:1. Ľudstvo nikdy nepoznalo takú krvavú prácu vykonávanú strojmi na zabíjanie, ktoré vynašiel doktor Louis, ale ocenil ich doktor Guillotin, ktorého meno bolo pripísané samotnému nástroju, ktorý sa odvtedy nazýval: gilotína. Súhrnné rozsudky potom vyniesli množstvo rozsudkov smrti s pridanou zásadou udrieť smrťou sudcov a žalobcov z predchádzajúceho dňa. Podľa tohto princípu sa zdalo, že ľudstvo musí zmiznúť, a preto Boh nazval tento vyhladzujúci revolučný režim „ *priepasťou* “. *Nakoniec by* od prvého dňa stvorenia podľa Gn 1:2 urobil zem, „ *priepasť* “ *bez akejkoľvek formy života*. Ale len v nebi, počas nebeského súdu vykonávaného zhromaždenými vyvolenými, „ *všetky cirkvi (alebo zhromaždenia)* “, vyvolené siedmich období, objavia tieto historické fakty s významom, ktorý im dal Boh. Božia spravodlivosť je dokonalá; tí, ktorí súdili falošne, boli zasiahnutí jeho spravodlivosťou „ *podľa svojich* „ *vlastných* „ *skutkov* “. Spôsobili, že ľudia nespravodlivo zomierali a boli zasa zasiahnutí smrťou dokonalou božskou spravodlivosťou: „ *a každému z vás odplatím podľa vašich skutkov* “.

Verš 24: „ *Tebe a celému zvyšku Tyatíry, ktorí neprijímajú túto náuku a ktorí nepoznali hlbiny Satana, ako ich nazývajú, vám hovorím: Neuložím na vás iné bremeno;* »

Tí, ktorí odsudzujú katolícku vieru a dávajú jej náboženským obradom meno „ *hlbiny Satana* “, môžu byť iba reformátori, ktorí sa objavovali od roku 1200 do francúzskej revolúcie v roku 1789. Bez ohľadu na ich správanie, ich doktrína bola veľmi vzdialená od čistej pravdy, ktorú učili. Ducha apoštolom a učeníkom Ježiša Krista. Všimneme si v ich prospech len tri pozitívne veci: vieru v Ježišovu obeť, dôveru v samotnú Bibliu a dar svojej osoby a svojho života; všetky ostatné doktrinálne body boli zdedené z katolicizmu, a preto boli predmetom

spochybňovania. Zvolení reformátori teda, hoci na úrovni náuky o pravde kresťanskej viery nedokonalí, vedeli odovzdať svoje životy obetované Bohu v živých obetiach a pri čakaní na rok 1844, kedy vstúpil do platnosti dekrét z r. Dan 8:14, Boh dočasne schválil ich službu. Veľmi jasne to vyjadruje, keď hovorí: „*Neukladám na teba žiadne iné bremeno* . Z týchto slov jasne vyplýva situácia výnimočného Božieho súdu.

Verš 25: „*Len čo máš, počkaj, kým neprídem*. »

Dôvody, ktoré Bohu umožňujú požechnať nedokonalú protestantskú vieru, musia vyvolení zachovávať a praktizovať až do návratu Ježiša Krista.

Verš 26: „*Tomu, kto víťazí a zachováva moje skutky až do konca, dám moc nad národmi*. »

Tento verš odhaľuje, čo spôsobí stratu spasenia od tejto doby reformácie až po návrat Krista. Vyvolení musia až do konca sveta nepretržite zachovávať skutky pripravované a zjavované Ježišom Kristom. Volaní padajú odmietnutím nových Božích požiadaviek. Nikdy sa však netajil zámerom postupne zvyšovať svoje svetlo až do času svojho príchodu v sláve. „*Cesta spravodlivých je ako žiarivé svetlo, ktorého jas rastie až do polovice dňa* (Pr.4:18)“; tento biblický verš to dokazuje. A preto sa v rámci jeho projektu od roku 1844 budú objavovať božské požiadavky v termínoch, ktoré plánoval a prorokoval jeho jedinečne biblické prorocké slovo. Len ako nebeský sudca získa vyvolený od Boha „autoritu nad národmi“.

Verš 27: „*Bude nad nimi panovať železným prútom, ako sa láme hlinené nádoby, ako aj ja sám som dostal moc od svojho Otca*. »

Tento výraz naznačuje právo na odsúdenie na smrť. Právo, že vyvolení budú mať podiel s Ježišom Kristom na svojom súde nad bezbožnými, ktorý bol ustanovený pre posledný súd, počas „*tisíc rokov*“ veľkej soboty siedmeho tisícročia.

Verš 28: „*A ja mu dám rannú hviezdu*. »

Boh mu dá jeho plné božské svetlo symbolizované na našej súčasnej zemi svetlom slnka. Ale Ježiš povedal: "Ja som svetlo." Ohlasuje tak svetlo nebeského života, kde sám Boh je zdrojom svetla, ktoré už nezávisí od takej nebeskej hviezdy, ako je naše slnko.

Verš 29: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám!* »

Stavba Apokalypsy je ako veža zložená zo siedmich poschodí, siedme bude časom stretnutia s Bohom. V tejto konštrukcii tvoria kapitoly 2 a 3 základný rámec celej kresťanskej éry medzi rokmi 94 a 2030. Všetky témy spomínané v Apokalypse nachádzajú svoje miesto v tomto základnom rámci. V tomto rámci však prvé poschodia zohrávajú iba úlohu schodov, ktoré vedú do horného poschodia. Dôležitosť odhalenia sa objavuje na úrovni 3 s názvom *Pergamon* . Táto dôležitosť je ďalej posilnená na úrovni 4 nazývanej *Thyatira* . Práve v tomto období sa kresťanská viera stáva zmätenou a zavádzajúcou. Boží súd nad duchovnou situáciou tohto veku bude mať následky až do konca sveta. Preto, aby som upevnil vaše chápanie tohto rozsudku, zhrniem toto posolstvo, ktoré Boh adresoval svojim vyvoleným protestantom počas vlády Ľudovíta XIV.

Zhrnutie : V čase reformácie bolo kresťanské správanie rozmanité. Nájdeme skutočných svätých prenasledovaných, ale vždy mierumilovných a ľudí,

ktorí si mýlia náboženstvo a politiku, ktorí sa ozbrojujú a vracajú ranu za ranu kráľovským katolíckym vojskám. V Danielovi 11:34 ich Duch označuje ako „pokrytcoy“. Len málo veriacich pochopilo, že byť kresťanom znamená vo všetkom napodobňovať Ježiša, poslúchať jeho príkazy a podriaďovať sa jeho zákazom; jednou z nich je použitie zbraní a toto bola jeho posledná lekcija, ktorú dostal v čase jeho zatknutia. Ježišova výčitka je odôvodnená skutočnosťou, že sami protestanti, pokračujúc v praktizovaní katolíckeho dedičstva, svojím príkladom podporujú učenie a zvädzanie, ktoré patrí katolíckej Jezábel . Ich nedokonalá náboženská prax ich diskredituje v súde Boha, ktorého zneuctujú pred jeho nepriateľmi. Táto fáza na začiatku reformácie ho priviedla k výnimočným úsudkom; čo zdôrazňuje slovami: „ *Neukladám na teba iné bremeno, len si ponechaj to, čo máš, kým neprídem .*“ Ale doktrinálna nedokonalosť je na tomto začiatku oprávnená a Boh prijíma službu tým, ktorí prijímajú prenasledovanie a smrť v jeho mene. Nemohli dať viac, dali maximum: svoje životy. Boh podčiarkuje tohto ducha obety, ktorý označuje ako „ *skutky početnejšie ako prvé* (verš 19)“. Pohanstvo rímskeho katolicizmu bolo prirovnávané k *mäsu obetovanému modlám* . Odsúdenie rímskeho podvodu sa začalo dokonale osvietenými dielami Pierra Valda (Vaudés), ktorý od roku 1170 písal verziu Biblie v inom ako latinskom jazyku, v provensálčine. Jeho poznanie a chápanie božských požiadaviek bolo prekvapivo úplné a po ňom sa protestantská viera zhoršila. Pod inšpiráciou Jána Kalvína sa protestantská viera dokonca zatvrdila a získala obraz svojho katolíckeho protivníka. A výraz „náboženské vojny“ svedčí o ohavnosti voči Bohu, pretože vyvolení Ježiša Krista, tí praví, neopätujú údery, ktoré im boli udelené. Ich pomsta príde od samotného Pána. Tým, že sa protestanti, ktorých motto bolo „sola scriptura“, „samotné Písmo“, ozbrojili, prejavili pohrdanie Bibliou, ktorá zakazovala ich násilie. Ježiš zašiel v tejto oblasti veľmi ďaleko, keď učil svojich učeníkov, že majú obrátiť „druhé líce“ k tomu, kto ich udrie.

Toto obdobie, keď katolícke prenasledovanie spôsobilo smrť verných Ježišových služobníkov, je trojnásobne zdôraznené v Apokalypse, tu v tomto období *Tyatira* , ale aj v ^{5.} *pečať* kapitoly 6 a v ³ *trúba* 8. kapitoly. Tu, vo verši 22, Ježiš povzbudzuje svojich umučených služobníkov a oznamuje im svoj úmysel pomstiť ich smrť alebo ich utrpenie spôsobené Rímom a jeho kráľovskými služobníkmi. Kľúčové slovo skryté v názve *Pergamum* sa objavuje jasne, katolícke náboženstvo je vinné z *cudzoložstva* proti Bohu a tí, ktorí ho spáchajú s ním, katolícki panovníci, ich ligy a ich falošná šľachta, zaplatia pod gilotínou francúzskych revolucionárov, nespravodlivo preliata krv. Zj.2:22-23: „ *Hľa, hodím ju na lôžko a zošlem veľké súženie na tých, ktorí s ňou cudzoložia , ak nebudú činiť pokánie zo svojich skutkov. usmrtím jej deti ; a všetky cirkvi budú vedieť, že ja som ten, ktorý skúma mysle a srdcia, a každému z vás odplatím podľa vašich skutkov .* Ale pozor! Pretože po roku 1843 budú „ *tí, čo s ňou cudzoložia* “ **tiež protestanti** , takže Boh pripraví jadrovú „tretiu svetovú vojnu“, nový trest katolíckych, pravoslávnych, anglikánskych, protestantských a iných cudzoložstiev. Paralelne Duch hovorí v ⁵ *pečať* : Zjv 6:9 až 11: „ *Keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše tých, ktorí boli zabití pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré vydali. Kričali silným hlasom a hovorili: Dokedy sa, svätý a*

pravý Majster, zdráhaš súdiť a pomstiť našu krv na tých, čo bývajú na zemi? Každému z nich bolo dané biele rúcho; a bolo im povedané, aby zostali v pokoji ešte nejaký čas, kým nebude úplný počet ich spolusluhov a ich bratov, ktorí mali byť usmrtení ako oni. "

Táto scéna z 5. pečate môže byť pre neosvietenú myseľ mätúca a zavádzajúca. Nech je všetko jasné, tento obraz nám odhaľuje tajnú myšlienku Boha, pretože podľa Kaz.9:5-6-10 mŕtvi v Kristovi spia v stave, keď je ich pamäť zabudnutá a už sa na všetkom nezúčastňujú. čo sa robí pod slnkom . Biblia dáva prvej smrti význam zániku celej bytosti; mŕtva osoba je akoby nikdy neexistovala, s tým rozdielom, že celá jej existencia zostáva vrytá v myšlienke Boha. Preto Boh adresuje toto posolstvo útechy svojim živým služobníkom, aby ich povzbudil. Pripomína im, že podľa jeho zaslúbení je po spánku smrti určený čas na ich prebudenie, kedy budú skrze neho vzkriesení. Potom budú mať príležitosť súdiť pod pohľadom a súdom Boha v Ježišovi Kristovi svojich rovnako vzkriesených učiteľov, ale na konci tisícročia . V posolstve *Tyatiry sa smrť* ohlásená pre tých, ktorí spáchajú cudzoložstvo s katolíckou *Jezábel* , naplní dvojnásobne. Na zemi je práca revolucionárov prvou fázou, ale po nej príde, vo svojom čase a v druhej fáze, *druhá smrť* posledného súdu, hodina, keď „ všetky zhromaždenia “ kresťanskí neveriaci alebo veriaci všetkých období Kresťanskej éry bude spravodlivý Boží súd uplatnený proti duchovnému *cudzoložstvu* .

Vo svojom symbolickom obraze ⁴ *trúba* z 8. kapitoly potvrdzuje pôsobenie „ veľkého súženia “ naprogramovaného na potrestanie *cudzoložstva* pápežstva a monarchistov, ktorí ho podporovali. *Slnko* , božské svetlo, *mesiac* , temné katolícke náboženstvo a *hviezdy* , veriaci ľudia, *sú zasiahnutí tretinami* alebo čiastočne prenasledovaním ateizmu francúzskych revolucionárov v rokoch 1793 a 1794.

Na konci posolstva adresovaného pokojným protestantom Duch potvrdzuje svoje odsúdenie používania zbraní pripomenutím, že vyvolený bude pomstený iba pre posledný súd pripravený počas nebeského súdu siedmeho tisícročia. Nie je teda oprávnený pomstiť sa sám pred týmto nebeským súdom, kde potom bude súdiť svojich prenasledovateľov s Ježišom Kristom a podieľať sa na verdikte ich rozsudku smrti. " *Bude nad nimi vládnuť železným prútom, ako sa rozbíjajú hlinené nádoby ."* Účelom tohto rozsudku bude určiť čas utrpenia vinníkov odsúdených na druhú smrť posledného súdu. Verš 29 spomína: *rannú hviezdu* . " *A ja mu dám rannú hviezdu ."* Tento výraz označuje slnko, obraz božského svetla. Víťaz vstúpi do božského svetla na večnosť. Ale pred týmto večným kontextom tento výraz pripravuje piate písmeno, ktoré prichádza. *Ranná hviezda* je citovaná v 2. Petrovi 1:19-20-21: „ *A tým istejšie sa držíme prorockého slova* , na ktoré dobre dbáte ako na lampu, ktorá svieti na tmavom mieste, kým sa deň svitá a *ranná hviezda* stúpa vo vašich srdciach; v prvom rade si uvedomte, že žiadne proroctvo Písma nemôže byť predmetom súkromného výkladu, pretože proroctvo nebolo kedy vynesené z vôle človeka, ale na podnet Ducha Svätého, ktorý ľudia hovorili od Boha . Tento verš podčiarkuje dôležitosť prorockého slova, pretože kontext nadsádzajúcej éry bude duchovne podmienený vstupom do aplikácie božského nariadenia prorokovaného v Dan.8:14. " *Do 2300 a svätosť bude potvrdená ."* Ale v tom čase bol tento verš známy iba v preklade: „ *Do večera a*

rána 2300 a svätyňa bude očistená “. Aj v tomto preklade bolo Božie poslanstvo rovnaké, ale menej presné, v tejto podobe by sa dalo interpretovať ako ohlasovanie konca sveta prostredníctvom návratu v sláve nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Boh použil amerického protestanta Williama Millera na uskutočnenie dvoch adventistických skúšok viery na jar 1843 a na jeseň 1844. Ako nás učí Daniel 12:11-12, medzi týmito dvoma dátumami, v roku 1843, sa padlým protestantom s'ahuje božský dekrét. spasiteľná spravodlivosť, ktorú ponúka Ježiš Kristus; pretože už nespĺňajú štandard novej svätosti vyžadovanej Bohom. Ježišova spravodlivosť je večná, ale prináša úžitok iba skutočným vyvoleným, ktorých vybral sám Ježiš, a to vo všetkých časoch a až do skončenia sveta.

Tu, medzi *Tyatirou* a *Sardami*, v prvý jarný deň 1843, nadobudne platnosť dekrét Dan. 8:14 a jeho dôsledky objavíme v poslanstvách, ktoré Duch adresoval kresťanom toho dňa.

Zjavenie 3: Zhromaždenie od roku 1843 – obnovená apoštolská kresťanská viera

5. éra : Sardy

Rozsudok vynesený Ježišom Kristom po adventistických procesoch na jar 1843 a 22. októbra 1844

Verš 1: „ *Napiš anjelovi zboru v Sardách : Toto hovorí ten, ktorý má sedem Božích duchov a sedem hviezd: Poznám tvoje skutky. Viem, že si myslíš, že žiješ a si mŕtvy.* »

„ *Sard* “, téma piateho listu, prinesie dve protestantské kresťanské správanie, ktoré sa pripisuje protikladom: padlým, ktorým Ježiš vyhlasuje: „*Ste považovaní za živého a ste mŕtvy* “; a vyvoleným vo verši 4: „ *budú chodiť so mnou v bielom rúchu, pretože sú toho hodní* “. Rovnako ako obsah jeho dvoch správ, aj meno „ *Sardy* “ má dvojitý význam, ktorého významy sú úplne opačné. Zachovávam hlavné myšlienky tohto gréckeho koreňa: kľčovitý a drahý kameň, smrť a život. Grimasovanie a kŕče definuje sardonický smiech; v gréčtine je sardonion horné lano loveckej siete; sardinka je ryba; a v opačnom zmysle sú sardo a sardonix drahé kamene; sardonix je odroda hnedého chalcedónu. Na začiatku tohto listu sa Ježiš predstavuje ako „ *ten, ktorý má sedem Božích duchov a sedem hviezd* “, čiže posvätenie Duchom a súd nad svojimi služobníkmi siedmich období. Ako v Dan.12 stojí nad zabíjajúcou riekou, skúškou adventistickej viery, a tu vynáša svoj verdikt. Všimnime si známosť, ktorá naznačuje, že účastníkom rozhovoru je jeden v kolektívnom zmysle. Ide o celú protestantskú normu. Ježiš ukončuje protestantskú výnimku zaznamenanú v *tyatírskom poslanstve*. Nové „ *bremeno* “ (ako to chápu vzbúrení veriaci) je teraz uložené a vyžadované. Prax Rímskej nedele musí byť opustená a nahradená sobotným sabatom. Tento dekrét z Dan.8:14 obracia situáciu, ktorú nastolil od 7. marca 321 cisár Konštantín ¹ V roku 1833, 11 rokov pred rokom 1844, Boh prostredníctvom nepretržitej spŕšky padajúcich hviezd, ktorá trvala od polnoci do

5. hodiny ráno a bola viditeľná v celých Spojených štátoch, znázornil a predpovedal masívny pád protestantských kresťanov. Aby ťa Boh presvedčil o tomto výklade, ukázal Abrahámovi nebeské hviezdy a povedal mu: „ *Také budú tvoje potomstvo* . Pád hviezd v roku 1833 preto prorokoval masívny pád tohto Abrahámovho potomstva. Toto nebeské znamenie ^{je} citované v téme 6. *pečate* v Zj. 6:13. Ježiš povedal: „ *Hovorí sa, že si živý a si mŕtvy* “. Ten, o ktorom hovorí, má teda povest', že predstavuje Boha, a tento detail zodpovedá protestantizmu, ktorý si vo viere vo svoju reformáciu myslí, že bol s Bohom zmierený. Boží verdikt padá: „ *Poznám tvoje skutky* “, „ *a si mŕtvy* “. Tento súd pochádza od samotného Boha, veľkého Sudcu. Protestant môže ignorovať tento rozsudok, ale nemôže uniknúť jeho následkom. V roku 1843 vstúpil do platnosti dekrét z Daniela 8:14 a od žiadneho kresťana sa neočakáva, že bude ignorovať zákon živého Boha. Táto nevedomosť je spôsobená pohrdaním biblickým prorockým slovom, ktorému nás apoštol Peter nabáda, aby sme venovali svoju plnú pozornosť v 2Pt 1:19-20: „ *A my sa držíme prorockého slova ešte istejšie, čo robíte dobre dávať pozor ako na lampu, ktorá svieti na tmavom mieste, kým nesvitne deň a ranná hviezda nevyjde v твоjich srdciach; Vedieť predovšetkým sami seba, že žiadne prorocké Písma nemôže byť predmetom súkromného výkladu.* » Tieto verše, ktoré prechádzajú bez povšimnutia uprostred všetkých textov Biblie Novej zmluvy, najmä z roku 1843, robia rozdiel medzi životom a smrťou.

Verš 2: „ *Buďte bdeli a posilňujte ostatok, ktorý má zomrieť; lebo som nenašiel tvoje diela dokonalé pred mojím Bohom.* »

Ak nesplnia nový štandard svätosti, „ *zvyšok* “ protestantizmu „ *zomrie* “. Pretože, Boh ho odsudzuje z dvoch dôvodov. Prvým je prax Rímskej nedele odsúdená nadobudnutím platnosti dekrétu z Dan.8:14; druhým je nezáujem o prorocké slovo, pretože neberúc do úvahy lekciu, ktorú dal Boh zo skúsenosti adventistov, protestantskí potomkovia ponesú vinu zdedenú po svojich otcoch. V oboch bodoch Ježiš povedal: „ *Nenašiel som tvoje diela dokonalé pred mojím Bohom* . Ježiš slovami „ *pred mojím Bohom* “ protestantom pripomína normu desiatich prikázaní napísaných prstom Boha, Otca, ktorým pohŕdajú v prospech Syna, ktorý ich má spasit'. Jeho dokonale poslušná viera, ktorú dal za vzor, nemá nič spoločné s protestantskou vierou, dedičkou mnohých katolíckych hriechov, medzi ktoré patrí predovšetkým týždenný odpočinok v prvý deň. Dvere spásy sa pred kolektívnou protestantskou náboženskou normou navždy zatvárajú, „ *hviezdy* “ „ *šiestej pečate* “ padajú.

Verš 3: „ *Pamätajte teda, ako ste prijali a počuli, chráňte sa a čiňte pokánie. Ak nebudete bdieť, prídem ako zlodej a nebudete vedieť, kedy na vás prídem.* »

Toto sloveso „ *pamätat'* “ znamená kritickú meditáciu o dielach minulosti. Ale len skutočne vyvolení sú dostatočne pokorní, aby kritizovali svoje vlastné diela. Okrem toho tento príkaz „ *pamätaj* “ evokuje „ *pamätaj* “ na začiatku štvrtého prikázaní, ktoré prikazuje posvätený odpočinok siedmeho dňa. Aj v tomto prípade je oficiálny protestantizmus vyzvaný, aby prehodnotil prijatie prorockých posolstiev vydaných Williamom Millerom na jar 1843 a na jeseň 1844, ale aj textu 4. z 10 Božích prikázaní · že sa previnil do smrteľného hriechu

od roku 1843. Najväznejší dôsledok jeho rozchodu s Ježišom Kristom je formulovaný: „ *Ak sa nebudete bdiť, prídem ako zlodej a nebudete vedieť, v ktorú hodinu prídem.* vy. » Uvidíme, ako sa od roku 2018 toto posolstvo stalo živou realitou. Bez bdenia, bez pokánia a ovocia pokánia je protestantská viera definitívne mŕtva.

Verš 4: „ *A predsa máte v Sardách mužov, ktorí si nepoškrnili rúcho; budú so mnou chodiť v bielom [rúchu], lebo sú toho hodní.* »

Objaví sa nová svätosť. V tomto posolstve sa Ježiš uspokojuje s tým, že svedčí o existencii „ *niekoľkých mužov* “, podľa podrobností odhalených Ellen.G.Whiteovej, ktorá bola medzi nimi, iba 50 mužov dostalo Božie schválenie. Týchto „ *málo mužov* “ označuje mužov a ženy, ktorí sú jednotlivo schválení a požehnaní za svedectvo svojej viery v súlade s očakávaním Pána. Ježiš povedal: „ *Máte však v Sardách niektorých mužov, ktorí si nepoškrnili odev; a budú so mnou chodiť v bielom [rúchu], lebo sú toho hodní* “. Kto môže spochybňovať dôstojnosť, ktorú uznáva sám Ježiš Kristus? Víťazom skúšok viery v rokoch 1843 a 1844 Ježiš sľubuje večný život a úplné pozemské uznanie, ktoré nadobudne oficiálnu podobu v nadchádzajúcom posolstve z *Filadelfie*. Poškvrnenie „ *oblečenia* “ sa pripisuje slobodnému správaniu ľudí. „ *Odev* “ je spravodlivosť pripisovaná Ježišom Kristom, v tomto prípade „ *biela* “, jeho poškrvna označuje stratu tejto spravodlivosti pre tradičný protestantský tábor. Tu naopak absencia poškrvny označuje pokračovanie pripisovania „ *večnej spravodlivosti* “ Ježiša Krista podľa Dan.9:24. Čoskoro im poznanie a praktizovanie sabatu dá skutočnú svätosť, ovocie a znamenie odovzdanej spravodlivosti Ježiša Krista. Táto rozumná a inteligentná voľba ich čoskoro urobí večnými v posvätení a nebeskom oslávení znázornenom „ *bielym odevom* “ z verša 5, ktorý prichádza. Duch ich vyhlási za „ *bezúhonných* “: „ *a v ich ústach sa nenašla lož, lebo sú bezúhonní* (Zj. 14:5)“. Nájdu „ *pokoj so všetkými a posvätenie, bez ktorého žiadne telo neuvidí Pána* “, podľa Pavla v Židom 12:14. Konkrétne, tieto „ *biele odevy* “ budú mať formu odstraňovania hriechu, čo predstavuje prax Rímskej nedele. Pretože na neho verne čakali dvakrát, namiesto neho, na znak jeho súhlasu, je im daná Božia pečať v sobotu, ktorá prichádza, aby obielila vyvolených Pána, ktorí zachovávajú jeho spravodlivosť. Tak bolo dokončené „čistenie svätyne“, podoba, do ktorej bol v tom čase preložený Daniel 8:14. Pod týmto pohľadom dal Ježiš od 23. októbra 1844 v nebeskom videní vyvoleným víťazom obraz svojho prechodu zo svätyne do najsvätejšieho miesta pozemskej svätyne. Takto si v ilustrácii pripomenul okamih, keď zomieraním na kríži bol hriech jeho vyvolených odčinený, čím sa naplnil „*deň zmierenia*“, hebrejsky „*Jom kippur*“. Keďže táto udalosť už nastala, obnovenie činnosti vo videní malo za cieľ len spochybníť prvé dosiahnutie večnej spravodlivosti dosiahnutú Ježišovou smrťou. Čo je doslova dosiahnuté pre padlý ľud Sard, ktorého prejavená viera je pre Boha stvoriteľa neuspokojivá. Z dvoch dôvodov ich Boh môže odmietnuť pre nedostatok lásky k jeho ohlasovanej prorockej pravde a pre prestúpenie soboty, ktorá sa stala splatnou od roku 1843 nadobudnutím platnosti dekrétu z Daniela 8:14.

Verš 5: „ *Kto zvíťazí, bude odetý do bieleho rúcha; Nevymažem jeho meno z knihy života, ale vyznám jeho meno pred svojím Otcom a pred jeho anjelmi.* »

Vyvolení vykúpení Ježišom Kristom sú poslušnou bytosťou, ktorá si je vedomá toho, že za svoj život a večnosť vďačí Stvoriteľovi, dobrému, múdremu a spravodlivému Bohu. Toto je tajomstvo jeho víťazstva. Nemôže sa s ním hádať, pretože schvaľuje všetko, čo hovorí a robí. Aj on sám je radosťou svojho Spasiteľa, ktorý ho pozná a volá jeho menom, od založenia sveta, kde ho videl svojou predzvestou. Tento verš ukazuje, ako sú falošné tvrdenia falošne veriacich ľudí márne a zavádzajúce aj pre tých, ktorí ich uvádzajú. Posledné slovo bude patriť Ježišovi Kristovi, ktorý hovorí všetkým: „ *Poznám vaše skutky* “. Podľa týchto diel rozdeľuje svoje stádo, napravo umiestni svoje *ovce* a naľavo odbojnú kozy a dravé vlky, *ktoré sú určené na oheň druhej smrti posledného súdu* .

Verš 6: „ *Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám!* »

Ak každý môže doslova počuť prorocké slová Ducha, naopak, iba jeho vyvolení, ktorých inšpiruje a vychováva, môžu pochopiť ich význam. Duch sa odvoláva na presné fakty, uskutočnené v historickom čase, vyvolení sa preto musí zaujímať o náboženské a svetské dejiny a o celú Bibliu zloženú z príbehov svedectiev, chvál a prorociev.

Poznámka : Vo verši 3 Ježiš Kristus povedal padlému protestantovi: „ *Pamätajte teda, ako ste prijali a počuli, a chráňte sa a čiňte pokánie. Ak nebudete bdiť, prídem ako zlodej a nebudete vedieť, kedy na vás prídem* .” Naopak, pre dedičov víťazov sa od jari 2018 toto posolstvo zmenilo na: „Ak sa budete pozeráť, neprídem ako zlodej a vy budete vedieť, kedy k **vám** prídem “ . A Pán dodržal svoje zaslúbenia, keďže dnes v roku 2020 jeho vyvolení mali vedomosť o dátume jeho skutočného návratu odhaleného na jar 2030. Ale protestantská viera je odsúdená ignorovať túto presnosť, vyhradená, iba prostredníctvom Ježiša, svojim vyvoleným. Pretože na rozdiel od jeho správania voči zlým služobníkom, „ *Pán nerobí nič bez varovania svojich služobníkov prorokov* “ Am.3:7.

Šiesta éra : Philadelphia

Adventizmus vstupuje do univerzálneho poslania

Medzi rokmi 1843 a 1873 bola priekopníkmi adventizmu siedmeho dňa obnovená a prijatá božská sobota, pravý siedmy deň ustanovený Bohom, ktorý nadobudol formu oficiálnej americkej kresťanskej náboženskej inštitúcie nazývanej od roku 1863: „Siedmy deň“. deň cirkvi adventistov. V súlade s učením pripraveným v Dan.12:12 je Ježišovo posolstvo adresované svojim vyvoleným posväteným sobotným odpočinkom, v deň roku 1873. Zároveň títo vyvolení využívajú blahoslavenstvo Dana. :12: *Blahoslavený, kto čaká do 1335 dní!* ”.

Nové normy zavedené od roku 1843 sa stali univerzálnymi v roku 1873

Verš 7: „ *Napiš anjelovi kongregácie vo Filadelfii : Toto hovorí Svätý, Pravý, ktorý má kľúč Dávidov, ktorý otvára a nikto nezavrie, ktorý zavrie a nikto nezavrie. OTVORENÉ* : »

Menom „ *Philadelphia* “ Ježiš ukazuje svojho Vyvoleného. Povedal: „ *Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať. Ján 13:35*“ A to je prípad *Philadelphie* , ktorej grécke korene znamenajú: bratská láska. Vybral si vyvolených, ktorí ho skladajú, testovaním ich viery a pre týchto víťazov jeho láska preteká. V tomto posolstve sa predstavuje a hovorí: „ *Toto*

hovorí Svätý, Pravý . Svätý , pretože je to čas, keď sa svätenie soboty a vyvolených vyžaduje dekrétom Dan. 8:14, ktorý vstúpil do platnosti od jari 1843. *Pravdivý* , pretože v tejto prorockej hodine, zákon pravdy je obnovený; Boh znovu objavuje svätosť svojho 4. ^{príkázania} , ktoré kresťania šliapu od 7. marca 321. Opäť hovorí: „ *ten, kto má kľúč Dávidov* “. Toto nie sú kľúče svätého Petra, ktoré boli vyhlásené za vlastníctvo Ríma. „ *Kľúč Dávidov* “ patrí „ *synovi Dávidovmu* “, samotnému Ježišovi, osobne. Nikto iný ako on nemôže udeliť večnú spásu, pretože tento kľúč získal tak, že ho niesol „ *na pleci* “ v podobe svojho kríža, podľa Iz.22:22: „ *Na rameno mu dám kľúč od domu Dávida: keď sa otvorí, nikto nezavrie; keď sa zatvorí, nikto neotvorí .* " Tento kľúč označujúci kríž jeho múk, ako naplnenie tohto verša, tu čítame: „ *Kto otvorí, a nikto nezavrie, kto zatvorí, nikto neotvorí* “. Dvere spásy boli otvorené pre budovanie adventizmu siedmeho dňa a zatvorené pre náboženských prívržencov rímskej nedele od jari 1843. Pretože súhlasili, že sa podriadia prezentovaným doktrínálnym pravdám a svojou vierou prorocky ctili jeho slovo, Duch sv. Ježiš povedal svätým z obdobia *Filadelfie* : „ *Poznám vaše skutky. Hľa, pretože máš malú moc a zachovávaš moje slovo a nezaprel si moje meno, položil som pred teba otvorené dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť.* " Táto malá náboženská skupina bola oficiálne iba americká od roku 1863. Ale v roku 1873, počas generálnej konferencie v Battle Creek, Duch otvoril univerzálne misionárske dvere, ktoré mali pokračovať až do skutočného návratu Ježiša Krista. Nikto tomu nezabráni a Boh sa o to postará. Musíme si všimnúť skutočnosť, že všetko dobré, čo Ježiš vidí medzi pravými svätými, definuje aj príčiny, pre ktoré upadla protestantská viera v roku 1843. Toto posolstvo je presným opakom toho, ktoré Ježiš adresoval padlým zo Sard vo verši 3 , pretože ciele práce sú samy o sebe obrátené.

Rastie 12 kmeňov Rev. 7

Verš 8: „ *Poznám tvoje skutky. Hľa, pretože máš malú moc a zachovávaš moje slovo a nezaprel si moje meno, položil som pred teba otvorené dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť.* »

Vyvolený v tej dobe je hodnotený priaznivo za svoje skutky, ktoré mu Ježiš pripisuje ako spravodlivosť. Jeho „ *malá sila* “ potvrdzuje zrod skupiny založenej na „ *niekoľkých mužoch* “ z verša 4. V roku 1873 Ježiš oznámil adventistom ich postup smerom k svojmu návratu symbolom otvorených nebeských dverí, ktoré sa otvoria na jar r. 2030, teda o 157 rokov. V nasledujúcom posolstve, ktoré je adresované Laodicei, bude Ježiš stáť pred týmito dverami, čím naznačuje, že sa blíži jeho návrat: „ *Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem s ním večerať a on so mnou.* Zj. 3:20 »

Židom povolený prístup ku kresťanskej viere

Verš 9: „ *Hľa, dávam vám tých zo satanovej synagógy, ktorí hovoria, že sú Židia a nie sú, ale klamú; hľa, privediem ich, aby sa klaňali pri tvojich nohách a poznali, že ťa milujem.* »

Uvedením vstupu pravých Židov podľa rasy a tela do skupiny adventistov tento verš potvrdzuje obnovenie sobotného odpočinku; Nedeľa už nie je

prekážkou ich obrátenia. Pretože od roku 321 malo jeho opustenie aj ten dôsledok, že úprimným Židom bránilo prijať kresťanskú vieru. Jeho úsudok o rasových Židoch nebol osobným názorom Pavla, verného svedka; bol to Ježiš Kristus, ktorý to potvrdzuje v tomto Zjavení, už v Zj. 2:9, v poslanstve adresovanom jeho služobníkom ohováraným Židmi a prenasledovanými Rimanmi zo Smyrnskej éry. Všimnime si, že rasoví Židia budú musieť uznať kresťanskú spásu v adventistickom štandarde, aby mali úžitok z Božej milosti. Samotný univerzálny adventizmus nesie božské svetlo, ktorého **exkluzívnym oficiálnym depozitárom sa stal** od roku 1873. Ale pozor! Toto svetlo, jeho doktrína a jeho poslanstvá sú výlučným vlastníctvom Ježiša Krista; žiadny človek a žiadna inštitúcia nemôže odmietnuť jej evolúciu bez ohrozenia ich spásy. Posledný v tomto verši Ježiš hovorí „*že som ťa miloval*“. Môže to znamenať, že po tomto čase požehnania ju už nemusí milovať? Áno, a toto bude význam poslanstva pripisovaného „*Laodicei*“.

Božie prikázania a Ježišova viera

Verš 10: „*Pretože si zachoval vo mne slovo trpezlivosti, aj ja ťa zachovám v hodine skúšky, ktorá má prísť na známu zem, aby som vyskúšal tých, čo bývajú na zemi.*»

Výraz trpezlivosť potvrdzuje kontext adventistického čakania spomínaného v Danielovi 12:12: „*Blahoslavený, kto čaká a príde do tisíctristotridsaťpäť dní!*“. Skúška sa týka viery „obyvateľov zeme“, tých, ktorí obývajú „*známu zem*“, teda uznávanú Ježišom Kristom, Bohom Stvoriteľom. Prichádza skúšať ľudskú vôľu a demaskovať vzpurného ducha „ekumenického“ tábora, ktorý v tomto verši označuje grécky „oikoméné“ „*známu zem*“.

Tento prísľub zaväzuje Ježiša len pod jedinou podmienkou, že inštitúcia zachová kvalitu viery počiatku. Ak má adventistické poslanstvo pokračovať až do času konečného univerzálneho testu viery prorokovaného v tomto verši, nebude nevyhnutne v inštitucionálnej forme. Pretože hrozba sa vznáša v tomto poslanstve vo verši 11, ktorý nasleduje, dovedy úplne pozitívne a požehnané Bohom. Ježišov prísľub sa bude týkať jeho potomstva, ktoré zostalo nažive v roku 2030. V tom čase praví vyvolení z roku 1873 zaspali „*v Pánovi*“ podľa Zj. 14:13: „*A počul som hlas z neba, ktorý hovoril: Napíš : Blahoslavení sú odteraz mŕtvi, ktorí zomierajú v Pánovi! Áno, hovorí Duch, aby si odpočinuli od svojej práce, lebo ich skutky nasledujú.*» Ide teda o druhé blahoslavenstvo, ktoré Ježiš Kristus udelil tomuto príkladnému vyvolenému. Ale to, čo Ježiš požehnáva, je správanie prejavované skutkami. Dedičia „*Filadelphie*“ budú v roku 2030 verne reprodukovať jej skutky, jej vieru, jej prijatie právd, ktoré dal Boh nebies v najnovších formách, ktoré im dal; pretože prejdú veľkými zmenami až do konca, keď bude pochopenie Božieho plánu dokonalé.

Adventistický prísľub Ježiša Krista a jeho varovanie

Verš 11: „*Prichádzam rýchlo. Drž sa toho, čo máš, aby ti nikto nezobral korunu.*»

Správa „*Prichádzam rýchlo*“ je adventistického typu. Ježiš tak potvrdzuje zanechanie akéhokoľvek iného náboženského vyznania. Očakávanie jeho návratu

v sláve zostane až do konca sveta, jedno z hlavných kritérií, ktoré identifikujú jeho skutočných vyvolených. Ale zvyšok posolstva predstavuje vážnu hrozbu: „ Zadrž, čo máš, aby ti nikto nezobral korunu. »A kto môže vziať jeho korunu, ak nie jeho nepriatelia? Jeho potomkovia ich teda budú musieť najprv identifikovať, a práve preto, že tak neurobili, s nimi od roku 1966 ako obeť svojho humanistického ducha vytvorili spojenectvo.

Verš 12: „ Kto zvíťazí, toho urobím stĺpom v chráme svojho Boha a už nevyjde; Napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, a svoje nové meno. »

Ježiš vo svojich posledných slovách požehnania venovaných víťazom spája všetky obrazy dosiahnutej spásy. „ Stĺp v chráme môjho Boha“ znamená : pevná opora na nosenie mojej pravdy v mojom zhromaždení, vyvolenom. „ ...a nevyjde to viac “: jeho spása bude večná. „ ...; Napíšem na neho meno svojho Boha “: Vryjem do neho obraz Božieho charakteru strateného v Edene. „ ...a meno mesta môjho Boha “: bude mať účasť na oslave Vyvolených opísanej v Zj. „... nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, “: „ Nový Jeruzalem “ je názov zhromaždenia oslávených vyvolených, ktorí sa stali úplne nebeskými ako nebeskí anjeli Boží. Zj 21 to opisuje v symbolickom zobrazení drahých kameňov a perál, čo svedčí o sile lásky, ktorú Boh cíti k svojim vykúpeným zo zeme. Zostupuje na obnovenú zem, aby večne žila v prítomnosti Boha, ktorý tam dosadil svoj trón. „... a moje nové meno “: Ježiš spája zmenu svojho mena s prechodom z pozemskej prirodzenosti do nebeskej. Vyvolený spasený, ktorý zostane nažive alebo vzkriesený, prežije rovnakú skúsenosť a dostane nebeské telo, oslávené, neporušiteľné a večné.

V tomto verši je naliehanie na porovnanie s Bohom odôvodnené skutočnosťou, že samotného Ježiša našli vyvolení v jeho božskom aspekte.

Verš 13: „ Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám! »

Vyvolený pochopil lekciu, ale je jediný, kto ju môže pochopiť. Je pravda, že táto správa bola pripravená len pre neho. Toto posolstvo potvrdzuje skutočnosť, že výklad a pochopenie zjavených tajomstiev závisí výlučne od Boha, ktorý skúša a vyberá svojich služobníkov.

Oficiálny adventizmus konca času sa nepoučil a bol Ježišom odsúdený, je zvracajúci pre svoje odmietnutie posolstva očakávania 3. adventistov

" Prídem rýchlo. Drž sa toho, čo máš, aby ti nikto nezobral korunu ." Žiaľ, pre vtedajší oficiálny adventizmus je koniec ešte ďaleko a s únavou času o 150 rokov neskôr už viera nebude taká, ako predtým. Ježišovo varovanie bolo oprávnené, ale nebolo zaznamenané ani pochopené. A v roku 1994 adventistická inštitúcia skutočne stratí svoju „ korunu “, keď odmietne posledné „veľké svetlo“, ktoré prorokovala Ellen G. Whiteová, posla Ježiša Krista vo svojej knihe „Prvé spisy“ v kapitole „Ma prvé videnie“ , na stranách 14 a 15: Nasledujúci text je výťahom z týchto strán. Ďalej o ňom upresňujem, že prorokuje osud adventistického diela **a zhrňa v sebe celé učenie prezentované tromi zhromaždeniami Zj. 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

Osud adventizmu odhalila v prvej vízii Ellen G. Whiteovej

„Keď som sa modlil pri rodinnom uctievaní, Duch Svätý na mne spočinul a zdalo sa mi, že sa čoraz viac povznášam nad tento svet temnoty. Odvrátil som sa, aby som videl svojich adventistických bratov, ktorí zostali na tomto svete, ale nemohol som ich nájsť. Potom mi nejaký hlas povedal: "Pozri sa ešte raz, ale trochu vyššie." Pozrel som sa hore a videl som strmú a úzku cestu, ďaleko nad týmto svetom. Tu postupovali adventisti smerom k svätému mestu. Za nimi, na začiatku cesty, bolo jasné svetlo, o ktorom mi anjel povedal, že je to polnočný plač. Toto svetlo osvetľovalo cestu po celej dĺžke, aby sa ich nohy nepotkli. Ježiš kráčal pri ich hlave, aby ich viedol; a kým sa naňho pozerali, boli v bezpečí.

Čoskoro sa však niektorí z nich unavili a povedali, že mesto je ešte veľmi ďaleko a že si mysleli, že tam prídu skôr. Potom ich Ježiš povzbudil zdvihnutím svojej slávnej pravej ruky, z ktorej vychádzalo svetlo, ktoré sa šírilo po adventistoch. Kričali: „Aleluja! » Niektorí z nich však toto svetlo drzo odmietli a hovorili, že to nie je Boh, kto ich viedol. Svetlo za nimi konečne zhaslo a oni sa ocitli v hlbokéj tme. Zakopli a stratili z dohľadu cieľ aj Ježiša, potom spadli z cesty a ponorili sa do zlého sveta pod nimi. ".

Príbeh tohto prvého videnia, ktoré dal Boh mladej Ellen Gould-Harmon, predstavuje zakódované proroctvo, ktoré je rovnako cenné ako proroctvo Daniela alebo Zjavenia. Ale aby sme z toho mali úžitok, musíme to správne interpretovať. Podám teda vysvetlenie.

Výraz „polnočný plač“ označuje oznámenie príchodu ženícha v „podobnosti o desiatich pannách“ od Mt 25:1 až 13. Skúška čakania na návrat Krista na jar 1843 a Jeseň 1844 predstavovala prvý a druhý úspech; spolu tieto dve očakávania predstavujú „prvé svetlo“ príbehu umiestneného „za“ skupinou „adventistov siedmeho dňa“, ktorí postupovali v čase, na ceste alebo ceste požehnanej Ježišom Kristom. Pre adventistických priekopníkov predstavoval rok 1844 dátum konca sveta a posledný biblický dátum, ktorý mohlo prorocké slovo navrhnuť vyvoleným tej doby. Po tomto poslednom dátume čakali na Ježišov návrat a mysleli si, že sa to blíži. Ale čas plynul a Ježiš sa stále nevrátil; čo vízia evokuje slovami: „zistili, že mesto je veľmi ďaleko a že si mysleli, že tam prídu skôr“; teda v roku 1844 alebo krátko po tomto dátume. Tiež nad nimi zvíťazila sklúčenosť, až kým som okolo roku 1980 vstúpil na scénu a dostal som toto nové a slávne svetlo, ktoré buduje **tretie adventistické očakávanie** . Tentoraz je Ježišov návrat naplánovaný **na jeseň 1994** . Iste, hlásanie tohto posolstva sa týkalo iba mikrokozmu univerzálneho adventizmu, ktorý sa nachádza vo Francúzsku vo Valence-sur-Rhône. Božia voľba pre toto malé mesto na juhovýchode Francúzska má svoje vysvetlenie. Práve tam v roku 1799 zomrel vo väzbe pápež Pius VI., čím sa naplnila skutočnosť prorokovaná v Zj. 13:3. Okrem toho bola Valencia mestom, kde Boh založil svoju prvú cirkev adventistov na území Francúzska. Preto tam priniesol svoje božské slávne posledné svetlo a na konci roku 2020 potvrdzujem, že som od neho neustále a verne prijímal jeho najnovšie a najvzácnejšie zjavenia, ktoré uvádzam v tomto dokumente.

Adventistický valentiniánsky mikrokozmos slúžil ako univerzálne pódium na uskutočnenie časti týkajúcej sa posledného slávneho svetla vo vízii našej sestry Ellen. Toto videnie nám odhaľuje úsudok, ktorý Ježiš robí na základe skúsenosti prežitej vo Valencii, tretieho naplnenia podobenstva o desiatich pannách. Ježiš pozná pravého adventistu podľa jeho správania voči prezentovanému svetlu. Skutočný adventista vyjadruje svoju radosť slovami „Aleluja! » ; požehnaný Duchom naplnil svoju nádobu olejom. Naopak, falošní adventisti „bezočivo odmietajú toto svetlo“. Toto odmietnutie božského svetla je pre nich osudné, pretože Boh ich pred touto negatívnou reakciou varoval v inšpirovaných posolstvách, určených pre nich, jeho poslovi; stanú sa prázdnyimi nádobami zbavenými oleja, ktorý vytvára „svetlo“ lampy. Oznamuje sa nevyhnutný dôsledok: „svetlo, ktoré bolo za nimi, nakoniec zhasne“; popierajú základný základ adventizmu. Ježiš uplatňuje svoju zásadu: „*Lebo tomu, kto má, tomu bude dané a bude mať hojnosť, ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má.* Mat.25:29.“ „...skončili tak, že stratili zo zreteľa cieľ aj Ježiša“, stávajú sa necitlivými voči adventistickým posolstvám, ktoré oznamujú návrat Krista alebo popierajú cieľ adventistického hnutia zakotvený v samotnom názve „adventista“; „potom spadli z cesty a ponorili sa do zlého sveta, ktorý ležal dole“, v roku 1995 sa oficiálne zaviazali k protestantskej aliancii a ekumenizmu. Stratili tak Ježiša a vstup do neba, ktorý bol cieľom adventistickej viery. Spojili sa podľa Dan 11:29, „*pokrytci*“ a „*opilci*“, ako Ježiš oznámil v Mt 24:50; veci demonštrované na začiatku práce.

Dnes sa tieto prorocké slová naplňajú. Boli uskutočnené medzi rokom 1844, dátumom prvého svetla „umiestneného za nimi“, a rokom 1994, dátumom veľkého prorockého svetla odmietnutého prvou cirkvou adventistov založenou vo Francúzsku, v meste Valence-sur-Rhône, ktorú Boh použité na jeho demonštráciu. Dnes je oficiálny adventizmus v „hlbokej temnote“ ekumenizmu s nepriateľmi pravdy, protestantmi a katolíkmi.

7. éra : Laodicea

Koniec inštitucionálneho adventizmu – odmietnutie tretieho adventistického očakávania.

Verš 14: „*Napíš anjelovi zboru z Laodicey : Takto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho :*

Laodicea je názov siedmej a poslednej éry; koniec požehnania inštitucionálneho adventizmu. Toto meno má dva grécke korene „laos, dikéia“, čo znamená: „súdený ľud“. Predo mnou adventisti preložili: „ľudia súdu“, ale inštitúcia nevedela, že týmto súdom sa začne, ako učí 1. Petra 4:17: „Lebo toto je okamih, keď sa začne súd od **domu Bože**. No, ak to začne u nás, aký bude koniec tých, ktorí neposlúchajú evanjelium Božie? » Ježiš sa predstavuje a hovorí: „*Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Boha:*“ Slovo Amen v hebrejčine znamená: v pravde. Podľa svedectva apoštola Jána ho Ježiš používal často (25-krát), pričom to na začiatku pred svojimi výrokmi dvakrát zopakoval. Ale v tradičnej náboženskej praxi sa to stalo výrazom pre interpunkciu na konci

modlitieb alebo vyhlásení. Často sa to potom vykladá v zmysle „tak nech“ prevzaté z katolicizmu. A Duch používa tento pojem „v pravde“, aby dal slovu *Amen* jeho dokonale opodstatnený dvojitý význam. *Laodicea* je hodina, keď Ježiš ponúka veľké svetlo, aby plne osvetlilo proroctvá pripravené na čas konca. Dielo, ktoré čítate, je toho dôkazom. To, čo spôsobí roztržku medzi Ježišom a oficiálnou adventistickou inštitúciou, je odmietnutie jeho svetla. V logickej a oprávnenej voľbe podrobil Boh adventizmus v rokoch 1980 až 1994 skúške viery podľa vzoru, ktorý mal za následok stratu protestantov a požehnanie adventistických priekopníkov. Skúška už bola založená na viere v Ježišov návrat ohlásený na jar 1843, potom na jeseň 1844. Od roku 1983 som začal zdieľať oznámenie o Ježišovom návrate na rok 1994, keď som použil „*päť mesiacov*“ *citovaných* v posolstve „*piata trúba*“ v Zj.9:5-10. Pripísaním tejto témy ku kľatbe protestantizmu z roku 1844, uvedené obdobie „*päť mesiacov*“, t. j. 150 skutočných rokov, viedlo k roku 1994. Vidieť iba návrat Ježiša Krista na označenie konca tohto obdobia a čiastočne zaslepený Bohom na detaile textu som obhajoval to, čo som považoval za božskú pravdu. Po oficiálnych varovaniach vyhlásila inštitúcia v novembri 1991 moje prepustenie; toto, kým ešte zostávali tri roky na dokazovanie a popieranie mojich vyhlásení. Až neskôr, okolo roku 1996, som si uvedomil skutočný význam tejto skúsenosti. Slová, ktoré povedal Ježiš vo svojom liste „*Laodicei*“, sa práve naplnili a teraz nadobudli presný význam. V roku 1991 už vlašní adventisti nemilovali pravdu tak ako v roku 1873. Moderný svet ich tiež oslabil tým, že ich zviadol a získal si ich srdcia. Rovnako ako v ére „*Efezu*“ aj oficiálny adventizmus stratil svoju „*prvú lásku*“. A Ježiš „*berie jej svietnik a korunu*“, pretože ani ona toho už nie je hodná. Vo svetle týchto skutočností sa správa rozžiari jasnosťou. Slovo „*Amen*“ potvrdzuje požiadavku úplnej pravdy a konca požehnaného vzťahu. „*Svedok – verný a pravdivý*“ odmieta neverného a lživého Vyvoleného. „*Princíp stvorenia Boha*“, teda stvoriteľ, prichádza kolektívne uzavrieť inteligenciu nehodných a individuálne otvoriť inteligenciu svojich vyvolených pravdám obsiahnutým a skrytým v príbehu Genezis. Zároveň evokovaním „*princípu Božieho stvorenia*“ ktoré spája so slovom „*Amen*“, Duch potvrdzuje veľmi blízky konečný návrat Ježiša Krista: „*okamžite*“. Medzi rokmi 1994 a 2030, dátumom konca ľudstva na zemi, však ešte uplynie 36 rokov.

Smrteľná vlašnosť

Verš 15: „*Poznám tvoje skutky. Viem, že ti nie je zima ani teplo. Nech ti je zima alebo teplo!*»

Neformálna adresa je adresovaná inštitúcii. Toto je ovocie náboženstiev dedených z otca na syna a dcéru, kde sa viera stáva tradičnou, formalistickou, rutinou a strachom z čohokoľvek nového; stav, v ktorom ju Ježiš už nemôže zehnať, keď má toľko nového svetla, o ktoré sa s ňou môže podeliť.

Verš 16: „*Pretože si vlašný, ani studený, ani horúci, vyvrhnem ťa z úst.*»

Pozorovanie zaviedol Ježiš v novembri 1991, keď oficiálna inštitúcia odstránila proroka nesúceho jeho posolstvo. Na jar 1994 bude vyzvracaná, ako to oznámil Ježiš. Dokázala to aj sama tým, že v roku 1995 vstúpila do ekumenickej aliancie organizovanej Katolíckou cirkvou, kde sa pridala k rebelujúcim protestantom, keďže teraz zdieľa ich prekliatie.

Klamlivé ilúzie založené na duchovnom dedičstve

Verš 17: „*Pretože hovoríš: Som bohatý, som bohatý a nič nepotrebujem, a pretože nevieš, že si úbohý, mizerný, chudobný, slepý a nahý* .

„... *bohatá* “, adventistická vyvolená bola v roku 1873 a početné zjavenia, ktoré dostala Ellen G. Whiteová, ju ďalej duchovne obohatili. Ale na prorockej úrovni boli vtedajšie výklady rýchlo zastarané, ako sa správne domnieval James White, manžel Pánovho posla. Ježiš Kristus, živý Boh, navrhol svoje proroctvá na ich dokonalé a bezchybné konečné splnenie. To je dôvod, prečo plynutie času, prinášajúce do sveta obrovské zmeny, oprávňuje neustále spochybňovať prijaté a vyučované interpretácie. Požehnanie Pána je vyhradené; Ježiš povedal: „*Tomu, ktorý zachová moje skutky až do konca* . Avšak v roku 1991, v dátume jeho odmietnutia svetla, bol koniec ešte ďaleko. Preto musela byť pozorná voči akémukol'vek novému svetlu navrhnutému Pánom prostriedkami, ktoré si sám zvolil. Aký kontrast medzi ilúziami inštitúcie a stavom, v ktorom ju Ježiš vidí a posudzuje! Zo všetkých citovaných výrazov je slovo „*nahý* “ pre inštitúciu najzávažnejšie, pretože znamená, že Ježiš z nej odňal svoju večnú spravodlivosť, v jeho ústach je to rozsudok smrti a druhá smrť posledného súdu; podľa toho, čo je napísané v 2Kor.5:3: „*A tak vzdycháme v tomto stane, túžiac si obliecť náš nebeský dom, ak nás nájdeme oblečených a nie nahých* . »

Rada verného a pravého svedka

Verš 18: „*Radím ti, kúp si odo mňa zlato skúšané ohňom, aby si zbohatol, a biele rúcha, aby si sa obliekol, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a masť na pomazanie očí, aby ste videli* . »

Po zisteniach z roku 1991 mala inštitúcia ešte tri roky na to, aby napravila svoje cesty a priniesla ovocie pokánia, ktoré neprišlo. A naopak, jeho spojenie s padlými protestantmi sa posilnilo natoľko, že vytvorilo oficiálnu alianciu zverejnenú v roku 1995. Ježiš sa prezentuje ako výhradný obchodník pravej viery, „zlato skúšané ohňom“ *skúšok* . Dôkaz o jeho odsúdení cirkvi sa objavuje v neprítomnosti „*bielych odevov* “, ktorých boli jej priekopníci „*hodní* “ v Zj. 3:4. Týmto porovnaním Ježiš ilustruje skutočnosť, že pred rokom 1994 podrobil adventistov z „*Laodicey* “ adventistickým očakávaniam identickým s tými, ktoré predchádzali dátumom 1843 a 1844; aby sme otestovali vieru v tri skúsenosti, ako sa to učí v posolstve adresovanom v roku 1844 adventistom zo „*Sard* “ . V uzavretom vzpurnom postoji inštitúcia nemohla pochopiť, čo jej Ježiš vyčítal; bola „*slepá* “ ako farizeji Ježišovej pozemskej služby. Nemohla preto pochopiť Kristovo pozvanie kúpiť „*veľkú perlu* “ z podobenstva z Mt 13:45-46, ktoré nastavuje obraz štandardu večného života požadovaného Bohom. zjavený v tomto verši 18 zo Zj. .

Milosrdné volanie

Verš 19: „*Koľkých milujem, karhám a trestám. Preto buď horlivý a čiň pokánie* . »

Trest je pre tých, ktorých Ježiš *miluje* , kým ich nevyvráti. Predložená výzva, výzva na pokánie, nebola vypočutá. A láska sa nededí, získava sa

dôstojnosťou. Po zatvrdnutí inštitúcie Ježiš predkladá individuálnu výzvu kandidátom na nebeské povolanie:

Univerzálna príťažlivosť

Verš 20: „*Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem s ním večerať a on so mnou.*”

V Zjavení sa slovo „*brána*“ objavuje v Zj.3:8, tu v Zj.3:20, v Zj.4:1 a v Zj.21:21. Zjv 3:8 nám pripomína, že *dvere* otvárajú a zatvárajú prístup. Stávajú sa tak symbolom skúšok viery, ktoré otvárajú alebo zatvárajú prístup ku Kristovi, k jeho spravodlivosti a jeho milosti.

má slovo „*brána*“ *tri rôzne, ale vzájomne sa dopĺňajúce významy*. Ukazuje na samotného Ježiša: „*Ja som dvere* . Ján 10:9“; *nebeská brána sa otvorila* v Zj 4,1: „*V nebi sa otvorili dvere.*» ; a *dvere ľudského srdca*, na ktoré Ježiš prichádza zaklopať, aby pozval vyvoleného, aby mu otvoril svoje srdce a dal tak dôkaz svojej lásky.

Stačí, aby jeho stvorenie otvorilo svoje srdce jeho zjavenej pravde, aby bolo umožnené dôverné spoločenstvo medzi ním a jeho božským Stvoriteľom. Večera je spoločná večer, keď prichádza noc, aby ukončila prácu dňa . Ľudstvo čoskoro vstúpi do tohto typu noci, *kde už nikto nemôže pracovať*. (Ján 9:4). Koniec času milosti navždy zmrazí posledné náboženské rozhodnutia ľudí, mužov a žien, rovnako zodpovedných a prísne sa dopĺňajúcich na úrovni tela.

V porovnaní s poslanstvom z *Filadelfie* je vyvolený v *laodicejskej ére* , v blízkom čase návratu Ježiša Krista. „*Otvorené dvere v nebi*“ sa otvorí ako pokračovanie tohto poslanstva v Zj. 4:1.

Záverečné nabádanie Ducha

Ježiš vyhlasuje individuálnemu víťazovi:

Verš 21: „*Kto zvíťazí, tomu dám sedieť so mnou na svojom tróne, ako som ja zvíťazil a posadil sa so svojím Otcom na jeho trón.*»

Oznamuje tak činnosť nebeského súdu, ktorý nasleduje po tomto poslanstve a ktorý bude témou Zj. Ale tento sľub ho len zaväzuje k skutočne zvolenému víťazovi.

Verš 22: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám!*»

Téma „*listov*“ končí týmto novým inštitucionálnym zlyhaním. Posledný, pretože odteraz bude svetlo niest' inšpirovaný muž, potom malá skupina. Bude sa prenášať individuálne od človeka k človeku a prostredníctvom internetu, ktorý sám Ježiš nasmeruje tým, že svojich vyvolených povedie k zdroju šírenia jeho najnovších právd, rovnako posvätných ako jeho božská osoba. Takto, nech je kdekoľvek na zemi: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*»

Nasledujúca téma bude mať ako kontext nebeské tisícročie súdu nad bezbožnými, ktorý vykonali svätí. Celý predmet je založený na učení rozptýlenom v Zj. 4, 11 a 20. Ale Zj. 4 jasne potvrdzuje nebeský kontext tejto činnosti, ktorá chronologicky nasleduje po poslednej epoche pozemských Vyvolených.

Zjavenie 4: Nebeský súd

Verš 1: „ *Potom som videl, a hľa, otvorili sa dvere na nebi. Prvý hlas, ktorý som počul, ako zvuk trúby, ktorý ku mne prehovoril, povedal: Pod' sem a ukážem ti, čo sa stane potom.* „

Tým, že povedal: „ *Prvý hlas, ktorý som počul, ako zvuk trúby* „, Duch definuje posolstvo tejto „ *laodicejskej* “ éry ako posolstvo, do ktorého preniesol Jána v Zj. 1:10: „ *Bol som v duchu na deň Pánov a počul som za sebou silný hlas ako zvuk trúby.* „ *Laodicea* je teda epochou, ktorej koniec sa nesie v znamení „ *Pánovho dňa* “, dňa jeho veľkého slávneho návratu.

Vo svojich slovách Duch silne podporuje myšlienku nadväznosti tejto témy na posolstvo *Laodicey*. Toto objasnenie je dôležité, pretože inštitúcia nikdy nedokázala svojim odporcom dokázať svoje doktríny nebeského súdu. *Dnes* o tom dávam dôkaz, umožnený správnou definíciou dátumov pripojených k posolstvám listov Zj. 2 a 3. Medzi *Laodiceou* a Zj. vzal diablovej a vzbúrencom ich pozemskú „ *nadvládu nad kráľovstvom sveta* “. So „ *žatvou* “ zo Zj. 14 vzal svojich vyvolených do neba a poveril ich úlohou, aby s ním súdili minulý pozemský život zlých mŕtvych. Vtedy „ *ten, kto zvíťazí, bude vládnuť národom železným prútom* “, ako je oznámené v Zj.2:27. Ak by si boli prenasledovatelia, ako ja, istí osudom, ktorý im bol vyhradený, niet pochýb o tom, že by zmenili svoje správanie. Ale je to práve ich zúrivá túžba ignorovať akékoľvek varovanie, ktorá ich vedie k najhorším činom a sami si tak pripravujú ten najhorší trest, aký sa v súčasných pozemských podmienkach nedá zopakovať. Vráťme sa teda k textu tejto kapitoly 4. „ *Prvý hlas, ktorý som počul ako zvuk trúby a ktorý ku mne prehovoril, povedal: Pod' sem a ukážem ti, čo sa musí stať potom* . Ján sa odvoláva na verš 10 zo Zj.1: " *Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou silný hlas ako zvuk trúby* ." Táto téma Kristovho návratu v sláve je spomenutá už v 7. verši, kde je napísané: „ *Hľa, prichádza s oblakmi. A uvidí to každé oko, aj tí, čo ho prebodli; a všetky kmene zeme budú smútiť kvôli nemu. Áno. Amen!* » Naznačené spojenie týchto troch textov potvrdzuje konečný slávny kontext dňa návratu Pána Ježiša, ktorého vyvolení zasvätení a verní anjeli nazývali aj *Michael*. Ak sa Ježišov hlas prirovnáva k trúbe, je to preto, že ako tento zvučný nástroj armád, na čele svojich nebeských anjelských armád, Ježiš rozozvučí svoje vojská, aby začali boj. Navyše, ako *trúba*, jeho hlas neprestal varovať svojich vyvolených, aby ich varoval, aby ich pripravil na víťazstvo, ako on sám zvíťazil nad hriechom a smrťou. Evokovaním tohto slova „ *trúba* “ nám Ježiš ukazuje najzáhadnejšiu a najdôležitejšiu tému celého svojho zjavenia. A je pravda, že pre jeho posledných služobníkov táto téma skrývala vyraďovaciu skúšku. Tu, v Zj. 4:1, je opísaná scéna neúplná, pretože sa zameriava iba na jeho vyvolených, ktorých prichádza zachrániť pred smrťou. Správanie bezbožných v tomto istom kontexte bude opísané v Zj. 6:16 týmito zjavnými výrazmi: „ *A povedali vrchom a skalám: Padnite na nás a skryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na trón a pred hnevom baránka; lebo prišiel veľký deň jeho hnevu, a kto obstojí?* » Na túto otázku pozastavenú, zjavne bez odpovede, Boh predstaví v kapitole 7, ktorá nasleduje

tých, ktorí môžu odolať: zapečatených vyvolených symbolizovaných číslom 144 000, množstvo 12 na druhú alebo 144. Ale on Iba vyvolení, ktorí zostali nažive pri návrate Krista konat' tam. No, v tomto kontexte Zj. 4, vytrhnutie do neba sa týka aj vyvolených, ktorí zomreli po Ábelovi, ktorých Ježiš vzkriesil, aby aj im dal odmenu prisľúbenú za ich vieru: večný život. Tiež, keď Ježiš povedal Jánovi: „ *Pod' sem hore!* “, Duch prostredníctvom tohto obrazu iba anticipuje vzostup do nebeského kráľovstva Božieho všetkých vyvolených vykúpených krvou Ježiša Krista. Tento výstup do neba znamená koniec ľudskej pozemskej prirodzenosti, vyvolení sú vzkriesení podobne ako verní Boží anjeli, v súlade s Ježišovým učením Mt.22:30. Mäso a jeho kliatba sa skončili, opúšťajú ich bez ľútosti. Tento moment v dejinách ľudstva je taký žiaduci, že ho Ježiš neustále pripomína vo svojom zjavení od Daniela. Tak ako zem, prekliata kvôli človeku, aj praví vyvolení túžia po svojom vyslobodení. Verš 2 sa zdá byť skopírovaný zo Zj. 1:10; v skutočnosti Duch silnejšie potvrdzuje spojenie dvoch, ktoré sa týkajú tej istej udalosti v dejinách Božieho projektu, jeho návratu v jeho " *veľký deň* ", prorokovaný v Zj.16:16.

Verš 2: „ *Hned' som bol v duchu. A hľa, na nebi bol trón a na tróne jeden sedel.* “

Tak ako v Jánovej skúsenosti, vzostup vyvolených do „ *neba* “ ich „ *teší na duchu* “ a premietajú sa do nebeskej dimenzie, ktorá zostáva ľuďom večne nedostupná, pretože tam vládne Boh a je viditeľný.

Verš 3: „ *Ten, ktorý sedel, vyzeral ako kameň z jaspisu a sardonyxu; a trón bol obklopený dúhou ako smaragd.* “

Tam sa ocitnú tvárou v tvár Božiemu trónu, na ktorom slávne sedí jediný Boh stvoriteľ. Túto neopísateľnú nebeskú slávu napriek tomu vyjadrujú drahé kamene, na ktoré sú muži citliví. „ *Jaspisové kamene* “ nadobúdajú veľmi odlišné aspekty a farby, čím zobrazujú rozmanitosť božskej prírody. Červená farba, „ *sardoine* “ sa jej podobá. „ *Dúha* “ je prírodný fenomén, ktorý vždy udivoval mužov, no stále si musíme pamätať na jeho pôvod. Bolo to znamenie zmluvy, ktorou Boh prisľúbil ľudstvu, že ho už nikdy nezničí vodami potopy, podľa 1M 9:9 až 17. Tiež vždy, keď sa dážď stretne so slnkom, symbolickým obrazom Boha, dúha, zdá sa, že upokojuje jeho pozemské stvorenia. Ale evokovaním záplavy vôd Peter pripomína, že „ *potopa ohňa a síry* “ je v Božom pláne (2Pt.3:7). Práve vzhľadom na túto vyhladzujúcu „ *potopu ohňa* “ Boh organizuje vo svojom nebi súd nad bezbožnými, ktorého sudcami budú vykúpení vyvolení a Ježiš, ich Vykupiteľ.

Verš 4: „ *Okolo trónu som videl dvadsaťštyri trónov a na trónoch sedelo dvadsaťštyri starcov, odetí do bielych šiat a na hlavách mali zlaté koruny.* “

Tu potom, symbolizovaní *24 starcami*, vykúpení z dvoch prorockých období zjavení podľa nasledujúceho princípu: medzi 94 a 1843, základ 12 apoštolov; medzi rokmi 1843 a 2030 duchovný „adventistický“ Izrael z „ *12 kmeňov* “ zapečatený „ *pečaťou Božou* “, v 7. deň sabatu v Apo.7. Táto konfigurácia bude potvrdená v Zj. 21 v opise „ *Nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba* “, aby sa usadil na obnovennej zemi; „ *12 kmeňov* “ predstavuje „ *12 dverí* “ vo forme 12 „ *perál* “. Téma súdu je definovaná v Zj. 20:4, kde čítame: „ *A videl som tróny; a tým, ktorí tam sedeli, bola daná moc súdiť.* “ *A videl som*

duše tých, ktorí boli s'atí pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a tých, ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenie na svoje čelo a na svoje ruky. Ožili a vládli s Kristom tisíc rokov ." Vláda vyvolených je vládou sudcov. Ale koho súdime? Zjv 11:18 nám dáva odpoveď: „ *Národy sa rozhnevali; a prišiel tvoj hnev a prišiel čas súdiť mŕtvych* , odmeniť svojich služobníkov prorokov, svätých a tých, čo sa boja tvojho mena, malých i veľkých, a zničiť tých, čo ničia zem ." V tomto verši Duch pripomína postupnosť troch tém zjavených pre čas konca: „šiesta trúba“ pre „rozhnevané národy“, čas „sedem posledných rán“, pretože „prišiel tvoj hnev“ a nebeský súd „tisíc rokov“, pretože „nastal čas súdiť mŕtvych“. Koniec verša uvádza konečný program, ktorý sa uskutoční posledným súdom nad jazerom ohňa a síry, ktoré zničí bezbožných. Všetci sa zúčastnia druhého navrhhol vzkriesenie na konci „tisíc rokov“, podľa Zj. 20:5: „Ostatní mŕtvi neožili, kým sa neukončilo tisíc rokov“. Duch nám dáva svoju definíciu zlých: „*tí, ktorí ničia zem*“. Za týmto konaním je „*zničujúci alebo pustošivý hriech*“ citovaný v Dan.8:13; hriech, ktorý spôsobuje smrť a spustošenie zeme; ktorý viedol Boha k odovzdaniu kresťanstva krutému rímskemu pápežskému režimu v rokoch 538 až 1798; ktorý po roku 2021 alebo v ňom privedie tretinu ľudí k jadrovému požiaru. Nikoho by nenapadlo, že od 7. marca 321 prestúpenie svätého sabatu pravého siedmeho dňa prinesie toľko strašných a tragických následkov. 24 *starších* je diferencovaných len na úrovni dekrétu z Daniela 8:14, pretože majú spoločné to, že sú spasení tou istou krvou Ježiša Krista. To je dôvod, prečo, uznaní za hodných, podľa Zj. 3:5, všetci nosia „*biele rúcha*“ a „*korunu života*“ sľúbenú víťazom v boji viery, v Zj. 2:10. „*Zlato*“ *korún* symbolizuje vieru očistenú skúškou podľa 1Pt 1:7.

V tejto kapitole 4 sa výraz „*sedenie*“ vyskytuje 3-krát. Číslo 3 je symbolom dokonalosti a Duch kladie túto tému súdu siedmeho tisícročia do znamenia dokonalého odpočinku dobyvateľov, ako je napísané: „*Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh* .” Ža.110:1 a Mat.22:44. On a tí, čo sedia, odpočívajú a týmto obrazom Duch dobre predstavuje, siedme tisícročie, ako veľký sabat alebo odpočinok prorokovaný od stvorenia posväteným odpočinkom siedmeho dňa našich týždňov.

Verš 5: „**Z trónu vychádzajú blesky, hlasy a hromy. Pred trónom horí sedem ohnivých lúčov, čo je sedem Božích duchov** .”

Prejavy, ktoré „*vychádzajú z trónu*“, sa priamo pripisujú samotnému stvoriteľovi Bohu. Podľa 2M 19:16 tieto javy už poznačili v hrôze hebrejského ľudu Božiu prítomnosť na hore Sinaj. Tento návrh preto pripomína úlohu, ktorú bude hrať desať Božích príkazov v tomto konaní súdu nad zlými mŕtvymi. Táto pripomienka tiež evokuje skutočnosť, že Boh, ktorý nezmenil svoju povahu, je neviditeľný, pod hrozbou neodvratnej smrti pre svoje stvorenia v minulosti, je bez nebezpečenstva videný svojimi vykúpenými vzkriesenými a oslávenými vyvolenými. **Pozor ! Táto krátka veta, teraz interpretovaná, sa stane medzníkom v štruktúre knihy Zjavenie. Zakaždým, keď sa objaví, čitateľ musí pochopiť, že prorocstvo evokuje kontext začiatku súdu siedmeho tisícročia, ktorý bude poznačený priamym a viditeľným zásahom Boha do Michaela, Ježiša Krista.** Takto nám štruktúra celej knihy ponúkne postupné prehľady kresťanskej éry pod rôznymi témami oddelenými týmto kľúčovým

výrazom: „boli blesky, hlasy a hromy“. Nájdeme to v Zj. 8:5, kde je ku kľúču pridané „zemetrasenie“. Oddelí tému večného nebeského príhovoru Ježiša Krista od témy *trúb*. Potom, v Zj.11:19, bude ku kľúču pridané „silné krupobitie“. Vysvetlenie sa objaví v Zj. 16:21, kde toto „veľké krupobitie“ uzatvára tému *siedmej zo siedmich posledných Božích rán*. Podobne „zemetrasenie“ sa v Zj. 16:18 stáva „veľkým zemetrasením“. Tento kľúč je základom pre učenie sa riadiť učenie knihy Zjavenie a pochopenie princípu jej štruktúry.

Keď sa vrátíme k nášmu veršu 5, všimneme si, že tentoraz umiestnených „pred trónom“ je „sedem lúčov ohňa horiacich“. Symbolizujú „sedem Božích duchov“. Číslo „**sedem**“ . » tu symbolizuje posvätenie Ducha Božieho. Skrze svojho Ducha, ktorý obsahuje všetok život, Boh riadi všetky svoje stvorenia; je v nich a kladie ich „pred svoj trón“, pretože ich stvoril slobodných, oproti sebe. Obraz „sedem horiacich lúčov“ symbolizuje posvätenie božského svetla; jeho dokonalé a intenzívne svetlo eliminuje všetky možnosti tmy. Lebo vo večnom živote vykúpených niet miesta pre temnotu.

Verš 6: „Pred trónom je stále sklenené more ako krištál. V strede trónu a okolo trónu sú štyri živé bytosti plné očí vpredu a vzadu.“

Duch k nám hovorí svojím symbolickým jazykom. Čo je „pred tým trónom“ označuje jeho nebeské stvorenia, ktoré pomáhajú, ale nezúčastňujú sa súdu. Vo veľkom počte nadobúdajú vzhľad mora, ktorého čistota charakteru je taká čistá, že ju prirovnáva ku krištálu. Toto je základný charakter nebeských a pozemských tvorov, ktorí zostali verní Bohu stvoriteľovi. Potom Duch povoláva ďalší symbol, ktorý sa týka Boha uprostred trónu a jeho nebeských stvorení z iných svetov a iných dimenzií *okolo trónu*; *okolo* označuje stvorenia rozptýlené pod pohľadom Boha sediaceho na tróne. Výraz „štyri živé bytosti“ sa vzťahuje na univerzálnu úroveň živých bytostí. Množstvo *očí* sa ospravedlňuje slovom množstvo a ich poloha „vpredu a vzadu“ symbolizuje niekoľko vecí. Po prvé, dáva týmto živým bytostiam viacsmerný, mnohorozmerný vzhľad. Ale duchovnejšie sa výraz „pred a za“ vzťahuje na božský zákon vyrytý prstom Boha na vrchu Sinaj, na štyroch stranách dvoch kamenných dosiek. Duch porovnáva univerzálny život s univerzálnym zákonom. Oboje je dielom Boha, ktorý vyryje do kameňa, na telo alebo do duchov štandard dokonalého života pre šťastie svojich stvorení, ktoré ho chápu a milujú. Tieto zástupy očí sledujú a sledujú s vášňou a súcitom to, čo sa deje na Zemi. V 1. Kor. 4:9 Pavol vyhlasuje: „Boh, zdá sa mi, stvoril nás, apoštolov, najnižších z ľudí, odsúdených na smrť istým spôsobom, keďže sme boli predstavením pre svet, anjelom a ľuďom“. Slovo „svet“ v tomto verši je grécke „kozmos“. Práve tento vesmír definujem ako multidimenzionálne svety. Na zemi vyvolených a ich bitky sledujú neviditeľní diváci, ktorí ich milujú rovnakou božskou láskou, akú zjavil Ježiš Kristus. Radujú sa zo svojej radosti a plačú s tými, ktorí plačú, pretože boj je taký ťažký a strastiplný. Ale tento vesmír označuje aj neveriaci svet ako rímsky ľud, ktorý je divákom zabíjania verných kresťanov v ich arénach.

Zjavenie 5 nám predstaví tieto tri skupiny nebeských divákov: *štyri živé bytosti, anjeli a starší*, všetci víťazi, sú zjednotení pod láskyplným pohľadom veľkého Boha stvoriteľa na večnosť.

Spojenie, ktoré spája „*množstvo očí*“ s božským zákonom, je v mene „*svedectva*“, ktoré dáva Boh svojmu zákonu desiatich prikázaní. Pamätáme si, že tento zákon bol uchovávaný na „najsvätejšom mieste“ výlučne vyhradenom Bohu a zakázaný ľuďom, s výnimkou sviatku „Dňa zmierenia“. Zákon zostal Bohu ako „*svedectvo*“ a jeho „*dve tabuľky*“ budú dávať druhý význam symbolickým „*dvom svedkom*“ citovaným v Zj. 11:3. » V tejto lekcii „*množstvo očí*“ odhaľuje existenciu množstva neviditeľných svedkov, ktorí boli svedkami pozemských udalostí. V božskom myslení je slovo svedok neoddeliteľné od slova vernosť. Grécke slovo „*martus*“ preložené ako „mučeník“ to dokonale definuje, pretože Bohom požadovaná vernosť nemá hraníc. A prinajmenšom musí „svedok“ Ježiša ctiť božský zákon jeho desiatich prikázaní, ku ktorým ho Boh prirovnáva a súdi.

BOŽSKÝ ZÁKON prorokuje

Tu otváram zátvorku, aby som evokoval božské svetlo prijaté na jar 2018. Týka sa zákona desiatich Božích prikázaní. Duch ma viedol, aby som si uvedomil dôležitosť nasledujúceho objasnenia: „*Mojžiš sa vrátil a zostúpil z vrchu s dvoma tabuľkami svedectva v ruke; **tabuľky boli písané z oboch strán** , **boli písané z jednej aj z druhej strany** . Tabuľky boli dielom Božím a písmo bolo Božím písmom vyrytým na doskách (2M. 32:15-16).*“ Najprv ma prekvapilo, že nikto nikdy nezobral do úvahy toto objasnenie, podľa ktorého boli na ich štyroch tvárach napísané pôvodné tabuľky zákona, teda „spredú a zozadu“ ako „*oči štyroch živých bytostí*“ . preštudovaný predchádzajúci verš. Toto naliehavo citované objasnenie malo dôvod, ktorý mi Duch dovolil objaviť. Celý text bol pôvodne rozmiestnený rovnomerne a vyvážené na štyroch stranách dvoch kamenných stolov. Na prednej strane prvého bolo zobrazené prvé prikázanie a polovica druhého; jeho zadná časť niesla druhú časť druhej a celú tretiu. Na druhom stole bolo spredu zobrazené štvrté prikázanie v plnom znení; jeho zadná strana niesla posledných šesť prikázaní. V tomto usporiadaní nám dve viditeľné strany predstavujú prvé prikázanie a druhé v polovici a štvrté, ktoré sa týka posväteného odpočinku siedmeho dňa. Pohľad na tieto veci zvyrazňuje tieto tri prikázania, ktoré sú znakmi svätosti v roku 1843, keď bol Bohom obnovený a vyžadovaný sabat. V tento deň padli protestanti za obeť zdedenej rímskej nedele. Dôsledky voľby adventistov a protestantskej voľby tak budú zobrazené na zadnej strane dvoch tabuliek. Zdá sa, že bez rešpektovania soboty sa od roku 1843 prestupuje aj tretie prikázanie: „*Božie meno berú nadarmo*“, doslova „*falošne*“, tí, ktorí ho vzývajú bez Kristovej spravodlivosti alebo po 'stratil. Obnovujú tak chybu, ktorú spáchali Židia, ktorých tvrdenie, že patria Bohu, je zjavené ako lož Ježišom Kristom v Zj. 3:9: „*Tí zo synagógy Satana, ktorí sa nazývajú Židmi a nie sú, ale klamú* . “ V roku 1843 to bol prípad protestantov, dedičov katolíkov. Pred tretím prikázaním však druhá časť druhého odhaľuje súd, ktorý Boh vynáša nad dvoma hlavnými protichodnými táborami. Protestantským dedičom rímskeho katolicizmu Boh hovorí: „*Som žiarlivý Boh, ktorý trestá nepravosť otcov na deťoch do tretej a štvrtej generácie tých, ktorí ma nenávidia,*“; nanešťastie pre neho, oficiálny adventizmus „*zvracaná*“ v roku 1994 bude zdieľať ich osud; ale naopak hovorí aj

svätým, ktorí budú zachovávať jeho svätú sobotu a jeho prorocké svetlo od roku 1843 do roku 2030: „ a ktorí sa zmilujú až do tisícich pokolení nad tými, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania “. Uvedené číslo „ tisíc “ jemne evokuje „ tisíc rokov “ siedmeho tisícročia zo Zj. 20, ktoré bude odmenou pre vyvolených víťazov, ktorí vstúpili do večnosti. Objavuje sa ďalšia lekcija. V dôsledku toho, že protestanti a adventisti, ktorí boli zbavení pomoci Ducha Svätého Ježiša Krista, postupne v rokoch 1843 a 1994 nebudú môcť čítať posledných šesť prikázaní napísaných na zadnej strane tabuľky 2, vrátane prednej strany. zasvätený božskému odpočinku siedmeho dňa. Na druhej strane, pozorovatelia tohto odpočinku získajú pomoc Ježiša Krista, aby poslúchali tieto prikázania, ktoré sa týkajú povinností človeka voči blížnemu. Božie diela až po odovzdanie tabuliek zákona Mojžišovi nadobúdajú v roku 2018 zmysel, úlohu a využitie rovnako prekvapivé, ako neočakávané. A posolstvo o obnovení soboty je týmto posilnené a potvrdené Všemohúcim Bohom Ježišom Kristom.

Tu je teraz forma, v ktorej sa objavuje desať prikázaní.

Tabuľka 1 – Predná strana: predpisy

Boh sa predstavuje

" *Ja som Hospodín, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva .*" (Zahrnutí sú všetci vyvolení zachránení od hriechu a zachránení zmiernou krvou preliatou Ježišom Kristom; *domom otroctva* je hriech; napodobené ovocie diabla).

1. prikázanie: katolícky hriech od roku 538 · protestantský od roku 1843 a adventistický od roku 1994).

" *Nemaj iných bohov okrem mňa .*"

2. prikázanie: ^{1. časť} : Katolícky hriech od roku 538.

„ *Nerob si rytinu ani nijaké znázornenie vecí, ktoré sú hore na nebi, dolu na zemi a pod zemou. Neklaňaj sa im, ani im neslúžiš; .* "

Tabuľka 1 – Späť: Dôsledky

2. prikázanie: ^{2. časť} ·

„... *lebo ja, Jahveh, tvoj Boh, som Boh žiarlivý, ktorý trestám nepravosti otcov na deťoch až do tretej a štvrtej generácie tých, čo ma nenávidia, (katolíci od roku 538; protestanti od roku 1843; adventisti od roku 1994) a ktorý preukazuje milosrdenstvo tisícom pokolenia tým , ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania . (Adventisti siedmeho dňa, od roku 1843; najnovšie od roku 1994)*.

3. prikázanie: prestupujú katolíci od roku 538, protestanti od roku 1843 a adventisti od roku 1994) ·

Neber meno Hospodina, svojho Boha, falošne; lebo Jahve nenechá bez trestu toho, kto berie jeho meno falošne . »

Tabuľka 2 – Predná strana: predpis

4. prikázanie: jeho prestúpenie kresťanským zhromaždením od roku 321 z neho robí „ *ničivý hriech* “ z Dan.8:13 · od roku 538 prestupuje katolícku vieru a

od roku 1843 protestantskú vieru. Ale od roku 1843 a 1873 je poctený vierou adventistov siedmeho dňa.

„*Pamätaj na sabatný deň, aby si ho svätzil. Pracujte šesť dní a robte všetku svoju prácu. Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha, nerob prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj muž, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý je vo твоjich dverách. Lebo za šesť dní stvoril Hospodin nebo, zem a more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa, preto Hospodin požehnal sobotný deň a posvätil ho .*»

Tabuľka 2: Obrátené: dôsledky : Týchto šesť posledných prikázaní bolo prestúpených kresťanskou vierou od roku 321; katolíckou vierou od roku 538; protestantskou vierou od roku 1843 a „zvracanou“ adventistickou vierou v roku 1994. Ale sú rešpektovaní vo viere adventistov siedmeho dňa požehnanej Duchom Svätým Ježiša Krista od roku 1843 a 1873; „posledných“ od roku 1994 do roku 2030.

5. prikázanie -

Cti svojho otca a svoju matku, aby sa predĺžili tvoje dni v krajine, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh. »

šieste prikázanie -

" ~~Nezabíješ~~. " *Nespáchajte vraždu .*" (typu zločinnej vraždy alebo v mene falošného náboženstva)

7. prikázanie -

„*Nescudzoložíš.*»

8. prikázanie -

" *Nekradni.* »

9. prikázanie -

„*Nevydajte krivé svedectvo proti svojmu bližnemu .*»

10. prikázanie -

„*Nežiadať po dome svojho bližneho; nepožiadaj manželku svojho bližneho, ani jeho sluhu, ani slúžku, ani jeho vola, ani osla, ani nič, čo patrí tvojmu bližnemu.*»

Tu uzatváram túto vznešenú a životne dôležitú zátvorku.

Verš 7: " *Prvá živá bytosť je ako lev, druhá živá bytosť je ako teľa, tretia živá bytosť má tvár človeka a štvrtá živá bytosť je ako lietajúci orol.* "

Povedzme si to hneď, sú to len symboly. Rovnaké poslanstvo je prezentované v Ez 1:6 s obmenami v opise. Existujú štyri rovnaké zvieratá, každé so štyrmi rôznymi tvármi. Stále tu máme štyri zvieratá, ale každé má len jednu tvár, odlišnú v štyroch zvieratách. Tieto príšery teda nie sú skutočné, no ich symbolické poslanstvo je vznešené. Každý z nich predstavuje štandard večného univerzálneho života, ktorý sa týka, ako sme videli, samotného Boha a Jeho mnohorozmerných univerzálnych stvorení. Ten, kto sa vtelil do svojej božskej dokonalosti, týchto štyroch kritérií univerzálneho života, je Ježiš Kristus, v ktorom sa nachádza kráľovská hodnosť a sila *leva* podľa Súdu 14:18; duch obety a služby *teľata* ; ľudský obraz Boha; a panstvo najvyššej nebeskej výšky

lietajúceho orla . Tieto štyri kritériá sa nachádzajú v celom vesmírnom večnom nebeskom živote. Predstavujú normu, ktorá vysvetľuje úspech božského projektu, proti ktorému bojujú vzbúrení duchovia. A Ježiš predstavil dokonalý model svojim apoštolom a učeníkom počas svojej nepretržitej pozemskej služby; išť tak ďaleko, že umyl nohy svojim učeníkom predtým, ako vydal svoje telo mučeniu ukrižovania, aby namiesto nich odčiniť ako „teľa“ hriechy všetkých svojich vyvolených. Nech každý skúma sám seba, aby vedel, či zrieknutie sa tejto normy večného života je v súlade s jeho povahou, jeho aspiráciami a túžbami. Toto je štandard ponuky spásy, ktorú treba prijať alebo odmietnuť.

Verš 8: „*Všetky štyri živé bytosti majú šesť krídel a sú plné očí dookola aj vnútra. Neprestávajú hovoriť dňom i nocou: Svätý, svätý, svätý je Pán Boh, Všemohúci, ktorý bol, je a príde!*»

Na pozadí nebeského súdu táto scéna ilustruje princípy, ktoré neustále uplatňujú v nebi a na zemi bytosti, ktoré zostávajú verné Bohu.

Nebeské telá tvorov z iných svetov nepotrebujú na pohyb krídla, pretože nepodliehajú zákonom pozemskej dimenzie. Ale Duch prijíma pozemské symboly, ktorým človek rozumie. Tým, že im pripisuje „šesť krídel“, nám odhaľuje symbolickú hodnotu čísla 6, ktoré sa stáva číslom nebeského charakteru a číslom anjelov. Týka sa svetov, ktoré zostávajú bez hriechu, a anjelov, z ktorých bol Satan, vzbúrený anjel, prvý stvorený. Keď si Boh prideliť číslo „sedem“ ako svoju osobnú kráľovskú „pečať“, číslo 6 možno považovať za „pečať“ alebo v prípade diabla za „značku“ jeho osobnosti, ale zdieľa toto číslo 6, pričom svety zostávajú čisté a všetci anjeli stvorení Bohom, dobrí aj zlí. Pod anjelom prichádza muž, ktorého číslo bude „5“, čo je odôvodnené jeho 5 zmyslami, 5 prstami na ruke a 5 prstami na chodidle. Nižšie je číslo 4 univerzálneho znaku označeného štyrmi svetovými stranami, Sever, Juh, Východ a Západ. Nižšie je číslo 3 dokonalosti, potom číslo 2 nedokonalosti a číslo 1 jednoty alebo dokonalého zjednotenia. Oči štyroch živých bytostí sú „*všade okolo a vo vnútri*“ a navyše „*pred a za*“. Nič nemôže uniknúť pohľadu tohto nebeského mnohorozmerného univerzálneho života, ktorý božský Duch skúma v jeho celistvosti, pretože jeho pôvod je v ňom. Toto učenie je užitočné, pretože na dnešnej zemi, kvôli hriechu a bezbožnosti hriešnikov, tým, že ich uchováva „v sebe“, môže človek skrývať svoje tajné myšlienky a zloby pred inými ľuďmi. V nebeskom živote sú také veci nemožné. Nebeský život je priehľadný ako krištáľ, pretože z neho bola vylúčená bezbožnosť spolu s diablom a jeho zlými anjelmi, zvrhnutými na zem, podľa Zj. 12:9, po Ježišovom víťazstve nad hriechom a mŕtvymi. Ohlasovanie Božej svätosti je dokonané vo svojej dokonalosti (3 krát: *sväté*) obyvateľmi týchto čistých svetov. Ale toto ohlasovanie sa neuskutočňuje slovami; je to dokonalosť ich individuálnej a kolektívnej svätosti, ktorá v trvalých dielach hlása dokonalosť svätosti Boha, ktorý ich stvoril. Boh zjavuje svoju povahu a meno vo forme citovanej v Zj. 1:8: „*Ja som alfa a omega, hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci.*“ Výraz „*kto je, kto bol a kto príde*“ dokonale definuje večnú povahu Boha stvoriteľa. Ľudia ho odmietli nazývať menom, ktoré si dal, „YaHWéH“, nazývajú ho „Pán“. Je pravda, že Boh nepotreboval meno, keďže keďže je jedinečný a nemá božského konkurenta, nepotrebuje meno, aby ho odlíšil od iných bohov, ktorí neexistujú. Boh však súhlasil, že odpovie na žiadosť

Mojžiša, ktorého miloval a ktorý miloval jeho. Dal si teda meno „YaHWéH“, ktoré sa prekladá slovesom „byť“, konjugovaným v tretej osobe jednotného čísla hebrejského imperfekta. Tento „nedokonalý“ čas označuje úspech, ktorý sa rozprestiera v čase, teda o čas väčší ako naša budúcnosť, tvar „ktorý je, ktorý bol a ktorý bude“ dokonale prekladá význam tejto hebrejskej nedokonalosti. Formula „*ten, kto je, kto bol a kto má prísť*“ je teda Boží spôsob, ako preložiť svoje hebrejské meno „YaHWéH“, keď ho musí prispôbiť západným jazykom alebo iným ako hebrejčine. Časť „a ktorá prichádza“ označuje poslednú adventistickú fázu kresťanskej viery, ustanovenú v Božom pláne dekrétom Dan. 8:14 od roku 1843. Preto je v tele vyvolených adventistov, že ohlasovanie trojakej svätosti Boha je dokonané. O božstve Ježiša Krista sa často vedú spory, no je to nespochybniteľné. Biblia o tom hovorí v Židom 1:8: „*Ale povedal Synovi: Tvoj trón, Bože, je večný; žezlo tvojej vlády je žezlo spravodlivosti;*“. A Filipovi, ktorý Ježiša žiada, aby mu ukázal Otca, Ježiš odpovedá: „*Tak dlho som s tebou a nepoznal si ma, Filip! Kto videl mňa, videl Otca ; ako hovoríš: Ukáž nám Otca?* (Ján 14:9).

Verše 9-10-11: „*Keď živí vzdávajú slávu, česť a vďakyvzdanie tomu, ktorý sedí na tróne, tomu, kto žije na veky vekov, dvadsaťštyri starcov padne pred tým, čo sedí na tróne, a klaňajú sa a klaňali sa pred tým, ktorý žije na veky vekov, a hádzali svoje koruny pred trón hovoriac: Hoden si, náš Pán a náš Bože, prijať slávu, česť a moc; lebo ty si stvoril všetky veci a z tvojej vôle existujú a boli stvorené .*“

4. kapitola končí scénou oslavovania Boha stvoriteľa. Táto scéna ukazuje, že Božia požiadavka „*bojte sa Boha a vzdávajte mu slávu ...*“, vyjadrená v posolstve prvého anjela zo Zj. 14:7, bola vypočutá a dobre pochopená poslednými vyvolenými vybranými od roku 1843; ale predovšetkým vyvolenými, ktorí zostali nažive v čase návratu v sláve Ježiša Krista; pretože len pre nich bolo od jari 2018 pripravené a plne osvetlené Zjavenie Apokalypsy v Bohom zvolenom čase. Vykúpení tak vyjadrujú v adorácii a chvále všetku svoju vďačnosť voči Ježišovi Kristovi, forme, v ktorej Všemohúci ich navštívil, aby ich zachránil od hriechu a smrti, svojej mzdy. Neveriace ľudstvo verí len tomu, čo vidí, ako apoštol Tomáš, a pretože Boh je neviditeľný, je odsúdené ignorovať jeho extrémnu slabosť, ktorá z neho robí iba hračku, s ktorou manipuluje podľa svojej božskej vôle. Má aspoň výhovorku, ktorá ju neospravedlňuje, že nepoznala Boha, výhovorku, ktorú Satan nemá, keďže poznal Boha, rozhodol sa proti nemu bojovať; je to sotva uveriteľné, ale pravdivé a týka sa to aj zlých anjelov, ktorí ho nasledovali. Paradoxne, množstvo rôznych a dokonca protichodných plodov slobodnej voľby svedčí o autentickej a úplnej slobode, ktorú Boh dal svojim nebeským a pozemským tvorom.

Zjavenie 5: Syn človeka

Keď predstavil Ježiša zástupu, Pilát povedal: *Hľa, človek*. Sám Boh musel prísť a prijať telesnú podobu, aby sa „*Človek*“ mohol zjaviť podľa jeho srdca a jeho túžob. Smrť zasiahla prvý pár ľudských bytostí pre hriech neposlušnosti proti Bohu. Na znak ich nového hanebného stavu ich Boh prinútil objaviť svoju fyzickú nahotu, ktorá bola len vonkajším znakom ich vnútornej duchovnej nahoty. Od tohto počiatku bolo prvé oznámenie o ich vykúpení urobené tým, že im dali odev vyrobený zo zvieracích koží. Takto bolo zabitie prvé zviera v histórii ľudstva, pre symboliku si môžeme myslieť, že išlo o mladého barana alebo jahniatka. O 4000 rokov neskôr Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta, prišiel ponúknuť svoj zákonnite dokonalý život, aby vykúpil vyvolených medzi ľudstvom. Táto spása, ktorú Boh ponúka v čistej milosti, teda úplne spočíva na Ježišovej smrti, ktorý svojim vyvoleným dovoľuje, aby mali úžitok z jeho dokonalej spravodlivosti; a zároveň svojou smrťou odčisťuje ich hriechy, ktorých dobrovoľným nositeľom sa stal. Odvtedy sa Ježiš Kristus stal jediným menom, ktoré môže zachrániť hriešnika na celej našej zemi, a jeho spása platí už od Adama a Evy.

Zo všetkých týchto dôvodov je táto kapitola 5, ktorá je umiestnená pod postavou „*Človek*“, venovaná práve jemu. Ježiš nielenže zachraňuje svojich vyvolených svojou zmiernou smrťou, ale zachraňuje ich tým, že ich ochraňuje počas ich cesty pozemského života. A práve za týmto účelom ich varuje pred duchovnými nebezpečenstvami, ktoré im diabol postavil do cesty. Jeho technika sa nezmenila: ako za čias apoštolov, Ježiš sa k nim prihovára v podobenstvách, takže svet počuje, ale nerozumie; čo nie je prípad jeho volených predstaviteľov, ktorí podobne ako apoštoli dostávajú jeho vysvetlenia priamo od neho. Jeho zjavenie „Apokalypsa“ zostáva pod týmto nepreloženým gréckym názvom, týmto gigantickým podobenstvom, ktorému svet nesmie rozumieť. Ale pre jeho vyvolených je toto proroctvo skutočne jeho „Zjavením“.

Verš 1: „*Potom som videl v pravici toho, ktorý sedel na tróne, knihu popísanú zvnútra i zvonku, zapečatenú siedmimi pečaťami* .

Na tróne stojí Boh a má v pravej ruke, teda pod svojím pozhnaním, knihu napísanú „*zvnútra i zvonku*“. To, čo je napísané „*vo vnútri*“, je dešifrované posolstvo vyhradené pre jeho vyvolených, ktoré zostáva uzavreté a nepochopené ľuďmi tohto sveta, nepriateľmi Boha. To, čo je napísané „*vonku*“, je zašifrovaný text, viditeľný, ale pre množstvo ľudí nezrozumiteľný. Kniha Zjavenie je zapečatená „*siedmimi pečaťami*“. V tomto objasnení nám Boh hovorí, že iba otvorenie „*siedmej pečate*“ umožní jej úplné otvorenie. Kým zostane pečať, ktorá ju zapečatí, knihu nemožno otvoriť. Celé otvorenie knihy tak bude závisieť od času, ktorý Boh určil pre tému „*siedmej pečate*“. Bude to spomenuté pod názvom „*pečať živého Boha*“ v Apo.7, kde označenie zvyšku siedmeho dňa, jeho svätého sabatu, jeho obnovy bude pripojené k dátumu 1843, ktorý bude teda tiež časom otvorenia „*siedmej pečate*“, ktoré vnáša do pedagogiky knihy tému „*siedmich trúb*“, tak dôležitej pre nás, jej vyvolených.

Verš 2: „ *A videl som mocného anjela volať mocným hlasom: Kto je hoden otvoriť knihu a rozlomiť jej pečate?* »

Táto scéna je zátvorkou v montáži proroctva. Kniha Zjavenia by mala byť otvorená v nebi, v kontexte predchádzajúcej 4. kapitoly. Vyvolení to potrebujú pred návratom Ježiša Krista, kým sú vystavení nástrahám diabla. Sila je v Božom tábore a mocný anjel je anjel YaHWÉH, Boh vo svojej anjelskej podobe Michaela. Zapečatená kniha je mimoriadne dôležitá a svätá, pretože na jej rozlomenie a otvorenie je potrebná veľmi vysoká dôstojnosť.

Verš 3: „ *A nikto v nebi, ani na zemi, ani pod zemou nemohol otvoriť zvitok, ani sa naň pozrieť.* »

Knihu, ktorú napísal sám Boh, nemôže otvoriť žiadne z jeho nebeských ani pozemských stvorení.

Verš 4: „ *A veľmi som plakal, pretože sa nenašiel nikto, kto by bol hoden otvoriť knihu alebo sa do nej pozrieť.* »

Ján je rovnako ako my pozemské stvorenie a jeho slzy vyjadrujú zdesenie ľudstva, ktoré čelí nástrahám nastraženým diablom. Zdá sa, že nám hovorí: „Kto môže byť spasený bez zjavenia? “. Odhaľuje tak vysoký tragický stupeň neznalosti jeho obsahu a jeho fatálny následok: dvojité smrti.

Verš 5: „ *A jeden zo starcov mi povedal: Neplač; hľa, lev z pokolenia Júdovho, Koreň Dávidov, zvíťazil, aby otvoril zvitok a jeho sedem pečatí.* »

„ *Starí ľudia* “, ktorých Ježiš vykúpil zo zeme, majú dobré predpoklady na to, aby povýšili meno Ježiša Krista nad všetky živé bytosti. Poznajú v ňom vládu, o ktorej sám vyhlásil, že ju prijal od Otca a nebeských bytostí v Mt 28:18: „ *Ježiš prišiel a takto k nim prehovoril: Je mi daná všetka moc na nebi aj na zemi* . Práve zameraním sa na jeho inkarnáciu v Ježišovi Boh inšpiroval Jakoba, ktorý prorokoval nad svojimi synmi o Judsku: „ *Juda je mladý lev. Vrátil si sa z vraždy, syn môj! Kľači na kolená, ľahne si ako lev, ako levica: kto ho postaví? Nepohne sa žezlo od Júdu ani panovník z jeho nôh, kým nepríde Sílo a národy ho neposlúchnu. Svojho osla priviaže k viniču a osliatko k najlepšiemu viniču; Perie si rúcho vo víne a svoj plášť v krvi hrozna. Jeho oči sú červené od vína a jeho zuby sú biele od mlieka* (1M 49:8 až 12). *Krv hrozna bude témou „ úrody “ ohlásenej v Zj. 14:17 až 20, čo je tiež prorokované v Izaiášovi 63. O „ koreňi Dávidovom “ čítame v Iz.11:1 až 5 : „ Vtedy vyjde z kmeňa Jesseho ratolesť a z jeho koreňov sa zrodí výhonok. Spočínie na ňom Duch Pánov: Duch múdrosti a rozumu, Duch rady a sily, Duch poznania a bázne pred Pánom. On bude dýchať bázeň pred Pánom; Nebude súdiť podľa vzhľadu, nebude rozhodovať na základe počutia. Ale bude súdiť chudobných v spravodlivosti a bude súdiť v spravodlivosti chudobných zeme; Svojím slovom bude biť zem ako palicou a dychom svojich pier zabije bezbožných. Spravodlivosť bude opaskom jeho bokov a vernosť opaskom jeho bedier .”* Ježišovo víťazstvo nad hriechom a smrťou, jeho plat, mu dáva zákonné a legitímne právo otvoriť knihu Zjavenia, aby jeho vyvolení mohli byť varovaní a chránení pred smrteľnými náboženskými pascami, ktoré nastražil diabol, aby zvädzať neveriacich. Kniha bude teda úplne otvorená v čase, keď nadobudne platnosť nariadenie z Daniela 8:14, totiž v prvý jarný deň roku 1843; aj keď jeho nedokonalé pochopenie si bude časom vyžadovať prehodnotenie, až do roku 2018.

Verš 6: „ *A videl som uprostred trónu a štyroch bytostí a medzi starcami baránka, ktorý tam bol ako zabitý. Mal sedem rohov a sedem očí, čo je sedem Božích duchov poslaných po celej zemi.* »

Musíme si všimnúť prítomnosť *baránka* „ *uprostred trónu* “, pretože on je Boh vo svojom mnohotvárnom posvätení, pričom je zároveň jedinečným Bohom stvoriteľom, archanjelom Michaelom, Ježišom Kristom, Baránkom Božím a Svätým Duch alebo „ *sedem duchov Božích vyslaných na celú zem* “. Jeho „ *sedem rohov* “ symbolizuje posvätenie jeho sily a jeho „ *sedem očí* “, posvätenie jeho pohľadu, ktorý do hĺbky skúma myšlienky a činy jeho stvorenia.

Verš 7: „ *Prišiel a vzal zvitok z pravej ruky toho, ktorý sedel na tróne.* »

Táto scéna ilustruje slová zo Zj. 1:1: „ *Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim otrokom, čo sa musí rýchlo stať, a ktoré dal poznať tým, že poslal svojho anjela svojmu otrokovi Jánovi.* “ Toto posolstvo nám chce povedať, že obsah **Zjavenia** bude neobmedzený, keďže je daný Bohom, Otcem, samotným; a to tým, že na ňu vložil všetko svoje požehnanie naznačené svojou „ *pravou rukou* “.

Verš 8: „ *Keď vzal zvitok, štyri bytosti a dvadsaťštyri starcov padli pred Baránkom, každý s harfou a zlatými nádobkami s kadidlom, čo sú modlitby svätých.* »

Zachovajme si z tohto verša tento symbolický kľúč: „ *zlaté poháre naplnené voňavkami, ktoré sú modlitbami svätých* “. Všetky nebeské a pozemské stvorenia vyvolené svojou vernosťou sa klaňajú pred „ *baránkom* “ Ježišom Kristom, aby sa mu klaňali. „ *Harfy* “ symbolizujú univerzálnu harmóniu kolektívnej chvály a uctievania.

Verš 9: „ *A spievali novú pieseň a hovorili: Hoden si vziať zvitok a otvoriť jeho pečate; lebo si bol zabitý a svojou krvou si vykúpil Bohu ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu a národa;* »

Táto „ *nová pieseň* “ oslavuje oslobodenie od hriechu a dočasne aj zmiznutie podnecovateľov vzbury. Pretože len po poslednom súde navždy zmiznú. Vykúpení Ježišom Kristom pochádzajú z každého pôvodu, zo všetkých farieb a ľudských rás, „ *z každého kmeňa, jazyka, ľudu a národa* “; čo dokazuje, že projekt spásy je navrhnutý len v mene Ježiša Krista, v súlade s tým, čo vyhlasuje Skutky 4:11-12: „ *Ježiš je kameň, ktorý ste zavrhlí vy, ktorí staviate, a ktorý sa stal hlavným kameňom rohu. V žiadnom inom niet spásy; lebo niet pod nebom iného mena daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.* “. **Všetky** ostatné náboženstvá sú preto nelegitímne a diabolské iluzórne podvody. Na rozdiel od falošných náboženstiev je pravá kresťanská viera organizovaná Bohom logicky koherentným spôsobom. Je napísané, že Boh nie je nikomu cudzí; jeho požiadavky sú rovnaké pre všetky jeho stvorenia a spása, ktorú ponúkol, mala cenu, ktorú sám prišiel zaplatiť. Keď trpel za toto vykúpenie, zachráni iba tých ľudí, ktorých súdi za hodných mať prospech z jeho mučeníctva.

Verš 10: " *Urobil si ich kráľovstvom a kňazmi nášmu Bohu a budú kraľovať na zemi.* "

Nebeské kráľovstvo, ktoré hlásal Ježiš, nadobudlo podobu. Získanie „ *práva na sudcu* “, vyvolení sú prirovnávaní ku kráľom podľa Zj. 20:4. Vo svojich aktivitách starej zmluvy „ *kňazi* “ obetovali symbolické zvieracie obete za hriech.

Počas „tisíc rokov“ nebeského súdu aj vyvolení svojim súdom pripravia posledné obeť veľkej univerzálnej obeť, ktorá jedným ťahom zničí všetky padlé nebeské a pozemské stvorenia. Oheň „ohnivého jazera druhej smrti“ ich zničí v deň súdu. Až po tomto zničení, obnovená Bohom, získa obnovená zem vykúpených vyvolených. Až potom s Ježišom Kristom, *Kráľom kráľov a Pánom pánov* zo Zj. 19:16, „budú kralovať na zemi“.

Verš 11: „Pozrel som sa a počul som hlas mnohých anjelov okolo trónu a živých bytostí a starcov, a ich počet bol tisíce tisíc a tisíce tisíc“.

Tento verš nám zjednotene predstavuje tri skupiny divákov, ktorí sú svedkami pozemských duchovných bojov. Duch tentoraz jasne spomína anjelov ako osobitnú skupinu, ktorej počet je veľmi vysoký: „miriady myriád a tisíce tisícov“. Pánovi anjeli sú v súčasnosti blízki bojovníci, postavení do služieb jeho vykúpených, jeho pozemských vyvolených, ktorých strážia, ochraňujú a vyučujú v jeho mene. V prvej línii títo prví svedkovia Boha zaznamenávajú individuálnu a kolektívnu históriu života na zemi.

Verš 12: „Povedali mocným hlasom: Zabítý Baránok je hoden prijat' moc, bohatstvo, múdrosť, silu, česť, slávu a chválu.“

Anjeli pomáhali na zemi pri službe ich vodcu Michaela, ktorý sa zbavil všetkých svojich božských síl, aby sa stal dokonalým Mužom, ktorý sa na konci svojej služby obetoval ako dobrovoľnú obeť, aby odčinil hriechy spáchané jeho vyvolenými. úradníkovi. Na konci jeho ponuky milosti, vyvolení vzkriesení a vstúpili do zasľúbenej večnosti, anjeli prinavracajú božskému Kristovi Božiemu všetky vlastnosti, ktoré mal v Michaelovi: „moc, bohatstvo, múdrosť, silu, česť, slávu . . , a chvála.“

Verš 13: „A každé stvorenie, ktoré je na nebi, na zemi, pod zemou, v mori a všetko, čo je v ňom, som počul hovoriť: Tomu, čo sedí na tróne, a Baránkovi buď chvála, česť, sláva a sila na veky vekov!“

Božie stvorenia sú jednohlasné. Všetci milovali prejav jeho lásky, ktorý sa prejavil darom jeho osoby v Ježišovi Kristovi. Projekt navrhnutý Bohom má veľký úspech. Jeho výber milujúcich bytostí je dokončený. Verš má podobu posolstva prvého anjela zo Zj 14:7: „Povedal mocným hlasom: Bojte sa Boha a vzdávajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a pokloňte sa pred tým, ktorý stvoril nebo i zem, more a pramene vôd.“ Posledný výber uskutočnený od roku 1843 bol založený na pochopení tohto verša. A vyvolení to počuli a odpovedali tým, že v kresťanskej viere obnovili prax siedmeho dňa odpočinku, ktorú praktizovali apoštoli a Ježišovi učeníci až do jej opustenia od 7. marca 321. Boh Stvoriteľ bol poctený úctou k štvrtému prikázaniu, ktorým je blízko jeho srdcu. Výsledkom je scéna nebeskej slávy, kde všetky jej stvorenia doslovne nasledujú posolstvo prvého anjela zo Zj 14:7 hovoria: „Tomu, čo sedí na tróne, a Baránkovi buď chvála, česť sláva a sila na veky vekov!“. Všimnite si, že slová opakujú, naopak, slová citované anjelmí v predchádzajúcom verši 13. Od svojho vzkriesenia Ježiš znovu získal svoj nebeský život: svoju božskú „moc, svoje bohatstvo a svoju múdrosť“. Jeho poslední nepriatelia na zemi mu odmietli „chválu, česť, slávu a silu“, ktoré mu patrili ako Bohu Stvoriteľovi. Využívajúc „svoju silu“ ich nakoniec všetkých porazil a rozdrvil pod nohami. Jeho sväté a

čisté stvorenia, plné lásky a vďačnosti, mu oprávnene prinavracajú jeho poddaných slávy.

Verš 14: „*A štyri bytosti povedali: Amen! A starci pristúpili a poklonili sa* .“

Obyvatelia čistých svetov schvaľujú túto reštitúciu a hovoria: „Veru! Je to pravda ! » A pozemskí vyvolení vykúpení sublimovanou láskou sa klaňajú pred svojim Všemohúcim stvoriteľom Bohom, ktorý sa prišiel inkarnovať v Ježišovi Kristovi.

Zjavenie 6: Herci, Božie tresty a znaky čias kresťanskej éry

Spomínam si na lekciiu uvedenú v Rev. 5: knihu je možné otvoriť len vtedy, keď je odstránená „*siedma pečať*“. Aby sa to otvorilo, musí Kristov vyvolený **absolútne** schváliť prax siedmeho dňa sabatu; a táto duchovná voľba ho oprávňuje prijať od Boha, ktorý ho schvaľuje, jeho múdrosť a jeho duchovné a prorocké rozlišovanie. Takže bez toho, aby to samotný text špecifikoval, vyvolený stotožní „*pečať Božiu*“ citovanú v Zj. 7:2 so „*siedmou pečaťou*“, ktorá stále uzatvára knihu Zjavenia, a pripojí k nim dve „*pečate*“, siedmy deň posvätený v odpočínutí Bohom. Viera robí rozdiel medzi svetlom a tmou. A tak pre každého, kto nesúhlasí so sväteným sabatom, zostane proroctvo uzavretou, hermetickou knihou. Môže dobre rozpoznať určité zjavné témy, ale nebude rozumieť životne dôležitým a prenikavým zjaveniam, ktoré robia rozdiel medzi životom a smrťou.

Dôležitosť „*siedmej pečate*“ sa objaví v Zj. 8:1-2, kde jej Duch dáva úlohu otvárať tému „*siedmich trúb*“. Teraz presne v posolstvách týchto „*siedmich trúb*“ bude Boží projekt jasný. Pretože téma trúb zo Zj.8 a 9 prichádza paralelne k doplneniu právd prorokovaných v témach „*listov*“ Zj.2 a 3; a „*pečate*“ zo Zj. 6 a 7. Božia stratégia je identická s tou, ktorú použil na zostavenie svojho prorockého zjavenia daného Danielovi. Keďže som bol na tento úrad kvalifikovaný tým, že som prijal praktizovanie posväteného sabatu a svojím zvrchovaným rozhodnutím, Duch mi otvoril knihu svojich Zjavení odpečatením „*siedmej pečate*“. Podme teraz objaviť identitu jeho „*pečatí*“.

Verš 1: „*Pozrel som sa, keď Baránok otvoril jednu zo siedmich pečatí, a počul som jednu zo štyroch bytostí ako hromovým hlasom povedať: Pod!*»

Táto prvá „*živá bytosť*“ označuje kráľovskú hodnosť a silu „*leva*“ zo Zj.4:7, podľa Súdu 14:18. Tento *hlas hromu* je božský a prichádza z Božieho trónu v Zj. 4:5. Je to teda Všemohúci Boh, ktorý hovorí. Otvorenie každej „*pečate*“ je pre mňa pozvaním od Boha, aby som videl a pochopil posolstvo videnia. Ježiš už povedal Filipovi: „*Pod' a uvidíš*“, aby ho povzbudil, aby ho nasledoval.

Verš 2: „*Pozrel som sa a hľa, objavil sa biely kôň. Ten, čo na ňom jazdil, mal luk; bola mu daná koruna a vydal sa víťazne a zvíťaziť*“.

Biela označuje jeho dokonalú čistotu; kôň je obrazom vyvoleného ľudu, ktorého vedie a učí podľa Jakuba 3:3: „*Ak vložíme koňom do tlamy udidlo, aby nás poslúchali, vládne aj celému ich telu*“; jeho „*luk*“ symbolizuje šípy jeho božského slova; jeho „*koruna*“ je „*korunou života*“ získanou jeho mučením, ktoré dobrovoľne prijal; jeho víťazstvo bolo rozhodné od jeho vytvorenia prvého vis-à-vis; nepochybne je tento opis opisom Všemohúceho Boha Ježiša Krista. Jeho konečné víťazstvo je isté, pretože už na Golgote porazil diabla, hriech a smrť. Zachariáš 10:3-4 potvrdzuje tieto obrazy slovami: „*Môj hnev vzplanul proti pastierom a potrestám kozlov; lebo Hospodin Zástupov navštevuje svoje stádo, dom Júdov, a ustanoví ich koňom slávy v boji. od neho vyjde uhol, od neho kliniec, od neho **luk vojnový**; z neho vyjdú všetci vodcovia spolu.*» Víťazstvo božského Krista bolo vyhlásené „*posvätením siedmeho dňa*“ našich týždňov od stvorenia sveta; sabat, prorokujúci zvyšok „*siedmeho*“ tisícročia, nazývaného „*tisíc rokov*“ v Zj. 20:4-6-7, do ktorého Ježiš svojím víťazstvom privedie svojich vyvolených na večnosť. Ustanovenie soboty od založenia pozemského sveta potvrdzuje tento výraz: „*začal ako víťaz*“. Sobota je prorockým zvestovateľským znamením tohto božského a ľudského víťazstva nad hriechom a diablom a ako taký Boh zakladá celý svoj program „*posväcovania*“ buď toho, čo mu patrí, a toho, že uchvátil diabla.

Verš 3: „*Keď otvoril druhú pečať, počul som druhú živú bytosť volať: Pod'*

„*Druhá živá bytosť*“ sa vzťahuje na „*tel'a*“ obetí zo Zj.4:7. Duch obety oživoval Ježiša Krista a jeho pravých učeníkov, ktorým povedal: „*Ak ma niekto chce nasledovať, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a vezme svoj kríž*“.

Verš 4: „*A vyšiel ďalší kôň, červený. Ten, čo sedel na ňom, dostal moc vziať pokoj zo zeme, aby si ľudia navzájom podbýjali hrdlá; a bol mu daný veľký meč*“.

„ červená “ alebo „ ohnivá červená “ označuje hriech podporovaný Hlavným Ničiteľom, ktorým je Satan, na obraz „ *Abbadona Apollyona* “ zo Zj.9:11; „ *ohň* “ je prostriedkom a symbolom ničenia. Vede aj svoj tábor zla tvorený zlými padlými anjelmi a zvedenými a manipulovanými pozemskými mocnosťami. Je to len stvorenie, ktoré „ *dostáva* “ od Boha „ *moc vziať pokoj zo zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali* “. Tento čin bude pripísaný Rímu, „ *veľkej prostitútky Babylonu* “ v Zj. 18:24: „ *a pretože sa v nej našla krv prorokov a svätých a **všetkých, ktorí boli zabíť** na zemi* “. Preto je identifikovaný „ *ničiteľ* “ verných kresťanov, ako aj jeho obeť. „ *Meč* “, ktorý dostáva, označuje prvý zo štyroch hrozných Božích trestov citovaných v Ez. 14:21-22: „ *Áno, takto hovorí Pán, Jahve: Hoci posielam na Jeruzalem svoje **štyri hrozné tresty**, „meč, hlad“, divá zver a mor, na zničenie ľudí a zverov, predsa sa nájde zvyšok, ktorý unikne, ktorý z toho vyjde, synovia a dcéry...“ .*

Verš 5: „ *Keď otvoril tretiu pečať, počul som tretiu bytosť volať: Podí! Pozrel som sa a hľa, objavil sa čierny kôň. Ten, kto na ňom jazdil, držal v ruke váhu .“*

„ *Tretia živá bytosť* “ je „ *človek* “ stvorený na Boží obraz zo Zj.4:7. Táto postava je fiktívna, ale predstavuje druhý Boží trest za hriech podľa Ez 14:20. Pôsobí proti mužskej strave, tentoraz ide o *hladomor* . Počas našej éry to bude nútené doslova aj duchovne. V oboch aplikáciách nesie smrteľné následky, ale vo svojom duchovnom zmysle zbavenia božského svetla je jeho priamym dôsledkom smrť „ *druhej smrti* “ vyhradenej pre padlých pri poslednom súde. Posolstvo tohto tretieho jazdca je zhrnuté takto: keďže človek už nie je na obraz Boží, ale na obraz zvierat, pripravujem ho o to, čo ho živí: telesnú a duchovnú potravu. Váhy sú symbolom spravodlivosti, tu je to Božia, ktorá posudzuje skutky viery kresťanov.

Verš 6: „ *A počul som hlas uprostred štyroch bytostí, ktorý hovoril: Mierka pšenice za denár a tri miery jačmeňa za denár; ale oleju a vínu neublížujte .“*

Tento hlas je hlasom Krista opovrhovaného a frustrovaného neverou falošných veriacich. Za rovnakú cenu vidíme menšie množstvo pšenice ako u jačmeňa . Za touto štedrou ponukou jačmeňa sa skrýva posolstvo veľmi vysokej duchovnej úrovne. Skutočne, v 4M 5:15 zákon predstavuje ponuku „ *jačmeňa* “ na vyriešenie problému *žiarlivosti* , ktorú pociťuje manžel voči svojej manželke. Prečítajte si teda podrobne, úplne, tento postup opísaný vo veršoch 12 až 31, ak chcete pochopiť. V jeho svetle som pochopil, že sám Boh, *Ženích* v Ježišovi Kristovi Zhromaždenia, jeho *nevesta* , tu podáva sťažnosť pre „ *podozrenie zo žiarlivosti* “; čo bude potvrdené zmienkou o „ *horkých vodách* “ citovanej v „ *tretej trúbe* “ v Zj. 8:11. V postupe v číslach 5 mala žena bez následkov vypíť prašnú vodu, ak bola nevinná, ale ak sa previnila, zatrpkla, stihne ju kľatba. *Cudzoložstvo manželky bolo odsúdené* v Zj. 2:12 (maskované menom *Pergamum*: prestúpenie manželstva) a Zj. 2:22, a bude teda opäť potvrdené spojením vytvoreným medzi 3. *pečatou* a 3. *trúbou* . - Už v Danielovi rovnaký prístup spôsobil, že Daniel 8 „potvrdil“ rímsku identitu „malého rohu “ z Dan.7 prezentovaného ako „hypotézu“. Táto paralela s Danielom 2, 7 a 8 bola novinkou, ktorá mi umožnila dokázať rímsku identifikáciu; je to prvýkrát od existencie adventizmu. Tu v Zjavení veci vyzerajú rovnako. Ukážem prehľad paralelnej

kresťanskej éry troch hlavných tém, listov, pečatí a trúb. A v Zjavení plní téma „trúbky“ rovnakú úlohu ako Daniel 8 v knihe Daniel. Tieto dva prvky poskytujú dôkaz, bez ktorého by proroctvo ponúkalo iba „podozrenie“, ktoré som v štúdiu Daniela nazval „hypotézou“. Takže tieto slová, „podozrenie zo žiarlivosti“ zjavené v 4. Mojžišove 5:14, platia pre Boha a zhromaždenie od Zj.1 po Zj.6; potom otvorením knihy umožneným stotožnením „siedmej pečate“ so siedmym dňom sabatu, témou Zj. 7, sa „podozrenie zhromaždenia z cudzoložstva“ „potvrdí“ v téme „trúbky“ a kapitoly 10 až 22, ktoré za ním nasledujú. Duch teda dáva v kapitole 7 úlohu colnici, kde je potrebné získať povolenie na vstup. V prípade Zjavenia je tou autoritou Ježiš Kristus, Všemohúci Boh a Duch Svätý, sám. Dvere prístupu sú otvorené pre neho, hovorí, kto „počuje môj hlas“, ktorý sa mi otvorí, keď zaklopem na jeho dvere (dvere srdca), a kto bude so mnou večerať a ja s ním“, hovorí Apo. 0,3:20. „Vino a olej“ sú príslušné symboly krvi preliatej Ježišom Kristom a Duchom Božím. Okrem toho sa oba používajú na hojenie rán. Príkaz „neublížovať im“ znamená, že Boh trestá, ale stále to robí so zmesou svojho milosrdenstva. Toto nebude prípad „sedem posledných rán“ jeho „hnevu“ posledných pozemských dní podľa Zj. 16:1 a 14:10.

Verš 7: „Keď otvoril štvrtú pečať, počul som hlas štvrtej bytosti, ktorá hovorila: Príď! »

„Štvrtá živá bytosť“ je „orlom“ najvyššej nebeskej výšky. Oznamuje zjavenie sa štvrtého Božieho trestu: smrteľnosti.

Verš 8: „Pozrel som sa a hľa, objavil sa bledý kôň. Ten, kto na ňom jazdil, sa volal Smrť a Hádes ho sprevádzal. Bola im daná moc nad štvrtinou zeme, aby ničili ľudí mečom, hladom, smrťou a zemskou zverou.“

Oznámenie je potvrdené, je to skutočne „smrť“, ale v zmysle úmrtnosti uloženej v rámci okolnostných trestov. Smrť postihuje celé ľudstvo od prvotného hriechu, ale tu je ňou zasiahnutá len „štvrtina zeme“, „mečom, hladomorom, úmrtnosťou“ v dôsledku epidemických chorôb a „divými zvieratami“ ako zvieracími, tak aj ľudskými. Táto „štvrtá zeme“ sa zameriava na neverne kresťanskú Európu a mocné národy, ktoré z nej vzídu okolo 16. storočia: dva americké kontinenty a Austráliu.

Verš 9: „Keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše tých, ktorí boli zabíjajúci pre Božie slovo a pre svedectvo, ktoré vydali.“

Toto sú obeť „beštiálnych“ činov spáchaných v mene falošnej kresťanskej viery. Vyučuje ho rímsko-katolícky režim, ktorý je už symbolizovaný v Zj. 2:20, ženou Jezábel, ktorej Duch pripisuje činnosť učiť svojich služobníkov alebo doslova: „jej otrokyne“. Sú umiestnené „pod oltár“, teda pod záštitou Kristovho kríža, ktorý im umožňuje mať úžitok z jeho „večnej spravodlivosti“ (pozri Dan 9:24). Ako naznačí Zj. 13:10, vyvolení sú obeť mučeníkov a nikdy nie kati, ani vrahovia ľudských bytostí. Vyvolení, ktorých sa týka tento verš, ktorých spoznal Ježiš, ho aj v smrti napodobňovali ako mučeníkov: „pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré vydali“; pretože pravá viera je aktívna, nikdy nie jednoduchá falošne uisťujúca nálepka. Ich „svedectvo“ spočívalo práve v tom, že dali svoj život na Božiu slávu.

Verš 10: „Zvolali mocným hlasom a hovorili: Dokedy, svätý a pravý Učiteľ, meškáš so súdením a pomstou našej krvi na tých, čo bývajú na zemi? »

Nech vás tento obraz neklame, lebo len ich krv vyliata na zemi volá po pomste v ušiach Boha, tak ako krv Ábela zabitého jeho bratom Kainom podľa Gn 4:10: „A Boh povedal : *Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata volá zo zeme ku mne.* “. Skutočný stav mŕtvych je zjavený v Kaz.9:5-6-10. Okrem Enocha, Mojžiša, Eliáša a svätých, ktorí boli vzkriesení v čase smrti Ježiša Krista, ostatní „už nemajú účasť na všetkom, čo sa deje pod slnkom, pretože ich myslenie a pamäť zanikli “. „ *V pekle nie je ani múdrosť, ani rozum, ani poznanie. lebo ich pamiatka je zabudnutá .* “ Toto sú kritériá inšpirované Bohom ohľadom smrti . Falošní veriaci sú obeťami falošných doktrín zdedených z pohanstva gréckeho filozofa Platóna, ktorého názor na smrť nemá miesto v kresťanskej viere vernej Bohu pravdy. Vráťme Platónovi, čo mu patrí, a Bohu, čo mu patrí: pravdu o všetkom a budme logickí, pretože smrť je absolútnym opakom života, a nie novou formou existencie.

Verš 11: „ *Každý z nich dostal biele rúcho; a bolo im povedané, aby zostali v pokoji ešte nejaký čas, kým nebude úplný počet ich spolusluhov a ich bratov, ktorí mali byť usmrtení ako oni .* “

„ *Biele rúcho* “ je symbolom čistoty mučeníkov, ktoré Ježiš prvýkrát nosil v Zj. 1:13. „ *Biele rúcho* “ je obrazom jeho pripísanej spravodlivosti v čase náboženského prenasledovania. Čas mučeníkov siaha od Ježišových čias až do roku 1798. Na konci tohto obdobia, podľa Zj. 11:7, „ *šelma, ktorá vystupuje z priepasti* “, symbol Francúzskej revolúcie a jej hrôzy ateisti z roku 1793 a 1794, ukončí prenasledovanie organizované monarchiou a katolíckym pápežstvom, ktoré je v Apo.13:1 označené ako „ *šelma, ktorá vystupuje z mora* “. Po revolučnom masakri bude v kresťanskom svete nastolený náboženský mier. Znovu čítame: „ *A bolo im povedané, aby ešte chvíľu zostali v pokoji, kým nebude úplný počet ich spolusluhov a ich bratov, ktorí mali byť usmrtení ako oni .* “ Ostatní mŕtvi v Kristovi budú pokračovať až do jeho posledného slávneho návratu. Za predpokladu, že posolstvo tejto „ *piatej pečate* “ je adresované protestantom prenasledovaným katolíckou pápežskou inkvizíciou z éry „ *Tyatiry* “, čas zabíjania vyvolených prestane v dôsledku francúzskej revolučnej akcie, ktorá bude čoskoro, medzi rokmi 1789 a 1798, zničením agresívnej moci koalície pápežstva a francúzskej monarchie. „ *Šiesta pečať* “, ktorá sa otvorí, sa preto bude týkať tohto francúzskeho revolučného režimu, ktorý Zj 2:22 a 7:14 nazývajú „ *veľkým súžením* “. V doktrinálnej nedokonalosti, ktorá ju charakterizuje, bude aj protestantská viera obeťou neznášanlivosti ateistického revolučného režimu. Práve jeho konaním sa dosiahne počet tých, ktorí mali byť usmrtení.

Verš 12: „ *Pozrel som sa, keď otvoril šiestu pečať; a nastalo veľké zemetrasenie, slnko sčernalo ako vrece, celý mesiac bol ako krv .* “

„ *Zemetrasenie* “ dané ako znak času „ *6. pečate* “ nám umožňuje umiestniť akciu na sobotu 1. novembra ¹⁷⁵⁵ okolo 10:00 hod . Jeho geografickým centrom bolo vysokokatolícke mesto Lisabon, v ktorom sa nachádzalo 120 katolíckych kostolov. Boh tak naznačil ciele svojho hnevu, ktoré toto „ *zemetrasenie* “ tiež prorokovalo na duchovný obraz. Prorokovaná akcia bude zavŕšená v roku 1789 povstaním francúzskeho ľudu proti ich monarchii; Boh odsúdil ju a jej spojenca rímskokatolíckeho pápežstva, oboch zabili na smrť v rokoch 1793 a 1794; dátumy „dvoch revolučných terorov“. V Zj. 11:13 sa

francúzska revolučná akcia prirovnáva k „*zemetraseniu*“. Tým, že sme schopní datovať citované činy, proroctvo sa stáva presnejším. „... *slnko sčernelo ako vrece konského vlása*“, 19. mája 1780 a tento jav, ktorý zažila Severná Amerika, dostal názov „temný deň“. Bol to deň bez akéhokoľvek slnečného svetla, ktorý tiež prorokoval akciu uskutočnenú francúzskym revolučným ateizmom proti svetlu písaného slova Božieho, ktoré tu symbolizovalo „slnko“; Svätá Biblia bola spálená v auto-da-fé. „*Celý mesiac bol ako krv*“, na konci tohto tmavého dňa husté mraky odhalili mesiac vo výraznej červenej farbe. Prostredníctvom tohto obrazu Boh potvrdil osud vyhradený pre pápežsko-kráľovský tábor temnoty v rokoch 1793 až 1794. Ich krv bude hojne prelievaná ostrou čepelou revolučnej gilotíny.

Poznámka: V Zj. 8:12 posolstvo „štvrtej trúby“ úderom „tretiny slnka, tretiny mesiaca a tretiny hviezd“ *potvrdí skutočnosť*, že obeť revolucionárov budú pravými vyvolenými a padlými, ktorých Boh zavrhol v Ježišovi Kristovi. To tiež potvrdzuje význam správy „*piata pečať*“, ktorú sme práve videli. Práve pôsobením ateizmu sa uskutoční posledné zabitie verných vyvolených.

Verš 13: „*A nebeské hviezdy padali na zem, ako keď figovník otrásený silným vetrom odhadzuje svoje zelené figy.*»

Toto tretie znamenie času, tentoraz nebeské, sa doslova naplnilo 13. novembra 1833, viditeľné z celých Spojených štátov amerických medzi polnocou a piatou hodinou ráno. Ale rovnako ako predchádzajúce znamenie ohlasovalo duchovnú udalosť nepredstaviteľného rozsahu. Kto mohol spočítať počet týchto hviezd, ktoré padali v tvare dáždnika po celej oblohe od polnoci do 5. hodiny ráno? Toto je obraz, ktorý nám Boh dáva o páde protestantských veriacich v roku 1843, keď sa stali obeťami dekrétu Dan. 8:14, ktorý vstúpil do platnosti. Medzi rokmi 1828 a 1873 je teda pôsobenie rieky „Tiger“ (Dan. 10:4), meno šelmy zabíjajúcej ľudí, potvrdené v Dan. 12:5 až 12. V tomto verši *sú obrazy „figovníka“* vernosť Božieho ľudu, až na to, že túto vernosť spochybňuje obraz „*zelených fig*“ hodených na zem. Podobne aj protestantská viera bola prijatá Bohom s výhradami a provizórnymi podmienkami, ale pohrdanie prorockými posolstvami Williama Millera a odmietnutie obnovenia soboty spôsobili jej pád v roku 1843. Práve vďaka tomuto odmietnutiu zostala „*figa*“ „*zelená*“, keď odmietne dozrieť prijatím Božieho svetla, zomrie. V tomto stave, vypadnutá z milosti Pána, zostane až do času svojho slávneho návratu, v roku 2030. Ale pozor, odmietnutím posledných svetiel sa od roku 1994 oficiálny adventizmus stal „*tiež*“ „*zelená figa*“ predurčená zomrieť dvakrát.

Verš 14: „*Nebo odišlo ako zvinutý zvitok; a všetky hory a ostrovy boli presunuté zo svojich miest.*»

Toto zemetrasenie je tentokrát univerzálne. V hodinu svojho slávneho zjavenia Boh zatrasie zemou a všetkým, čo obsahuje v ľuďoch a zvieratách. Táto akcia nastane v čase „*siedmej zo siedmich posledných rán Božieho hnevu*“, podľa Zj. 16:18. Bude to pre skutočne vyvolených hodina ich vzkriesenia, „*prvého*“, hodiny „*blahoslavených*“, podľa Zj. 20:6.

Verš 15: „*Králi zeme, veľkí, vojenský vodcovia, bohatí, mocní, všetci otroci a slobodní sa ukryli v jaskyniach a v skalách hôr.*»

Keď sa Boh Stvoriteľ zjaví v celej svojej sláve a moci, žiadna ľudská sila nemôže obstáť a žiadny prístrešok nemôže ochrániť jeho nepriateľov pred jeho spravodlivým hnevom. Tento verš to naznačuje: Božia spravodlivosť terorizuje všetky vinné kategórie ľudstva.

Verš 16: „ *A povedali vrchom a skalám: Padnite na nás a skryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránka; »*

Je to samotný baránok, ktorý sedí na božskom tróne, ale v túto hodinu sa im už nepredstavuje zabitý baránok, je to „Kráľ kráľov a Pán pánov“, ktorý prichádza rozdrviť svojich nepriateľov posledných dní.

Verš 17: „ *Lebo prišiel veľký deň jeho hnevu a kto obstojí? »*

Výzvou je skutočne „ *prežiť*“, to znamená prežiť po Božom súdnom zásahu.

Tí, ktorí môžu „ *prežiť*“ v tejto hroznej hodine, sú tí, ktorí mali zomrieť v súlade s plánom nedel'ného dekrétu spomínaného v Zj. 13:15, podľa ktorého mali byť pozorovatelia božského svätého Sabatu zničení dňa zem. Hrôza tých, ktorí sa ich chystali zabiť, zjavená v predchádzajúcom verši, je vysvetlená. A tak tí, ktorí budú môcť prežiť v deň návratu v sláve Ježiša Krista, budú témou Zj. 7, v ktorej nám Boh zjaví časť svojho projektu, ktorý sa ich týka.

Zjavenie 7: Adventizmus siedmeho dňa **zapečatené Božou pečaťou: sobota**

Verš 1: „ *Potom som videl štyroch anjelov stáť v štyroch uhloch zeme; Zadržali štyri zemské vetry, takže vietor nezavial na zem, ani na more, ani na žiadny strom.* »

Tito „ *štyria anjeli* “ sú nebeskí anjeli Boží zapojení do univerzálneho konania symbolizovaného „ *štyrmi rohmi zeme* “. „ *Štyri vetry* “ symbolizujú univerzálne vojny, konflikty; sú teda „ *obmedzovaní* “, bránení, blokovaní, čo vedie k všeobecnému náboženskému mieru. Symbol katolicizmu „ *more* “ a symbol „ *zeme* “ reformovanej viery sú vo vzájomnom mieri. A tento pokoj sa týka aj „ *stromu* “, obrazu človeka ako jednotlivca. História nás učí, že tento mier bol vnútený oslabením pápežskej moci, ktorú rozdrvil francúzsky národný ateizmus v rokoch 1793 až 1799, kedy zomrel pápež Pius VI. zadržovaný vo väzení Citadela vo Valence-sur-Rhône, kde som sa narodil a žijem. Tento čin sa pripisuje „ *šelmě, ktorá vystupuje z hlbín* “ v Zj. 11:7. V Zj. 8:12 sa nazýva aj „ *štvrtá trúba* “. Po nej si vo Francúzsku cisársky režim Napoleona I. ^{symbolizovaný} „ *orlom* “ v Apo.8:13 zachová svoju autoritu nad katolíckym náboženstvom rehabilitovaným Konkordátom.

Verš 2: „ *A videl som iného anjela vystupovať k vychádzajúcemu slnku a držať pečať živého Boha; volal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, a povedal :*

„ *Vychádzajúce slnko* “ sa týkalo toho, že Boh navštívil svoje pozemské stádo v Ježišovi Kristovi v Lukášovi 1:78. „ *Pečať živého Boha* “ sa objavuje v nebeskom tábore Ježiša Krista. Anjel „ *silným hlasom* “, ktorý potvrdzuje svoju autoritu, vydáva príkaz univerzálnym démonickým anjelským silám, ktoré dostali od Boha oprávnenie „ *škodiť* “, „ *zeme* “ a „ *moru* “ protestantom. viery a rímskokatolíckej viery. Tieto duchovné interpretácie nebránia doslovnej aplikácii, ktorá sa bude týkať „ *zeme, mora a stromov* “ nášho stvorenia; čo by bolo ťažké vyhnúť sa použitím jadrových zbraní v čase „ *šiestej trúby* “ zo Zj.9:13 až 21.

Verš 3: „ *Neublížujte zemi, ani moru, ani stromom, kým nezapečatíme čelá služobníkov nášho Boha.* »

Tento detail nám umožňuje umiestniť začiatok akcie pečatenia vyvolených od jari 1843 do jesene 1844. Práve po 22. októbri 1844 bol prvý adventista, kapitán Joseph Bates, spečatený prijatím, individuálne, siedmy deň sobotného odpočinku. Čoskoro ho budú postupne napodobňovať všetci jeho súčasní adventisti bratia a sestry. Pečatenie začalo po 22. októbri 1844 a bude pokračovať počas „ *päť mesiacov* “ prorokovaných v Zj. 9:5-10; „ *päť mesiacov* “ alebo 150 skutočných rokov v súlade s kódom deň-rok Ezé. 4:5-6. Týchto 150 rokov bolo prorokovaných pre náboženský mier. Nastolený mier podporil vyhlásenie a všeobecný rozvoj posolstva „Adventistov siedmeho dňa“, ktoré je dnes zastúpené vo všetkých západných krajinách a všade tam, kde to bolo možné. Poslanie adventistov je univerzálne a ako také závisí výlučne od Boha. Preto nemá čo prijímať z iných kresťanských vyznaní a musí sa, aby bolo požehnané, spoliehať iba na inšpiráciu od Ježiša Krista, jej nebeského Náčelníka, ktorý dáva pochopenie čítania „Svätej Biblie“; Biblia, písané slovo Božie, ktoré predstavuje jeho „ *dvoch svedkov* “ v Zj.11:3. Čas mieru zaručený Bohom, ktorý sa začal v roku 1844, sa skončí na jeseň roku 1994, ako to ukáže štúdia Zj.

Dôležitá poznámka týkajúca sa „pečate Božej“: Samotná sobota nestačí na to, aby ospravedlnila jej úlohu „*pečate Božej*“. Pečatenie znamená, že ho sprevádzajú skutky, ktoré Ježiš pripravil pre svojich svätých: láska k pravde a **prorocká pravda** a svedectvo o ovocí prezentovanom v 1. Kor.13. Mnohí, ktorí zachovávajú sabat bez toho, aby splnili tieto kritériá, ho opustia, keď sa objaví hrozba smrti za jeho praktizovanie. Sobota sa nededí, je to Boh, kto ju dáva vyvolenému na znak toho, že **mu patrí**. Podľa Ez.20:12-20: „*Dal som im aj svoje soboty ako znamenie medzi mnou a nimi, aby vedeli, že ja som Hospodin, ktorý ich posväcujem.../...Svätte moje soboty, aby boli znamenie medzi mnou a vami, podľa ktorého sa dá poznať, že ja som Hospodin, váš Boh* . ". Bez toho, aby sme protirečili tomu, čo bolo práve povedané, ale aby sme to potvrdili, čítame v 2 Tim 2:19: „*Pevný Boží základ však zostáva stáť s týmito slovami, ktoré slúžia ako jeho pečať : Pán pozná tých, ktorí patria jemu ; a: Kto volá meno Pánovo, nech odíde od nepravosti.* »

Verš 4: „*A počul som počet zapečatených, stoštyridsaťštyritisíc zo všetkých kmeňov synov Izraelových* :

Apoštol Pavol ukázal v Rim.11 prostredníctvom obrazu, že obrátení pohania sú naštepení na koreň patriarchu Abraháma, za ktorého sa Židia vydávajú. Títo obrátení pohania, zachránení vierou, ako on, sú duchovným rozšírením 12 kmeňov Izraela. Telesný Izrael, ktorého znakom bola obriezka, padol, vydaný diablovej, za to, že odmietol Mesiáša Ježiša. Kresťanská viera, ktorá upadla do odpadnutia od 7. marca 321, je tiež duchovným Izraelom, ktorý od tohto dátumu upadol. Boh nám tu predstavuje autentický, ním požehnaný duchovný Izrael z roku 1843. Práve on nesie univerzálne poslanie adventizmu siedmeho dňa. A už citované číslo „*144 000*“ si zaslúži vysvetlenie. Nedá sa to brať doslovne, pretože pri porovnaní Abrahámovho potomstva s „*hviezdami neba*“ sa toto číslo zdá byť príliš malé. Pre Boha Stvoriteľa hovoria čísla rovnako ako písmená. Vtedy musíme pochopiť, že výraz „*číslo*“ v tomto verši by sa nemal interpretovať ako číselná veličina, ale ako duchovný kód, ktorý označuje náboženské správanie, ktoré Boh požehnáva a oddeľuje (ktoré posväcuje). „*144 000*“ sa teda vysvetľuje takto: $144 = 12 \times 12$ a $12 = 7$, číslo Boha + 5, číslo človeka = spojenectvo medzi Bohom a človekom. Kocka tohto čísla je symbolom dokonalosti a jeho štvorec, jeho povrch. Tieto proporcie budú zodpovedať rozmerom nového Jeruzalema opísaného v Zj. 21:16 v duchovnom kóde. Výraz „*tisíc*“, ktorý nasleduje potom, symbolizuje nespočetné množstvo. „*144 000*“ v skutočnosti znamená množstvo dokonalých vykúpených mužov, ktorí uzavreli zmluvu s Bohom. Táto zmienka o izraelských kmeňoch by nás nemala prevapíť, pretože Boh sa svojho zámeru nevzdal napriek následným zlyhaniam jeho spojenectiev s ľuďmi. Židovský model prezentovaný od exodu z Egypta sa bezdôvodne nevzťahoval na Krista. A vďaka svojej kresťanskej pravde a úcte ku všetkým jeho prikázaniam, najmä prikázaniam soboty, a jeho znovuzriadeným morálnym, zdravotným a iným obradom, Boh nachádza vo vernom disidentskom adventizme posledných dní model Izraela v súlade s jeho ideálne. Dodajme, že v texte 4. ^{prikázania} Boh hovorí o sobote svojim vyvoleným: „*Máte šesť dní na to, aby ste vykonali všetku svoju prácu ... ale siedmy^{je} deň Jahveho, vášho Boha*“. Ukázalo sa, že 6 24-hodinových dní dáva dokopy 144 hodín. Môžeme teda

vyvodiť, že 144 000 zapečatených je vernými pozorovateľmi tohto Božieho nariadenia. Ich životy sú prerušované touto úctou počas šiestich dní povolených pre ich svetské diela. Ale na siedmy ^{deň} si ctia posvätený odpočinkový predmet tohto prikázania. Duchovný charakter tohto „adventistického“ Izraela bude demonštrovaný vo veršoch 5 až 8, ktoré nasledujú. Mená citovaných hebrejských patriarchov nie sú tí, ktorí tvorili telesný Izrael. Tí, ktorých Boh vyvolil, sú tam len preto, aby niesli skryté posolstvo v ospravedlnení svojho pôvodu. Rovnako ako mená „siedmich zborov“, aj mená „dvanástich kmeňov“ nesú dvojité posolstvo. Najjednoduchšie prezrádza ich preklad. Ale najbohatší a najkomplexnejší je založený na vyhláseniach každej matky, keď ospravedľňuje pomenovanie svojho dieťaťa.

Verš 5: „z kmeňa Júdu dvanásťtisíc zapečatených; z kmeňa Rúbenov dvanásťtisíc; z kmeňa Gád dvanásťtisíc;»

Pre každé meno číslo „dvanásťtisíc zapečatených“ znamená: množstvo mužov spojených s Bohom zapečatených v sobotu.

Júda : Chvála buď Jahvem; materské slová 1M 29:35: „Budem chváliť Jahveho“.

Ruben : Vidieť syna; materské slová z 1M 29:32: „Jahveh videl moje poníženie“

Gad : Šťastie; materské slová z 1M 30:11: „Aké šťastie!“

Verš 6: „z pokolenia Aser dvanásťtisíc; z kmeňa Neftaliho dvanásťtisíc; z kmeňa Manasses dvanásťtisíc;»

Pre každé meno číslo „dvanásťtisíc zapečatených“ znamená: množstvo mužov spojených s Bohom zapečatených v sobotu.

Asher : Šťastný; materské slová z 1M 30:13: „Aký som šťastný!“

Naftali : Boj; materské slová z 1M 30:8: „Božsky som zápasil proti svojej sestre a zvíťazil som.“

Manasses : Zabúdanie; otcovské slová z 1M 41:51: „Boh mi dal zabudnúť na všetky moje bolesti“.

Verš 7: „Z kmeňa Simeon dvanásťtisíc; z kmeňa Lévi dvanásťtisíc; z kmeňa Isachar dvanásťtisíc;» Pre každé meno číslo „dvanásťtisíc zapečatených“ znamená: množstvo mužov spojených s Bohom zapečatených v sobotu.

Simeon : Počuj; materské slová z 1M 29:33: „Jahveh počul, že som nebol milovaný“.

Levi : Priložené; materské slová z 1M 29:34: "Tentoraz sa môj manžel pripúta ku mne."

Issachar : Plat; materské slová z 1M 30:18: „Boh mi dal môj plat“.

Verš 8: „z kmeňa Zabulon dvanásťtisíc; z kmeňa Jozefa dvanásťtisíc; z Benjamínovho kmeňa dvanásťtisíc zapečatených.»

Pre každé meno číslo „dvanásťtisíc zapečatených“ znamená: množstvo mužov spojených s Bohom zapečatených v sobotu.

Zebulun : Príbytok; materské slová 1M 30:20: „Tentoraz bude môj manžel bývať so mnou“.

Jozef : Odstraňuje (alebo pridáva); materské slová z 1M 30:23-24: „Boh odstránil moju potupu... / (...nech mi YaHWéH pridá ďalšieho syna)“

Benjamin : Syn pravice: materské a otcovské slová z 1M 35:18: „ *A keď sa chystala vzdať ducha, pretože umierala, dala mu meno Ben-oni* (Syn môjho smútku), *ale otec ho nazval Benjamin* (Syn pravice).

Týchto 12 mien a materských a otcovských slov vyjadruje skúsenosť posledného zhromaždenia adventistov vybraných Bohom; „ *nevesta pripravila* “ pre svojho Ženícha Krista v Zj. 19:7. Pod uvádzaným priezviskom „ *Benjamín* “ Boh prorokuje konečnú situáciu svojho Vyvoleného, ktorému vzbúrenci hrozili smrťou. Zmena mena zavedená otcom, Izraelom, prorokuje Boží zásah v prospech jeho vyvolených. Jeho slávny návrat obracia situáciu. Tí, ktorí mali zomrieť, sú oslávení a vzatí do neba, kde sa pripájajú k Ježišovi Kristovi, všemohúcemu a slávnemu Bohu stvoriteľovi. Výraz „Synovia pravice“ nadobúda svoj úplný prorocký význam: pravicom bol vyvolený, čiže posledný duchovný Izrael, a jeho synovia, vykúpení vyvolení, ktorí ho tvorili. Toto sú tiež ovce umiestnené po pravici Pána (Mt 25:33).

Verš 9: „ *Potom som videl, a hľa, bol tam veľký zástup, ktorý nikto nemohol spočítať, zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení v bielych rúchach a s palmovými ratolesťami v rukách.* »

Tento „ *veľký zástup, ktorý nikto nemohol spočítať* “ potvrdzuje duchovne zakódovanú symbolickú povahu „čísel “ „144 000“ a „12 000“ citovaných v predchádzajúcich veršoch. Okrem toho je narážka na Abrahámovu potomstvo vyjadrením: „ *nikto ich nemohol spočítať* “; čo sa týka „ *nebeských hviezd* “, ktoré mu Boh ukázal slovami: „ *takí budú tvoji potomkovia* “. Ich pôvod je mnohoraký, *pochádzajú z každého národa, každého kmeňa, každého národa a každého jazyka* a z každej doby. Téma tejto kapitoly sa však osobitne zameriava na najnovšie adventistické posolstvo o univerzálnosti danej Bohom. Nosia „ *biele rúcha* “, pretože boli pripravení zomrieť ako mučeníci, odsúdení na smrť dekrétom vyhláseným poslednými rebelmi podľa Zj. 13:15. „ *Dlane* “ držané v rukách symbolizujú ich víťazstvo nad táborom hriešnikov.

Verš 10: „ *A kričali veľkým hlasom: Spasenie patrí nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi.* »

Akcia evokuje kontext návratu v sláve Ježiša Krista, paralelne s popisom reakcií povstaleckého tábora opísaným v Zj. 6:15-16. Tu sú poznámky zachránených volených predstaviteľov absolútnym opakom poznámok rebelov. Kristov návrat ich ani zďaleka nestraší, ale teší, upokojuje a zachraňuje. Otázka rebelov „ *Kto prežije?* » tu dostáva odpoveď: adventisti, ktorí zostali verní poslaniu, ktoré im Boh zveril, až do skončenia sveta, v prípade potreby aj s rizikom života. Táto vernosť je založená na ich pripútanosti k úcte k svätému sabatu posvätenému Bohom od stvorenia sveta a na ich láske prejavenej k jeho prorockému slovu. Platí to o to viac, že teraz vedia, že sobota prorokuje veľký zvyšok siedmeho tisícročia, do ktorého budú môcť vstúpiť po víťazstve po Ježišovi Kristovi prijatím večného života zaslúbeného v jeho mene.

Verš 11: „ *A všetci anjeli stáli okolo trónu a starcov a štyroch bytostí; a klaňali sa na svoju tvár pred trónom, pred Bohom,*

Scéna, ktorá sa nám predkladá, evokuje vstup do veľkého nebeského odpočinku Boha. Nájdeme obrázky z kapitol 4 a 5, ktoré sa zaoberajú touto témou.

Verš 12: „ *hovoriac: Amen! Chvála, sláva, múdrosť, vďakyvzdanie, česť, moc a moc nášmu Bohu na veky vekov. Amen!* »

Šťastní z tohto krásneho konca zážitku pozemskej spásy, anjeli vyjadrujú svoju radosť a vďačnosť voči Bohu dobra, ktorý je náš Stvoriteľ, ich, náš, ktorý prevzal iniciatívu pri vykúpení hriechov vyvolených pozemských ľudí. Prichádza, aby sa vtelil do slabosti ľudského tela, aby podstúpil krutú smrť, ktorú požadovala jeho spravodlivosť. Tieto zástupy neviditeľných očí sledovali všetky fázy tohto plánu spásy a žasli nad vznešeným prejavom Božej lásky. Prvé slovo, ktoré povedia, je " *Amen!*" V pravde ! Je to pravda ! Lebo Boh je Boh pravdy, ten pravý. Druhé slovo je „ *chvála* “ to bol aj krstný názov 12 kmeňov: „ *Júda* “ = Chvála. Tretie slovo je „ *sláva* “ a Boh sa oprávnene zaujíma o svoju slávu, pretože si ju pripomenie v Apo. 14:7, aby ju požadoval v titule jedinečného Boha stvoriteľa od tých, ktorí sa hlásia k jeho spaseniu od roku 1843. Štvrté slovo je „ *múdrosť* “ . Cieľom štúdia tohto dokumentu je, aby ho objavili všetci jeho volení predstavitelia. Táto božská múdrosť presahuje našu predstavivosť. Jemnosť, hry mysle, všetko je tam v božskom formáte. Piate prichádza „ *vďakyvzdanie* “ . Je to náboženská forma vďakyvzdania, ktorá sa uskutočňuje *svätými slovami a skutkami*. V siedmej triede prichádza „ *česť* “. *To je to, čím vzbúrenci najviac frustrovali Boha. Správali sa k nemu s opovrhnutím tým, že sponchybovali jeho zjavenú vôľu. Naopak, volení predstavitelia mu v rámci možností vzdali poctu, ktorá mu právom patrí. V siedmom a ôsmom prichádza „ sila a sila “ . Tieto dve zväzujúce veci boli potrebné na zvrhnutie tyranov zeme, na rozdrvenie arogantných rebelov, kým ešte vládli Zemi. Bez tejto moci a sily by poslední vyvolení zomreli ako mnohí iní mučeníci počas kresťanskej éry.*

Verš 13: „ *A jeden zo starších mi odpovedal: Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?* »

Položená otázka nám má odhaliť zvláštnosť symbolu „ *bielych rúch* “ vo vzťahu k „ *bielym* “ odevom zo Zj. 3:4 a „ *jemnému plátnu* “ , ktoré v Zj. 19:8 označuje „ *spravodlivé skutky svätých* “ „ *pripravenej nevesty* “ posledných čias , verný adventizmus posledných čias pripravený na svoje vytrhnutie do neba.

Verš 14: „ *Povedal som mu: Môj pane, ty to vieš. A povedal mi: Toto sú tí, ktorí prichádzajú z veľkého súženia; oprali svoje rúcha a vybielili ich v krvi baránka.* »

V „ *bielych rúchach* “ , ktoré nosia niektorí starí muži, môže Jean v skutočnosti dúfať v odpoveď jedného z nich. A prichádza očakávaná odpoveď: „ *Sú to tí, ktorí pochádzajú z veľkého súženia* “ , teda vyvolení, obeť a mučeníci náboženských vojen a ateizmu, ako nám ich zjavuje „ *piata pečať* “ , v Zj. 6:9 až 11: „ *Každému z nich bolo dané biele rúcho; a bolo im povedané, aby zostali v pokoji ešte nejaký čas, kým nebude úplný počet ich spolusluhov a ich bratov, ktorí mali byť usmrtení ako oni.* » V Zj. 2:22 „ *veľké súženie* “ označuje zabitie francúzskeho ateistického revolučného režimu uskutočneného medzi rokmi 1793 a 1794. V potvrdení v Zj. 11:13 čítame: „... *pri tomto bolo zabitých sedem tisíc mužov zemetrasenie* “ ; „ *Sedem* “ pre veriacich a „ *tisíc* “ pre množstvo.

Francúzska revolúcia je ako zemetrasenie, ktoré zabíja aj Božích služobníkov. Ale toto „*velké súžení*“ bolo len prvou formou tohto úspechu. Jeho druhú podobu dosiahne „*6. trúbka*“ zo Rev.9, túto skutočnosť odhalí jemnosť úprav v Rev.11. Počas Tretej svetovej vojny, ktorú symbolizuje a potvrdzuje „*6. trúba*“, bude usmrtené množstvo neverných kresťanov. Ale od roku 1843 si Boh vyberá vyvolených, ktorých posväcuje, a tí poslední, ktorých oddeľuje, sú v jeho očiach príliš vzácní na to, aby boli zničení. Pripravuje ich na posledné svedectvo dejín pozemskej spásy; svedectvo vernosti, ktoré mu vydajú tým, že zostanú verní jeho siedmemu dňu sabatu, aj keď im povstalecký tábor hrozí smrťou. Táto posledná skúška Božieho plánu je odhalená v posolstve doručenom do „*Philadelphie*“ v Zj. 3:10 a v Zj. 13:15 (dekrét smrti). Pre Boha stojí úmysel konať a do tej miery, do akej pri skúške prijmu riziko smrti, sú ním asimilovaní do skupiny mučeníkov, a tak sa im pripisuje „*biele rúcho*“ skutočných *mučeníkov*. Smrti uniknú len vďaka spásonosnému zásahu Ježiša Krista. V tejto poslednej skúške, po druhom „*velkom súžení*“, si na základe svedectva svojej vernosti „*perú svoje rúcha a vybielia ich v krvi baránka*“, pričom zostanú verní až do konca. budú ohrozovaní. Na konci tejto poslednej skúšky viery bude počet tých, ktorí takto mali zomrieť ako mučeníci, úplný a smrteľný „*odpočinok*“ *umučených svätých* „*piatej pečate*“ sa skončí ich vzkriesením. Od roku 1843 a najmä od roku 1994 je dielo posvätenia vykonané Bohom zbytočné, smrť pravých vyvolených, ktorí zostali nažive a verní až do hodiny svojho návratu, a koniec času milosti, ktorý ho predchádza, ho robí ešte viac. zbytočné.

Verš 15: „*Preto sú pred Božím trónom a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme. Ten, kto sedí na tróne, postaví nad nimi svoj stan; »*

Chápeme, že pre Boha predstavuje tento typ vyvolených obzvlášť vysokú elitu. Udelí mu špeciálne vyznamenania. V tomto verši Duch používa dva časy konjugácie, prítomný a budúci. Slovesá spojené v prítomnom čase „*sú*“ a „*slúžiť mu*“ odhaľujú kontinuitu ich správania v ich tele z mäsa, ktoré je chrámom Božím, ktorý v nich prebýva. A táto akcia bude pokračovať v nebi po ich vytrhnutí Ježišom Kristom. V budúcnosti Boh odpovie na ich vernosť: „*Ten, kto je na tróne, postaví nad nimi svoj stan*“ na večnosť.

Verš 16: „*Nebudú už viac hladovať, ani žízniť, nebude ich bičovať slnko ani horúčava. »*

Tieto slová znamenajú pre vyvolených adventistov koniec, že boli „*hladní*“, keď im chýbalo jedlo, a „*smädní*“, pretože im ich mučitelia a väznotelia odoberali vodu. „*Oheň slnka*“, ktorého „*horúcosť*“ je zosilnená pri štvrtej zo siedmich posledných Božích rán, ich spáli a spôsobi, že budú trpieť. Bol to však aj oheň hraníc pápežskej inkvizície, iný druh „*horúčavy*“, ktorý mučeníci „*piatej pečate*“ pohltili alebo mučili. Slovo „*tepló*“ tiež súvisí s paľbou konvenčných a atómových zbraní používaných v kontexte *šiestej trúbky*. Tí, ktorí prežili tento posledný konflikt, prešli ohňom. Tieto veci sa už nikdy nebudú opakovať vo večnom živote, do ktorého vstúpia len vyvolení.

Verš 17: „*Lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, ich bude pásť a viesť k prameňom vôd života a Boh im zotrie každú slzu z očí. »*

„*Baránok*“ je v skutočnosti tiež Dobrý pastier, ktorý bude pásť svoje milované ovečky. Jeho božstvo je tu opäť potvrdené jeho postavením „*uprostred*

trónu “. Jeho božská moc vedie svojich vyvolených „ k prameňom vôd života “, symbolickému obrazu večného života. A keď sa zameria na posledný kontext, v ktorom budú po návrate jeho poslední vyvolení v slzách, „utrie im každú slzu z očí “. Ale slzy boli tiež súčasťou všetkých jeho vyvolených, s ktorými sa v dejinách kresťanskej éry zle zaobchádzalo a prenasledovali, často až do posledného dychu.

Poznámka : Napriek zavádzajúcim javom pozorovaným v našej dobe v roku 2020, v ktorých sa zdá, že pravá viera zmizla, Boh prorokuje obrátenie a spásu „množstiev“ pochádzajúcich zo všetkých rasových, etnických a jazykových pôvodov zeme. Je skutočným privilegiom, ktoré dáva svojim voleným predstaviteľom vedieť, že podľa Zj. 9:5-10 čas porozumenia a univerzálneho náboženského mieru bol ním naprogramovaný len na „150“ rokov (alebo päť prorockých mesiacov) medzi rokmi 1844 a 1994. Toto charakteristické kritérium pravých vyvolených cituje Duch vo svojom poslanstve zo Zj. 17:8: „ Šelma, ktorú si videl, bola a už nie je . Musí vystúpiť z priepasti a ísť do záhuby. A tí, čo bývajú na zemi, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, **budú sa čudovať** , keď uvidia šelmu , pretože bola a už nie je a že sa znovu objaví. » **Skutočne vyvolení nebudú prekvapení** , keď uvidia, ako sa stávajú veci, ktoré im Boh oznámil prostredníctvom svojho prorockého slova.

Zjavenie 8: Prvé štyri trúby

Prvé štyri tresty Božie

Verš 1: „*Ked' otvoril siedmu pečať, v nebi bolo asi pol hodiny ticho.*»

Otvorenie „*siedmej pečate*“ je mimoriadne dôležité, pretože oprávňuje na úplné otvorenie knihy Zjavenie „*zapečatenej siedmimi pečaťami*“ podľa Zj. 5:1. Ticho, ktoré toto otvorenie charakterizuje, dodáva akcii výnimočnú vážnosť. Má to dve opodstatnenia. Prvou je myšlienka pretrhnutia vzťahu medzi nebom a zemou, spôsobená opustením soboty 7. marca 321. Druhá je vysvetlená takto: vierou stotožňujem túto „siedmu pečať“ s „*pečať živého Boha*“ kapitoly 7, ktorá podľa môjho názoru označuje svätú sobotu posvätenú Bohom od stvorenia sveta. Pripomenul jej dôležitosť tým, že ju urobil predmetom štvrtého zo svojich desiatich prikázaní. A tam som objavil dôkaz, ktorý odhaľuje jeho mimoriadnu dôležitosť pre Boha, nášho vznešeného Stvoriteľa. Ale už v knihe Genéziis som si všimol, že siedmy deň bol uvedený samostatne v kapitole 2. Prvých šesť dní je popísaných v kapitole 1. Okrem toho siedmy deň nie je uzavretý, ako tie predchádzajúce, vzorcom „*bol večer a ráno*“. Táto osobitosť je odôvodnená jej prorockou úlohou v siedmom tisícročí Božieho spasiteľského projektu. V znamení večnosti vyvolených vykúpených krvou Ježiša Krista je siedme tisícročie samo osebe ako deň bez konca. Na potvrdenie týchto vecí je v hebrejskej Biblii, Tóre, text štvrtého prikázania oddelený od ostatných a predchádza mu znak, ktorý vyžaduje čas úctivého ticha. Tento znak je písmenom „Pé“ z hebrejčiny a teda izolovane označujúce prerušenie textu, preberá názov „pétuhoť“. Sobotný odpočinok siedmeho dňa má preto všetky dôvody na to, aby bol Bohom poznačený zvláštnym spôsobom. Od jari 1843 spôsobila stratu tradičnej protestantskej viery, dedička katolíckej „nedele“. A od tej istej skúšky, ale na jeseň 1844, sa to opäť stalo znamením príslušnosti k Bohu, čo mu dáva Ezé. 20:12-20: „*Aj ja som im dal svoje soboty ako znamenie medzi mnou a nimi. aby vedeli, že ja*

som Jahveh, ktorý ich posväcujem.../...Svätte moje soboty a aby boli znamením medzi mnou a vami, podľa ktorého sa dá poznať, že ja som Jahveh, váš Boh. » Len cez neho môže potom vyvolený vstúpiť do tajomstva Boha a objaviť presný program svojho zjaveného projektu.

To znamená, že v kapitole 8 Boh vyvoláva sekvencie posolstiev prekliatia. Čo ma vedie k tomu, aby som sa na pravdu o sabatu pozrel z hľadiska kliatieb, ktoré kresťanmi od 7. marca 321 jeho opustenie vyvolalo v reťaziach počas kresťanskej éry. Toto potvrdí aj verš, ktorý prichádza, spojením témy sabatu so „*siedmimi trúbami*“, symbolmi „*siedmich božích trestov*“, ktoré zasiahnu kresťanskú neveru zo 7. marca 321.

Verš 2: „*A videl som sedem anjelov stát pred Bohom a bolo im dané sedem trúb.* »

Prvou z výsad získaných svätením siedmeho dňa sabatu, ktorý je sám posvätený Bohom, je pochopiť význam, ktorý dáva téme „*siedmich trúb*“. Formou prístupu k nej táto téma úplne otvára inteligenciu vyvoleného. Pretože poskytuje dôkaz o obvinení z „*hriechu*“ citovaného v Dan 8:12 proti kresťanskému zhromaždeniu Bohom. Vskutku, týchto „*sedem trestov*“ by Boh neudelil, keby tento hriech neexistoval. Okrem toho, vo svetle Levitikus 26, sú tieto tresty odôvodnené nenávisťou voči jeho prikázaniam. V starej zmluve už Boh prijal rovnaký princíp, aby potrestal nepravosť neverného a skazeného telesného Izraela. Boh Stvoriteľ a zákonodarca, ktorý sa nemení, nám o tom dáva krásny dôkaz. Obe zmluvy podliehajú rovnakým požiadavkám poslušnosti a vernosti.

Prístup k téme „*trúbky*“ umožní demonštrovať postupné odsúdenia všetkých kresťanských náboženstiev: katolíckych, pravoslávnych, protestantských od roku 1843, ale aj adventistov od roku 1994. Odhaľuje tiež univerzálny trest „*šiestej trúby*“, ktorá bude pred skončením skúšobnej doby ich spolu zrazte. Môžeme tak merať jeho dôležitosť. O „*siedmej trúbe*“ spojenej s návratom Krista, o priamej akcii Boha, sa bude hovoriť oddelene, ako o sobote, v kapitole 11, potom bude široko rozvinutá v kapitolách 18 a 19.

Za posledných 17 storočí od roku 321, alebo presnejšie 1709 rokov, 1522 rokov bolo poznamenaných kliatbami spôsobenými prestúpením soboty až do jej obnovenia naplánovaného na rok 1843 v dekréte Dan.8:14. A od tohto dátumu obnovenia až do návratu Ježiša Krista v roku 2030 ponúkala sobota svoje požehnanie iba 187 rokov. Sobota teda už dlhší čas prinášala neverným ľuďom škodu než verným vyvoleným. Kliatba víťazí a táto téma má preto svoje miesto v tejto kapitole 8, ktorá predstavuje božské kliatby.

Verš 3: „*A prišiel iný anjel a postavil sa na oltár so zlatou kadidelnicou; A dali mu veľa kadidla, aby ho obetoval s modlitbami všetkých svätých na zlatom oltári, ktorý je pred trónom.* »

V Danielovi 8:13, po citovaní „*pustošivého hriechu*“, svätí z videnia evokovali „*večné*“, ktoré sa týkalo „*nekomunikovateľného*“ nebeského „*kňazstva*“ Ježiša Krista, podľa Židom 7:23. Na zemi to od roku 538 pápežský režim odobral podľa Dan.8:11. V roku 1843 si zmierenie s Ježišom Kristom vyžiadalo jeho reštitúciu. To je účelom témy, ktorej sa venujeme v tomto verši 3, ktorý otvára nebo a ukazuje nám Ježiša Krista v jeho symbolickej úlohe

nebeského veľkňaza, ktorý sa prihovára za hriechy svojich vyvolených a iba ich. Majte na pamäti, že na zemi medzi rokmi 538 a 1843 sú túto scénu a túto rolu parodované a uzurpované činnosťou rímskokatolíckych pápežov, ktorí v priebehu času nastupujú jeden po druhom, čím neustále znemožňujú Bohu jeho legitímne najvyššie suverénne právo.

Pretože je prezentovaná v tejto 8. kapitole a pretože prestala v rovnakom čase ako zanechanie soboty, táto téma príhovoru Ježiša Krista je nám predstavená aj pod aspektom kliatby zastavenia tohto príhovoru za kresťana. množstvo bezvedomých obetí pohanského rímskeho „dňa slnka“; toto, a to najmä, po jeho klamlivej a zvodnej zmene názvu: „Nedeľa“: Pánov deň. Áno, ale od ktorého pána? Žiaľ! Ten nižšie.

Verš 4: „*Dym kadidla stúpala s modlitbami svätých z ruky anjela pred Bohom.*»

„*Parfémy*“, ktoré sprevádzajú „*modlitby svätých*“, symbolizujú príjemnú vôňu obety Ježiša Krista. Je to Jeho prejav lásky a vernosti, vďaka ktorému sú modlitby Jeho vyvolených prijateľné pre Jeho božský súd. V tomto verši si musíme všimnúť dôležitosť spojenia slov „*dym*“ a „*modlitby svätých*“. Tento detail bude použitý v Zj. 9:2 na označenie modlitieb falošných protestantských kresťanov, pretože nová situácia nastala v roku 1843.

Boh v tomto verši evokuje situáciu, ktorá panovala medzi apoštolským časom a prekliatym dátumom 7. marca 321. Pred opustením soboty Ježiš prijal modlitby vyvolených a prihováral sa za nich v jeho mene. Je to obraz učenia, ktorý znamená, že vertikálny vzťah medzi Bohom a jeho vyvolenými je zachovaný. Bude to tak dovtedy, kým budú svedčiť o vernosti jeho osobe a jeho učeniu pravdy, až do roku 321. V roku 1843 Ježišovo kňazstvo obnoví *všetku* svoju požehnanú činnosť v prospech vyvolených adventistických svätých. V rokoch 321 až 1843 však z jeho milosti profitovali reformátori, ako napríklad reformátori z *tyatirskej éry*.

Verš 5: „*A anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a hodil na zem. A ozvali sa hlasy, hromy, blesky a zemetrasenie.*»

Opísaná akcia je viditeľne násilná. Je to Ježiš Kristus na konci svojej príhovornej služby, keď príde čas konca času milosti. Úloha „*oltára*“ sa končí a „*ohň*“, obraz zmierujúcej smrti Ježiša Krista, je „*hodený na zem*“ a žiada trest od tých, ktorí ho podcenili a pre niektorých aj opovrhovali. Koniec sveta poznačený priamym Božím zásahom tu evokuje kľúčová formula zjavená v Zj.4:5 a 2M.19:16. Prehľad kresťanskej éry končí týmto „*adventistickým*“ príchodom Ježiša Krista.

Rovnako ako v prípade sabatu, téma nebeského príhovoru Ježiša Krista je prezentovaná pod aspektom kliatby jej súdu medzi rokmi 321 a 1843. Svätí, ktorí o nej spochybňujú Ducha, v Dan. 8:13, mali na to dobré dôvody. chciete poznať čas, kedy Ježiš Kristus prevezme „*večné*“ kňazstvo.

Poznámka : Bez spochybnenia predchádzajúcej interpretácie dáva zmysel druhé vysvetlenie. V tomto druhom výklade možno koniec témy o príhovore Ježiša Krista spájať s dátumom 7. marca 321, s okamihom, keď zanechanie sabatu kresťanmi viedlo Boha k hnevu, ktorý by odpykal Západ. Kresťanstvo prostredníctvom „*siedmich trúb*“, ktoré pochádzajú z verša 6, ktorý nasleduje.

Toto dvojité vysvetlenie je o to oprávnenejšie, že zanechanie sabatu má dôsledky až do konca sveta, v roku 2030, v roku, v ktorom Ježiš Kristus svojím slávnym viditeľným návratom navždy odstráni z rímskeho pápežského režimu a jeho posledného amerického Protestantská podpora, ich falošné tvrdenie, že mu slúžia a zastupujú ho. Ježiš potom opäť získa svoj titul „*Hlava*“ Cirkvi, ktorú si uzurpovalo pápežstvo. Skutočne, na rozdiel od verných vyvolených, padlí neveriaci kresťania budú ignorovať nariadenie Dan. 8:14 a jeho dôsledky až do konca sveta; čo ospravedľuje ich hrôzu, keď sa Ježiš vracia podľa učenia Zj.6:15-16. Pred rokom 2030 bude medzi rokmi 321 a 2029 vykonaných prvých šesť „*trúb*“: „*Šiestou trúbou*“, posledným varovným trestom pred konečným vyhladením, Boh veľmi prísne trestá vzbúrených kresťanov. Po tomto šiestom treste zorganizuje podmienky pre poslednú univerzálnu skúšku viery av tomto kontexte bude zjavené svetlo ohlasované a známe všetkým pozostalým. Tvárou v tvár preukázanej pravde potom vyvolení a padlí na základe svojho slobodného rozhodnutia pokročia tvárou v tvár hrozbe smrti k svojmu konečnému osudu, ktorým bude: večný život pre vyvolených, definitívna a absolútna smrť. pre padlých..

Verš 6: „*A sedem anjelov, ktorí mali pripravených sedem trúb, aby trúbili.*“

»

Z tohto verša nám Duch ponúka nový pohľad na kresťanskú éru, pričom témou je „*sedem trúb*“, teda „*sedem po sebe idúcich trestov*“, ktoré sa šírili po celej kresťanskej ére od 7. marca 321, roku, v ktorom bol „*hriech*“ bola oficiálne a **civilne** založená. Spomínam si, že v prológu Zjavenia 1 je samotný „*hlas*“ Krista už prirovnaný k zvuku „*trúbky*“. Tento nástroj používaný na varovanie ľudí v Izraeli nesie v sebe plný význam zjavenia Apokalypsy. Varovanie varuje pred pascami nastraženými nepriateľom.

Verš 7: „*Prvý zazvonil. A nastalo krupobitie a oheň zmiešaný s krvou, ktorý bol vrhnutý na zem. a tretina zeme bola spálená a tretina stromov bola spálená a bola spálená každá zelená bylina.*“

Prvý trest : bol vykonaný v rokoch 321 až 538 rôznymi inváziami takzvaných „*barbarských*“ národov do Rímskej ríše. Zvlášť si pamätám ľudí z „*Hunov*“, ktorých vodca Attila povedal, že je právom „*Božia metla*“. Pohroma, ktorá zapálila časť Európy; severná Galia, severné Taliansko a Panónia (Chorvátsko a západné Maďarsko). Jeho mottom bolo: Ó, aké slávne! "Tam, kde prechádza môj kôň, tráva nerastie späť." Jeho činy sú dokonale zhrnuté v tomto verši 7; nič nechýba, všetko je tam. „*Krúpy*“ sú symbolom devastácie úrody a „*oheň*“ je symbolom ničenia spotrebného materiálu. A samozrejme, „*krv preliata na zemi*“ je symbolom násilného zabíjania ľudských životov. Sloveso „*vrhnutý*“ označuje hnev Boha stvoriteľa, zákonodarcu a Spasiteľa, ktorý inšpiruje a riadi činnosť po „*hodení ohňa z oltára*“ vo verši 5.

Zároveň v 3M 26:14 až 17 čítame: „*Ale ak ma nebudete počúvať a nebudete robiť všetky tieto príkázania, ak budete pohrdať mojimi ustanoveniami a ak sa vašej duši zhnusí moje súdy, neplníte všetky moje príkázania a neporušujete moju zmluvu, potom vám urobím toto. Zošlem na teba hrôzu, útratu a horúčku, ktorá spôsobí, že tvoje oči ochabnú a tvoja duša bude trpieť; a nadarmo budeš siať svoje semená, tvoji nepriatelia ich zožerú. Obrátim svoju tvár proti tebe a*“

budeš porazený pred svojimi nepriateľmi; tí, čo ťa nenávidia, budú nad tebou vládnuť a ty utečieš bez prenasledovania. »

Verš 8: „ Zazvonil druhý. A niečo ako veľká **hora horiaca** ohňom bola hodená do mora; a tretina mora sa premenila na krv ,

Druhý trest : Kľúč k týmto obrazom je v Jer.51:24-25: „ *Odplatím Babylonu a všetkým obyvateľom Chaldejska všetko zlo, ktoré spôsobili Sionu pred vašimi očami, hovorí Jahveh. Hľa, som proti tebe, vrch skazy, hovorí Hospodin, ty, ktorý si zničil celú zem! Vystriem na teba ruku, zvalím ťa zo skál a spravím z teba horu ohňa.* » Práve v tomto verši 8 Duch evokuje rímsky pápežský režim pod jeho symbolickým názvom „*Babylon*“, ktorý sa objaví vo forme „*Babylon*“. veľký“ v Zj. 14:8, 17:5 a 18:2. „Oheň“ sa drží na jej osobnosti a evokuje to, čo ju pohltí pri návrate Krista a poslednom súde, ako aj to, čo používa na rozniecovanie nenávisť tých, ktorí ju schvaľujú a podporujú: európskych panovníkov a ich katolícke národy. .. Tu, ako v Danielovi, „*more*“ predstavuje ľudstvo zaoberajúce sa prorockým prikrytím; ľudskosť anonymných národov, ktoré v podstate zostali pohanské napriek zjavným kresťanským konverziám. Prvým dôsledkom nastolenia pápežského režimu v roku 538 bolo útočiť na ľudí, aby ich obrátili ozbrojenou vojenskou silou. Slovo „*hora*“ označuje silný geografický problém. Je to ten, ktorý je vhodný na definovanie pápežského režimu, ktorý, nepriateľ Boží, je však prebudený jeho Božou vôľou; to preto, aby sa zatvrdil náboženský život neverných kresťanov, čo má za následok prenasledovanie, utrpenie a smrť medzi nimi a mimo národov rôznych náboženstiev. Povinné náboženstvo je novinkou kvôli prestupovaniu svätej Božej soboty. Vďačíme mu za zbytočné masakry nútených konverzií, ktoré vykonal Karol Veľký, a za rozkazy krížových výprav namierených proti moslimským národom, ktoré začal pápež Urban II. všetko prorokované v tejto „*druhej trúbe*“.

Verš 9: „ *A tretina tvorov, ktoré boli v mori, ktoré mali život, zomrela a tretina lodí zahynula .*

Dôsledky sú univerzálne a budú trvať až do konca sveta. Slová „*more*“ a „*lode*“ nájdu svoj význam v stretoch s moslimami Stredozemného mora, ale aj s africkými a juhoamerickými národmi, kde vnútená dobyvateľská katolícka viera povedie k hrozným masakrom domorodého obyvateľstva.

Zároveň v 3M 26:18 až 20 čítame: „ *Ak ma napriek tomu neposlúchneš, potrestám ťa sedemkrát viac za tvoje hriechy. Zlomím pýchu tvojej sily, urobím tvoje nebo ako železo a tvoju zem ako bronz. Tvoja sila bude márne vyčerpaná, tvoja zem nevydá svoju úrodu a stromy zeme neprinesú svoje ovocie.* »V tomto verši Boh oznamuje náboženské zatvrdnutie, ktoré sa v kresťanskej ére uskutočňuje prechodom Ríma od pohanstva k pápežstvu. Všimnime si zaujímavosť, že pri príležitosti tejto zmeny rímska nadvláda opustila „Capitol“, aby dosadila pápežský úrad do Lateránskeho paláca nachádzajúceho sa presne na „Caelius“, teda na oblohe. Tvrdý pápežský režim potvrdzuje prorokované náboženské zatvrdnutie. Ovocie kresťanskej viery sa mení. Kristovu miernosť nahrádza agresivita a krutosť; a vernosť pravde sa mení na neveru a horlivosť pre náboženskú lož.

Verš 10: „Zazvonil tretí. A spadla z neba veľká hviezda horiaca ako fakľa; a padla na tretinu riek a na pramene vôd. »

Tretí tresť : Generované zlo sa zintenzívňuje a dosahuje svoj vrchol ku koncu stredoveku. Pokroky v mechanickej tlači podporili vydanie Svätej Biblie. Jeho čítaním volení predstavitelia objavujú pravdy, ktoré učí. Takto ospravedlňuje úlohu „dvoch svedkov“, ktoré jej Boh dáva v Zj. 11:3: „Dám svojim dvom svedkom moc prorokovať, oblečený vo vrecovine, na tisícdvestošesťdesiat dní. » Katolícka viera, ktorá uprednostňuje svoje vlastné náboženské dogmy, sa spolieha len na Bibliu, aby ospravedlňovala mená svätých, ktorých núti uctievať svojich poddaných. Pretože vlastníctvo Biblie odsudzuje a majiteľa vystavuje mučeniu a smrti. Práve objavenie biblickej pravdy ospravedlňuje obraz uvedený v tomto verši: „A z neba spadla veľká hviezda horiaca ako fakľa“. Oheň sa stále drží obrazu Ríma, ktorý tentoraz symbolizuje „veľká ohnivá hviezda“ ako „veľká horiaca hora“. Slovo „hviezda“ odhaľuje svoj nárok „osvetliť zem“ nábožensky podľa 1M 1:15; a to v mene Ježiša Krista, o ktorom ona tvrdí, že je obrazom skutočnej „pochodne“, nositeľa svetla, ku ktorému je prirovnaný v Apo.21:23. Stále je taká „skvelá“, ako keď začínala, ale jej prenasledujúci oheň sa zosilnil a prechádza zo stavu „horenia“ do stavu „horenia“. Vysvetlenie je jednoduché, odsudzované Bibliou, jej hnev je o to väčší, že je nútená otvorene sa postaviť proti Božím vyvoleným. Čo ho podľa Zj. 12:15-16 núti prejsť od stratégie prefikaného a klamlivého „hada“ k stratégii otvorene prenasledujúceho „draka“. Jeho protivníkmi nie sú len mierumilovní a poslušní Boží vyvolení, je tu tiež a predovšetkým pred ním falošný protestantizmus, viac politický ako náboženský, pretože ignoruje príkazy Ježiša Krista a berie zbrane, zabíja a masakrov toľko ako katolícky tábor. „Tretia riek“, teda časť obyvateľstva kresťanskej Európy, trpela katolíckou agresiou, rovnako ako „pramene vôd“. Vzorom týchto prameňov vôd je sám Boh podľa Jer.2:13: „Lebo môj ľud sa dopustil dvojitého hriechu: Opustili mňa, prameň živej vody, aby som si kopal cisterny, popraskané cisterny, ktoré nezadržiavajú vodu. » V množnom čísle v tomto verši Duch označuje ako „pramene vôd“ vyvolených sformovaných na Boží obraz. Ján 7:38 potvrdzuje: „Kto verí vo mňa, z toho potečú rieky živej vody, ako hovorí Písmo.“ » Tento výraz poukazuje aj na prax krstu detí, ktoré od narodenia bez konzultácie dostávajú náboženskú nálepku, ktorá z nich urobí subjekt nevyberanej náboženskej veci. Ako vyrastú, jedného dňa sa chopia zbraní a zabíjajú protivníkov, pretože to od nich vyžaduje ich náboženská etiketa. Biblia odsudzuje tento princíp, pretože hovorí: „Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený (Marek 16:16).

Verš 11: „Táto hviezda sa volá Palina; a tretia časť vôd sa zmenila na palinu a mnoho mužov zomrelo pri vodách, pretože zhorkli. »

V protiklade k čistej a smäd uhasiacej vode, ktorá označuje Bibliu, písané slovo Božie, je katolícke učenie prirovnávané k „paline“, horkému, toxickému a dokonca smrteľnému nápoju; je to opodstatnené, pretože konečným výsledkom tohto učenia bude oheň „druhej smrti posledného súdu“. Časť „tretina“ ľudí, je premenená prijatým katolíckym alebo falošne protestantským učením. „Vody“ sú ľudia aj biblické učenie. V 16. ^{storočí} ozbrojené protestantské skupiny zneužívali Bibliu a jej učenie a podľa tohto verša boli muži zabíjaní ľuďmi a falošným

náboženským učením. Je to preto, že ľudia a náboženské učenie zatrpkli. Vyhlásením, že „vody sa stali horkými“, Boh dáva odpoveď na obvinenie z „podozrenia zo žiarlivosti“, ktoré zostalo nevyriešené od Zj. 6:6 v 3. pečati. Potvrďuje, v čase, keď na to príde jeho písomné slovo, obvinenie z cudzoložstva, ktoré vznáša proti Zhromaždeniu od 7. marca 321, ktoré predchádzalo času oficiálneho cudzoložstva nábožensky pomenovaného Pergamum v Apo. 2:12 pre 538.

Zároveň čítame v 3M 26:21-22: „Ak sa mi budeš vzoprieť a nebudeš ma počúvať, budem ťa biť sedemkrát viac podľa tvojich hriechov. Pošlem proti tebe poľnú zver, ktorá ťa okradne o tvoje deti, zničí tvoj dobytok a zníži ťa na pár; a tvoje cesty budú pusté.“ » Paralelné štúdium 26. knihy Mojžišovej a 3. trúby zo Zjavenia odhaľuje súd, ktorý Boh vykonáva na začiatku doby reformácie. Jeho skutoční vyvolení zostávajú pokojní a rezignovaní, akceptujú smrť alebo zajatie ako skutočných mučeníkov. Okrem ich vznešeného príkladu však vidí len kruté „šelmy“, ktoré sa navzájom konfrontujú najčastejšie z osobnej hrdosti a zabíjajú ľudí zúrivosťou mäsožravých divých zvierat. Táto myšlienka nadobudne formu v Zj. 13:1 a 11. Je to vyvrcholenie času, keď v norme utrpenia je Vyvolený vedený „na púšť“ (= skúška) v Zj. 12:6 - 14 s napísanými biblickými „dvoma svedkami“ „Božími zo Zj.11:3. Netolerantná vláda pápežstva prorokovaná na 1260 rokov sa skončí.

Verš 12: „Zazvonil štvrtý. A bola udretá tretina slnka a tretina mesiaca a tretina hviezd, takže tretina sa zatmila a deň stratil tretinu svojho svetla a podobne aj noc.“ »

Štvrtý trest : Duch tu zobrazuje „veľké súženie“ ohlásené v Zj.2:22. V symboloch nám odhaľuje svoje účinky: čiastočne je zasiahnuté „slnko“, symbol Božieho svetla. Čiastočne bol zasiahnutý aj „mesiac“, symbol náboženského tábora temnoty, ktorý sa v roku 1793 týkal pokryteckých katolíkov a protestantov. Pod symbolom „hviezdy“ je jednotlivo zasiahnutá aj časť kresťanov povolanych osvietiť zem. Kto potom môže zasiahnuť pravé a falošné kresťanské náboženské svetlo? Odpoveď: ideológia ateizmu považovaná za veľké svetlo doby. Jeho svetlo zatieni všetky ostatné. Spisovatelia, ktorí píšu knihy na túto tému, sú vysoko uznávaní a sami sa nazývajú „osvietenci“, ako napríklad Voltaire a Montesquieu. Toto svetlo však ničí najprv ľudské životy v reťazi, prelievajúc potoky krvi. Po hlave kráľa Ľudovíta XVI. a hlave jeho manželky Márie-Antoinetty padli pod gilotínu revolucionárov tí praktizujúci katolíci a protestanti. Tento akt božskej spravodlivosti neospravedlňuje ateizmus; ale účel svätí prostriedky a Boh môže tyranov zvrhnúť len tak, že im postaví proti sebe nadradenejšiu, mocnejšiu a silnejšiu tyranu. „Sila a sila“ je Pánova v Zj.7:12.

Zároveň v 3M 26:23 až 25 čítame: „Ak ťa tieto tresty nenapravia a ak sa mi vzoprieš, aj ja sa ti vzopriem a sedemkrát ťa udriem za tvoje hriechy. **Privediem proti tebe meč, ktorý pomstí moju zmluvu** ; Keď sa zhromaždíte vo svojich mestách, pošlem na vás mor a budete vydaný do rúk nepriateľa.“. „Meč, ktorý pomstí moje spojenectvo“ je skutočne úlohou, ktorú Boh dal francúzskemu národnému ateistickému režimu tým, že mu odovzdal hlavy vinné z duchovného cudzoložstva spáchaného proti nemu. Ako mor veršov, aj tento ateistický režim inicioval princíp masových poprav, takže včerajší kati sa stali zajtrajšími obeťami.

Podľa tohto princípu sa zdalo, že tento pekelný režim pravdepodobne pohltí celé ľudstvo smrťou. Preto mu Boh dá meno „*priepasť*“, „*šelma, ktorá vystupuje z priepasti*“, v Zj. 11:7, kde rozvíja svoju tému. Je to preto, že v 1M 1:2 toto meno označuje zem bez života, bez formy, chaotickú a ktorú by z dlhodobého hľadiska systematické ničenie vykonávané ateistickým režimom reprodukovalo. Ako príklad nájdeme osud katolíckej a monarchistickej Vendée, ktorú revolucionári premenovali na „*Venge*“, ktorých projektom bolo urobiť z nej pustú a neobývanú krajinu.

Verš 13: „*Pozrel som sa a počul som orla letiaceho uprostred neba, ktorý mocným hlasom hovoril: Beda, beda, beda tým, čo bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúb troch anjelov, ktorý zazvoní!*»

Francúzska revolúcia mala vražedné účinky, ale dosiahla Bohom požadovaný cieľ. Skončilo to s náboženskou tyraniou a po nej zavládla tolerancia. Toto je čas, keď podľa Zj. 13:3 bolo *katolícke „morské zviera“* „*zranené na smrť, ale uzdravené*“ kvôli mocnej autorite *napoleonského „orla“*, prezentovaného v tomto verši, ktorý ho rehabilitoval prostredníctvom svojho konkordátu. „... *orol letiaci uprostred neba*“ symbolizuje vrchol nadvlády cisára Napoleona¹. Rozšíril svoju nadvládu nad všetkými európskymi národmi a neuspel proti Rusku. Tento výber nám ponúka veľkú presnosť pri datovaní udalostí, navrhuje sa teda obdobie 1800 až 1814. Obrovské dôsledky tejto vlády predstavujú solídne meradlo, ktoré tak ospravedlňuje príchod k kľúčovému dátumu Daniela 8:14, 1843. Tento dôležitý režim v dejinách krajiny Francúzska sa stáva, pre Boha, nositeľom hrozného oznámenia, pretože po ňom vstúpi všeobecná kresťanská viera do času, keď ju zasiahnu Bohom traja veľkí „*nešťastia*“. Trikrát opakované, ide o dokonalosť „*nešťastia*“; pretože vstupujeme do roku 1843, ako učí Zj. 3:2, Boh od kresťanov, ktorí si nárokujú spásu Ježiša Krista, vyžaduje, aby konečne dokončili reformáciu začatú od roku 1170, kedy Pierre Valdo úplne obnovil biblickú pravdu a vytvorili „*dokonalú diela*“; táto dokonalosť je vyžadovaná v Zj. 3:2 a nariadením z Daniela 8:14. Dôsledky jej vstupu do aplikácie sa tu prejavujú vo forme troch veľkých „*nešťastí*“, ktoré teraz budeme študovať samostatne. Chcel by som ešte raz podotknúť, že toto obdobie náboženského mieru robí paradoxne veľkým „*nešťastím*“, je dedičstvo francúzskeho národného ateizmu, ktoré preniká a bude až do konca sveta prenikať do mysle západných ľudí. To im nepomôže uskutočniť reformy požadované Bohom od roku 1843. Ale už „*šiesta pečať*“ zo Zj. 6:13 ilustrovala prvé z týchto „*nešťastí*“ obrazom „*padajúcich hviezd*“ v porovnaní s „*zelené figy*“, teda neprijali úplné duchovné dozrievanie požadované Bohom od roku 1843. A nebeské znamenie Božieho varovania bolo dané 13. novembra 1833 popri navrhovanom čase vyhlásenia veľkej trojky. „*nešťastia*“ študovaného verša.

Duch vo svojom zjavení evokuje výraz „*obyvatelia zeme*“, aby označil ľudí, na ktorých sa zameriava veľká trojka. *prorokovali „nešťastia“*. Keďže sú odrezaní od Boha a oddelení svojou neverou a hriechom, Duch ich spája so „*zemou*“. Naproti tomu Ježiš označuje svojich skutočných verných vyvolených výrazom „*občania nebeského kráľovstva*“; ich vlasťou nie je „*zem*“, ale „*nebo*“, kde im Ježiš „*pripravil miesto*“ podľa Jána 14:2-3. Takže zakaždým, keď je v

Apokalypse citovaný tento výraz „obyvatelia zeme“, má to označovať spurné ľudstvo oddelené od Boha v Ježišovi Kristovi.

Zjavenie 9: 5. a 6. trúba
„prvé“ a „druhé veľké nešťastie“

Piata trúbka : „prvé veľké beda“
pre protestantov (1843) a adventistov (1994)

Poznámka : Pri prvom čítaní táto téma „piatej trúby“ predstavuje v symbolických obrazoch súd, ktorý Boh vykonáva nad protestantskými náboženstvami, ktoré sa od jari 1843 dostali do hanby. Prináša však ďalšie učenia, ktoré potvrdzujú prorocké oznámenia dané *naša* sestrou adventistov siedmeho dňa, pani Ellen Gould White, ktorú si Ježiš vybral za svojho posla. Jeho prorocké dielo zvlášť osvetlilo čas poslednej poslednej skúšky viery; jeho predpovede budú potvrdené v tejto správe. Naša sestra však nevedela, že Boh naplánoval tretie adventistické očakávanie na testovanie samotnej cirkvi adventistov siedmeho dňa. Toto tretie očakávanie určite neprijalo verejný vývoj predchádzajúcich dvoch, ale veľkosť nových zjavených právd, ktoré sú s ním spojené, kompenzuje túto zjavnú slabosť. To je dôvod, prečo, po skúške Ježišom Kristom v rokoch 1983 až 1991 vo Valence-sur-Rhône vo Francúzsku a na Mauríciu, po odmietnutí jeho

posledných prorockých svetiel, oficiálne inštitucionálne učenie adventizmu bolo „zvracané“ Spasiteľom duší v roku 1994, dátum vytvorený použitím prorockých „*piatich mesiacov*“ veršov 5 a 10 tejto kapitoly 9. To je dôvod, prečo sa v druhom čítaní tento obrazový rozsudok, ktorý vykonal Pán proti rôznym aspektom protestantskej viery, vzťahuje na inštitucionálny adventizmus siedmeho dňa upadol do apostázy, a to prostredníctvom odmietnutia božského prorockého svetla; a to aj napriek varovaniu Ellen G. Whiteovej v kapitole „popieranie svetla“ svojej knihy adresovanej adventistickým učiteľom „Evanjelická služba“. V roku 1995 oficiálne spojenectvo adventizmu s protestantizmom potvrdilo Bohom prorokovaný spravodlivý súd. Všimnite si skutočnosť, že tieto dva pády majú rovnakú príčinu: odmietnutie a pohrdanie prorockým slovom, ktoré navrhol Boh, služobníkom, ktorého si na túto úlohu vybral.

„*Nešťastie*“ je hodina zla, ktorého podnecovateľom a inšpirátorom je Satan, Ježišov nepriateľ a jeho vyvolení svätí. Duch nám v obrazoch zjaví, čím sa stane učeník Ježiša Krista, keď ho zavrhne, aby bol vydaný diablove; čo potom predstavuje skutočne veľké „*nešťastie*“.

Verš 1: „*Piaty zazvonil. A videl som hviezdu, ktorá spadla z neba na zem. Bol mu daný kľúč od priepasti* ,

„*Piate*“, ale veľké varovanie je adresované Kristovým vyvoleným oddeleným od roku 1844. „*Hviezda, ktorá spadla z neba*“ nie je „*hviezda*“ „*Absint*“ z predchádzajúcej kapitoly, ktorý „nepadol“, „*na tam zem*“, ale „*na THE riek A THE zdrojov vôd*“. Je to obdobie „*Sard*“, keď Ježiš pripomína, že „*drží vo svojich rukách sedem hviezd*“. Za svoje „*skutky*“ vyhlásené za „*nedokonané*“ zhodil Ježiš „*hviezdu*“ protestantského posla na zem.

Utrpenie adventistov bolo poznačené na jar roku 1843 koncom prvého očakávania návratu Ježiša Krista. Druhé čakanie na tento návrat sa skončilo 22. októbra 1844. Až na konci tejto druhej skúšky dal Boh víťazom poznanie a prax svojej svätej soboty sabatu. Tento sabat potom prevzal úlohu „*pečate Božej*“, ktorá je citovaná vo verši 4 tejto kapitoly 9. Pečatenie jeho služobníkov sa preto začalo po skončení druhej skúšky, na jeseň roku 1844. nasleduje: výraz „*ktorý padol*“ sa vzťahuje na dátum jari 1843, termín dekrétu Dan. 8:14 a koniec prvého adventistického procesu, v protiklade s tým z jesene 1844, ktorý označuje začiatok zapečatenia vybraní víťazi a téma témy tejto „*piatej trúbky*“, ktorej cieľom pre Boha je odhaliť pád protestantskej viery a adventizmu, ktorý s ním uzavrie spojenectvo po roku 1994, predpovedanom konci „*päť mesiacov*“ . vo veršoch 5 a 10. Kým teda „*päť mesiacov*“ tejto témy začína na jeseň roku 1844, kontext začiatku pečatenia, v hlavnej téme, protestantská viera „upadla“ pred týmto dátumom, od r . jar 1843. Potom vidíme, ako Božie zjavenie presne rešpektuje dosiahnuté historické fakty. Oba dátumy 1843 a 1844 majú špecifickú úlohu.

Protestantská viera, opustená Ježišom, ktorý ju odovzdal diablove, upadla do katolíckej „*studne*“ alebo „*hlbín Satana*“, ktoré samotní reformátori odsudzovali v čase reformácie v Zj. 2:24. Jemne, keď hovorí, že padá „*na zem*“, Duch potvrdzuje identitu protestantskej viery symbolizovanú slovom „*zem*“, ktoré pripomína jej odchod z katolicizmu nazývaného „*more*“ v Zj. 13 a 10:2. V posolstve „*Filadelphia*“ Ježiš predstavuje „*dvere*“, ktoré sú otvorené alebo

zatvorené. Tu im kľúč otvára úplne inú cestu, pretože im umožňuje prístup k „*priepasti*“ symbolu miznutia života. Toto je hodina, keď sa pre nich „*svetlo stáva tmou*“ a „*tma sa stáva svetlom*“. Prijímajúc ako dedičstvo princípy republikánskych filozofických myšlienok, strácajú zo zreteľa skutočnú svätosť viery očistenú krvou Ježiša Krista. Všimnime si presnosť „*bola mu daná*“. Kto takto dáva každému podľa jeho skutkov, je Ježiš Kristus, božský Sudca. Lebo on je aj strážcom kľúčov; „*klúč Dávidov*“ pre požehnaných vyvolených v rokoch 1873 a 1994 podľa Zj. 3:7 a „*klúč od bezodnej jamy*“ pre padlých v rokoch 1843 a 1994.

Verš 2: „*A otvorila priepasť. A zo studne vystupoval dym ako dym z veľkej pece; a slnko a vzduch boli zatemnené dymom zo studne.*»

Protestantská viera mení pána a osud a menia sa aj jej diela. Pristupuje tak k nezávideniahodnému osudu, keď bude musieť podstúpiť zničenie posledného súdu „*ohňom*“ „*druhej smrti*“, ktorá bude spomenutá v Zj. 19:20 a 20:10. Tento „*oheň*“ posledného súdu bude predstavovať „*jazero ohňa a síry*“ a bude „*veľkou pecou*“, ktorá ohrozuje previnilcov Božích prikázaní od ich vyhlásenia na vrchu Sinaj podľa 2M 19:18: *Vrch Sinaj bol celý v dyme, pretože tam zostúpil Pán uprostred ohňa; tento dym stúpil ako dym z pece a celá hora sa prudko triasla.*» Duch potom využíva kinematografickú techniku zvanú „*flashback*“, flashback, ktorý odhaľuje diela vytvorené ešte zaživa, padlí slúžili diablove. Slovo „*dym*“ tu má dvojaký význam: význam ohňa „*veľkej pece*“, o ktorom čítame v Zj. 14:11: „*A dym ich múk stúpa na veky vekov; a nemajú odpočinku vo dne ani v noci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a ktokoľvek prijíma znamenie jej mena*“, ale aj znamenie „*modlitieb svätých*“ podľa Zj. 5:8, tu sú tí falošných svätých. Pretože hojná náboženská aktivita prejavujúca sa modlitbami ospravedľňuje tieto slová, ktoré mu Ježiš adresoval v *Sardách* v roku 1843: „*Považuješ sa za živého; a si mŕtvy.*“ Smrť a dvakrát mŕtva, pretože navrhovaná smrť je „*druhá smrť*“ „*posledného súdu*“. Táto náboženská činnosť klame každého okrem Boha a jeho vyvolených, ktorých osvieti. Tento rozšírený podvod je „*hoax*“, ako hovorí moderný svet. A je to skutočne myšlienka opojenia, ktorú Duch navodzuje obrazom „*dymu*“, ktorý sa šíri vo „*vzduchu*“ až po zatemnenie „*slnka*“. Ak je to druhé symbolom pravého božského svetla, to „*vzduch*“ označuje rezervovanú doménu diabla, nazývaného „*knieža moci vzduchu*“ v Ef.2:2 a ktorého Ježiš nazýva „*knieža*“. *tohto sveta*“ v Jánovi 12:31 a 16:11. Vo svete je cieľom dezinformácií skrývať pravdy, ktoré musia zostať utajené. Na náboženskej úrovni je to to isté: pravda je len pre vyvoleného. Násobenie protestantských skupín malo v skutočnosti účinnosť maskovať existenciu viery adventistov siedmeho dňa; to až do roku 1995, kedy ju prijali do svojich radov pre jej „*veľké nešťastie*“. V tejto novej duchovnej situácii sa stanú obeťami *druhej smrti*, ktorá premení povrch zeme na ohnivú *pec*. Posolstvo je desivé a môžeme pochopiť, prečo ho Boh neponúkol jasne. Je vyhradený pre vyvolených, aby pochopili, akému osudu unikli.

Verš 3: „*Kobylky vyšli s dymom a rozptýlili sa po zemi; a bola im daná sila ako sila škorpiónov zeme.*»

Modlitby symbolizované „*dymom*“ pochádzajú z úst a myslí padlých protestantov, teda mužov a žien symbolizovaných „*kobylkami*“ pre ich veľký

počet. V skutočnosti je to množstvo ľudských stvorení, ktoré padlo v roku 1843 a pripomínam vám, že v roku 1833, desať rokov predtým, dal Pán predstavu o tomto množstve „pádom hviezd“, ktorý sa uskutočnil v noci 13. , 1833 medzi polnocou a 5. hodinou ráno, podľa historických svedectiev očitých svedkov. Výraz „ *na zemi* “ má opäť dvojitý význam pozemského rozšírenia a protestantskej identity. Kto má rád pustošenie a devastáciu „ *kobyliiek* “? Nie farmári a Boh už nemá rád veriacich, ktorí Ho zrádzajú a spolupracujú s protivníkom na zničení Jeho úrody vyvolených, preto sa na nich vzťahuje tento symbol. Potom, v Ezechielovi 2, tejto krátkej kapitole s 10 veršmi, je slovo „ *rebel* “ citované 6-krát na označenie židovských „ *vzbúrencov* “, s ktorými Boh zaobchádza ako s „ *trňmi, trňmi a trňmi a škorpiónmi* “. Tu sa tento výraz „ *škorpión* “ týka protestantských rebelov. V 3. verši narážka na jeho moc pripravuje použitie najdôležitejšieho jemného symbolu. Sila „ *škorpiónov* “ je smrteľne bodnúť svoje obeť žihadlom ich „ *chvostu* “. A toto slovo „ *chvost* “ nadobúda základný význam v božskej myšlienke zjavenej v Izaiášovi 9:14: „ *prorok, ktorý učí lži, je chvost* “. Zvieratá používajú svoje „ *chvosty* “ na odháňanie a bičovanie múch a iného parazitického hmyzu, ktorý ich obťažuje. Tu nájdeme obraz falošnej „ *prorokyne Jezábel* “ ktorý trávi čas hanobením a spôsobovaním utrpenia Bohu a jeho oklamaným neverným služobníkom. Prax dobrovoľného bičovania na odčinenie hriechu je tiež súčasťou učenia katolíckej viery. V Zjavení 11:1 Duch potvrdzuje toto porovnanie použitím slova „ *trstina* “, ktorému kľúč Izaiáš 9:14 dáva rovnaký význam ako slovo „ *chvost* “. Tento obraz pápežskej cirkvi platí od roku 1844 aj pre padlých protestantských veriacich, ktorí sa stali prorokmi pre Boha, ktorí učia lži, alebo falošnými prorokmi. Navrhované slovo „ *chvost* “ bude jasne citované vo verši 10.

Konštrukcia očakávania 3. ^{adventistov} **(tentokrát od siedmeho dňa)**

Verš 4: „ *Bolo im povedané, aby neškodili tráve zeme ani žiadnej zeleni, ani žiadnemu stromu, ale iba tým, ktorí nemajú na čele Božiu pečat'* . »

Tieto „ *kobyľky* “ nezožierajú zeleň, ale škodia ľuďom, ktorí nie sú chránení „*pečat'ou Božou* “. Táto zmienka o „ *pečate Božej* “ potvrdzuje kontext doby, o ktorej sa už hovorí v Zj. Posolstvá sú teda paralelné, kapitola 7 týkajúca sa vyvolených zapečatených a kapitola 9, padlých opustených. Pripomínam vám, že podľa Mt 24:24 nie je možné zviest' autentických vyvolených. Falošní proroci sa preto navzájom klamú.

Presnosť „ *pečat' Božia na čele* “, označuje začiatok pečatenia vyvolených adventistických služobníkov Božích 23. októbra 1844. Podrobnosti sú uvedené tesne pred citáciou prorockého obdobia „*päť mesiacov*“ . nasledujúci verš; trvanie 150 reálnych rokov, ktoré bude založené na tomto dátume.

Verš 5: „ *Nebolo im dané zabiť ich, ale **päť mesiacov** trýzniť ; a trápenie, ktoré spôsobili, bolo ako trápenie spôsobené škorpiónom, keď bodne človeka.* »

Božie poslanstvo spája na svoj obraz činy uskutočnené v rôznych časoch; čo mátie a sťažuje obrazovú interpretáciu. Ale po pochopení a prijatí tejto techniky sa poslanstvo stáva veľmi jasným. Tento verš 5 bol základom môjho oznámenia o návrate Ježiša Krista na rok 1994. Nachádzame tam vzácnych prorockých „*päť mesiacov*“, ktoré počnúc rokom 1844 umožňujú stanoviť dátum 1994. Avšak na uskutočnenie projektu Boha som si absolútne musel spojiť slávny návrat Ježiša Krista s týmto dátumom. Takto, čiastočne zaslepený presnosťou v texte, ktorá by túto nádej znemožnila, som vytrval v smere, ktorý si želal môj Stvoriteľ. V skutočnosti sa v texte uvádza: „*Nebolo im dané ich zabiť, ale päť mesiacov mučiť*“. Objasnenie „*nie ich zabiť*“ neumožnilo tému „*6 trúbka*“, monštruózna vražedná vojna, v čase, na ktorý sa vzťahuje „*5 trúbka*“; čas 150 skutočných rokov. Ale vo svojej dobe bol William Miller už čiastočne zaslepený, aby vykonal Bohom želaný čin; objaviť chybu, ktorá nám umožňuje oživiť nádej na Kristov návrat na jeseň roku 1844; falošná chyba, pretože počítačné výpočty z jari 1843 sú dnes potvrdené v našich najnovších výpočtoch. Vôľa a moc Božia sú suverénne a našťastie pre jeho vyvolených nič a nikto nemôže brániť jeho projektu. Faktom je, že tento omyl ohlásenia viedol oficiálny adventizmus k tomu, aby v roku 1991 demonštroval postoj opovrhnutia voči nádeji na návrat Ježiša Krista ohlásenej na rok 1994. A najhoršie pre adventistov je, že boli zbavení posledného prorockého svetla, ktoré osvetľuje v celom rozsahu 34 kapitol kníh Daniel a Zjavenie, o čom dnes môže mať každý dôkaz prečítaním tohto dokumentu. Tým sú zbavení aj ďalších nových svetiel, ktoré mi Boh dal od jari 2018 o svojom zákone a o návrate Krista, ktorý sa vráti, už vieme, na jar 2030; a to na nových základoch oddelených od prorockej konštrukcie Daniela a Zjavenia. Medzi rokmi 1982 a 1991 bolo pre mňa tých *päť mesiacov* spojených s činnosťou falošných prorokov, ktorá mala pokračovať až do návratu Ježiša Krista. Presvedčený touto úvahou, navyše opodstatnenou, som nevidel časové obmedzenie uložené zákazom „*zabíjania*“. A v tom čase dátum 1994 predstavoval rok 2000 skutočného narodenia Ježiša Krista. Dodávam, že nikto predom mnou neidentifikoval príčinu mojej chyby; čo potvrdzuje uskutočnenie v súlade s Božou vôľou. Obráťme teraz svoju pozornosť na objasnenie „*ale trápiť ich päť mesiacov*“. Vzorec je mimoriadne zavádzajúci, pretože predmetné „*muky*“ obete netrpia počas prorokovaných „*päť mesiacov*“. „*Múky*“, na ktoré sa Duch zmieňuje, budú uvalené na padlých pri poslednom súde, kde ich spôsobí spálenie „*ohnivého jazera*“, trest „*druhej smrti*“. Toto „*mučenie*“ je oznámené v poslanstve tretieho anjela zo Zj. 14:10-11, ktoré predchádzajúci verš vyvolal citovaním „*dymu*“ „*ich múk*“; poslanstvo, ktoré adventisti dobre poznajú, pretože tvorí prvok ich univerzálneho poslania. Keďže Duch vopred pozná pád tohto oficiálneho adventizmu, v tomto poslanstve jemne hovorí: „*Aj on bude piť víno Božieho hnevu naliate nezmiešané do kalicha jeho hnevu a bude mučený v ohni a sírou pred svätých anjelov a pred Baránkom*“. Toto objasnenie „*aj on*“ sa postupne zameriava na protestantskú vieru, potom na oficiálny neveriaci adventizmus odmietnutý v roku 1994 samotným Ježišom Kristom. Od tohto dátumu, ako potvrdenie svojej kliatby, sa tento nový „*rebel*“ pripojil k ekumenickej aliancii, ktorá spája katolíkov a protestantov, ktorí sú už odrezaní od Boha. Ale pred pádom oficiálneho adventizmu sa na padlých protestantov vzťahovala formulka „*aj on*“, pretože po páde v roku 1844 by teraz

zdieľali osud katolíkov, pravoslávnych a falošných Židov. V skutočnosti sa „*aj on*“ týka všetkých nekatolíkov, ktorí si ctia Rímsku katolícku cirkev tým, že vstúpili do jej ekumenickej aliancie a ctili si nariadenia Konštantína I.: jeho ^{nedeľný} a narodeninový „deň slnka“ (Vianoce dňa 25. decembra). Tým, že si zvolil formu jednotného čísla „*aj on*“, namiesto množného čísla „aj oni“, nám Duch pripomína, že náboženská voľba je individuálnou voľbou, ktorá robí človeka zodpovedným, ospravedlňuje alebo vyvoláva pocit viny voči Bohu, jednotlivcovi. a nie komunita; ako „*Noe, Daniel a Jób*“, ktorí *by nezachránili synov ani dcéry*“ podľa Ezech. 14:18.

Muky druhej smrti posledného súdu

Verš 6: „*V tých dňoch budú ľudia hľadať smrť a nenájdu ju; budú túžiť zomrieť a smrť od nich utečie.*»

Myšlienky plynú veľmi logicky. Keď Duch práve vyvolal „*muky druhej smrti*“, v tomto verši 6 prorokuje o dňoch jeho uplatňovania, ktoré nastanú na konci 7. ^{tisícročia}, zamerané na výraz „*v tých dňoch*“. Potom nám odhaľuje špecifiká tohto mimoriadne hrozivého konečného trestu. „*Ľudia budú hľadať smrť, ale nenájdu ju; budú túžiť zomrieť a smrť od nich utečie.*“ Ľudské bytosti nevedia, že vzkriesené telo bezbožných bude mať vlastnosti veľmi odlišné od vlastností dnešných telesných tiel. Za ich konečný trest Boh Stvoriteľ znovu vytvorí ich život tak, že ho uschopní pokračovať vo vedomom stave až do zničenia ich posledného atómu. Ďalej bude dĺžka utrpenia prispôbená individuálne pre každého jednotlivca v závislosti od rozsudku vyneseného o jeho individuálnej vine. Marek 9:47-48 potvrdzuje týmito slovami: „... *aby boli uvrhnutí do pekla, kde ich červ nezomiera a oheň nehasne.*» Treba si tiež uvedomiť, že protestantská viera zdieľa s katolíckou cirkvou mnoho falošných náboženských dogiem, okrem nedele, prvého dňa zasväteného odpočinku, existuje viera v nesmrteľnosť duše, ktorá vedie protestantov k viere v tzv. o existencii pekla, ktorú učia katolíci. Katolícka hrozba pekla, kde sú zatratení večne mučení v ohni, hrozba, ktorá jej vystavila všetkých panovníkov kresťanských krajín, mala teda trochu pravdy, no predovšetkým veľa klamstva. Pretože po prvé, peklo pripravené Bohom nadobudne tvar až na konci „*tisíc rokov*“ nebeského súdu nad bezbožnými svätými. A po druhé, utrpenie nebude večné, aj keď dlhé, v porovnaní so súčasnými pozemskými podmienkami. Medzi tými, ktorívidia smrť utekať pred nimi, budú stúpenci a horliví obhajcovia pohanskej gréckej dogmy o nesmrteľnosti duše. Boh im tak ponúkne skúsenosť predstaviť si, aký by bol ich osud, keby ich duša bola skutočne nesmrteľná. Ale predovšetkým sú to uctievači „*dňa nepremoženého slnka*“, ktorí sa stretnú so svojím božstvom; samotná zem, ktorá ich niesla, sa stala „*slnkom*“ splynutím magmy ohňa a síry.

Smrteľný klamlivý vzhľad

Verš 7: „*Tieto kobyľky boli ako kone pripravené do boja; Na ich hlavách boli koruny ako zlato a ich tváre boli ako tváre ľudí.*»

Verš 7 svojimi symbolmi ilustruje plán činnosti padlého protestantského tábora. Náboženské skupiny (*kone*) sa zhromažďujú na duchovný „*boj*“, ktorý sa dosiahne až na konci milosti, ale konečný cieľ je tam. Táto bitka dostáva názov

„ *Armagedon* “ v Zj. 16:16 . Potom je vhodné si všimnúť naliehanie Ducha na jeho porovnanie s realitou vecí; čo robí znásobením používania výrazu „ *ako* “. Toto je jeho spôsob, ako popierať nepravdivé tvrdenia dotknutých veriacich ľudí. Všetko je len klamlivé zdanie: „ *koruna* “ zasľúbená víťazovi viery a samotná viera (*zlato*), *ktorá má len „ podobnosť “* s pravou vierou. „ *Tváre* “ týchto falošných veriacich sú samy o sebe klamlivé, pretože jediné, čo im zostalo, je ľudský vzhl'ad. Kto vysloví tento súd, skúma opraty a srdcia. Pozná tajné myšlienky ľudských bytostí a zdieľa svoju víziu reality so svojimi vyvolenými.

Verš 8: „ *Mali vlasy ako vlasy žien a ich zuby boli ako zuby levov.* »

Podľa 1Kor. 11:15, ženské vlasy slúžia ako závoj. A úlohou závoja je skryť tvár, identitu zahaleného subjektu. Tento verš 8 odsudzuje prostredníctvom svojich symbolov zavádzajúci vzhl'ad kresťanských náboženských skupín. Preto majú vonkajší vzhl'ad (*vlasy*) kostolov (*ženy* , v Ef. 5:23-32), ale ich duchovia sú oživovaní zúrivosťou (*zubami*), „ *levov* “. Lepšie chápeme, prečo majú ich tváre len ľudský vzhl'ad. Nie nadarmo ich Ježiš prirovnáva k levom. Pripomína tak stav mysle rímskeho ľudu, ktorý vo svojich arénach nechal zožrať prvých kresťanov levmi. A toto prirovnanie je oprávnené, pretože na konci sveta budú chcieť opäť usmrtiť posledného pravého vyvoleného Ježiša Krista.

Verš 9: „ *Mali panciere ako železné panciere a zvuk ich krídel bol ako zvuk vozov s mnohými koňmi, ktoré bežali do boja.* »

Tento verš sa zameriava na falšovanie pandémie pravého vojaka Ježiša Krista, ktorý nosí „ *pancier* “ spravodlivosti (Ef. 6:14), ale tu je táto spravodlivosť tvrdá ako „ *železo* “ už symbol rímskej ríše Daniel. „ *Kobyľky* “ vydávajú hluk „ *svojimi krídlami* “, keď sú aktívne. Porovnanie, ktoré prichádza, sa teda týka konania. Nasledujúce vysvetlenie potvrdzuje spojenie s Rímom, ktorého preteky vozov s „ *niekoľkými koňmi* “ potešili Rimanov na ich okruhoch. Na tomto obrázku „ *mnoho koní* “ znamená: niekoľko náboženských skupín sa zhromaždilo, aby ťahali rímsky „ *voz* “, *aby oslávili autoritu Ríma*; Rím, ktorý vedel, ako zmanipulovať iných náboženských vodcov, aby si ich podrobil svojimi zvodmi. Takto Duch sumarizuje pôsobenie povstaleckého tábora. A toto zhromaždenie v prospech Ríma ich pripravuje na posledný „ *armagedonský boj* “ namierený proti odporcom nedele, verným pozorovateľom soboty posvätenej Bohom a nevedome proti Kristovi, ich Ochrancovi Ochrancovi.

Verš 10: „ *Mali chvosty ako škorpióny a žihadlá a v ich chvostoch bola sila ubližovať ľuďom päť mesiacov.* »

Tento verš odkrýva závoj verša 3, kde bolo slovo „ *chvost* “ navrhnuté pod názvom „ *silá škorpiónov* “. Je citovaný jasne, hoci jeho význam nie je jasný tomu, kto ho nehľadá v Izaiášovi 9:14. Toto nie je môj prípad, takže si spomínam na tento dôležitý kľúč: „ *prorok, ktorý učí lži, je chvost* “. Kódované poslanstvo objasňujem v týchto pojmoch: tieto skupiny mali lživých (*chvosty*) a vzbúrené (*škorpióny*) prorokov a lživé jazyky (žihadlá), a práve v týchto falošných prorokoch (*chvosty*) mala *moc ubližovať* aj ľuďom, zviest' ich a presvedčiť ich, aby si ctili Rímsku nedeľu 150 rokov (*päť mesiacov*) náboženského pokoja zaručeného Bohom; ktorý ich neodstrániteľne vystavuje „ *mukám druhej smrti* “ posledného súdu na konci 7. tisícročia . Keď si pomyslím, že zástupy nevidia

dôležitosť dňa odpočinku! Ak by uverili v toto dekodované zjavené poslanstvo, zmenili by názor.

Verš 11: „ *Mali za kráľa anjela priepasti, ktorý sa po hebrejsky volá Abaddon a po grécky Apollyon.* »

Čoraz presnejšie, Božie obvinenie dosahuje svoj vrchol: tieto náboženské skupiny majú za kráľa Satana „ *anjela priepasti* “ ktorí budú spútaní v pustatine na „ *tisíc rokov* “ podľa Zj. 20:3. Slovo „ *hlboko* “ v 1M 1:2 sa vzťahuje na zem predtým, než nesie najmenší znak života. Tento výraz teda označuje zem spustošenú, všetky formy života vyhladené slávnym návratom Krista. V tomto stave bude „ *tisíc rokov* “, pričom jediným obyvateľom bude anjel Satan, ktorý ju držal v zajatí. Toho, ktorého Boh volá v Zj. 12, „ *drak* “ a *hada, diabla a Satana* “, dostáva tu meno Ničiteľ, čo znamená slová „ *hebrejsky a grécky, Abaddon a Apollyon* “. Duch nám nenápadne hovorí, ako tento anjel ničí dielo Božie, proti ktorému bojuje. „ *Hebrejčina a gréčtina* ” sú jazyky pôvodného biblického spisu. Od pádu protestantskej viery v roku 1844 sa teda začala téma tohto „ ⁵ *trúba* “, dostal ju späť diabol svojím známym záujmom o Svätú Bibliu. Ale na rozdiel od slávnych začiatkov reformácie sa teraz používa na zničenie Božieho plánu. Satan uplatňuje s padlou reformovanou vierou, tentoraz úspešne, to, čo sa márne pokúšal prinútiť samotného Krista padnúť, v hodine jeho skúšky odporu.

Verš 12: „ *Prvé beda pominulo. Po tomto prichádzajú ďalšie dve nešťastia* . »

Tu sa vo verši 12 končí táto veľmi konkrétna téma z „ ⁵ *trúbka* .” Tento moment naznačuje, že ľudstvo vstúpilo do roku 1994 svojho obvyklého kalendára. Dovtedy medzi všetkými monoteistickými náboženstvami pretrvával náboženský mier. Nikto nebol zabitý pre duchovný motív náboženského záväzku. Zákaz zabíjania vo verši 5 bol preto rešpektovaný a naplnený tak, ako to Boh oznámil.

Ale 3. augusta 1994 úplne prvý moslimský náboženský útok zo strany GIA zabil päť francúzskych predstaviteľov neďaleko francúzskeho veľvyslanectva v Alžíri, po ktorom v predvečer kresťanských Vianoc 24. decembra 1994 nasledoval útok proti francúzskemu lietadlu, ktoré zabilo traja ľudia v Alžíri vrátane Francúza. Nasledujúce leto spustili ozbrojené islamistické skupiny alžírskkej GIA smrtiace útoky na RER v Paríži, francúzskom hlavnom meste. A v roku 1996 bolo v Tibhirine v Alžírsku sťatých 7 francúzskych katolíckych kňazov. Tieto svedectvá teda poskytujú dôkaz, že prorokovaných „ *päť mesiacov* “ bolo prekročených. Náboženské vojny sa preto môžu obnoviť a pokračovať až do konca sveta, ktorý bude poznačený návratom osláveného Krista.

6. ^{trúbka} : Druhá veľká " nešťastie "

Šiesty trest všetkej falošnej kresťanskej svätosti

Tretia svetová vojna

Verš 13: „Zazvonil šiesty. A počul som hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý je pred Bohom ,

Tento šiesty varovný trest predstavuje „druhý“ veľký „*beda*“ ohlásený v Zj. 8:13. Predchádza koniec času kolektívnej a individuálnej milosti, a preto sa uskutoční medzi rokmi 2021 a 2029. Týmto veršom 13 vstupuje do témy „⁶ trúbka“ potvrdí návrat vojny a oprávnenie „*zabíjať*“. Táto nová téma sa týka tých istých náboženských skupín ako tie z „⁵ trúbka» predchádzajúci. Použité symboly sú identické. Veci sa dajú vysvetliť aj takto: národy „⁵ trúbka“ si v Európe a v niektorých štátoch USA zvykli „*nezabíjať*“, pričom *zašli až tak ďaleko, že zakázali trest smrti*. Našli spôsob, ako výhodne fungovať medzinárodný obchod, čo ich obohatilo. Nie sú teda zástancami vojny, ale obhajcami mieru za každú cenu. Vojna medzi kresťanskými národmi sa preto zdá byť vylúčená, ale nanešťastie tretie monoteistické náboženstvo je oveľa menej mierumilovné, je to islam, ktorý kráča na dvoch nohách: na nohách teroristov, ktorí konajú, a na nohách ostatných stúpencov, ktorí tlieškajú ich vražedným činom. Tento partner teda znemožňuje vyhliadky na trvalý mier a postačí, keď Boh stvoriteľ „ozve“ svoje oprávnenie na to, aby došlo k stretu civilizácií a náboženstiev so značne smrteľnými následkami. Na zvyšku zeme bude mať každý národ aj svojho tradičného nepriateľa, rozdelenia pripravené diablom a jeho démonmi týkajúce sa celej planéty.

Tu sa však proroctvo zameriava na konkrétne územie, na neverný kresťanský Západ.

Posledný trest, pred „*siedmimi poslednými ranami*“, ktoré predchádzajú Kristovmu návratu, prichádza v mene „⁶ trúbka.“ Už predtým, ako prejdeme k detailom témy, vieme, že táto téma je skutočne druhým z „veľkých *nešťastí*“, ktoré ohlásil „*orol*“ napoleonskej ríše v Apo.8:13. V zostrihu upravenom s týmto zámerom však proroctvo Apo.11 pripisuje toto meno „*druhé beda*“ Francúzskej revolúcii nazvanej „*beštia, ktorá vystupuje z priepasti*“. Je to aj téma „⁴ trúbky“ zo Rev.8. Duch nám preto naznačuje existenciu úzkeho vzťahu medzi udalosťami, ktorých sa týka „⁴ a ⁶ trúbka.“ Zistíme, aké sú tieto vzťahy.

Keď „⁶ trúba“ znie, *hlas* Krista, príhovorcu pred kadidlovým oltárom, vyjadruje rozkaz. (Podľa obrazu pozemského svätostánku, ktorý prorokoval jeho budúcu nebeskú úlohu ako príhovorcu za modlitby vyvolených).

Západná Európa je terčom hnevu Ježiša Krista

Verš 14: „A povedal šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž štyroch anjelov, ktorí sú zviazaní vo veľkej rieke Eufkrat. »

Ježiš Kristus vyhlasuje: „*Rozviažte štyroch anjelov ktorí sú viazaní na veľkú riekou Eufkrat*“: uvoľňuje univerzálne démonické sily sústredené na Európu symbolizované menom Eufkrat; Západná Európa a jej americké a austrálske rozšírenia, kde sa zachovali od roku 1844, podľa Rev. 7:2; Toto sú *štyria anjeli, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru*. Interpretáčnne klávesy sú jednoduché a logické. „Eufkrat“ je rieka, ktorá zavlažovala Danielov staroveký Babylon. V Zjavení 17 „*smilnica*“ nazývaná „*Veľký Babylon*“ sedí „*na mnohých vodách*“, symboly „*ľudí, národov a jazykov*“. „*Babylon*“ označujúci Rím, dotknuté národy sú európske národy. Tým, že Kristus Boh označil Európu za hlavný cieľ

svojho vražedného hnevu, zamýšľa potrestať tých, ktorí ho zradia a tak málo si všimajú utrpenie, ktoré znášal na svojom bolestnom kríži, čo predchádzajúci verš práve pripomenul, citujúc slovo „oltár“ . „, ktorý to prorokoval v symbolických obradoch starej zmluvy.

Tým, že sa Duch zameria na Európu, nasmeruje svoju pomstu proti dvom krajinám, ktoré sústredujú svoju vinu na neho. Ide o katolícku vieru, materskú cirkev a najstaršiu dcéru, ako nazýva Francúzsko, ktorá ju počas storočí, od jej počiatkov, veľmi podporovala Clovisom, 1. kráľom ^{Frankov} .

Prvý odkaz s „⁴ trúbka“ sa zdá, je to Francúzsko, revolučný národ, ktorý zasial semienko nevery medzi všetky kresťanské národy zeme šírením spisov svojich filozofov, ateistických voľnomyšlienkarov. Ale je to aj pápežský Rím, ktorý mala francúzska revolúcia zničiť a umlčať. Porovnávacia štúdia trúb s varovnými trestami predloženými Hebrejom v 26. kapitole knihy Levitikus dáva štvrtému úlohu božského „meča“, ktorý „pomstí jeho zmluvu“. Tentoraz do „⁶ trúba“, Ježiš pomstí svoje spojenectvo sám úderom dvoch vinníkov a ich európskych spojencov. Pretože podľa Apo.11 sa francúzsky ateizmus „radoval“ a uvrhol okolitých ľudí do „radosti“: „budú si navzájom posielať dary“, čítame v Apo.11:10. Na oplátku im božský Kristus prinesie svoje dary: konvenčné a atómové bomby; všetkému predchádzal smrteľne nákazlivý vírus, ktorý sa objavil koncom roka 2019 v Európe. Medzi pozoruhodné dary patrí darovanie Sochy slobody Francúzskom mestu New York v USA. Model bol taký úžasný, že po Francúzsku sa ďalšie európske krajiny stali republikami. V roku 1917 Rusko zopakuje model s rovnakým zabitím.

Globálna jadrová vojna

Verš 15: „A štyria anjeli, ktorí boli pripravení na hodinu, deň, mesiac a rok, boli uvoľnení, aby zabili tretinu ľudí.“

Pripravení „zraniť zem a more“ podľa Zj. 7:2, „štyria anjeli sú uvoľnení, aby mohli zabiť tretinu ľudí“ a akcia je plánovaná a dlho očakávaná, ako naznačuje tento detail: „kto boli pripravení na hodinu, deň, mesiac a rok“. Teraz, odkedy je tento trest nevyhnutný? Od 7. marca 321, teda od dátumu prijatia slnečného dňa nariadeného ^{Konštantinom} I. Podľa Zj. 17, ktorého témou je „súd smilnice Veľký Babylon“, číslo 17 symbolizuje Boží súd. Aplikované v počte storočí od 7. marca 321, toto číslo 17 vyúsťuje do 7. marca 2021; od tohto dátumu posledných 9 rokov božskej kliatby umožní splnenie „⁶ trúbka“ zo Zj.9:13.

Všimnime si zmienku o „**treťom** z ľudí“, ktorá nám pripomína, že akokoľvek je tento deštruktívny konflikt tretieho sveta strašný, zachováva si čiastočný (**tretí**) varovný charakter; je preto užitočné pri dosahovaní náboženských konverzií a pri vedení volených predstaviteľov, aby sa plne zaviazali k adventistickému dielu vedenému Ježišom Kristom. Toto zničenie má potrestať a vyzvať k pokániu ľudstvo, ktoré má úžitok zo „150 skutočných rokov“ náboženského mieru, prorokovaného „piatimi mesiacmi“ „piatej trúby“.

Aby sme plne pochopili význam tohto trestu, tretieho vo svetových vojnách od roku 1914, musíme ho prirovnať a porovnať s treťou deportáciou Židov do Babylonu. V tomto poslednom bojovom zásahu v roku – 586 kráľ Nabuchodonozor zničil kráľovstvo Judsko, posledný zvyšok izraelského národa;

Jeruzalem a jeho svätý chrám sa stali ruinami. Ruiny, ktoré zanechala tretia svetová vojna, poskytnú dôkaz, že kresťanská aliancia odpadla rovnako ako židovská aliancia hebrejského ľudu. Po tejto demonštrácii budú teda neveriaci alebo veriaci, ktorí prežili, podrobení poslednej univerzálnej skúške viery, ktorá dáva poslednú šancu na spásu veriacim všetkých monoteistických náboženstiev; ale Boh Stvoriteľ učí len jednu pravdu, ktorá sa týka Ježiša Krista a Jeho svätej soboty, jediného pravého siedmeho dňa.

Zabíjanie ohlásené pre túto univerzálnu vojnu predstavuje ďalší aspekt „*druhého nešťastia*“, ktorý ho spája s ateizmom francúzskeho revolučného ateizmu „*štvrtej trúby*“. Francúzsko a najmä jeho hlavné mesto Paríž je v hľadáčkovi Všemohúceho Boha. V Zj. 11:8 mu pripisuje mená „*Sodoma a Egypt*“, mená dávnych nepriateľov zničených napríklad nezabudnuteľným spôsobom Bohom, jedného ohňom z neba, druhého svojou oslepujúcou silou. To nám umožňuje pochopiť, že bude proti nej konať rovnako hrozným a definitívnym spôsobom. Musíme si uvedomiť našu obrovskú zodpovednosť za zánik pravej viery. Potom, čo republikánsky režim nenávidel náboženstvo, padol do despotických rúk Napoleona I., ^{pre} ktorého bolo náboženstvo len užitočnou záštitou pre jeho osobnú slávu. Je to jeho pýcha a oportunizmus, že katolícka viera vďaka za svoje prežitie ustanovením konkordátu, ktorý bol ničiteľom princípu božskej pravdy.

Demografická presnosť: dvesto miliónov bojovníkov

Verš 16: „*Počet jazdcov vojska bol dve myriady myriád; počul som ich počet.*»

Verš 16 nám poskytuje dôležité objasnenie počtu bojovníkov, ktorí sa zúčastňujú na konflikte: „*dve myriady myriád*“ alebo dvesto miliónov vojakov. Až do roku 2021, keď píšem tento dokument, žiadna vojna vo svojich konfrontáciách nedosiahla toto číslo. Avšak dnes, s celosvetovou populáciou sedem a pol miliardy ľudských bytostí, sa proroctvo môže naplniť. **Presnosť poskytovaná týmto veršom odsudzuje všetky interpretácie, ktoré pripisujú tento konflikt minulým činom**.

Ideologická vojna

Verš 17: „*A tak som vo videní videl kone a tých, čo na nich sedeli, mali panciere farby ohňa, hyacintu a síry. Hlavy koní boli ako hlavy levov; a z ich úst vyšiel oheň, dym a síra.*»

V tomto verši 17, ktorý je číslom Božieho súdu, nájdeme symboly „*piatej trúby*“ : skupiny (*kone*) a tých, ktorí im velia (*jazdci*). Ich jedinou spravodlivosťou (*náprsník*) je pálenie ohňom, a aký oheň! Jadrový požiar porovnateľný s požiarom pozemskej podzemnej magmy. Duch im pripisuje vlastnosti hyacintu , čo v opakovaní výrazu na konci verša zodpovedá *dymu* . To už symbolizuje modlitby svätých v predchádzajúcej téme, musíme si pamätať charakter jeho vône a tam rozumieme, čo znamená jeho zmienka. Táto rastlina je toxická, dráždi pokožku a jej vôňa spôsobuje bolesť hlavy. Tento súbor kritérií definuje modlitby zúčastnených bojovníkov. Žiadna z týchto modlitieb nie je prijatá Bohom Stvoriteľom; spôsobujú mu nevoľnosť a vzbudzujú v ňom hlboké

znehutenie. Treba chápať, že v tomto v podstate náboženskom a ideologickom konflikte sú zapojené iba náboženstvá, úplne odrezané od neho, no predsa hlavne monoteistické: judaizmus, katolicizmus, protestantizmus, pravoslávie, islam. Je tu citovaný nový kľúčový symbol z Izaiáša 9:14: „*hlavou je sudca alebo starší*“. Na čele skupín, ktoré sa navzájom konfrontujú, sú teda sudcovia, ktorí sa dnes v republikách nazývajú „prezidentmi“. A títo prezidenti sú obdarení silou „*leva*“, kráľa zvierať a kráľa džungle. Význam sily je daný v Sudcoch 14:18. Duch vo svojom posolstve prorokuje vojnový záväzok riadený na diaľku veľmi mocnými, autoritárskymi a nábožensky oddanými hlavami štátov, pretože je to z ich „*úst*“ vyslovte svoje modlitby znázornené slovom „*fajčiť*“. Z ich rovnakých „*úst*“ vychádzajú príkazy na zničenie „*ohňom*“, modlitby „*dymom*“ a vyhladenie davov, ktoré nariaďujú použitie jadrových bômb zobrazených „*sírou*“. Je zrejmé, že Duch chce zdôrazniť dôležitosť tejto jadrovej sily, ktorú má k dispozícii jediný človek. Nikdy v dejinách zeme nezávisela taká deštruktívna sila od rozhodnutia jediného človeka. Táto vec je skutočne pozoruhodná a stojí za to zdôrazniť. Ale pre nás, ktorí žijeme v tomto type politickej organizácie, nás tieto obludnosti už ani nešokujú. Všetci sme obeťami akéhosi kolektívneho šialenstva.

Verš 18: „*Tretina ľudí bola zabitá týmito tromi ranami, ohňom, dymom a sírou, ktoré vychádzali z ich úst.*»

Verš 18 zdôrazňuje túto skutočnosť z predchádzajúceho verša a špecifikuje, že „*ohňom*, *dym* a *síra*“ predstavujú rany, ktoré chce Boh; čo verš potvrdil tým, že pomstiacemu Kristovi pripísal príkaz zabiť tretinu ľudí.

Jadrová sila hláv národov

Verš 19: „*Lebo sila koní bola v ich ústach a v ich chvostoch; ich chvosty boli ako hady s hlavami a s nimi páchali zlo.*»

Verš 19 potvrdzuje náboženský ideologický charakter konfliktu výrokom: Pretože moc bojujúcich skupín (kone) bola vplyvná v ich slove (ich *ústach*) a v ich falošných prorokoch (*chvosty*), ktorí boli na pohľad podvodníkmi (*hadmi*), na hlavách štátov, sudcov (*hlavy*), prostredníctvom ktorých (bojovníci) škodili. Takto definovaný princíp presne zodpovedá usporiadaniu národov, ktoré prevláda dnes v čase konca.

Táto tretia svetová vojna kto prichádza uzavretie témy „*trúba*“ alebo varovných trestov je také dôležité, že to Boh oznámil najprv Židom starej zmluvy, postupne v Dan.11:40-45 a Ezechielovi 38 a 39, a potom kresťanom novej zmluvy. zmluva, v tejto knihe Zjavenie ako „*šiesta trúba*“, ako posledné Božie varovanie pred koncom času milosti. Takže tu nájdeme tieto bohaté doplňujúce lekcie.

Daniel 11:40-45

Výraz „*čas konca*“ nás vedie k štúdiu tohto posledného konfliktu národov, ktorý je odhalený a rozvinutý v prococtve Dan. 11:40 až 45. Objavujeme tam hlavné fázy jeho organizácie. Pôvodne, z veľkej časti inštalovaný na území západnej Európy, agresívny islam nazývaný „*kráľ juhu*“ sa stretol s prevažne katolíckym európskym ľudom; rímsko-pápežská katolícka viera je predmetom, na ktorý sa prococtvo zameriava od Dan.11:36. Doposiaľ spomínaný rímsky

pápežský vodca je prezentovaný pod pojmom „*on*“; v titule „*kráľ*“ je napadnutý „*kráľom juhu*“, islamom, ktorý sa *proti nemu* „*stretne*“. Výber slovesa „*zraziť sa*“ je presný a rozumný, pretože proti sebe „*bojujú*“ len tí, ktorí sú na rovnakom území. Práve vtedy, keď „*kráľ severu*“ (alebo severu) využije ponúkané dobrodenia, keďže situácia uvrhla západnú Európu do úplného chaosu a paniky, „*zatočí sa ako búrka*“ nad touto korisťou v ťažkostiach, aby sa jej zmocnil. a obsadiť ho. Používa „*veľa lodí*“, „*tanky*“ a bojovníkov, ktorí nie sú ničím iným ako „*jazdcami*“ a žijú na severe, a nie na severe západnej Európy, ale na severe euro-ázijského kontinentu. A presnejšie na sever Izraela, čo naznačuje verš 41 tým, že ho nazýva „*najkrajšia z krajín*“. Dotknuté Rusko je národ „*jazdcov*“ (kozákov), chovateľov a dodávateľov koní historickým nepriateľom Izraela. Tentoraz je na základe všetkých týchto údajov ľahké identifikovať tohto „*kráľa severu*“ s mocným pravoslávny Ruskom, východným náboženským protivníkom západného pápežského romanizmu od oficiálnej kresťanskej náboženskej schizmy v roku 1054.

Práve sme našli niektorých agresívnych aktérov tretej svetovej vojny. Ale Európa má mocných spojencov, ktorí ju trochu zanedbávali kvôli hospodárskej konkurencii, ktorá sa od príchodu vírusu, koronavírusu covid-19, stala katastrofou. Nekrvavé ekonomiky bojujú o prežitie a každý národ sa stále viac a viac obracia dovnútra. Keď sa však konflikt v Európe začne, americký spojenec si nechá čas konať.

V Európe čelia ruské jednotky malému odporu. Jeden po druhom boli okupované európske národy na severe. Samotné Francúzsko kládlo slabý vojenský odpor a ruské armády boli zadržané v severnej časti krajiny. Južná časť má vážne problémy s islamom, ktorý je v tejto oblasti už vo veľkom počte etablovaný. Istý druh dohody spoločného záujmu spája moslimských bojovníkov a Rusov. Obaja sú chamtiví po koristi a Francúzsko je bohatá krajina, dokonca aj ekonomicky zničená. Arabi sú rabovačmi podľa tradičného dedičstva.

Na izraelskej strane je situácia katastrofálna, krajina je okupovaná. Moslimské arabské národy, ktoré ho obklopujú, sú ušetrené: Edom, Moab, deti Ammon: súčasné Jordánsko.

Niečo, čo sa nedalo uskutočniť pred rokom 1979, keď Egypt opustil arabský tábor, aby vytvoril spojenectvo s Izraelom, sa vtedajšia voľba s mocnou podporou USA obrátila v jeho neprospech; je okupované Rusmi. A špecifikáciou „*neunikne*“ Duch odhaľuje oportunistickú povahu rozhodnutia, ktoré urobila v roku 1979. Verila, že keď sa postaví na stranu najsilnejších ľudí, unikne nešťastiu, ktoré ju zastihlo. A nešťastie je veľké, o bohatstvo ju zbavujú okupujúci Rusi. A akoby to nestačilo, po Rusoch to rabujú aj Líbyjčania a Etiópcania.

Jadrová fáza svetového konfliktu

Verš 44 znamená veľkú zmenu v situácii vecí. Počas okupácie západnej Európy, Izraela a Egypta sú ruské jednotky vystrašené „*správami*“, ktoré sa týkajú ich vlastného ruského územia. Duch cituje „*východ*“ v súvislosti s okupáciou západnej Európy, ale aj „*sever*“ v súvislosti s okupáciou Izraela; Rusko je „*na východ*“ od prvého a „*na sever*“ od druhého. Správy sú také vážne, že spúšťajú vražedné šialenstvo. Práve tu vstupujú do bitky USA, ktoré sa

rozhodli zničiť ruské územie jadrovým ohňom. Potom sa začala jadrová fáza konfliktu. Smrteľné huby vznikajú na mnohých miestach, aby ich ničili a „vyhladzovali“. množstvo ľudského a zvieracieho života. Práve pri tejto akcii je „zabitá tretina mužov“ v súlade s vyhlásením „6. trúbky“. Ruské jednotky „kráľa severu“, zatlačené späť do „vrchov“ Izraela, boli zničené bez toho, aby dostali najmenšiu pomoc: „bez toho, aby mu niekto prišiel na pomoc“.

Ezechiel 38 a 39

Ezechiel 38 a 39 svojím spôsobom evokujú aj tento posledný konflikt v dejinách. Existujú zaujímavé detaily, ako napríklad táto presnosť, ktorá odhaľuje Boží zámer „vložiť pracku do čeluste“ ruského kráľa, aby ho vtiahol a zapojil do konfliktu. Tento obrázok ilustruje lákavú príležitosť zbohatnúť so svojimi ľuďmi, ktorej nebude môcť odolať.

V tomto dlhom proroctve nám Duch dáva ako referenčné body mená: *Gog, Magog, Rosch* (rusky), *Meshech* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Kontext posledných dní potvrdzuje detail o napadnutých národoch: „Poviete: *Vystúpim na šíre územie, prídem na ľudí, ktorí sú tichí, v bezpečí vo svojich príbytkoch, všetci v príbytkoch bez stien a bez závor a dverí* (Ez 38:11). Moderné mestá sú skutočne úplne otvorené. A protichodné sily sú tragicky nerovné. Duch tu vkladá do úst „kráľa severu“ Daniela, tentoraz sloveso „*prídem*“, ktoré naznačuje masívnu, rýchlu a vzdušnú agresiu podľa slovesa a obraz „*bude víriť ako búrka.*“ z Dan 0.11:40, z dosť vzdialeného miesta. V tomto Ezechielovom proroctve nie je žiadne tajomstvo o krajinách, ktorých sa to týka; Rusko a Izrael sú jasne identifikované. Tajomstvo bolo iba v Dan.11:36 až 45, kde sa týkalo rímskeho pápežstva a jeho európskeho územia. A tým, že dal meno „kráľ severu“ Rusku, ktoré útočí na pápežskú katolícku Európu, Boh odkazuje na svoje zjavenie dané Ezechielovi. Pretože pripomínam, Rusko sa nachádza na „severe“ najmä v súvislosti s geografickou polohou Izraela. V skutočnosti je to „východne“ od pozície rímskokatolíckeho pápeža v západnej Európe. Preto je na potvrdenie postavenia ruských vojsk v tejto pápežskej Európe, ktorú okupujú a ovládajú, že Duch lokalizuje príchod zlých správ z „východu“. „*Budem pršať ohňom a sírou na neho a jeho vojsko* (Ez 38:22)“; „*Pošlem oheň na Magog*“, čítame v Ez.39:6. Tu je príčina zlých správ, ktoré rozhorčujú „kráľa severu“ Dan.11:44. Rovnako ako v Danielovi, ruský agresor bude zahnaný do kúta a zničený na izraelských horách: „*Ty a všetky tvoje jednotky padneš na izraelské vrchy* (Ez 39:4)“. Záhada však zakrýva identitu USA pri vzniku tejto akcie. V Eze.39:9 nachádzam veľmi zaujímavý detail. Text evokuje možnosť zapalovania „*sedem rokov*“ spaľovaním zbraní používaných v tomto hroznom globálnom konflikte. Drevo už nie je surovinou pre moderné zbrane, ale spomínaných „*sedem rokov*“ odráža intenzitu tejto vojny a množstvo zbraní. Od 7. marca 2021 je do Kristovho návratu už len deväť rokov; posledných 9 rokov Božej kľiatby, počas ktorých sa odohrá posledný medzinárodný konflikt; vojna strašne ničiaci životy a majetok. Podľa verša 12 budú ruské mŕtvy pochované na „*sedem mesiacov*“.

Strašná a neúprosná božská spravodlivosť

Bude veľa mŕtvol a Boh nám v Ezechielovi 9 predstavuje myšlienku masakrujúcej divokosti, ktorú zorganizuje. Pretože tretia svetová vojna očakávaná na obdobie medzi rokmi 2021 a 2029 je predobrazom 3. vojny vedenej Nabuchodonozorom proti starovekému Izraelu v roku – 586. Tu je to, čo veľký stvoriteľ Boh nariadil, frustrovaný a opovrhovaný svojím ľudom v Ezechovi.9: 1 až 11:

„Ez.9:1 *Potom mi zvolal mocným hlasom v ušiach: Pristúpte, vy, ktorí musíte potrestať mesto, každý so svojím nástrojom skazy v ruke!*

Ez.9:2 *A hľa, cez hornú bránu zo severnej strany prichádzalo šesť mužov, každý so svojím nástrojom ničenia v ruke. Medzi nimi bol muž oblečený v plátne a na opasku mal puzdro na písanie. Prišli a postavili sa blízko medeného oltára.*

Ezech.9:3 *Sláva Boha Izraela vystúpila z cheruba, na ktorom bola, a išla na prah domu; a zavolať muža oblečeného v plátne, ktorý mal na opasku puzdro na písanie.*

Ez.9:4 *Hospodin mu povedal: "Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema a urob znak na čelách mužov, ktorí vzdychajú a stonajú pre všetky ohavnosti, ktoré sa tam páchajú."*

Ezech.9:5 *A keď som počul, povedal ostatným: Prejdite za ním do mesta a ubite; nech je tvoje oko bez súcitu a nezľutuj sa!*

Ezech.9:6 *Zabíjajte a ničte starcov, mládencov, panny, deti a ženy; ale nepribližujte sa k nikomu, kto má na sebe znamenie; a začni s mojou svätynou! Začali so staršími, ktorí boli pred domom.*

Ez.9:7 *Povedal im: Poškrvňte dom a naplňte nádvorcia zabitými! Pod' von!... Vyšli a udreli v meste.*

Ez.9:8 *Keď udreli a ja som ešte zostal, padol som na tvár a zvolal som: Ach! Pane, Bože, zničíš všetko, čo zostalo z Izraela, vyliatím svojej zúrivosti na Jeruzalem?*

Ez.9:9 *A povedal mi: Nepravosť domu Izraela a Júdu je veľká, nesmierne veľká; krajina je plná vrážd, mesto je plné nepravosti, lebo hovoria: Hospodin opustil krajinu, Hospodin nič nevidí.*

Ez.9:10 *Ani ja sa nezľutujem a nezľutujem sa; Privediem ich diela na ich hlavy.*

Ez.9:11 *A hľa, muž oblečený v plátne a s písacím puzdrom v opasku odpovedal: Urobil som, ako si mi prikázal. »*

Nie každý, kto je zabitý z náboženských dôvodov, je mučeníkom viery. V tejto kategórii je mnoho fanatikov pripravených položiť život, možno za svoje náboženstvo, ale aj za akúkoľvek politickú či inú ideológiu. Skutočný mučeník viery je predovšetkým a výlučne v Ježišovi Kristovi. Potom je to nevyhnutne vyvolený, ktorého život obetovaný v obeti sa páči Bohu stvoriteľovi iba vtedy, ak jeho smrti predchádzal život, ktorý sa prispôbil jeho zjaveným požiadavkám na jeho čas.

Podme teraz nájsť v téme „⁶ trúbka“ evokácia morálneho kontextu doby po vojne.

Nekajúcnosť tých, ktorí prežili

Na rozdiel od toho, čo si väčšina ľudí myslí a čo sa obáva, akokoľvek sú deštruktívne, jadrové zbrane ľudstvo nezničia; pretože „ *preživší* “ zostanú po skončení konfliktu. O vojnách Ježiš povedal v Mt 24:6: „ *Budete počuť o vojnách a chýry o vojnách: dávajte pozor, aby ste sa netrápili, lebo toto sa musí stať. To však ešte nebude koniec.* » K zániku ľudstva dôjde v dôsledku konania Boha Stvoriteľa po jeho slávnom návrate v osobe Ježiša Krista. Pretože tí, ktorí prežili, musia byť podrobení poslednej skúške viery. Od roku 1945, od dátumu prvého použitia atómových zbraní, bolo vykonaných viac ako dvetisíc výbuchov vykonaných na účely testov pozemskými mocnosťami, ktoré ich vlastnia; je to pravda, postupne v priebehu 75 rokov a Zem je obrovská, hoci obmedzená, znáša a podporuje údery, ktoré jej ľudstvo spôsobuje. Naopak, v nadchádzajúcej jadrovej vojne dôjde v krátkom čase k množstvu výbuchov a rozptýlenie rádioaktivity znemožní pokračovanie života na Zemi. Božský Kristus svojím návratom ukončí utrpenie umierajúceho vzbúreného ľudstva.

Verš 20: „ *Ostatní muži, ktorých nezabili tieto rany, nečinili pokánie zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom a modlám zo zlata, striebra, bronzu, kameňa a dreva, ktorí nevidia ani nevidia. počuť, ani chodiť;* »

Vo verši 20 Duch prorokuje zatvrdnutie ľudí, ktorí prežili. " *Iní muži, ktorí neboli zabíjajúci týmito ranami, nečinili pokánie zo skutkov svojich rúk.* " „ *Druhá beda* “, ohlásená v čase impéria, skutočne predstavuje božskú „ *moru* “, ale predchádza „ *posledným siedmim* “, ktoré postihnú vinných hriešnikov po skončení obdobia milosti zo Zj 15. Tu je ešte potrebné pripomenúť, že všetky tieto „ *mory* “ potrestali rímsku agresiu proti poriadku času, ktorý vytvoril Všemohúci Boh Stvoriteľ.

"... *neprestali uctievať démonov a modly zo zlata, striebra, bronzu, kameňa a dreva, ktoré nevidia, nepočujú ani nechodia.* "

V tomto vymenovaní sa Duch zameriava na kultové obrazy katolíckej viery, ktoré sú predmetom adorácie zo strany vyznávačov tohto modlárskeho náboženstva. Tieto podobizne predstavujú po prvé „*Pannu Máriu*“ a za ňou vo veľkom počte viac-menej anonymných svätých, pretože každému ponecháva veľkú slobodu vybrať si svojho obľúbeného svätca. Veľký trh je otvorený 24 hodín denne. Ponúkame vložky do všetkých podpazuší, vo všetkých štýloch a veľkostiach. A tento typ praxe obzvlášť dráždi toho, kto trpel na kríži na Golgote; aj jeho pomsta bude strašná. A už potom, čo v roku 2018 oznámil svojim voleným predstaviteľom svoj mocný a slávny návrat do roku 2030, od roku 2019, zasiahol hriešnikov zeme smrteľne nákazlivým vírusom. To je len veľmi malý znak jeho hnevu, ktorý príde, ale už má na svojej strane efektívnosť, keďže mu už dlhujeme ekonomický krach, ktorý v histórii pôvodného Západu nemá obdobu. A keď sú zničené, národy sa hádajú, potom bojujú a bojujú.

Výčitka, ktorú adresoval Boh, je o to oprávnenejšia, že v zjavení Ježiša Krista prišiel pravý Boh v tele, medzi ľudí a tam ako jeden z nich „*videl, počul a predával*“, na rozdiel od vyrezávaných alebo tvarovaných *modiel* . ktorá tak nemôže urobiť.

Verš 21: „ *A neľutovali sa zo svojich vrážd, ani zo svojich kúziel, ani zo svojho smilstva, ani zo svojich krádeží.* »

21. veršom sa téma uzatvára. Tým, že Duch evokuje „ *ich vraždy* “, zobrazuje smrtiaci nedeľný zákon, ktorý si v konečnom dôsledku vyžiada smrť verných pozorovateľov svätého sabatu posväteného Bohom. Citovaním „ *ich kúziel* “ sa zameriava na katolícke masy ctené tými, ktorí ospravedľujú jeho „nedeľu“, tento falošný deň Pána a autentický pohanský „deň slnka“. Pripomínajúc „ *ich drzosť* “, *Duch poukazuje na protestantskú vieru ako dedičku katolíckeho „smilstva“ falošnej „prorokyne Jezábel“* zo Zj. 2:20. A tým, že im pripisuje „ *ich krádeže* “, navrhuje duchovné krádeže vykonané najprv na Ježišovi Kristovi, samotnému, ktorému podľa Dan. 8:11 pápežský kráľ „odňal večné“ kňazstvo a jeho legitímny titul. ospravedlnený z „ *Hlavy zhromaždenia* “, z Ef.5:23; ale aj jeho poriadok „ *času a jeho zákona* “, podľa Dan.7:25. Tieto vysoko duchovné interpretácie nevylučujú bežné doslovné aplikácie, ale ďaleko ich presahujú v úsudku Boha a jeho dôsledkoch pre vinníkov.

Zjavenie 10: Malá otvorená kniha

Návrat Krista a potrestanie vzbúrencov

Malá otvorená kniha a jej dôsledky

Návrat Krista na konci štvrtého adventistického čakania

Verš 1: „ *Videl som iného mocného anjela zostupovať z neba, zahaleného v oblaku; nad jeho hlavou bola dúha a jeho tvár bola ako slnko a jeho nohy ako ohnivé stĺpy.* »

Kapitola 10 jednoducho potvrdzuje duchovnú situáciu, ktorá bola dovtedy vytvorená. Kristus sa zjavuje pod podobou Boha svätého božského spojenectva, pod obrazom „*dúhy*“ danej po potope Noemovi a jeho potomkom. Bolo to znamenie Božieho prísľubu, že už nikdy viac nezničí život na zemi prívalovými vodami. Boh dodrží svoj sľub, ale ústami Petra oznámil, že zem je teraz „*vyhradená pre oheň*“; záplava ohňa. Táto vec bude vykonaná až pri poslednom súde siedmeho tisícročia. Oheň však ničenie životov neskončil, pretože je to zbraň, ktorú Boh už použil proti mestám v údolí Sodoma a Gomora. V tejto aktuálnej kapitole Duch stručne ilustruje udalosti nasledujúce po „*6 trúbka*.“ Kapitola sa otvára obrazom slávneho návratu pomstiaceho Krista.

Proroctvo úplne odpečatené

Verš 2: „ *V ruke mal malú otvorenú knižku . Pravú nohu položil na more a ľavú na zem;* »

Od začiatku knihy, podľa Zj. 1:16, Ježiš prichádza bojovať s ctiteľmi zbožšteného „*slnka*“. Úloha symbolov sa stáva jasnejšou: „*jeho tvár bola ako slnko*“ a čo sa stane s jeho nepriateľmi, ctiteľmi „*slnka*“? Odpoveď: Jeho kroky a beda im! Pretože „*jeho nohy sú ako ohnivé stĺpy*“. Splní sa teda tento verš Biblie: „*Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh* (Ž 110:1; Mt 22:44)“. Ich vina sa zvýšila tým, že Ježiš pred svojím návratom „*otvoril malú knihu*“ Zjavenia tým, že od roku 1844 odpečatil „*siedmu pečať*“, ktorá ju stále držala zatvorenú v Zj. 5:1 až 7. Medzi rokmi 1844 a 2030, roku kontextu, o ktorom sa hovorí v tejto kapitole 10, sa chápanie a význam soboty vyvinulo do plného svetla. Muži tejto doby tiež nemajú ospravedlnenie, keď sa ho rozhodnú neuctiť. „*Knihu*“ potom „*otvoril*“ Duch Svätý Kristov a uctievači *slnka* s ňou nemali nič spoločné. Vo verši 2 je znázornený ich osud. Aby sme pochopili význam symbolov „*more a pevnina*“, ktoré sa nachádzajú v tomto verši, musíme si preštudovať Zj. 13, v ktorom ich Boh spája s dvoma duchovnými „*zvieratami*“, ktoré sa objavia v 2000 rokoch kresťanskej éry. Prvá „*šelma, ktorá vychádza z mora*“ symbolizuje neľudský, teda beštiálny režim koalície občianskych a náboženských mocností, v ich prvej historickej podobe monarchií a rímskokatolíckeho pápežstva. Tieto monarchie sú symbolizované „*desiatimi rohmi*“ spojenými so symbolom označujúcim Rím v Dan.7 „*malým rohom*“ a Zj. 12, 13 a 17 „*siedmimi hlavami*“. Táto „*šelma*“ podľa úsudku božských hodnôt zobrazuje symboly citované v Danielovi 7: predchodcovia Rímskej ríše, v opačnom poradí ako Dan.7: leopard, medveď, *lev*. „*Šelma*“ je teda sama o sebe rímskou príšerou z Dan.7:7. Ale tu, v Zj. 13, je symbol pápežského „*malého rohu*“, ktorý nasleduje po „*desiatich rohoch*“, nahradený symbolom „*siedmich hláv*“ rímskej identity. A Duch mu pripisuje „*rúhanie*“, teda náboženské lži. Prítomnosť „*koruniek*“ na „*desiatich rohoch*“ označuje čas, keď „*desať rohov*“ z Dan.7:24 vstúpilo do vlády. Je to teda aj čas, kedy je aktívny aj „*malý roh*“ alebo „*iný kráľ*“. *Po identifikovaní „šelmy“ pokračovanie ohlasuje svoju budúcnosť. Bude slobodne konať „čas, krát (2 krát) a pol času*“. Tento výraz

označuje 3 a pol prorockého roka alebo 1260 skutočných rokov v Dan.7:25 a Zj.12:14; nájdeme ho v tvare „1260 dní“-rokov alebo prorockých „42 mesiacov“ v Zj. 11:2-3, 12:6 a Zj. 13:5. Ale vo verši 3 tejto kapitoly 13 Duch zvestuje, že bude zasiahnutá a „akoby zranená na smrť“, práve francúzskym ateizmom medzi rokmi 1789 a 1798. A vďaka Konkordátu Napoleona I. bude jej smrteľná rana uzdravený.“ Tak tí, ktorí nemilujú božskú pravdu, budú môcť naďalej ctiť lži, ktoré zabíjajú dušu a telo.

sa objaví obraz prvej „šelmy, ktorá vystúpila z mora“. Táto nová šelma sa vyznačuje tým, že tentoraz „vstane zo zeme“. Spoliehajúc sa na obraz Genezis, kde „zem“ vychádza z „mora“, nám Duch jemne hovorí, že táto druhá „šelma“ vyšla z prvej, čím označuje takzvanú reformovanú katolícku cirkev; presnú definíciu protestantskej reformovanej viery. V roku 2021 už predstavuje najväčšiu vojenskú silu na planéte Zem a je autoritou od víťazstva nad Japonskom a nacistickým Nemeckom v rokoch 1944-45. Ide samozrejme o USA, pôvodne prevažne protestantské, ale dnes prevažne katolícke, vďaka silnej hispánskej emigrácii vítané. Tým, že ho Duch obviňuje, že „uctieva prvé zviera v jeho prítomnosti“, odsudzuje jeho dedičstvo Rímskej nedele. To ukazuje, že náboženské označenia sú zavádzajúce. Moderná protestantská viera je tak spätá s týmto rímskym dedičstvom, že to zájde tak ďaleko, že vyhlási záväzný zákon, ktorým sa stane nedeľný odpočinok povinným pod trestom sankcií: spočiatku komerčný bojkot a nakoniec rozsudok smrti. Nedeľa je označená ako „znamenie“ autority rímskej „šelmy“, prvej „šelmy“. A číslo „666“ je súčet získaný s písmenami titulu „VICARIVS FILII DEI“, čo Duch nazýva „číslo šelmy“. Spočítajte, číslo je tam:

VICIVILIIDI

$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$

$112 + 53 + 501 = 666$

Dôležité upresnenie: Značka sa prijíma iba „na ruke“ alebo „na čele“ v rozsahu, v akom „ruka“ symbolizuje prácu, činnosť a „čelo“ označuje osobnú vôľu každého tvora bez jeho voľby, ako nám hovorí Ez.3:8: „Zatvrdím ti čelo, aby si ho postavil proti ich čelu“.

Tu sú jasne identifikované budúce „podnožky“ Ježiša Krista, spravodlivého božského sudcu. A nenápadne tým, že naznačí prioritu „pravá noha“ alebo „ľavá noha“, Duch naznačuje, koho považuje za viac vinného. Horiaca „pravá noha“ je pre rímsko-katolícku vieru, ktorej Boh pripisuje preliatie krvi „všetkých, ktorí boli zabití na zemi“, podľa Zj. 18:24. Jeho priorita hnevu je preto zaslužená. Potom, rovnako vinní, za to, že to napodobnili, vytvorením „obrazu“ prvej katolíckej „šelmy“, protestantská viera, nazývaná „zem“, prijíma oheň z „ľavej nohy“ Ježiša Krista, ktorý tak pomstí krv posledných vyvolených svätých, ktorá mala byť preliata bez jeho spasiteľského zásahu.

Verš 3: „A zvolal mocným hlasom, ako keď reve lev. Keď vykrikoval, sedem hromov vydalo svoje hlasy.“»

Tajomstvo skryté alebo zapečatené vo veršoch 4 až 7, ohlasované „hlasom siedmich hromov“, je teraz odhalené. „Hlas“ Boha je teda prirovnaný k zvuku „

hromu “ spojenému s číslom „ *sedem* “, ktoré symbolizuje jeho posvätenie. Tento hlas hlása posolstvo dlho skryté a mužmi ignorované. Toto je rok návratu v sláve nášho božského a vznešeného Pána Ježiša Krista. Dátum bol voleným predstaviteľom oznámený v roku 2018; Toto je jar roku 2030, v ktorej sa od Ježišovej zmiernej smrti 30. apríla 30. apríla skončí tretia tretina 2000 rokov zo 6000 rokov, ktoré Boh naprogramoval na svoj výber vyvolených.

Verš 4: „ *A keď sedem hromov vydalo svoje hlasy, išiel som písať; a počul som hlas z neba, ktorý hovoril: Zapečať, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš to!* »

V tejto scéne má Boh dva ciele. Prvým je, že jeho vyvolení musia vedieť, že Boh skutočne určil čas konca sveta; nie je skutočne skrytý, pretože závisí od našej viery v program 6000 rokov prorokovaných šiestimi profánnymi dňami našich týždňov. Druhým cieľom je odradiť od pátrania po tomto dátume až do času, keď sám otvorí cestu k porozumeniu. To sa podarilo pre každý z troch adventistických testov užitočných na skríning a výber vyvolených, ktorí sa v rokoch 1843, 1844 a 1994 považovali za hodných ťažiť z večnej spravodlivosti, ktorú ponúkal Ježiš Kristus.

Verš 5: „ *A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, zdvihol svoju pravicu k nebu* “

V tomto postoji veľkého víťazného Sudcu, s nohami položenými na svojich nepriateľoch, Ježiš Kristus sformuluje slávnostnú prísahu, ktorá ho božsky zaväzuje.

Verš 6: „ *A prisahal na toho, ktorý žije na veky vekov, ktorý stvoril nebo a veci v ňom, zem a veci na nej, more a veci v ňom, že bude mať viac času ,* '

Prísaha Ježiša Krista sa skladá v mene Boha stvoriteľa a je adresovaná jeho vyvoleným, ktorí ctia príkaz prvého anjela zo Zj. 14:7; a to tým, že svojou poslušnosťou preukazujú svoj „ *bázeň* “ pred Bohom, dodržiavaním jeho štvrtého prikázania, ktoré vzdáva česť jeho stvoriteľskému činu. Výrok „ *že už nebude viac času* “ potvrdzuje, že Boh vo svojom programe naplánoval tri márne adventistické očakávania z rokov 1843, 1844 a 1994. Ako som už uviedol, tieto plané očakávania boli užitočné pri preosievaní kresťanských veriacich. Lebo keď boli márne, ich následky boli pre tých, ktorých zažili, dramatické a duchovne smrteľné, alebo pre vyvolených príčiny ich požehnaní a ich posvätenia Bohom.

Oznámenie o 3. veľkom nešťastí prorokované v Zj.8:13.

Verš 7: „ *Ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď zatrúbi, sa naplní Božie tajomstvo, ako to oznámil svojim služobníkom prorokom.* »

Čas na vytváranie prorockých dátumov sa skončil. Tie, ktoré boli založené na prorokovaných údajoch, splnili svoju úlohu, postupne otestovať vieru protestantov v rokoch 1843-44 a vieru adventistov v roku 1994. Preto odteraz už nebudú žiadne falošné dátumy, žiadne falošné očakávania. ; správy, ktoré sa začali od roku 2018, budú dobré a vyvolení budú počuť pre svoju spásu zvuk „ *siedmej trúby* “, ktorá bude znamenať zásah Krista božskej spravodlivosti; čas, keď podľa Zj. 11:15: „ *kráľovstvo sveta je odovzdané nášmu Pánovi a jeho Kristovi* “, a teda vzaté od diabla.

Dôsledky a časy prorockej služby

Verš 8: „ *A hlas, ktorý som počul z neba, ku mne znova prehovoril a povedal: Chod', vezmi otvorenú knižku do ruky anjela, ktorý stojí na mori a na zemi.* »

Verše 8 až 11 ilustrujú skúsenosť poslania služobníka povereného predkladať kódované proroctvo v zrozumiteľnej reči.

Verš 9: „ *Išiel som k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal tú knižku. A povedal mi: Vezmi to a prehltni to; zhorkne vám vo vnútri, ale v ústach bude sladký ako med.* ”.

Po prvé, „ *bolesti čriev* “ veľmi dobre zobrazujú utrpenie a trápenie spôsobené odmietnutím navrhovaného svetla zo strany vzbúrených kresťanov. Tieto utrpenia dosiahnu svoj vrchol pre poslednú skúšku viery v čase nedeľného zákona, kde budú životy vyvolených ohrozené smrťou. Pretože až do konca bude proti svetlu a jeho depozitárom bojovať diabol a jeho nebeskí a pozemskí démoni, vedomí alebo nevedomí spojenci tohto „Ničiteľa“, „Abaddona *alebo Apollyona* “ zo Zj.9:11. „ *Sladkosť zlato* “ tiež dokonale zobrazuje šťastie z pochopenia Božích tajomstiev, ktoré zdieľa so svojimi skutočnými vyvolenými smädnými po pravde. Žiadny iný produkt na svete nekoncentruje svoju prirodzenú sladkú sladkosť ako on. Normálne ľudia oceňujú a vyhľadávajú túto sladkú chuť, ktorá je im príjemná. Tiež vyvolený Kristov hľadá v Bohu sladkosť láskyplného a pokojného vzťahu, ako aj svoje pokyny.

Duch Boží dal svojmu zjaveniu „Apokalypsa“ (= Zjavenie) „ *sladkosť medu* “, *prirovnáva ho k „ nebeskej manne* “, ktorá mala „ *chuť medu* “ a ktorá živila Hebrejov na púšti počas 40 rokov pred ich vstupom do zaslúbenej zeme odňatej Kanaáncom. Tak ako by Hebrejci nemohli prežiť bez konzumácie tejto „ *many* “, od roku 1994, teda od konca „ *piatich mesiacov* “ prorokovaných v Zj. 9:5-10, adventistická viera prežíva len vďaka tomu, že sa živí z tohto posledného prorockého duchovného „ *jedlo* “ (Mat. 24:45) „ *pripravené na správny čas slávneho príchodu*“ Ježiša Krista. Toto učenie, ktoré mi Boh pravdy dáva, aby som si uvedomil až v toto sobotné ráno o 4. ^{hodine} 16. januára 2021 (ale 2026 pre Boha), by bolo užitočné odpovedať tomu, kto sa ma jedného dňa opýtal na štúdium proroctiev: Čo z toho mám ja?" » Ježišova odpoveď je krátka a jednoduchá: duchovný život uniknúť duchovnej smrti. Ak Duch neberie na seba obraz „koláča “, ale iba „ *sladkosti medu* “, je to preto, že fyzický život Hebrejcov sa zaoberal týmto „ *manovým* “ jedlom. Čo sa týka Zjavenia, jedlo je len pre ducha vyvolených. Ale v tomto porovnaní sa javí ako nevyhnutná, nevyhnutná a vyžadovaná živým Bohom ako podmienka zachovania duchovného života. A táto požiadavka dáva zmysel, pretože Boh nepripravil toto jedlo na to, aby ho Jeho služobníci posledných dní ignorovali a opovrhovali ním. Predstavuje najposvätejší prvok od obete Ježiša Krista a poslednej formy a konečného naplnenia Svätej večere“; Ježiš dáva svojim vyvoleným za pokrm, svoje telo a svoje prorocké poučenie.

Verš 10: „ *Vzal som malý zvitok z ruky anjela a prehltnol som ho; bol v mojich ústach sladký ako med, ale keď som ho prehltnol, moje vnútro bolo naplnené horkosťou.* »

V prežitom zážitku sluha v samote objavil oslňujúce svetlo prorokované Ježišom a v skutočnosti najprv našiel „*sladkosť medu*“, príjemné potešenie porovnateľné so sladkou sladkosťou medu. Ale chlad prejavovaný členmi adventistov a učiteľmi, ktorým som ho chcel predstaviť, vyvolal v mojom tele autentické bolesti brucha nazývané kolitída. Svedčím teda o duchovnom a doslovnom naplnení týchto vecí.

Iné vysvetlenie sa však týka poslednej epochy, v ktorej je osvetlené prorocké svetlo. Začína v čase mieru, ale skončí sa v čase vojny a vražedného teroru. Dan.12:1 to prorokoval ako " *čas súženia, aký nebol od počiatku národov až do tohto času* "; to stačí na to, aby spôsobilo „*bolesť v črevách*“. Najmä preto, že čítame v Lam 1:20: „*Jahve, pozri na moje trápenie! **Moje vnútro** vrie, moje srdce je vo mne rozbúrené, pretože som bol rebel. Vonku meč spôsobil svoju spúšť, v smrti.* » Tiež v Jer.4:19: „***Moje útroby ! Moje vnútro** : V srdci trpím, srdce mi bije, nemôžem mlčať; lebo počuješ, duša moja, zvuk trúby, krik vojny.* » Zatrpknutosť „*vnútorností*“ prináša porovnanie medzi záverečnou adventistickou misiou a misiou, ktorá bola zverená prorokovi Jeremiášovi. V oboch prípadoch volení predstaviteľa pracujú v okolitom nepriateľstve rebelujúcich vládcov svojej doby. Jeremiáš a poslední praví adventisti odsudzujú hriechy, ktorých sa dopustili civilní a náboženský vodcovia svojej doby, a tým sa hnev vinníkov obráti proti nim až do konca sveta, ktorý bude poznačený návratom v sláve Ježiša Krista. „*Kráľ kráľov a Pán pánov*“ zo Zj.19:16.

Koniec prvej časti Zjavenia

V tejto prvej časti sme našli prológ a tri paralelné témy, Listy adresované anjelom siedmich cirkví, sedem pečatí alebo znamení čias a šesť trúb alebo varovných trestov, ktoré vyvolalo Božie rozhorčenie.

Verš 11: „*A povedali mi: Musíš znova prorokovať o mnohých ľuďoch a národoch, jazykoch a kráľoch.* »

Verš 11 potvrdzuje celé pokrytie posledných 2000 zo 6000 rokov Bohom pripravovaného programu. Po príchode do času slávneho návratu Ježiša Krista bude evokácia prorocstva pokračovať v prehľade kresťanskej éry v kapitole 11 pod inou témou: „*Musíte znova prorokovať o mnohých ľuďoch, národoch, jazykoch a kráľoch.* »

Otvorenie druhej časti Zjavenia

V tejto druhej časti, v paralelnom prehľade kresťanskej éry, sa Duch zameria na dôležité udalosti už spomenuté v prvej časti knihy, ale tu, v druhej časti, nám odhalí svoj úsudok rozvinutejším spôsobom. Každá z týchto tém. Aj tu bude každá kapitola používať iné, ale vždy sa dopĺňajúce symboly a obrázky. Prostredníctvom zoskupenia všetkých týchto učení proroctvo identifikuje cieľové subjekty. Ako môžete vidieť, od knihy Daniel tento princíp paralelizácie kapitol proroctiev uplatňuje Duch Zjavenia.

Zjavenie 11, 12 a 13

Tieto tri kapitoly pokrývajú paralelne čas kresťanskej éry, osvetľujú rôzne udalosti, ktoré sa však vždy veľmi dopĺňajú. Zhrniem a potom podrobne témy.

Zjavenie 11

Pápežská vláda – Národný ateizmus – Siedma trúba

Verše 1 až 2: 1260-ročná vláda katolíckeho pápežského falošného proroka: Prenasledovateľ.

Verše 3 až 6: Počas tejto netolerantnej a prenasledujúcej vlády budú „*dvaja svedkovia*“ Boha, sväté písma dvoch zmlúv, sužovaní a prenasledovaní „*šelmou*“, rímskou náboženskou koalíciou spojenou s monarchiami západnej Európy. .

Verše 7 až 13 majú za námet „*šelma, ktorá vystupuje z priepasti*“ alebo „Francúzska revolúcia“ a jej národný ateizmus, ktorý sa objavuje po prvý raz v dejinách ľudstva.

Verše 15 až 19 budú mať ako tému čiastočné rozvinutie „*siedmej trúby*“.

Úloha pápežskej vlády

Verš 1: „*A dali mi trstinu ako prút so slovami: Vstaň a zmeraj Boží chrám, oltár a tých, čo sa v ňom klaňajú.*»

Cieľový čas je čas trestu odhalený slovom „*tyč*“. Trest je ospravedlnený „*pre hriech*“ občiansky obnovený od roku 321 a nábožensky od roku 538. Od tohto druhého dátumu je hriech uvalený pápežským režimom, ktorý tu symbolizuje „*trstina*“, ktorá označuje „*falošného proroka, ktorý učí lži*“ v Iz. 0,9:13-14. Toto posolstvo zobrazuje Dan. 8:12: „*armáda bola odovzdaná večným kvôli hriechu*“, v ktorom „*armáda*“ označuje kresťanské zhromaždenie, „*večné*“, Ježišovo kňazstvo odobraté pápežský režim a „*hriech*“, opustenie sabatu od roku 321. Toto je len opakovanie posolstva, ktoré sa mnohokrát opakuje v rôznych aspektoch a symboloch. Potvrďuje represívnu úlohu, ktorú Boh dal nastoleniu rímskeho pápežského režimu. Sloveso „*merať*“ znamená „*súdiť*“. Trest je teda výsledkom Božieho súdu nad „*chrámom*“. *Boha*“, kolektívneho zhromaždenia Krista, „*oltárneho*“ symbolu kríža jeho obety a „*tých, ktorí sa tam klaňajú*“, teda kresťanov, ktorí si nárokuje jeho spásu.

Verš 2: „*Ale vonkajšie nádvorie chrámu, nechaj ho vonku a nemerajte to; lebo to bolo dané národom a budú šliapať sväté mesto štyridsaťdva mesiacov.*»

Dôležité slovo v tomto verši je „*vonku*“. Len ona označuje povrchnú vieru dotknutého rímskeho katolicizmu v obraze jeho vlády 1260 dní-rokov, ktoré sú tu prezentované ako „*42 mesiacov*“. Obraz „*svätého mesta*“ pravých vyvolených „*pošliapu národy*“ spojené s režimom pápežského despotu alebo kráľmi európskych kráľovstiev, „*ktorí scudzoložia s*“ katolíckou „*Jezábel*“ počas jej dlhej netolerantnej vlády v roku 1260. skutočné roky medzi 538 a 1798. V tomto verši Boh označuje rozdiel medzi pravou a falošnou vierou tým, že sa opiera o symboliku hebrejskej svätyne: Mojžišov stánok a chrám, ktorý postavil Šalamún. V oboch prípadoch nachádzame na „*nádvorí mimo chrámu*“ telesné náboženské obrady: obetný oltár a umývadlo. Pravá duchovná svätosť sa nachádza vo vnútri chrámu: na svätom mieste, kde sú: svietnik so siedmimi lampami, stôl s 12 chlebmi a kadidlový oltár umiestnený pred oponou, ktorá skrýva najsvätejšie miesto, obraz neba, kde Boh sedí na svojom kráľovskom tróne. Úprimnosť kandidátov na kresťanskú spásu pozná iba Boh a na zemi je ľudstvo oklamané „*vonkajším*“ fasádny náboženstvom, ktoré rímskokatolícka viera predstavuje prvé v histórii kresťanského náboženstva našej éry.

Svätá Biblia, Božie slovo, prenasledované

Verš 3: „*Dám svojim dvom svedkom moc prorokovať, oblečený vo vrecovine, tisíc dvesto šesťdesiat dní.*»

Počas tejto dlhej vlády potvrdenej tu vo forme „*1260 dní*“ bude Biblia symbolizovaná „*dvoma svedkami*“ čiastočne ignorovaná až do doby reformácie, kedy ju dokonca prenasledujú katolícke ligy priaznivé pre pápežov, ktorých

podporujú mečmi. . Obraz „oblečený vo vrecovine“ označuje stav utrpenia, ktorý bude Biblia znášať až do roku 1798. Pretože na konci tohto obdobia ju francúzsky revolučný ateizmus spáli na verejných miestach a pokúsi sa ju zničiť a úplne zmiznúť.

Verš 4: „*Toto sú dve olivy a dva svietniky, ktoré stoja pred Pánom zeme.*»

Tieto „dva olivovníky a dva svietniky“ sú symbolmi dvoch po sebe nasledujúcich spojenectiev, ktoré Boh zorganizoval vo svojom pláne spásy. Dve po sebe idúce náboženské dišpenzy nesúce jeho Ducha, ktorých dedičstvom je Biblia a jej texty dvoch aliancií. Projekt dvoch aliancií bol prorokovaný v Zec.4:11 až 14 „*dvoma olivovníkmi umiestnenými napravo a naľavo od svietnika*“. A už pred „*dvoma svedkami*“ verša 3 Boh o nich v svedectve Zachariáša povedal: „*Toto sú dvaja synovia oleja, ktorí stoja pred Pánom celej zeme.*» V tejto symbolike „*olej*“ označuje božského Ducha. „*Svietnik*“ prorokuje Ježiša Krista, ktorý v ľudskom tele prinesie svetlo Ducha pri svojom posvätení (= 7) a bude šíriť jeho poznanie medzi ľuďmi, tak ako symbolický svietnik rozptyľuje svetlo spaľovaním oleja obsiahnutého v jeho „*sedem*“ váz.

Poznámka: „*Svietnik*“ so „*siedmimi*“ lampami je vycentrovaný na strednej váze; toto, ako stred týždňa, ktorý spôsobuje, že 4. ^{deň} veľkonočného týždňa, deň, v ktorý Ježiš Kristus svojou zmiernou smrťou ukončil „*obetu a dar*“, hebrejský náboženský obrad v súlade s tzv. Boží plán prorokovaný v Dan.9:27. „*Svietnik*“ so siedmimi lampami teda niesol aj prorocké poslanstvo.

Verš 5: „*Ak im chce niekto ublížiť, z jeho úst vyjde oheň a pohltí ich nepriateľov; a ak im chce niekto ublížiť, treba ho takto zabiť.*»

Tu, ako v Zj. 13:10, Boh potvrdzuje svojim pravým vyvoleným svoj zákaz trestať sa za škodu spôsobenú Biblii a jej príčine. Ide o akciu, ktorú si vyhradzuje výlučne pre seba. Zlá budú vychádzať z úst Boha stvoriteľa. Boh sa stotožňuje s Bibliou, ktorú nazývame „*slovo Božie*“, takže každý, kto mu ubližuje, na neho priamo útočí.

Verš 6: „*Majú moc zavrieť nebo, aby nepadal dážď v dňoch ich proroctva; a majú moc premeniť vody na krv a biť zem každým druhom plagi, kedykoľvek chcú.*»

Duch cituje fakty uvedené v Biblii. Prorok Eliáš vo svojej dobe získal od Boha, že nebude padať dážď, iba ak na jeho slovo; pred ním Mojžiš dostal od Boha moc premeniť vody na krv a zasiahnuť zem 10 ranami. Tieto biblické svedectvá sú o to dôležitejšie, že v posledných dňoch bude pohrdanie písaným a inšpirovaným Božím slovom potrestané ranami rovnakého typu, podľa Zj.

Národný ateizmus Francúzskej revolúcie

Temné svetlá

Verš 7: „*Keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystúpi z hlbín, povedie proti nim vojnu, zvíťazí nad nimi a zabije ich.*»

Duch nám tu zjavuje dôležitú vec, ktorú si treba všimnúť; dátum 1793 znamená koniec biblického svedectva, ale pre koho? Za svojich vtedajších nepriateľov, ktorí prenasledovali Bibliu a odmietali jej božskú autoritu vo veciach podpory viery; teda panovníci, monarchistickí aristokrati, rímskokatolícky pápežský režim a všetci jeho duchovní. V tento deň Boh odsudzuje aj falošných

protestantských veriacich, ktorí v praxi už neberú do úvahy jeho učenie. V Dan.11:34 im Boh vo svojom súde pripisuje „**pokrytectvo**“: „*V čase, keď padnú, trochu im pomôže a mnohí sa k nim pridajú v pokrytectve* . » Je to len prvá časť svedectva Biblie, ktorá je dokončená, pretože v roku 1843 nadobudne jej úloha opäť zásadný význam tým, že pozve vyvolených, aby objavili adventistické prorocké. Nastolenie národného ateizmu vo Francúzsku sa zameria na Bibliu a pokúsi sa ju zmiznúť. Hojné krvavé používanie „jeho gilotíny“ z nej robí novú „beštiu“, ktorá mala tentoraz „vstať z priepasti“. Týmto výrazom vypožičaným z príbehu o stvorení v Genesis 1:2 nám Duch pripomína, že keby Boh, jeho Stvoriteľ, neexistoval, na zemi by sa nevyvinul žiadny život. „*Priepasť*“ je symbolom zeme zbavenej obyvateľov, keď je „*beztvará a prázdna*“. Tak to bolo „*na počiatku*“, podľa Gn 1:2, a bude to tak znova na „*tisíc rokov*“, na konci sveta, po slávnom návrate Ježiša Krista, čo je téma, ktorá nasleduje to v tejto kapitole 11. Toto porovnanie s pôvodným chaosom si zaslúži republikánsky režim, ktorý sa rodí v politickom chaose a najväčšom neporiadku. Pretože rebeli vedia, ako sa zjednotiť, aby zničili, ale sú veľmi rozdelení v tom, aké formy by sa mali dať obnove. Toto svedectvo potom ponúka demonštráciu ovocia, ktoré môže ľudstvo priniesť, keď je úplne odrezané od Boha; zbavený svojej prospešnej činnosti.

Duch Stvoriteľa Boha pomenoval ako „*priepasť*“, naznačuje aj kontext a stav pôvodného stvorenia našej zeme. Zameriava sa teda na prvý deň tohto stvorenia, ukazuje nám Zem ponorenú do absolútnej „*tmy*“, pretože v tom momente Boh ešte nedal Zemi svetlo žiadnej hviezdy. A táto myšlienka duchovne spája túto „*šelmú, ktorá vystupuje z priepasti*“ so „*štvrtou pečatou*“ zo Zj. 6:12 opísanou ako „*slnko čierne ako vrecovina*“. Spojenie je tiež vytvorené so „*štvrtou trúbou*“ zo Zj. 8:12 opísanou „*úderom tretiny, slnka, tretiny mesiaca a tretiny hviezd*“. Prostredníctvom týchto obrazov mu Duch pripisuje obzvlášť „**temný**“ charakter. Avšak práve v tomto aspekte a v tomto „**temnom**“ stave bude Francúzsko oslavovať svojich voľnomyšlienkárov tým, že im dá titul „**osvietenie**“. Potom si pamätáme slová Ježiša Krista citované v Mt 6:23: „*ale ak je tvoje oko zlé, celé tvoje telo bude v tme. Ak teda svetlo, ktoré je vo vás, bude tmou, aká veľká bude táto tma!* » Tak ide temné slobodné myslenie do vojny proti náboženskému duchu a tento nový **libertariánsky duch** sa časom rozšíri a rozšíri sa po celom západnom svete... nazývanom kresťanským a zachová si svoj zlý vplyv až do konca sveta. S francúzskou revolúciou sa „*temnota*“ natrvalo usadila s hriechom. Pretože s ním sa objavujú knihy napísané filozofmi slobodného myslenia; čo ho spája s „*hriechom*“, ktorý charakterizuje Grécko v prorockých Daniela 2-7-8. Tieto nové knihy budú konkurovať Biblii a podarí sa im ju v obrovskej miere potlačiť. Vypovedaná „*vojna*“ je preto predovšetkým ideologická. Po revolúcii a po druhej svetovej vojne táto temnota nadobudne do kontrastu aspekt najvyššieho humanizmu a tým sa rozbije s pôvodnou neznášanlivosťou, no ideologická „*vojna*“ pokračuje. Západní ľudia budú pripravení obetovať všetko pre túto „*slobodu*“. V skutočnosti obetujú svoje národy, svoju bezpečnosť a neuniknú smrti plánovanej Bohom.

Verš 8: „*A ich mŕtve telá budú na námestí veľkého mesta, ktoré sa v duchovnom zmysle nazýva Sodoma a Egypt, aj tam, kde bol ich Pán ukrižovaný.* »

„*mŕtvoly*“ sú tie „*dvoch svedkov*“, ktorých prví útočníci boli tiež popravení na „*námestí*“ toho istého „*mesta*“. Toto „*mesto*“ je Paríž a uvedené „*miesto*“ sa postupne nazývalo „miesto Ľudovíta XIV.“, „miesto Ľudovíta XV.“, „*place de la Révolution*“ a označuje súčasné „miesto svornosti“. Ateizmus nerobí žiadnej náboženskej forme žiadne láskavosti. Obete s gilotínou sú presne bité pre svoju náboženskú príslušnosť. A ako učí poslanstvo „*4. trúbka*“, cieľom je skutočné svetlo (slnko), falošný kolektív (mesiac) a každý jednotlivý náboženský posol (hviezda). Okrem toho sú niektoré skorumpované náboženské formy akceptované pod podmienkou, že sú v súlade s normami dominantného ateizmu. Niektorí kňazi tak na posmech dostávajú meno „odfláknutý“. Duch prirovnáva Paríž, hlavné mesto Francúzska, k „*Sodome*“ a „*Egyptu*“. Prvým ovocím slobody boli sexuálne excesy sprevádzané rozkladom tradičných spoločenských a rodinných konvencií. Toto porovnanie bude mať časom tragické následky. Duch nám hovorí, že toto mesto bude trpieť osudom „*Sodomy*“ a „*Egypta*“, ktorý sa stal pre Boha štandardným symbolom hriechu a vzbury proti nemu. Vyššie uvedené spojenie s „gréckym“ filozofickým „*hriechom*“ odsúdeným v Danielovi 2-7-8 je tu potvrdené. Aby sme plne porozumeli tejto božskej stigmatizácii gréckeho hriechu, vezmime do úvahy skutočnosť, že keď sa apoštol Pavol pokúsil použiť filozofické slová na predloženie evanjelia obyvateľom Atén, neuspel a bol vyhnaný z miesta. To je dôvod, prečo filozofické myslenie zostane navždy nepriateľom Boha stvoriteľa. V priebehu času a až do svojho konca si toto mesto s názvom „Paríž“ udrží a bude svedčiť týmito činmi o presnosti svojho porovnania s týmito dvoma menami, symbolmi sexuálneho a náboženského hriechu. Za jeho názvom „Paríž“ sa skrýva dedičstvo „Paríž“, slovo, ktorého keltský pôvod znamená „tí z kotla“, dramaticky prorocké meno. V rímskych časoch bolo toto miesto baštou pohanských uctievačov Isis, bohyně Egyptanov, presne, ale aj javiskom a cynickým obrazom Paríža, syna trójskeho kráľa, starého Priama. Autor cudzoložstva s krásnou Helenou, manželkou gréckeho kráľa Menelaa, bude zodpovedný za vojnu s Gréckom. Po neúspešnom obliehaní sa Gréci stiahli a na pláži zanechali obrovského dreveného koňa. Trójanovia si mysleli, že ide o gréckeho boha, a preto koňa priviedli do mesta. A uprostred noci, keď sa víno a hostina skončili, grécki vojaci vystúpili z koní a otvorili brány ticho sa vracajúcim gréckym vojskám; a všetci obyvatelia mesta boli zmasakrovaní, od kráľa až po najnižšieho poddaného. Táto akcia trójskych koní spôsobí stratu Paríža v posledných dňoch, pretože ignorujúc túto lekciu zopakuje svoje chyby tým, že nechá svojich nepriateľov, ktorých kolonizoval, usadiť sa na jeho území. Pred prijatím názvu Paríž sa mesto nazývalo „*Lutèce*“, čo znamená „smradľavý močiar“; celý program jeho smutného osudu. Porovnanie s „*Egyptom*“ je opodstatnené, keďže prijatím republikánskeho režimu sa Francúzsko oficiálne stáva prvým hriešnym režimom v západnom svete. Tento výklad bude potvrdený v Zj. 17:3 „*šarlátovou*“ farbou „*šelmy*“, obrazom monarchických a republikánskych koalícií posledných dní, postavených podľa vzoru Francúzska. Tým, že povedal: „*aj tam, kde bol ich Pán ukrižovaný*“, Duch ustanovuje porovnanie medzi odmietnutím kresťanskej viery francúzskeho ateizmu a židovským národným odmietnutím Mesiáša Ježiša Krista; pretože tieto dve

situácie sú totožné a prinesú rovnaké následky a rovnaké ovocie bezbožnosti a nepravosti. Toto porovnanie bude pokračovať v nasledujúcich veršoch.

nazýva svoje hlavné mesto „*Egyptom*“, prirovnáva Francúzsko k faraónovi, čo je typický model ľudského odporu proti jeho vôli. Toto odbojné postavenie si udrží až do svojho zničenia. Z jeho strany nikdy nebude žiadne pokánie. Volaním „*zla dobrom a dobrom zlom*“ sa dopustí najhorších hriechov, ktoré poškrvnil Boh; volaním „svetla“, „temných“ mysliteľov, ktorí založili „jeho ľudské práva“, ktorí sú proti právam Božím. A mnoho národov bude jeho model napodobňovať, dokonca v roku 1917 mocné Rusko, ktoré ho zničí atómovým výstrelom v čase „šiestej trúby“, ako prorokoval *jeho* názov „Parisii“ v keltskom jazyku. jazyk, čo znamená „tí v kotli“. Preto zostane až do svojho konca neschopná vidieť Boha v skúškach, ktoré ju zničia až do bodu, keď ju zničia. Pretože sa na ňu zameral a nepustí ju, kým už nebude.

Verš 9: „*Tri a pol dňa ľudia z národov, kmeňov, jazykov a národov uvidia ich mŕtve telá a nedovolia, aby ich mŕtve boli uložené do hrobu.*»

Vo Francúzsku ľudia vstúpili do revolúcie v roku 1789 a v roku 1793 popravili svojho kráľa a potom svoju kráľovnú, obaja verejne sťali hlavu na veľkom centrálnom námestí mesta, ktoré sa postupne nazývalo „Place Louis XV“, „Place de la Révolution“ a v súčasnosti „place de la Concorde“. Pripísaním „*tri a pol dňa*“ času deštruktívnej akcie sa zdá, že Duch zahŕňa bitku pri Valmy, kde v roku 1792 revolucionári čelili a porazili rojalistické armády európskych kráľovstiev, ktoré zaútočili na republikánske Francúzsko vrátane domáceho Rakúska. z rodu kráľovnej Márie Antoinetty. Aby sme pochopili pôvod tejto nenávisti, musíme mať na pamäti, že 1260 rokov zneužívania všetkého druhu zo strany pápežsko-kráľovskej koalície skončilo podráždením francúzskeho ľudu, ktorý bol vykorisťovaný, týraný, prenasledovaný a úplne zničený. Posledné dve vlády Ľudovíta Pozor ! Republika nie je a nebude pre Francúzsko požehnaním. Až do svojho konca bude vo svojej piatej podobe znášať Božie kliatby a sama sa dopustí chýb, ktoré spôsobia jej pád. Tento krvilačný režim sa od svojho počiatku stane krajinou „ľudských práv“ a humanizmu, ktorý skončí obranou vinníkov a svojou nespravodlivosťou zmarí obeť. Dokonca privíta svojich nepriateľov a nainštaluje ich na svoje územie, pričom do najhoršieho napodobí slávny príklad trójskeho mesta, ktoré sa preslávilo zavedením dreveného koňa, ktorý zanechali Gréci, ako už bolo vidieť.

Verš 10: „*A kvôli nim sa budú radovať a radovať obyvatelia zeme a budú si navzájom posielat' dary, pretože títo dvaja proroci trápili obyvateľov zeme.*»

V tomto verši sa Duch zamiera na čas, keď sa podobne ako gangréna alebo rakovina, francúzske filozofické zlo bude šíriť a šíriť ako mor v iných západných krajinách. ^{Označuje} „znamenie časov“ so „6. pečatou“; ten, kde „*slnko sčernie ako vrece konského vlásia*“: svetlo Biblie mizne, dusené filozofickými knihami slobodných mysliteľov.

V duchovnom čítaní, na rozdiel od „*obyvateľov nebeského kráľovstva*“, ktoré definuje Ježišových vyvolených, „*obyvatelia zeme*“ označujú amerických protestantov a všeobecnejšie ľudí, ktorí sa vzbúria voči Bohu a jeho pravde. Obyvatelia európskych a ešte viac amerických kráľovstiev hľadajú na Francúzsko. Ľudia tam drvia svoju monarchiu a katolícke kresťanské náboženstvo, ktoré

ohrozuje ľudí, ktorí čítajú Bibliu, „dvoch svedkov“, „mukami“ svojho „pekla“; skutočné „muky“, ktoré sú však vyhradené len pre posledný súd, aby zničili falošných náboženských ľudí, ktorí sami klamlivo používajú tento druh hrozby, podľa Zj. 14:10-11. Aj cudzinci, ktorí sú obeťami rovnakého zneužívania mimo Francúzska, dúfajú, že z tejto iniciatívy budú mať prospech. O to viac, že s francúzskou podporou poskytnutou Ľudovítom XVI. vo svete pred niekoľkými rokmi nové Spojené štáty Severné Ameriky našli nezávislosť a oslobodili sa spod nadvlády Anglicka. Sloboda je v pohybe a čoskoro si získa mnoho ľudí. Na znak tohto priateľstva si „budú navzájom posielat' darčeky“. Jedným z týchto darov bol francúzsky dar Američanom „Socha slobody“ postavená v roku 1886 na ostrove oproti New Yorku. Američania mu toto gesto vrátili ponúknutím repliky, ktorá bola postavená v roku 1889 a nachádza sa v Paríži na ostrove uprostred Seiny neďaleko Eiffelovej veže. Boh sa zameriava na tento typ daru, ktorý odhaľuje zdieľanie a výmenu, ktorá predstavuje preklatie **nadmernej slobody**, ktorej cieľom je ignorovať jej duchovné zákony.

Verš 11: „*A po tri a pol dni do nich vstúpil duch života od Boha a postavili sa na nohy; a veľký strach prišiel na tých, ktorí ich videli.*»

20. apríla 1792 bolo Francúzsko ohrozené Rakúskom a Pruskom a zvrhlo svojho kráľa Ľudovíta XVI. 10. augusta 1792. Revolucionári zvíťazili vo Valmy 20. septembra 1792. Kráľ Ľudovít XVI. bol 21. januára 1793 popravený gilotínou. Diktátor Robespierre a jeho priatelia boli postupne zavraždení gilotínou 28. júla 1794. „Dohovor“ bol nahradený „Adresárom“ 25. októbra 1795. Dva „Terory“ z rokov 1793 a 1794 spolu trvali iba jeden jediný rok. Medzi 20. aprílom 1792 a 25. októbrom 1795 celkom presne považujem toto obdobie „tri a pol dňa“ za prorokované alebo „tri a pol“ reálneho roka. Ale myslím si, že trvanie nesie aj duchovné poslanstvo. Toto obdobie predstavuje pol týždňa, čo môže evokovať narážku na pozemskú službu Ježiša Krista, ktorá trvala presne „tri a pol prorockého dňa“ a skončila smrťou Mesiáša Ježiša Krista. Duch porovnáva svoje pôsobenie s konaním Biblie, jej „dvoch svedkov“, ktorí tiež konali a učili predtým, než boli upálení na Place de la Révolution v Paríži. Týmto porovnaním je Biblia, táto viera, stotožnená s Ježišom Kristom, ktorý je v nej znovu ukrižovaný a „prebodnutý“, ako je uvedené v Zj. 1:7. Záplava krviprelievania nakoniec vydesila francúzsky ľud. Tiež po poprave svojho vodcu Krvavého dohovoru Maximiliena Robespiera a jeho priateľov Couthona a Saint-Justa sa súhrnné a systematické popravy zastavili. Duch Boží prebudil v ľuďoch duchovný smäd a praktizovanie náboženstva sa opäť stalo legálnym a predovšetkým slobodným. Opätovne sa objavil spásonosný „strach z Boha“ a opäť sa prejavil záujem o Bibliu, ale až do konca sveta budú proti nemu bojovať a súperiť s ním filozofické knihy napísané voľnomyšlienkami, ktorých grécky vzor je v popredí. zdroj všetkých jeho rôzne podoby.

Verš 12: „*A počuli hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem; A vystúpili do neba v oblaku; a ich nepriatelia ich videli.*»

Toto Božie vyhlásenie sa vzťahuje na biblických „dvoch svedkov“ po roku 1798.

Porovnanie s Ježišom pokračuje, pretože to bol on, koho jeho vyvolení videli (po prorokovi Eliášovi) pred ich pohľadom vystupovať do neba. Ale jeho

vyvolení v poslednom čase budú konať rovnako. Ich nepriatelia ich tiežvidia vystupovať do neba v oblaku, kde ich Ježiš pritiahne k sebe. Podpora, ktorú Boh dáva jeho veci, je rovnaká pre Ježiša Krista, jeho vyvoleného, av tomto kontexte Francúzskej revolúcie aj Bibliu po roku 1798. Na potvrdenie konca prorokovaného trvania „1260 dní“ -rokov, v r . 1799 zomrel vo väzení vo Valence-sur-Rhône pápež Pius VI., čím umožnil medzi rokmi 1843-44 a 1994 dlhé obdobie mieru 150 rokov prorokovaných vo forme „päť mesiacov“ v Apo.9 : 5-10 . Smrť Ľudovíta XVI., zánik monarchie a smrť zajatého pápeža zasadili smrteľnú ranu náboženskej neznášanlivosti „šelmy, ktorá vystupuje z mora“ v Zj. 13:1-3. Konkordát Direktória jej zahojí ranu, ale už nebude mať úžitok zo zničenej kráľovskej podpory, nebude prenasledovať až do času konca, keď sa protestantská neznášanlivosť objaví pod menom „šelma, ktorá vstáva zo zeme“ v Apo . 13:11.

Verš 13: „ *V tú hodinu nastalo veľké zemetrasenie a padla desiatá časť mesta; pri tomto zemetrasení bolo zabitých sedemtisíc mužov a ostatní sa zľakli a vzdali slávu nebeskému Bohu.* »

V tejto epoche (*tejto hodine*) sa v duchovnej forme uskutočnilo „ *zemetrasenie* “, ktoré už bolo prorokované uskutočnením toho v Lisabone v roku 1755, ktoré sa týkalo témy „ *šiestej pečate* “ z Apo 6:12. Podľa Ducha Božieho stratilo mesto Paríž „ *desatinu* “ svojej populácie. Ale iný význam sa môže týkať podľa Dan. 7:24 a Zj. 13:1, desiatej časti „ *desiatich rohov* “ alebo západných kresťanských kráľovstiev podliehajúcich rímskemu pápežskému katolicizmu. Francúzsko, považované Rímom za „najstaršiu dcéru“ rímskokatolíckej cirkvi, upadlo do ateizmu, zbavilo ho podpory a zašlo tak ďaleko, že zničilo jeho autoritu. Štvrtá ^{trúba} to odhalila, „ *tretia časť slnka je udretá* “; správa „ *pri tomto zemetrasení bolo zabitých sedem tisíc mužov* “ potvrdzuje vec tým, že hovorí: pri tomto spoločensko-politickom zemetrasení bolo zabitých množstvo (*tisíc*) náboženských „ *mužov* “ (*sedem*: náboženské posvätenie času).

Verš 14: „ *Druhá beda pominula. Hľa, tretie beda príde **rýchlo*** “.

Intenzívne prelievanie krvi tak oživilo strach z Boha a „teror“ prestal, nahradený ríšou Napoleona I., „ orlom “ zvestujúcim posledné tri „ *trúbky* “, tri „ *veľké nešťastia* “ » pre obyvateľov zeme. Vzhľadom na to, že oznámenie nasleduje po Francúzskej revolúcii v rokoch 1789 až 1798, „ *druhé nešťastie* “, ktoré sa mu pripisuje vo verši 14, sa ho nemôže priamo týkať. Ale pre Ducha je to spôsob, ako nám povedať, že nová forma Francúzskej revolúcie sa objaví tesne pred návratom v sláve Ježiša Krista. Avšak podľa Zj. 8:13 sa „ *druhé beda* “ jasne týka témy 6 *trúba* zo Zj. 9:13, ktorá presne „ *zabije tretinu ľudí* “ predtým, ako sa Ježiš Kristus vráti, aby pomstil nespravodlivé odsúdenie svojich svätých verných služobníkov vyhladením ich smrteľných nepriateľov, posledných vzbúrencov. Môžeme pochopiť, že podobne ako vraždy spôsobené francúzskymi revolucionármi, Boh organizuje vyvražďovanie Tretej svetovej vojny, tentoraz nukleárnu, ktorá značne zníži počet obyvateľov Zeme, pred jej likvidáciou. pôvodný vzhľad „ *priepasti* “ po konečnom deštruktívnom zásahu Ježiša Krista.

Dvojité význam „ *druhé beda* “ spája *štvrtú trúbku* so *šiestou* z duchovného dôvodu. Štruktúra Zjavenia oddeľuje čas kresťanskej éry na dve časti. V prvom „ *nešťastie* “ trestá vinníkov potrestaných pred rokom 1844 a v

druhom tých, ktorí boli potrestaní po roku 1844, tesne pred koncom sveta. Tieto dve represívne činy majú rovnaký význam, ktorý Boh dáva svojmu štvrtému trestu v 3. Mojžišovej 26:25: „*Pošlem meč, ktorý pomstí moju zmluvu* . Prvý trest padol na ľudí, **ktorí neprijali** posolstvo reformácie, dielo, ktoré pripravil Ježiš pre svojich vyvolených, a druhý na tých, ktorí nereagovali na Božiu požiadavku **dokončiť** túto reformáciu v roku 1843. Zjavené svetlo ktorú Boh buduje táto trvalá reformácia bude predložená až do hodiny, keď sa skončí čas milosti.

Keď vezmeme do úvahy veci a činy, ktoré Boh pripísal mužom Francúzskej revolúcie v rokoch 1789 až 1795, nájdeme tie, ktoré môže pripísať západným mužom posledných dní. Nachádzame rovnaké pohrdanie, rovnakú bezbožnosť a nenávisť voči náboženským obradom a tým, ktorí ich učia; správanie, ktoré tentoraz vyplýva z mimoriadneho rozvoja vedy a techniky. Počas rokov mieru ovládli západný svet ateizmus a falošné náboženstvo. Boh má teda dobrý dôvod ponúknuť nám pre túto tému dvojité čítanie; správanie „*preživších*“, ktoré je hlavným rozdielom medzi revolučnou dobou a vedeckým časom posledných dní ľudstva. Aby bolo jasnejšie, podľa Zj. 11:11 až 13, „*preživší*“ z prvého čítania, ktoré sa týka „*štvrtej trúbky*“, „*urobili pokánie*“, zatiaľ čo „*pozostali*“ z druhého, ktoré sa týkalo „*šiestej trúbky*“, „*sa kajali nie*“, podľa Zj. 9:20-21.

Tretie „*veľké beda*“ (pre hriešnikov): Slávny návrat Krista Justiciára

Verš 15: „*Zatrúbil siedmy anjel. A v nebi zazneli mocné hlasy, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sú zverené nášmu Pánovi a jeho Kristovi. a bude kralovať na veky vekov.* »

Poslednou témou kapitoly je téma „*siedmej trúby*“, ktorá označuje, pripomínam vám, okamih, keď sa neviditeľný stvoriteľ Boh zviditeľní očiam svojich nepriateľov, čo potvrdzuje Apo.1:7: „*Hľa, prichádza s oblaky a každé oko to uvidí; dokonca aj tí, ktorí ho prepichli.*“ „*Tí, čo ho prebodli*“, ktorí prebodli Ježiša, sú jeho nepriatelia zo všetkých období kresťanskej éry, vrátane tých posledných. Prebodli ho a prenasledovali jeho verných učeníkov, o ktorých vyhlásil: „*Čo ste to urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to urobili* (Mt 25:40). Z neba sa dvíhajú hlasné hlasy na oslavu tejto udalosti. To sú tí obyvatelia neba, ktorí sa už vyjadrili, aby oslávili vyhnanie diabla a jeho démonov z neba víťazným Kristom, nazývaným „*Michael*“ v Zj. 12:7 až 12. Zúčastňujú sa na radosti vyvolení, oslobodení a víťazní Ježišom Kristom. Dejiny pozemského hriechu zaniknú pre nedostatok hriešnikov zničených ústami božského Krista. Diabol, „*knieža tohto sveta*“ podľa Ježiša, stráca vlastníctvo hriešneho sveta zničeného Bohom. Zostane ďalších tisíc rokov na pusteji zemi bez toho, aby niekomu ublížil, pričom bude čakať na jeho úplné odstránenie na poslednom súde so všetkými ostatnými hriešnikmi, ktorých Boh na tento účel vzkriesi.

Veľké nebeské šťastie vyvolených vykúpených krvou Ježiša Krista

Verš 16: „*A dvadsaťštyri starcov, ktorí sedeli pred Bohom na svojich trónoch, padli na tvár a klaňali sa Bohu*“

Vyvolení vstúpili do nebeského kráľovstva Božieho, sediaci na trónoch v prítomnosti Boha, budú kraľovať alebo súdiť zlých podľa Zj.20:4. Tento verš evokuje kontext nebeského začiatku vykúpených v Zj. Tento verš predstavuje formu, ktorú by malo mať pravé uctievanie Boha. Poklona, klaňanie, tvár dolu, je forma, ktorú Boh legitimizuje.

Verš 17: „ *Vtedy: Ďakujeme ti, Pane Bože všemohúci, ktorý si a ktorý si bol, že si sa zmocnil svojej veľkej moci a obsadil si svoje kráľovstvo.* »

Vykúpení obnovujú svoju vďaku a klaňajú sa pred Ježišom Kristom, „ *Všemohúcim Bohom, ktorý je a ktorý bol* “ „ a ktorý prišiel“, ako bolo oznámené Zj.1:4. „ *Uchopil si svoju veľkú moc* “, ktorej si sa zriekol, aby si zachránil svojich vyvolených a svojou smrťou si odpykal cenu ich hriechov vo svojej službe „ *jahňa* “; „ *Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.* “ „ *Zmocnili ste sa svojho kráľovstva* “; navrhovaný kontext je skutočne ten, kde Duch odniesol Jána v Zj. 1:10; história Zhromaždenia Krista na zemi je minulosťou. V tejto fáze je „ *sedem zhromaždení* “ za volenými predstaviteľmi. Ježišova vláda, objekt nádeje viery vyvolených, sa stala skutočnosťou.

Verš 18: „ *Národy sa rozhnevali; a prišiel tvoj hnev a prišiel čas súdiť mŕtvych, odmeniť svojich služobníkov prorokov, svätých a tých, čo sa boja tvojho mena, malých i veľkých, a zničiť tých, čo ničia zem.* »

V tomto verši 18 nachádzame veľmi užitočné informácie o slede prorokovaných udalostí. 6 - *zabitá trúba* _ *tretina mužov* je „ *Národy boli podráždené* “ a pred našimi očami sme v rokoch 2020-2021 svedkami príčin tohto podráždenia: Covid-19 a spôsobené ekonomické zrútenie, islamská agresia a okamžite ruská ofenzíva so svojimi spojencami. Po tomto strašnom a ničivom konflikte, po vyhlásení nedel'ného zákona „*beštiami zeme*“, teda protestantskou a katolíckou koalíciou amerických a európskych preživších, na nich Boh vyliat „ *sedem posledných rán svojho hnevu* “ opísané v Rev. 16. V siedmom čase sa Ježiš zjavil, aby zachránil svojich vyvolených a zničil padlých. Potom nasleduje program pripravený na „ *tisíc rokov* “ siedmeho tisícročia. V nebi sa podľa Zj. 4:1 uskutoční súd nad bezbožnými: „ *a prišiel čas súdiť mŕtvych* “. Svätí dostanú svoju odmenu: večný život, ktorý Ježiš Kristus prisľúbil svojim vyvoleným. Nakoniec získajú rannú hviezdu a korunu sľúbenú vyvoleným, ktorí zvíťazili v boji viery: „ *odmeniť svojich služobníkov prorokov* “. Boh tu pripomína dôležitosť proroctva pre všetky veky (Podľa 2Pt 1:19) a najmä v posledných dňoch. „ *Svätí a tí, ktorí sa boja tvojho mena* “ sú tí, ktorí pozitívne odpovedali na posolstvá troch anjelov zo Zj. 14:7 až 13; prvý z nich pripomína múdrosť, ktorá spočíva v tom, že sa ho bojíme, poslúchame ho a nepopierame jeho prikázania a hovoríme: „ *Bojte sa Boha a vzdávajú mu slávu* “, v jeho aspekte Boha stvoriteľa, „ *lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo, more, zem a pramene vôd* “.

Verš 19: „ *A chrám Boží v nebi sa otvoril a v jeho chráme sa zjavila archa jeho zmluvy. A nastaly blesky, hlasy, hromy, zemetrasenie a veľké krupobitie.* »

Všetky témy evokované v tejto knihe Zjavenia sa zbiehajú k tomuto historickému momentu veľkého slávneho návratu nášho božského Pána Ježiša Krista. Tento verš sa zameriava na kontext, v ktorom sú naplnené a ukončené nasledujúce témy:

Rev.1: Adventizmus:

Verš 4: „*Ján siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom*“

Verš 7: „*HL'a, prichádza s oblakmi. A uvidí to každé oko, aj tí, čo ho prebodli; a všetky kmene zeme budú smútiť kvôli nemu. Áno. Amen!*»

Verš 8: „*Ja som alfa a omega, hovorí Pán Boh, ten, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde. Všemohúci.*»

Verš 10: „*Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou silný hlas, ako zvuk trúby,*“

Apo.3: Siedme zhromaždenie: koniec „Laodicejskej“ éry (= súdený ľud).

Zj.6:17: Veľký deň Božieho hnevu proti vzbúreným ľuďom „pretože prišiel veľký deň jeho hnevu, a kto obstojí?“»

Apo.13: „*šelma, ktorá vstáva zo zeme*“ (protestantská a katolícka koalícia) a jej nedeľný zákon; verš 15: „*A bolo jej dané oživiť obraz šelmy, aby obraz šelmy hovoril a aby všetci, ktorí sa neklaňali obrazu šelmy, boli zabití.*»

Apo.14: Dve témy „žatva“ (koniec sveta a vytrhnutie vyvolených) a „vinobranie“ (masakry falošných pastierov ich zvedenými a podvedenými nasledovníkmi).

Zj.16: Verš 16: „veľký deň boja Armagedon“

V tomto verši 19 nachádzame kľúčovú formulu priameho a viditeľného Božieho zásahu, „*a boli blesky, hlasy, hromy, zemetrasenie*“, už citované v Zj. 4:5 a 8:5. Ale tu Duch dodáva „*a silné krupobitie*“; „*pozdravenie*“, ktorým sa končí téma siedmej zo, „*siedmich posledných rán*“ v Zj. 16:21.

Kontext návratu Ježiša Krista je preto poznačený poslednou adventistickou témou, ktorá tentoraz prináša na jar 2030 skutočnú spásu ponúknutú vyvoleným, získanú krvou preliatou Ježišom Kristom. Je to hodina jeho konfrontácie s rebelmi, ktorí sa chystajú zabiť jeho vyvolených, ktorí odmietajú Rímsku nedeľu a zachovávajú svoju vernosť sabatu posvätenému Bohom od prvého týždňa jeho stvorenia sveta. „*Šiesta pečať*“ zo Zj. 6 ilustruje správanie a zdesenie týchto rebelov, ktorých Pán pristihol pri úmyselnom čine genocídy jeho požehnaných a milovaných vyvolených. Predmet nehody je uvedený v tomto verši 19. Týka sa Božieho zákona zachovaného v „*arche svedectva*“ na najsvätejšom mieste svätostánku a hebrejskom „*chráme*“. Archa vďačí za svoju prestíž a veľmi vysokú svätosť len preto, že obsahuje tabuľky zákona vyryté prstom samotného Boha, osobne, v prítomnosti Mojžiša, jeho verného služobníka. Biblia nám umožňuje pochopiť, čo spôsobuje hrôzu vzbúrencov v čase návratu Ježiša Krista. Lebo toto hlásajú verše 1 až 6 žalmu 50:

„*Azafov žalm. Boh, Boh, YaHWéH, hovorí a povoláva zem, od východu slnka až po západ slnka. Zo Siona, dokonalá krása, Boh žiari. Prichádza, Bože náš, nezostáva v tichu; pred ním je požierajúci oheň, okolo neho prudká búrka.*“

*Volá hore k nebesiam a k zemi, aby súdil svoj ľud : Zhromaždíte mi mojich verných, ktorí so mnou uzavreli zmluvu obetou! -A **nebesia budú hlásať jeho spravodlivosť**, lebo je to Boh, ktorý je sudcom. »*

V kontexte teroru uvidia rebeli text štvrtého z desiatich Božích prikázani zobrazený na oblohe v ohnivých písmenách. A prostredníctvom tohto božského konania budú vedieť, že Boh ich odsudzuje na prvú a „*druhú smrť*“.

Tento posledný verš témy „*siedma trúba*“ odhaľuje a potvrdzuje dôležitosť, ktorú Boh pripisuje svojmu zákonu napadnutému vzbúreným falošným kresťanstvom. Boží zákon bol ponížovaný pod zámenkou údajného protikladu zákona a milosti. Táto chyba je výsledkom nesprávneho čítania slov, ktoré urobil apoštol Pavol vo svojich listoch. Takže tu rozptýlim pochybnosti poskytnutím jasných a jednoduchých vysvetlení. V Rim 6 Pavol stavia do protikladu tých, ktorí sú „*pod zákonom*“ s tými, ktorí sú „*pod milosťou*“ len kvôli kontextu svojej doby, keď sa začína nová zmluva. Formulou „*pod zákonom*“ označuje Židov starej zmluvy, ktorí odmietajú novú zmluvu založenú na dokonalej spravodlivosti Ježiša Krista. A menuje volených predstaviteľov, ktorí vstúpia do tohto nového spojenectva podľa vzorca „*so zákonom*“. Lebo toto je úžitok, ktorý prináša milosť, v mene ktorej Ježiš Kristus v Duchu Svätom pomáha svojmu vyvolenému a učí ho milovať a poslúchať svätý Boží zákon. Tým, že ho poslúcha, je „*so zákonom*“ a je „*pod milosťou*“, *nie je ani „pod zákonom“*. Znovu si pripomínam, že Pavol hovorí o Božom zákone, že je „*svätý a že prikázanie je spravodlivé a dobré*“; čo s ním zdieľam v Ježišovi Kristovi. Zatiaľ čo Pavol kritizuje hriech, snažiac sa presvedčiť svojich čitateľov, že už nesmú hrešiť, kým sú v Kristovi, moderní rebeli používajú jeho texty na to, aby mu protirečili tým, že urobili z Ježiša Krista, o ktorom tvrdia, že je, uznávaným „ministrom hriechu“. 7. marca 321. Zatiaľ čo Pavol v Gal.2:17 vyhlásil: „*Ale kým sa snažíme byť ospravedlnení skrze Krista, keby sme aj my sami boli uznaní za hriešnikov, bol by Kristus služobníkom hriechu? **Ďaleko od toho!*** » Všimnime si dôležitosť presnosti, „*ďaleko od nej*“, ktorý odsudzuje náboženskú koncepciu falošnej modernej kresťanskej rebelantskej viery, a to od 7. marca 321, kedy rímsky „*hriech*“ vstúpil do západnej a východnej kresťanskej viery autoritou pohanského rímskeho cisára Konštantína¹ _

V tomto kontexte „*siedmej trúby*“ sa končí prvých šesťtisíc rokov, ktoré Boh vyčlenil na výber pozemských vyvolených, v jeho celkovom sedemtisícročnom projekte. Potom sa otvorí siedme tisícročie alebo „*tisíc rokov*“ zo Zj. 20, venované nebeskému súdu vzbúrencov vyvolenými vykúpenými Ježišom Kristom, téma Zj. 4.

Zjavenie 12: Veľký centrálny plán

Žena – Rímsky agresor – Žena na púšti – Parentéza: boj v nebi – Žena na púšti – Reformácia – Ateizmus- Adventistický ostatok

Víťazná žena, nevesta Kristova, Baránok Boží

Verš 1: „*Na nebi sa ukázalo veľké znamenie: žena zahalená slnkom, s mesiacom pod nohami a s korunou z dvanástich hviezd na hlave.*»

Opäť tu na seba nadväzuje viacero tém vo viacerých obrazoch či scénach. Prvá tabuľka znázorňuje Vyvolené zhromaždenie, ktoré bude mať úžitok z víťazstva Ježiša Krista, jeho jedinej Hlavy, podľa Ef.5:23. Pod symbolom „ženy“ je „Nevesta“ Kristova zahalená „slnkom spravodlivosti“, ako je prorokované v Mal.4:2. V dvojitém použití je „mesiac“ symbol tmy „pod jeho nohami“. Týmto nepriateľmi sú historicky av chronologickom poradí Židia starej zmluvy a padlí kresťania, katolíci, pravoslávni, protestanti a adventisti novej zmluvy. Na jeho hlave „koruna dvanástich hviezd“ symbolizuje jeho víťazstvo v spojení s Bohom, 7, s človekom, 5, čo znamená číslo 12.

Prenasledovaná žena pred konečným víťazstvom

Verš 2: „*Bola tehotná a kričala, mala pôrodné bolesti a mala pôrodné bolesti.*»

Vo verši 2 „pôrodné bolesti“ evokujú pozemské prenasledovanie, ktoré predchádzalo dobe nebeskej slávy. Tento obraz použil Ježiš v Jánovi 16:21-22: „*Žena pri pôrode smúti, lebo prišla jej hodina; ale keď porodila dieťa, už si nepamätá to utrpenie, pre radosť, ktorú má z toho, že sa na svet narodil muž. Preto aj vy ste teraz v smútku; ale ešte ťa uvidím a tvoje srdce sa bude radovať a tvoju radosť ti nikto nevezme.*»

Pohanský prenasledovateľ žien: Rím, veľké cisárske mesto

Verš 3: „*A ešte jedno znamenie sa ukázalo na nebi; a hľa, bol to veľký červený drak, ktorý mal sedem hláv a desať rohov a na hlavách sedem diadémov.*»

Verš 3 identifikuje jeho prenasledovateľa: diabla, samozrejme, ale koná prostredníctvom telesných pozemských síl, ktoré prenasledujú vyvolených, podľa jeho vôle. Vo svojom konaní používa dve po sebe nasledujúce stratégie; toho „*draka*“ a toho „*hada*“. Prvý, útok „*draka*“, je otvorený útok, ktorý použil pohanský cisársky Rím. Tak nachádzame symboly, ktoré sme už videli v Dan. 7:7, kde sa Rím objavil v podobe štvrtého príšerného zvieraťa s „*desiatimi rohmi*“. Pohanský kontext potvrdzuje prítomnosť „*diadémov*“, ktoré sú tu umiestnené na „*siedmich hlavách*“, symbole rímskeho mesta podľa Apo.17. Táto presnosť si zasluhuje našu plnú pozornosť, pretože nám zakaždým, keď je tento obraz prezentovaný, umiestnením „*diadémov*“ naznačuje prorokovaný historický kontext.

Náboženský prenasledovateľ žien: Pápežský katolícky Rím

Verš 4: „*Jeho chvost odvliekol tretinu nebeských hviezd a hodil ich na zem. Drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zožral jej dieťa, keď porodí.*»

Tento verš pod novými symbolmi preberá posolstvo zo Zj. 11:1 až 3, kde je pápežský Rím poverený Bohom, pod názvom „*tyč*“, „*šliapať po svätom meste 42 mesiacov*“.

V Danielovi malo „*desať rohov*“ Rímskej ríše nahradiť pápežský „*malý roh*“ (od roku 538 do roku 1798). Táto postupnosť je tu potvrdená v Zj. 12, vo verši 4.

Výraz „*chvost*“, ktorý sa zameriava na falošné prorokyňa Jezábel“ zo Zj. 2:20 ilustruje túto postupnosť falošne kresťanského pápežského náboženského Ríma. Obvinenie citované v Dan.8:10 je tu obnovené. Obete jeho trikov a zvodov, hodné „*hada*“ z Genezis, sú pošliapané pod symbolom „*nebeských hviezd*“ alebo pod titulom „*občania nebeského kráľovstva*“, ktoré Ježiš pripisuje svojim učeníkom. „*Tretia strana je zatiahnutá do pádu.*“ Tretí sa neuvádza pre jeho doslovný význam, ale ako všade v proctve, ako dôležitá časť celkového počtu skúšaných kresťanov. Obete môžu tento podiel presiahnuť aj doslova o tretinu.

Verš 5: „*Porodila syna, ktorý by mal panovať nad všetkými národmi železným prútom. A jej dieťa bolo uchvátené k Bohu a k jeho trónu.*»

V dvojitej aplikácii proctvo pripomína, ako diabol bojoval proti Mesiášovi od jeho narodenia až po jeho víťaznú smrť. Toto víťazstvo je však víťazstvom prvorodeného, po ktorom uspejú všetci jeho vyvolení, pokračovať v tom istom boji až do dosiahnutia konečného víťazstva. V tej chvíli, keď dostanú nebeské telo, budú sa s ním deliť o jeho súd nad bezbožnými a práve tam budú „*pásť národy železným prútom*“, ktorý vynesie rozsudok nad „*mukami*“ *druhá smrť*“ posledného súdu. Kristova skúsenosť a skúsenosť jeho vyvolených sa spájajú do jedinej spoločnej skúsenosti a obraz „*dieťaťa vzatého k Bohu a na jeho trón*“, teda do neba, je obrazom pozemského „*vyvolenia*“ vyvolených. sa uskutoční v roku 2030 pri návrate Krista, ktorý sa mstí. Budú oslobodení od „*bolestí pôrod*.“ Dieťa je symbolom úspešného a víťazného autentického kresťanského obrátenia.

Verš 6: „*A žena utiekla na púšť, kde mala od Boha pripravené miesto, aby sa tam živila tisícvestošešťdesiat dní.*»

Prenasledované zhromaždenie je pokojné a odzbrojené, jeho jedinou zbraňou je Biblia, Božie slovo, meč Ducha, môže len utiecť pred svojimi útočníkmi. Verš 6 pripomína čas prenasledujúcej pápežskej vlády na prorockých „1260 dní“ alebo 1260 skutočných rokov podľa kódu Ez.4:5-6. Tento čas je pre kresťanskú vieru časom bolestivej skúšky, ktorú naznačuje spomenutie slova „púšť“, kde je „vedené Bohom“. Takto zdieľa trápenie „dvoch svedkov“ zo Zj. 11:3. V Dan.8:12 bola táto božská veta formulovaná takto: „vojsko bolo vydané s večným kvôli hriechu“; hriech vykonaný zrieknutím sa úcty ku dňu sabatného odpočinku od 7. marca 321.

Otvorenie zátvorky: boj na oblohe

Verš 7: „A v nebi bola vojna. Michael a jeho anjeli bojovali proti drakovi. A drak a jeho anjeli bojovali ,

Ohlásené vytrhnutie svätých si zaslúži vysvetlenie, ktoré nám Duch predstavuje v akejsi zátvorke. Bude to možné vďaka víťazstvu Ježiša Krista nad hriechom a smrťou. Toto víťazstvo bolo potvrdené po jeho zmŕtvychvstaní, ale Duch nám tu odhaľuje dôsledky, ktoré to malo pre obyvateľov neba, ktorí sa až do tejto chvíle obtierali o démonov a samotného Satana.

Veľmi dôležité : tento nebeský konflikt, ktorý zostal ľudským očiam neviditeľný, vrhá svetlo na význam záhadných slov, ktoré Ježiš povedal, keď bol na zemi. V Jánovi 14:1-3 Ježiš povedal: „Nech sa vaše srdce neznepokojuje. Ver v Boha a ver vo mňa. V dome môjho Otca je veľa prýbytkov. Keby to tak nebolo, povedal by som ti to. Pripravím vám miesto . A keď odídem a pripravím vám miesto , opäť prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja. » Význam daný „příprave“ tohto „miesta“ sa objaví v nasledujúcom verši.

Verš 8: „Ale neboli silní a ich miesto sa už nenašlo v nebi. »

Táto nebeská vojna nemá nič spoločné s našimi pozemskými vojnami; nespôsobuje okamžité smrť a dva znepriatelené tábory si nie sú rovné. Veľký Boh Stvoriteľ, ktorý sa predstavuje v pokornom a bratskom aspekte archanjela „Michaela“, je rovnako všemohúci Boh, pred ktorým by sa mali všetky jeho stvorenia pokloniť a poslúchať. Satan a jeho démoni sú tie odbojné stvorenia, ktoré poslúchajú len pod nátlakom, a napokon, keď ich veľký Boh svojou všemohúcnosťou vyženie z neba, nedokážu odolať a sú nútení poslúchnuť. Počas jeho pozemskej služby sa Ježiša báli zlí anjeli, ktorí ho poslúchli a svedčili, že je skutočne „Božím Synom“ božského zámeru, a tak ho označili.

V tomto verši Duch upresňuje: „ich miesto sa už nenašlo v nebi“. Toto „miesto“, ktoré obsadili nebeskí rebeli v Božom kráľovstve, muselo byť oslobodené, aby sa toto nebeské kráľovstvo mohlo „očistiť“ a „pripraviť“ na prijatie Kristových vyvolených v deň jeho poslednej bitky proti pozemským rebelom počas jeho príchodu. v sláve. Potom, keď vezme so sebou svojich vyvolených, „budú vždy s ním, nech je kdekoľvek“, alebo na očistenej oblohe takto „přípravení“ ich prijať. Časť bude potom spustošením typu prorokovaného slovom „hlboká“ od Gen.1:2. Vo svetle tohto boja je osvetlený božský záchranný projekt a každé kľúčové slovo jeho plánu odhaľuje svoj význam. To je prípad týchto veršov citovaných v Hebr. 9:23: „Bolo to teda nevyhnutné, keďže obrazy vecí, ktoré sú v nebesiach, mali byť očistené týmto

spôsobom, či samotné nebeské veci boli obetami lepšie ako tieto. » Nevyhnutnou „ vyššou obeťou “ teda bola obeta dobrovoľnej smrti Mesiáša menom Ježiš, obetovaného na odčinenie hriechov svojich vyvolených, ale predovšetkým na získanie legitímneho zákonného práva odsúdiť pre svoje stvorenia a pre seba samého. na smrť nebeských a pozemských rebelov. Týmto spôsobom „ bola najprv „ *očistená nebeská svätyňa Božia* “ a potom, po návrate víťazného Krista, príde rad na zem, ktorú on označuje ako svoju „ podnož “, ale nie ako svoju „ *podnož* “. svätyňa“ v Iz. 66:1-2: „ *Toto hovorí Pán: Nebo je môj trón a zem je podnožka mojich nôh. Aký dom by ste mi mohli postaviť a aké miesto by ste mi dali na bývanie? Toto všetko urobila moja ruka a všetko povstalo, hovorí Hospodin. To je ten, na koho budem hľadiť: na toho, kto trpí a je slabý na duchu, na toho, kto sa bojí môjho slova.* » ; alebo, podľa Ez 9:4, na „ *tých, ktorí vzdychajú a stonajú pre ohavnosti* “ spáchané.

Verš 9: „ *A zvrhnutý bol veľký drak, ten dávny had, zvaný diabol a satan, ktorý zvádza celú zem; bol zvrhnutý na zem a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.* »

Nebeské bytosti boli prvé, ktoré mali úžitok z duchovného čistenia, ktoré podnikol víťazný Kristus. Vyhnal z neba diabla a jeho anjelských démonov, ktorí boli „ *zvrhnutí* “ dvetisíc rokov na zemi. Diabol tak pozná „ *čas* “, ktorý jemu osobne a jeho démonom zostáva, aby zasiahli proti vyvoleným svätým a božskej pravde.

Poznámka : Ježiš nielenže zjavil ľudstvu Boží charakter, ale predstavil aj tento impozantný charakter, ktorým je diabol, o ktorom Stará zmluva hovorila len málo, takže ho takmer ignorovali. Od víťazstva Ježiša nad diablom sa boj medzi týmito dvoma táborami zosilnil v dôsledku uväznenia démonov, ktorí teraz žijú neviditeľným spôsobom medzi ľuďmi na zemi a v celej našej pozemskej dimenzii, ktorá zahŕňa planéty a hviezdy na oblohe. Toto sú jediní mimozemšťania v našej pozemskej dimenzii.

Tu vám musím pripomenúť, že správne pochopenie celkového spásneho projektu programu navrhnutého Bohom je výhradnou výsadou vyhradenou pre jeho vyvolených. Pretože falošná viera sa pozná podľa toho, že sa vždy mýli vo svojich interpretáciách svojho projektu. Toto bolo preukázané, pretože Židia, ktorí dali Mesiášovi, prorokovali vo Svätom písme úlohu priniesť telesné vyslobodenie, zatiaľ čo Boh plánoval iba duchovné vyslobodenie; to hriechu. Podobne aj dnes falošná kresťanská viera čaká s návratom Ježiša Krista, zriadením jeho kráľovstva a jeho moci na zemi; veci, ktoré Boh nevložil do svojho programu, ako nás učí jeho prorocké Zjavenie. Naopak, jeho slávny príchod bude znamenať koniec ich života, ktorý zostáva nositeľom ich hriechov a všetkých ich viny voči nemu.

Kristov vyvolený vie, že slobodný život sa začal v nebi a že po pozemskej zátvorke potrebnej na dokonalé preukázanie jeho lásky a spravodlivosti, Boh Stvoriteľ predĺži život svojim tvorom, ktorí zostávajú verní v nebi i na zemi, večne vo svojej nebeskej podobe. Nebeskí a pozemskí rebeli budú potom súdení, zničení a zničení.

Kráľovstvo nebeské je oslobodené

Verš 10: „ *A počul som silný hlas v nebi, ktorý hovoril: Teraz prišla spása a moc a kráľovstvo nášho Boha a moc jeho Krista; lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ktorý ich žaloval pred naším Bohom dňom i nocou.* »

Toto „ *Teraz* “ sa zameriava na dátum 7., 30. apríla, prvý deň týždňa po stredu 3. apríla, v ktorom Ježiš prijatím kríža porazil diabla, hriech a smrť. V ten prvý deň týždňa povedal Márii: „ *Nedotýkaj sa ma; Ešte som nevystúpil k svojmu Otcovi.* “ Jeho víťazstvo sa ešte muselo stať oficiálnym v nebi a odvtedy, vo svojej všetkej božskej moci, znovuobjavený pod svojím anjelským menom „ *Michael* “, vyhánal diabla a jeho démonov z neba. Musíme si všimnúť citát „ *žalobca našich bratov, ten, ktorý ich pred naším Bohom žaloval dňom i nocou* “. Odhaľuje nám nesmierne univerzálne bratstvo Božieho tábora, ktoré zdieľa svoje odmietnutie povstaleckého tábora s vyvolenými zeme. Kto sú títo „ *bratia* “? Tí v nebi a na zemi, ako napríklad Jób, ktorý je čiastočne vydaný diablovej, aby mu dokázal, že jeho „ *obvinenia* “ sú nepodložené.

Verš 11: „ *Zvíťazili nad ním pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svoj život natoľko, že by sa báli smrti.* »

Vzorec, o ktorom sa hovorí v tomto verši, sa nachádza v posolstve éry „ *Smyrny* “ a toto posolstvo naznačuje štandard viery, ktorý Ježiš Kristus vyžaduje pre všetky prorokované veky až do jeho slávneho návratu.

Víťazstvo „ *Michaela* “, nebeského Božieho mena nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ospravedlňuje jeho slávnostné vyhlásenia v Mt 28:18 až 20: „ *Ježiš prišiel a prehovoril k nim takto: **Je mi daná všetka moc v nebi a na zemi.** Chodte teda, učte všetky národy, krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.* »

Na základe svojej prvej zmluvy teda Boh zjavil Mojžišovi históriu vzniku našej pozemskej dimenzie, ale iba nám, ktorí žijeme posledné dni ľudstva, zjavuje pochopenie jeho celkového plánu spásy, uzavretie zátvorky skúsenosti pozemského hriechu, ktorá bude trvať šesťtisíc rokov. Preto zdieľame s Bohom očakávanie večného znovuzjednotenia všetkých jeho verných nebeských a pozemských vyvolených. Preto je volené privilégium zamerať našu pozornosť na oblohu a jej obyvateľov. Neprestali sa zaujímať o osud vyvolených a našu pozemskú históriu od stvorenia až po koniec sveta, ako sa píše v 1Kor.4:9: „ *Pre Boha, zdá sa mi, urobil z nás, apoštolov, posledných ľudí, odsúdených na smrť istým spôsobom, keďže **sme boli divadlom pre svet, pre anjelov a pre ľudí.*** »

Situácia na Zemi sa zhoršuje

Verš 12: „ *Preto sa radujte, nebesia, aj vy, čo bývate v nebesiach. Beda zemi a moru! Lebo diabol zostúpil k vám vo veľkom hneve, viediac, že má málo času.* »

„ *Obyvatelia v nebi* “ boli prví, ktorí sa „ *radovali* “ z Kristovho víťazstva. Ale protipólom tejto radosti je zintenzívnenie „ *nešťastia* “ pre „ *obyvateľov zeme* “. Pretože diabol vie, že je podmienene odsúdený na smrť a že má „ *málo času* “ konať proti svojmu plánu spásy. Akcie vykonávané počas 2000 rokov démonickým táborem uväzneným na Zemi, všetky zjavuje Ježiš Kristus vo svojom Zjavení alebo Apokalypse. Toto je téma tejto práce, ktorú pre vás píšem.

A od roku 2018 vyvolení Ježiša Krista zdieľajú toto poznanie konca času vyhradeného diablu pre jeho dielo zvädzania; skončí na jar roku 2030 slávnym návratom ich božského Majstra. Zátvorku tejto témy uzatvára verš 12.

Uzavretie zátvorky boja na oblohe

Obnovenie témy vodičky v púšti

Verš 13: „ *Keď drak videl, že bol zvrhnutý na zem, prenasledoval ženu, ktorá porodila chlapca.* »

Táto zátvorka umožňuje Duchu prevziať tému pápežskej vlády z verša 6. Výraz „ *drak* “ v tomto verši stále označuje samotného diabla, Satana. Ale jeho boj proti „ *žene* “ sa odohráva prostredníctvom rímskej akcie, postupne cisárskej, potom pápežskej.

Verš 14: „ *A dve krídla veľkého orla boli dané žene, aby mohla odletieť do púšte na svoje miesto, kde sa živí na čas, časy a pol času ďaleko od tvár hada.* »

V tomto verši 14 pokračuje v poslanstve uvedením trvania pápežskej vlády vo forme „tri a pol roka“, „čas, krát a pol času“, už použitý v Dan.7:25. V tomto pokračovaní budú odhalené nové detaily v chronologickom slede udalostí. Treba poznamenať jeden detail: „ *drak* “ vo verši 4 je nahradený „ *hadom* “ rovnakým spôsobom, ako je „ *drak* “ vo verši 3 nahradený „ *chvostom* “. Pojmy „ *had a chvost* “ nám odhaľujú zmenu v aktívnej taktike, ktorú Boh, „ *veľký orol* “, inšpiruje v diablu a jeho démonoch. Po otvorenej agresii „ *draka* “ nasleduje leš a náboženská lož „ *hada* “, ktorá sa naplní pápežskou vládou 1260 prorokovaných rokov. Zmienka o „ *hadovi* “ umožňuje Bohu navrhnúť nám porovnanie s okolnosťami prvotného hriechu. Tak ako bola Eva zvedená „ *hadom* “, cez ktorého hovoril diabol; „ *Žena* “, „ *nevesta* “ Kristova, je podrobená skúške klamlivých slov, ktoré jej diabol predkladá „ústami“ svojich zástupcov pápežského rímskeho katolicizmu.

Verš 15: „ *A had vypustil zo svojich úst vodu ako rieku za ženou, aby ju odtiahol riekou.* »

Verš 15 ilustruje katolícke prenasledovanie, ktorému je vystavená neverná kresťanská viera; ako „ *voda rieky* “, ktorá „ *odnáša* “ všetko, čo má na dosah. Rímskokatolícke pápežské „ *ústa* “ spustili svoje fanatické a kruté katolícke ligy proti svojim náboženským odporcom. Dokonalým završením tejto akcie je vytvorenie zboru „*drakov*“ od Ľudovíta XIV., ktorý radil biskup Le Tellier. Tento vojenský orgán, vytvorený na presadzovanie pokojného protestantského odporu, mal za cieľ „ *vyškoliť* “ všetkých slabých a pokorných Kristových vyvolených v jeho dogmách, a to tak, že ich prinútil vybrať si medzi konvertovaním na katolicizmus alebo odvedením do zajatia alebo na smrť po hroznom zneužívaní. a mučenie.

Verš 16: „ *A zem pomohla žene, zem otvorila svoje ústa a pohltila riekou, ktorú drak vypustil z úst.* »

Duch nám ponúka dva prekrývajúce sa výklady tohto jediného verša. Všimnite si, že „ *žena* “ a „ *zem* “ sú tu dve odlišné entity a že „ *zem* “ môže symbolizovať protestantskú vieru alebo doslovnú zem, pôdu našej planéty. To dá

tomuto veršu dve interpretácie, ktoré nasledujú po sebe chronologicky v Božom Zjavení.

1. posolstvo: falošný beštiálny protestantizmus : V ^{chronologickom} poradí po prvé, „žena“ zodpovedá obrazovému popisu pokojných protestantov reformácie, ktorých oficiálne „ústa“ (ústa Martina Luthera v roku 1517) odsudzovali hriechy katolíkov; čo ospravedlňovalo ich meno: „Protestantmi“ sú tí, ktorí protestujú proti katolíckej náboženskej nespravodlivosti, ktorá hreší Boha a zabíja jeho skutočných služobníkov. Ďalšia pokrytecká zložka protestantizmu symbolizovaná slovom „zem“ tiež otvorila svoje „ústa“, aby odsúdila katolícku vieru, no chopila sa zbraní a jej prudké údery „pohltili“ významnú časť bojovníkov katolíckych líg. Slovo „krajina“ tu symbolizuje slávnych „hugenotov“, protestantských bojovníkov z Cévennes a bojovníkov vojenských pevností ako La Rochelle počas „vojn náboženstiev“, v ktorých tieto dve skupiny ľudí Bohu neslúžili ani ho nectili. bojovníci.

2. ^{posolstvo} : pomstiteľský meč francúzskeho národného ateizmu . Pri druhom čítaní av chronologickom poradí tento 16. verš odhaľuje, ako Francúzska revolúcia úplne pohltí pápežskú agresiu katolíckych monarchií. Toto je hlavné posolstvo tohto verša. A práve ten dáva Boh do úlohy „⁴ trúba "zo Zj.8:12 a "šelma, ktorá vystupuje z priepasti " zo Zjv.11:7, analogicky s 3M.26:25 prichádza, hovorí Boh, ako " meč, aby pomstil moje spojenectvo “, ktorú zradili odbojní katolícki hriešnici. Tento obraz je založený na treste vzbúrenca „Kórača“ v Numeri 16:32: „**Zem otvorila svoje ústa a pohltila ich, aj ich domy, so všetkým ľudom Kórača a všetkým ich majetkom .**“ V dokonalej harmónii s božským Zjavením a historickým úspechom tento porovnávací obraz pripomína odmietnutie božského zákona rebelmi v oboch situáciách.

Dragon 's Last Enemy : Adventistický zvyšok žien

Verš 17: „*A drak sa na ženu rozhneval a odišiel bojovať proti zvyšku jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo.* »

V tichosti prejde 150 rokov pôsobenia protestantov zasiahnutých božskou kliatbou, témou „*piatej trúby*“, Duch evokuje posledný pozemský boj diabla a jeho nebeských a pozemských prisluhovačov a ukazuje nám ciele. ich spoločnej nenávisti. Týmito poslednými cieľmi budú Vyvolení, poslední potomkovia a dedičia adventistických priekopníkov z roku 1873, ktorým bola táto posledná skúška oznámená podľa Zj. 3:10. Priekopníci, ktorých poslanie dokončia a nesú rovnaké božské požehnanie. Budú musieť pevne a verne podporovať dielo, ktoré im zveril Ježiš: odmietnuť akýmkoľvek spôsobom uctiť si „*znamenie šelmy*“ v Ríme nedeľu tým, že budú verne a bez ohľadu na cenu dodržiavať prax sabatného odpočinku počas Sobota, pravý siedmy deň v týždni, čas organizovaný a ustanovený veľkým a všemocným stvoriteľom Bohom. Je to táto pravda, ktorá sa objavuje v tomto opise „*zvyšku semena ženy*“ v tomto verši: „*tí, ktorí zachovávajú prikázania Božie*“, desať a nie deväť; „*a ktorí si zachovávajú Ježišovo svedectvo*“, pretože nedovolia, aby im ho niekto vzal; ani „*draci*“, ani „*hady*“. A toto „*svedectvo o Ježišovi*“ je to najcennejšie, keďže podľa Zj. 19:10 „*svedectvo o Ježišovi je duchom prorockva*“. Práve toto prorocké svedectvo znemožňuje *diablovi* „*zviest' pravých vyvolených*“ Krista, Boha pravdy, ako učí

Mt 24:24: „ *Lebo povstanú falošní Kristovi a falošní proroci; budú robiť veľké divy a zázraky, až zvädzajú, **ak by to bolo možné**, aj vyvolených* . ”.

Takmer...úplné víťazstvo Satana

Verš 18: " *A stál na piesku mora.* "

Tento posledný verš nám ukazuje víťazného diabla, ktorému sa vo svojom páde a smrteľnom odsúdení podarilo priviesť so sebou **všetky kresťanské náboženské inštitúcie**, ktorým dominuje a ktoré má pod svojou autoritou. V Iz 10:22 Boh vyhlasuje: „ *Aj keď tvoj ľud, Izrael, je ako morský piesok, vráti sa len zvyšok; zničenie je vyriešené, spôsobí pretečenie spravodlivosti.* »Tak podľa tohto proroctva, na konci sveta, len disidentskí adventisti, tvoriaci „ *ostatok ženy* “, „ *vyvolená, Kristova nevesta* “ a *duchovný* Boží „Izrael“ satanská nadvláda. Spomínam si, že pod názvom „Adventista“ Duch definuje štandard viery pre spásu posledných vyvolených vybraných od roku 1843; v roku 2020 je to náboženské správanie, ale už nie inštitúcia, ktorú Boh v roku 1994 odsúdil, odsúdil a zavrhol („ *vyvracal* “).

Zjavenie 13: Falošní bratia kresťanského náboženstva

Morská šelma – šelma zeme

Číslo 13 predstavuje pre poverčivých modloslužobníkov talizman pre šťastie alebo talizman pre šťastie v závislosti od názorov a krajín každého človeka. Tu, vo svojom slávnom Zjavení, nám Boh zjavuje svoj vlastný číselný kód, založený na číslach 1 až 7 a ich rôznych kombináciách. Číslo 13 sa získa sčítaním čísla „6“, čísla anjela Satana a čísla „7“, čísla Boha, a teda aj legitímneho náboženstva daného Bohu stvoriteľovi v Ježišovi Kristovi. V tejto kapitole teda nájdeme „falošných bratov kresťanského náboženstva“, ale skutočných smrteľných nepriateľov skutočne vyvolených. Tento „ *tarsh* “ sa skrýva uprostred „ *dobrého zrna* “ pod zavádzajúcimi náboženskými výzormi, ktoré táto kapitola demaskuje.

**Prvá šelma : ktorá vystupuje z mora
hada draka**

Verš 1: „ *Potom som videl vystupovať z mora šelmu, ktorá mala **desať rohov a sedem hláv a na svojich rohoch desať diadémov a na hlavách rúhavé mená** .*

Ako sme videli v štúdiu Zj. 10, v tejto kapitole nachádzame dve takzvané kresťanské „ *zvieratá* “ našej doby. Prvá, „ *ktorá sa dvíha z mora* “, ako v Dan 7:2, sa týka katolíckej viery a jej prenasledujúcej vlády prorockých „ *42 mesiacov* “ alebo 1260 skutočných rokov. Keď vezmeme do úvahy symboly ríš, ktoré tomu predchádzajú v Dan.7, nájdeme vládu „ *malého rohu* “, ktorý sa mal objaviť potom, čo „ *desať rohov* “ dostalo svoje kráľovstvo podľa Dan.7:24. „ *Tiary* “ umiestnené na „ *desiatich rohoch* “ ukazujú, že cieľom je práve tento historický kontext. Pápežský Rím je tu symbolizovaný „ *siedmimi hlavami* “, ktoré ho osobitne charakterizujú v dvojakom zmysle. Najdoslovnejší je „ *sedem pahorkov* “, na ktorých je postavený Rím podľa Zj. 17:9. Druhý, duchovnejší, má prednosť; výraz „ *sedem hláv* “ označuje posvätenie sudcu: „ *sedem* “ je číslo posvätenia a „ *hlavy* “ označujú sudcu alebo staršieho v Iz. 9:14. Tento vyšší magistrát možno pripísať pápežskému Rímu, pretože má formu nezávislého štátu, občianskeho aj náboženského, ktorého hlavou je pápež. Duch upresňuje: „ *a na jeho hlavách mená rúhania* “. Slovo „ *rúhanie* “ je v jednotnom čísle a musíme ho preložiť ako: „ *mená lži* “, podľa významu slova „ *rúhanie* “. Ježiš Kristus pripisuje „ *klamstvo* “ rímskemu pápežskému režimu. Preto mu pripisuje titul „ *otec lži* “, ktorým označil diabla, samotného Satana v Jánovi 8:44: „ *Vy ste zo svojho otca diabla a chcete plniť túžby svojho otca. Bol vrahom od počiatku a nestojí v pravde, lebo v ňom niet pravdy. Keď vysloví lož, hovorí z vlastného srdca; **pretože je klamár a otec lži** .”*

Verš 2: „ *Šelma, ktorú som videl, bola ako **leopard** ; jeho nohy boli ako nohy **medveďa** a jeho ústa ako ústa **leva** . Drak mu dal svoju moc, svoj trón a veľkú moc. »*

„ *Štvrté zviera* “ z Dan.7:7 povedané „ *strašné, hrozné a mimoriadne silné* “ tu dostáva presnejší popis. V skutočnosti iba ona predstavuje kritériá troch ríš, ktoré jej predchádzali od Chaldejskej ríše. Má obratnosť „ *leoparda* “, ohromnú silu „ *medveďa* “ a krutú mäsožravú silu „ *leva* “ . V Zj. 12:3 „ *drak* “ z verša 3, kde „ *diadémy* “ boli na „ *siedmich hlavách* “, predstavoval Rím v jeho pohanskej imperiálnej fáze prenasledujúcej prvých kresťanov. Tak, ako „ *malý roh* “ z Dan.7:8-24 nasleduje po Dan.8:9, aj tu pápežstvo dostáva svoju moc od Rímskej ríše; čo dejiny potvrdzujú cisárskym dekrétom kvôli Justiniánovi I. v roku 533 (spis) a 538 (prihláška). Ale pozor! „ *Drak* “ tiež odkazuje na „ *diabla* “ v Zj. 12:9, čo znamená, že pápežstvo dostáva svoju moc, „ *svoju moc, svoj trón a svoju veľkú autoritu* “ od samotného diabla. Chápeme, prečo Boh v predchádzajúcom verši robí tieto dve entity „ *otcami lži* “.

Poznámka : Na vojenskej úrovni si pápežský Rím zachováva silu a moc svojej cisárskej podoby, pretože európske kráľovské armády mu slúžia a uspokojujú jeho rozhodnutia. Ako učí Dan.8:23 až 25, jeho sila spočíva na „

úspechu jeho úskokov“, ktoré pozostávajú z tvrdenia, že zastupuje Boha na zemi a ako takého je schopné otvoriť alebo zatvoriť prístup k navrhovanému večnému životu. Kristovo evanjelium: „*Na konci ich panstva, keď budú hriešnici pohltení, povstane drzý a prefikovaný kráľ . Jeho moc porastie, ale nie vlastnou silou ; spôsobí neuveriteľnú spúšť, uspeje vo svojich podnikoch , zničí mocných a ľud svätých. Pre svoju prosperitu a úspech svojich trikov bude mať vo svojom srdci aroganciu, zničí mnoho ľudí, ktorí žili pokojne, a povstane proti náčelníkovi vládcov; ale bude zlomený, bez námahy akejkoľvek ruky. »*

Koncom 60. rokov 13. storočia ukončil ateizmus Francúzskej revolúcie svoju despotickejšiu moc založenú od roku 538 .

Verš 3: „*A videl som jednu z jeho hláv, ako by bola na smrť ranená; ale jeho smrteľná rana bola zahojená. A celá zem bola v bázni za šelmou. »*

Pápežský magistrát, ktorý sa nikdy nekajal v celej svojej histórii, sa bude musieť zriecť svojej prenasledovacej moci, a to prostredníctvom nátlaku. To sa uskutoční od roku 1792, keď bude monarchia, jej ozbrojená podpora, zvrhnutá a dekapitovaná francúzskym ateizmom. Ako je oznámené v Zj. 2:22, toto ateistické „*veľké súženie*“ chce zničiť rímsku náboženskú moc „*ženy Jezábel*“ a jeho cieľom sú „*tí, ktorí s ňou cudzoložia*“; panovníkov, monarchistov a katolíckych kňazov. Takto musela byť „*akoby zranená na smrť*“. Ale z oportunistických dôvodov ho cisár Napoleon I. v roku 1801 obnovil v mene svojho konkordátu. Už nikdy nebude priamo prenasledovať. Ale jeho zvodná sila bude pokračovať pre množstvo katolíckych veriacich, ktorí budú všetci veriť v jeho klamstvá a jeho predstieranie až do návratu v sláve Ježiša Krista: „*A celá zem bola v obdive za šelmou*“. „*Celá zem nasledovala šelmu*“ a toto slovo *zem* sa v dvojakom význame týka planéty, ale aj reformovanej protestantskej viery, ktorá z nej vzišla. Ekumenická aliancia (= pozemská, v gréčtine) uzavretá odvtedy potvrdzuje toto oznámenie. Ak by Duch chcel vyjadriť toto posolstvo jasným jazykom, čítali by sme: „Celé protestantské náboženstvo nasledovalo netolerantné katolícke náboženstvo“. Toto tvrdenie bude potvrdené štúdiom druhej „*šelmy*“, ktorá tentoraz „*vystupuje zo zeme*“ vo verši 11 tejto kapitoly 13.

Verš 4: „*A klaňali sa drakovi, pretože dal moc šelme; klaňali sa šelme a hovorili: Kto je ako šelma a kto môže bojovať proti nej? »*

Označujúc tak cisársky Rím, ale aj Satana, podľa Zj. 12:9, *draka*, teda samotného *diabla*, *uctievajú* tí, ktorí ctia pápežský režim; toto ako dôsledok a v úplnej nevedomosti, keďže je to on, kto „*dal svoju moc šelme*“. Tak je dejinami potvrdený pápežský „*úspech podniku*“ *prorokovaný* v Dan.8:24. Vláadne nad kráľmi svojou náboženskou mocou absolútnym spôsobom, dlho nesporným. Pozemky a pocty prideliť titulom tým, ktorí jej slúžia, aby ich odmenila, ako môžeme čítať v Dan.11:39: „*Je to s cudzím bohom, ktorý bude konať proti opevneným miestam; a tých, čo ho poznajú, naplní čťou, ustanoví ich za vládcu nad mnohými, rozdelí im krajiny za odmenu*.“ Táto vec bola vykonaná doslova známym spôsobom, keď pápež Alexander VI. Borgia (notoricky známy atentátnik) v roku 1494 rozdelil územie a prideliť Portugalsku, východnému predsunutému bodu Brazílie a Indie, a Španielsku všetky ostatné novoobjavené pozemky. Duch nalieha. **Vyvolený Ježiša Krista musí byť plne presvedčený, že**

katolícka viera je diabolská a že všetky jej agresívne či humanistické činy riadi Satan, protivník Boha a vyvolení. Tento dôraz je opodstatnený, pretože prorokuje v Dan.8:25, „ *úspech jeho podnikov a úspech jeho úskokov* “. Jeho náboženská autorita uznávaná kráľmi, mocnými a kresťanskými národmi Európy mu dáva prestíž založenú na dôvere, a preto je v skutočnosti mimoriadne krehká. Ale keď sa Boh a diabol spoja v trestnom konaní, davu, ľudské masy ľudí poslušne nasledujú vytýčenú a predovšetkým nanútenú falošnú cestu. Na zemi si moc vyžaduje moc, pretože ľudia sa radi cítia mocní a v tejto oblasti je majstrom tohto žánru pápežský režim, ktorý tvrdí, že zastupuje Boha. Ako v Rev.6, téma kladie otázku: " *Kto je ako zvier a kto môže proti nemu bojovať?*" ". Kapitoly 11 a 12 dali odpoveď: Boh v Kristovi, ktorý v roku 1793 dá vzniknúť francúzskemu revolučnému ateizmu, ktorý ho pohltí krvavým kúpeľom. Ale kým sa neobjavil tento „ *meč pomsty* “ (úloha pripisovaná 4. ^{trestu} v 3M 26:25), ozbrojení protestanti s ním už bojovali, no nedokázali ho poraziť. Muži, protestanti, Francúzi a Nemci a anglikáni, všetci rovnako drsní ako ona, s ňou budú bojovať od 16. storočia a ^{oplácať} jej smrteľné údery, pretože ich viera je predovšetkým politická.

Verš 5: „ *A boli mu dané ústa, ktoré hovorili arogantné slová a rúhania; a dostal právomoc konať na štyridsaťdva mesiacov.* »

Tieto slová sú totožné s tými, ktoré čítame v Dan 7:8, ktoré sa týkajú rímskeho pápežského „ *malého rohu* “, ktorý sa týči po „ *desiatich rohoch* “ európskych kráľovstiev. Tu nachádzame jeho „ *aroganciu* “, ale tu Duch pridáva „ *rúhania* “ alebo falošné predsudky a náboženské lži, na ktorých bol postavený „ *jeho úspech* “. Boh potvrdzuje jeho vládu „ *1260* “ skutočných rokov prezentovaných v biblickej prorockej forme „ *štyridsaťdva mesiacov* “, podľa kódu „ *deň za rok* “ z Ez.4:5-6.

Verš 6: „ *A otvorila svoje ústa, aby sa rúhala Bohu , aby sa rúhala jeho menu, jeho príbytku a tým, ktorí bývajú v nebi.* »

Tu musím upozorniť na všeobecný význam, ktorý ľudstvo dáva slovu „ *rúhanie* “ alebo urážka. Táto predstava je zavádzajúca, pretože označovanie klamstiev, „ *rúhaní* “ vôbec nenadobudne aspekt urážky, a pokiaľ ide o tie, ktoré Boh pripisuje pápežskému Rímu, majú, naopak, zdanie falošnej a klamlivej svätosti.

Pápežské ústa „ *vyslovujú rúhanie proti Bohu* “; čo potvrdzuje jeho identitu v Dan.11:36 kde čítame: „ *Kráľ urobí, čo chce; bude sa vyvyšovať, bude sa chváliť nad všetkých bohov a bude hovoriť neveriteľné veci proti Bohu bohov ; bude sa mu dariť, kým nebude dokončený hnev, lebo to, čo je určené, sa splní.* » Duch pripisuje pápežskému režimu lži alebo „ *rúhania* “, ktoré charakterizujú všetky jeho náboženské doktríny; „ *proti Bohu, aby sa rúhala jeho menu* “, berie Božie meno nadarmo, deformuje jeho charakter a pripisuje mu jeho vražedné diabolské činy; „ *jeho svätostánok* “, čiže jeho duchovná svätyňa, ktorou je jeho zhromaždenie, jeho vyvolení; „ *a tých, ktorí prebývajú v nebi* “, pretože predstavuje nebo a jeho obyvateľov klamným spôsobom, evokuje vo svojich dogmách nebeské peklo, dedičstvo Grékov, ktorí ich umiestnili pod zem, raj a očistec. „ *Obyvatelia neba* “, čistí a svätí, trpia a sú rozhorčení nad tým, že sa im neprávo pripisuje vzor skazenosti a krutosti inšpirovaný u ľudí pozemským démonickým táborom.

Verš 7: „ *A bolo mu dané viesť vojnu proti svätým a premôcť ich. A bola mu daná moc nad každým kmeňom, ľudom, jazykom a národom.* »

Tento verš potvrdzuje posolstvo z Dan.7:21: " *Videl som tento roh viesť vojnu proti svätým a víťaziť nad nimi .* " Európske a globálne kresťanstvo je skutočne cieľom, keďže rímskokatolícka viera bola vnútená všetkým európskym národom zloženým v podstate z „ *kmeňov, ľudí, jazykov a národov* “, ktoré boli občiansky nezávislé. Jej „ *autorita nad každým kmeňom, ľudom, jazykom a národom* “ potvrdzuje jej obraz „ *veľkej prostitútky Babylonu* “, zo Zj. 17:1, ktorý ju predstavuje „ *sediac na mnohých vodách* “; „ *vody* “, ktoré symbolizujú „ *ľudy, zástupy, národy a jazyky* “ podľa Zj.17:15. So záujmom si môžeme všimnúť absenciu slova „ *kmeň* “ v tejto kapitole 17. Dôvodom je konečný kontext cieľovej éry, ktorá sa týka Európy a západného kresťanstva, v ktorej bola kmeňová forma nahradená rôznymi národnými formami.

Na druhej strane, v kontexte začiatku nastolenia pápežského režimu boli európske populácie v podstate organizované do „ *kmeňov* “ ako rímska Galia, nejednotných a zdieľaných rôznymi „ *jazykmi* “ a dialektmi. Chronologicky bola Európa osídlená „ *kmeňmi* “, potom „ *ľudmi* “ podriadenými kráľom a nakoniec v 18. ^{storočí} republikánskymi „ *národmi* “, ako sú Spojené štáty Severné Ameriky, ktoré tvoria jej dôležitý výrastok. Konštitúcia „*ľudu*“ je spôsobená podriadením sa rímskemu pápežskému režimu, pretože je to on, kto uznáva a zakladá autoritu kráľov kresťanskej Európy, od 1. kráľa Chlodvíka z ^{Frankov}.

Verš 8: „ *A všetci, ktorí bývajú na zemi, sa budú klaňať tomu, ktorého meno nebolo zapísané od založenia sveta v knihe života zabitého Baránka.* »

V čase konca, kde symbol „ *zem* “ označuje protestantskú vieru, toto posolstvo nadobúda presný význam: všetci protestanti budú uctievať katolícku vieru; všetci, ~~okrem~~ vyvolených, ktorým Duch rafinovane dáva túto definíciu: „ *Tí, ktorých meno ~~nebolo~~ zapísané od založenia sveta v knihe života zabitého Baránka.* » A tu vám pripomínam, že jej volení zástupcovia sú „ *občania nebeského kráľovstva* “ na rozdiel od rebelov, ktorí sú „ *obyvateľmi zeme* “. Fakty svedčia o pravdivosti tohto prorockého oznámenia formulovaného Duchom Božím. Pretože od začiatku reformácie, s výnimkou prípadu Pierra Valda v roku 1170, protestanti uctievali katolícku vieru tým, že si od 7. marca 321 ctíli jej „*nedeľu*“ zdedenú po pohanskom cisárovi Konštantínovi 1. Toto obvinenie pripravuje tému ^{tzv.} druhá „ *šelma* “ uvedená vo verši 11.

Verš 9: „ *Ak má niekto uši, nech počúva!* »

Ten, kto má od Boha otvorené „ *ucho* “ rozlišovania, pochopí posolstvo navrhnuté Duchom.

Oznámenie o treste vykonanom pomstiteľským mečom francúzskeho národného ateizmu

Verš 10: „ *Ak niekto povedie do zajatia, pôjde do zajatia; ak niekto zabíja mečom, musí byť zabitý mečom. Toto je vytrvalosť a viera svätých.* »

Ježiš Kristus pripomína pokojnú poslušnosť, ktorú vždy vyžaduje od svojich vyvolených. Tak ako prví mučeníci, aj volení predstaviteľa krutej pápežskej vlády musia prijať osud, ktorý im Boh pripravil. Ale oznamuje, aká bude jeho spravodlivosť, ktorá v pravý čas potrestá náboženské násilnosti kráľov

a pápežov, ako aj ich duchovenstvo. Po „*vedení*“ volených predstaviteľov do zajatia pôjdu sami do väzníc francúzskych revolucionárov. A keď „*zabijú mečom*“ vyvolených, ktorých Ježiš miloval, oni sami budú zabíjať Božím „mečom“ pomsty, ktorého úlohu splní gilotína tých istých francúzskych revolucionárov. Prostredníctvom Francúzskej revolúcie Boh odpovie na túžbu po *pomste* vyjadrenú krvou mučeníkov v Zj. 6:10: „*Kričali mocným hlasom a hovorili: Ako dlho, svätý a pravý Majster, meškáš? súdiť a pomstiť sa za našu krv na tých, čo bývajú na zemi?*“. A revolučná gilotína „*zabije smrťou* katolícke deti“ monarchie a pápežského rímskeho duchovenstva, ako je oznámené v Zj. 2:22. No medzi jeho obeťami nájdeme aj pokryteckých protestantov, ktorí si mýlili vieru s občianskymi politickými názormi a s „*mečom*“ v ruke bránili svoje osobné názory, svoje náboženské a materiálne dedičstvo. Toto správanie bolo správanie Jána Kalvína a jeho zlovestných a krvavých spolupracovníkov v Ženeve. Pripomínajúc činy uskutočnené v rokoch 1793 a 1794, nás proroctvo privádza do kontextu dlhého náboženského mieru nastoleného na „150“ rokov prorokovaných prorockými „*piatimi mesiacmi*“ v Zj. 9:5-10. Ale po roku 1994, na konci tohto obdobia, od roku 1995, bolo právo „*zabíjať*“ z náboženských dôvodov obnovené. Potenciálnym nepriateľom sa potom jednoznačne stáva islamské náboženstvo až do jeho vojnového rozšírenia, ktoré povedie k „*tretej svetovej vojne*“ medzi rokmi 2021 a 2029. Krátko pred návratom Krista očakávaným na jar 2030 sa objaví druhá „*šelma*“ . v tejto kapitole 13.

Druhá šelma: ktorá vystupuje zo zeme

Posledný postoj dračieho baránka

Verš 11: „*Potom som videl vystupovať zo zeme inú šelmu, ktorá mala dva rohy ako baránkové a hovorila ako drak.* »

Kľúč k identifikácii slova „*zem*“ sa nachádza v 1M 1:9-10: „*Boh povedal: Nech sa zhromaždia vody, ktoré sú pod nebom, na jedno miesto a nech sa ukáže súš. A tak to aj bolo. Boh nazval suchú zem zemou a množstvo vody nazval morom. Boh videl, že je to dobré.* »

Takže, ako *suchá „zem“* vyšla z „*mora*“ v druhý deň pozemského stvorenia, tak aj táto druhá „*šelma*“ vyšla z prvého. Táto prvá „*šelma*“ označujúca katolícke náboženstvo, druhá, z nej vychádzajúca, sa týka protestantského náboženstva, teda reformovanej cirkvi. Toto prekvapivé odhalenie by nás už nemalo prekvapiť, keďže štúdie z predchádzajúcich kapitol nám komplementárnym spôsobom odhalili duchovný stav, ktorý Boh dáva vo svojom Božom súde tomuto protestantskému náboženstvu, ktoré po období nazývanom „*Thyatira*“ *nesúhlasí* s dokončením vykonanej reformy. Toto dokončenie si však vyžadoval dekrét z Dan. 8:14, ktorému vďačí za Božie poslanstvo zo Zj. 3:1: „*Vraj si nažive; a si mŕtvy.*“ Táto duchovná smrť ju uvrhne do rúk diabla, ktorý ju svojou inšpiráciou pripraví na svoj „*armagedonský boj*“, zo Zj. 16:16, o poslednej hodine pozemského hriechu. Práve v hodine tejto poslednej skúšky viery, prorokovanej v poslanstve adresovanom jej adventistickým služobníkom v tom čase vo *Filadelfii*, podnikne netolerantné iniciatívy, ktoré z nej urobia „*šelmu, ktorá vstáva zo zeme*“. Má „*dva rohy*“, ktoré zdôvodní a identifikuje nasledujúci verš 12. Pretože protestantské a katolícke náboženstvo

zjednotené v ekumenickej aliancii sú zjednotené v boji proti dňu odpočinku posvätenému Bohom v autentický siedmy deň týždňa; sobotu alebo sobotu Židov, ale aj Adama, Noeho, Mojžiša a Ježiša Krista, ktorí to počas svojej služby a svojho učenia na zemi nespochybnili, pretože obvinenia z prestupovania soboty vznesené proti Ježišovi vzbúrenými Židmi boli nepodložené a neoprávnené. Tým, že zámerne robil zázraky počas sabatu, jeho motiváciou bolo nanovo definovať Boží skutočný koncept sobotného odpočinku. Tieto dve náboženstvá, ktoré si nárokujú spásu získanú „*baránkom, ktorý sníma hriechy sveta*“, si pre svoje opisné kritériá zaslúžia obraz „*baránka, ktorý hovorí ako drak*“. Pretože obhajovanie neznášanlivosti voči pozorovateľom sabatu, ktorých zájdu tak ďaleko, že odsúdia na smrť, je to skutočne otvorená vojna, stratégia „*draka*“, ktorá sa znovu objavuje.

Verš 12: „*Uplatnila všetku moc prvej šelmy v jeho prítomnosti a spôsobila, že zem a jej obyvatelia uctievali prvú šelmu, ktorej smrteľná rana bola zahojená.*»

Sme svedkami akejsi štafety, katolícka viera už nedominuje, ale jej bývalú autoritu dostáva protestantské náboženstvo. Toto, pretože toto protestantské náboženstvo je oficiálne náboženstvom najmocnejšej krajiny na svete: Spojených štátov Severnej Ameriky alebo USA. Spojenie európskych a amerických protestantských náboženstiev už bolo dosiahnuté, dokonca vrátane adventistickej inštitúcie. siedmeho dňa, od roku 1995. Nový „*Bábel*“ zeme je nútený k náboženskému miešaniu, pretože je vybudovaný prijímaním imigrantov rôznych náboženských vyznaní. Ak ľudia považujú tieto veci za normálne, kvôli ich povrchnému zmýšľaniu a ich náboženskému nezáujmu, Boh Stvoriteľ, ktorý sa nemení, tiež nemení svoj názor a trestá túto neposlušnosť, ktorá ignoruje jeho historické lekcie dosvedčené v Biblii. Obrana Rímskej nedele prvého dňa, dňa odpočinku ustanoveného Konštantínom I. druhá protestantská „*šelma*“ „*urobila prvú katolícku šelmu*“, ktorá ju uznala za oficiálny náboženský status a dala jej meno. „*Nedeľa*“ zavádzajúca. Duch nám pripomína, že toto najnovšie spojenectvo medzi protestantmi a katolíkmi bolo možné, pretože „*smrteľná rana*“ spôsobená „*šelmou, ktorá vystupuje z priepasti*“ bola „*zahojená*“. Zavolá ho späť, pretože druhá šelma nebude mať túto šancu na uzdravenie. Zničí ho slávny príchod Ježiša Krista.

Verš 13: „*Robila veľké divy, dokonca spôsobila, že oheň zostupoval z neba na zem pred očami ľudí.*»

Od víťazstva nad Japonskom v roku 1945 sa protestantská Amerika stala prvou jadrovou mocnosťou na svete. Jeho špičková technológia je neustále napodobňovaná, no nikdy sa jej nevyrovná; je vždy o krok vpred pred svojimi konkurentmi alebo protivníkmi. Toto prvenstvo bude potvrdené v kontexte „*tretej svetovej vojny*“, kde podľa Dan.11:44 zničí svojho nepriateľa, Rusko, krajinu „*kráľa severu*“ v tomto prorocte. Jeho prestíž bude potom nesmierna a ohromení a obdivovaní preživší konfliktu mu zveria svoj život a uznajú jeho autoritu nad celým ľudským životom. „*Oheň z neba*“ patril iba Bohu, ale od roku 1945 ho vlastní a ovláda Amerika. Vďačí mu za svoje víťazstvo a všetku svoju súčasnú prestíž, ktorá ešte porastie s jej víťazstvom v nadchádzajúcej jadrovej vojne.

Verš 14: „ *A zvedla tých, čo bývajú na zemi, znameniami, ktoré jej bolo dané robiť pred šelmou, keď povedala tým, čo bývajú na zemi, aby urobili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča. a kto žil. »*

technických „ *zázrakov* “ je nespočetne veľa. „ *Obyvatelia zeme* “ sa stali závislými na všetkých jej vynálezoch, ktoré pohlcujú ich životy a myšlienky. Pokiaľ ich Amerika nepožiadala, aby sa pripravili o tieto vymoženosti, ktoré zamestnávajú ich duše, ako napríklad drogovú závislosť, „*ľudia zeme*“ sú pripravení legitimizovať náboženskú neznášanlivosť voči „veľmi malej skupine“, „*zvyšku ženy*“. „ *zo Zj.12:17. „... vytvorenie obrazu šelmy* “ zahŕňa kopírovanie činov katolíckeho náboženstva a ich reprodukciu pod protestantskou autoritou. Tento návrat k tvrdošti mysle bude založený na dvoch činoch. Tí, *čo prežili* , prežijú hrozné vojnové činy a Boh ich bude neustále a postupne udierať „ *siedmimi poslednými ranami svojho hnevu* “, opísanými v Zj.

Nedel'ný úmrtný dekrét

Verš 15: „ *A bolo jej dané oživiť obraz šelmy, aby hovoril obraz šelmy a aby všetci, ktorí sa neklaňali obrazu šelmy, boli zabití. »*

Diablov plán, inšpirovaný Bohom, nadobudne formu a bude uskutočnený. Duch odhaľuje podobu extrémneho opatrenia, ktoré bude prijaté v šiestej zo „*siedmich posledných rán*“. Oficiálnym dekrétom prijatým všetkými preživšími rebelmi na zemi bude rozhodnuté, že v dátume medzi skorou jarou a 3. aprílom 2030 budú zabití poslední zostávajúci adventisti zachovávajúcí siedmy deň sabatu. Logicky tento dátum označuje rok návratu v sláve Ježiša Krista. Jar tohto roku 2030 je nevyhnutne okamihom, keď zasiahne, aby zabránil uskutočneniu katastrofálneho projektu rebelov proti svojim vyvoleným, ktorých prichádza zachrániť „*skrátением dní*“ ich „*veľkého súženia*“ (Mt 24 : 22).

Verš 16: „ *A spôsobilá, aby všetci, malí aj veľkí, bohatí aj chudobní, slobodní aj otroci, dostali znak na pravú ruku alebo na čelo .*

Prijaté opatrenie rozdeľuje tých, ktorí prežili éru, na dva tábory. Vzbúrenci sú identifikovaní „ *znakom* “ ľudskej autority, ktorý označuje katolícku „*nedeľu*“, prastarý „*deň nepremoženého slnka*“, ktorý zaviedol jeden z jeho ctiteľov, rímsky cisár Konštantín I., ^{od} 7. marca 321. „ *Znak* “ sa prijíma „ *na ruku* “, pretože predstavuje ľudské „*dielo*“, ktoré Ježiš posudzuje a odsudzuje. Prijíma sa aj „ *na čelo* “, čo symbolizuje osobnú vôľu každého ľudského stvorenia, ktorého zodpovednosť je teda plne prevzatá pod spravodlivým súdom Boha stvoriteľa. Na potvrdenie tohto výkladu symboliky „ *ruky* “ a „ *čela* “ z Biblie je tento verš z Dt 6:8, kde Boh hovorí o svojich prikázaniach: „ *Priviažeš si ich ako znamenie na ruky . , a budú ako vložky medzi vašimi očami. »*

Predchádzajúce represálie

Verš 17: „ *a že nikto nemôže kupovať ani predávať bez toho, aby mal znak, meno šelmy alebo číslo jej mena. »*

Za týmto slovom „ *osoba* “ sa skrýva tábor adventistických svätých, ktorí zostali verní sabatu posvätenému Bohom. Pretože v недеľu, po zvyšok prvého pohanského dňa, odmietnu uctiť si „ *znamenie* “, *sú odložené bokom*. Spočiatku boli obeťami „*bojkotu*“ dobre známeho z amerických opatrení proti oponentom,

ktorí sa im postavili na odpor. Aby mal človek právo obchodovať, musí si v nedeľu ctiť „*znamenie*“, ktoré sa týka protestantov, „*meno šelmy*“, „námestník Syna Božieho“, čo sa týka katolíkov, alebo „*počet jeho meno*“, alebo číslo 666.

Verš 18: „*Toto je múdrosť. Kto má rozum, nech vypočíta číslo šelmy. Lebo je to číslo človeka a jeho číslo je šesťstošesťdesiatšesť.*»

Ľudská múdrosť nestačí na pochopenie posolstva Ducha Božieho. Musí to byť zdedené po ňom, ako v prípade Šalamúna, ktorého múdrosť prevyšovala múdrosť všetkých ľudí a získala si povest' po celej známej zemi. Pred prijatím arabských číslic medzi Hebrejmi, Grékmi a Rimanmi mali písmená ich abecedy tiež hodnotu šifier, takže sčítanie hodnôt písmen, ktoré tvoria slovo, určuje jeho číslo. Získame ho „výpočtom“, ako to verš špecifikuje. „... *číslo jeho mena*“ je „666“, teda číslo *získané* pripočítaním číselnej hodnoty rímskych písmen obsiahnutých v jeho latinskom mene „VICARIVS FILII DEI“; čo sa ukázalo pri štúdiu 10. kapitoly. Toto meno samo osebe predstavuje najväčšie „*rúhanie*“ alebo „*klamstvo*“ jeho tvrdení, pretože Ježiš si v žiadnom prípade nedal „náhradu“, čo znamená slovo „vikár“.

Zjavenie 14: Čas adventizmu siedmeho dňa

Posolstvá troch anjelov – úroda – vinobranie

Toto je kapitola, ktorá sa zameriava na obdobie medzi rokmi 1843 a 2030.

V roku 1843 konkrétne použitie proroctva z Dan.8:14 viedlo „adventistov“ k očakávaniu návratu Ježiša Krista stanoveného na jar toho dátumu. Toto je začiatok sledu skúšok viery, kde záujem o ducha proroctva, menovite o „*svedectvo Ježišovo*“ podľa Zj. 19:10, budú jednotlivo demonštrovať kresťania, ktorí tvrdia, že sú o spásu Ježiša Kristus pod viacerými náboženskými nálepkami. Samotné demonštrované „**diela**“ umožňujú výber alebo nie. Tieto diela možno zhrnúť do dvoch možností: prijatie alebo odmietnutie prijatého svetla a jeho božských požiadaviek.

V roku 1844, po novom očakávaní stanovenom na jeseň roku 1844, povedie Ježiš svojich vyvolených k misii dokončenia reformačného diela, ktoré sa začína obnovením praktizovania sabatu posväteného Bohom od stvorenia sveta. . Toto je najdôležitejšia téma „*svätosti*“, ktorá je „*ospravedlnená*“ od roku 1844, keď na tento prehrešok upozornili jeho služobníci. Tento preklad Dan. 8:14, preložený do mojej služby ako: „*dvesto tristo večer ráno a svätýňa bude očistená*“, je autentický v súlade s pôvodným hebrejským textom: „*dvesto tristo večer ráno a svätosť bude ospravedlnená*“. Každý môže zistiť, že prestúpenie božskej soboty od roku 321 je sprevádzané mnohými ďalšími opusteniami doktrinálnych právd ustanovených Bohom v časoch apoštolov. Po 1260 rokoch vlády lži, deštruktívnych pokračovateľov viery, pápežstvo zanechalo v protestantskej doktríne mnoho lži neznesiteľných pre Boha pravdy. Preto v tejto kapitole 14 Duch predstavuje tri hlavné témy, ktorými sú postupne: adventistická misia alebo posolstvo „*troch anjelov*“; „*žatva*“ konca sveta, triedenie a uchvátenie vyvolených; „*úroda hrozna*“ hrozna hnevu, posledný trest falošných pastierov, falošných náboženských učiteľov kresťanstva.

Od roku 1844 sa učí chrániť vyvolených pred Božím hnevom a posledná skúška je vyhradená pre extrémny koniec času, ktorý je daný ľudstvu, aby sa postavilo medzi zjavenú božskú vôľu a vzpornú ľudskú požiadavku, ktorá upadla do úplnej apostázy. Uskutočnená voľba má však dôsledky pre všetkých, ktorí zomreli od roku 1844. Iba osvietení a verní vyvolení „*zomrú v Pánovi*“ podľa učenia verša 13, kde sú vyhlásení za „*blahoslavených*“, teda za príjemcov milosti Kristus so všetkým jeho požehnaním už potvrdeným v posolstve adresovanom anjelovi z „*Filadelphie*“, ktoré sa ich týka, pretože nestačí byť pokrstený „adventistom“, aby sme boli Bohom považovaní za vyvolených.

Na druhej strane, ak ešte treba objaviť podrobnosti o opustenosti, podstatné body sú podčiarknuté a zhrnuté Duchom vo forme „posolstiev troch anjelov“ veršov 7 až 11. Tieto posolstvá nasledujú za sebou v postupnosť následkov.

Pripomínam si to tu, po poznámke na obálke na strane 2 tohto diela, tieto tri posolstvá zvyrazňujú tri posolstvá už zjavené v symbolických obrazoch v knihe Daniel v Dan. 7 a 8. Ich pripomienka v tejto kapitole 14 Zjavenia, zdôrazňuje a potvrdzuje mimoriadnu dôležitosť, ktorú im Boh pripisuje.

Vykúpení adventisti víťazia

Verš 1: „*Pozrel som sa, a hľa, Baránok stál na vrchu Sion a s ním stoštyridsaťštyritisíc [ľudí], ktorí mali na svojich čelách napísané jeho meno a meno jeho Otca.*»

„ *Hor Sion* “ označuje miesto v Izraeli, kde bol postavený Jeruzalem. Symbolizuje nádej na spásu a podobu, ktorú táto spása nadobudne na konci skúšok pozemskej a nebeskej viery. Tento projekt bude plne dokončený pri obnove všetkých vecí, týkajúcich sa *zeme a neba* podľa Zj.21:1. „ *144 000 [ľudí]* “ symbolizuje vyvolených Krista vybraných v rokoch 1843 až 2030, konkrétne adventistických kresťanov testovaných, osvedčených a schválených Ježišom Kristom, ktorých úsudok platí kolektívne aj individuálne. Kolektívny súd posudzuje inštitúciu a individuálny súd sa týka každého tvora. „ *144 000 [ľudí]* “ predstavuje vyvolených, ktorých vybral Ježiš Kristus spomedzi vyznávačov adventistickej viery. Toto číslo je prísne symbolické a skutočný počet vybraných je tajomstvom, ktoré pozná a stráži Boh. Dôvod ich výberu môžeme pochopiť z definície navrhovaného obrázku. „ *Na ich čelách* “, symbol ich vôle a myšlienok, je napísané „ *meno baránka* “, Ježiš a „ *jeho Otca* “, Boh zjavený v starom spolenectve. To znamená, že našli a reprodukovali Boží obraz, ktorý Boh Stvoriteľ dal prvému človeku pred hriechom, keď ho sformoval a dal mu život; a tento obraz je obrazom jeho postavy. Predstavujú ovocie, ktoré chcel Boh získať vykúpením hriechov svojich jediných verných vyvolených v Ježišovi Kristovi. Zdá sa, že na čele vybraných vyvolených sa nachádza buď v ich duchu, ich myšlienke a ich vôli, Božia pečať zo Zj. 7:3, alebo sobota štvrtého prikázania Desatora a neoddeliteľný charakter baránka Ježiša Krista a jeho zjavenie v starej zmluve ako Otca, Boha Stvoriteľa. Pravá kresťanská viera teda neodporuje náboženským normám spojeným so Synom a Otcom, ako tvrdia nasledovníci Rímskej nedele, ak nie slovami, tak aspoň skutkami.

Verš 2: „ *A počul som hlas z neba, ako zvuk mnohých vôd, ako zvuk veľkého hromu; a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfistov hrajúcich na svojich harfách.* »

Protirečivé postavy spomínané v tomto verši sa v skutočnosti dopĺňajú. „ *Veľké vody* “ symbolizujú množstvo živých tvorov, ktoré, keď sa vyjadrujú, nadobúdajú podobu „ *veľkého hromu* “. Naopak, cez obraz „ *harfy* “ Boh zjavuje dokonalú harmóniu, ktorá spája jeho víťazné stvorenia.

Verš 3: „ *A spievali novú pieseň pred trónom a pred štyrmi bytosťami a pred starcami. A nikto sa nemohol naučiť tú pieseň, okrem tých stoštyridsaťštyritisíc, ktorí boli vykúpení zo zeme.* »

Boh tu potvrdzuje a podčiarkuje veľmi vysoké posvätenie „adventistickej“ viery zavedenej od roku 1843-44. Jej volení zástupcovia sa odlišujú od ostatných symbolizovaných skupín; „ *trón, štyri živé bytosti a starší* “; ten druhý označuje všetkých vykúpených zo skúsenosti žitej na zemi. Ale božské Zjavenie nazývané Zjavenie sa zameriava iba na dvetisíc rokov kresťanskej viery, ktoré dekrét z Dan. 8:14 rozdeľuje do dvoch po sebe nasledujúcich fáz. Do roku 1843-44 vyvolených symbolizovalo 12 „ *starších* “ z „ *24* “ citovaných v Zj. 4:4. Ďalších 12 „ *starších* “ je „ *zapečatených* “ adventistov „ *12 kmeňov* “ v Zj. 7:3-8 z rokov 1843-44.

Verš 4: „ *To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú panny; nasledujú baránka, kamkoľvek ide. Boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotiny pre Boha a pre Baránka;* »

Slová tohto verša platia len v duchovnom zmysle; slovo „ *ženy* “ označujúce kresťanské cirkvi, ktoré od svojho vzniku upadli do apostázy, ako je

rímskokatolícka viera, alebo od roku 1843-44 pre protestantskú vieru a od roku 1994 pre adventistickú inštitucionálnu vieru. Spomínaná „*poškvrna*“ sa zameriava na hriech, ktorý je výsledkom prestúpenia Božieho zákona a ktorého „*odplatou je smrť*“ podľa Rim 6:23. Ježiš Kristus posvätil okrem symbolických „*144 000 [ľudí]*“, aby ich zachránil od praktizovania hriechu. Ich „*panenstvo*“ je tiež duchovné a označuje ich ako „čisté“ bytosti, ktorých spravodlivosť bola vybielená krvou, ktorú v ich prospech preliat Ježiš Kristus. Dedičov hriechu a jeho poškvrny, ako všetkých potomkov Adama a Evy, ich viera, ktorú uznal Ježiš Kristus, dokonale „očistila“. Aby však túto vieru Ježiš Kristus skutočne uznal, toto očistenie musí byť skutočné a konkretizované v ich „*skutkoch*“. To teda znamená zanechanie hriechov zdedených z falošných kresťanských alebo židovských alebo v širšom zmysle monoteistických náboženstiev. A vo svojom prorockom zjavení sa Boh osobitne zameriava na nerešpektovanie časového poriadku, ktorý ustanovil od prvého týždňa svojho stvorenia zeme a jej nebeského systému.

Za imidžom „*spievania novej piesne*“ sa skrýva špecifický zážitok, ktorý zažíva len „*144 000 [ľudí]*“ zapečatených. Po „*piesni Mojžiša*“, ktorá oslavovala slávny odchod z Egypta, symbol hriechu, „*pieseň*“ vyvolených „*144 000*“ oslavuje ich oslobodenie od hriechu, pretože poslúchli nariadenie Dana 8:14 a spolupracovali na svojom posvätení Bohom žiadané a dokonca požadované od roku 1843-44. Nebeské videnie v tento deň pripomínalo očistenie hriechov, ktoré sa vykonalo na kríži na Golgote smrťou Ježiša Krista. Toto poslanstvo predstavovalo výčitku aj učenie, ktoré Boh predložil určitému typu protestantského veriaceho, ktorý bol dedičom Rímskej nedele a niektorých ďalších jeho lživých hriechov. V typológii hebrejských obradov bolo toto „*očisťovanie hriechov*“ náboženským sviatkom na jeseň, počas ktorého bola krv zabitého kozla prinesená na najsvätejšie miesto na zľutovnici umiestnenej na tomto neprístupnom mieste a zakázaná pre ostatných ľudí rok.čas roka. Krv tohto kozla, symbolický obraz hriechu, prorokovala krv Ježiša Krista, ktorý sa sám stal nositeľom hriechov svojich vyvolených, aby namiesto nich odpykal zaslúžený trest; Sám Ježiš sa stal hriechom. V tomto obrade koza predstavuje hriech a nie Krista, ktorý ho nesie. Práve tento fyzický pohyb veľkňaza z povoleného svätého miesta na zakázané najsvätejšie miesto po zvyšok roka naráža tento verš, keď hovorí: „nasledujú *baránka, kamkoľvek ide*“. Pripomenutím tejto scény vo videní z 23. októbra 1844 pripomenul Duch Kristov svojim vyvoleným nevedomým dedičom doktrinálne klamstvá, zákaz hrešiť. Tak od roku 1844 praktizovaný **hriech dobrovoľného pôvodu**, čo je prípad Rímskej nedele, znemožňuje vzťah s Bohom a opustený hriech umožňuje rozšírenie tohto vzťahu, ktorý vedie vyvoleného k plnosti jeho posvätenia prostredníctvom prijatie, pochopenie a uvedenie do činnosti zjavenej božskej pravdy.

Keďže sú považovaní za „*prvotiny pre Boha a Baránka*“, predstavujú to najlepšie, čo Boh našiel vo svojom výbere pozemských vyvolených. V hebrejských obradoch boli „*prvotiny*“ vyhlásené za „*sväté*“. Obetovanie týchto živočíšnych alebo zeleninových prvotín boli vyhradené pre Boha, aby si ho uctili a vyjadrili ľudskú vďačnosť za jeho dobrotu a štedrosť. Ďalším dôvodom, v skutočnosti pre „*sväté prvotiny*“, je ich prijatie božského svetla, ktoré im bolo

zjavené v celej jeho úplnosti, pretože žijú v čase konca, kde zjavené svetlo dosahuje svoj vrchol, svoj duchovný zenit.

Verš 5: „ *a v ich ústach sa nenašla lož, lebo sú bezúhonní.* »

Skutočne vyvolení, zrodení z pravdy novým narodením, môžu len nenávidieť „*lož*“, v ktorej nenachádza žiadne potešenie. Klamstvo je odporné, pretože prináša len škodlivé následky a dobrí ľudia trpia. Ten, kto verí v „*lož*“, zažije bolesť zo sklamaní, horkosť z toho, že je oklamáný. Nikto, koho si vyvolil Kristus, sa nemôže tešiť zo zvädzania a klamaní svojich blízkych. Na druhej strane pravda upokojuje, pozitívne buduje vzťahy s pravými bratmi, ale predovšetkým s Bohom, Stvoriteľom a Vykupiteľom našej spásy, ktorý si nárokuje a vyvyšuje svoje meno ako „Boh pravdy“. Takže vyvolení, ktorí už nepraktizujú doktrinálny hriech, poslúchaním zjavenej pravdy, sú samotným Bohom pravdy posúdení ako „*neodsúdení*“.

Správa od prvého anjela

Verš 6: „ *Videl som iného anjela letieť stredom neba s večným evanjeliom, aby ho zvestoval tým, čo bývajú na zemi, každému národu, každému kmeňu, každému jazyku a každému ľudu.* »

„*Iný anjel*“ alebo iný posol hlása plné božské svetlo symbolizované „*stredom neba*“ alebo zenitom slnka. Toto svetlo súvisí s „*evanjeliom*“ alebo „*dobrou správou*“ o spasení, ktoré priniesol Ježiš Kristus. Nazýva sa „*večný*“, pretože jeho poslanstvo je autentické a v priebehu času sa nemení. Týmto spôsobom Boh potvrdzuje, že je v súlade s tým, čo učili apoštoli Ježiša Krista. Tento návrat k pravde prišiel z roku 1843 po početných deformáciách zdedených z rímskokatolíckej viery. Vyhlásenie je univerzálne, analogicky k poslanstvu prezentovanému v Danielovi 12:12, ktoré odhaľuje božské požehnanie adventistickej práce. „*Večné evanjelium*“ je tu spomenuté pod aspektom pravého ovocia viery, podľa Božej požiadavky zjavenej dekrétom z Daniela 8:14. Záujem o prorocké slovo je legitímnym ovocím normy o „*večné evanjelium*“.

Verš 7: „ *Povedal silným hlasom: Bojte sa Boha a vzdávajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a klaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more a pramene vôd.* »

Vo verši 7 prvý anjel odsudzuje prestúpenie soboty, ktorá oslavuje v božskom dekalógu slávu Boha stvoriteľa. Požadoval tak jeho obnovu od októbra 1844, no za svoj prehrešok od jari 1843 vinil protestantov.

Správa od druhého anjela

Verš 8: „ *A nasledoval ďalší, druhý anjel, ktorý povedal: Padol veľký Babylon, napojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva.* »

Vo verši 8 druhý anjel odhaľuje obrovskú vinu rímsko-katolíckej cirkvi, ktorá zviedla a oklamala ľudí tým, že pohanský „deň slnka“ Konštantína I. premenovala na „deň Pána“ preklad latinského zostrihu, ktorý je pôvodom jeho „*nedele*“: dies dominica. Dvakrát opakovaný výraz „*Veľký Babylon padol, padol*“ potvrdzuje, že pre ňu a pre tých, ktorí ju zdedia, sa definitívne skončil čas božskej trpezlivosti. Individuálne je obrátenie možné, ale len za cenu prinášania ovocia alebo „skutkov“ pokánia.

Pripomienka: „*padlo to*“ znamená: je dobyté a porazené Bohom pravdy, **keď** mesto padne do rúk svojho nepriateľa. Po roku 1843, medzi rokmi 1844 a 1873, vyvoláva a osvetľuje pre svojich verných služobníkov adventistov siedmeho dňa „tajomstvo“, ktoré ho charakterizuje v Zj. 17:5. Zvádzanie jeho **klamstiev** stráca účinnosť.

Vo verši 8 je potvrdený rozsudok urobený v predchádzajúcich posolstvách s hrozným varovaním. Vedomá a **dobrovoľná voľba** dňa odpočinku stanovená Konštantínom I. v roku 321 od roku 1844 robí rebelov, ktorí to ospravedľujú, pasívnymi voči božskému odsúdeniu múk *druhej smrti* posledného súdu. Aby zamaskoval svoje obvinenie proti nedeľu, Boh ho skrýva pod názvom neslávne známeho „*znamenia*“, ktoré je proti jeho vlastnej božskej „*pečate*“. Tento znak ľudskej autority, ktorý spochybňuje jej časový poriadok, predstavuje obrovskú pohoršenie, ktoré si zaslúži, aby ho Ním potrestal. A ohlásený trest bude v skutočnosti hrozný: „*bude mučený ohňom a sírou*“, čo zničí rebelov, ale až vo chvíli posledného súdu.

Správa od tretieho anjela

Verš 9: „*A ďalší, tretí anjel išiel za nimi a mocným hlasom povedal: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na ruku,*“

Doplňkový a postupný charakter tohto tretieho posolstva s dvomi predchádzajúcimi je špecifikovaný formulkou „*nasledujú*“. „*Hlasný hlas*“ potvrdzuje veľmi vysokú božskú autoritu toho, kto to hlása.

Hrozba je adresovaná ľudským rebelom, ktorí podporujú a schvaľujú vládu „*šelmy, ktorá vstáva zo zeme*“ a ktorí si svojou poslušnosťou v nedeľu osvojujú a ctia „*znamenie*“ jej autority, citované v Zj. : 16, čo je v súčasnosti celá kresťanská populácia.

Priamy protiklad tohto „*znamenia*“ k „*pečate Božej*“, teda od nedele prvého dňa do soboty siedmeho dňa, je potvrdený skutočnosťou, že obe sú prijímané „*na prednej strane*“, v sídle sv. bude podľa Zj.7:3 a 13:16. Všimnite si, že „*pečať Božia*“ zo Zj.7:3 sa v Zj.14:1 stáva: „*meno Baránka a jeho Otca*“. Prijímanie „*na ruku*“ je objasnené týmito veršmi z 5M 6:4 až 9:

„*Počúvaj, Izrael! YaHWéH, náš Boh, je jediný YaHWéH . Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou . A tieto prikázania, ktoré vám dnes dávam, budete mať vo svojom srdci . Budeš ich vštepovať svojim deťom a budeš o nich hovoriť, keď budeš vo svojom dome, keď pôjdeš na cestu, keď budeš ležať a keď vstaneš. Priviažeš si ich ako znamenie na ruky a medzi očami budú ako návleky . Napíšeš ich na stĺpy svojho domu a na svoje dvere. » „*Ruka*“ označuje činnosť, prax a „*prednú stranu*“, vôľu myslenia. V tomto verši Duch hovorí: „*Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou silou*“; čo Ježiš cituje v Mt 22:37 a ktoré predstavuje ako „*prvé a najväčšie prikázanie*“. Zvolení predstavitelia, ktorí nesú „*pečať Božiu*“, musia preto splňať tieto tri kritériá: „*Miluj Boha celým svojím srdcom*“; praktizovaním si ctíť sabatný odpočinok jeho posväteného siedmeho dňa; a mať vo svojej mysli „*

meno Baránka “ Ježiša Krista“ a meno jeho Otca “ YaHWéH. Tým , že Duch špecifikuje „ a meno svojho Otca “, potvrdzuje potrebu poslúchať desať Božích prikázaní a predpisy a nariadenia, ktoré podporujú svätosť vyvolených v starej zmluve. Dokonca aj vo svojej dobe apoštol Ján potvrdil tieto veci výrokom v 1. Jána 5:3-4:

„ Lebo toto je láska k Bohu zachovávať jeho prikázania. A jeho prikázania nie sú ťažké, pretože všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom; a víťazstvo, ktoré víťazí nad svetom, je naša viera. »

Verš 10: „ Aj on bude piť z vína Božieho hnevu, vyliateho bez zmesi do kalicha jeho hnevu, a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. »

Boží hnev bude dostatočne ospravedlnený, pretože tí, ktorí prijímajú „ znamenie šelmy “, si ctia ľudský hriech a zároveň si nárokujú spravodlivosť Ježiša Krista. V Zjavení 6:15-17 Duch zobrazil dôsledky ich poslednej konfrontácie s deštruktívnym spravodlivým hnevom Ježiša Krista.

Mimoriadne dôležitá poznámka : Aby sme lepšie porozumeli tomuto Božiemu hnev, musíme si uvedomiť, prečo nerešpektovanie svätého Sabatu tak veľmi vzbudzuje Boží hnev. Existujú všedné hriechy, ale Biblia nás varuje pred hriechom spáchaným proti Duchu Svätému a hovorí nám, že už neexistuje žiadna obeť na získanie Božieho odpustenia. V časoch apoštolov bolo jediným príkladom tohto typu hriechu odmietnutie Krista obráteným kresťanom. Ale toto je len príklad, pretože v skutočnosti rúhanie sa Duchu Svätému spočíva v popieraní a odmietnutí svedectva, ktoré vydal Duch Boží. Aby Duch presvedčil a poučil ľudské bytosti, inšpiroval sväté písma Biblie. Preto každý, kto sponchybuje svedectvo Ducha v Biblii, už sa rúha proti Duchu Božiemu. Môže Boh lepšie dať najavo svoju vôľu, ako viesť povolaných k Biblii a jej spisom? Dokáže jasnejšie prejavovať svoju vôľu, svoje myšlienky a svoj suverénny úsudok? V 16. ^{storočí} toto pohrdanie Bibliou, proti ktorej viedla vojnu, znamenalo definitívny koniec Božej trpezlivosti s rímskokatolíckym náboženstvom; koniec jeho trpezlivosti pre doktrínu, ktorú nikdy nespoznal. Potom, v roku 1843, pohrdanie prorockým slovom znamenalo koniec prijímania protestantskej viery vo všetkých jej rozmanitých podobách, dedičov Rímskej nedele, teda „znamenia šelmy “ . A nakoniec sa adventizmus dopustil rúhania sa Duchu Svätému tým, že odmietol posledné prorocké zjavenie, ktoré mu Ježiš predložil prostredníctvom svojho pokorného služobníka, ktorého som inkarnoal; rúhanie, ktoré bolo potvrdené a umocnené ich spojenectvom s nedeľnými pozorovateľmi od roku 1995. Rúhanie sa proti Duchu dostáva zakaždým od Boha spravodlivú odpoveď, ktorú si zaslúži; spravodlivý rozsudok odsúdenia na prvú a „ druhú smrť “ potvrdený v tomto verši 10.

Verš 11: „ A dym ich múk stúpa na veky vekov; a nemajú odpočinku vo dne ani v noci, tí, čo sa klaňajú šelme a jej obrazu, a tí, ktorí prijímajú znak jej mena. »

„ Dym “ bude len v čase posledného súdu, v hodine, keď budú vzbúrení padlí „ mučení v ohni a síre “ „ohnivého jazera “ zo Zj. 19:20 a 20:14; toto, na konci siedmeho tisícročia. Ale už pred týmto hrozným momentom hodina slávneho návratu Ježiša Krista potvrdí ich konečný osud. Posolstvo tohto verša sa

dotýka témy „*odpočinku*“. Vyvolení sú pozorní na Bohom posvätený čas odpočinku, ale na druhej strane padlí nemajú rovnakú starosť, pretože nepripisujú božským vyhláseniam takú dôležitosť a vážnosť, akú si zaslúžia. Preto, ako odpoveď na ich opovrhnutie, v hodine ich posledného trestu im Boh nedá žiadny odpočinok, aby zmiernil ich utrpenie.

Verš 12: „*Toto je vytrvalosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a Ježišovu vieru.*»

Slová „*vytrvalosť alebo trpezlivosť*“ charakterizujú skutočných svätých božského Mesiáša Ježiša v rokoch 1843-44 až do jeho návratu v sláve. V tomto verši sa „*meno Otca*“ z verša 1 stáva „*prikázaniami Božími*“ a „*meno Baránkovo*“ je nahradené výrazom „*viera Ježišova*“. Mení sa aj poradie priorit. V tomto verši Duch cituje po prvé „*Božie prikázania*“ a po druhé „*vieru v Ježiša*“; čo je historicky a na úrovni hodnoty poriadok schválený Bohom v jeho projekte spásy. Verš 1 dal prednosť „*názvu Baránka*“, aby pripojil „*144 000*“ vyvolených ku kresťanskej viere.

Verš 13: „*A počul som hlas z neba, ktorý hovoril: Napíš: Blahoslavení sú odteraz mŕtvi, ktorí zomierajú v Pánovi! Áno, hovorí Duch, aby si odpočinuli od svojej práce, lebo ich skutky nasledujú.*»

Výraz „*odteraz*“ si zaslúži podrobné vysvetlenie, pretože je taký dôležitý. Zamiera sa totiž na jar 1843 a jeseň 1844, kedy vstúpi do platnosti dekrét z Daniela 8:14 a dva adventistické procesy organizované Williamom Millerom sa končia.

Oficiálny inštitucionálny adventizmus postupom času stratil zo zreteľa dôsledky tejto frázy „*teraz*“. Len zakladajúci priekopníci adventistickej viery pochopili dôsledky Božej požiadavky soboty z roku 1843. Aby si osvojili túto prax siedmeho dňa, boli vedení k uvedomeniu si, že dovtedy praktizovaná nedeľa bola Bohom prekliata. Po nich sa zdedený adventizmus stal tradičným a formalistickým a pre drvivú väčšinu prívržencov a učiteľov boli nedeľa a sobota nespravodlivo postavené na úroveň rovnosti. Táto strata zmyslu pre posvätnosť a pravú svätosť vyústila do nezájmu o prorocké slovo a tretie poslanstvo adventistov, ktoré som odovzdal v rokoch 1983 až 1994. Keďže sa toto pohrdanie prejavilo v adventizme vo Francúzsku, svet adventistov vstúpil do spojenectva s ekumenickým klanom v roku 1995, za jeho najväčšie prekliatie. Hrozba „*múk*“ vo verši 10 sa jej zasa týka, návrhom výrazu „*aj on bude piť*“; od roku 1994, inštitucionálny adventizmus, po protestantskej viere, súdený a odsúdený od roku 1843.

Ako naznačuje tento verš, dekrét z Daniela 8:14 spôsobuje rozdelenie protestantských kresťanov z roku 1843 do dvoch táborov, vrátane skupiny adventistov, príjemcov blahoslavenstva, ktoré vyhlásili: „Blahoslavení odteraz mŕtvi, ktorí zomierajú v Pánovi!“ Je samozrejmé, že Ježiš, ktorý v „*Laodicei*“ oznámil, že to bude „*vyvracať*“, adventistická inštitúcia, oficiálny Kristov posol v roku 1991, dátum oficiálneho odmietnutia svetla, nazývaného „*nahý*“, už nemôže mať úžitok z tejto blaženosti.

Čas zberu

Verš 14: „ *Pozrel som sa, a hľa, bol biely oblak a na oblaku sedel človek ako syn človeka, na hlave mal zlatú korunu a v ruke ostrý kosák.* »

Tento opis evokuje Ježiša Krista v momente jeho slávneho návratu. „ *Biely oblak* “ pripomína podmienky svojho odchodu a vzostupu do neba, ktoré zažil pred dvetisíc rokmi. „ *Biely oblak* “ označuje jeho čistotu, jeho „ *zlatá koruna* “ symbolizuje jeho víťaznú vieru a „ *ostrý kosák* “ zobrazuje „ *rezné slovo* “ Božie zo Židom 4:12, uskutočnené „ *jeho rukou* “.

Verš 15: „ *A iný anjel vyšiel z chrámu a volal mocným hlasom na toho, čo sedel na oblaku: Vyhod' kosák a žni! lebo prišla hodina žatvy, lebo úroda zeme dozrela.* »

V rámci aspektu „ *žatvy* “, ako vo svojom podobenstve, Ježiš pripomína, že v tomto prípade príde čas definitívne oddeliť „ *zrno od pliev* “. Prostredníctvom svojho Zjavenia nás núti objaviť túto tému, ktorá oddeľuje dva tábory: sobotu vyvolených a nedeľu padlých, pretože za týmto náboženským názvom sa skrýva adorácia a autorita pohanského slnečného božstva. A napriek evolúcii ľudského času sa Boh na neho naďalej pozerá, aký preňho skutočne je. Rozdielne názory ľudí neovplyvňujú jeho úsudok; vo svojom časovom poriadku, prvý deň je profánny, nemôže v žiadnom prípade prijať božskú svätosť. Toto je spojené výlučne s posväteným siedmym dňom v jeho časovom poradí, vyrytom od začiatku večného pozemského času; toto trvá 6000 slnečných rokov.

Verš 16: „ *A ten, čo sedel na oblaku, hodil svoj kosák na zem. A zem bola zožatá.* »

Duch potvrdzuje budúce naplnenie „ *úrody zeme* “. Kristus Spasiteľ a Pomstiteľ bude nad tým bdieť a vykoná to v súlade s jeho vyhlásením v podobenstve svojim apoštolom v Mt 13:30 až 43. „ *Žatva* “ sa týka *hlavne* vytrhnutia do neba vyvolených svätých, ktorí zostali verný Bohu Stvoriteľovi.

Čas zberu (a pomsty)

Verš 17: „ *A iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je v nebesiach, aj s ostrým kosákom.* »

Ak mal *predchádzajúci* „ *anjel* “ poslanie priaznivé pre vyvolených, naopak, tento „ *iný anjel* “ má represívne poslanie namierené proti padlým rebelom. Tento druhý „ *kosák* “ tiež symbolizuje „ *rezné slovo Božie* “ uvedené do činnosti jeho vôľou, ale nie jeho rukou, pretože na rozdiel od zberu pri zbere hrozna výraz „ *v jeho ruke* “ chýba. Trestné konanie bude preto zverené agentom, ktorí vykonávajú Božiu vôľu; v skutočnosti obeť jeho zvädzania.

Verš 18: „ *A iný anjel, ktorý mal moc nad ohňom, vyšiel od oltára a prehovoril silným hlasom k tomu, čo mal ostrý kosák, a povedal: Rozhod' svoj ostrý kosák a zbieraj hrozno. vinná réva zeme; lebo hrozno zeme je zrelé.* »

Potom príde, po vytrhnutí vyvolených do neba, chvíľa „ *úrody hrozna* “. V Iz. 63:1 až 6 Duch rozvíja činnosť, na ktorú sa zameriava tento symbolický výraz. V Biblii sa šťava z červeného hrozna prirovnáva k ľudskej krvi. Jeho použitie Ježišom pri svätej večeri potvrdzuje túto myšlienku. Ale „ *vinobranie* “ je spojené s „ *Božím hnevom* “ a bude sa týkať tých, ktorí nehodne pracovali v maske jeho služobníkov, pretože krv dobrovoľne preliata Kristom si nezaslúžila ich početné zrady. Pretože Ježiš sa môže cítiť zradený tými, ktorí prekrúcajú jeho plán spásy

natol'ko, že ospravedlňujú hriech, za ktorý položil svoj život a znášal utrpenie, aby jeho praktizovanie prestalo. Svojvoľní porušovatelia jeho zákona sa preto musia zodpovedať jemu. Vo svojom slepom šialenstve zájdu tak ďaleko, že budú chcieť usmrtiť svojich skutočných vyvolených, aby vykorenili zo zeme prax siedmeho dňa sabatu posvätenú a vyžadovanú Bohom od roku 1843-44. Vyvolení nemali Božie oprávnenie použiť silu proti svojim náboženským nepriateľom; Boh si túto akciu vyhradil výlučne pre seba. „*Moja je pomsta, moja je odplata,*“ vyhlásil svojim voleným predstaviteľom a nastal čas túto pomstu uskutočniť.

V tejto kapitole 14 verše 17 až 20 evokujú túto tému „*žatvy*“. Hriešne hrozno je vyhlásené za zrelé, pretože svojimi dielami naplno preukázalo svoju pravú podstatu. Ich krv vytečie ako hroznová šťava do kade, keď po nich budú šliapať oberači hrozna.

Verš 19: „*A anjel hodil svoj kosák na zem. A zozbieral vinič zeme a hodil vinobranie do veľkého lisu Božieho hnevu.*»

Akcia je potvrdená týmto oznámením odhaleným touto scénou. Boh s istotou prorokuje trest katolíckej a protestantskej arogancie. Budú trpieť následkami Božieho hnevu, ktoré ilustruje kade, v ktorej zozbierané hrozno drvia nohy drvičov.

Verš 20: „*A lis bol vyšliapaný z mesta; a krv vytekla z kade, až po uzdy koní, na vzdialenosť tisícšesťsto stadií.*»

Iz.63:3 špecifikuje: „*Bol som sám, aby som šliapal lis; nebol so mnou žiaden muž...*“ Vinobranie naplnia trest Veľkého mesta Babylon v Zj. 16:19. Naplnila pohár božským hnevom, ktorý teraz musí vypiť do dna. „*Vínny lis bol vyšliapaný za mestom*“, teda bez prítomnosti vyvolených, ktorí už boli vzatí do neba. V Jeruzaleme sa popravy odsúdených na smrť vykonávali mimo múrov svätého mesta, aby ho nepoškvrnili. To bol prípad ukrižovania Ježiša Krista, ktoré prostredníctvom tohto posolstva pripomína cenu, ktorú treba zaplatiť za tých, ktorí podcenili jeho vlastnú smrť. Nastal čas, aby jeho nepriatelia preliali svoju krv, aby odčinili svoje mnohé hriechy. „*A krv vytekla z kade ku kónskym kusom.*“ Terčom hnevu sú kresťanskí náboženski učitelia a Boh ich označuje obrazom „*uštidla*“, ktoré jazdci vkladajú „*do úst koní*“, aby ich nasmeroval. Tento obraz je navrhnutý v Jakubovi 3:3, ktorého témou je presne: náboženski učitelia. Jakub na začiatku 3. kapitoly uvádza: „*Bratia moji, nech medzi vami mnohi nezačnú učiť, lebo viete, že budeme súdení prísnejšie.*“ Akcia „*žatvy*“ ospravedlňuje toto múdre varovanie. Spresnením „*až do kónských kúskov*“ Duch naznačuje, že kade sa týka predovšetkým rímskokatolíckeho duchovenstva „*Veľkého Babylonu*“, ale že sa vzťahuje aj na protestantských učiteľov, ktorí od roku 1843 „*ničivo*“ využívajú Svätá Biblia podľa obvinenia zo strany Ducha v Zj.9:11. Tu nachádzame aplikáciu varovania zo Zj. 14:10: „*aj on bude piť z vína Božieho hnevu naliateho bez prímiesí do kalicha jeho hnevu...*“.

Za správu „*v rozsahu tisícšesťsto štadiónov*“ sa v nadväznosti na predchádzajúce posolstvo vzťahuje trest aj na reformovanú vieru od 16. storočia, na ktorú odkazuje číslo 1600. Toto je čas, keď Martin Luther v roku 1517 formalizoval obvinenie proti katolíckej viere. Ale bolo to aj v tomto 16. storočí, kedy sa sformovali protestantské doktríny o „*falošných Kristoch*“ a *falošných kresťanoch*, ktoré legitimizovali násilie a meč zakázané Ježišom Kristom. .

Apokalypsa ponúka svoje vlastné kľúče k interpretácii a toto 16. ^{storočie} je v Zj. 2:18 až 29 označené symbolickým názvom éry „*Tyatira*“. Slovo „*štadión*“ odhaľuje ich náboženskú aktivitu, ich účasť na pretekoch, ktorých cenou je koruna víťazstva prisľúbená víťazovi. Toto je Pavlovo učenie v 1. Kor. 9:24: „*Neviete, že tí, čo bežia na štadióne, všetci bežia, ale jeden dostane cenu? Utekaj tak, aby si to vyhral.*“ Cena nebeského povolania sa teda nevyhráva len tak hocijako; vernosť a vytrvalosť v poslušnosti je jediný spôsob, ako vyhrať v boji viery. Potvrďuje to vo Fl. 3:14, keď hovorí: „*Tlačím sa k cieľu za odmenu Božieho povolania nahor v Kristovi Ježišovi.*“ V čase „*žatvy*“ budú overené tieto Ježišove slová: „*Ved' mnohí sú povolaní, ale málo vyvolených* (Mt 22:14)“.

Zjavenie 15: Koniec skúšobnej doby

Predtým, než sa dovŕši „*žatva a vinobranie*“, prichádza obávaný okamih, koniec milosti. Taký, kde sú ľudské voľby vryté do kameňa času, bez možnosti tieto voľby zvrátiť. Vtedy sa ponuka spasenia v Kristovi končí. Toto je téma tejto veľmi krátkej kapitoly 15 Apokalypsy Ježiša Krista. Koniec času milosti nastáva po prvých šiestich „*trúbach*“ kapitol 8 a 9 a pred „*siedmimi poslednými Božími ranami*“ v kapitole 16. Je samozrejmé, že nasleduje po poslednej voľbe cesty, ktorú Boh dáva človeku robiť. Pod autoritatívnou záštitou „*šelmy, ktorá vystupuje zo zeme*“ zo Zj. 13:11 až 18, posledné dve cesty vedú, jedna do posvätenej soboty alebo Božej soboty, druhá do nedele rímskej pápežskej autority. Nikdy neboli voľby medzi životom a dobrom, smrťou a zlom tak jasné. Koho sa človek najviac bojí? Boh, alebo človek? Toto je danosť situácie. Ale môžem povedať aj: Koho človek miluje najviac? Boh alebo človek? Vyvolení odpovedia v oboch prípadoch: Boh, ktorý prostredníctvom svojho prorockého zjavenia pozná podrobnosti o konci svojho projektu. Večný život bude potom veľmi blízko, na dosah.

Verš 1: „*Potom som videl na nebi iné znamenie, veľké a úžasné: sedem anjelov, ktorí držali sedem posledných rán, lebo sa na nich naplnil Boží hnev.*»

Tento verš predstavuje „*sedem posledných rán*“, ktoré zasiahnu falošných veriacich za to, že si vybrali deň rímskej nedele. Téma tejto kapitoly, koniec skúšobného obdobia, otvára čas „*sedem posledných rán Božieho hnevu*“.

Verš 2: „*A videl som akoby sklenené more zmiešané s ohňom a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a jej obrazom a číslom jej mena, stojacich na sklenom mori harfy Božie.*»

Aby Pán povzbudil svojich služobníkov, svojich vyvolených, predkladá scénu, ktorá prostredníctvom rôznych obrazov prevzatých z iných pasáží prorocstva evokuje ich blížiace sa víťazstvo. „*Na sklenenom mori, zmiešanom s ohňom, stoja*“, pretože prešli skúškou viery, v ktorej boli prenasledovaní (*zmiešaní s ohňom*) a zvíťazili. „*Sklenené more*“ sa vzťahuje na čistotu vyvoleného ľudu, ako v Zj. 4:1.

Verš 3: „*A spievali pieseň Mojžiša, Božieho služobníka, a pieseň Baránka a hovorili: Veľké a obdivuhodné sú tvoje diela, Pane, všemohúci Bože; Spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, Kráľ národov!*»

„*Mojžišova pieseň*“ oslavovala slávny odchod Izraela z Egypta, krajiny a typického symbolu hriechu. Vstup do pozemského Kanaánu, ktorý nasledoval o 40 rokov neskôr, predznamenal vstup posledných vyvolených do nebeského Kanaánu. Potom, čo dal svoj život, aby odčinil hriechy vyvolených, Ježiš, „*baránok*“, vystúpil do neba vo svojej sláve a vo svojej nebeskej božskej moci. Poslední verní svedkovia Ježiša, všetci adventisti vierou a prácou, zas zažijú vzostup do neba, keď sa Ježiš vráti, aby ich zachránil. Vyzdvihujúc jeho „*veľké a obdivuhodné diela*“, vyvolení vzdávajú slávu stvoriteľovi Bohu, ktorý vtelil svoje hodnoty do Ježiša Krista: jeho dokonalú „*spravodlivosť*“ a jeho „*pravdu*“.

Evokácia slova „pravdivý“ spája kontext akcie s koncom „laodicejskej“ éry, v ktorej sa prezentoval ako „Amen a Pravý“. Potom je to hodina „vyslobodenia“, ktorá označuje koniec času „rodiacej ženy“ zo Zj.12:2. „Dieťa“ je privedené na svet v podobe čistoty nebeského charakteru zjaveného v Ježišovi Kristovi a skrze neho. Vyvolení môžu chváliť Boha za jeho „všemocný“ stav, pretože práve tejto božskej moci vďaka za svoju spásu a vyslobodenie. Ježiš Kristus, ktorý zozbieral a vybral svojich vykúpených spomedzi všetkých pozemských národov, je skutočne „Kráľom národov“. Tí, ktorí sa postavili proti nemu a jeho voleným predstaviteľom, už nie sú.

Verš 4: „Kto sa nebude báť, Pane, a nebude oslavovať tvoje meno? Lebo ty jediný si svätý. A prídu všetky národy a budú sa ti klaňať, lebo tvoje súdy sú zjavené.“»

Jednoducho povedané, toto znamená: Kto by sa ťa odmietol báť, Bože Stvoriteľ, a odvážil sa ťa pripraviť o tvoju právoplatnú slávu tým, že odmietne ctíť si tvoj svätý siedmy deň? Lebo **ty jediný si svätý** a sám si posvätil svoj siedmy deň a tých, ktorým si ho dal, na znak ich súhlasu a príslušnosti k tvojej svätosti. Skutočne tým, že Duch vyvoláva „svoj strach“, naráža na poslanstvo prvého „anjela“ zo Zj. 14:7: „Bojte sa Boha a vzdávajúce mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a klaňajte sa (klaňajte sa) tomu, ktorý stvoril nebo a zem, more a pramene vôd“. V Božom pláne budú zničené vzbúrené národy vzkriesené s dvojakým cieľom: ponížiť sa pred Bohom a vzdať mu slávu a podstúpiť jeho spravodlivý posledný trest, ktorý ich definitívne zničí v „ohnivom jazere“. síra“ posledného súdu, ohlásená v poslanstve „tretieho anjela“ zo Zj.14:10. Predtým, ako sa tieto veci dokončia, vyvolení budú musieť prejsť časom Božích súdov, ktoré sa prejavia pôsobením „siedmich rán“ ohlásených v prvom verši.

Verš 5: „Potom som videl a v nebi sa otvoril chrám príbytku svedectva.“»

Toto otvorenie nebeského „chrámu“ signalizuje zastavenie príhovoru Ježiša Krista, lebo čas volania na spásu sa končí. „Svedectvo“ sa vzťahuje na desať Božích prikázaní, ktoré boli vložené do svätej archy. Od tohto momentu je teda oddelenie vyvolených a stratených definitívne. Na zemi povstanci práve rozhodli na základe zákona o povinnosti rešpektovať týždenný odpočinok prvého dňa, ktorý civilne a nábožensky potvrdili postupne rímski cisári Konštantín I. a Justinián I., ktorí ustanovili Vigília¹ prvý pápež, dočasná hlava univerzálnej kresťanskej viery, menovite katolícka, v roku 538. Posledný dekrét smrti bol prorokovaný v Zj. 13:15 až 17 a umiestnený pod dominantnú činnosť americkej protestantskej viery podporovanej európskou katolíckou vierou.

Verš 6: „A siedmi anjeli, ktorí mali sedem rán, vyšli z chrámu, oblečení do čistého, lesklého plátna a na prsiach mali zlaté pásy.“»

V symbolike prococtva „sedem anjelov“ predstavuje samotného Ježiša Krista alebo „sedem anjelov“ verných jeho tábora, ktorý je mu podobný. „Jemné, čisté, svetlé plátno“ zobrazuje „spravodlivé skutky svätých“ v Zj. 19:8. „Zlatý pás okolo hrude“, teda vo výške srdca, evokuje lásku k pravde, ktorú už cituje obraz Krista predstavený v Zj. 1:13. Boh pravdy sa pripravuje potrestať tábor klamstiev. Touto pripomienkou Duch naznačuje „velké nešťastie“, ktorého podobu odhalila jeho tvár v porovnaní so „slnkom, keď sviati vo svojej sile“.

Nastala hodina poslednej konfrontácie medzi Ježišom Kristom a pohanskými rebelmi uctievajúcimi slnko.

Verš 7: „ *A jedna zo štyroch bytostí dala siedmim anjelom sedem zlatých čiaš, plných hnevu Boha, ktorý žije na veky vekov.* »

Ježiš bol sám modelom, ktorý zobrazovali „ *štyri živé bytosti* “ zo Zj. On je tiež „ *Boh, ktorý žije na veky vekov* “, „ *nahnevaný* “. Jeho božstvo mu tak pripisuje všetky úlohy: Stvoriteľa, Vykupiteľa, Orodovníka a natrvalo Sudcu, keď ukončí svoj príhovor, stáva sa Bohom spravodlivosti, ktorý bije a trestá smrťou svojich odbojných protivníkov, pretože splnili „ *pohár* “ jeho spravodlivého „ *hnevu* “. „ *Pohár* “ je teraz plný a tento hnev bude mať podobu „ *sedem posledných* “ trestov, v ktorých už nebude mať miesto Božie milosrdenstvo.

Verš 8: „ *A chrám sa naplnil dymom pre slávu Boha a jeho moc; a nikto nemohol vojsť do chrámu, kým sa nevyplnilo sedem rán siedmich anjelov.* »

Na ilustráciu tejto témy zániku milosti Duch v tomto verši predstavuje obraz „ *chrámu naplneného dymom kvôli „prítomnosti“ . „Božího* “ a upresňuje: „ *a nikto nemohol vojsť do chrámu, kým sa nevyplnilo sedem rán siedmich anjelov* “. Boh takto varuje svojich vyvolených, že zostanú na zemi v čase „ *sedem posledných rán* “ jeho hnevu. Poslední vyvolení znovu prežijú skúsenosť Hebrejov v čase „ *desiatich rán* “, ktoré zasiahli vzbúrený Egypt. Mory nie sú pre nich, ale pre rebelov, terčom božieho hnevu . Ale blízkosť ich vstupu do „ *chrámu* “ je týmto potvrdená, možnosť bude daná od konca „ *sedem posledných rán* “.

Zjavenie 16: Sedem posledných rán Božieho hnevu

Kapitola 16 predstavuje vyliatie týchto „ *sedem posledných rán* “, prostredníctvom ktorých je vyjadrený „ *Boží hnev* “:

Štúdium celej kapitoly to potvrdí, no treba poznamenať, že ciele „ *Božieho hnevu* “ budú totožné s tými, ktorých zasiahli tresty prvých šiestich „ *trúb* “. Duch teda odhaľuje, že tresty „ *sedem posledných rán* “ a tresty „ *siedmich trúb* “ trestajú ten istý hriech: prestúpenie sobotného odpočinku „ *siedmeho dňa* “ *posvätený* “ Bohom od stvorenia sveta.

Otváram tu zátvorku, oneskorene. Všimnite si rozdiel, ktorý charakterizuje božské „ *trúbky* “ a „ *mory alebo pliahy* “. „ *Trubky* “ sú všetky ľudské vraždy, ktoré vykonávajú ľudia, ale nariaďuje ich Boh, piata bytosť duchovnej povahy. „ *Nákazy* “ sú nepríjemné činy uložené priamo Bohom prostredníctvom prirodzených prostriedkov Jeho živého stvorenia. Zjavenie 16 nám predkladá „ *sedem posledných rán* “, čo nám nenápadne naznačuje, že im predchádzali iné „ *pliahy* “, ktoré utrpeli ľudia pred koncom času milosti, ktorý duchovne rozdeľuje na dve časti, „ *čas konca* “ citované v Dan.11:40. V prvom ide o čas národov a v druhom o čas univerzálnej svetovej vlády organizovanej pod dohľadom a iniciatívou USA. V tejto aktualizácii, vykonanej v sobotu 18. decembra 2021, môžem potvrdiť toto vysvetlenie, keďže od začiatku roku 2020 celé ľudstvo zasiahla ekonomická ruina v dôsledku nákazlivého vírusu Covid-Coronavirus. 19 sa prvýkrát objavil v Číne. V kontexte globalistických výmen a vedomostí, mentálne zosilňujúcich ich skutočné účinky, v panike vodcovia ľudu zastavili rozvoj a pokračujúci rast celej západoeurópskej a americkej ekonomiky. Západ, ktorý sa nespravodlivo považuje za pandémiu, ktorý si myslel, že jedného dňa porazí smrť, je zdesený a rozrušený. V panike bezbožní odovzdali telo a dušu novému náboženstvu, ktoré ho nahrádza: všemocnej lekárskej vede. A krajina gaunerov, najbohatšia na svete, využila príležitosť urobiť z mužov zajatcov a otrokov ich diagnóz, ich vakcín, ich liekov a ich firemných rozhodnutí. Zároveň vo Francúzsku počúvame prinajmenšom paradoxné direktívy, ktoré zhrniem takto: „je vhodné vetrať byty a hodiny nosiť ochrannú masku, za ktorou sa nositeľ dusí“. Zdôraznite „zdravý rozum“ mladých vodcov Francúzska a iných napodobňujúcich krajín. So záujmom poznamenávame, že krajinou vedúcou k tomuto deštruktívnemu správaniu bol najprv Izrael; prvá Bohom prekliata krajina v náboženských dejinách. Nosenie rúška, ktoré bolo najprv zakázané, keď nebolo k dispozícii, sa potom stalo povinným na ochranu pred chorobou, ktorá postihuje dýchací systém. Božia kliatba prináša nečakané, no deštruktívne veľmi účinné ovocie. Som presvedčený, že medzi rokom 2021 a začiatkom „ *šiestej trúby* “, 3. svetovej vojny, zasiahnu vinné ľudstvo na rôznych miestach na zemi a najmä na Západe ďalšie „božie rany“ . „mory“, ako je „ *hladomor* “ a iné skutočné univerzálne pandémie, už známe ako mor a cholera. Boh tvrdí tento druh trestu v

Ez. 14:21: „*Áno, takto hovorí Pán, Jahve: Hoci posielam na Jeruzalem svoje štyri hrozné tresty, meč, hlad, divú zver a mor, aby som vyhladil ľudí a šelmy* . Všimnite si, že tento zoznam nie je úplný, pretože v modernej dobe majú božské tresty viaceré podôb: rakovina, AIDS, Chikungunya, Alzheimer... atď... Všimam si aj objavenie sa strachu v dôsledku globálneho otepľovania. Masy ľudstva sú vystrašené a v panike pri pomyslení na topiaci sa ľad a záplavy, ktoré by mohli spôsobiť. Opäť ovocie božskej kliatby, ktorá zasahuje ľudské mysle a stavia múry odlúčenia a nenávisť. Uzatváram túto zátvorku, aby som pokračoval v štúdiu v tomto kontexte po skončení milosti, ktorý charakterizuje „ *sedem posledných rán Božieho hnevu* “.

Ďalší dôvod ospravedlňuje výber cieľov. „ *Sedem posledných rán* “ má za následok zničenie stvorenia na konci sveta. Pre Boha, Stvoriteľa, prišiel čas na zničenie jeho diela. Sleduje teda proces stvorenia, no namiesto tvorenia ničí. So „ *siedmym posledným morom* “ na zemi vyhasne ľudský život a zanechá ho, zem sa opäť stane „priepasťou“ v chaotickom stave, s jediným obyvateľom, Satanom, pôvodcom hriechu; pustá zem bude jeho väzením na „ *tisíc rokov* “ až do posledného súdu, kde bude on a všetci ostatní rebeli zničení podľa Zj. 20.

Verš 1: „ *A počul som silný hlas vychádzať z chrámu, ktorý hovoril siedmim anjelom: Choďte a vylejte sedem čiaš Božieho hnevu na zem.* »

Tento „ *silný hlas, ktorý vychádzal z chrámu* “ je hlasom Boha stvoriteľa, ktorý bol frustrovaný vo svojom najzákonitejšom práve. Ako Boh stvoriteľ má jeho autorita najvyšší charakter a nie je spravodlivé ani múdre spochybňovať jeho túžbu byť uctievaný a oslavovaný dodržiavaním dňa odpočinku, ktorý na tento účel „posvätil“ . Boh vo svojej veľkej a božskej múdrosti zaistil, že každý, kto spochybňuje jeho práva a autoritu, bude ignorovať jeho najdôležitejšie tajomstvá predtým, ako v „druhej smrti“ odčiní *cenu* svojich urážok voči Všemohúcemu Bohu.

Verš 2: „ *Prvý odišiel a vylial svoju čašu na zem. A mužov, ktorí mali znamenie šelmy a uctievali jej obraz, postihol zhubný a bolestivý vred.* »

Keďže ide o dominantnú mocnosť a vedúcu autoritu poslednej rebélie, prioritným cieľom v tomto kontexte je „ *zem* “ symbol padlej protestantskej viery.

Prvou pohromou je „ *zhubný vred* “, ktorý spôsobuje fyzické utrpenie telám rebelov, ktorí sa rozhodli poslúchnuť deň odpočinku nariadený mužmi. *Cieľmi* sú katolíci a protestanti, ktorí prežili jadrový konflikt, ktorí majú s touto voľbou prvého dňa, rímskej nedele, „ *znamenie šelmy* “.

Verš 3: „ *Druhý vylial svoju čašu do mora a zmenilo sa na krv ako krv mŕtveho; a všetko živé zomrelo, všetko, čo bolo v mori.* ”

„ *Druhá* “ zasiahne „ *more* “, ktoré premení na „ *krv* “, ako to bolo v prípade egyptského Nílu za čias Mojžiša; „ *more* “, symbol rímskeho katolicizmu, ktorý sa zameriava na Stredozemné more. V tej chvíli Boh vyhladí všetky zvieratá v „ *more* “. Zapája proces stvorenia naopak, v konečnom dôsledku sa „ *zem* “ opäť stane „ *beztvarou a prázdnu* “; vráti sa do pôvodného „ *pripadnutého* “ stavu.

Verš 4: *Tretí vylial svoju čašu do riek a prameňov vôd. A stali sa krvou.* »

„ *Tretí* “ zasiahne čerstvú „ *vodu* “ „ *rieky a prameňov* “, ktoré sa zrazu premenia na „ *krv* “. Viac vody na uhasenie smädu. Trest je tvrdý a zaslúžený,

pretože sa pripravovali preliať „krv“ vyvolených. Tento trest bol prvým, ktorý Boh uvalil cez Mojžišovu palicu na Egyptanov, „píjáčkov krvi“ Hebrejov, s ktorými sa v krutom otroctve, kde mnohí zomreli, zaobchádzalo ako so zvieratami.

Verš 5: „ *A počul som anjela vôd hovoriť: Spravodlivý si ty, ktorý si a ktorý bol; si svätý, lebo si vykonal tento súd.* »

Všimnite si už v tomto verši výrazy „ *spravodlivý* “ a „ *svätý* “, ktoré potvrdzujú môj správny preklad textu nariadenia z Dan. 8:14: „ *2300 večer ráno a svätosť bude ospravedlnená* “; „ *svätosť* “ zahŕňajúca všetko, čo Boh považuje za sväté. V tomto poslednom kontexte si útok na jeho „ *posvätený* “ sabat právom zaslúži Boží súd, ktorý premieňa „ *vodu* “ na pitie na „ *krv* “. Slovo „ *vody* “ symbolicky a dvojito označuje ľudské omše a náboženské učenie. Zvrátené pápežským Rímom, v Zj. 8:11 boli obe zmenené na „ *palinu* “. Tým, že anjel hovorí „ *ste spravodliví... pretože ste vykonal tento súd* “, ospravedľňuje mieru vyžadovanú pravou dokonalou spravodlivosťou, ktorú môže dosiahnuť iba Boh. Jemne a veľmi presne Duch necháva z Božieho mena zmiznúť tvar „ *a kto prichádza* “, pretože prišiel; a jeho zjav otvára trvalý dar jemu a jeho vykúpeným, bez zabudnutia, svetov, ktoré zostali čisté, a svätých anjelov, ktorí mu zostali verní.

Verš 6: „ *Lebo preliali krv svätých a prorokov a dal si im piť krv; sú toho hodní.* »

Povstalci, ktorí sú pripravení zabiť vyvolených, ktorí vďaka za svoju spásu jedine Ježišovi zásahu, im Boh pripisuje aj zločiny, ktoré sa chystali spáchať. Z rovnakých príčin sa s nimi preto zaobchádza ako s Egyptanmi z Exodu. Toto je druhýkrát, čo Boh hovorí: " *Sú toho hodní.* " V tejto záverečnej fáze nachádzame ako agresora vyvolených adventistov posla zo Sárd, ktorému Ježiš povedal: „ *Myslíte si, že žijete, a ste mŕtvy* “. Zároveň však povedal o volených predstaviteľoch v rokoch 1843-1844: „ *budú chodiť so mnou v bielych šatách, pretože sú hodní* “. Každý má teda dôstojnosť, ktorá sa mu dostáva podľa skutkov jeho viery: „ *biele rúcha* “ pre verných vyvolených, „ *krv* “ na pitie pre padlých, neverných rebelov.

Verš 7: „ *A počul som od oltára iného anjela hovoriť: Áno, Pane, všemohúci Bože, pravdivé a spravodlivé sú tvoje súdy.* »

Tento hlas, ktorý vychádza z „ *oltára* “, symbolu kríža, je hlasom ukrižovaného Krista, ktorý má osobitný dôvod schváliť tento súd. Lebo tí, ktorých v tejto chvíli trestá, sa odvážili žiadať o jeho spásu, pričom ospravedľovali ohavný hriech tým, že radšej poslúchli príkaz človeka; a to napriek varovaniam Svätého písma: v Iz.29:13 „ *Pán povedal: Keď sa tento ľud priblíži ku mne, ctia ma svojimi ústami a perami; ale jeho srdce je odo mňa ďaleko a strach, ktorý má zo mňa, je len prikázaním ľudskej tradície* “. Mat.15:19: „ *Márne ma ctia a učia príkazy, ktoré sú ľudskými prikázaniami.* »

Verš 8: „ *Štvrtý vylial svoju čašu na slnko. A bolo mu dané páliť ľudí ohňom;* »

Štvrtý pôsobí „ *na slnko* “ a zahrieva ho viac ako zvyčajne. Mäso rebelov je „ *spálené* “ týmto intenzívnym teplom. Potom, čo Boh potrestal prestúpenie „ *svätosti* “, teraz potrestá modlárstvo „*dňa slnka*“ zdedeného od Konštantína ¹ . „ *Slnko* “, ktoré si mnohí ctia bez toho, aby o tom vedeli, v súčasnosti začína „ *páliť* “ kožu rebelov. Boh obracia modlu proti modloslužobníkom. Toto je vyvrcholenie „ *veľkého nešťastia* “ ohláseného v Rev.1. Moment, keď ten, kto rozkazuje „ *slnku* “, ho využíva na potrestanie svojich ctiteľov.

Verš 9: „ *A mužov spálila veľká horúčava a rúhali sa menu Boha, ktorý má moc nad týmito ranami, a činili pokánie, aby mu nevzdali slávu.* »

Na úrovni tvrdosti, ktorú dosiahli, rebeli neľutujú svoju vinu a neponižujú sa pred Bohom, ale urážajú ho „*rúhaním*“ jeho „ *menu* “. Bolo to už v ich povahe zaužívané správanie, aké sa vyskytuje medzi povrchnými veriacimi; nesnažia sa poznať jeho pravdu a vykladajú si jeho pohľadové mlčanie vo svoj prospech. A keď nastanú ťažkosti, preklínajú jeho „ *meno* “. Neschopnosť „*činiť pokánie* “ potvrdzuje kontext „ *preživších* “ zo „ *šiestej trúby* “ zo Zj.9:20-21. Vzbúrení neveriaci sú ľudia, či už veriaci alebo nie, ktorí neveria vo Všemohúceho Boha stvoriteľa. Ich oči boli pre nich smrteľnou pascou.

Verš 10: „ *Piaty vylial svoju čašu na trón šelmy. A jeho kráľovstvo zahalila tma; a muži si od bolesti hrýzli do jazyka,*

„ *Piaty* “ má za svoj špecifický cieľ „ *trón šelmy* “, teda oblasť Ríma, kde sa nachádza Vatikán, malý náboženský štát pápežstva, kde stojí Bazilika sv. Petra. Ako sme však videli, skutočný „ *trón* “ pápeža sa nachádza v starom Ríme, na hore Caelius v materskom kostole všetkých cirkví na svete, v Bazilike svätého Jána v Lateráne. Boh ho ponorí do atramentovej „ *tmy* “, ktorá každého vidiaceho človeka stavia do situácie slepeho človeka. Účinok je strašne bolestivý, ale pre tento východiskový bod náboženskej lži prezentovanej pod názvom svetla jediného Boha a v mene Ježiša Krista je úplne zaslužený a oprávnený. „ *Pokánie* “ už nie je možné, ale Boh zdôrazňuje zatvrdnutie mysle svojich živých cieľov.

Verš 11: „ *Rúhali sa Bohu nebies pre svoje bolesti a vredy a neľutovali svoje skutky.* »

Tento verš nám umožňuje pochopiť, že pliaga sa pridávajú a neprestávajú. Ale tým, že trváme na absencii „ *pokánia* “ a na kontinuite „ *rúhaní* “, Duch nám dáva pochopiť, že hnev a zloba vzbúrencov len narastá. Je to cieľ, o ktorý sa usiluje Boh, ktorý ich tlačí až na hranicu, takže vyhlasujú smrť vyvolených.

Verš 12: „ *Šiesty vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrat. A jeho voda vyschla, aby bola pripravená cesta kráľov prichádzajúcich z východu.* »

„ *Šieste* “ sa zameriava na Európu, označenú symbolickým názvom „*rieky Eufrat*“, ktorá takto označuje, vo svetle obrazu Zj. 17:1-15, národy uctievané „ *veľkú prostitútku Babylon* “, katolíckeho pápeža. Rím. „ *Vysychanie jej vody* “ by mohlo naznačovať zničenie jeho populácie, ktoré je skutočne bezprostredné, ale na to je ešte príliš skoro. V skutočnosti je to historická pripomienka, pretože práve čiastočným vyschnutím „*rieky Eufrat*“ sa medský kráľ Dareios zmocnil chaldejského „ *Babylonu* “. Posolstvo Ducha je preto oznámením o hroziacej úplnej porážke rímskokatolíckeho „ *Babylonu* “, ktorý si stále zachováva svojich

obrancov a obrancov, ale na krátky čas. „ *Veľký Babylon* “ tentoraz skutočne „ *padne* “, porazený Všemohúcim Bohom Ježišom Kristom.

Porada troch nečistých duchov

Verš 13: „ *A videl som vychádzať z úst draka, z úst šelmy az úst falošného proroka troch nečistých duchov ako žaby.* »

Verše 13 až 16 ilustrujú prípravy na „ *bitku o Armagedon* “, ktorá symbolizuje rozhodnutie usmrtiť nepoddajných strážcov sabatu, ktorí sú nekompromisne verní Bohu stvoriteľovi. Pôvodne sa cez spiritualizmus zjavil diabol, simulujúci osobu Ježiša Krista, aby presvedčil rebelov, že ich voľba nedele bola oprávnená. Preto ich povzbudzuje, aby vzali životy verným odbojárom, ktorí si ctia sobotu. Diabolské trio teda spája v rovnakom boji diabla, katolícku vieru a protestantskú vieru, teda „ *drak, šelma a falošný prorok* “. Tu je „ *bitka* “ spomínaná v Zj. 9:7-9 dokončená. Zmienka o „ *ústach* “ potvrdzuje slovné výmeny konzultácií, ktoré viedli k rozhodnutiu o zabití skutočne vyvolených; čo ignorujú alebo úplne spochybňujú. „ *Žaby* “ sú pre Boha nepochybne zvieratá klasifikované ako nečisté, ale v tomto posolstve Duch naráža na veľké skoky, ktoré je toto zviera schopné urobiť. Medzi *európskym „šelmom“* a *americkým „falošným prorokom“* je široký Atlantický oceán a stretnutie týchto dvoch zahŕňa veľké skoky. Medzi Angličanmi a Američanmi sú Francúzi karikovaní ako „*žaby*“ a „*žabožrúti*“. Nečisté je špecialitou Francúzska, ktorého morálne hodnoty sa časom zrútili, od jeho revolúcie v roku 1789, kde nad všetko postavilo slobodu. Nečistý duch, ktorý oživuje trojicu, je duch slobody, ktorý nechce „*ani Boha, ani Majstra*“. Všetci sa vzopreli Božej vôli a autorite, a preto sú v tejto otázke jednotní. Dajú sa dokopy, pretože sa podobajú.

Verš 14: „ *Lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia zázraky a prichádzajú ku kráľom celej zeme, aby ich zhromaždili do boja veľkého dňa Všemohúceho Boha.* »

Od prekliatia dekrétu Dan.8:14 sa duchovia démonov s veľkým úspechom prejavovali v Anglicku a USA. Spiritualizmus bol v tej dobe módou a muži si na tento typ vzťahu s neviditeľnými, no aktívnymi duchmi zvykli. V protestantskej viere mnohé náboženské skupiny udržiavajú vzťahy s démonmi a veria, že majú vzťah s Ježišom a jeho anjelmi. Pre démonov je veľmi ľahké oklamať kresťanov, ktorých Boh zavrhol, a stále ich budú môcť ľahko presvedčiť, aby sa zhromaždili, aby zabili až do posledného zbožných kresťanov a Židov, ktorí dodržiavajú sobotu. Toto extrémne opatrenie, ktoré ohrozuje obe skupiny smrťou, ich spojí v požehnaní Ježiša Krista. Pre Boha je toto zhromaždenie určené na to, aby *spojilo* vzbúrencov „ *do boja veľkého dňa Všemohúceho Boha* “. Toto zhromaždenie má dať rebelom úmysel zabíjať, vďaka čomu budú sami hodní utrpenia smrti z rúk tých, ktorí boli zvedení a podvedení svojimi náboženskými klamstvami. Hlavným dôvodom bitky bola práve voľba dňa odpočinku a Duch jemne poukazuje na to, že navrhované dni nie sú rovnaké. Lebo to, čo sa týka posvätného sabatu, nie je podľa svojej povahy nič menšie ako „ *veľký deň všemohúceho Boha* “. Dni nie sú rovnaké a ani protichodné sily. Keď Ježiš Kristus vyhnal diabla a jeho démonov z neba, v mocnom „ *Michaelovi* “ vnúti svoje víťazstvo svojim nepriateľom.

Verš 15: „*Hľa, prichádzam ako zlodej. Blahoslavený, kto bdie a nosí si odev, aby nechodil nahý a nebolo vidieť jeho hanbu!* »

Tábor, ktorý bojuje proti pozorovateľom božskej soboty, je táborom neverných falošných kresťanov vrátane tých, ktorí sú protestantskí, ktorým Ježiš povedal v Zj. 3:3: „*Pamätajte teda, ako ste prijali a počuli, strážte sa a čiňte pokánie. Ak nebudete bdieť, prídem ako zlodej a nebudete vedieť, kedy na vás prídem.*” Na rozdiel od toho Duch vyhlasuje adventistickým vyvolencom, ktorí ťažia z jeho plného prorockého svetla v poslednej epoche „*Laodicey*“: „*Blahoslavený, kto bdie a stráži si rúcha*“, a naráža na adventistickú inštitúciu, ktorú od roku 1994 vyvracia. tiež hovorí: „*Aby nechodil nahý a aby sme nevideli jeho hanbu!*” Vyhlasená za „*nahú*“ a po Kristovom návrate bude v tábore hanby a odmietnutia v súlade s 2 Kor. 5:2-3: „*A tak vzdycháme v tomto stane a túžime si obliecť naše nebeské domov, **ak nás aspoň** nájdeme oblečených a **nie nahých**.*”

Verš 16: „*Zhromaždili ich na miesto, ktoré sa po hebrejsky nazýva Armagedon.* »

Toto „zhromaždenie“ sa netýka zemepisnej polohy, pretože ide o duchovné „zhromaždenie“, ktoré vo svojom smrteľnom projekte spája tábor nepriateľov Boha. Okrem toho slovo „*har*“ znamená hora a ukázalo sa, že v Izraeli skutočne existuje údolie Megiddo, ale žiadna hora tohto mena.

Názov „*Armagedon*“ znamená: „*vzácný vrch*“, meno, ktoré pre Ježiša Krista označuje jeho zhromaždenie, jeho vyvolených, ktorý združuje všetkých jeho vyvolených. A verš 14 nám takmer jasne odhalil, o čom je boj „*Armagedon*“; pre rebelov je cieľom božský sabat a jeho pozorovatelia; ale pre Boha sú cieľom nepriatelia jeho verných vyvolených.

Tento „*vzácný vrch*“ zároveň označuje „*horu Sinaj*“, z ktorej Boh prvýkrát po exode z Egypta vyhlásil Izraelu svoj zákon. Pretože cieľom vzbúrencov je aj siedmy deň sabatu posvätený jeho štvrtým prikázaním, ako aj jeho verní pozorovatelia. Pre Boha je „*vzácný*“ charakter tohto „*vrchu*“ nesporný, pretože v celých ľudských dejinách nemá obdobu. Aby ho Boh ochránil pred ľudskou modloslužbou, dovoľil ľuďom ignorovať jeho skutočné miesto. V tradícii sa falošne nachádza na juhu Egyptského polostrova, v skutočnosti sa nachádza na severovýchode „*Midianu*“, kde žil „*Jethro*“, otec „*Zefory*“, manželky Mojžišovej, povedzme v r. sever dnešnej Saudskej Arábie. Jeho obyvatelia dávajú skutočnej hore Sinaj meno „*al Lawz*“, čo znamená „*Zákon*“; oprávnené meno, ktoré svedčí v prospech biblickej správy napísanej Mojžišom. Ale nie na tomto geografickom „*mieste*“ budú povstalci čeliť slávnemu a božskému Kristovi víťazovi. Pretože toto slovo „*miesto*“ je zavádzajúce a v skutočnosti naberá univerzálny aspekt, keďže vyvolení sú v tomto čase ešte rozptýlení po celej zemi. Živí vyvolení a tí, ktorí budú vzkriesení, budú „zhromaždení“ dobrými anjelmi Ježiša Krista, aby sa pripojili k Ježišovi na nebeských oblakoch.

Verš 17: *Siedmy vylial svoju nádobu do vzduchu. A z chrámu vyšiel z trónu mocný hlas: Je dokonané!* »

Pod znamením „*siedmej rany vyliatej do vzduchu*“, predtým, ako povstalci vykonali svoj zločinný plán, Ježiš Kristus, ten pravý, sa javí všemocný a slávny, v nenapodobiteľnej nebeskej sláve, sprevádzaný myriadami anjelov. **Nachádzame moment „siedmej trúby“**, kde podľa Zj. 11:15 Ježiš Kristus,

všemohúci Boh, berie kráľovstvo sveta diabľovi. V Ef 2:2 Pavol hovorí o Satanovi ako o „kniežati *moci vzduchu* “. „ *Vzduch* “ je spoločným prvkom celého pozemského ľudstva, nad ktorým dominuje až do návratu v sláve Ježiša Krista. Okamih jeho slávneho príchodu je, keď jeho božská moc vytrhne túto nadvládu a moc nad ľudskými bytosťami diabľovi a ukončí ju.

Uvedomte si trpezlivosť Boha, ktorý 6000 rokov čaká na chvíľu, keď povie: „ *Je hotovo!* » a potom pochopíte, akú hodnotu pripisuje „posvätenému siedmemu dňu“, ktorý prorokuje príchod tohto momentu, keď prestane sloboda ponechaná jeho neverným stvoreniam. Vzbúrené stvorenia ho prestanú frustrať, dráždiť, opovrhovať ním a dehonestovať ho, pretože budú zničené. V Dan.12:1 Duch predpovedal tento slávny príchod, ktorý pripisuje „ **Michalovi** “, nebeskému anjelskému menu Ježiša Krista: „ V tom čase *povstane Michael* , veľký vodca, obranca detí tvojho ľudu; a bude to čas súženia, aké nebolo odkedy národy dovtedy existovali. V tom čase budú spasení tí z tvojho ľudu, ktorí budú zapísaní v knihe .” Boh neľahčuje pochopenie jeho spasiteľského projektu, pretože Biblia nespomína meno „Ježiš“ na označenie Mesiáša a dáva mu symbolické mená, ktoré odhaľujú jeho skryté božstvo: „Emanuel“ (Boh s nami) Iz.7 : 14 : „ *Preto vám sám Pán dá znamenie, hľa, dievča počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel* “ ; „ **Večný Otec** “ v Iz. 9:5: „ *Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný a panstvo bude na jeho pleci; bude sa volať Úžasný, Radca, Mocný Boh, Otec večnosti* , Knieža pokoja .”

Verš 18: „ *A nastali blesky, hlasy a hromy a veľké zemetrasenie, aké nikdy nebolo, odkedy je človek na zemi, také veľké otrasy.* »

Tu nájdeme frázu z kľúčového referenčného verša zo Zj.4:5 obnoveného v Zj.8:5. Boh vyšiel zo svojej neviditeľnosti, neverní veriaci a neveriaci, ale aj vyvolení verní adventisti môžu vidieť Boha Stvoriteľa Ježiša Krista v sláve jeho návratu. Zj. 6 a 7 nám odhalili protichodné správanie dvoch táborov v tomto hroznom a slávnom kontexte.

A zažívajúc silné zemetrasenie sú s hrôzou svedkami prvého vzkriesenia vyhradeného pre Kristových vyvolených, podľa Zj. 20:5, a ich vytrhnutia do neba, kde sa pripájajú k Ježišovi. Veci sa dejú tak, ako boli predpovedané v 1. Tes. 4:15-17: „ *Toto vám oznamujeme podľa Pánovho slova : My, ktorí sme nažive a zostávame pre Pánov príchod, nepôjdeme. pred tými, ktorí sú mŕtvi. Lebo sám Pán zostúpi z neba s rozkazom, s hlasom archanjela a s Božou trúbou a mŕtvi v Kristovi vstanú prví. Potom budeme my, ktorí sme nažive a zostaneme, uchvátení spolu s nimi v oblakoch v ústrety Pánovi vo vzduchu , a tak budeme vždy s Pánom .“ Využívam tento verš, aby som zdôraznil apoštolskú koncepciu stavu „mŕtvych “ : „ *my živí, zostávame pre Pánov príchod, nepôjdeme dopredu tých, ktorí zomreli* .” Pavol a jeho súčasníci si dnes ako falošní kresťania nemysleli, že „ *mŕtvi* “ vyvolení boli v Kristovej prítomnosti, pretože jeho úvaha ukazuje, že naopak, všetci si mysleli, že „ *živí* “ vyvolení vstúpia do neba skôr ako „ *mŕtvi* “.*

Verš 19: „ *A veľké mesto sa rozdelilo na tri časti a mestá národov padli a Boh si spomenul na veľký Babylon, aby mu dal kalich vína svojho prudkého hnevu.* »

„ *Tri časti* “ sa týkajú „ *draka, šelmy a falošného proroka* “ zhromaždených vo verši 13 tejto kapitoly. Druhá interpretácia je založená na

tomto texte zo Zac. 11:8: „ *Za jeden mesiac zničím troch pastоров; moja duša bola voči nim netrpezlivá a ich duše boli tiež zo mňa znechutené .*“ V tomto prípade „ *traja pastieri* “ predstavujú tri zložky ľudu Izraela: kráľa, duchovenstvo a prorokov. Berúc do úvahy konečný kontext, v ktorom sú protestantská viera a katolícka viera spojené a zjednotené, „ *tri časti* “ sú identifikované podľa: „ *draka* “ = diabla; „ *šelma* “ = zvedený katolícky a protestantský národ; „ *falošný prorok* “ = katolícke a protestantské duchovenstvo.

V porazenom tábore dobré porozumenie prestáva, „ *veľké mesto bolo rozdelené na tri časti* “; medzi oklamanými a zvedenými obeťami, tábormi šeliem a falošným prorokom, podnecujú nenávisť a odpor k pomste proti podvodným zvodcom zodpovedným za ich stratu spásy. Práve vtedy sa téma „ *žatvy* “ naplňa krvavým vybavovaním účtov, ktorého hlavnými cieľmi sú vo všetkej logike a spravodlivosti učiteľa náboženstva. Toto varovanie z Jakuba 3:1 potom nadobúda svoj plný význam: „ *Bratia moji, nech medzi vami mnohí nezačnú učiť, lebo viete, že budeme súdení prísnejšie* . V tejto dobe „ *rán* “ túto akciu evokuje tento citát: „ *A Boh si spomenul na Veľký Babylon, aby jej dal kalich vína svojho prudkého hnevu* “. Apo.18 bude celý zasvätený vyvolaniu tohto trestu bezbožných veriacich ľudí.

Verš 20: „ *A všetky ostrovy utiekli, a vrchy sa nenašli.* »

Tento verš sumarizuje premenu zeme, ktorá, vystavená obrovským otrasom, nadobúda aspekt univerzálneho chaosu, už „ *beztvarého* “ a čoskoro „ *prázdneho* “ alebo „ *pustého* “. Je to výsledok, dôsledok „ *hriechu desolator* “ odsúdený v Daniel 8:13 a ktorého konečný trest je prorokovaný v Dan.9:27.

Verš 21: „ *A veľké krupobitie, ktorého krúpy vážili talent , padali z neba na ľudí; a ľudia sa rúhali Bohu pre bič krupobitia, lebo bič bol veľmi veľký.* »

Ich zlovestná úloha splnená, obyvatelia zeme budú zas zničení metlou, z ktorej nebudú môcť uniknúť: padnú na nich kamene „*krupobitia* “ . Duch im pripisuje váhu „ *jedného talentu* “, t.j. 44,8 kg. Ale toto slovo „ *talent* “ je skôr duchovnou odpoveďou založenou na „*podobenstve o talentoch* “ . Týmto spôsobom pripisuje padlým úlohu tých, ktorí neuskutočnili „*talent* “ , teda dary, ktoré im dal Boh v podobenstve. A toto zlé správanie ich nakoniec stálo život, prvý a druhý, ktorý bol prístupný len skutočne vyvoleným. Až do posledného dychu života pokračujú v „ *rúhaní* “ (urážaní) „ *Boha* “ nebies, ktorý ich trestá.

„*Podobenstvo o talentoch* “ sa potom doslova naplní. Boh dá každému človeku podľa svedectva skutkov jeho viery; neverným kresťanom dá smrť a prejaví sa tak drsne a kruto, ako si ho mysleli a súdili. A verným vyvoleným dá večný život podľa viery, ktorú vložili do jeho dokonalej lásky a vernosti pre nich zvelebenej v Ježišovi Kristovi; to všetko podľa zásady citovanej Ježišom v Mat.8:13: „ *nech sa vám stane podľa vašej viery* “.

Po tejto poslednej pohrome sa zem stáva pustou, zbavená všetkých foriem ľudského života. Takto nachádza „ *priepasť* “ charakteristiku 1M 1:2.

Kapitola 17: Prostitútku je demaskovaná a identifikovaná

Verš 1: „ *Vtedy prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí držali tých sedem čiaš, a povedal mi: Pod', ukážem ti súd veľkej neviestky, ktorá sedí na mnohých vodách.* »

Z tohto prvého verša Duch naznačuje cieľ tejto kapitoly 17: „ **súd** “ nad „ **veľkou prostitútkou** “ ktorý „ **sedí na mnohých vodách** “ alebo ktorý dominuje podľa verša 15 „ *ľudom, zástupom, národom a jazykom* “, ktoré pod symbolom „ *Eufkrat* “ už označovali Európu a jej planetárne rozšírenia kresťanského náboženstva vo „ *šiesta trúbka* “ zo Zj. 9:14: USA, Južná Amerika, Afrika a Austrália. Dielo súdu je spojené s kontextom „ *siedmich posledných rán* “ alebo „ *siedmich nádob* “ vyliatych „ *siedmimi anjelmi* “ v predchádzajúcej kapitole 16.

„ **súd** “ je ten, ktorý priniesol Všemohúci Boh, ktorému sa má a bude zodpovedať každé stvorenie na nebi a na zemi; To ukazuje, či je táto kapitola dôležitá. V posolstve 3. ^{anjela} zo 14. kapitoly sme videli, že toto stotožnenie má za následok večný život alebo smrť. Kontext tohto „ *súdu* “ je teda kontext „ *šelmy, ktorá vstáva zo zeme* “ v kapitole 13.

Napriek historickým a prorockým varovaniám bola protestantská viera v roku 1843 a oficiálna adventistická viera v roku 1994 odsúdená Bohom ako nehodná spasenia, ktoré ponúka Ježiš Kristus. Na potvrdenie tohto rozsudku obaja vstúpili do ekumenickej aliancie, ktorú navrhovala rímskokatolícka viera, pričom priekopníci oboch skupín odsúdili jej diabolskú povahu. Aby sa vyhol tejto chybe, vyvolený musí byť absolútne presvedčený o identite hlavného nepriateľa Ježiša Krista: Ríma v celej jeho pohanskej a pápežskej histórii. Vina protestantského a adventistického náboženstva je o to väčšia, že priekopníci oboch odsudzovali a učili túto diabolskú povahu rímskeho katolicizmu. Táto zmena srdca oboch predstavuje akt zrady proti Ježišovi Kristovi, jedinému Spasiteľovi a veľkému Sudcovi. Ako sa to stalo možným? Obe náboženstvá kládli dôležitosť len na pozemský pokoj a dobré porozumenie medzi ľuďmi; aj keď katolícka viera prestane prenasledovať, stáva sa pre nich často, alebo ešte lepšie, združiteľná až do bodu uzavretia paktu a spojenectva s ňou. Zjavený názor a spravodlivý Boží súd sú tak znevažované a pošliapané nohami. Chybou bolo veriť, že Boh v podstate hľadá pokoj medzi ľuďmi, pretože v skutočnosti odsudzuje krivdy, ktoré sa páchajú na jeho osobe, na jeho zákone a na jeho zásadách dobra zjavených v jeho obradoch. Skutočnosť je o to vážnejšia, že Ježiš sa k tejto téme vyjadril veľmi jasne, keď v Mt 10:34 až 36 povedal: „*Nemyslite si, že som prišiel priniesť pokoj na zem; Neprišiel som priniesť mier, ale meč. Lebo som prišiel urobiť rozdelenie medzi muža a jeho otca, medzi dcéru a jej matku a medzi nevestu a jej svokru; a nepriateľmi človeka budú nepriatelia jeho vlastnej domácnosti.*“ Oficiálny adventizmus nepočul Ducha Božieho, ktorý mu prostredníctvom obnovenia siedmeho dňa soboty v rokoch 1843 až 1873 ukázal rímsku nedeľu, ktorú *od* svojho založenia v marci nazýval „*znamením šelmy*“. 7, 321. Misia inštitucionálneho adventizmu zlyhala, pretože ako čas pokročil, jeho súd nad Rímskou nedeľou sa stal priateľským a bratským, na rozdiel od Božieho, ktorý

zostáva vždy rovnaký, kresťanská nedeľa zdedená zo slnečného pohanstva predstavuje hlavnú príčinu jeho **hnevu**. Jediný súd, na ktorom záleží, je súd Boha a jeho prorocké Zjavenie nás chce spojiť s jeho súdom. V dôsledku toho pokoj nesmie maskovať oprávnené podráždenie živého Boha. A my musíme súdiť ako on a identifikovať občianske alebo náboženské režimy podľa jeho božského pohľadu. V dôsledku tohto prístupu vidíme „*šelmu*“ a jej činy aj v časoch klamlivého mieru.

Verš 2: „*S ňou smilnili králi zeme a vínom jej smilstva sa opili obyvatelia zeme.*»

V tomto verši je ustanovené spojenie s činmi „ženy Jezábel“ obvinenej Ježišom Kristom z toho, že prinútila svojich služobníkov piť duchovné „*víno smilstva (alebo zhýralosti)*“ v Zj. 2:20; veci potvrdené v Zj.18:3. Tieto akcie tiež spájajú „*smilnicu*“ s „*hviezdou paliny*“ zo Zj. 8:10-11; palina je jeho jedovaté víno, ku ktorému Duch prirovnáva jeho rímskokatolíckeho náboženského učenie.

V tomto verši je výčitka, ktorú Boh robí proti katolíckemu náboženstvu, oprávnená aj v našich časoch pokoja, pretože vyčítaná chyba útočí na jeho božskú autoritu. Spisy Svätej Biblie, ktoré tvoria jej „*dvoch svedkov*“, svedčia proti falošnému náboženskému učeniu tohto rímskeho náboženstva. Ale je pravda, že jeho falošné učenie bude mať pre jeho zvedené obete tie najhoršie následky: večnú smrť; čo ospravedlní ich pomstychtivý čin „*žatvy*“ zo Zj.14:18 až 20.

Verš 3: „*V duchu ma odniesol na púšť. A videl som ženu sediacu na šarlátovej šelme, plnej rúhačských mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov.*»

„*... na púšti*“, symbol skúšky viery, ale aj „*vyprahnutej*“ duchovnej klímy kontextu nášho „*času konca* (Dan.11:40)“, tentoraz poslednej skúšky viery pozemských dejinách, Duch predstavuje duchovnú situáciu, ktorá prevláda v tomto konečnom kontexte. „*Žena dominuje šarlátovej šelme.*“ Na tomto obrázku Rím dominuje „*šeli, ktorá vystupuje zo zeme*“, ktorá označuje protestantské USA vo chvíli, keď prinúti katolíkov „*uctievať znamenie šelmy*“ tým, že im uložia deň odpočinku zdedený po cisárovi Konštantínovi¹. V tomto konečnom kontexte už nie sú žiadne diadémy, ani na „*siedmich hlavách*“ náboženského Ríma, ani na symboloch „*desiatich rohov*“ v tomto prípade civilných vládcov európskych a svetových kresťanských národov, s ktorými ona manipuluje. Ale celá táto asociácia je vo farbe hriechu: „*šarlátová*“.

V Zj.13:3 čítame: „*A videl som jednu z jeho hláv, ako by bola na smrť zranená; ale jeho smrteľná rana bola zahojená. A celá zem bola v bázni za šelmou.*“ Vieme, že toto uzdravenie je spôsobené konkordátom Napoleona¹. Od tohto momentu už rímskokatolíckeho pápežstvo neprenasleduje, ale všimnime si, čo je dôležité, Boh ho naďalej nazýva „*šelmou*“: „*A celá zem bola v obdive za šelmou*“. Toto potvrdzuje vyššie uvedené vysvetlenie. Nepriateľka Boha zostáva jeho nepriateľom, pretože jej hriechy proti jeho zákonu neprestávajú ani v čase mieru, tak aj v čase vojny. A nepriateľom Božím sú teda aj jeho verní vyvolení v čase mieru alebo vojny.

Verš 4: „*Žena bola odetá do purpuru a šarlátu a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami. V ruke držala zlatý pohár plný ohavností a nečistôt z jej prostitúcie.*»

Aj tu sa predložený opis zameriava na duchovné doktrinálne chyby. Boh odsudzuje jeho náboženské obrady; jej omše a jej odporné Eucharistie a predovšetkým jej chuť prepychu a bohatstva, ktorá ju vedie ku kompromisom, po ktorých túžia králi, šľachtici a všetci boháči zeme. „*Prostitútka*“ musí uspokojiť svojich „klientov“ alebo svojich milencov.

šarlátová “ farba má svoj pôvod v samotnej „*prostitútke*“: „*fialová a šarlátová*“. Výraz „*žena*“ označuje „*cirkev*“, náboženské zhromaždenie, podľa Ef.5:23, ale aj „*veľké mesto, ktoré má moc nad kráľmi zeme*“, ako učí verš 18 tejto kapitoly 17. v súhrne môžeme rozpoznať farby uniforiem „*kardinálov a biskupov*“ rímskeho Vatikánu. Boh zobrazuje katolícke omše pomocou „*zlatého*“ kalicha, v ktorom má alkoholické víno predstavovať krv Ježiša Krista. Ale čo si o tom myslí Pán? Hovorí nám: namiesto svojej vykupiteľskej krvi vidí len „*ohavnosti a nečistoty svojej prostitúcie*“. V Dan.11:38 bolo „*zlato*“ spomenuté ako ozdoba jeho kostolov, ktorú Duch pripisuje „*bohu pevností*“.

Verš 5: „*Na jej čele bolo napísané meno, tajomstvo: Veľký Babylon, matka smilníkov a ohavností zeme.*»

„*Tajomstvo*“, ktoré je citované v tomto verši, je „*tajomstvom*“ len pre tých, ktorých Duch Ježiša Krista neosvieti; sú tiež, žiaľ, najpočetnejšie. Lebo „*úspech a úspech úskokov*“ pápežského režimu ohlásený od Dan.8:24-25 bude potvrdený až do hodiny jeho súdu, na konci sveta. Pre Boha je to „*tajomstvo nepravosti*“, ktoré bolo ohlásené a uskutočnené diablom už za čias apoštolov, podľa 2 Sol 2:7: „*Lebo tajomstvo nepravosti už pôsobí; len treba, aby zmizol ten, kto ho ešte zdržiava.*“ „*Záhada*“ je spojená so samotným názvom „*Babylon*“, čo dáva zmysel, keďže staroveké mesto tohto mena už neexistuje. Ale Peter už duchovne dal toto meno Rímu v 1. Petrovi 5:13 a nanešťastie pre oklamané davy sú len vyvolení pozorní na túto presnosť, ktorú ponúka Biblia. Dávajte si pozor na dvojaký význam slova „*krajina*“, ktoré tu tiež označuje protestantskú poslušnosť, pretože tak ako je katolícka viera jednotná, protestantská viera je viacnásobná, treba ju označovať ako „*prostitútky*“, *dcéry* ich katolíckych „*matka*“. Dievčatá zdieľajú „*ohavnosti*“ svojej „*matky*“. A hlavnou z týchto „*ohavností*“ je nedeľa, „*znamenie*“ jej náboženskej autority, ktorá je s ňou spojená.

Doslovný význam slova „*krajina*“ je tiež opodstatnený, pretože katolícka náboženská neznášanlivosť je podnecovateľom veľkých medzinárodných náboženských agresíí. Poškvrnil a znenávidel kresťanskú vieru tým, že podnecoval kráľov, aby obrátili národy zeme k jej poslušnosti. Ale potom, čo stratil svoju moc, jeho „*ohavnosti*“ pokračovali tým, že žehnali tých, ktorých Boh prekliat, a prekliatých, ktorých žehná. Jej pohanská povaha je odhalená, keď nazýva moslimov „*bratom*“, ktorého náboženstvo predstavuje Ježiša Krista ako jedného z najmenších prorokov.

Verš 6: „*A videl som ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových svedkov. A keď som ju videl, zachvátil ma veľký úžas.*»

Tento verš preberá citát z Dan 7:21, ktorý tu špecifikuje, že „*svätí*“, proti ktorým ona bojuje a ktorým vládne, sú skutočne „*Ježišovi svedkovia*“. To výrazne vrhá svetlo na tajomstvo „*Veľkého Babylonu*“. Rímske náboženstvo pije „*krv*“ vyvolených až do opitosti. Kto by podozrieval kresťanskú cirkev, akou je súčasný pápežský Rím, že je tou „*prostitútkou*“, ktorú „*opájajú Ježišovi*

svedkovia “ krvou preliatou? Zvolenčania, ale len oni. Lebo skrze proroctvo im Duch oznámil vražedné plány ich nepriateľa. Tento návrat k jeho zlej a krutej povahe bude viditeľným dôsledkom konca času milosti. Ale táto bezbožnosť bude predovšetkým, ešte úžasnejším spôsobom, povahou dominantnej protestantskej viery tejto doby konca sveta. Duch uvádza „ svätých “ a „ Ježišových svedkov “ oddelene. Prví „ svätci “ trpeli pohanskými rímskymi republikánskymi a cisárskymi prenasledovaniami; „ Ježišovi svedkovia “ sú zasiahnutí cisárskym a pápežským pohanským Rímom. Lebo smilnica je mesto: Rím; „ veľké mesto, ktoré má kráľovskú moc nad kráľmi zeme “ od jeho príchodu do Izraela, v Judei v – 63, podľa Dan.8:9: „ najkrajšia z krajín “. Dejiny spásy sa skončia skúškou viery, v ktorej vystúpia „ Ježišovi svedkovia “ a budú konať, aby ospravedlnili tento výraz; dávajú tak Bohu dobrý dôvod zasiahnuť, aby ich zachránil pred plánovanou smrťou. Vo svojej dobe mal Ján dobrý dôvod byť ohromený „tajomstvom “, ktoré sa týkalo mesta Rím. Poznal ju len v jej drsnom a nemilosrdnom pohanskom imperiálnom vzhľade, ktorý ho poslal do väzby na ostrove Patmos. Náboženské symboly ako „ zlatý pohár “ držaný „ prostitútkou “ ho preto právom udivovali.

Verš 7: „ A anjel mi povedal: Prečo sa čuduješ? Poviem vám tajomstvo ženy a šelmy, ktorá ju nesie a ktorá má sedem hláv a desať rohov. »

„ tajomstva “ nie je trvať večne a od verša 7 nám Duch poskytne podrobnosti, ktoré nám a Jánovi umožnia pozdvihnúť „tajomstvo “ a jasne identifikovať mesto Rím a jeho úlohu v obraze verš 3, ktorého symboly sú opäť citované.

„ Žena “ označuje náboženskú povahu pápežského Ríma, jeho tvrdenie, že je „ manželkou Baránka “, Ježiša Krista. Ale Boh toto tvrdenie popiera tým, že ju nazýva „ prostitútkou “.

„ Beštia, ktorá ju nesie “ predstavuje režimy a národy, ktoré uznávajú a legitimizujú jej náboženské nároky. Majú svoj historický pôvod v „ desiatich rohoch “ kráľovstiev, ktoré vznikli v Európe po tom, čo boli oslobodené spod nadvlády cisárskeho Ríma podľa obrázku v Dan.7:24. Nasledujú cisársky Rím „ štvrtého zvieratá “. A tieto dotknuté územia zostávajú rovnaké až do konca. Hranice sa posúvajú, režimy sa menia, od monarchie k republikám, no norma falošného rímskeho pápežského kresťanstva ich spája k horšiemu. V priebehu 20. storočia bola táto únia pod rímskou záštitou konkretizovaná Európskou úniou založenou v „Rímskych zmluvách“ z 25. marca 1957 a 2004.

Verš 8: " Šelma, ktorú si videl, bola a už niet." Musí vystúpiť z priepasti a ísť do záhuby. A tí, čo bývajú na zemi, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, budú sa čudovať, keď uvidia šelmu, pretože bola a už nie je., a že sa znovu objaví. »

" Šelma, ktorú si videl, bola a už nie je ." Preklad: Kresťanská náboženská neznášateľnosť bola od roku 538 a už nie je od roku 1798. Duch navrhuje trvanie prorokované v rôznych formách pre netolerantnú pápežskú vládu od Dan. 7:25: „čas, časy a pol taktu ; 42 mesiacov; 1260 dní ." Hoci jeho netolerancia bola ukončená pôsobením „ šelmy, ktorá vystupuje z hlbín “, ktorá odkazuje na Francúzsku revolúciu a jej národný ateizmus v Zj. 11:7, tu je výraz „ hlboký “ prezentovaný ako aktivita spojená diabol, „ ničiteľ “, ktorý ničí životy a

dehumanizuje planétu Zem a ktorého Zj 9:11 nazýva „*anjel priepasti*“. Zj.20:1 poskytne vysvetlenie: „*diabol*“ bude spútaný na „*tisíc rokov*“ na odlúďstenej zemi zvanej „*priepast'*“. Tým, že mu Boh pripisuje jeho pôvod v „*priepasti*“, odhaľuje, že toto mesto s ním **nikdy** nemalo vzťah; či počas jeho pohanskej nadvlády, čo je veľmi logické, ale aj počas jeho pápežskej náboženskej činnosti, v rozpore s tým, čomu veria zástupy oklamaných ľudských bytostí za svoj pád, keďže sa s tým budú deliť, sa tu zjavila jeho posledná „**záhuba**“. Po opovrhnutí prorockým slovom budú obeť zvodov Ríma ohromené, pretože v tomto konečnom ohlásenom a odhalenom kontexte sa „**znova objaví**“ **„náboženská neznášanlivosť“**. Boh nám tak pripomína, že mená vyvolených pozná od „*založenia sveta*“. Ich „*mená*“ boli napísané v „*knihe života Baránkovho*“ Ježiša Krista. A aby ich zachránil, otvoril ich myseľ tajomstvám svojich biblických prorocietiev.

Navrhujem tu druhú analýzu tohto verša týkajúcu sa slova „*priepast'*“. V tejto úvahe beriem do úvahy konečný kontext, na ktorý sa Duch zamerá podľa jeho opisu „*šarlátovej šelmy*“ z verša 3. Videli sme to, absencia „*diadémov*“ na „*desiatich rohoch*“ a „*sedem hláv*“ ho umiestni do „*času konca*“; toho našej doby. Dlhú som sa domnieval, že pojem „*hlúpy*“ sa môže týkať iba netolerantného a despotického konania, ktoré teda možno pripísať len netolerantnému režimu posledných dní poznačených poslednou skúškou univerzálnej viery. Ale v skutočnosti na konci zimy 2020 v božskom čase ma inšpiruje ďalší nápad. „*Beštia*“ v skutočnosti neustále zabíja ľudské duše a obeť jej prehnaných a poburujúcich humanistických učení je oveľa viac ako obeť jej neznášanlivosti. Odkiaľ pochádza toto nové zvodné a klamlivé humanistické správanie? Je to ovocie dedičstva slobodného myslenia od revolučných filozofov, na ktorých sa Boh zameriava v Zj. 11:7 pod menom „*šelma, ktorá vystupuje z priepasti*“. „*Šarlátová*“ farba spojená so „*šelmou*“ našej doby z 3. verša tejto kapitoly odsudzuje hriech spôsobený nadbytkom slobody, ktorú si človek udelil. Koho zastupuje? Západné dominanty kresťanského pôvodu, ktorých náboženské základy sú zdedené z európskeho katolicizmu: USA a Európa úplne zväznaná katolíckym náboženstvom. „*Šelma*“, ktorú nám Boh ukazuje, je konečným výsledkom činov prorokovaných v poslanstve „*piata trúba*“. Protestantská viera, zvedená mierovou katolíckou vierou, spája protestantizmus a Bohom prekliaty katolicizmus, ku ktorým sa v roku 1994 pripojil oficiálny inštitucionálny adventizmus, na „*prípravu na bitku*“ zo Zj. 9:7-9, „*Armagedon*“, podľa Zj. 16:16, ktorú idú spolu, po „*šiestej trúbe*“, viesť proti posledným verným Božím služobníkom, ktorí zachovávajú a praktizujú jeho sobotu; siedmy deň odpočinku nariadený štvrtým z jeho desiatich príkazaní. V časoch mieru ich prejavy vyzdvihujú bratskú lásku a slobodu svedomia. Ale táto poburujúca a falošná sloboda, ktorá sa stala libertariánskou, vedie k „*druhej smrti*“ zástupov, ktoré osídľujú západný svet; ktorý sa vyznačuje sčasti ateizmom, sčasti ľahostajnosťou a z menšej časti náboženskými záväzkami, ktoré sa stávajú bezcennými, pretože ich Boh odsudzuje pre ich falošné náboženské učenie. Týmto spôsobom má toto humanistické „*beštie*“ svoj pôvod v „*priepasti*“, ako Duch zjavuje v tomto verši, v tom zmysle, že kresťanské náboženstvo sa stalo obrazom a aplikáciou humanistického myslenia. Filozofi, Gréci, Francúzi alebo zahraniční revolucionári

. Ako Judášov bozk pre Ježiša, zvodná falošná humanistická láska k mieru zabíja viac ako meč . „Šelma“ nášho pokoja tiež zdedila charakter „tmy“, ktorý jej dáva slovo „hlboká“ v 1M 1:2: „Zem bola bez tvaru a prázdna: **na tvári hlbiny bola tma a Duch Boha sa pohyboval nad vodami** . A tento „**temný**“ charakter spoločností kresťanského pôvodu je paradoxne sám osebe zdedený z „**osvietenstva**“, pomenovania francúzskych revolučných voľnomyšlienkarov.

Navrhnutím tejto syntézy Duch dosahuje svoj cieľ, ktorý spočíva v tom, že svojim verným služobníkom odhalí svoj úsudok o našom západnom svete a výčitky, ktoré mu adresuje. Odsudzuje tak svoje mnohé hriechy a svoje zrady voči Ježišovi Kristovi, jedinému Spasiteľovi, ktorého ich činy zneuctujú.

Verš 9: „*Toto je rozum, ktorý má múdrosť: Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena.* »

Tento verš potvrdzuje výraz, ktorým bol Rím dlho označovaný: „Rím, mesto siedmich vrchov“. Toto meno som našiel citované v starom školskom geografickom atlase z roku 1958. Ale táto vec nie je diskutabilná; „*sedem*“ . Hory nazývané „kopce“ sa dodnes zachovali a nesú mená: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline a Quirinal. Vo svojej pohanskej fáze tieto kopce „vyvýšené miesta“ podporovali chrámy zasvätené zbožšteným modlám odsúdeným Bohom. A na počesť „*boha pevností*“ postavila katolícka viera svoju baziliku na Caelius, ktorý podľa Ríma označuje „nebo“. Na Kapitole, „hlave“, sa týči Radničný palác, civilný aspekt súdnictva. Dovoľte nám poukázať na to, že spojenec posledných dní, Amerika, dominuje aj z „kapitolu“ nachádzajúceho sa vo Washingtone. Aj tu je symbol „hlavy“ ospravedlnený týmto vysokým úradom, ktorý nahradí Rím a bude dominovať obyvateľom zeme „*v jeho prítomnosti*“ podľa Zj. 13:12.

Verš 10: „*Aj kráľov je sedem: päť padlo, jeden je, druhý ešte neprišiel, a keď príde, zostane na krátky čas.* »

V tomto verši, výrazom „*sedem kráľov*“, Duch pripisuje Rímu „*sedem*“ vládnych režimov, ktoré sú postupne pre prvých šesť: monarchia od – 753 do – 510; republika, konzulát, diktatúra, triumvirát, cisárstvo od Octaviana, cisár Augustus, za ktorého sa narodil Ježiš, a tetrarchia (4 pridružení cisári) na siedmom mieste medzi rokmi 284 a 324, čo potvrdzuje presnosť „*musí vydržať krátky čas*“; vlastne 30 rokov. Nový cisár Konštantín¹ rýchlo opustí Rím a usadí sa na východe v Byzancii (Konštantínopol Turkami premenovaný na Istanbul). Od roku 476 sa však západná ríša Ríma rozpadla a „*desať rohov*“ Daniela a Apokalypsy získalo nezávislosť vytvorením kráľovstiev západnej Európy. Od roku 476 zostal Rím pod okupáciou ostrogótskych barbarov, od ktorých ho v roku 538 vyslobodil generál Belisarius, ktorého poslal so svojimi armádami cisár Justinián, ktorý sídlil na východe v Konštantínopole.

Verš 11: „*A šelma, ktorá bola a už jej niet, je ôsmym kráľom a patrí do počtu siedmich a ide do záhuby.* »

v roku 538 priaznivým cisárskym dekrétom cisára Justiniána¹ Reagoval tak na žiadosť svojej manželky Théodory, bývalej „prostitútky“, ktorá intervenovala v mene Vigile, jednej z jej priateľov. Ako špecifikuje verš 11, pápežský režim sa objavuje v čase „siedmich“ citovaných vlád, pričom predstavuje novú, bezprecedentnú formu, ktorú Daniel označil za „*iného*“ kráľa.

To, čo predchádza dobe „siedmich“ predchádzajúcich kráľov, je titul rímskeho náboženského vodcu pripisovaného už jeho cisárom a od svojho vzniku: „Pontifex Maximus“, latinský výraz preložený ako „Zvrchovaný veľkňaz“, ktorý je od r. 538, oficiálny titul rímskokatolíckeho pápeža. Rímsky režim, ktorý existuje v čase, keď Ján dostáva víziu, je Impérium, šiesta rímska vláda; a vo svojej dobe nosil titul „suverénneho pontifika“ sám cisár.

O návrat Ríma na historickú scénu sa zaslúžil franský kráľ Chlodvík I., ktorý v roku 496 „konvertoval“ na vtedajšiu falošnú kresťanskú vieru; to znamená rímskokatolíckemu náboženstvu, ktoré poslúchlo Konštantína I. ^a ktoré bolo už od 7. marca 321 zasiahnuté Božou kliatbou. Po cisárskej nadvláde bol Rím napadnutý a ovládaný cudzími národmi, ktoré prichádzali v masívnej migrácii. Nepochopenie rôznych jazykov a kultúr je základom nepokojov a vnútorných bojov, ktoré zničili rímsku jednotu a silu. Túto akciu Boh dnes v Európe uplatňuje, aby ju oslabil a odovzdal jej nepriateľom. Prekliatie zážitku „Babylonskej veže“ si tak počas stáročí a tisícročí zachováva všetky svoje účinky a účinnosť pri privádzaní ľudstva do nešťastia. Napokon, pokiaľ ide o Rím, dostal sa pod nadvládu ariánskych Ostrogótov, ktorí boli doktrinálne proti rímskokatolíckej viere podporovanej byzantskými cisármi. Muselo sa teda oslobodiť od tejto nadvlády, aby sa na jej pôde umožnilo nastolenie rímskeho pápežského režimu v roku 538. Aby sa to uskutočnilo podľa Dan. 7:8-20, „*tri rohy boli znížení pred pápežstvom (malý roh)*; znepokojujú národy nepriateľské k rímskemu katolicizmu rímskych biskupov, postupne v roku 476 Heruli, v roku 534 Vandali a 10. júla 538 „snehová búrka“, oslobodení od okupácie Ostrogótmí generálom. Belisarius vyslaný Justiniánom I. ^{mohol} Rím vstúpiť do svojho výlučného, dominantného a netolerantného pápežského režimu, ktorý zaviedol tento cisár na žiadosť intrigána Vigilia, prvého pápeža s titulom. Od tohto momentu sa Rím **stal** „*veľkým mestom, ktoré má kráľovskú moc nad kráľmi zeme*“, od verša 18, **ktorý ide do „záhuby“**, ako tu Duch upresňuje, druhýkrát, po verši 8.

Pápežstvo sa teda nevracia k svätému Petrovi, ako tvrdí, ale k dekrétu Justiniána I., ^{byzantského} cisára, ktorý mu udelil titul a náboženskú autoritu. Nedela bola teda nariadená rímskym cisárom Konštantínom I. ^{7.} marca 321 a pápežstvo, ktoré ju ospravedlňuje, zaviedol byzantský cisár Justinián I. ^v roku 538; dva dátumy s najstrašnejšími následkami pre celé ľudstvo. Bolo to tiež v roku 538, keď rímsky biskup prvýkrát prevzal titul pápeža.

Verš 12: „*Desať rohov, ktoré ste videli, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstvo, ale dostávajú moc ako kráľi na jednu hodinu so šelmou.*»

Tu, na rozdiel od Dan.7:24, sa správa zameriava na veľmi krátky čas umiestnený na konci „času konca“.

Tak ako v čase Daniela, ani v čase Jána, „*desať rohov*“ Rímskej ríše ešte nezískalo ani nezískalo svoju nezávislosť. Ale keďže kontext, na ktorý sa zameriava táto kapitola 17, je kontextom konca sveta, je to úloha, ktorú hrá „*desať rohov*“ v tomto presnom kontexte, ktorý je vyvolaný Duchom, ako potvrdia nasledujúce verše. Prorokovaná „*hodina*“ sa vzťahuje na čas poslednej skúšky viery ohlásenej v Zj. 3:10 verným priekopníkom adventizmu siedmeho dňa v roku

1873. Posolstvo bolo pre nás, ich dedičov, veriacich adventistov svetlo, ktoré dal Ježiš Kristus svojim vyvoleným v roku 2020.

Podľa prorockého kódu daného prorokovi Ezechieľovi (Ezechieľ 4:5-6) má prorocký „deň“ hodnotu skutočného „roka“, a preto má prorocká „hodina“ hodnotu 15 skutočných dní. Veľké naliehanie na posolstvo Ducha, ktoré bude trikrát citovať výraz „za jedinu hodinu“ v kapitole 18, ma vedie k vyvodu, že táto „hodina“ sa zameriava na čas medzi začiatkom 6. ^{zo} „siedmich posledných rán“. „a návrat v sláve nášho božského Pána Ježiša, ktorý sa vracia v sláve archanjela „Michaela“, aby zachránil svojich vyvolených pred naprogramovanou smrťou. Táto „hodina“ je preto hodinou, počas ktorej trvá „armagedonská bitka“.

Verš 13: „Majú jeden cieľ a svoju moc a svoju moc dávajú šelme.“

Zamerajúc sa na čas tejto poslednej skúšky, Duch hovorí o „desiatich rohoch“: „Majú jeden cieľ a dávajú svoju moc a svoju autoritu šelme“. Tento spoločný cieľ spočíva v zabezpečení toho, aby nedeľný odpočinok rešpektovali všetci, ktorí prežili tretiu jadrovú svetovú vojnu. Ruiny značne znížili vojenskú silu starovekých európskych národov. Ale víťazi konfliktu, americkí protestanti, získali od tých, ktorí prežili, úplné vzdanie sa svojej suverenity. Motív je diabolský, ale padlí si ho neuvedomujú a ich duchovia odovzdaní Satanovi môžu iba uskutočniť jeho vôľu.

Len z koalície „draka“, „šelmy“ a „falošného proroka“ sa „desať rohov“ vzdáva svojej autority „šelme“. A toto odriekanie je spôsobené intenzitou utrpenia, ktoré na nich Božie metly spôsobujú. Medzi vyhlásením dekrétu smrti a jeho uplatnením sa dáva pozorovateľom sabatu 15-dňová lehota na prijatie „znamená šelmy“, jeho rímskej „nedele“ poškvrnenej pohanským slnečným uctievaním. Návrat Ježiša Krista sa plánuje na jar pred 3. aprílom 2030, pokiaľ nie je chyba vo výklade pojmu „hodina“, dekrét o smrti by mal byť vyhlásený na tento dátum alebo na dátum nachádzajúci sa medzi ním a dňom jari 2030 nášho aktuálneho obvyklého kalendára.

Aby ste úplne pochopili, aká bude konečná časová situácia, zvážte nasledujúce skutočnosti. Koniec času milosti je identifikovateľný iba volenými predstaviteľmi, ktorí ho spájajú s vyhlásením nedeľného zákona; presnejšie po nej. Pre zber neveriacich a odbojných národov, ktorí ešte žijú, sa vyhlásenie nedeľného zákona javí len ako opatrenie všeobecného záujmu bez následkov pre nich. A až potom, čo utrpeli prvých päť rán, ich pomstychtivý hnev ich priviedol k úplnému schváleniu rozhodnutia „zabiť“ tých, ktorí sú im predstavení ako tí, ktorí sú zodpovední za ich nebeský trest.

Verš 14: „Budú bojovať proti Baránkovi a Baránok nad nimi zvíťazí, lebo on je Pán pánov a Kráľ kráľov, a zvíťazia aj povolani, vyvoleni a verní, ktorí sú s ním.“

„Budú bojovať proti Baránkovi a Baránok ich zvíťazí...“, pretože on je všemohúci Boh, ktorému nemôže odolať žiadna moc. „Kráľ kráľov a Pán pánov“ vloží svoju božskú silu na najmocnejších kráľov a pánov zeme. A vyvolení, ktorí to pochopia, prekonajú s ním. Duch tu pripomína tri kritériá, ktoré Boh vyžaduje od tých, ktorých zachraňuje a ktorí sa vydali na cestu spásy, ktorá pre nich začína duchovným stavom „povolaných“ a ktorá sa potom, keď je to tak,

premení v „vyvolený“ stav, „vernosťou“ prejavenu voči Bohu stvoriteľovi a celému jeho biblickému svetlu. Spomínaná bitka je bitka o „Armagedon“, zo Zj. 16:16; „hodina“, kedy je skúšaná „vernosť“ „vyvolených“, „povolanych“. V Zjavení 9:7-9 Duch zjavil prípravu protestantskej viery na tento duchovný „boj“. Vyvolení, odsúdení na smrť pre svoju vernosť sobote, svedčia o dôvere vkladanej do zaslúbení prorokovaných Bohom a toto svedectvo, ktoré sa mu podáva, mu dáva „slávu“, ktorú požaduje v posolstve prvého anjela. zo Zj. 14:7. Obhajcovia a priaznivci nedele, ktorá sa stala povinnou, nájdu v tejto skúsenosti smrť, ktorú sa pripravujú dať vyvoleným Ježiša Krista. Pripomínam tu tým, ktorí sú skeptickí a pochybujú o tom, že Boh dáva takú dôležitosť dňom odpočinku, že naše ľudstvo stratilo svoju večnosť pre dôležitosť, ktorú dal „dvom stromom“ pozemskej záhrady. „Armagedon“ je založený na rovnakom princípe nahradením „dvoch stromov“, dnes máme „deň poznania dobra a zla“, nedeľu a „deň posväteného života“, sabat alebo sobotu.

Verš 15: „A povedal mi: Vody, ktoré si videl a na ktorých sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky.“ »

Verš 15 nám dáva kľúč, ktorý nám umožňuje pripísať „vodám“, na ktorých „sedí smilnica“, identitu európskych národov nazývaných „kresťania“, ale predovšetkým falošne a klamlivo „kresťanov“. Európa je charakteristická tým, že spája ľudí, ktorí hovoria rôznymi „jazykmi“; čo oslabuje vytvorené zväzky a spojenectvá. V poslednom čase však anglický jazyk slúži ako most a podporuje medzinárodné výmeny; rozšírené vzdelávanie ľudských bytostí znižuje účinnosť zbrane božskej kliatby a odporuje dizajnu jej Stvoriteľa. Jeho odpoveď bude preto hroznejšia: smrť vojnou a nakoniec nádherou jeho slávneho príchodu.

Verš 16: „Desať rohov, ktoré si videl, a šelma budú nenávidieť smilnicu, vyzlečú ju a vyzlečú, zjedia jej mäso a strávia ju ohňom.“ »

Verš 16 oznamuje program nadchádzajúcej kapitoly 18. Potvrďuje obrátenie „desať rohov a šelma“, ktorá po jej podpore a schválení nakoniec zničí „prostitútku“. Tu pripomínam, že „šelma“ je režim združenia občianskych a náboženských mocností a že v tomto kontexte označuje moc oficiálneho protestantského amerického ľudu a katolíckych a protestantských európskych národov, zatiaľ čo „prostitútku“ označuje duchovenstvo, teda učiteľské authority katolíckej náboženskej moci: mnísi, kňazi, biskupi, kardináli a pápež. A tak, v obrátení, katolícky európsky národ a protestantský americký ľud, dve obeť rímskej lži, stoja proti kléru rímskeho pápežského katolicizmu. A „strávia ju ohňom“, keď Ježiš svojím slávnym zásahom strhne svoju diaboliskú klamlivú zvodnú masku. „Desať rohov“ ju „oblečie a obnaží“, pretože žila v prepychu, bude vyzlečená, a pretože sa obliekla do zdania svätosti, bude sa zdať „nahá“, v duchovnej hanbe, bez akejkoľvek nebeskej spravodlivosti, aby ho odievala. Presnosť „zožerú jeho mäso“ vyjadruje krvavú krutosť jeho trestu. Tento verš potvrdzuje tému „vinobrania“ zo Zj. 14:18 až 20: Beda hroznu hnevu!

Verš 17: „Lebo Boh im vložil do srdca, aby splnili svoje predsavzatia a splnili jeden zámer a dali svoje kráľovstvo šelme, kým sa nenaplnia Božie slová.“ »

Verš 17, pod číslom súdu, nám odhaľuje dôležitú myšlienku nebeského Boha, ktorou ľudia nesprávne pohrdajú alebo ak s ňou zaobchádzajú ľahostajne. Boh tu trvá na tom, aby jeho vyvolení boli presvedčení, že on je jediným

Majstrom „hroznej hry“, ktorá bude zavedená v očakávanom čase. Program nenavrhol diabol, ale sám Boh. Všetko, čo oznámil vo svojom veľkom a vznešenom Zjavení, ktoré sa týka Daniela a Zjavenia, už bolo uskutočnené, alebo ešte len treba uskutočniť. A pretože „*koniec veci je lepší ako jej začiatok*“ podľa Kaz.7:8, Boh sa pre nás zameriava na túto poslednú skúšku vernosti, ktorá nás oddelí od falošných kresťanov a urobí nás hodnými vstupu do jeho nebeskej večnosti po jadrovej zničení tretej svetovej vojny. Musíme teda len s dôverou čakať, pretože všetko, čo bude organizované na zemi, je „*návrh*“ navrhnutý samotným Bohom. A ak je Boh za nás, kto bude proti nám, ak nie tí, ktorých vražedné „*zábery*“ sa obrátia proti nim?

znamená „*kým sa nesplnia slová Božie*“? Duch sa odvoláva na konečný osud vyhradený pre pápežský „*malý roh*“, ako už bolo prorokované v Dan 7:11: „*Potom som sa pozrel kvôli arogantným slovám, ktoré roh hovoril; a kým som sa pozrel, zviera bolo zabitá a jeho telo bolo zničené a odovzdané do ohňa, aby ho spálili*“; v Dan.7:26: „*Potom príde súd a jeho panstvo mu bude odňaté a bude zničené a zničené navždy*“; a Dan.8:25: „*Pre svoju prosperitu a úspech svojich úskokov bude mať vo svojom srdci aroganciu a zničí mnohých, ktorí žili pokojne, a povstane proti Náčelníkovi náčelníkov; ale rozbije sa bez námahy akejkoľvek ruky.*“ Ostatné „*slová Božie*“ týkajúce sa konca Ríma budú prezentované v Zj. 18, 19 a 20.

Verš 18: „*A žena, ktorú si videl, to je veľké mesto, ktoré vládne nad kráľmi zeme.*»

Verš 18 nám ponúka najpresvedčivejší dôkaz, že „*veľkým mestom*“ je skutočne Rím. Uvedomme si to, anjel sa osobne prihovára Jánovi. Keď mu Ján povie: „*A žena, ktorú si videl, je veľké mesto, ktoré má kráľovskú moc nad kráľmi zeme*“, je vedený k tomu, aby pochopil, že anjel hovorí o Ríme, „*meste siedmich vrchov*“, ktorá vo svojej dobe imperiálne ovládala rôzne kráľovstvá celej svojej obrovskej koloniálnej ríše. Vo svojom imperiálnom aspekte už má „*kráľovstvo nad kráľmi zeme*“ a udrží si ho pod svojou pápežskou nadvládou.

V tejto kapitole 17 môžete vidieť, že Boh sústredil svoje zjavenia a umožnil nám s istotou identifikovať „*prostítutku*“, jeho nepriateľa kresťanskej „*tragédie storočí*“. Dáva tak číslu 17 autentický zmysel pre svoj úsudok. Práve toto pozorovanie ma priviedlo k tomu, aby som si vážil výročie 17. storočia^{od} založenia hriechu, ktoré predstavuje prijatie dňa slnka 7. marca 321 (oficiálny dátum, ale pre Boha 320), ktoré sme zažili v tomto roku 2020. čo teraz prešlo. Vidíme, že Boh ho skutočne označil bezprecedentnou kliatbou v dejinách kresťanskej éry (COVID-19), ktorá spôsobila globálny ekonomický kolaps, ktorý bol katastrofálnejší ako druhá svetová vojna. Ďalšie kliatby božského spravodlivého súdu prídu potom, budeme ich objavovať deň čo deň.

Zjavenie 18: smilnica dostane svoj trest

Po odhalení detailov umožňujúcich identifikáciu prostitútky nás 18. kapitola zavedie do veľmi konkrétneho kontextu konca „bitky o Armagedon“. Jeho obsah odhaľujú slová: „*hodina trestu veľkého Babylona, matky smilnic zeme*“; čas krvavej „*žatvy*“.

Verš 1: „*Potom som videl iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvetlená jeho slávou.*»

Anjel nesúci veľkú autoritu je na Božej strane, v skutočnosti je Boh sám. Michael, hlavný z anjelov, je ďalšie meno, ktoré Ježiš Kristus nosil v nebi pred svojou pozemskou službou. Pod týmto menom a podľa authority, ktorú mu uznali svätí anjeli, vyhnal diabla a jeho démonov z neba po víťazstve na kríži. Preto sa pod týmito dvoma menami vracia na zem v sláve Otca, aby z nej odtiahol svojich vzácných vyvolených; vzácní, pretože sú verní a táto skúšaná vernosť bola preukázaná. Práve v tomto kontexte prichádza poctiť svojou vernosťou tých, ktorí múdro poslúchli tým, že mu udelili „slávu“, ktorú požadoval od roku 1844 podľa Zj. 14:7. Dodržiavaním sabatu ho jeho vyvolení oslavovali ako Boha stvoriteľa, ktorého jedine on oprávnené vlastní od stvorenia nebeských a pozemských životov.

Verš 2: „*Zvolal mocným hlasom a povedal: Padol veľký Babylon, padol! Stal sa príbytkom démonov, brlohom každého nečistého ducha, brlohom každého nečistého a nenávideného vtáka*“

"*Ona padol, padol, veľký Babylon!*". V tomto verši 2 nachádzame citát zo Zj. 14:8, ale tentoraz nie je vyslovený prorocky, je to preto, že dôkazy o jeho páde sú dané preživším ľuďom v tomto poslednom momente jej klamlivej zvodnej činnosti. Padá aj maska svätosti rímskeho pápežského Babylonu. Je to v skutočnosti „*obydlie démonov, brloh každého nečistého ducha, brloh každého nečistého a odporného vtáka*“. Zmienka o „*vtákovi*“ nám pripomína, že za pozemskými činmi sa skrýva nebeské vnuknutie zlých anjelov z tábora Satana, ich vodcu a prvého rebela božského stvorenia.

Verš 3: „*Pretože všetky národy pili víno hnevu jej smilstva a králi zeme smilnili s ňou a kupci zeme boli obohatení o moc jej prepychu.*»

„... *pretože všetky národy vypili víno zúrivosti jeho smilstva,*...“ Náboženská agresia sa objavila na popud rímskokatolíckej pápežskej moci, ktorá tvrdila, že je v službách Ježiša Krista, úplne pohrdala lekciami správania učil svojich učeníkov a apoštolov na zemi. Ježiš plný miernosti, pápeži plní zúrivosti; Ježiš, vzor pokory, pápeži, vzory márnivosti a pýchy, Ježiš žijúci v hmotnej chudobe, pápeži žijúci v prepychu a bohatstve. Ježiš zachránil životy, pápeži nespravodlivo a zbytočne usmrtili nespočetné množstvo ľudských životov. Toto rímsko-pápežské katolícke kresťanstvo teda nemalo žiadnu podobnosť s vierou, ktorú dal Ježiš za vzor. V Danielovi Boh prorokoval „*úspech svojich úskokov*“, ale prečo bol tento úspech dosiahnutý? Odpoveď je jednoduchá: pretože mu to dal Boh. Pretože musíme pamätať na to, že pod titulom trestu „*druhej trúby*“ zo Zj.

8:8 vyburcoval tento krutý a tvrdý režim, aby potrestal prestúpenie soboty zanechanej od 7. marca 321. V komparatívnom študujete s ranami, ktoré by postihli Izrael pre ich nevernosť Božím prikázaniam, v 3M 26:19 Boh povedal: „Zlomím *pýchu* tvojej sily, *obnovím tvoje nebo ako železo a vaša zem ako mosadz*.“ V novej zmluve bol povstal pápežský režim, aby naplnil tie isté kľatby. Boh je vo svojom projekte zároveň Obeťou, Sudcom a Katom, aby uspokojil požiadavky svojho zákona lásky a svojej dokonalej spravodlivosti. Od roku 321 stálo prestúpenie sabatu ľudstvo draho, čo doplatilo na zbytočné vojny a masakry a ničivé smrteľné epidémie vytvorené Bohom stvoriteľom. V tomto verši je „*smilstvo*“ (alebo „*zhýralosť*“) duchovné a opisuje nehodné náboženské správanie. „*Víno*“ symbolizuje jej učenie, ktoré v mene Krista vyvoláva „*zúrivosť*“ a diabolskú nenávisť medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa vďaka nej stali obeťami útokov alebo agresorov.

Vina katolíckeho učenia by nemala skrývať vinu celého ľudstva, ktoré takmer všetky nezdiera hodnoty vyzdvihovalé Ježišom Kristom. Ak králi zeme pili „*víno smilstva*“ (*zhýralosť*) „*Babylonu*“, bolo to preto, že jej jediným záujmom ako „*prostitútky*“ bolo potešiť klientov; to je pravidlo, zákazník musí byť spokojný, inak sa nevráti. A katolicizmus povýšený na najvyššiu úroveň chamtivosti, až po zločin, a lásku k bohatstvu a luxusnému životu. Ako učil Ježiš, ako stádo spolu. Zlí a hrdí muži by boli stratení v každom prípade s ňou alebo bez nej. Pripomienka: bezbožnosť vstúpila do ľudského života prostredníctvom Kaina, vraha jeho brata Ábela od začiatku pozemských dejín. " *Obchodníci zeme boli obohatení o silu jej luxusu* ." To vysvetľuje úspech rímskokatolíckeho pápežského režimu. Pozemskí obchodníci veria iba v peniaze, nie sú náboženský fanatici, ale ak ich náboženstvo obohatí, stáva sa prijateľným, ba dokonca oceneným partnerom. Konečný kontext témy ma vedie k tomu, že idem hlavne o amerických protestantských obchodníkov, keďže krajina duchovne označuje protestantskú vieru. Od 16. storočia Severná Amerika, vo svojom pôvode v podstate protestantská, privítala hispánskych katolíkov a odvtedy je katolícka viera rovnako zastúpená ako protestantská. Pre túto krajinu, kde sa počíta len „obchod“, už na náboženských rozdieloch nezáleží. Protestantskí obchodníci, ocenení potešením zo zbohatnutia, ktoré povzbudzoval ženevský reformátor Ján Kalvín, našli v katolíckej viere prostriedky na zbohatnutie, ktoré pôvodná protestantská norma neponúkala. Protestantské chrámy sú prázdne s holými stenami, zatiaľ čo katolícke kostoly sú preplnené relikviami vyrobenými zo vzácných materiálov, zlata, striebra, slonoviny, všetkých materiálov, ktoré táto téma uvádza vo verši 12. Bohatstvo katolíckej bohoslužby je preto pre Pána Boha vysvetlenie oslabenia americkej protestantskej viery. Dolár, nový mamon, prišiel nahradiť Boha v srdciach a téma doktrín stratila všetok záujem. Opozícia existuje, ale len v politickej forme.

Verš 4: „ *A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite spomedzi neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch ani na jeho ranách.* »

Verš 4 evokuje moment konečného odlúčenia: „ *Vyjdite spomedzi nej, ľud môj* “; je to hodina, keď vyvolení budú vyzdvihnutí do neba, aby sa stretli s Ježišom. Tento verš ilustruje čas „*žatvy*“, tému Zj. 14:14 až 16. Sú prevzaté, pretože ako verš špecifikuje, nemajú „*mať účasť*“ na „*žatve*“. „*„*, ktorá zasiahne

pápežský Rím a jeho duchovenstvo. V texte sa však uvádza, že na to, aby bol niekto medzi odňatými vyvolenými, nesmie mať „*podielanie sa na jeho hriechoch*“. A keďže primárnym hriechom je nedeľný odpočinok, „*znamenie šelmy*“, ktoré ctia katolíci a protestanti v záverečnej skúške viery, veriaci v týchto dvoch veľkých náboženských skupinách sa nemôžu zúčastniť na vytržení vyvolených. **Potreba „vyjsť z Babylonu“ je stála**, avšak v tomto verši sa Duch zameriava na moment, keď sa naskytne posledná príležitosť poslúchnuť tento Boží príkaz, pretože vyhlásenie nedeľného zákona znamená koniec času milosti. Toto vyhlásenie podporuje povedomie medzi všetkými, ktorí prežili, „*šiestu trúbku*“ (tretia svetová vojna), čo im umožňuje vybrať si pod pozorným dohľadom Boha stvoriteľa.

Verš 5: „*Lebo jej hriechy sa nahromadili až do neba a Boh si spomenul na jej nepravosti.*»

Vo svojich slovách Duch naznačuje obraz „Babylonskej veže“, ktorej meno je zakorenené v „Babylonskej veži“. Od roku 321 a 538 Rím, „*veľké mesto*“, kde má „*prostitútku*“ svoj „*trón*“, svoje „sväté“ pápežské sídlo od roku 538, znásobuje svoje hriechy proti Bohu. Z neba počítal a zaznamenával svoje nahromadené hriechy 1709 rokov (od roku 321). Ježiš svojím slávnym návratom demaskoval pápežský režim a pre Rím a jeho falošnú svätosť je čas zaplatiť za ich zločiny.

Verš 6: „*Odpláťte jej, ako zaplatila, a odpláťte jej dvojnásobne podľa jej skutkov. Do pohára, kde naliala, nalejte jej dvojkou.*»

Po postupe tém zo Zj. 14 prichádza po *zbere vinobranie*. A práve k najzlejším katolíckym a protestantským obetiam klamstiev katolicizmu Boh adresuje svoje slová: „*Zaplaťte jej, ako zaplatila, a vráťte jej dvojnásobok podľa jej skutkov*“. Z histórie si pamätáme, že jeho diela boli stávkami a mučením jeho inkvizičných súdov. Ak je to možné, katolícki učitelia náboženstva budú trpieť týmto druhom osudu dvojnásobne. Rovnaké posolstvo sa opakuje vo forme: „*Do pohára, do ktorého naliala, nalejte jej dvakrát*“. Obraz kalicha použil Ježiš na označenie mučenia, ktoré malo podstúpiť jeho telo, až do poslednej agónie na kríži, ktorý už postavil Rím na úpäti hory Golgota. Týmto spôsobom Ježiš pripomína, že katolícka viera prejavovala odporné pohrdanie utrpeniami, ktoré súhlasil znášať, takže je na rade, aby ich zažil. Staré príslovie v tomto bode nadobudne svoju plnú hodnotu: nikdy nerob druhým to, čo by si nechcel, aby druhí robili tebe. V tomto konaní Boh naplňa zákon odplaty: oko za oko, zub za zub; dokonale spravodlivý zákon, ktorého individuálne použitie si vyhradil. Ale na kolektívnej úrovni bola jeho aplikácia povolená ľuďom, ktorí ju napriek tomu odsudzovali, pretože si mysleli, že môžu byť spravodlivejší a lepší ako Boh. Dôsledok je katastrofálny, zlo a jeho rebelantský duch sa zhoršili a ovládli západné národy kresťanského pôvodu.

V Zj. 17:5 „*Veľký Babylon*“, „*smilnica*“, „*držal zlatý pohár plný svojich ohavností*“. Toto objasnenie sa zameriava na jeho náboženskú činnosť a na jeho osobitné používanie kalicha Eucharistie. Jeho neúcta k tomuto posvätnému obradu, ktorý učil a posväcoval Ježiš Kristus, mu vyniesla rovnako zvláštny trest. Boh lásky ustupuje Bohu spravodlivosti a myšlienka jeho súdu je jasne zjavená ľuďom.

Verš 7: „*Nakoľko sa oslávila a ponorila sa do prepychu, tak jej doprajte muky a smútok. Pretože si vo svojom srdci hovorí: Sedím ako kráľovná, nie som vdova a neuvidím smútok!*»

Vo verši 7 Duch zdôrazňuje protiklad života a smrti. Život nedotknutý nešťastím smrti je veselý, bezstarostný, ľahkomyselný, v hľadaní nových pôžitkov. Pápežský rímsky „Babylon“ hľadal bohatstvo, za ktoré sa kupuje luxusné bývanie. A aby ho získala od mocných a kráľov, používala a stále používa meno Ježiša Krista, aby predávala odpustenie hriechov ako „odpustky“. Toto je detail, ktorý veľmi ťažko zaváži na váhach Božieho súdu, ktorý teraz musí odčiniť psychicky a fyzicky. Výčitka tohto bohatstva a luxusu spočíva v tom, že Ježiš a jeho apoštoli žili biedne a boli spokojní s tým, čo bolo potrebné. „*Múky*“ a „*smútok*“ preto nahrádzajú „*bohatstvo a luxus*“ rímsko-pápežského katolíckeho kléru.

Počas svojej klamlivej činnosti si Babylon v srdci povedal: „*Sedím ako kráľovná*“; čo potvrdzuje „*jeho kralovanie nad kráľmi zeme*“ zo Zj.17:18. A podľa Zj. 2:7 a 20 je jeho „*trón*“ vo Vatikáne (vaticinate = prorokovať), v Ríme. „*Nie som vdova*“; jej manžel Kristus, za ktorého manželku sa vydáva, žije. „*A neuvidím žiadny smútok*.“ Mimo Cirkvi niet spásy, povedala všetkým svojim odporcom. Opakovala to toľko, až tomu uverila. A je skutočne presvedčená, že jej vláda bude trvať večne. Odkedy tam býva, nedostal Rím názov „večné mesto“? Navyše, keďže ju podporovali západné mocnosti zeme, mala dobrý dôvod veriť, že je ľudsky nedotknuteľná a nezraniteľná. Nebála sa ani Božej moci, keďže tvrdila, že mu slúži a zastupuje ho na zemi.

Verš 8: „*Preto jedného dňa prídu jej rany, smrť, smútok a hlad, a pohltí ju oheň. Lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju súdil.*»

Tento verš ukončuje všetky jeho ilúzie: „*preto v jeden deň*“; ten, kde sa Ježiš vracia v sláve, „*prídu jeho rany*“ alebo príde Boží trest; „*smrť, smútok a hlad*“ v skutočnosti sú veci v opačnom poradí. Neumrieme od hladu za jediný deň, takže po prvé, duchovný „*hlad*“ je *strata chleba života, ktorý je základom kresťanskej náboženskej viery*. Potom sa „*smútok*“ nosí na označenie smrti blízkych ľudí, s ktorými zdieľame rodinné pocity. A napokon „*smrť*“ zasiahne vinného hriešnika, keďže „*odplatou za hriech je smrť*“ podľa Rim 6:23. „*A pohltí ho oheň*“, v súlade s prorockými oznámeniami opakovanými v Danielovi a Zjavení. **Ona sama spôsobilá, že na jej hraniciach bolo nespravodlivo spálených toľko tvorov, že pri dokonalej božskej spravodlivosti by aj ona mala zahynúť v ohni.** „*Lebo mocný je Pán, ktorý ju súdil*“; Katolícka viera počas svojej zvodnej činnosti uctievala Máriu, Ježišovu matku, ktorá sa zjavila len v podobe malého dieťaťa, ktoré držala v náručí. Tento aspekt oslovil ľudské mysle náchylné na sentimentalitu. Žena, ešte lepšie matka, akým upokojujúcim náboženstvom sa stalo! Ale je hodina pravdy a Kristus, ktorý ju súdil, sa práve zjavil v sláve všemohúceho Boha; a táto božská sila Ježiša Krista, ktorá ju odhalila, ju zničí a vystaví pomstychtivému hnevu svojich oklamáných obetí.

Verš 9: „*A všetci králi zeme, ktorí sa s ňou dopustili smilstva a prepychu, budú nad ňou plakať a nariekať, keď uvidia dym z jej horenia.*»

Tento verš odhaľuje správanie „*kráľov zeme, ktorí sa odovzdali smilstvu a prepychu*“. Patria sem králi, prezidenti, diktátori, všetci vodcovia národov, ktorí

podporovali úspech a činnosť katolíckej viery a ktorí v poslednej skúške schválili rozhodnutie zabiť strážcov sabatu. Oni „ budú kvôli nej plakať a nariekať, keď uvidia dym z jej horiaceho “. Je zrejmé, že králi zeme vidia, ako sa im situácia vymyká. Už nikoho nevedú a všímajú si len požiar Ríma, ktorý zapálili oklamané obeť, vykonávacie nástroje božskej pomsty. Ich slzy a náreky sú odôvodnené tým, že hodnoty sveta, ktoré ich priviedli k najvyššej moci, sa zrazu rúcajú.

Verš 10: „ V strachu z jeho múk budú stáť preč a povedia: Beda! Nešťastie! Veľké mesto, Babylon, mocné mesto! Za jedinu hodinu prišiel tvoj súd! »

„Večné mesto“ zomiera, horí a králi zeme sa držia ďalej od Ríma. Teraz sa obávajú, že budú musieť zdieľať jeho osud. To, čo sa deje, **pre nich predstavuje** obrovské **nešťastie** : „ Nešťastie! Nešťastie! Veľké mesto, Babylon , beda sa opakuje dvakrát, pretože padla, padla, veľký Babylon . " Mocné mesto!" » ; taká mocná, že ovládla svet svojím vplyvom na vodcov kresťanských národov; práve pre toto Bohom odsúdené spojenie kráľ Ľudovít XVI. a jeho rakúska manželka Marie-Antoinetta nastúpili na lešenie gilotíny, ako aj ich priaznivci, obeť „veľkého súženia“, ako to ohlásil Duch . 2:22-23. " V jednej hodine prišiel tvoj súd!" » ; Ježišov návrat označuje čas konca sveta. Posledný test znamenal symbolickú „hodinu“ prorokovanú v Zj. 3:10, ale bude stačiť, aby sa zjavil Ježiš Kristus, aby sa celá súčasná situácia obrátila, a tentoraz bude „ hodina “ v doslovnom zmysle dosť na dosiahnutie tejto úžasnej zmeny.

Verš 11: „ A kupci zeme kvôli nej plačú a smútia, pretože ich náklad už nikto nekupuje .

Duch sa tentoraz zameriava na „ obchodníkov so zemou “, najmä na amerického obchodného ducha prijatého preživšími po celej Zemi, ako bolo uvedené v štúdiu v predchádzajúcej kapitole 17. Aj oni kvôli nej „plačú a smútia, pretože ich náklad už nikto nekupuje ; ...“. Tento verš zdôrazňuje vinu náklonnosti protestantov ku katolíckej viere, za ktorú smútia , čím svedčí o ich osobnej náklonnosti k nej z ekonomického záujmu. Potom, v absolútnom opaku, Boh zdvihol dielo reformácie, aby odsúdil rímsko-katolícku vinu a obnovil pochopené pravdy; čo vo svojej dobe robili skutoční reformátori ako Pierre Valdo, John Wicleff a Martin Luther. Obchodníci tiež so smútkom vidia, ako sa im pred očami rúcajú hodnoty, ktoré milujú, keďže žijú len pre potešenie, že sa obohacujú svojimi obchodnými aktivitami; podnikanie zhŕňa radosti ich existencie.

Verš 12: „ Náklad zlata, striebra, drahých kameňov, perál, jemného plátna, purpuru, hodvábu, šarlátu, každého druhu sladkého dreva, všetkých druhov predmetov, slonoviny, všetkých druhov predmetov vyrobené z veľmi vzácného dreva, mosadze, železa a mramoru ,

Pred vymenovaním rôznych materiálov, ktoré sú základom rímskokatolíckeho modloslužobného náboženstva, tu pripomínam tento konkrétny bod pravej viery, ktorú učil Ježiš Kristus. Povedal Samaritánke: „ Žena, “ povedal jej Ježiš, „ ver mi, prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme nebudete uctievať Otca. Zbožňujete to, čo nepoznáte; uctieваме to, čo vieme, pretože spása pochádza od Židov . Ale prichádza a už prišla hodina, keď pravi ctitelia budú uctievať Otca v duchu a v pravde; lebo toto sú ctitelia, ktorých Otec vyžaduje. Boh je Duch a tí, ktorí ho uctievaajú, ho musia uctievať v duchu a v

pravde. (Ján 4:21-23).“ Takže pravá viera nepotrebuje žiadne materiály ani materiál, pretože je založená len na stave mysle. A následne táto pravá viera je len málo zaujímavá pre chamtivý a zlodejský svet, pretože neobohacuje nikoho okrem duchovne vyvolených. Vyvolení uctievať Boha v duchu, teda vo svojich myšlienkach, ale aj v pravde, čo znamená, že ich myšlienky musia byť postavené na štandarde, ktorý naznačil Boh. Čokoľvek mimo tohto štandardu je formou modlárskeho pohanstva, kde sa pravému Bohu slúži ako modla. Počas svojich výbojov republikánsky Rím prijal náboženstvá porazených krajín. A veľa z jeho náboženských dogiem bolo gréckeho pôvodu, prvej veľkej civilizácie staroveku. V našej dobe, v pápežskej podobe, nachádzame celé toto dedičstvo spojené s novými „kresťanskými“ „svätými“, počnúc 12 apoštolmi Pána. Ale katolícka viera, ktorá zašla tak ďaleko, že potláčala druhé Božie prikázanie, ktoré odsudzuje túto modloslužobnú prax, zachováva uctievanie vyrezávaných, maľovaných obrazov alebo zjavovanie sa v démonických víziách. Preto v rituáloch jej kultov nachádzame tieto vyrezávané modly, ktoré si vyžadujú materiál, aby dostali tvar; materiály, ktorých zoznam uvádza sám Boh: „...; ... *náklad zlata, striebra, drahých kameňov, perál, jemného plátna, purpuru, hodvábu, šarlátu, každého druhu sladkého dreva, každého druhu slonoviny, všetkých druhov predmetov vyrobených z veľmi vzácného dreva, mosadze, železa a mramoru,...* “ . „ *Zlato, striebro, drahé kamene a drahé predmety* “ „ *vzdávajte poctu bohu pevností* “ pápežského kráľa Dan.11:38. Ďalej, „ *purpur a šarlát* “ *oblieka smilnicu Veľký Babylon* v Zj. 17:4; „ *zlato, drahé kamene a perly* “ sú jej *ozdobami* ; „ *Jemné plátno* “ označuje jeho nárok na svätosť podľa Zj. 19:8: „ *Lebo jemné plátno sú spravodlivé skutky svätých* .“ Ďalšími citovanými materiálmi sú tie, z ktorých vyrábala svoje vyrezávané idoly. Tieto luxusné materiály vyjadrujú vysokú úroveň oddanosti modlárskeho katolíckeho ctiteľa.

Verš 13: „ *Škorica, korenie, vonné látky, myrha, kadidlo, víno, olej, hladká múka, pšenica, voly, ovce, kone, vozy, telá a duše ľudí.* »

„ *Parfumy, myrhy, kadidla, vína a oleja,* “ citované naznačujú jeho náboženské obrady. Ostatné veci sú živiny a statky, ktoré sa zmieňujú o vládě Šalamúna, syna Dávidovho, staviteľa prvého chrámu postaveného pre Boha, podľa 1. Kráľov 4:20 až 28. Týmto spôsobom Duch odsudzuje jeho pokus za nelegitímny reprodukovať stavbu „ *Božieho chrámu* “, ktorej sa „ *rúha* “ v Zj. 13:6 a ktorú „ *prevracia* “ v Dan.8:11. Posledné upresnenie verša týkajúceho sa „ *tel a duší ľudí* “ odsudzuje jej spoluprácu s panovníkmi, s ktorými sa nezákonne delí o svetskú moc. V mene Krista nábožensky ospravedlňovala ohavné činy, ako otroctvo, mučenie a zabíjanie Božích stvorení; niečo, čo si Boh vyhradzuje pre seba v náboženskej oblasti; a to až do tej miery, že svoje činy zhŕňa týmito výrazmi: „ *Našla sa v nej krv všetkých, ktorí boli zabití na zemi* “, vo verši 18 tejto kapitoly 18. Citujúc „ *duše ľudí* “, Boh mu pripisuje stratu „ *duší* “ poskytnutých diablu jeho činnosťou a jeho falošnými náboženskými nárokmi.

Pripomienka : V Biblii a božskom myslení slovo „ *duša* “ označuje človeka vo všetkých jeho aspektoch, jeho fyzické telo a jeho mentálne alebo psychické myšlienky, jeho intelekt a jeho pocity. Teória, ktorá predstavuje „ *dušu* “ ako prvok života, ktorý sa pri smrti odpútava od tela a prežíva ho, je čisto gréckeho pohanského pôvodu. V Starej zmluve Boh stotožňuje „ *dušu* s krvou“

svojich ľudských alebo zvieracích stvorení: 3M 17:14: „ **Lebo duša každého tela je jeho krv, ktorá je v ňom.** Preto som povedal synom Izraelovým: *Nebudete jesť krv žiadneho tela; lebo duša každého tela je jeho krv ; kto by ju jedol, bude vyľatý.* ". Zastáva tak opačný názor na budúce grécke teórie a pripravuje biblickú prehliadku proti filozofickým myšlienkam, ktoré sa zrodia medzi pohanskými národmi. Život ľudí a zvierat závisí od fungovania krvi. Krv rozliata alebo znečistená udusením už nedodáva kyslík prvkom fyzického tela vrátane mozgu, ktorý podporuje myslenie. A ak to druhé nie je okysličené, princíp myslenia sa zastaví a po tomto poslednom štádiu nezostane nič živé; ak nie spomienka na zloženie *mŕtvej „duše“* vo večnej myšlienke Boha s výhľadom na jeho budúce „vzkriesenie“, kedy ju „oživí“ alebo kedy ju „opäť vzkriesi“, podľa prípad, pre večný život alebo pre definitívne zničenie „*druhej smrti*“.

Verš 14: „ *Ovocie, po ktorom túžila tvoja duša, sa od teba vzdialilo; a všetky jemné a krásne veci sú pre teba stratené a už ich nikdy nenájdeš.* »

Na potvrdenie toho, čo bolo vysvetlené v predchádzajúcom verši, Duch pripisuje „*túžby*“ pápežského Ríma jeho „*duši*“, jeho zvodnej a klamlivej osobnosti. Katolícka viera, dedička gréckych filozofií, bola prvou, ktorá položila otázku o pripisovaní duše zvieratám a ľuďom objaveným v nových krajinách. V skutočnosti otázka má svoju odpoveď; vychádza z výberu správneho pomocného slovesa: človek nemá **dušu**, lebo **je** dušou.

Duch zhrňa dôsledky pravej smrti, ktorú ustanovil a zjavil v Kaz.9:5-6-10. Tieto podrobnosti nebudú v spisoch novej aliancie obnovené. Preto vidíme, že je dôležité študovať celú Bibliu. Zničený „*Babylon*“ navždy „stratí“ „*ovocie, po ktorých túžila jej duša*“ a „*všetky jemné a nádherné veci*“, ktoré si vážila a hľadala. Ale Duch tiež špecifikuje: „*pre vás*“; pretože vyvolení, na rozdiel od nej, budú môcť naveky oceňovať zázraky, ktoré s nimi Boh bude zdieľať.

Verš 15: „ *Obchodníci s týmito vecami, ktorí sa tým obohacujú, sa budú držať ďaleko v strachu z jeho múk; budú plakať a smútiť,* “

Vo veršoch 15 až 19 sa Duch zameriava na „*obchodníkov, ktorí ním boli obohatení*“. Opakovania odhaľujú dôraz na výraz „*za jedinú hodinu*“, ktorý sa v tejto kapitole opakuje trikrát, ako aj výkrik „*Beda! Nešťastie!*“. Číslo 3 symbolizuje dokonalosť. Boh preto trvá na tom, aby sme potvrdili neodvolateľný charakter prorockého oznámenia; tento trest bude vykonaný v celej svojej božskej dokonalosti. Výkrik: „*Beda! Nešťastie!*“, spustený obchodníkmi, odráža varovný výkrik, ktorý spustili jeho vyvolení v Zj. 14:8: „*Padla! Ona spadla ! Veľký Babylon .*“ Títo obchodníci z diaľky sledujú jeho zničenie „*v strachu z jeho mučenia*“. A oprávnené sa obávajú tohto ovocia spravodlivého hnevu živého Boha, pretože ľutovaním nad jeho zničením sa umiestňujú do jeho tábora a budú zase zničení vražedným ľudským hnevom bezútešných obetí náboženského podvodu. Tento verš nás upozorňuje na obrovskú zodpovednosť komerčných záujmov za úspech rímskokatolíckej cirkvi. „*Obchodníci*“ podporovali prostitútku a jej najhoršie kruté a despotické rozhodnutia, čisto z túžby po finančnom a materiálnom obohatení. Privreli oči pred všetkými jeho veľmi ohavnými zneužívaniami a zaslúžia si zdieľať jeho konečný osud. Historický príklad sa týka Parížanov, ktorí sa od začiatku reformácie v čase kráľa Františka I.^a po ňom postavili na stranu katolíckej viery proti reformovanej viere.

Verš 16: „ *A povie: Beda! Nešťastie! Veľké mesto, ktoré bolo odeté do kmentu, purpuru a šarlátu a ozdobené zlatom, drahými kameňmi a perlami! Za jedinú hodinu bolo zničené toľko bohatstva!* »

Tento verš potvrdzuje cieľ; „ *Veľký Babylon, odetý do kmentu, purpuru a šarlátu* “; farby kráľovských plášťov, pretože práve z tohto dôvodu posmievajúc sa rímski vojaci zahalili Ježišove ramená do „fialového“ *plášťa*. Nevedeli si predstaviť, aký význam dal Boh ich konaniu: Ježiš sa ako obeť odčinenia stal nositeľom hriechov svojich vyvolených označených týmito farbami, *karmínovou alebo purpurovou*. podľa Iz.1:18. „ *Jedna hodina* “ bude stačiť na zničenie Ríma, jeho pápeža a jeho duchovenstva po návrate v sláve Ježiša Krista, ktorý prichádza, aby zabránil smrti svojich vyvolených. V tejto poslednej skúške bude ich vernosť znamenať veľký rozdiel, takže môžeme pochopiť, prečo Boh obzvlášť trvá na posilnení ich viery a absolútnej dôvery, ktorú si musia zvyknúť na neho. Človek mohol byť dlho presvedčený len o tom, že takéto zničenie „ *za jedinú hodinu* “ bolo zázrakom, a teda priamym zásahom Boha, ako v prípade Sodomy a Gomory. V našej dobe, keď človek ovláda jadrový oheň, je to menej prekvapujúce.

Verš 17: „ *A všetci lodivodi, všetci, ktorí sa plavia na toto miesto, námorníci a všetci, ktorí pracujú na mori, stáli ďaleko,* “

Tento verš sa zameriava najmä na „ *tých, ktorí využívajú more, pilotov, námorníkov, ktorí sa plavia na toto miesto, všetci sa držia ďaleko* “. Využitím túžby kráľov obohatiť sa bola aj samotná pápežská cirkev obohatená. Podporovala a ospravedlňovala dobývanie krajín, ktoré ľudia nepoznali, až do času ich objavenia, keď jej katolícki služobníci vykonali strašné masakry obyvateľstva v mene Ježiša Krista. To bol najmä prípad Južnej Ameriky a krvavých výprav, ktoré viedol generál Cortés. Zlato vyťažené z týchto území sa vrátilo do Európy, aby obohatilo katolíckych kráľov a spolupáchateľstvo pápežstva. Okrem toho, trvanie na námornom aspekte nám pripomína, že ako režim „*šelmy, ktorá vychádza z mora*“ sa posilnilo jeho spojenie s „ *námorníkmi* “ pre ich spoločné obohatenie.

Verš 18: „ *A keď videli dym z jeho horenia, zvolali: Aké mesto sa podobalo veľkému mestu?* »

„ *Ktoré mesto bolo ako veľké mesto?* » kričia námorníci, keď uvidia „ *dym jeho požiaru* “. Odpoveď je rýchla a jednoduchá: žiadna. Pretože žiadne mesto nekoncentrovalo toľko moci, civilné ako cisárske mesto, potom náboženské od roku 538. Katolicizmus bol exportovaný do všetkých krajín na planéte okrem Ruska, kde ho východná pravoslávna viera odmietla. Po jeho privítaní Čína tiež bojovala a prenasledovala ho. Ale dnes stále dominuje celému Západu a jeho výbežkom v Amerike, Afrike a Austrálii. Je to prvé náboženské turistické miesto na svete, ktoré priťahuje návštevníkov z celého sveta. Niektorí si prídu pozrieť „*staroveké ruiny*“, iní sa tam idú pozrieť na miesto, kde sídli pápež a jeho kardináli.

Verš 19: „ *A sypali si prach na hlavu, plakali, smútili, kričali a hovorili: Beda! Nešťastie! Veľké mesto, kde boli všetci, ktorí mali lode na mori, obohatení o jeho bohatstvo, bolo zničené za jedinú hodinu!* »

Toto je tretie opakovanie, kde sa spájajú všetky predchádzajúce výrazy, ako aj objasnenie „ *za jedinú hodinu bolo zničené* “. „ *Veľké mesto, kde všetci tí, ktorí majú lode na mori, zbohatli vďaka jeho bohatstvu* .“ Obvinenie sa stáva

veľmi jasným, je to skutočne vďaka bohatstvu pápežského režimu, že vlastníci námorných lodí zbohatli tým, že priniesli bohatstvo sveta do Ríma. Rím získava svoje obohatenie z toho, že sa delí o majetok svojich protivníkov, ktorých zabil jeho večný spojenec, občianska monarchická moc, jeho ozbrojené krídlo. Ako historický príklad máme smrť „templárov“, ktorých majetok bol rozdelený medzi korunu Philipppa Le Bela a rímskokatolíckeho duchovenstvo. Neskôr to bude prípad „protestantov“.

Verš 20: „*Nebo, raduj sa nad ňou! A aj vy, svätí, apoštoli a proroci, radujte sa! Lebo Boh ti urobil spravodlivosť, keď ju súdil.* »

Duch pozýva obyvateľov neba a pravých svätých, apoštolov a prorokov zeme, aby sa radovali zo zničenia rímskeho Babylonu. Radosť bude teda úmerná bolestiam a utrpeniam, ktoré spôsobila alebo chcela, aby vydržali služobníci Boha pravdy, vzhľadom na posledných vyvolených, ktorí sú verní posvätenému sabatu.

Verš 21: „*Vtedy mocný anjel vzal kameň podobný veľkému mlynskému kameňu a hodil ho do mora so slovami: Tak bude s násilím zvrhnutý Babylon, veľké mesto, a už ho nikto nenájde.* »

Prirovnanie Ríma ku „kameňu“ naznačuje tri myšlienky. Po prvé, pápežstvo súťaží s Ježišom Kristom, ktorý je sám symbolizovaný „kameňom“ v Dan.2:34: „*Pozerali ste sa, keď sa kameň uvoľnil bez pomoci akejkoľvek ruky a udrel nohy zo železa a hlíny. a rozbil ich na kusy.* » Iné verše Biblie mu tiež pripisujú tento symbol „kameňa“ v Zak.4:7; „*hlavný roh*“ v Psa.118:22; Mat.21:42; a Sk.4:11: „*Ježiš je kameň, ktorý ste zavrhlí vy, ktorí staviate, a ktorý sa stal náčelníkom rohu*“. Druhá myšlienka je narážka na pápežský nárok stať sa nástupcom apoštola „Petra“; hlavná príčina „*úspechu jeho podnikov a úspechu jeho úskokov*“, veci, ktoré Boh odsúdil v Dan.8:25. Je to o to viac, že apoštol Peter nikdy nebol hlavou kresťanskej cirkvi, pretože tento titul patrí samotnému Ježišovi Kristovi. Pápežská „*lst'*“ je preto tiež „*klamstvom*“. Tretí návrh sa týka názvu pápežskej náboženskej pevnosti, jej prestížnej baziliky s názvom „Svätý Peter Rímsky“, ktorej veľmi nákladná výstavba viedla k predaju „odpuškov“, čo ju v očiach reformujúceho mnícha Martina Luthera demaskovalo. Toto vysvetlenie úzko súvisí s druhou myšlienkou. Miesto vo Vatikáne slúžilo ako cintorín, ale predpokladaná hrobka Petra, apoštola Pána, bola v skutočnosti hrobkou „Šimona Petra Kúzelníka“, ctiteľa a kňaza hadieho boha menom Aesculapius.

Keď sa vrátíme do našich dní, Duch prorokuje proti rímskemu „*Babylonu*“. Jeho budúce zničenie prirovnáva k obrazu „*veľkého mlynského kameňa*“ z „*kameňa*“, ktorý „*anjel hodí do mora*“. Týmto znázornením vznáša proti Rímu obvinenie uvedené v Mt 18:6: „*Ale ak niekto pohoršuje jedného z týchto maličkých, ktorí vo mňa veria, bolo by preňho lepšie, keby mu na krk zavesili mlynský kameň. a vrhnite ho na dno mora*“. A v jeho prípade nepohoršila len jedného z týchto maličkých, ktorí v neho veria, ale zástupy. Jedna vec zostáva istá, že raz „*zničená už sa nikdy nenájde*“. Už nikdy nikomu neublíži.

Verš 22: „*A zvuky harf, hudobníkov, flaut a trúb sa už medzi vami neozvú, nikto sa medzi vami nenájde remeselníka, už nebudete počuť zvuk mlynského kameňa vo vašom dome* .

Duch potom evokuje hudobné zvuky, ktoré vyjadrovali bezstarostnosť a radosť obyvateľov Ríma. Po zničení ich tam už nebude počuť. V duchovnom zmysle naráža na Božích poslov, ktorých slová boli počúvané s rovnakým účinkom ako hudobné zvuky „hráčov na *flautu alebo trúbku*“; obraz daný v podobenstve v Mt 11:17. Spomína aj „*hluky*“, ktoré vydávali remeselníci preťaženi zákazkami, pretože zo starobylého mesta vychádzali len „*hluky*“ *profesionálnych činností, vrátane „ hluku mlynského kameňa*“, ktorý sa obracal na mletie obilného zrna alebo na ostrenie. rezné nástroje ako kosák a kosa, nože a meče; toto, už v starovekom chaldejskom Babylone, podľa Jer.25:10.

Verš 23: „*Svetlo lampy už medzi vami nebude svietiť a nebude medzi vami počuť hlas ženícha a manželky, pretože vaši kupci boli veľkí zeme, pretože všetky národy boli zvedený tvojimi kúzľami* ,

„*Svetlo lampy už nebude svietiť u vás doma.* » Duchovným jazykom Duch varuje Rím, že svetlo Biblie už nepríde, aby mu ponúklo šancu byť osvietený, aby poznal pravdu podľa Boha. Obrazy z Jer 25:10 sa opakujú, ale „*spevy ženícha a nevesty*“ sa tu stávajú „*hlasom ženícha a nevesty, ktorí už nebudú počuť v tvojom dome*“. Duchovne sú to hlasy volaní Krista a jeho vyvoleného zhromaždenia, aby sa stratené duše obrátili a spasili. Táto možnosť bude po jej zničení navždy preč. " *Ved' vaši obchodníci boli veľkí zeme ."* Vďaka zvädzaniu veľkých ľudí na zemi bol Rím schopný rozšíriť svoje katolícke náboženstvo na mnohé národy zeme. Používala ich ako predstaviteľov svojho náboženského podnikania. A výsledkom je, že „*všetky národy boli oklamané vašimi kúzľami*“. Boh tu opisuje katolícke omše ako „*očarovania*“, ktoré charakterizujú pohanské kulty zlých čarodejníkov a čarodejníc. Je pravda, že používaním opakujúcich sa formalistických formuliek, zbytočných opakovaní, katolícke náboženstvo ponecháva stvoriteľovi Bohu malý priestor na vyjadrenie. Ani sa o to nepokúša, pretože jej v Dan 11:39 pripisuje „*cudzieho boha*“ a nikdy ju neuznal ako *služku*; „*vikár Božieho Syna*“, pápežov titul, preto nie je jeho námestníkom. Nasledujúci verš uvedie dôvod.

Verš 24: „*a pretože sa v nej našla krv prorokov a svätých a všetkých zabitých na zemi.* »

„... *a pretože sa v ňom našla krv prorokov, svätých*“: Tvrdý, nepružný, necitlivý a krutý počas celej svojej histórie si Rím prerazil cestu krvou svojich obetí. To platilo pre pohanský Rím, ale aj pre pápežský Rím, ktorý nechal kráľov zabiť jeho odporcov, služobníkov osvietených Bohom, ktorí sa odvážili odsúdiť jeho diabolskú povahu. Niektorí boli chránení Bohom ako Valdo, Wyclif a Luther, iní nie a skončili svoj život ako mučeníci viery, na kôloch, kvádroch, pranieroch či popravách. Prorocká vyhládka, že jeho pôsobenie definitívne skončí, môže len radovať obyvateľov neba a skutočných svätých zeme. „... *a všetkých tých, ktorí boli zabití na zemi*“: Ktokoľvek vynesie tento súd, vie, o čom hovorí, pretože sleduje činy Ríma od jeho založenia v roku 747 pred Kristom. Svetová situácia posledných dní je posledným ovocím, ktoré prináša dobývajúci a ovládajúci Západ ostatných národov zeme. Monarchický vtedajší republikánsky Rím požíral národy zeme, ktoré si podrobil. Model tejto spoločnosti zostal modelom 2000 rokov pravého a falošného kresťanstva. Potom pohanský Rím, pápežský Rím zničil obraz Kristovho pokoja a vzal ľudstvu model, ktorý by priniesol ľuďom šťastie. Ospravedlnením zabitia skutočných baránkových

učenikov Ježiša Krista otvorilo cestu k náboženským stretom, ktoré vedú ľudstvo k desivej genocídnej tretej svetovej vojne. Nie nadarmo je norma podrezávania hrdla verejne prezentovaná ozbrojenými islamskými skupinami. Táto nenávisť voči islamu je neskorou odpoveďou na križiacke vojny, ktoré začal Urban II. z Clermont-Ferrandu 27. novembra 1095.

Zjavenie 19: Bitka Armagedon Ježiša Krista

Verš 1: „ *Potom som počul ako veľký hlas veľkého zástupu v nebi, ktorý hovoril: Aleluja! Spasenie, sláva a moc patrí nášmu Bohu.* ”

Pokračovaním v predchádzajúcej 18. kapitole sa vykúpení a spasení vyvolení ocitnú v nebi, nositelia „ *nového mena* “, ktoré označuje ich novú nebeskú prirodzenosť. Vládne radosť a veselosť a verní nebeskí anjeli vyvyšujú Boha spasiteľa. Tento „ *dav* „*početný* “ sa líši od „ *davu, ktorý nikto nemohol spočítať* “, citovaného v Zj.7:9. Predstavuje zhromaždenie svätých nebeských anjelov Božích, ktorí vyvyšujú jeho „ *slávu* “, pretože vo verši 4 pozemskí vyvolení symbolizovaní „ *24 staršími* “ odpovedia a potvrdia svoju príľnavosť k uvedeným poznámkam slovami: „ *Amen!* » Čo znamená: Naozaj!

Poradie pojmov „ *spása, sláva, moc* “ má svoju logiku. „ *Spása* “ bola daná pozemským vyvoleným a svätým anjelom, ktorí vzdali „ *slávu* “ Bohu Stvoriteľovi, ktorý, aby ich zachránil, povolal svoju božskú „ *moc* “ na zničenie spoločných nepriateľov.

Verš 2: „pretože jeho súdy sú pravdivé a spravodlivé; lebo odsúdil veľkú smilnicu, ktorá skazila zem svojim smilstvom, a pomstil krv jej sluhov tým, že si ju vyžiadal z vlastnej ruky. »

Zvolení predstavitelia, ktorí mali spoločný smäd po pravde a pravej spravodlivosti, sú teraz plne spokojní a naplnení. Vo svojom slepom šialenstve si ľudstvo odrezané od Boha myslelo, že môže priniesť šťastie posledným národom zmiernením štandardu svojej spravodlivosti; iba zlo využilo túto voľbu a ako gangréna napadlo celé ľudstvo. Dobrý a milosrdný Boh vo svojom rozsudku o „veľkom Babylone“ ukazuje, že ten, kto dáva smrť, musí zomrieť. Toto nie je akt zlomyseľnosti, ale konanie spravodlivosti. Keď už teda nevie, ako potrestať vinníkov, spravodlivosť sa stáva nespravodlivosťou.

Verš 3: „A povedali druhýkrát: Aleluja! ...a jeho dym stúpa na veky vekov. »

Obrázok je zavádzajúci, pretože „dym“ z požiaru, ktorý zničil Rím, po jeho zničení zmizne. „Eóny vekov“ označujú princíp večnosti, ktorý sa týka iba víťazov univerzálnych nebeských a pozemských skúšok. V tomto výraze slovo „dym“ naznačuje zničenie a výraz „stáročia storočí“ mu dáva večný účinok, teda definitívne zničenie; už nikdy nevstane. V skutočnosti, prinajhoršom, môže v myšliach živých stúpať „dym“ ako spomienka na slávnú božskú akciu, ktorú vykonal Boh proti Rímu, krvavému nepriateľovi.

Verš 4: „A dvadsaťštyri starcov a štyri bytosti padli a klaňali sa Bohu sediacemu na tróne a hovorili: Amen! Aleluja! »

V pravde! Chvála YaHWÉH! ...povedzte spolu vykúpení zeme a svetov, ktoré zostali čisté. Uctievanie Boha sa vyznačuje poklonou; legitímna forma vyhradená výhradne pre ňu.

Verš 5: „A od trónu zaznel hlas: Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci, ktorí sa ho bojíte, malí i veľkí! »

Tento hlas je hlasom „Michaela“, Ježiša Krista, dvoch nebeských a pozemských výrazov, pod ktorými sa Boh zjavuje svojim stvoreniam. Ježiš hovorí: „vy, ktorí ste sa ho báli“, tak pripomína „bázeň“ pred Bohom, ktorú požaduje poslanstvo prvého anjela zo Zj.14:7. „Bázeň pred Bohom“ len zhrňa inteligentný postoj stvorenia k svojmu Stvoriteľovi, ktorý má nad ním moc života a smrti. Ako učí Biblia v 1. Jánovi 4:17-18: „dokonalá láska vyháňa strach“: „Aký je on, takí sme aj my na tomto svete: v tom je v nás dokonalá láska, aby sme v deň mali dôveru. rozsudku. Strach nie je v láske, ale dokonalá láska vyháňa strach; lebo strach zahŕňa trest, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske.“ Čím viac teda vyvolený Boha miluje, tým viac ho poslúcha a tým menej sa ho musí báť. Vyvolených vyberá Boh spomedzi maličkých, ako sú apoštoli a pokorní učenici, ale aj z veľkých, ako je veľký kráľ Nabuchodonozor. Tento kráľ kráľov svojej doby je dokonalým príkladom toho, že bez ohľadu na to, aký veľký je medzi ľuďmi, kráľ je pred Všemohúcim Bohom stvoriteľom iba slabým stvorením.

Verš 6: „A počul som ako hlas veľkého zástupu, ako zvuk mnohých vôd a ako zvuk silného hromu, hovoríť: Aleluja! Lebo Pán, náš všemohúci Boh, vošiel do svojho kráľovstva. »

Tento verš spája už videné výrazy. „Mnohý zástup“ v porovnaní so „zvukom mnohých vôd“ predstavuje jeho Stvoriteľ v Zj. 1:15. „Hlasy“, ktoré sa

vyjadrujú, sú také „početné“, že ich možno porovnať len s dunením, „*hlukom hrom*.“ „*Aleluja!*“ *Lebo Pán, náš všemohúci Boh, vošiel do svojho kráľovstva.* » Toto posolstvo označilo činnosť „*siedmej trúby*“ v Zj. 11:17: „*Vďačíme ti, Pane Bože všemohúci, ktorý si a ktorý si bol, lebo si sa chopil svojej veľkej moci a zmocnil sa tvojho kráľovstva.*“

Verš 7: „*Radujme sa a radujme sa a vzdávajme mu slávu; lebo prišla Baránkova svadba a jeho nevesta sa pripravila,*

„*radovanie*“ a „*radosť*“ sú plne oprávnené, pretože čas „*boja*“ už uplynul. V nebeskej „*sláve*“, „*neveste*“, sa Zhromaždenie vykúpených vyvolených zeme pripojilo k svojmu „*Ženíchovi*“, Kristovi, živému Bohu „*Michaelovi*“, YaHWÉH. V prítomnosti všetkých svojich nebeských priateľov budú vykúpení a Ježiš Kristus sláviť „*svadobnú*“ hostinu, ktorá ich spája. „*Nevesta sa pripravila*“ obnovením všetkých božských právd, ktoré katolícka viera nechala zaniknúť vo svojej verzii kresťanskej viery. „*Príprava*“ bola dlhá, budovala sa počas 17 storočí náboženskej histórie, ale najmä od roku 1843, kedy sa začala Božia požiadavka na rôzne obnovy, ktoré sa stali nevyhnutnými, t. j. všetky pravdy, ktoré neobnovili prenasledovaní protestantskí reformátori. . Zavŕšenie tejto prípravy dosiahli poslední disidentskí adventisti siedmeho dňa, ktorí zostali v schválení Boha a svetla, ktoré mu Ježiš dal, až do konca a už do začiatku roku 2021, keď píšem túto verziu jeho svetiel.

Verš 8: „*A bolo mu dané obliecť sa do jemného plátna, svetlého a čistého. Lebo kment je spravodlivé skutky svätých.* »

„*Jemné plátno*“ označuje „*spravodlivé skutky*“, „*pravých*“ posledných „*svätých*“. Tieto „*skutky*“, ktoré Boh nazýva „*spravodlivé*“, sú ovocím Božích zjavení, ktoré sa postupne prinášajú od roku 1843 a 1994. Toto dielo je najnovším ovocím, ktoré odhaľuje božské inšpirácie dané od roku 2018 tým, ktorých miluje a žehná a „*pripravuje*“ na „*svadbu*“ spomenutú v tomto verši. Ak Boh žehná „*spravodlivé skutky*“ svojich pravých „*svätých*“, naopak, preklíňal a bojoval, kým ho nezničil, tábor falošných svätých, ktorých „*skutky*“ boli „*nespravodlivé*“.

Verš 9: „*A anjel mi povedal: Napíš: Blahoslavení, ktorí sú povolaní na Baránkovu svadobnú hostinu! A on mi povedal: Tieto slová sú pravé Božie slová.*

Toto blahoslavenstvo sa udeľuje svätým vykúpeným krvou Ježiša Krista, ktorých priekopníkov sa týkala krv Dana. 12:12 (*Blahoslavení tí, ktorí čakajú do 1335 dní*) priekopníkov, ktorých presne symbolizuje „*144 000*“ resp. 12 X 12 X 1000 z Apo.7. Vstup do neba na večnosť je skutočne dôvodom na veľké šťastie, ktoré urobí tých, ktorí majú túto príležitosť, božsky „*šťastnými*“. Šťastie nie je jediným faktorom úžitku z tejto výsady, ale ponuku spasenia nám ponúka Boh ako „*druhú šancu*“ po dedičstve a odsúdení prvotného hriechu. Prísľub spasenia a budúcich nebeských radostí je potvrdený ako príslub Božieho ústneho záväzku hodného našej viery, pretože svoje záväzky trvalo dodržiava. Skúšky posledných dní si budú vyžadovať istoty, v ktorých už pochybnosti nebudú mať miesto. Vyvolení sa budú musieť spoliehať na vieru postavenú na zjavených Božích zaslúbeniach, pretože to, čo je napísané, je už skôr povedané. Preto sa Biblia, Sväté písmo, nazýva: Slovo Božie.

Verš 10: „*A padol som k jeho nohám, aby som sa mu klaňal; ale on mi povedal: Dávaj pozor, aby si to nerobil! Som tvoj spoluslužobník a spoluslužobník*

tvojich bratov, ktorí majú svedectvo o Ježišovi. Uctievajte Boha. Lebo svedectvo Ježišovo je duchom prorocstva. »

Boh využíva Jánov omyl, aby nám odhalil svoje odsúdenie katolíckej viery, ktorá učí svojich členov tomuto typu adorácie stvorenia. Zameriava sa však aj na protestantskú vieru, ktorá sa tiež dopúšťa tejto chyby tým, že si ctí pohanský „deň slnka“ zdedený z Ríma. Anjel, ktorý k nemu hovorí, je nepochybne „Gabriel“, božský vodca misie blízky Bohu, ktorý sa už zjavil Danielovi a Márii, „náhradnej“ Ježišovej matke. Aj keď je „Gabriel“ vysoko postavený, prejavuje rovnakú pokoru ako Ježiš. Nárokuje si iba Jánov titul „*spoločník v službe*“ až do posledných zvolených nesúhlasných adventistov posledných čias. Od roku 1843 majú vyvolení so sebou „*Ježišovo svedectvo*“, ktoré podľa tohto verša označuje „*ducha prorocstva*“. Adventisti, k vlastnej strate, obmedzili tohto „*ducha prorocstva*“ na prácu, ktorú vykonala Ellen G. Whiteová, posla Pánova v rokoch 1843 až 1915. Sami tak stanovili hranicu svetlu, ktoré dal Ježiš. „*Duch prorocstva*“ je však trvalý dar, ktorý vyplýva z autentického vzťahu medzi Ježišom a jeho učeníkmi a ktorý je založený predovšetkým na jeho rozhodnutí zveriť poslanie sluhovi, ktorého si vyberá so všetkou autoritou svojho božstva. Toto dielo svedčí o tom: „*Duch prorocstva*“ je stále veľmi aktívny a môže pokračovať až do konca sveta.

Verš 11: „*Potom som videl otvorené nebo a hľa, objavil sa biely kôň. Ten, kto na ňom jazdil, sa volá Verný a Pravdivý a on súdi a bojuje v spravodlivosti. »*

V tejto scéne nás Duch privádza späť na zem pred konečným víťazstvom a zničením „*Veľkého Babylonu*“. Duch ilustruje okamih, keď sa slávny Kristus po svojom návrate postaví pozemským vzbúrencom. V oslávenom Ježišovi Kristovi sa Boh vynára zo svojej neviditeľnosti: „*nebo je otvorené*“. Objavuje sa na obraze „*prvej pečate*“ zo Zj. 6:2, ako jazdec, Vodca, ktorý sa vydáva „*ako víťaz a dobyť*“, nasadený na „*bielom koni*“ obraz svojho tábora poznačeného čistotou a svätosťou. Meno „*verný a pravdivý*“, ktoré si dáva v tejto scéne, umiestňuje dej do predĺženia posledného času prorokovaného menom „*Laodicea*“ v Zj. 3:14. Toto meno znamená „*súdení ľudia*“, čo je tu potvrdené presnosťou: „*On súdi*“. Tým, že Duch upresňuje, že „*bojuje so spravodlivosťou*“, evokuje moment „*armagedonskej bitky*“ zo Zj. 16:16, v ktorej bojuje proti táboru nespravodlivosti vedenému diablom a zjednotenému poctou vzdávanou „*deň slnka*“ zdedený od Konštantína I. ^a rímskokatolíckych pápežov.

Verš 12: „*Jeho oči boli ako plameň ohňa; na hlave mala niekoľko diadémov; mal napísané meno, ktoré nikto okrem neho nepozná; »*

Keď poznáme kontext scény, môžeme pochopiť, že „*jeho oči*“ v porovnaní s „*plameňom ohňa*“ hľadia na cieľ jeho hnevu, zjednotení rebeli „*pripravení na boj*“ od Zj. 9:7-9, t.j. 1843. Význam „*niekoľkých diadémov*“ na „*jeho hlave*“ bude daný vo verši 16 tejto kapitoly: je „*Kráľ kráľov a Pán pánov*“. Jeho „*písané meno, ktoré nikto okrem neho nepozná*“ označuje jeho večnú božskú prirodzenosť.

Verš 13: „*A bol oblečený v rúchu zafarbenom krvou. Jeho meno je Slovo Božie. »*

Tento „*krvavý odev*“ označuje dve veci. Prvým je jeho spravodlivosť, ktorú dosiahol preliatím vlastnej „*krvi*“ na vykúpenie svojich vyvolených. Ale

táto obeta, ktorú dobrovoľne urobil, aby zachránil svojich vyvolených, si vyžaduje smrť ich agresorov a prenasledovateľov. Jeho „odev“ bude opäť pokrytý „krvou“, ale tentoraz to bude odev jeho nepriateľov „pošliapaných v lise hrozna Božieho hnevu“ podľa Izaiáša 63 a Zj. 14:17 až 20. Tento názov „Slovo Božie“ odhaľuje životnú dôležitosť Ježišovej pozemskej služby a jeho zjavení, ktoré sa postupne odovzdávali na zemi a z neba po jeho vzkriesení. Náš Spasiteľ bol sám Boh skrytý v pozemskom vzhľade. Jeho trvalé učenie, ktoré dostáva jeho zvolení predstavitelia, bude znamenať rozdiel medzi zachráneným táborm a strateným táborm.

Verš 14: „Nebeské vojská išli za ním na bielych koňoch, odetí do jemného plátna, bieleho, čistého.“

Obraz je nádherný, „biela“ čistoty charakterizuje svätosť Božieho tábora a množstvo jeho anjelov, ktorí zostali verní. „Kumná bielizeň“ odhaľuje ich „spravodlivé“ a čisté skutky.

Verš 15: „Z jeho úst vyšiel ostrý meč, aby zasiahol národy; bude ich pást železným prútom; a pošliape lis zúrivého hnevu všemohúceho Boha.“

„Slovo Božie“ označovalo Bibliu, jej sväté „slovo“, ktoré spájalo jej učenie, ktoré viedlo vyvolených v jej božskej pravde. V deň jeho návratu prichádza „Slovo Božie“ ako „ostrý meč“, aby zabil jeho vzbúrených, protestujúcich a škriepiacich sa nepriateľov, pripravených preliať krv svojich posledných vyvolených. Zničenie jeho nepriateľov osvetľuje výraz „bude nad nimi vládnuť železným prútom“, ktorý tiež označuje dielo súdu vykonané vyvolenými, ktorí zvíťazia podľa Zj.2:27. Plán božskej pomsty nazývaný „vinobranie“ v Zj. 14:17 až 20 je tu opäť potvrdený. Táto téma je rozvinutá v Iz. 63, kde Duch špecifikuje, že Boh koná sám bez akéhokoľvek človeka. Dôvodom je, že volení predstavitelia, ktorí sú už vzatí do neba, nie sú svedkami drámy, ktorá zasiahne rebelov.

Verš 16: „Na svojom odeve a na bedrách mal napísané meno: Kráľ kráľov a Pán pánov.“

„Odev“ označuje diela živej bytosti a „jeho stehno“ naznačuje jeho silu a moc, pretože dôležitým detailom je, že sa javí ako jazdec, a keď stojí na koni, svaly „stehna“, väčšina ľudí je vystavená skúške a umožňuje alebo neumožňuje konať. Jeho imidž jazdca bol v minulosti významný, pretože to bol vzhľad, ktorý mali bojovníci. Dnes nám zostala symbolika tohto obrazu, ktorá nám hovorí, že jazdec je učiteľ, ktorý dominuje skupine ľudských bytostí symbolizovaných nasadeným „koňom“. Ten, ktorý Ježiš vystupuje, sa týka jeho vyvolených, ktorí sú v súčasnosti roztrúsení po celej zemi. Jeho meno „Kráľ kráľov a Pán pánov“ predstavuje predmet skutočnej útechy pre jeho milovaných vyvolených podliehajúcich nespravodlivému diktátu kráľov a pánov zeme. Táto téma si zaslúži vysvetlenie. Model pozemského kralovania nebol navrhnutý podľa zásad schválených Bohom. Vskutku, Boh dovolil Izraelu, **podľa jeho žiadosti**, aby mu na zemi vládol kráľ, citujem, „ako ostatné pohanské národy“, ktoré v tom čase existovali. Boh len odpovedal na žiadosť ich bezbožných srdc. Pretože na zemi je najlepší z kráľov len „ohavná“ bytosť, ktorá „žne, kde nezasial“ a ten, kto pozná Boha, nečaká, až ho jeho ľud zvrhne, kým sa sám napraví. Model prezentovaný Ježišom odsudzuje model, ktorý na zemi odovzdávali z generácie na generáciu

hlúpi, nevedomí a zlí ľudia. V Božom nebeskom svete je vodca služobníkom svojho ľudu a od neho čerpá všetku svoju slávu. Kľúč k dokonalému šťastiu je tu, pretože žiadna živá bytosť netrpí kvôli svojim blíznym. Pri svojom slávnom návrate Ježiš prichádza zničiť zlých kráľov a pánov a ich bezbožnosť, ktorú mu pripisujú tvrdením, že ich vláda je božským právom. Ježiš ich naučí, že to tak nie je; im, ale aj ľudským masám, ktoré ospravedlňujú svoju nespravodlivosť. Toto je vysvetlenie „podobnosti o talentoch“, ktoré sa potom naplňa a uplatňuje.

Po konfrontácii

Verš 17: „ *A videl som anjela stáť na slnku. A zvolal mocným hlasom a povedal všetkým vtákom, ktoré lietali stredom neba: Podte, zhromaždite sa na veľkú Božiu večeru .*

Ježiš Kristus „ *Michael* “ prichádza v podobe slnečného symbolu božského svetla, aby bojoval proti falošným kresťanom uctievajúcim boha slnka, ktorý ospravedlňuje zmenu dňa odpočinku vykonanú cisárom Konštantínom ¹ . V konfrontácii s Kristom Bohom zistia, že živý Boh je impozantnejší ako ich boh slnka. Ježiš Kristus silným hlasom zvoláva zhromaždenie dravých vtákov.

Poznámka : Tu musím ešte raz upresniť, že rebeli nechcú vedome a dobrovoľne uctievať slnečné božstvo, ale podceňujú skutočnosť, že pre Boha si prvý deň, ktorý si uctia pre svoj týždenný odpočinok, zachováva nečistotu jeho pohana. použitie minulého času. Podobne aj ich voľba odhaľuje veľké pohrdanie časovým poriadkom, ktorý ustanovil od začiatku svojho stvorenia zeme. Boh počíta dni poznamenané rotáciou zeme na jej osi. Počas svojich intervencií pre svoj ľud Izrael pripomenul poradie týždňa tým, že ho pomenoval, siedmy deň nazývaný „sabat“. Mnohí veria, že ich Boh môže ospravedlniť pre ich úprimnosť. Ani úprimnosť, ani presvedčenie nemajú hodnotu pre tých, ktorí spochybňujú pravdu jasne vyjadrenú Bohom. Jeho pravdivosť je jediným štandardom, ktorý umožňuje zmierenie prostredníctvom viery v dobrovoľnú obeť Ježiša Krista. Osobné názory Boh stvoriteľ nepočuje ani neuznáva, Biblia potvrdzuje tento princíp týmto veršom z Izaiáša 8:20: „ *K zákonu a svedectvu! Ak nebudeme hovoriť takto, nebude pre ľudí svitať .*”

Boh pripravuje dve „ *sviatky* “: „ *Svadobnú hostinu Baránkovu* “, ktorej hosťami sú jednotlivo vyvolení, keďže spoločne predstavujú „ *Nevestu* “. Druhá „ *hostina* “ je strašidelného typu a jej príjemcami sú len dravé vtáky , supy, kondory, šarkany a iné druhy tohto žánru.

Verš 18: „ *Jest' mäso kráľov, mäso vojenských veliteľov, mäso mocných mužov, mäso koní a tých, ktorí na nich jazdia, mäso všetkých, slobodných i spútaných, malých i veľkých. »*

Po zničení celého ľudstva už nezostane nikto, kto by telá vložil pod zem a podľa Jer.16:4 sa „ *roznesú ako hnoj na zemi* “. Nájdime celý verš, ktorý nás učí o osude, ktorý si Boh vyhradzuje pre tých, ktorých preklína: „ *Zomrú pohltení chorobou; nebudú im poskytnuté slzy ani pohreb; budú ako hnoj na zemi; zahynú mečom a hladom; a ich mŕtvolky budú potravou pre nebeské vtáčstvo a zemskú zver .*” Podľa výčtu predstaveného Duchom v tomto verši 18 nikto neunikne smrti. Spomínam si, že „ *kone* “ symbolizujú ľudí vedený ich občianskymi a náboženskými vodcami podľa Jakuba 3:3: „ *Ak vložíme koňom do tlamy udidlo, aby nás poslúchali, riadime tým aj celé ich telo. »*

Verš 19: „ *A videl som šelmu a kráľov zeme a ich vojská zhromaždené, aby bojovali proti tomu, ktorý sedel na koni, a proti jeho vojsku.* »

Videli sme, že „ *bitka o Armagedon* “ bola duchovná a že na zemi jej aspekt pozostával z rozhodnutia o smrti všetkých posledných skutočných otrokov Ježiša Krista. Toto rozhodnutie bolo urobené pred návratom Ježiša Krista a rebeli si boli istí svojou voľbou. Ale v čase, keď to začalo platiť, sa obloha otvorila a odhalila božského pomstu Krista a jeho anjelské vojská. Preto už nie je možný žiadny boj. Nikto nemôže bojovať proti Bohu, keď sa zjaví, a výsledkom je to, čo nám zjavil Zj. 6:15-17: „ *Králi zeme, veľkí, vojenský velitelia, bohatí, mocní, všetci otroci a slobodní muži sa skrývali v jaskyniach a v skalách hôr. A povedali vrchom a skalám: Padnite na nás a skryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránkovým. lebo prišiel veľký deň jeho hnevu, a kto obstojí?* » Na poslednú otázku je odpoveď: volení úradníci, ktorých povstalci zabili; vyvolení posvätení svojou vernosťou svätému sabatu, ktorý prorokoval víťazstvo Ježiša nad všetkými jeho nepriateľmi a nad tými jeho vykúpených.

Verš 20: „ *A bola zajatá šelma a s ňou aj falošný prorok, ktorý pred ňou robil znamenia, ktorými zvädzal tých, čo vzali znamenie šelmy a klaňali sa jej obrazu. Oboch zaživa hodili do jazera horiaceho ohňom a sírou.* »

Pozor ! Duch nám zjavuje konečný osud posledného súdu tak, ako ho Boh pripravuje pre „ *šelmu a falošného proroka* “, t. j. katolícku vieru a protestantskú vieru, do ktorej sa od roku 1994 pripojili falošní adventisti. Lebo „ *jazero horiace ohňom a síra* “ pokrýje zem až na konci siedmeho tisícročia, aby definitívne zničila a vyhladila hriešnikov po poslednom súde. Tento verš nám odhaľuje úžasný zmysel pre dokonalú spravodlivosť nášho Boha stvoriteľa. Stanovuje rozdiel medzi skutočnými páchatelmi a obeťami, ktoré sú podvedené, ale vinné, pretože sú zodpovedné za svoju voľbu. Náboženský vládcovia sú „ *zaživa hodení do ohnivého jazera* “, pretože podľa Zj. 14:9 podnecovali mužov a ženy zeme, aby ctili „ *znamenie šelmy* “, ktorej trest bol ohlásený.

Verš 21: „ *A ostatní boli zabití mečom, ktorý vyšiel z úst toho, ktorý sedel na koni; a všetky vtáky sa nasýtili svojím mäsom* “

Tieto „ *iné* “ sa týkajú nekresťanských alebo neveriacich ľudí, ktorí nasledovali medzinárodné hnutie a poslúchli všeobecný rozkaz bez osobnej účasti na akciách vykonaných kresťanskými náboženskými rebelmi. Keďže nie sú pokrytí spravodlivosťou krvi preliatej Ježišom Kristom, neprežijú Kristov návrat, no napriek tomu sú zabití jeho slovom symbolizovaným „ *mečom, ktorý vyšiel z jeho úst* “. Tieto padlé bytosti, ktoré sú očitými svedkami zjavenia sa pravého Boha, dospejú k poslednému súde, ale nebudú trpieť dlhotrvajúcou smrťou „ *jazera ohňa* “ vyhradeného pre veľkých náboženských vinníkov aktívnych v povstaní. Po konfrontácii so slávou veľkého Boha stvoriteľa, Veľkého Sudcu, budú náhle zničení.

Zjavenie 20: **tisíc rokov siedmeho tisícročia** **a posledný súd**

Diablov trest

Verš 1: „ *Potom som videl anjela zostupovať z neba, ktorý mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz.* »

„ *Anjel* “ alebo Boží posol „ *zostupuje z neba* “ na zem, ktorá zbavená všetkých foriem pozemského, ľudského a zvieracieho života tu zaberá svoje meno „ *priepasť* “, ktoré ju označuje v Gn 1:2. „ *Kľúč* “ otvára alebo zatvára prístup do tejto pustej krajiny. A „ *veľká reťaz* “ držaná v „ *svojej ruke* “ nám umožňuje pochopiť, že živá bytosť bude pripútaná reťazou na pustej zemi, ktorá sa stane jej väzením.

Verš 2: „ *Uchopil draka, prastarého hada, ktorý je diabol a Satan, a spútal ho na tisíc rokov.* »

Výrazy, ktoré označujú „ *Satana* “, vzbúreného anjela, v Zj. 12:9 sú tu opäť citované. Pripomínajú nám jeho veľmi vysokú zodpovednosť za utrpenie spôsobené jeho rebelantským charakterom; fyzické a morálne utrpenie a bolesť, ktorú na ľudské bytosti uvalili vládovia, ktorí podliehali jeho inšpiráciám a vplyvom, pretože boli rovnako zlí ako on. Ako „ *drak* “ viedol pohanský cisársky Rím a ako „ *had* “, pápežský kresťanský Rím, ktorý sa však v čase reformácie neskrýval, sa opäť správal ako „ *drak* “, ktorému slúžili ozbrojené katolícke a protestantské ligy a „ *dragonády* “. „ *Ludovíta XIV.* Z tábora démonických anjelov prežil iba „ *Satan* “, zatiaľ čo čaká na svoju zmiernu smrť pri poslednom súde, zostane nažive ďalších „ *tisíc rokov* “ izolovaný, bez akéhokoľvek kontaktu s akýmkoľvek tvorom na zemi, ktorá stať sa beztvárým a púštnym väzením.prázdny, obývaným len rozkladajúcimi sa mŕtvolami a kosťami ľudí a zvierat.

Anjel priepasti na pustej zemi: Ničiteľ zo Zj.9:11 .

Verš 3: „ *A hodil ho do hlbín, zavrel a zapečatil vchod nad ním, aby už viac nezvádzal národy, kým sa nenaplní tisíc rokov. Potom sa musí na chvíľu odviazať.* »

Uvedený obraz je presný, Satan je umiestnený na pustej zemi pod krytom, ktorý mu bráni v prístupe do neba; takže sa ocitne vystavený obmedzeniam ľudskej normy, ktorej stratu spôsobil alebo podporil. Ostatné živé bytosti, nebeskí anjeli a ľudia, ktorí sa stali anjelmi, sú nad ním, v nebi, do ktorého už nemá prístup od víťazstva Ježiša Krista nad hriechom a smrťou. Ale jeho situácia sa zhoršila, pretože už nemá žiadnu spoločnosť, žiadneho anjela, žiadneho muža. V nebi sú „ *národy* “, ktoré tento verš cituje bez zmienky „ *zeme* “. Je to preto, že všetci vykúpení z týchto národov sú v nebi v Božom kráľovstve. Úloha „ *reťazca* “ je teda odhalená; núti ho zostať sám a izolovaný na zemi. V božskom programe zostane diabol väzňom na „ *tisíc rokov* “, na konci ktorých bude prepustený a bude mať prístup a kontakt s bezbožnými mŕtvymi vzkriesenými v druhom vzkriesení, na „ *druhú smrť* “ posledného. súd, na zemi, ktorá bude potom, na chvíľu, opäť osídlená. Znovu si podrobí odsúdené vzbúrené národy v márných pokusoch bojovať proti vykúpeným svätým anjelom a Ježišovi Kristovi, veľkému Sudcovi.

Vykúpení súdia zlých

Verš 4: „ *A videl som tróny; a tým, ktorí tam sedeli, bola daná moc súdiť. A videl som duše tých, ktorí boli s'atí pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a tých, ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenie na svoje čelo a na svoje ruky. Ožili a vládli s Kristom tisíc rokov .*”

„ *Tí, ktorí sedia na trónoch* “ majú kráľovskú „ *moc* “ *súdiť* . Toto je dôležitý kľúč k pochopeniu významu, ktorý Boh dáva slovu „ *kráľ* “ . Teraz, vo svojom kráľovstve, v Ježišovi Kristovi „ *Michaelovi* “ , Boh zdieľa svoj súd so všetkými svojimi ľudskými stvoreniami vykúpenými zo zeme. Súd pozemských a nebeských zlých bude spoločný a zdieľaný s Bohom. Toto je jediný aspekt kráľovania vykúpených vyvolených. Nadvláda nie je vyhradená pre kategóriu vyvolených, ale pre všetkých a Duch nám pripomína, že v čase, ktorý uplynul na zemi, došlo k prvým hrozným vražedným prenasledovaniám, ktoré vyvoláva citátom: „ *duše tých, ktorí boli s'atí, pretože o Ježišovom svedectve a pre slovo Božie* “ ; Paul bol jedným z nich. Duch tak evokuje kresťanské obete rímskeho pohanstva a netolerantnej rímskej pápežskej viery pôsobiacej medzi 30. a 1843. Potom sa zameriava na posledných vyvolených, ktorým hrozí smrť „ *šelmou, ktorá vstáva zo zeme*“ *Apo .13:11. -15*, v poslednej hodine pozemského času; v roku 2029 až do prvého jarného dňa pred Veľkou nocou v roku 2030.

V súlade s vyhlásením „ *siedmej trúby* “ v Zj. 11:18 „ *nastal čas súdiť mŕtvych* “ a toto je užitočnosť času „ *tisíc rokov* “ citovaného v tomto verši 4. byť zamestnaním vykúpených, ktorí vstúpili do nebeskej večnosti Božej. Budú musieť „ *súdiť* “ zlých ľudí a padlých nebeských anjelov. Pavol v 1Kor 6:3 hovorí: „ *Neviete, že budeme súdiť anjelov? A o čo viac by sme nemali súdiť veci tohto života?* »

Druhé vzkriesenie pre padlých rebelov

Verš 5: „ *Ostatní mŕtvi neožili, kým sa neukončilo tisíc rokov. Toto je prvé vzkriesenie.* »

Pozor na pascu! Fráza „ *Ostatní mŕtvi neožili, kým sa neukončilo tisíc rokov* “ tvorí zátvorku a výraz, ktorý za ňou nasleduje „ *Je to prvé vzkriesenie* “ , sa týka prvých mŕtvych v Kristovi vzkriesených. na začiatku „ *tisíc rokov* “ . Zátvorka evokuje bez toho, aby ju menovala, oznámenie o druhom „ *vzkriesení* “ vyhradené pre bezbožných mŕtvych, ktorí budú vzkriesení na konci „ *tisíc rokov* “ pre posledný súd a smrteľný trest „ *jazera ohňa a síry* “ ; ktorá vykonáva „ *druhá smrť* “ .

Verš 6: „ *Blahoslavení a svätí sú tí, ktorí majú účasť na prvom vzkriesení! Druhá smrť nemá nad nimi žiadnu moc; ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.* »

Tento verš veľmi jednoducho zhrňa zjavený Boží spravodlivý súd. Blahoslavenstvo je adresované skutočným vyvoleným, ktorí majú na začiatku „ *tisíc rokov* “ účasť na „ *vzkriesení z mŕtvych v Kristovi* “ . Neprídu na súd, ale sami budú sudcami na súde organizovanom Bohom v nebi na „ *tisíc rokov* “ . Ohlásené „ *vládnutie* “ „ *tisíc rokov* “ je iba „ *vládou* “ sudcovskej činnosti a je obmedzené na týchto „ *tisíc rokov* “ . Po vstupe do večnosti sa vyvolení nemusia báť ani trpieť „ *druhej smrti* “ , pretože práve naopak, sú to práve oni, kto spôsobí, že ju budú

trpieť bezbožní mŕtvi, ktorí sú súdení. A vieme, že toto sú najväčší a najzlejší, krutí a vražední náboženský vinníci. Zvolení sudcovia budú musieť určiť dĺžku utrpenia, ktoré musí každá zo súdených bytostí jednotlivo zažiť v procese svojho zničenia „druhej smrti“, ktorá nemá nič spoločné so súčasťou prvou pozemskou smrťou. . Lebo je to Boh stvoriteľ, ktorý dáva ohňu formu jeho deštruktívneho pôsobenia. Oheň nemá žiadny účinok proti nebeským telesám a pozemským telesám chráneným Bohom, ako dokazuje skúsenosť Danielových troch spoločníkov v Danielovi 3. Pre posledný súd bude telo vzkriesenia reagovať odlišne od súčasného pozemského tela. V Markovi 9:48 nám Ježiš odhaľuje svoju osobitosť, keď hovorí: „ kde ich červ nezomiera a kde oheň nehasne “. Rovnako ako prstence tela dážd'ovky zostávajú individuálne animované, telo zatratených bude mať život až do svojho posledného atómu. Rýchlosť ich konzumácie bude teda závisieť od dĺžky času utrpenia, o ktorom rozhodnú svätí sudcovia a Ježiš Kristus.

Záverečná konfrontácia

Verš 7: „ *Keď sa skončí tisíc rokov, Satan bude prepustený zo svojho väzenia.* »

Na konci „tisíc rokov“ si na krátky čas opäť nájde spoločnosť. Toto je moment druhého „vzkriesenia“ vyhradený pre pozemských rebelov.

Verš 8: „ *A vyjde, aby zvedol národy, ktoré sú v štyroch kútoch zeme, Góga a Magóga, aby ich zhromaždil do boja; ich počet je ako morský piesok.* ”

Táto spoločnosť je spoločnosťou „národov“ vzkriesených po celej zemi, ako to naznačuje vzorec „štyroch rohov“. zeme“ alebo štyri svetové strany, ktoré dávajú akcii univerzálny charakter. Takémuto zhromaždeniu sa nedá nič porovnať, ibaže na úrovni vojnovnej stratégie je to podobnosť s konfliktom 3. svetovej vojny o „šiestej trube“ zo Zj. 9:13. Je to toto prirovnanie, ktoré vedie Boha k tomu, aby dal tým, ktorí sa zhromaždili na poslednom súde, mená „Góg a Magog“ pôvodne citované v Ezechovi 38:2 a predtým v 1M 10:2, kde „Magog“ je druhý syn Jafetov ; ale malý detail odhaľuje iba porovnávací aspekt tejto evokácie, pretože v Ezechielovi je Magog krajinou Gog a označuje Rusko, ktoré uvedie do akcie počas tretej svetovej vojny najväčší počet vojakov všetkých čias. vojnová história; čo ospravedľňuje jeho obrovský rozmach a rýchle dobývanie krajín západoeurópskeho kontinentu.

Duch ich prirovnáva k „morskému piesku“, čím zdôrazňuje dôležitosť počtu obetí posledného súdu. Je to tiež narážka na ich podriadenie sa diablu a jeho ľudským agentom zjaveným v Zj. 12:18 alebo 13:1 (v závislosti od biblickej verzie): keď hovoríme o „drakovi“, čítame: „ *A on stál na piesku mora.* ”

Nenapraviteľný rebel Satan začína opäť dúfať, že sa mu podarí poraziť Božiu armádu, a zvádza ostatných odsúdených tým, že ich presviedča, aby sa zapojili do boja proti Bohu a jeho vyvoleným.

Verš 9: „ *A vystúpili na zem a obkľúčili tábor svätých a milované mesto. Ale z neba zostúpil oheň a pohltil ich.* » Ale dobytie pôdy už nič neznamená, keď sa protivníka nemôžeme zmocniť, pretože sa stal nedotknuteľným; ako Danielovi spoločníci, ani oheň, ani nič iné im nemôže ublížiť. A naopak, „ *oheň z neba* “ ich zasiahne aj v „ *tábore svätých* “, na ktorý nemá žiadny vplyv. Ale tento oheň „

požiera“ nepriateľov Boha a jeho vyvolených. V Zachariášovi 14 Duch prorokuje dve vojny oddelené „tisíc rokmi“. To, čo predchádza a je uskutočnené „šiestou trúbou“, je prezentované vo veršoch 1 až 3, zvyšok sa týka druhej vojny vedenej v hodine posledného súdu a po nej univerzálneho poriadku nastoleného na novej zemi. Vo verši 4 proroctvo evokuje zostup Krista a jeho vyvolených na zem týmito slovami: „*Jeho nohy budú stáť v ten deň na olivovom vrchu, ktorý je oproti Jeruzalemu, na strane východu; hora olív sa rozdelí v strede, na východe a na západe a vytvorí sa veľmi veľké údolie: polovica hory bude ustupovať na sever a polovica na juh.*» Tábor svätých posledného súdu je teda identifikovaný a lokalizovaný. Všimnime si, že až na konci nebeských „tisíc rokov“ Ježišove „nohy“ „*položia*“ na zem, „*na vrch olív, ktorý je oproti Jeruzalemu, na východnej strane*“. Tento verš bol nesprávne interpretovaný a viedol k mylnému presvedčeniu o pozemskej vláde Ježiša Krista počas „tisícročia“.

Verš 10: „*A diabol, ktorý ich zvedol, bol uvrhnutý do ohnivého a sírového jazera, kde je šelma a falošný prorok. A budú mučení dňom i nocou na veky vekov.*»

Nastal čas vykonať rozsudok náboženských rebelov zjavený v Zj. 19:20. V súlade s oznámením tohto verša sú „*diabol, šelma a falošný prorok*“ spolu, „*zaživa hodeni do jazera ohňa a síry*“, čo je výsledkom pôsobenia „*ohňa z neba*“, ku ktorému sa pridala k tomu je roztavená podzemná magma uvoľnená puklinami v zemskej kôre po celom povrchu planéty. Zem potom nadobudne podobu „slnka“, ktorého „*oheň*“ požiera telo rebelov, ktorí sú sami uctievači (nevedomí, ale vinní) slnka stvoreného Bohom. Práve v tomto konaní pozemskí a nebeskí vinníci znášajú „*muky*“ „*druhej smrti*“, prorokované od Zj.9:5-6. Nespravodlivá podpora poskytnutá falošnému dňu odpočinku spôsobila tento hrozný koniec. Pretože našťastie pre odsúdených, nech je akokoľvek dlhá, „*druhá smrť*“ má tiež koniec. A výraz „*na veky vekov*“ sa nevzťahuje na samotné „*muky*“, ale na ničivé následky „*ohňa*“, ktorý ich spôsobuje, pretože toto sú následky, ktoré budú definitívne a večné.

Zásady posledného súdu

Verš 11: „*Potom som videl veľký biely trón a toho, ktorý na ňom sedel. Zem a nebo utiekli pred jeho tvárou a nenašlo sa pre nich miesto.*”

„*Biela*“ dokonalejšie čistoty, jej „*veľký trón*“ je obrazom dokonale čistého a svätého charakteru Boha Stvoriteľa všetkých životov a vecí. Jeho dokonalosť nemôže tolerovať prítomnosť „*zeme*“ v jej zdevastovanom a zničenom aspekte, ktorý jej dal posledný súd. Navyše, darebáci všetkého pôvodu boli zničení, čas symbolov sa skončil a nebeský vesmír a jeho miliardy hviezd už nemajú dôvod existovať; „*Obloha*“ našej pozemskej dimenzie a všetko, čo obsahuje, sú preto odstránené, zmiznuté do ničoty. Je čas na večný život vo večnom dni.

Verš 12: „*A videl som mŕtvych, veľkých i malých, stáť pred trónom. Knihy boli otvorené. A bola otvorená ďalšia kniha, ktorá je knihou života. A mŕtvi boli súdení podľa svojich skutkov, podľa toho, čo bolo napísané v týchto knihách.*»

Títo „*mŕtvi*“, uznaní vinnými, boli vzkriesení pre konečný rozsudok. Boh nerobí pre nikoho výnimku, jeho spravodlivý úsudok ovplyvňuje „*veľkých*“ aj „

malých“, bohatých aj chudobných a ukladá im rovnaký osud, smrť, po prvý raz v ich živote, rovnostárske.

Tieto verše, ktoré nasledujú, poskytujú podrobnosti o pôsobení posledného súdu. Už prorokované v Dan 7:10 sú „*knihy*“ svedectiev anjelov „*otvorené*“ a títo neviditeľní svedkovia zaznamenali chyby a zločiny spáchané odsúdenými a po rozsúdení každého prípadu vyvolenými a Ježišom Kristom, konečný neodvolateľný konečný verdikt bol prijatý jednomyselne. V čase právoplatného rozsudku bude vynesovaný rozsudok vykonaný.

Verš 13: „*More vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom, smrť a peklo vydali mŕtvych, ktorí boli v nich; a každý bol súdený podľa svojich skutkov.*»

Princíp definovaný v tomto verši platí pre obe vzkriesenia. „*Mŕtvi*“ zmiznú v „*more*“ alebo na „*pevnine*“; Práve tieto dve možnosti sú označené v tomto verši. Všimnime si formu „*mal*“, ktorou je evokovaná entita „*zem*“. Lebo toto meno je naozaj oprávnené, pretože Boh hriješnému človeku povedal: „*Prach si a na prach sa obrátiš*“ v 1M 3:19. To „*mal*“ je teda „*prach*“ „*zeme*“. Smrť niekedy pohltila ľudské bytosti ohňom, ktoré sa preto podľa bežného pohrebného obradu „*nevrátili do prachu*“. To je dôvod, prečo, nevynímajúc tento prípad, Duch špecifikuje, že samotná „*smrť*“ vráti tých, ktorých zasiahla v akejkoľvek podobe; pochopením rozkladu spôsobeného jadrovým požiarom, ktorý nezanecháva žiadnu stopu po úplne rozpadnutom ľudskom tele.

Verš 14: „*A smrť a peklo boli zvrhnuté do ohnivého jazera. Toto je druhá smrť, ohnivé jazer.*»

„*Smrť*“ bola zásada absolútne protikladná k zásade života a jej cieľom bolo odstrániť stvorenia, ktorých životnú skúsenosť súdil a odsúdil Boh. Jediným zmyslom života je predstaviť Bohu nového kandidáta na jeho výber večných priateľov. Keď sa tento výber uskutočnil a bezbožní boli zničení, „*smrť*“ a „*zem*“ „*mala mŕtvych*“ už nemajú dôvod existovať. Deštruktívne princípy týchto dvoch vecí sú samotné zničené Bohom. Po „*ohnivom jazere*“ je vytvorený priestor pre život a božské svetlo, ktoré osvetľuje jeho stvorenia.

Verš 15: „*Koho nenašli zapísaného v knihe života, toho hodili do ohnivého jazera.*»

Tento verš to potvrdzuje, že Boh skutočne postavil pred človeka iba dve cesty, dve voľby, dva osudy, dva osudy (Dt 30:19). Mená vyvolených poznal Boh od stvorenia sveta alebo ešte ďalej od programovania jeho projektu zameraného na poskytovanie slobodných a nezávislých tvorov pre spoločnosť. Táto voľba ho bude stáť strašné utrpenie v tele z mäsa, ale jeho túžba po láske bola väčšia ako jeho strach, spustil svoj projekt a vopred poznal podrobné naplnenie nášho príbehu o nebeskom živote a pozemskom živote. Vedel, že jeho prvé stvorenie sa jedného dňa stane jeho smrteľným nepriateľom. Ale dal mu, napriek tomuto poznaniu, všetky šance na opustenie svojho projektu. Vedel, že je to nemožné, ale nechal to tak. Poznal teda mená vyvolených, ich činy, svedectvo celého ich života a každého k nemu viedol a viedol vo svojej dobe a epoche. Len jedna vec je pre Boha nemožná: prekvapenie.

Poznal aj mená množstva ľahostajných, vzpurných, modlárskeho ľudských tvorov, ktoré proces ľudskej reprodukcie vytvoril. Rozdiel v Božom súde zjavený v Zj. 19:19-20 platí pre všetky jeho stvorenia. Niektorí z nich, ktorí sú menej

vinní, budú zabití „ *slovom Božím* “ bez toho, aby zažili „ *muky ohňa druhej smrti* “, ktoré sú určené výlučne pre kresťanských a židovských náboženských vinníkov. Ale druhé „ *vzkriesenie* “ sa týka všetkých jeho ľudských stvorení narodených na zemi a anjelov stvorených v nebi, lebo Boh vyhlásil v Rim.14:11: „*Lebo je napísané: Akože žijem, hovorí Pán, každé koleno sa predomnou skláňa. a každý jazyk bude vzdávať slávu Bohu.*“

Zjavenie 21: symbolizoval oslávený Nový Jeruzalem

Verš 1: „ *Potom som videl nové nebo a novú zem; lebo prvé nebo a prvá zem sa pomínuli a mora už nebolo.* »

Duch sa s nami delí o pocity inšpirované ustanovením nového multidimenzionálneho poriadku po konci 7. tisícročia. Od tejto chvíle sa už nebude počítat čas, všetko, čo žije, vstupuje do nekonečnej večnosti. Všetko je nové alebo presnejšie vynovené. „ *Nebo a zem* “ z éry hriechu zmizli a symbol „ *smrti* “, „ *more* “ už nie je. Boh ako Stvoriteľ zmenil vzhľad planéty Zem a nechal pre jej obyvateľov zmiznúť všetko, čo predstavovalo riziko alebo nebezpečenstvo; takže už žiadne oceány, žiadne hory so strmými skalnatými štítmi. Stala sa veľkou záhradou ako prvý „ *Eden* “, kde je všetko sláva a mier; ktorý bude potvrdený v Rev.22.

Verš 2: „ *A videl som sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupovať z neba od Boha, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho manžela.* »

Táto nová rekreácia privíta zhromaždenie vyvolených vykúpených svätých z krajiny pomenovanej v tomto verši „ *sväté mesto* “, ako v Zj. 11:2, „ *Nový Jeruzalem* “, „ *nevesta* “ Ježiša Krista, jej „ *manžela* “. „ *Zostupuje z neba* “, z Božieho kráľovstva, kam vstúpila pri návrate v sláve svojho Spasiteľa. Potom prvýkrát zostúpila na zem na konci „ *tisíc rokov* “ nebeského súdu pre posledný súd. Potom sa vrátila do neba a čakala, kým „ *nové nebo a nová zem* “ nebudú pripravené ju prijať. Všimnite si, že slovo „ *nebo* “ je v jednotnom čísle, pretože evokuje dokonalú jednotu, v protiklade s množným číslom „ *nebesia* “, ktoré naznačuje v 1M 1:1 rozdelenie nebeských bytostí na dva protichodné tábory.

Verš 3: „ *A počul som silný hlas od trónu, ktorý hovoril: Hľa, Boží stánok s ľuďmi! Bude s nimi bývať a oni budú jeho ľuďom a sám Boh bude s nimi.* »

„*Nová zem*“ víta vzácneho hosťa, pretože „*Boh sám*“, opúšťa svoj starodávny nebeský trón, prichádza dosadiť svoj nový trón na zem, kde porazil diabla, hriech a smrť. „*Boží stánok*“ označuje nebeské telo Božie Ježiša Krista „*Michael*“ (= ktorý je ako Boh). Ale je tiež symbolom zhromaždenia vyvolených, nad ktorým vládne Duch Ježiša Krista. „*Stánok, chrám, synagóga, kostol*“, všetky tieto výrazy sú symbolmi ľudu vykúpených svätých predtým, ako ich postavil človek; každý z nich označuje etapu v pokroku božského projektu. A po prvé, „*stánok*“ označuje východ Hebrejov z Egypta, ktorých viedol a viedol Boh na púšť, viditeľne prejavenu oblakom, ktorý sa zostupoval ako stĺp nad posvätný stan. Vtedy už bol „*s mužmi*“; čo odôvodňuje použitie tohto výrazu v tomto verši. Potom „*chrám*“ označuje pevnú konštrukciu „svätostánku“; práce nariadené a vykonané za kráľa Šalamúna. Slovo „*synagóga*“ výlučne v hebrejčine znamená: zhromaždenie. V Zjavení 2:9 a 3:9 Duch Kristov hovorí o vzpurnom židovskom národe ako o „*synagóge Satana*“. Posledné slovo „*cirkev*“ označuje zhromaždenie v gréčtine (ecclesia); jazykom šírenia kresťanského učenia Biblie. Ježiš prirovnal „*jeho telo*“, v „*chráme*“ „*Jeruzalema*“ a podľa Ef. 5:23 Zhromaždenie, jeho „*Cirkev*“, je „*jeho telom*“: „*Lebo muž je hlavou ženy, ako je Kristus hlavou Cirkvi, ktorá je jeho telom a ktorej je Spasiteľom*“. Pamätáme si smútok, ktorý prežívali Ježišovi apoštoli, keď ich opustil, aby vystúpili do neba. Tentoraz môže „*môj manžel bývať so mnou*“ povedať Vyvolená vo svojej inštalácii na „*novej zemi*“. Práve v tomto kontexte môžu posolstvá dvanástich mien „*dvanástich kmeňov*“ zo Zj.7 vyjadrovať nefalšovanú radosť a šťastie z ich víťazstva.

Verš 4: „*Zotrie im každú slzu z očí a smrti už nebude a nebude viac smútku, ani plaču ani bolesti, lebo prvé sa pomínulo.*»

Spojenie so Zj.7:17 je potvrdené tým, že tu nachádzame Boží prísľub, ktorým sa Zj.7 končí: „*Zotrie im každú slzu z očí*“. Liekom na plač je radosť a radosť. Hovoríme o hodine, keď sa dodržia a splnia Božie zaslúbenia. Pozrite sa pozorne na túto nádhernú budúcnosť, pretože pred nami je čas naplánovaný na „*smrť, smútok, plač, bolesť*“, ktorý už nebude iba obnovou všetkých vecí naším vznešeným a úžasným stvoriteľom Bohom. Upresňujem, že tieto strašné veci zmiznú až po poslednom súde, ktorý bude vykonaný na konci „tisíc rokov“. Pre vyvolených, ale iba pre nich, účinky zla prestanú pri návrate v sláve Pána Boha všemohúceho.

Verš 5: „*A ten, čo sedel na tróne, povedal: Hľa, všetko robím nové. A on povedal: Píšte; lebo tieto slová sú isté a pravdivé.*»

Stvoriteľ Boh sa osobne zaväzuje sľubom a dosvedčuje toto prorocké slovo: „*Hľa, všetko robím nové*“. Nemá zmysel hľadať obraz v našich pozemských správach, aby sme sa pokúsili získať predstavu o tom, čo Boh pripravuje, pretože to, čo je nové, sa nedá opísať. A dovedy nám Boh len pripomínal bolestné veci našej doby, keď nám povedal, že už nebudú na „*novej zemi a novom nebi*“, ktoré si tak zachovávajú všetky svoje tajomstvá a prekvapenia. Anjel k tomuto výroku dodáva: „*lebo tieto slová sú isté a pravdivé*“. Božie volanie milosti v Ježišovi Kristovi si vyžaduje neochvejnú vieru na získanie odmeny za Božie zaslúbenia. Je to ťažká cesta, ktorá ide proti normám sveta. Vyžaduje si to veľkého ducha obety, sebazaprenia v pokore otroka, ktorý sa

podriaďuje svojmu Pánovi. Božie úsilie posilniť našu dôveru je preto opodstatnené: „istota v zjavenej a vyjadrenej pravde“ je štandardom pravej viery.

Verš 6: „ *A povedal mi: Je hotovo! Ja som alfa a omega, začiatok aj koniec. Tomu, kto je smädný, dám zadarmo z prameňa vody života .*”

Stvoriteľ Boh Ježiš Kristus tvorí „ všetko nové “. „ *Je to hotové!*” » ; Ža.33:9: „ *Lebo povedal, a vec sa stala; nariaďuje a existuje .*“ Jeho tvorivé slovo je zavíšené, len čo slová vyjdú z jeho úst. Od 30. roku, za nami, sa program kresťanskej éry zjavený v Danielovi a Zjavení napĺňa do najmenších detailov. Boh nás pozýva opäť sa pozrieť do budúcnosti, ktorú pripravil pre svojich vyvolených; oznámené veci sa vykonávajú rovnakým spôsobom, s úplnou istotou. Ježiš nám hovorí ako v Zj.1:8: „ *Ja som alfa a omega, počiatok a koniec* “. Myšlienka „ *začiatku a konca* “ dáva zmysel len v našej skúsenosti s pozemským hriechom, ktorý úplne skončí na „ *konci* “ siedmeho tisícročia po zničení hriešnikov a smrti. Božím synom rozptýleným po krajine obchodníkov Ježiš ponúka „ *zadarmo* “, „ *z prameňa vody života* “. On je on sám, „ *zdroj* “ tejto „ *vody života* “, ktorá symbolizuje večný život. Boží dar je zadarmo, toto objasnenie odsudzuje predaj rímskokatolíckych „odpustkov“, ktoré označovali milosť získanú za cenu od pápežstva.

Verš 7: „ *Kto víťazí, zdedí tieto veci; Ja mu budem Bohom a on mi bude synom .*”

Boží vyvolení sú spoludedičmi Ježiša Krista. Po prvé, Ježiš svojím vlastným „ *víťazstvom* “ „ *zdedil* “ kráľovskú slávu, ktorú uznávali všetky jeho nebeské stvorenia. Po ňom jeho vyvolení, tiež „ *víťazi* “, ale cez jeho „ *víťazstvo* “ „ *zdedia tieto nové veci* “, ktoré Boh pre nich špeciálne vytvoril. Ježiš potvrdil svoje božstvo apoštolovi Filipovi v Jánovi 14:9: „ *Ježiš mu povedal: Tak dlho som s tebou a nepoznal si ma, Filip! Kto videl mňa, videl Otca; ako hovoríš: Ukáž nám Otca?* » Mesiáš sa predstavil ako „ *Večný Otec* “, čím potvrdil vyhlásenie prorokované v Iz. 9:6 (alebo 5), ktoré sa ho týkalo. Ježiš Kristus je teda pre svojich vyvolených, ako ich brata, tak aj ich Otca. A oni sami sú jeho bratmi a synmi. Ale volanie je individuálne, takže Duch hovorí, ako na konci 7 obdobia témy „Listy“: „ *kto víťazí* “, „ *bude mojím synom* “. Na získanie úžitku zo statusu „ *syna* “ živého Boha sa vyžaduje víťazstvo nad hriechom.

Verš 8: „ *Ale zbabelí, neveriaci, ohavní, vrahovia, smilníci, mágovia, modloslužobníci a všetci klamári budú mať podiel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť. .* »

Tieto kritériá ľudských charakterov sa nachádzajú v celom pohanskom ľudstve, avšak Duch sa tu zameriava na plody falošného kresťanského náboženstva; odsúdenie židovského náboženstva jasne vyjadril a zjavil Ježiš v Zj. 2:9 a 3:9.

Podľa Zj. 19:20 „... *jazero horiace ohňom a sírou* “ bude pri poslednom súde časťou vyhradenou pre „ *šelmu a falošného proroka* “: katolícku vieru a protestantskú vieru. Falošné kresťanské náboženstvo sa nelíši od falošného židovského náboženstva. Jeho prioritné hodnoty sú opakom Božích. Zatiaľ čo židovskí farizeji vyčítali Ježišovým učeníkom, že si pred jedením neumývali ruky (Mt 15:2), Ježiš im túto výčitku nikdy neurobil a potom povedal v Mt 15:17 až 20: „ *Urobte nerozumiете, že všetko, čo vchádza do úst, ide do brucha a potom sa*

*hádže do tajných miest? Ale čo vychádza z úst, vychádza zo srdca, a to je to, čo poškvŕňuje človeka. Lebo zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, **vražda, cudzoložstvo, smilstvo, krádež, krivé svedectvo, ohováranie** . Toto sú veci, ktoré poškvŕňujú človeka; **ale jedenie bez umývania rúk človeka nepoškvŕňuje** ". Podobne falošné kresťanské náboženstvo maskuje svoje hriechy proti Duchu tým, že primárne odsudzuje hriechy tela. Ježiš vyjadril svoj názor tým, že povedal Židom v Mt 21:3: „ Mýtnici a prostitútky pôjdu pred vami do nebeského kráľovstva “; samozrejme pod podmienkou, že všetci budú činiť pokánie a obrátiť sa k Bohu a jeho čistote. Je to falošné náboženstvo, ktoré Ježiš zaobchádza so „ slepými vodcami “, ktorým vyčíta v Mt 23:24, že „ **odfiltrovali komára a pohltili ťavu** “, alebo inak, že „ **videli slamu v oku bližneho bez toho, aby videli lúč, ktorý je v jeho vlastnom** “ podľa Lukáša 6:42 a Mat.7:3 až 5.*

Pre každého, kto sa stotožňuje so všetkými týmito osobnostnými kritériami, ktoré Ježiš vymenúva, je malá nádej. Ak sa len jedna zhoduje s tvou povahou, budeš musieť proti nej bojovať a prekonať svoju chybu. Prvý boj viery je proti sebe; a to je najťažšie prekonať nepriazeň osudu.

V tomto vymenovaní, uprednostňujúc ich duchovný význam, Ježiš Kristus, veľký božský sudca, uvádza chyby obvinené z falošnej kresťanskej viery typu pápežského rímskeho katolicizmu. Tým, že sa zameriava na „zbabelcov“, označuje tých, ktorí odmietajú zvíťaziť vo svojom boji viery, pretože všetky jeho sľuby sú vyhradené „ **tomu, kto víťazí** “. Pre tých, ktorí odmietajú bojovať, však nie je možné vyhrať. „ **Verný svedok** “ musí byť odvážny; opustiť zbabelca. „ **Bez viery nie je možné páčiť sa Bohu** “ (Žid. 11:6); výstup, „ **neveriaci** “. A viera, ktorá sa nezhoduje s Ježišovou vierou, ktorá bola daná ako vzor na napodobňovanie, je len neverou. „ **Ohavnosti** “ sú Bohu odporné a zostávajú ovocím pohanov : exit, „ **ohavný** “. Je to únik pripisovaný „ **Veľkému Babylonu, matke smilníc a ohavností zeme** “ podľa Zj. 17:4-5. „ **Vrahovia** “ prestupujú šieste prikázanie; exit, „ **vrah** “. Vražda sa pripisuje katolíckej viere a protestantskej viere „**pokrytcov** “ podľa Dan.11:34. „ **Neskromní** “ môžu zmeniť svoje správanie a prekonať svoje zlo, inak; vyjsť „ **ten nehanebný** “. Ale **duchovná „bezcitnosť** “ pripisovaná katolíckej viere v porovnaní s „ **prostitútkou** “ jej **úplne zatvára** dvere do neba. Okrem toho Boh odsudzuje v jej „ **necudnosti** “, ktorá vedie k duchovnému „ **cudzoložstvu** “: obchod s diablom. „ **Kúzelníci** “ sú katolícki kňazi a protestantskí nasledovníci démonického spiritualizmu; exit, „ **kúzelník** “; tento čin sa pripisuje „ **Veľkému Babylonu** “ v Zj. 18:23. „ **Modlári** “ tiež označujú katolícku vieru, jej vyrezávané modly, predmety adorácie a modlitby; výstup, „ **modloslužobník** “. A nakoniec Ježiš cituje „ **klamárov** “, ktorí majú za svojho duchovného otca „ **diabla, klamára a vraha od počiatku a otca lži** “ podľa Jána 8:44; vyjdite z „ **klamára** “.

Verš 9: „ **Vtedy prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí držali sedem čiaš siedmich posledných rán, a prehovoril ku mne a povedal: Pod', ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu.** »

V tomto verši Duch posielala posolstvo povzbudenia vyvoleným, ktorí víťazne prejdú cez tragický a hrozný čas božských „ **sedem posledných rán** “. Ich odmenou bude vidieť („ **Ukážem vám** “) slávu vyhradenú pre víťazných

vyvolených, ktorí v tejto poslednej historickej fáze zeme hriechu tvoria a predstavujú „*nevestu, manželku Baránkovu*“, Ježiša Krista. ..

„*Sedem anjelov, ktorí držali sedem nádob naplnených siedmimi poslednými ranami*“ sa zameralo na ľudské bytosti spĺňajúce kritériá falošného kresťanského náboženstva citovaného v predchádzajúcom verši. Týchto „*sedem posledných rán*“ bolo časťou, ktorú Boh čoskoro dá padlému táboru. Teraz nám v symbolických obrazoch ukáže časť, ktorá prípadne víťazným vykúpeným vyvoleným. V symbolike odhaľujúcej city, ktoré k nim Boh prechováva, anjel ukáže vyvoleným, ktorých zhromaždenie spoločne tvorí „*nevestu baránka*“. Tým, že Duch upresňuje „*Baránkova manželka*“, potvrdzuje učenie dané v Efezanom 5:22 až 32. Apoštol Pavol opisuje ideálny manželský vzťah, ktorý, žiaľ, nájde svoje naplnenie len vo vzťahu Vyvolených s Kristom. . A musíme sa naučiť znovu čítať príbeh Genezis vo svetle tejto lekcie, ktorú nám dal Duch živého Boha, stvoriteľa všetkého života a skvelého vynálezcu jeho dokonalých hodnôt. Slovo „*žena*“ spája „*nevestu*“, „*Vyvolenú*“ Krista s obrazom „*ženy*“ predstavením v Zjavení 12.

Všeobecný popis oslávených vyvolených

Verš 10: „*A odniesol ma v duchu na veľký a vysoký vrch. A ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ktoré zostúpilo z neba od Boha a malo Božiu slávu.*»

V duchu sa Ján preniesie do chvíle, keď Ježiš Kristus a jeho vyvolení zostúpia z neba po nebeskom súde „*tisíc rokov*“ siedmeho tisícročia. V Zjavení 14:1 bolo „*zapečatených*“ adventistov „*144 000*“ kresťanských duchovných „*dvanástich kmeňov*“ zobrazených na „*vrchu Sion*“. Po „*tisíc rokoch*“ sa prorokovaná vec naplní v realite „*novej zeme*“. Od návratu Ježiša Krista dostali vyvolení od Boha oslávené nebeské telo, ktoré sa stalo večným. Odrážajú tak „*Božiu slávu*“. Túto premenu ohlasuje apoštol Pavol v 1. Kor. 15:40 až 44: „*Existujú aj nebeské telá a pozemské telá; ale jasnosť nebeských telies je iná, jasnosť pozemských telies je iná. Jeden je jas slnka, iný jas mesiaca a ďalší jas hviezd; aj hviezda sa jasom líši od inej hviezdy. Tak je to aj so vzkriesením mŕtvych. Telo je zasiaté porušiteľné; vstáva nepodplatiteľný; seje sa opovrhnutiahodné, vstáva slávne; je posiaty neúživý, vstáva plný sily; je zasiat ako zvieracie telo, vstáva ako duchovné telo. Ak existuje zvieracie telo, existuje aj telo duchovné.*”

Verš 11: „*Jeho jas bol ako jas veľmi vzácneho kameňa, jaspisového kameňa priehľadného ako krištál.*»

„*Božia sláva*“, citovaná v predchádzajúcom verši, je potvrdená, pretože „*kameň jaspisu*“ označuje aj aspekt „*Toho, ktorý sedí na tróne*“ v Zj. 4:3. Medzi týmito dvoma veršmi si všimneme rozdiel, pretože v Zj. 4 má tento „*kameň jaspisu*“, ktorý symbolizuje Boha, v kontexte súdu aj vzhľad „*sardonyxu*“. Tu, po vyriešení problému hriechu, sa Vyvolená predstavuje v aspekte dokonalej čistoty „*priehľadnej ako krištál*“.

Verš 12: „*Mal veľký a vysoký múr. Mala dvanásť dverí a na dverách dvanásť anjelov a napísané mená dvanástich kmeňov synov Izraelových :*

Obraz navrhnutý Duchom Ježiša Krista je založený na symbolike „*chrámu svätý*“ duchovný spomínaný v Ef.2:20 až 22.: „*Boli ste postavení na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus. V*

ňom sa celá dobre zladená budova týči ako **svätý chrám** v Pánovi. V ňom ste aj vy budovaní do Božieho príbytku v Duchu. ". Ale táto definícia sa týkala len Vyvolených apoštolskej doby. „Vysoký múr“ zobrazuje vývoj kresťanskej viery od roku 30 do roku 1843; všimnime si, že až do tohto dátumu zostáva štandard pravdy chápaný a vyučovaný apoštolmi nezmenený. To je dôvod, prečo zmena dňa odpočinku ustanovená v roku 321 **porušuje** svätú zmluvu uzavretú s Bohom krvou Ježiša Krista. Čo sa týka skutočných adresátov Zjavenia tohto proroctva, symboly, ktoré zobrazujú adventistickú vieru, oddelenú Bohom od roku 1843, sú zobrazené „dvanástimi dverami“, „otvorenými“ *pred zvolenými predstaviteľmi* „Filadelphie“ (Zj. 3: 7) a „zatvorené“ pred padlými „živými mŕtvymi“ zo „Sard“ (Zj. 3:1). Oni „nesú mená 12 kmeňov zapečatených Božou pečatou“ v Zj.

Verš 13: „Na východ tri brány, na sever tri brány, na juh tri brány a na západ tri brány. »

Táto orientácia „dverí“ na štyri svetové strany ilustruje jej univerzálny charakter; ktorý odsudzuje a robí nelegitímnym náboženstvo, ktoré si nárokuje univerzalizmus preložený gréckym koreňom „katholikos“ alebo „katolícky“. Od roku 1843 je teda adventizmus pre Boha jediným kresťanským náboženstvom, ktorému zveril svoje „večné evanjelium“ (Zj. 14:6) pre univerzálne poslanie učiť obyvateľstvo zeme. Okrem pravdy, ktorú zjavuje svojmu duchovnému Vyvolenému až do skončenia sveta, neexistuje žiadna spása . Adventizmus sa zrodil vo forme náboženského obrodného hnutia motivovaného ohlásením návratu Ježiša Krista, ktorý sa prvýkrát očakával na jar 1843; a tento charakter si musí zachovať až do skutočného konečného návratu Ježiša Krista plánovaného na jar 2030. Pretože „hnutie“ je činnosť v neustálom vývoji, inak to už nie je „hnutie“, ale „zablokovaná“ a mŕtva inštitúcia, ktorý uprednostňuje tradíciu a náboženský formalizmus; alebo všetko, čo Boh nenávidí a odsudzuje; a už odsúdil medzi odbojnými Židmi, prvých neveriacich.

Podrobný popis v chronologickom poradí

Základy kresťanskej viery

Verš 14: „Múr mesta mal dvanásť základov a na nich dvanásť mien dvanástich Baránkových apoštolov. »

Tento verš zobrazuje apoštolskú kresťanskú vieru, ktorá pokrýva, ako sme videli, obdobie medzi rokmi 30 a 1843 a ktorej učenie bolo skreslené Rímom v rokoch 321 a 538. „Vysoký múr“ tvorí *stáročné zhromaždenie „živých kameňov“* podľa 1 Kol.2:4-5: „Priblížte sa k nemu, **živý kameň**, zavrhnutý ľuďmi, ale vyvolený a vzácny pred Bohom; a vy sami, ako živé kamene, *vybudujte sa, aby ste vytvorili duchovný dom, sväté kňazstvo*, aby ste prinášali duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista .

Verš 15: „Ten, čo so mnou hovoril, mal ako mieru zlatú trstinu na meranie mesta, jeho brán a jeho múrov. »

Tu, ako v Zj. 11:1, ide o „meranie“ alebo vynesenie úsudku o hodnote oslávených vyvolených, o adventistickej ére (*12 brán*) a o apoštolskej viere (*základ a múr*). Ak „trstina“ zo Zj. 11:1 bola „ako prút“, nástroj trestu, absolútny opak, to z tohto verša je „zlatá trstina“; „zlatá“ je symbolom „viery

očistenej skúškou “, podľa 1 Pet.1:7: „*aby skúška tvojej viery, vzácnejšia ako porušiteľné zlato (ktoré je však skúšaná ohňom), vyústila do chvály, sláva a česť, keď sa zjaví Ježiš Kristus* . Viera je teda štandardom Božieho súdu.

Verš 16: „*Mesto malo tvar štvorca a jeho dĺžka sa rovnala jeho šírke. Zmeral mesto trstinou a našiel dvanásťtisíc stadií; dĺžka, šírka a výška boli rovnaké.* »

„*Štvorec* “ má z hľadiska plochy ideálny tvar. Pôvodne sa nachádza v časti „*svätyňa svätých*“ alebo „*najsvätejšie miesto*“ vo svätostánku postavenom v dobe Mojžiša. Tvar „*štvorca* “ je dôkazom inteligentného zapojenia, príroda nemá dokonalý „*štvorec* “. Inteligencia Boha sa objavuje v rozmeroch hebrejskej svätyne, ktorá bola vytvorená zoradením troch „*štvorcov* “. Dve boli použité pre „*posvätné miesto* “ a tretie pre „*svätyňu svätých* “ alebo „*najsvätejšie miesto* “, ktoré bolo výlučne vyhradené pre Božiu prítomnosť, a preto oddelené „*závojom*“, obrazom hriechu, ktorý Ježiš odčiní vo svojej hodine. Tieto tri tretiny boli obrazom 6000 alebo trikrát 2000 rokov venovaných výberu vyvolených v spásnom projekte navrhnutom Bohom. Na konci tohto výberu sú teda vyvolení vyobrazení na „*námestí* “ „*najsvätejšieho miesta*“, ktoré prorokovalo výsledok projektu spásy; toto duchovné miesto sa stáva prístupným vďaka zmiereniu, ktoré priniesla zmluva v Kristovi. A duchovné „*námestie*“ opísaného chrámu takto dostalo svoj základ 3. apríla 30, keď sa spása začala dobrovoľnou zmiernou smrťou nášho Vykupiteľa Ježiša Krista. Obraz „*štvorca*“ nestačí na dokonalosť tejto definície skutočnej dokonalosti, ktorej symbolické číslo je „*tri*“. Predstavuje sa nám tiež „*kocka*“. S rovnakými rozmermi, „*dĺžkou, šírkou a výškou*“, máme tentoraz symbol „*trojky*“ dokonalej „*kubickej*“ dokonalosti, zhromaždenia vyvolených vykúpených Ježišom Kristom. V roku 2030 bude dokončená stavba „*štvorcového mesta* (a dokonca kubického: „*jeho výška*“), *jeho základov a jeho dvanástich brán* “. Tým, že mu Duch dáva kubický tvar, zakazuje doslovný výklad „*mesta*“, ktorý mu dávajú zástupy.

Namerané číslo „*12 000 štadiónov*“ má rovnaký význam ako „*12 000 pečatí*“ v Rev.7. Pre pripomenutie: 5 + 7 x 1000, teda človek (5) + Boh (7) x v množstve (1000). Slovo „*štadióny*“ naznačuje ich účasť na pretekoch, ktorých cieľom je „*vyhrať cenu nebeského povolania*“ podľa učenia Pavla vo Fl. 3:14: „*Bežím k cieľu, aby som vyhral cenu nebeské povolanie Boha v Ježišovi Kristovi.* » ; a v 1. Kor. 9:24: „*Neviete, že všetci bežia na štadióne, ale jeden dostane cenu? Utekaj tak, aby si to vyhral.* » Víťazný Vyvolený bežal a získal cenu, ktorú udelil Boh v Ježišovi Kristovi.

Verš 17: „*A zmeral múr a našiel stoštyridsaťštyri lakt'ov, čo bola miera človeka, čo bola miera anjela.* »

Za „*laktami*“, zavádzajúcimi mierami, nám Boh odhaľuje svoj úsudok a odhaľuje nám, že v zložení Vyvoleného sú zahrnutí iba muži symbolizovaní číslom „*5*“, ktorí uzavreli spojenectvo s Bohom, ktorého číslo je „*7*“. Súčet týchto dvoch čísel dáva „*12*“, čo pri „*štvorci*“ dáva číslo „*144*“. Presná „*miera človeka*“ potvrdzuje úsudok vyvolených „*mužov*“ vykúpených krvou preliatou Ježišom Kristom. Číslo „*12*“ je teda prítomné vo všetkých fázach projektu svätého spojenectva uzavretého s Bohom: 12 hebrejských patriarchov, 12 apoštolov Ježiša Krista a 12 kmeňov na obraz adventistickej viery založenej v rokoch 1843-1844.

Verš 18: „*Múr bol z jaspisu a mesto z čistého zlata ako čistého skla.* »

Prostredníctvom týchto symbolov Boh odhaľuje svoje ocenenie viery, ktorú prejavovali jeho vyvolení vyvolení až do roku 1843. Často mali málo svetla, ale ich svedectvo o Bohu ho vynahradilo a naplnilo láskou. „*Čisté zlato a čisté sklo*“ tohto verša ilustrujú čistotu ich duší. Často sa vzdali svojho života pre dôveru v Božie zaslúbenia zjavené skrze Ježiša Krista. Dôvera, ktorá je v neho vložená, nebude sklamaná, on sám ich privíta pri „*prvom vzkriesení*“, pri zmŕtvychvstaní skutočných „*mŕtvych v Kristovi*“, na jar 2030.

Apoštolský základ

Verš 19: „*Základy múrov mesta boli ozdobené drahými kameňmi každého druhu: prvý základ bol z jaspisu, druhý zo zafíru, tretí z chalcedónu, štvrtý zo smaragdu*“

Verš 20: „*Päťna z sardonyxu, šiesta zo sardonyxu, siedma z chryzolitu, ôsma z berylu, deviata z topásu, desiata z chryzoprázu, jedenásta z hyacintu, dvanásta z ametystu.* »

Boh pozná myšlienky ľudí a to, čo cítia, keď obdivujú krásu drahých kameňov, keď sú brúsené alebo leštené. Na získanie týchto vecí niektorí míňajú majetky tak, že sa zničia, taká je ich náklonnosť k nim. V tom istom procese Boh použije tento ľudský cit na vyjadrenie citov, ktoré cíti k svojim milovaným a požehnaným vyvoleným.

Tieto rôzne „*drahé kamene*“ nás učia, že vyvolení nie sú identické klony, pretože každý človek má svoju osobnosť, samozrejme na fyzickej úrovni, ale najmä na duchovnej úrovni, na úrovni svojho charakteru. Príklad uvedený „*dvanástimi Ježišovými apoštolmi*“ túto myšlienku potvrdzuje. Medzi Jean a Pierrom, aký rozdiel! Ježiš ich však miloval aj pre ich rozdiely. Skutočné bohatstvo života stvoreného Bohom spočíva v tejto rozmanitosti osobností, ktoré mu všetky dokázali dať prvé miesto vo svojich srdciach a všetkých svojich dušiach.

adventizmu

Verš 21: „*Dvanásť brán bolo dvanásť perál; každé dvere boli z jednej perly. Námestie bolo z čistého zlata ako priehľadné sklo.* »

Od roku 1843 vybraní vyvolení nepreukázali väčšiu vieru ako tí, ktorí ich predchádzali v rozsudku nad sudcom Spasiteľom. Symbol „*jednej perly*“ je spôsobený prístupom požehnaného adventizmu k plnému pochopeniu Božieho plánu spásy. Pre Boha sa od roku 1843 vybraní adventistickí vyvolení ukázali ako hodní prijať všetko jeho svetlo. Ale vďaka neustálemu rastu dostávajú poslednú dokonalú formu prorockých vysvetlení len poslední disidentskí adventisti. Chcem tým povedať, že posledný vybraný adventista nebude mať väčšiu hodnotu ako ostatní vykúpení z apoštolských čias. „*Perla*“ signalizuje vyvrcholenie projektu spásy, ktorý dal do pohybu Boh. Odhaľuje špecifickú skúsenosť, ktorá spočívala v obnovení všetkých doktrinálnych právd skreslených a napadnutých rímsko-pápežskou katolíckou vierou a protestantskou vierou, ktorá upadla do apostázy. A napokon nám odhaľuje nesmiernu dôležitosť, ktorú Boh pripisuje tomu, aby sa na

jar 1843 začal uplatňovať dekrét z Daniela 8:14: „Do večera dvetisíc tristo a svätosť bude ospravedlnená“. „Perla“ je obrazom tejto „oprávnenej svätosti“, ktorá sa na rozdiel od iných drahých kameňov nesmie krájať, aby odhalila svoju krásu. V tomto konečnom kontexte sa zhromaždenie posvätených vyvolených javí ako harmonické, „neodsúditelné“ podľa Zj. 14:5, vzdávajúc Bohu všetku slávu, ktorú si zaslúži. Prorocký sabat a ním prorokované siedme tisícročie sa spájajú a sú zavŕšené v celej dokonalosti spasiteľského projektu, ktorý vymyslel veľký Boh Stvoriteľ. Jeho „perla veľkej ceny“ z Mt 13:45-46 vyjadruje všetku nádheru, ktorú jej chcel dať.

Veľké zmeny nového Jeruzalema

Duch hovorí: „Námestie bolo vyrobené z čistého zlata, ako priehľadné sklo.“ Citovaním tohto „miesta čistého zlata“ alebo čistej viery navrhuje porovnanie s tým Parížom, ktorý nesie obraz hriechu tým, že dostal mená „Sodoma a Egypt“ v Zj. 11:8.

Verš 22: „Nevidel som žiadny chrám v meste; lebo Pán Boh všemohúci je jeho chrámom, ako aj Baránok.“

Čas pre symboly uplynul, vyvolení vstúpili do skutočného dokončenia projektu božskej spásy. Ako to chápeme dnes na zemi, „chrám“ zhromažďovania už nebude mať žiadny význam. Vstup do večnosti a reality urobí zbytočnosťami „*tiene*“, ktoré prorokovali podľa Kol.2:16-17: „Nech vás teda nikto nesúdi za jedenie alebo pitie, ani za sviatok, novmesiaca alebo za sabaty. : bol to *tieň* budúcich vecí, ale telo je v Kristovi. Pozor! V tomto verši sa formula „soboty“ týka „sabatov“ organizovaných náboženskými sviatkami a nie „týždenného sabatu“, ktorý Boh ustanovil a posvätil na siedmy deň od stvorenia sveta. Tak ako prvý príchod Krista urobil zbytočnými sviatočné obrady, ktoré o ňom prorokovali v starej zmluve, vstup do večnosti spôsobí, že pozemské symboly budú zastarané a vyvoleným umožní vidieť, počuť a nasledovať: „Buď Baránok, Ježiš Kristus, skutočný svätý božský „chrám“, ktorý bude naveky viditeľným vyjadrením tvorivého ducha.

Verš 23: „Mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby ho rozsvietili; lebo ho osvecuje Božia sláva a jeho pochodňou je Baránok.“

V božskej večnosti žijú vyvolení v trvalom svetle bez svetelného zdroja, akým je naše súčasné slnko, ktorého existencia je oprávnená iba striedaním „*dňa a noci*“; „*noc alebo tma*“ ospravedlnená hriechom. Keď je hriech vyriešený a preč, zostáva len miesto pre „*svetlo*“, ktoré Boh vyhlásil za „*dobré*“ v 1M 1:4.

Duch Boží zostáva neviditeľný a Ježiš Kristus je aspekt, v ktorom ho jeho stvorenia môžu vidieť. Z tohto dôvodu je prezentovaný ako „*pochodeň*“ neviditeľného Boha.

Ale duchovný výklad odhaľuje veľkú zmenu. Pri vstupe do neba budú vyvolení priamo vyučovaní Ježišom, potom už nebudú potrebovať „*slnko*“, symbol nového spojenectva, ani „*mesiac*“, symbol starého židovského spojenectva; obaja sú podľa Zj. 11:3 v Písme biblickými „*dvoma svedkami*“ Boha, užitočnými pri osvecovaní ľudí v ich objavovaní a pochopení jeho spasiteľského projektu. Stručne povedané, vyvolení už nebudú potrebovať Svätú Bibliu.

Verš 24: „*Národy budú chodiť v jeho svetle a králi zeme doň vnesú svoju slávu.*»

„*Národy*“, ktorých sa to týka, sú „*národy*“, ktoré sú nebeské alebo sa nebeskými stali. Keď sa „*nová zem*“ stala aj novým kráľovstvom Božím, tam môže každý živý tvor nájsť Boha stvoriteľa. „*Králi zeme*“, ktorí tvoria vyvolených, „*prinesú slávu*“ svojej čistote duše v tomto večnom živote inštalovanom na „*novej zemi*“. Tento výraz „*králi zeme*“, ktorý sa najčastejšie, pejoratívne, zameriava na odbojné pozemské autority, rafinovaným spôsobom označuje vyvolených v Zj. 4:4 a 20:4, kde sú predstavení „*sediaci*“ na „*trónoch*“ . Podobne čítame v Zj. 5:10: „*urobil si ich kráľovstvom a kňazmi nášmu Bohu a budú kraľovať na zemi*“ .

Verš 25: „*Jeho brány sa nebudú zatvárať cez deň, lebo tam nebude noci.*»

Správa zdôrazňuje zmiznutie súčasnej neistoty. Mier a bezpečnosť budú dokonalé vo svetle večného dňa bez konca. V dejinách života sa obraz temnoty vytvoril iba na zemi kvôli bitke medzi božským „*svetlom*“ a „*tmou*“ diablovho tábora.

Verš 26: „*Vnesie sa tam sláva a česť národov.*»

Už 6000 rokov sa ľudia organizujú do kmeňov, ľudí a národov. Počas kresťanskej éry na Západe ľudia menili svoje kráľovstvá na národy a kresťanskí vyvolení boli spomedzi nich vyberaní kvôli „*sláve a cti*“, ktorú vzdávali Bohu v Ježišovi Kristovi.

Verš 27: „*Nevojde do nej nič nečisté, ani nikto, kto robí ohavnosť alebo lož; vojdú len tí, ktorí sú zapísaní v Baránkovej knihe života.*”

Boh to potvrdzuje, spása je z jeho strany predmetom veľkej požiadavky. Len dokonale čisté duše, prejavujúce lásku k božskej pravde, môžu byť vybrané pre večný život. Duch znovu opakuje svoje odmietnutie „*poškvrneného*“, čo označuje padlú protestantskú vieru v posolstvo „*Sard*“ v Zj. 3:4, a katolícku vieru, ktorej nasledovník sa „*vydáva ohavnosti a náboženským a občianskym klamstvám*“. Pretože tí, ktorí nepatria Bohu, sa nechávajú manipulovať diablom a jeho démonmi.

Ešte raz, Duch nám pripomína, prekvapenia sú vyhradené pre ľudí, pretože Boh od založenia sveta pozná mená svojich vyvolených, pretože sú „*zapísané v jeho knihe života*“ . A špecifikovaním „*v knihe života baránka*“ Boh vylučuje akékoľvek nekresťanské náboženstvo zo svojho plánu spásy . Keď vo svojom Zjavení odhalil vylúčenie falošných kresťanských náboženstiev, cesta k spáse sa javí ako „*úzka a úzka*“, ako to Ježiš vyhlásil v Mt 7:13-14: „*Vchádzajte tesnou bránou. Lebo široká je brána a široká cesta, ktorá vedie do záhuby, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú. Ale tesná je brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.*”

Zjavenie 22: Nekonečný deň večnosti

Dokonalosť pozemského času božskej selekcie sa skončila Apo.21: 7 x 3. Číslo 22 paradoxne označuje začiatok dejín, hoci v tejto knihe predstavuje ich epilóg. Táto obnova, ktorá sa týka „*všetkého*“ podľa Boha, je spojená s „*novou zemou a novým nebom*“, ktoré sú večné.

Verš 1: „*A ukázal mi rieku vody života, čistú ako krištál, vyvierajúcu z trónu Božieho a Baránkovho.*»

V tomto vznešenom, povzbudzujúcom obraze sviežosti nám Duch pripomína, že zhromaždenie vyvolených, ktoré sa stalo večným, obrazom „*rieky vody života*“, je stvorením, Božím dielom duchovne pretvoreným v Kristovi, ktorého prítomnosť je viditeľná. Je navrhnutý jeho „*trónom*“; a to prostredníctvom obety „*Baránka*“, Ježiša Krista; večnosť je ovocím nového narodenia, ktoré táto obeta priniesla vo vyvolených.

„*Rieka*“ je veľkoobjemový tok sladkej vody. Predstavuje si život, ktorý je rovnako ako on v neustálej činnosti. Sladká voda tvorí 75 % nášho ľudského suchozemského tela; to znamená, že čerstvá voda je pre neho nevyhnutná, a to je dôvod, prečo Boh prirovnáva svoje slovo, rovnako dôležité pre získanie večného života, k „*zdroju vôd života*“ podľa Apo. 7:17, keďže je sám týmto „*zdroj živej vody*“ podľa Jer.2:13. V Jeho Zjavení sme videli v Zj. 17:15, že „*vody*“ symbolizujú „*ľudy*“; tu je „*rieka*“ symbolom toho, že vykúpení vyvolení sa stávajú večnými.

Verš 2: „*Uprostred mestského námestia a na dvoch brehoch rieky stál strom života, ktorý dvanásťkrát prinášal ovocie, každý mesiac prinášal svoje ovocie a ktorého listy boli na liečenie národov.*»

Na tomto druhom obraze, Ježišovi Kristovi, sa „*strom života*“ nachádza „*v strede*“ jeho zhromaždenia vyvolených zhromaždených okolo neho na „*námestí*“ zhromaždenia. Je „*v strede*“, ale aj po ich stranách, reprezentovaný „

dvoma brehmi rieky “. Lebo božský Duch Ježiša Krista je všadeprítomný; prítomný všade a v každom. Ovocie tohto „*stromu*“ je „*život*“, ktorý sa neustále obnovuje, pretože „*jeho ovocie*“ sa získava v každom z „*12 mesiacov*“ nášho pozemského roka. Toto je ďalší krásny obraz večného života a pripomienka toho, že je večný z vôle Božej.

Ježiš často prirovnával človeka k ovocným „*stromom*“, ktoré „*súdime podľa ich ovocia*“. Od začiatku v 1M 2:9 si pripisoval symbolický obraz „*stromu života*“. Ale stromy majú ako „*oblečenie*“ ozdobu svojich „*listov*“. Pre Ježiša jeho „*rúcho*“ symbolizuje jeho spravodlivé skutky, a teda jeho vykúpenie z hriechov jeho vyvolených, ktorí mu vďačia za svoju spásu. Tak ako „*listy*“ „*stromov*“ liečia choroby, spravodlivé skutky vykonané Ježišom Kristom „*liečia*“ smrteľnú chorobu dedičného hriechu, ktorú zdedili vyvolení od čias Adama a Evy, ktorí používali „*listy*“ stromov na zakrytie svojich fyzických síl. a duchovná nahota objavená skúsenosťou hriechu.

Verš 3: „*Už nebude viac prekliatia. Trón Boží a Baránkov bude v meste; jeho sluhovia mu budú slúžiť a uvidia jeho tvár,*“

Z tohto verša sa Duch vyjadruje v budúcom čase a dáva svojmu posolstvu zmysel povzbudenia pre vyvolených, ktorí budú musieť bojovať proti zlu a jeho následkom až do návratu Krista a ich odstránenia zo zeme.

Je to „*prekliatie*“, prekliatie hriechu spáchaného Evou a Adamom, ktorý urobil Boha neviditeľným pre ľudské oči. Stvorenie Izraela starej zmluvy nič nezmenilo, pretože hriech stále robí Boha neviditeľným. Stále sa musel skrývať pod výzorom oblaku cez deň, ktorý bol v noci okázalý. Najsvätejšie miesto svätyne bolo vyhradené výlučne jemu, pod trestom smrti pre previnilca. Ale tieto pozemské podmienky už nie sú. Na novej zemi je Boh viditeľný pre všetkých svojich služobníkov, aká bude ich služba, zostáva tajomstvom, ale budú s ním mať kontakt, keď sa apoštoli obtierali o Ježiša Krista a zhovárali sa s ním; tvárou v tvár.

Verš 4: „*A jeho meno bude na ich čelách.* »

Božie meno tvorí pravú „*pečať živého Boha*“. Sobotný odpočinok je len vonkajším „*znamení*“ tohto. Pretože Božie „*meno*“ označuje jeho charakter, ktorý symbolizuje tvárami „*štyroch zvierat*“: „*lev, teľa, človek a orol*“, ktoré dokonale ilustrujú harmonické kontrasty Božieho charakteru. : kráľovský a silný, ale pripravený na obeť, ľudský vzhľad, ale nebeská povaha. Ježišove slová sa naplnili; tí, ktorí sú si podobní, sa hrnú spolu. Taktiež tých, ktorí zdieľajú božské hodnoty, Boh vybral pre večný život a sú k nemu zhromaždení. V „*čele*“ sa nachádza mužský mozog, motorické centrum jeho myšlienok a jeho osobnosti. A tento animovaný mozog študuje, odráža a schvaľuje alebo odmieta štandard pravdy, ktorý mu Boh predkladá, aby ho zachránil. Mozgy vyvolených milovali prejav lásky organizovaný Bohom v Ježišovi Kristovi a bojovali podľa stanovených pravidiel, aby s jeho pomocou prekonali zlo, aby získali právo s ním žiť.

Nakoniec všetci tí, ktorí zdieľajú Boží charakter zjavený Ježišom Kristom, sú s ním, aby mu slúžili večne. Prítomnosť „*mena*“ Božieho „*napísaného na ich čele*“ vysvetľuje ich víťazstvo; a to najmä v poslednej skúške adventistickej

viery, v ktorej mali ľudia na výber, či si napíšu „na čelo“, „meno Božie“ alebo meno odbojnej „šelmy“.

Verš 5: „Už nebude noci; a nebudú potrebovať ani lampu, ani svetlo, lebo Pán Boh im dá svetlo. A budú kralovať na veky vekov.“»

Podľa Gn 1:5 stojí za slovom „noc“ slovo „tma“, symbol hriechu a zla. „Lampa“ označuje Bibliu, sväté písané Božie slovo, ktoré odhaľuje štandard „jeho svetla“, štandardu dobra a zla. Už to nebude užitočné, vyvolení budú mať priamy prístup k jej božskej inšpirácii, ale v súčasnosti si zachováva na zemi hriechu svoju podstatnú „osvetľujúcu“ úlohu, ktorá jediná vedie k večnému životu.

Verš 6: „A povedal mi: Tieto slová sú isté a pravdivé; a Pán, Boh duchov prorokov, poslal svojho anjela, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa musí **rýchlo stať**“.

Po druhýkrát nachádzame toto božské potvrdenie: „Tieto slová sú isté a pravdivé“. Boh sa snaží presvedčiť čitateľa o proroctve, pretože pri jeho rozhodnutiach ide o jeho večný život. Tvárou v tvár jeho božským tvrdeniam je ľudská bytosť podmienená piatimi zmyslami, ktoré jej dal Stvoriteľ. Pokušenia sú mnohoraké a efektívne ho odvracajú od spirituality. Božie naliehanie je preto plne oprávnené. Nebezpečenstvo pre duše je skutočné a neustále prítomné.

Je vhodné aktualizovať naše čítanie tohto verša, ktorý v tomto proroctve predstavuje zriedkavý doslovný charakter. V tomto verši nie je žiadny symbol, ale potvrdenie, že Boh je inšpiráciou prorokov, ktorí napísali knihy Biblie, a že ako posledné zjavenie poslal „Gabriela“ Jánovi, aby mu v obrazoch zjavil, čo, v roku 2020 prebehne „**okamžite**“, alebo sa už vo veľkej miere zrealizuje. Ale medzi rokmi 2020 a 2030 bude treba prekonať to najstrašnejšie obdobie; hrozné časy poznačené smrťou, jadrovou deštrukciou a strašnými „*sedem posledných rán Božieho hnevu*“; človek a príroda budú strašne trpieť, kým nezmiznú.

Verš 7: „A hľa, prídem **rýchlo**. Šťastný je ten, kto zachováva slová proroctva tejto knihy!“»

Ježišov návrat je ohlásený na jar 2030. Blahoslavenstvo je pre nás, pokiaľ „zachováme“ až **do konca** „slová proroctva tejto knihy“ Zjavenie.

Príslovka „*okamžite*“ definuje náhle zjavenie sa Krista v hodine jeho návratu, pretože čas plynie pravidelne bez zrýchlenia alebo spomalenia. Od Daniela 8:19 nám Boh pripomína: „*je určený čas konca*“: „*Potom mi povedal: Naučím ťa, čo sa stane na konci hnevu, lebo je určený čas konca.*“ Môže zasiahnuť až na konci 6000 rokov naprogramovaných Bohom pre jeho výber vyvolených, teda v prvý jarný deň, ktorý predchádza 3. aprílu 2030.

Verš 8: „*Ja som Ján, ktorý som toto počul a videl. A keď som to počul a videl, padol som k nohám anjela, ktorý mi ich ukázal, aby som sa ~~mu~~ klaňal-a klaňal som sa mu.*“»

Po druhýkrát prichádza Duch, aby nám poslal svoje varovanie. V pôvodných gréckych textoch sa sloveso „proskuneo“ prekladá ako „klaňať sa pred“. Sloveso „adore“ je dedičstvom latinskej verzie s názvom „Vulgate“. Zjavne tento zlý preklad vydláždil cestu pre upustenie od fyzickej poklony v náboženskej praxi odpadlickeho kresťanstva až do bodu modlenia sa „v stoji“ kvôli ďalšiemu falošnému prekladu gréckeho slovesa „istemi“ v Mk 11:25. V texte má jeho forma

„stékété“ význam „zostať pevný alebo vytrvať“, ale preklad Oltramare použitý vo verzii L. Segonda to preložil do „stázy“, čo znamená „stát“ v doslovnom zmysle. Falošný preklad Biblie tak klamlivo legitimizuje nedôstojný, arogantný a poburujúci postoj ľudí, ktorí strácajú zmysel pre skutočne posvätné, voči veľkému stvoriteľovi Bohu, Všemohúcemu. A to nie je jediné... To je dôvod, prečo náš postoj k biblickým prekladom musí byť podozrievavý a opatrný, najmä preto, že v Zj. 9:11 Boh odhaľuje „deštruktívne“ použitie (Abaddon- *Apollyon*) napísanej Biblie „v hebrejčine a gréčtine“. Pravda sa nachádza iba v pôvodných textoch, ktoré sa zachovali v hebrejčine, ale zmizli a nahradili ich grécke spisy novej zmluvy. A tam, treba uznať, sa medzi protestantskými veriacimi objavila modlitba „v stoji“, namierená proti božským slovám „*Piata trúbka*.” Pretože, paradoxne, modlitba na kolenách medzi katolíckmi trvá dlhšie, ale nemali by sme sa tomu čudovať, pretože práve v tomto katolíckom náboženstve diabol vedie svojich nasledovníkov a svoje obete k tomu, aby sa klaňali pred rytinami, ktoré zakazuje druhé z desiatich Božích prikázaní; prikázanie, ktoré katolíci ignorujú, keďže v rímskej verzii je vymazané a nahradené.

Verš 9: „*Ale on mi povedal: Dávaj si pozor, aby si to nerobil! Ja som tvoj spoluslužobník i tvojich bratov prorokov a tých, ktorí zachovávajú slová tejto knihy. Uctievať Boha pred tvárou.*»

Previnenie, ktorého sa dopustil Ján, navrhuje Boh ako varovanie adresované jeho vyvoleným: „dávajte pozor, aby ste neupadli do modlárstva! čo predstavuje hlavnú chybu kresťanských náboženstiev odmietnutých Bohom v Ježišovi Kristovi. Túto scénu organizuje rovnakým spôsobom, akým zorganizoval svoju poslednú lekciu, keď prikázal svojim apoštolom, aby na hodinu jeho zatknutia vzali zbrane. Keď prišiel čas, zakázal im ho používať. Dostala lekciu a povedala: „*Dávajte si pozor, aby ste to neurobili.*” V tomto verši Ján dostáva vysvetlenie: „*Som tvoj spolusluha.*”, „*Anjeli*“, vrátane „*Gabriel*“, sú podobne ako ľudia stvoreniami Boha stvoriteľa, ktorý v druhom zo svojich desiatich prikázaní zakázal padnúť na zem pred jeho stvoreniami, pred rytinami alebo maľovanými obrazmi; všetky podoby, ktoré môže mať idol. Z tohto verša sa teda môžeme poučiť, keď si budeme všimáť opačné správanie anjelov. Tu Gabriel, po Michaelovi najcennejšie nebeské stvorenie, pred ním zakazuje poklonu. Na druhej strane, Satan vo svojich zvodných zjavoch, v maske „*Panny*“, žiada, aby boli postavené pamätníky a miesta uctievania, ktoré by ju uctievali a slúžili jej... žiarivá maska temnoty padá.

Anjel ďalej špecifikuje „*a vašich bratov, prorokov a tých, ktorí zachovávajú slová tejto knihy*“. Medzi touto vetou a vetou zo Zj. 1:3 si všimneme rozdiel spôsobený časom, ktorý uplynul medzi začiatkom času dešifrovania, 1980, a aktuálnou verziou 2020. Medzi týmito dvoma dátumami, „*ten, kto číta*» urobil ďalšie Božie deti, aby zdieľali rozlúštené svetlo a oni zase vstúpili do diela „*prorokov*“. Toto znásobenie umožňuje ešte väčšiemu počtu ďalších povolaných ľudí pristupovať k voľbám počutím zjavenej pravdy a jej uvedením do konkrétnej praxe.

Verš 10: „*A povedal mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy. Pretože čas je blízko.*»

Posolstvo je zavádzajúce, pretože je adresované Jánovi, ktorého Boh preniesol do nášho posledného veku od začiatku knihy, podľa Zj. 1:10. Tiež musíme pochopiť, že príkaz nezapečatiť slová knihy je adresovaný priamo mne v čase, keď je kniha úplne odpečatená; potom sa stáva „*malou otvorenou knihou*“ zo Zj. 10:5. A keď je „*otvorený*“ s pomocou a poverením Boha, už nie je možné ho uzavrieť „pečaťami“. A toto, „*lebo čas je blízko*“; na jar 2021 zostáva 9 rokov do slávneho návratu Pána Boha Ježiša Krista.

Avšak prvé otvorenie „*malej knihy*“ sa začalo po dekréte Dan. 8:14, t. j. po rokoch 1843 a 1844; pretože dôležité pochopenie témy najnovšej adventistickej skúšky viery je spôsobené zjaveniami, ktoré dal priamo Ježiš Kristus alebo jeho anjel našej sestre Ellen.G.White počas jej služby.

Verš 11: „*Kto je nespravodlivý, nech je znova nespravodlivý, nečistý nech sa znova počistí; a spravodliví nech stále konajú v spravodlivosti, a kto je svätý, nech sa ešte posväčuje.*»

Pri prvom čítaní tento verš potvrdzuje uplatnenie dekrétu z Dan.8:14. Oddelenie adventistov vybraných Bohom v rokoch 1843 až 1844 potvrdzuje posolstvo „*Sard*“, kde nachádzame protestantov „*živých*“, ale „*mŕtvych*“ a „*poškvrnených*“ duchovne, a adventistických priekopníkov „*hodných belosti*“, nazývaných v tomto verši „*spravodlivosť a posvätenie*“. Ale otvorenie „*malej knihy*“ je progresívne ako „*cesta spravodlivých, ktorá rastie ako denné svetlo, od úsvitu po zenit*“. A priekopní adventisti nevedeli, že v rokoch 1991 až 1994 ich čaká ^{skúška viery, ako} nám odhalilo štúdium „*piatej trúby*“. V dôsledku toho sú možné ďalšie čítania tohto verša.

Čas pečatenia sa čoskoro skončí, ako čítame v Zj. 7:3: „*Neubližujte zemi ani moru ani stromom, kým nezapečateme čelá služobníkov nášho Boha.*» Kam by sme mali umiestniť oprávnenie poškodzovať zem, more a stromy? Existujú dve možnosti. Pred „*šiestou trúbou*“ alebo pred „*siedmimi poslednými ranami*“? „*Šiesta trúba*“, ktorá predstavuje šiesty varovný trest daný Bohom pozemským hriešnikom, sa mi v tomto prípade zdá logické ponechať si druhú možnosť. Pretože „*sedem posledných rán Božieho hnevu*“ má za cieľ *protestantskú* „*zem*“ a *katolícke* „*more*“. Uvažujme, že ničenia vykonané „*šiestou trúbou*“ nezabránia, ale podporujú obrátenie povolaných vyvolených vykúpených krvou Ježiša Krista.

Preto po „*šiestej trúbe*“ a tesne pred „*siedmimi poslednými ranami*“ a v čase zastavenia pečatenia, ktorým sa končí čas kolektívnej a individuálnej milosti, môžeme ešte umiestniť slová z r. tento verš: „*Nespravodlivý nech je opäť nespravodlivý, poškvrnený nech sa znova poškvŕni; a spravodliví nech stále konajú v spravodlivosti, a kto je svätý, nech sa ešte posväčuje.*» Každý tu bude môcť vidieť spôsob, akým Duch v tomto verši potvrdzuje dobrý preklad, ktorým som predložil pre základný „adventistický“ verš, ktorým je Daniel 8:14: „...svätosť bude ospravedlnená“. Slová „*spravodlivosť*“ a *svätosť*“ sú silne podporované, a preto sú potvrdené Bohom. Táto správa teda predvída čas konca doby odkladu, ale ďalšie vysvetlenie je nasledovné. Po dosiahnutí konca knihy sa Duch zameriava na čas, keď sa úplne rozlúštená kniha stane „*malou otvorenou knihou*“ a od tohto momentu jej prijatie alebo odmietnutie bude znamenať rozdiel medzi „*tým, ktorý je spravodlivý, a tým, kto sa poškvŕňuje.*“ a náš Pán pozýva „

svätého, aby sa ďalej posväcoval “. Znovu si spomínam, že „poškvrna “ bola pripísaná protestantizmu v poslanstve „Sardy “. Duch svojimi slovami cieľi na tento protestantizmus a inštitucionálny adventizmus, ktorý zdieľa svoju kľiatbu od roku 1994, keď sa k nemu pripojil vstupom do ekumenickej aliancie. Prijatie dešifrovaného poslanstva tejto knihy preto „opäť“, ale naposledy, *urobí rozdiel medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži* “ podľa Mal 3:18.

Zhrniem teda ponaučenia z tohto verša. Po prvé, potvrdzuje oddelenie adventistov od protestantizmu medzi rokmi 1843 a 1844. V druhom čítaní sa vzťahuje na oficiálny adventizmus, ktorý sa vrátil do protestantskej a ekumenickej aliancie po roku 1994. A navrhujem tretie čítanie, ktoré bude platiť na konci milosť v roku 2029 pred návratom Ježiša Krista stanovená na začiatok jari, ktorá prichádza pred 3. aprílom Paschy 2030.

Po týchto vysvetleniach nám zostáva pochopiť, že príčinou pádu inštitucionálneho adventizmu, ktorý ho viedol k tomu, že ho Ježiš Kristus vo svojom poslanstve adresovanom Laodicei „vyvrátil“, je menej odmietnutie veriť v jeho návrat v roku 1994, že odmietnutie vziať do úvahy príspevok svetla, ktoré prišlo osvetliť skutočný preklad Daniela 8:14; svetlo, ktoré nepopierateľným spôsobom demonštruje samotný pôvodný hebrejský biblický text. Tento hriech mohol odsúdiť iba Boh spravodlivosti, ktorý nepovažuje vinníka za nevinného.

Verš 12: „*Hľa, prídem rýchlo a moja odplata je so mnou, aby som sa odplatil každému podľa jeho práce* .

O 9 rokov sa Ježiš vráti v neopísateľnej božskej sláve. V Zj. 16 až 20 nám Boh zjavil povahu časti svojej odplaty vyhradenej pre nespravodlivých a netolerantných rebelujúcich katolíckych, protestantských a adventistických hriešnikov. Predstavil nám aj časť vyhradenú pre svojich vyvolených adventistov, ktorí zostali verní a ctia jeho prorocké slovo a jeho svätý siedmy deň sabatu, v Zj. 7, 14, 21 a 22. „Odplata“ sa „každému vráti podľa čo „je jeho dielom“, ktoré vinníkom ponecháva malý priestor na ospravedlnenie sa v Kristových očiach. Sebaospravedlňujúce slová sa stanú zbytočnými, pretože potom bude príliš neskoro na to, aby sme premenili chyby minulých rozhodnutí.

Verš 13: „*Ja som alfa a omega, prvý a posledný, začiatok a koniec*. »

Čo má začiatok, má aj koniec. Tento princíp sa vzťahuje na dĺžku pozemského času, ktorý Boh poskytol na výber vyvolených. Medzi alfou a omegou uplynie 6000 rokov. V roku 30, 3. apríla, bude dobrovoľná zmierná smrť Ježiša Krista tiež znamenať alfa čas kresťanskej aliancie na 2000 rokov; jar 2030 v plnej sile predstaví svoj čas omega.

Ale alfa je tiež rok 1844 so svojou omegou 1994. A nakoniec, alfa je pre mňa a posledných zvolených predstaviteľov, rok 1995 so svojou omegou, rok 2030.

Verš 14: „*Blahoslavení, ktorí zachovávajú jeho prikázania (a nie vyprat' si rúcha)*, aby mali právo na strom života a vojsť bránami do mesta! »

druhá forma „*veľkého súženia*“ s následkom množstva úmrtí. Preto je naliehavé získať ochranu a pomoc od Boha prostredníctvom Ježiša Krista. Ako naznačuje obrázok, hriešnik musí „*dodržiavať svoje prikázania* » ; **tie Božie a tie Ježišove**, „*Baránka Božieho*“, čo znamená, že sa musí zriecť všetkých foriem, ktoré môže mať hriech. Zahalený preklad tohto verša, ktorý sa zachoval

v našich súčasných Bibliách, pochádza z rímskeho katolicizmu vedeného z Vatikánu. Ostatné rukopisy, najstaršie, a teda vernejšie, navrhujú: „*Blahoslavení, ktorí zachovávajú jeho prikázania*“. A keďže hriech je prestúpením zákona, posolstvo je skreslené a nahrádza nevyhnutnú a životne dôležitú poslušnosť jednoduchým tvrdením o kresťanskej príslušnosti. Kto profituje z trestného činu? Tým, ktorí budú bojovať so sabatom až do slávneho návratu Ježiša Krista. Pravé posolstvo je zhrnuté takto: „Blahoslavený, kto poslúcha svojho Stvoriteľa“. Toto posolstvo len opakuje to, čo je citované v Zjavení 12:17 a 14:12, menovite: „*tí, ktorí zachovávajú prikázania Božie a vieru v Ježiša*“. Toto sú adresáti posledného posolstva, ktoré poslal Ježiš. Ten, kto posudzuje dosiahnutý výsledok, je sám Ježiš Kristus a jeho požiadavka sa rovná utrpeniu, ktoré prežil pri jeho mučeníctve. Odmena pre vybraných bude veľmi veľká; získajú nesmrteľnosť a vstúpia do večného života adventistickou cestou symbolizovanou „*dvanástimi bránami*“ symbolického „*nového Jeruzalema*“.

Verš 15: „*Von so psami, mágmí, smilníkmi, vrahmi, modlármí a so všetkými, ktorí milujú a praktizujú lož!*»

Kto sú tí, ktorých Ježiš takto pomenoval? Toto skryté obvinenie sa týka celej kresťanskej viery, ktorá odpadla; katolícka viera, mnohotvárna protestantská viera vrátane adventistickej viery, ktorá vstúpila do svojej aliancie od roku 1994; adventistickú vieru, ktorú tak bohato požehnal na začiatku svojej existencie, a ešte viac s ohľadom na jeho posledných predstaviteľov prinútených k disidentom. „*Psy*“ sú pohania, ale predovšetkým tí, ktorí tvrdia, že sú jeho bratmi **a zrádzajú ho**. Tento výraz „*psi*“ je pre súčasných západných ľudí paradoxne výrazom zvieratá, ktoré sa považuje za symbol vernosti, no pre východniarov samotným obrazom pokánia. A tu Ježiš dokonca spochybňuje ich ľudskú povahu a považuje ich za nespoľahlivé zvieratá. Ostatné podmienky potvrdzujú tento rozsudok. Ježiš potvrdzuje slová zo Zj. 21:8 a tu pridanie výrazu „*psi*“ vyjadruje jeho osobný úsudok. Po vznešenom prejave lásky, ktorý dal ľuďom, nie je nič hroznejšie, ako byť zradený tými, ktorí tvrdia, že patria k nemu a jeho obeť.

Potom ich Ježiš nazýva „*kúzelníkmi*“ pre ich obchod so zlými anjelmi, spiritualizmus, ktorý prvýkrát zviadol katolícku vieru so zjaveniami „*Panny Márie*“, čo je biblicky nemožné. Ale zázraky vykonané démonmi sú podobné tým, ktoré vykonal faraónovi „*kúzelníci*“ pred Mojžišom a Áronom.

Tým, že ich Ježiš nazval „*necudnými*“, odsudzuje oslobodenie mravov, ale najmä neprirodzené náboženské zväzky, ktoré uzatvárajú protestantské cirkvi s katolíckou vierou, ktorú Boží proroci odsudzujú ako služobníka diabla. Reprodukujú „*ako dcéry*“ „*smilstvo*“ svojej „*prostitútky, Babylona Veľkého*“, odsúdeného v Zj. 17:5.

Opadlíci sú tiež „*vrahmi*“, ktorí sa pripravia zabiť Ježišových vyvolených, ak nezasiahne, aby im zabránil v jeho slávnom príchode.

Sú to „*modloslužobníci*“, pretože sa viac zaujíma o hmotný život ako o život duchovný. Zostávajú ľahostajní, keď im Boh ponúka svoje svetlo, ktoré oni drzo odmietajú demonizovaním jeho pravých poslov.

A na záver tohto verša upresňuje: „*a kto miluje a robí, klame!*» Tým odsudzuje tých, ktorých povaha je pripútaná ku lži, až do tej miery, že sú úplne necitliví voči pravde. O chutiach a farbách sa hovorilo, že o nich nemožno

diskutovať; tak isto je to s láskou k pravde alebo klamstvu. Ale pre svoju večnosť si Boh zo svojich tvorov, ktorých ľudská reprodukcia dáva vznik, vyberá výlučne tých, ktorí majú túto lásku k pravde.

Konečný výsledok Božieho plánu spásy je hrozný. Postupne sú vyhodení predpotopní zatvrdlí nekajúci hriešnici, starodávna neveriaca židovská aliancia, ohavná rímska pápežská katolícka viera, modlárska pravoslávna viera, kalvínska protestantská viera a napokon inštitucionálna adventistická viera, posledná obeť ducha tradíciu, ktorú predchádzajúci všetci rovnako uprednostňovali.

„Adventistické“ posolstvo malo fatálne následky, po prvé, pre Židov, ktorí padli tým, že odmietli veriť v prvý **príchod** Mesiáša ohláseného v Dan.9:24 až 27. Po druhé, kresťania, ktorých Ježiš vyhnal, ktorí všetci zdieľajú vina za prejav nezáujmu o najnovšie „adventistické“ posolstvo, ktoré oznamuje **jeho druhý príchod**. Ich nedostatok lásky k jej pravde je pre nich osudný. V roku 2020 všetky tieto hlavné oficiálne náboženstvá zdieľajú toto hrozné posolstvo, ktoré Ježiš adresoval v roku 1843 protestantizmu éry „Sard“ v Zj. 3:1: „Vraví sa, že žiješ a si mŕtvy“.

Verš 16: „Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám o tom svedčil v kostoloch. Som koreň a semeno Dávida, jasná ranná hviezda. »

Ježiš poslal svojho anjela Gabriela k Jánovi a prostredníctvom Jána k nám, svojim verným služobníkom posledných dní. Pretože až dnes nám toto úplne rozlúštené posolstvo umožňuje porozumieť posolstvám, ktoré adresuje svojim služobníkom a učeníkom siedmich období alebo siedmich Zhromaždení. Ježiš odstraňuje pochybnosti o svojej symbolickej evokácii Apo.5: „koreň a potomstvo Dávida“. Dodáva: „jasná ranná hviezda“. Táto hviezda je slnko, ale stotožňuje sa s ním len ako so symbolom. Pretože, nevedome, úprimné bytosti, ktoré milujú Ježiša Krista za jeho obeť, ctia naše slnko, túto hviezdu zbožňovanú pohanmi. Ak si to mnohí neuvedomujú, zástupy, dokonca aj osvietené v tejto téme, nie sú pripravené a ani schopné pochopiť závažnosť tohto pohanského modloslužobného konania. Človek musí zabudnúť na seba, postaviť sa na miesto Boha, ktorý veci cíti úplne inak, pretože jeho myseľ už takmer 6000 rokov sleduje činy ľudí. Identifikuje každú akciu podľa toho, čo skutočne predstavuje; čo nie je prípad mužov, ktorých krátky život je primárne zameraný na uspokojenie ich túžob, predovšetkým telesných a pozemských, ale je to aj prípad tých, ktorí sú duchovní a veľmi nábožní a ktorí zostávajú zablokovaní z rešpektu voči tradíciám otcov.

Na konci posolstva *Tyatiry* povedal Duch „kto víťazí“: „A ja mu dám rannú hviezdu“. Tu sa Ježiš predstavuje ako „ranná hviezda“. Víťaz teda získa Ježiša a s ním všetko svetlo života, ktoré má v ňom svoj zdroj. Pripomenutie tohto výrazu naznačuje, že sa ozajstní poslední „adventisti“ plne zamerajú na tieto verše 1 Pt.2:19-20-21: „A my sa držíme prorockého slova o to istejšie, za ktoré si dobre zaplatíš. pozornosť, ako lampa, ktorá svieti na tmavom mieste, kým nesvitne deň a ranná hviezda nevyjde vo vašich srdciach; Vedieť predovšetkým sami seba, že žiadne prorocko Písma nemôže byť predmetom súkromného výkladu, pretože prorocko nebolo kedy vynesené z vôle človeka, ale od Ducha Svätého, ktoré ľudia hovorili od Boha. » Lepšie sme to povedať nemohli. Po vypočutí týchto slov ich vyvolený premení na skutky, ktoré vzal do úvahy Ježiš Kristus.

Verš 17: „ *A Duch a nevesta povedali: Príd! A kto počuje, nech povie: Príd. A nech príde ten, kto je smädný; kto chce, môže si voľne nabrat' vodu života* .”

Od začiatku svojej pozemskej služby Ježiš volal: „ *Príd* “. Ale vďaka predstave „ *smädu* “ vie, že kto nie je „ *smädný* “, nepríde sa napiť. Jeho volanie vypočujú iba tí, ktorí „ *smädnú* “ po tomto večnom živote, ktorý nám jeho dokonalá spravodlivosť ponúka len svojou milosťou, ako druhú šancu. Len Ježiš zaplatil cenu; preto ho ponúka „ *zadarmo* “. Žiadny katolícky alebo božský „odpustok“ nedovoľuje získať ho za peniaze. Táto univerzálna výzva pripravuje zhromaždenie volených predstaviteľov zo všetkých národov a rôznych pôvodov. Výzva „ *Pod'* “ sa stáva kľúčom k tomuto zoskupeniu vyvolených, ktoré vytvorí skúška viery posledných dní. Ale zažijú skúšku rozptýlenú po zemi a budú znovu zjednotení, až keď sa Ježiš Kristus vráti vo svojej sláve, aby ich odstránil z krajiny hriechu.

Verš 18: „ *Vyhlasujem každému, kto počuje slová proroctva tejto knihy: Ak k tomu niekto niečo pridá, Boh ho porazí ranami opísanými v tejto knihe; »*

Zjavenie nie je obyčajná biblická kniha. Je to literárne dielo božsky zakódované v biblickom jazyku, ktoré môžu rozpoznať tí, ktorí prehládávajú celú Bibliu od začiatku do konca. Výrazy sa zoznámia opakovaným čítaním. A „biblické zhody“ umožňujú nájsť podobné výrazy. Ale práve preto, že jeho kód je veľmi presný, prekladatelia a prepisovatelia sú upozornení: „ *Ak k tomu niekto niečo pridá, Boh ho postihne ranami opísanými v tejto knihe* “.

Verš 19: „ *A ak niekto niečo odoberie zo slov knihy tohto proroctva, tomu Boh odoberie svoj podiel zo stromu života a zo svätého mesta, opísaných v tejto knihe. »*

Z rovnakých dôvodov sa Boh vyhráza každému, kto „ *odníme čokoľvek zo slov knihy tohto proroctva* “. Každý, kto podstúpi toto riziko, je tiež varovaný: „ *Boh odreže svoju časť zo stromu života a zo svätého mesta, opísaných v tejto knihe* . Zaznamenané zmeny budú mať preto hrozné následky pre tých, ktorí sa ich dopustili.

Upozorňujem na túto lekciu. Ak Ježiš Kristus potrestá modifikáciu tejto nezrozumiteľnej kódovanej knihy týmito dvoma prísnymi spôsobmi, čo to bude pre tých, ktorí odmietnu jej dokonale zrozumiteľné posolstvo ?

Boh má dobré dôvody na to, aby jasne predložil toto varovanie, pretože toto Zjavenie, ktorého slová volí on, má rovnakú hodnotu ako text jeho „desatora príkazaní“ „vyrytý prstom na kamenných doskách“. Teraz, v Dan 7:25, prorokoval, že jeho kráľovský „ *zákon* “ sa „ *zmení* “, rovnako ako „ *časy* “. Akcia bola vykonaná, ako sme videli, rímskou autoritou, postupne cisárskou v roku 321, potom pápežskou v roku 538. Tento čin, ktorý považoval za „ *arogantný* “, bude potrestaný smrťou a Boh nás nabáda, aby sme ho nereprodukovali, smerom k proroctvu, tento typ chyby, ktorý rozhodne odsudzuje.

Božie dielo zostáva jeho dielom bez ohľadu na čas, v ktorom sa vykonáva. Rozlúštiť jeho proroctvo je nemožné bez jeho vedenia. To znamená, že dešifrované dielo má rovnakú hodnotu ako to, ktoré je zašifrované. Uvedomte si teda, že toto dielo, kde sa jasne zjavuje myšlienka Boha, je veľmi vysokej „ *svätosti* “. Predstavuje konečné „ *svedectvo o Ježišovi* “, ktoré Boh adresuje

svojim posledným disidentským služobníkom adventistov siedmeho dňa; a zároveň, s praktizovaním pravého sobotného sabatu, je to v roku 2021 posledná „oprávnená svätosť“ naplánovaná od nadobudnutia platnosti dekrétu Dan.8:14 v roku 1843.

Verš 20: „*Ten, ktorý dosvedčuje tieto veci, hovorí: Áno, prídem skoro. Amen! Príď, Pane Ježišu!*»

Pretože obsahuje posledné slová, ktoré Ježiš Kristus adresoval svojim učeníkom, táto kniha Zjavenia je veľmi svätá. V ňom nachádzame ekvivalent tabuliek zákona, vyrytý Božím prstom a daný Mojžišovi. Ježiš svedčí; kto sa opováži napadnúť toto božské osvedčenie? Všetko je povedané, všetko je odhalené, nemá čo povedať okrem: „*Áno, prídem rýchlo*. Jednoduché „*Áno*“, ktoré zahŕňa celú jeho božskú osobu, znamená, že jeho blízky príchod je istý, pretože obnovuje svoj sľub: „*Prídem rýchlo*“; a „*okamžite*» s dátumom, ktorý nadobúda svoj plný význam: na jar 2030. A svoje vyhlásenie potvrdzuje slovami „*Amen*“; čo znamená: „V skutočnosti“.

Kto potom hovorí: „*Príď, Pane Ježišu*“? Podľa verša 17 tejto kapitoly sú „*Duch a nevesta*“.

Verš 21: „*Milosť Pána Ježiša so všetkými svätými!*»

Tento posledný verš Zjavenia uzatvára knihu evokáciou „*milosti Pána Ježiša*“. Toto je téma, ktorá bola na začiatku kresťanského zhromaždenia často v rozpore so zákonom. V tom čase bola milosť vynútiteľná proti zákonu tým, ktorí odmietli Kristovu ponuku. Židovské dedičstvo zákona znamenalo, že božskú spravodlivosť videli iba prostredníctvom neho. Ježiš ich nechcel zbaviť poslušnosti zákonu, ale prišiel „*naplniť*“ to, čo mu predpovedali obete zvierat. Preto povedal v Mt 5:17: „*Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; Neprišiel som zrušiť, ale naplniť.*”

Najúžasnejšie je počuť, ako kresťania odporujú zákonu a milosti. Lebo, ako vysvetľuje apoštol Pavol, milosť má pomôcť človeku naplniť zákon do tej miery, ako to Ježiš vyhlasuje v Jánovi 15:5: „*Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a v kom ja, prináša veľa ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.*” O akých veciach „*robiť*“ hovorí a aké je to „*ovocie*“? O úcte k zákonu, ktorý jeho milosť umožňuje vďaka jeho pomoci v Duchu Svätom.

Bolo by žiaduce a spásonosné, keby „*milosť Pána Ježiša bola*“ a mohla pôsobiť „*vo všetkom*“; ale tento skomolený verš vyjadruje len nerealizovateľné želanie. Už teraz všetci dúfajme, že ich bude veľmi veľa; čo najviac; náš obdivuhodný Boh, Stvoriteľ a Spasiteľ si to zaslúži; je toho nanajvýš hoden. Zadaním „*so všetkými svätými*“ pôvodný text odstraňuje akúkoľvek nejednoznačnosť; Pánova milosť môže prospieť výlučne im, tým, „*ktorých posväcuje svojou pravdou*“ (Ján 17:17). A tým, ktorí uvažujú o dosiahnutí večného života cestou, ktorú si nárokuje Ježiš Kristus, pripomínam, že medzi „*cestou*“ a „*životom*“ je podstatná „*pravda*“ podľa Jána 14:6. Bez urážky vzbúrencov, ktorí si nárokuje požehnanie tohto verša, od roku 1843 Pánova milosť prospieva len tým, ktorých posväcuje obnovením svojho svätého sobotného odpočinku. Práve táto činnosť spojená so svedectvom lásky k jej „*pravde*“ robí vyvolených svätých hodnými danej milosti. Preto milosť nemôže byť venovaná „všetkým“. Dajte si teda pozor na zlé, zavádzajúce preklady Biblie,

ktoré vedú k hroznej konečnej dezilúzii tých, ktorí sa na ne spoliehajú vo svojom nešťastí!

Božské zjavenie prezentované v tomto diele potvrdilo lekcie prorokované v príbehu Genezis, ktorého životnú dôležitosť sme si mohli všimnúť. Na konci tejto práce sa zdá užitočné pripomenúť si tieto hlavné ponaučenia. Je to opodstatnené a rád by som upozornil aj na to, že v našom súčasnom svete je kresťanská viera masívne prezentovaná v zdeformovanej podobe kvôli kultovému dedičstvu rímskeho katolicizmu. Pravda požadovaná Bohom zostala v jednoduchom a logickom stave, ktorý chápali prví apoštoli Ježiša Krista, ale táto často ignorovaná jednoduchosť sa pre nezasvätených stáva pre svoj menšinový charakter zložitou. Na identifikáciu neskorších Svätých neskorších dní Ježiša Krista a duchovnú štruktúru Zjavenia je skutočne nevyhnutný dekrét z Daniela 8:14. Na identifikáciu tohto nariadenia je však nevyhnutné aj štúdium celej knihy Daniel a rozlúštenie jej prorociev. Keď pochopíme tieto veci, Apokalypsa nám odhaľuje svoje tajomstvá. Tieto potrebné štúdie vysvetľujú ťažkosti, s ktorými sa stretávame, keď sa snažíme presvedčiť neveriaceho človeka našej doby na Západe, a najmä vo Francúzsku.

Ježiš povedal, že nikto nemôže prísť k nemu, iba Otec, ktorý ho vedie, a o svojich vyvolených tiež povedal, že sa musia narodiť z vody a z Ducha. Tieto dve nauky sa navzájom dopĺňajú a znamenajú, že Boh pozná duchovnú podstatu svojich vyvolených spomedzi všetkých svojich stvorení. V dôsledku toho bude každý z nich reagovať podľa svojej vlastnej povahy; aj tí, ktorí majú priaznivé predsudky o sabate, ktorý už praktizovali Židia, bez väčších problémov prijmú prorocké zjavenia, ktoré ukazujú, že to Boh vyžaduje od roku 1843. Naopak, tí, ktorí majú o nej nepriaznivé predsudky, odmietnu všetky biblické argumenty, nájde dobré dôvody na ospravedlnenie svojho odmietnutia. Pochopenie tohto princípu nás chráni pred sklamaním z tých, ktorým predkladáme Kristovu pravdu. Odhalením pravdy božskej myšlienky dáva prorocko všetku svoju silu „*večnému evanjeliu*“, že Ježišovi učeníci musia „*učiť národy až do skončenia sveta*“.

„Beštie“ z Apokalypsy

Chronologicky a postupne sa nepriatelia Boha a jeho vyvolení zjavovali v podobe „*šeliem*“.

Prvý označuje cisársky Rím zobrazený „*drakom s desiatimi rohmi a siedmimi hlavami s diadémami*“, v Zj. 12:3; „*Mikulášania*“ v Zj. 2:6; „*diabol*“ v Zj. 2:10.

Druhá sa týka pápežského katolíckeho Ríma znázorneného „*šelmou, ktorá vystupuje z mora s desiatimi rohmi s diadémami a siedmimi hlavami*“ zo Zj. 13:1; „*Trón Satana*“ v Zj. 2:13; „*žena Jezábel*“ v Zj.2:20; „*mesiac zafarbený krvou*“ v Zj. 6:12; „*mesiac udrel tretinu*“ „*štvrtej trúby*“ v Zj. 8:12; „*more*“ v Zj. 10:2; „*trstina ako prút*“ v Zj. 11:1; „*chvost*“ „*draka*“ v Zj. 12:4; „*had*“ v Zj. 12:14; a „*drak*“ z veršov 13, 16 a 17; „*Veľký Babylon*“ v Zj. 14:8 a 17:5.

Tretí sa zameriava na francúzsky revolučný ateizmus, zobrazený ako „*beštia, ktorá vystupuje z priepasti*“ v Zj. 11:7; „*veľké súženie*“ v Zj. 2:22; „*štvrtá trúba*“ v Zj. 8:12; „*ústa, ktoré pohltia rieku*“, čo symbolizuje katolícky ľud, v Zj. 12:16. Toto sa týka prvej formy „*druhého beda*“ citovanej v Zj. 11:14. Jeho druhú podobu dosiahne „*šiesta trúba*“ z Apo.9:13, podľa Apo.8:13 pod

názvom „*druhé beda*“, medzi 7. marcom 2021 a 2029, pod skutočným aspektom sveta Tretia vojna končí jadrovou vojnou. Ľudská genocída, ktorá vyľudňuje zem (*priepasť*), je spojením medzi „*štvrtou a šiestou trúbou*“. Podrobnosti o vývoji tejto vojny sú odhalené v Dan.11:40 až 45.

Štvrtá „*šelma*“ označuje protestantskú vieru a katolícku vieru, jej spojenca, v poslednej skúške viery v pozemských dejinách. Ona „*vystupuje zo zeme*“, v Zj. 13:11; čo znamená, že je sama sebou, vychádza z katolíckej viery symbolizovanej „*morom*“. Obdobie reformácie v drvinej väčšine nastolilo protestantské náboženstvo s viacerými aspektmi, ktoré sa vyznačovalo odpadlivosťou, čo svedčí v dielach Jána Kalvína o bojovnom, drsnom, krutom a prenasledujúcom charaktere. Nadobudnutie platnosti dekrétu Dan.8:14 ho od jari 1843 globálne odsúdilo.

Inštitucionálna adventistická vieru, ktorá sa oživila po protestantskej skúške viery v rokoch 1843-1844, ustúpila a od jesene 1994 sa vrátila do postavenia protestantskej viery a jej božskej kliatby; je to kvôli oficiálnemu odmietnutiu božského prorockého svetla zjaveného v tomto diele z roku 1991. Táto duchovná smrť inštitucionálnej formy je prorokovaná v Zj. 3:16: „*Vyvrátim ňu a zo svojich úst*“.

Pred nami sú konečné splnenie prorociet a vieru každého bude skúšaná. Pán Ježiš Kristus spozná medzi všetkými ľudskými bytosťami tých, ktorí mu patria, tých, ktorí s radosťou a vdáchnou vernosťou prijímajú jeho životne dôležité zjavenia, ovocie božskej lásky.

V hodine poslednej voľby sa vyvolení budú odlišovať tým, že budú vedieť, prečo padnú padlí, božské Zjavenie tak urobí rozdiel medzi spasenými a stratenými, ktorým od apoštolskej éry „Efez“, v Apo 2:5, Boh povedal: „*Pamätajte teda, odkiaľ si padol*“; av roku 1843, v ére „*Sard*“, tiež povedal protestantom v Zj. 3:3: „*pamätajte, ako ste prijali a počuli; a zachovávajte a činite pokánie*“; toto sa vzťahuje aj na padlých adventistov od roku 1994, ktorí, hoci sú pozorovateľmi soboty, dostávajú od Ježiša toto posolstvo zo Zj. 3:19: „*Káram a trestám všetkých, ktorých milujem; preto buď horlivý a činiť pokánie* .”

Pri príprave tohto prorockého Zjavenia si Boh Stvoriteľ, ktorý sa stretol v osobe Ježiša Krista, dal za cieľ umožniť svojim vyvoleným, aby jasne identifikovali svojich nepriateľov; vec je urobená a Boží zámer je dosiahnutý. Takto duchovne obohatená sa jej Vyvolená stáva „*Nevestou pripravenou na Baránkovu svadobnú večeru*“. „*Obliekol ju do jemného bieleho plátna, čo sú spravodlivé skutky svätých*“ v Zj. 19:7. Vy, ktorí ste čítali obsah tohto diela, ak máte možnosť a požehnanie byť medzi nimi, „*pripravte sa na stretnutie so svojím Bohom*“ (Ámos 4:12) v jeho pravde!

Zatiaľ čo dešifrovanie tajomných prorociet Daniela a Zjavenia je úplne dokončené a čas Kristovho skutočného návratu je nám už známy, táto otázka Ježiša Krista citovaná v Lukášovi 18:8 zanecháva trochu znepokojujúce pochybnosti: „*Hovorím vám, on rýchlo im prinesie spravodlivosť. Ale keď príde Syn človeka, nájde vieru na zemi?*“. Hojnosť intelektuálneho poznania pravdy totiž nemôže kompenzovať slabosť kvality tejto viery. Ľudstvo, ktoré bude konfrontované s návratom Ježiša Krista, sa vyvinulo v prostredí priaznivom pre všetky formy silne podporovaného sebeckta. Individuálny úspech sa stal cieľom,

ktorý treba dosiahnuť za každú cenu, dokonca aj rozdrvením blížneho, a to počas dlhého obdobia svetového mieru počas viac ako 70 rokov. Keď vieme, že hodnoty neba navrhované Ježišom Kristom sú v absolútnom protiklade s touto normou našej doby, jeho otázka sa zdá byť tragicky oprávnená, pretože sa môže týkať ľudí, ktorí si mysleli, že sú „vyvolení“, ale zostanú len pre svoje nešťastie. z „povolaných“; pretože Ježiš v nich nenašiel takú kvalitu viery, ktorá sa vyžaduje, aby bola hodná jeho milosti.

Litera zabíja, ale Duch oživuje

Táto posledná kapitola dokončuje dešifrovanie Zjavenia apokalypsy. Práve som predstavil biblické kódy, ktoré umožňujú identifikovať symboly, ktoré Boh používa vo svojich prorockých, ale zatiaľ čo ich cieľom je odhaliť jeho požiadavku na návrat sabatu od roku 1843-1844, slovo sabat sa neobjavuje iba raz v týchto prorockých textoch Daniela alebo Zjavenia. Vždy sa navrhuje, ale nie je jasne citované. Dôvod, prečo to nepomenovať jasne, je ten, že praktizovanie sabatu je základnou normálnosťou apoštolskej kresťanskej viery, pretože každý vidí, že téma sabatu nikdy nebola predmetom sporu medzi Židmi a prvými apoštolmi, učeníkmi sv. Ježiš Kristus. Diabol však naňho neprestal útočiť, najprv podnecoval Židov, aby ho „pošpinili“, potom po druhé kresťanov tým, že ho úplne „ignoroval“. Na dosiahnutie tohto výsledku inšpiroval falošné preklady pôvodných textov, ktoré ho spomínali. Táto prezentácia božskej pravdy by tiež nebola úplná bez odsúdenia týchto ohavných prečinov, ktorých obeťami sú v prvom rade Boh v Ježišovi Kristovi, potom tí, ktorým jeho zmierna smrť mohla ponúknuť večný život.

Pred Bohom tvrdím, že v spisoch starej a novej zmluvy, teda v celej Biblii, neexistuje **žiadny** verš, ktorý by učil o zmene stavu soboty od štvrtého z jej desiatich príkazní; navyše posvätený Bohom, od počiatku jeho stvorenia nášho pozemského sveta.

Od protestantského odpadnutia v dôsledku nadobudnutia platnosti dekrétu z Daniela 8:14 na jar 1843 až dodnes čítanie Biblie zabíja. Chcel by

som poukázat' na to, že to nie je Biblia, ktorá úmyselne zabíja, ale jej použitie na základe chýb v preklade, ktoré sa vyskytujú v preložených verziách pôvodných „hebrejských a gréckych“ textov; ale predovšetkým je to problém aj kvôli zlým interpretáciám. Sám Boh túto vec potvrdzuje v obrazoch v Zj. 9:11: „Mali nad sebou za kráľa anjela priepasti, po hebrejsky Abaddon a po grécky Apollyon“. Spomínam si tu na skryté poslanstvo v tomto verši: „Abaddon a Apollyon“ znamená „v hebrejčine a gréčtine“: Ničiteľ. „Anjel priepasti“ ničí vieru pomocou biblických „dvoch svedkov“ zo Zj.11:3.

Od roku 1843 sa falošní veriaci dopustili dvoch chýb pri čítaní historického svedectva Biblie. Prvým je pripisovanie väčšej dôležitosti narodeniu Ježiša Krista ako jeho smrti a druhé posilňuje tento omyl tým, že dáva väčší význam jeho vzkrieseniu ako jeho smrti. Tento dvojité omyl svedčí proti nim, pretože prejav Božej lásky k jeho stvoreniam v podstate spočíva na jeho dobrovoľnom rozhodnutí dať v Kristovi svoj život za vykúpenie svojich vyvolených. Uprednostňovanie Ježišovho zmŕtvychvstania spočíva v prekrúcaní Božieho plánu spásy, čo má za následok pre vinníkov odrezanie sa od neho a rozbitie jeho svätého, spravodlivého a dobrého spojenectva. Kristovo víťazstvo spočíva na prijatí smrti, jeho zmŕtvychvstanie je len šťastným a spravodlivým dôsledkom jeho božskej dokonalosti.

Kolosanom 2:16-17: „Nech vás teda nikto nesúdi za jedenie alebo pitie, za sviatok, za novmesiac alebo za soboty: to bol tiež budúcich vecí, ale telo je v Kristovi. »

Tento verš sa často používa na ospravedlnenie ukončenia praktizovania týždenného „sabat“u. Dva dôvody túto voľbu odsudzujú. Prvým z nich je, že výraz „sabat“ označuje „sabat“, ktoré sú vyvolané každoročnými náboženskými „sviatkami“ ustanovenými Bohom v 23. knihe Mojžišovej. Ide o pohyblivé „sabat“, ktoré sú umiestnené na začiatku a niekedy aj na konci počas náboženských „sviatkov“. „Evokuje ich výraz „v ten deň nebudeš robiť žiadnu otrockú prácu“. Nemajú žiadny vzťah k týždennému „Sabat“u okrem svojho názvu „Sabat“, ktorý znamená „prestáť, odpočívať“ a ktorý sa prvýkrát objavuje v Gn 2:2: „Boh odpočíval“. Treba tiež poznamenať, že slovo „sabat“ citované v hebrejskom texte štvrtého prikázania sa nenachádza v preklade L. Segonda, ktorý ho označuje iba pod názvom „deň odpočinku“ alebo „siedmy deň“. Má však svoj koreň zo slovesa citovaného v 1M 2:2: „odpočinok“ alebo „šabat“, ktoré je jasne pomenované vo verzii Biblie JNDarby.

Druhý dôvod je tento: Pavol povedal o „sviatkoch a sabatoch“, že sú to „tiene vecí budúcich“, teda veci, ktoré prorokujú skutočnosť, ktorá bola alebo bude. Za predpokladu, že v tomto verši ide o „sabat siedmeho dňa“, zostáva tu „prichádzajúci tiež“ až do príchodu siedmeho tisícročia, ktoré prorokuje. Smrť Ježiša Krista odhalila význam „sabat siedmeho dňa“, ktorý pre Jeho víťazstvo nad hriechom a smrťou prorokuje nebeských „tisíc rokov“, počas ktorých budú Jeho vyvolení súdiť padlých pozemských a nebeských mŕtvych.

V tomto verši boli „sviatky, novmesiace“ a ich „sabat“y spojené s existenciou národnej formy starej zmluvy Izraela. Tým, že Ježiš Kristus prostredníctvom svojej smrti ustanovil novú zmluvu, urobil tieto prorocké veci

zbytočnými; museli prestať a zmiznúť ako „*tieň*“, ktorý mizne pred realitou jeho dokonalej pozemskej služby. Zatiaľ čo týždenný „Sabat“ čaká na príchod siedmeho tisícročia, aby splnil svoju prorokovanú realitu a stratil svoju užitočnosť.

Pavol tiež spomína „*jedenie a pitie*“. Ako verný služobník vie, že Boh o týchto veciach hovoril v 3. Mojžišovej 11 a Deuteronomiu 14, kde predpisuje povolené čisté jedlá a zakázané nečisté jedlá. Pavlove poznámky nie sú určené na to, aby spochybňovali tieto božské nariadenia, ale len ľudské názory (*ktoré nikto...*) vyjadrené na túto tému, ktoré rozvinie v Rimanom 14 a 1 Kor.8, kde sa jeho myšlienky zjavujú jasnejšie. Téma sa týka jedál obetovaných modlám a falošným božstvám. Vyvoleným, ktorí tvoria duchovný Boží Izrael, pripomína ich povinnosti voči nemu, keď v 1Kor.10:31 hovorí: „ *Či jete, či pijete, alebo robíte čokoľvek iné, všetko robte na Božiu slávu* “. Je Boh oslavovaný tými, ktorí ignorujú a pohrdajú jeho zjavenými obradmi v týchto veciach?

Je to Jakub, Ježišov brat, ktorý hovorí v mene apoštolov **na tému obriezky** v Skutkoch 15:19-20-21: „ *Preto som toho názoru, že by sme nemali znepokojovať tie národy, ktoré sa obracajú na Bože, ale napísať im, že sa zdržujú poškrvny modiel a smilstva, zadusených vecí a krvi; lebo Mojžiš od pradávna má v každom meste tých, ktorí ho kážu, a každý sobotu čítajú v synagógach* .

Tieto verše, ktoré sa často používajú na ospravedlnenie slobody pohanských konvertitov voči sabatu, sú naopak najlepším dôkazom jeho praktizovania podporovaného a vyučovaného apoštolmi. Jacques sa skutočne domnieva, že nie je užitočné im vnucovať obriezku a sumarizuje základné princípy, pretože keď pôjdu „každú sobotu“ do židovských synagóg v ich **lokalitych** , bude im predstavené hlboké náboženské učenie .

Ďalšia zámienka použitá na ospravedlnenie ukončenia klasifikácie čistých a nečistých jedál: videnie dané Petrovi v Skutkoch 10. Jeho vysvetlenie je rozvinuté v Skutkoch 11, kde identifikuje „nečisté zvieratá“ videnia s pohanskými „ľuďmi“, ktorí prišiel sa k nemu pomodliť, aby išiel k rímskemu stotníkovi „Corneliusovi“. V tejto vízii Boh zobrazuje nečistú povahu pohanov, ktorí mu neslúžia a slúžia falošným božstvám. Smrť a vzkriesenie Ježiša Krista však pre nich prináša veľkú zmenu, pretože dvere milosti sa im otvárajú skrze vieru v zmiernu obeť Ježiša Krista. Prostredníctvom tohto videnia Boh učí Petra tejto novej veci. V dôsledku toho klasifikácia čistých a nečistých ustanovená Bohom v Levitikus 11 zostáva a pokračuje až do konca sveta. Okrem toho, že od roku 1843, s dekrétom z Dan.8:14, strava ľudských bytostí prevzala normu pôvodného „*posvätenia*“ ustanoveného a nariadeného v Gen.1:29: „ *A Boh povedal: Hľa, ja Dal som každú rastlinu nesúcu semeno, ktorá je na tvári celej zeme, a každý strom, na ktorom je ovocie stromu, nesúce semeno; toto bude jedlo pre teba* ."

Ježiš dal svoj život vo fyzickom a duševnom mučení, aby zachránil svojich vyvolených. Nepochybujte o veľmi vysokej úrovni svätosti, ktorú si táto vášnivá smrť vyžaduje na oplátku od toho, ktorého zachraňuje. V pravde !

Pozemský čas Ježiša Krista

Perla soboty 20. marca 2021

Od začiatku svojej služby som bol presvedčený a spieval som to, že „Ježiš sa narodil na jar“. V túto sobotu 20. marca 2021 bola jarná rovnodennosť umiestnená o 10:37 na začiatku duchovného stretnutia. Duch ma potom viedol k hľadaniu dôkazov toho, čo bolo dovtedy iba jednoduchým presvedčením viery. Židovský kalendár nám umožnil umiestniť čas jarnej rovnodennosti v roku – 6 pred naše oficiálne kresťanské datovanie narodenia nášho Spasiteľa, na „sabat“ 21. marca.

Prečo rok - 6?

Pretože naše oficiálne datovanie narodenia Ježiša Krista bolo postavené na dvoch chybách. Až v 6. ^{storočí} nášho letopočtu sa katolícky mních Dionýz Malý podujal založiť kalendár. Pri absencii biblických alebo historických podrobností umiestnil toto narodenie na dátum smrti kráľa Herodesa, ktorý umiestnil do roku 753 od založenia Ríma. Odvtedy historici potvrdili chybu 4 roky v jeho výpočte; ktorý kladie Herodesovu smrť do roku 749 od založenia Ríma. Ale Ježiš sa narodil pred smrťou Herodesa a Matúša. 2:16 nám dáva presnosť, ktorá kladie Ježišov vek na „dva roky“ v čase „masakrovania nevinných“, ktorý nariadil rozhnevanej kráľ Herodes, pretože trpel a cítil prichádzajúcu smrť, ktorá ho odtrhla od pôžitkov moci. Podrobnosti sú dôležité, pretože text špecifikuje "dva roky, podľa dátumu, na ktorý sa starostlivo pýtal u mudrcov." K štyrom rokom predchádzajúceho omylu sa pripočítava rok 6, čiže 747 založenia Ríma, biblicky stanovený.

Jarná rovnodennosť roka – 6

Pripadajúc na sobotu, v tomto roku – 6, nám Biblia hovorí, že anjel sa predstavil „pastierom, ktorí bdeli nad svojimi stádami“. Sobota zakazuje obchod, ale nie držanie zvierat a starostlivosť o ne; Ježiš to potvrdil slovami: „Kto z vás má ovcu, ktorá padne do jamy a nepríde a nevyslobodí ju ani v sobotu?“. A tak bolo anjelom zvestované narodenie „Dobrého pastiera“, záchrancu a sprievodcu ľudských oviec, najprv ľudským pastierom, strážcom a ochrancom zvieracích oviec. Anjel objasnil: „...lebo dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, ktorým je Kristus Pán“. Tento „dnes“ bol teda dňom soboty a ohlasovaním v

nocí, Ježišovo narodenie sa stalo medzi 18. hodinou, začiatkom soboty a nočnou hodinou zvestovania, ktoré urobil anjel pastierom. Teraz musíme určiť presný čas, kedy sa na izraelskom časovom číselníku naplnila jarná rovnodennosť roka – 6. Ale to zatiaľ nie je možné, pretože o tomto období nemáme žiadne informácie.

Narodenie Ježiša v sobotu robí Boží plán spásy jasným a úplne logickým. Ježiš o sebe vyhlásil, že je „*Syn človeka*“ , „*Učiteľ soboty*“. Sobota je totiž dočasná a jej užitočnosť trvá až do dňa jej druhého príchodu, tentoraz mocného a slávneho. Ježiš dáva sabatu jeho plný význam, pretože prorokuje, že zvyšok siedmeho tisícročia vyhrá len pre svojich vyvolených víťazstvom nad hriechom a smrťou.

Na počesť svojho vstupu do dospelosti vo veku „dvanásť rokov“ Ježiš duchovne zasahuje medzi nábožných ľudí, ktorých sa pýta na Mesiáša ohláseného vo Svätom písme. Odlúčený od svojich rodičov, ktorí ho tri dni hľadali, svedčil o svojej božskej nezávislosti a uvedomení si svojho poslania v prospech pozemských ľudí.

Potom prichádza čas na jeho aktívnu a oficiálnu pozemskú službu. Učenie Daniela 9:27 to prezentuje vo forme „*zmluvy*“ z „*a týždňa*“, ktorý symbolizuje sedem rokov medzi jeseňou 26 a jeseňou 33. Medzi týmito dvoma jeseňami je v centrálnej polohe jar a sviatok Paschy 30. roku, kde o 15.00 hod., „v strede veľkonočného týždňa, streda 3. apríl 30 Ježiš Kristus spôsobil, že *zvieracie „obety a obety*“ hebrejského obradu prestali tým, že obetoval svoj život na odčinenie hriechov iba svojich vyvolených. V deň svojej smrti mal Ježiš 35 rokov a 13 dní. Keď Ježiš zomrel ako víťaz nad hriechom a smrťou, mohol zveriť svojho ducha Bohu so slovami: „*Dokonané je*“. Jeho víťazstvo nad smrťou bolo neskôr potvrdené jeho zmŕtvychvstaním. Takto sprevádzal a poučoval svojich apoštolov a učeníkov, až kým, ako sa na to pozerali, nevystúpil do neba pred sviatkom Turíc, podľa svedectva v Skutkoch 1:1 až 11. Ale anjeli pri tejto príležitosti pripravili oznámenie jeho slávny návrat a povedal: „*Muži z Galiley, prečo tu stojíte a hľadáte k nebu? Tento Ježiš*, ktorý bol od vás vzatý do neba, ***príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.***“. Na Turíce začal svoju nebeskú službu „*Ducha Svätého*“, ktorá mu umožňuje konať až do konca sveta v tom istom čase v duchu každého z jeho vyvolených rozptýlených po zemi. Vtedy jeho meno prorokované v Iz 7:14, 8:8 a Mt 1:23, „*Emanuel*“, čo znamená „*Boh s nami*“, nadobudne ešte viac svoj pravý význam.

Podrobnosti uvedené v tomto dokumente predstavujú odmeny, ktoré Ježiš dáva svojim vyvoleným ako znak uznania za ich prejav viery. Takto nám dátum jeho smrti umožňuje poznať a podeliť sa s ním o jeho posledný slávny návrat, ktorý naplánoval na prvý jarný deň roku 2030; teda 2000 rokov po jari jeho ukrižovania 3. apríla 30.

Svätosť a posvätenie

Svätosť a posvätenie sú neoddeliteľné a sú to podmienky spásy, ktoré ponúka Boh v Ježišovi Kristovi. Pavol to pripomína v Židom 12:14: „*Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána* .“

Tento božský koncept „**posvätenia**“ musí byť dokonale pochopený, pretože sa týka „všetkého, čo patrí Bohu“ a ako všetci vlastníci, nemôže byť zbavený bez následkov pre tých, ktorí sa to odvážia urobiť. Teraz nie je potrebné identifikovať a zostaviť zoznam vecí, ktoré mu patria; Stvoriteľ života a všetkého v ňom, všetko mu patrí. Má teda právo na život a na smrť nad všetkými svojimi živými tvormi. Avšak ponechajúc každému právo žiť s ním alebo zomrieť bez neho, jeho vyvolení sa k nemu pripájajú slobodným a dobrovoľným rozhodnutím, že mu budú navždy patriť. Toto zmierenie s ním robí jeho vyvolených jeho vlastníctvom. Tí, ktorých víta a uznáva, vstupujú do jeho koncepcie **posvätenia**, ktorá sa už týkala všetkých zákonov, ktorým podlieha život na zemi. Posvätenie teda spočíva v súhlase s podriadením sa fyzickým a morálnym zákonom ustanoveným, a teda schváleným Bohom. Práve z tohto dvojitého dôvodu sobota a desať prikázaní konkrétne vyjadrujú toto Božie posvätenie, ktorého prestúpenie si vyžiada smrť Mesiáša Ježiša.

Tento koncept posvätenia je taký zásadný, že Boh považoval za vhodné ho definovať na začiatku Biblie v 1M 2:3 posvätením siedmeho dňa. Preto nie je prekvapujúce, že toto číslo sedem sa stáva jeho „kráľovskou pečaťou“ v celej Biblii a najmä v Zj. 7:2: „*A videl som iného anjela, ktorý vystupoval smerom k vychádzajúcemu slnku a držal pečať živého Boha ; volal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, a povedal : Tí, ktorí majú uši na to, aby počuli návrh jemného Božieho Ducha, si všimli, že táto „**pečať živého Boha**“ je citovaná v tejto kapitole „7“ Zjavenia.*

V tento veľkonočný a sobotný deň 3. apríla 2021, na výročie smrti nášho Spasiteľa Ježiša Krista, Duch Boží nasmeroval moje myšlienky na hebrejskú Mojžišovu svätyňu a chrám postavený kráľom Šalamúnom v Jeruzaleme. Zaznamenal som tam detail, ktorý silne potvrdzuje môj výklad o tejto svätyni; menovite prorocká úloha veľkého spásneho projektu pripraveného pre vyvolených vykúpených Bohom.

Od roku 1948, stále nesúci božskú kľatbu kvôli ich odmietnutiu uznať Ježiša Krista ako „Mesiáša“ poslaného Bohom, Židia znovu získali svoju národnú zem. Odvtedy ich pohltila jedna myšlienka, jediná myšlienka: prestavba jeruzalemského chrámu. Žiaľ, táto vec sa nikdy nestane, pretože Boh má dobrý dôvod, aby tomu zabránil; jeho úloha sa skončila smrťou a vzkriesením Ježiša

Krista. Svätosť chrámu našla svoje úplné naplnenie v duši „Mesiáša“, v jeho tele a jeho duchu, dokonalé a bez akejkoľvek škvrny. Ježiš odhalil túto lekciu, keď v Jánovi 2:14 povedal o svojom tele: „*zničte tento chrám a za tri dni ho postavím* .

Koniec užitočnosti chrámu potvrdil Boh niekoľkými spôsobmi. Najprv ho nechal v roku 70 nášho letopočtu zničiť Titovými rímskymi jednotkami, ako to prorokoval Daniel 9:26. Potom, keď vyhnal Židov, odovzdal miesto chrámu náboženstvu islamu, ktoré tam postavilo dve mešity; najstaršia „Al-Aksá“ a Skalný dóm. Izrael teda nemá od Boha ani možnosť, ani oprávnenie prestavať svoj chrám. Pretože táto rekonštrukcia by skreslila jeho prorokovaný projekt spásy.

Doba platnosti jeruzalemského chrámu bola vrytá do podoby jeho stavby. Aby sme však videli jasnejšie, musíme už preskúmať zjavené detaily tejto náboženskej budovy nesúcej svätosť. Všimnime si, že chrám mal postaviť kráľ Dávid, ktorý vyjadril túžbu a vybral si Jeruzalem, aby ho privítal; Boh súhlasil. Aby to urobil, skrášil a opevnil toto starobylé mesto nazývané „Jebus“ z čias Abraháma. Tak medzi Dávidom a „synom Dávidovým“, „Mesiášom“, prešlo „tisíc rokov“. Ale Boh mu to nedovolil a oznámil mu dôvod; Stal sa krvavým mužom, keď dal zabiť svojho verného sluhu „Uriju Chetitu“, aby si vzal jeho manželku „Bathshebu“, ktorá sa neskôr stala matkou kráľa Šalamúna. Dávid teda znášal cenu svojej viny, bol potrestaný smrťou svojho prvého syna, narodeného z Batšeby, potom, keď sa zaobišiel bez Božieho poriadku s počtom svojho ľudu, bol potrestaný a Boh mu navrhol, aby si vybral svoj trest medzi tri možnosti. Podľa 2 Sam 24:15 si vybral úmrtnosť epidémie moru, ktorá zabila 70 000 obetí za tri dni.

V 1. Kráľov 6 nachádzame opis chrámu postaveného Šalamúnom. Dáva mu názov „dom YaHWéH“. Tento výraz „dom“ naznačuje miesto stretnutia rodiny. Postavený dom prorokuje rodinu vykupujúceho Boha stvoriteľa. Tvoria ho dva susediace prvky: svätyňa a chrám.

Na zemi sa vykonávajú náboženské obrady, ktoré sa praktizujú v zóne povolenej pre človeka. Šalamún to nazýva: chrám. Ako predĺženie najsvätejšieho miesta, ktoré nazýva svätyňou, a od ktorého je oddelené len závojom, je miestnosť chrámu dlhá štyridsať laktov, čiže dvakrát väčšia ako svätyňa. Chrám tak pokrýva 2/3 celého domu.

Aj keď bola židovská zmluva vytvorená neskôr v čase Mojžiša, je celá pod záštitou zmluvy uzavretej medzi Bohom a Abrahámom na začiatku tretieho tisícročia od Adama. „Mesiáš sa predstaví židovskému ľudu na začiatku piateho tisícročia, o 2000 rokov neskôr. Avšak čas, ktorý Boh určil zemi na výber vyvolených, je 6000 rokov. Zisťujeme teda pre čas pomer 2/3 + 1/3 domu YaHWéH. A v tomto porovnaní 2/3 Abrahámovej zmluvy zodpovedajú 2/3 domu YaHWéH, ktorý končí na oddelujúcej závoji. Tento závoj hrá hlavnú úlohu, pretože označuje prechod z pozemského do nebeského; toto vedomie, že táto zmena znamená završenie prorockej úlohy pozemského chrámu. Tieto pojmy dávajú oddelujúcej závoji význam hriechu, ktorý oddeľuje dokonalého nebeského Boha od nedokonalého a hriešneho pozemského človeka od čias Adama a Evy. Oddelujúci závoj má dvojaký charakter, pretože musí zodpovedať nebeskej dokonalosti a pozemskej nedokonalosti dvoch spojených kusov. Vtedy sa objavuje úloha Mesiáša, pretože túto vlastnosť dokonale stelesňuje. Vo svojej

božskej dokonalosti sa Ježiš Kristus stal hriechom tým, že vzal tých zo svojich vyvolených na ich miesto, aby ich odčinil a zaplatil smrteľnú cenu.

Táto analýza nás vedie k tomu, že vo svätyni vidíme obraz prorockého sledu veľkých duchovných fáz, ktoré sa zaznamenávajú každých 2000 rokov: 1. ^{obeta}, ktorú priniesol Adam – obeť, ktorú priniesol Abrahám na vrchu Moria, budúca Golgota – obeta Krista na úpätí hory Golgota – obeť posledných vyvolených, ktorej zabránil slávny návrat Spasiteľa Ježiša Krista v Michalovi.

Pre Boha, pre ktorého je podľa 2Pt 3:8 „*jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň*“ (pozri aj Žalm 90:4), je pozemský program postavený na obraze týždeň v jednom slede: 2 dni + 2 dni + 2 dni. A za touto postupnosťou sa otvára večný „*siedmy deň*“.

Obsah dvoch miestností svätého domu je mimoriadne odhaľujúci.

Svätýňa alebo najsvätejšie miesto

Dvaja cherubíni s rozťahnutými krídlami

Svätýňa nazývaná najsvätejšie miesto meria 20 lakt'ov na dĺžku a 20 lakt'ov na šírku. Je to perfektné námestie. A jeho výška je tiež 20 lakt'ov; čo z nej robí kocku; trojitý obraz dokonalosti ($= 3 : L = l = H$); toto ako opis „*nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od Boha*“ v Zj. Toto najsvätejšie miesto zakazuje Boh človeku pod trestom smrti. Dôvod je jednoduchý a logický; toto miesto môže len privítať Boha, pretože symbolizuje nebo a zobrazuje nebeský charakter Boha. V myšlienkach je jeho plán spásy, v ktorom zohrávajú svoju úlohu všetky symbolické prvky, ktoré sú inštalované v tejto svätyni. Realita je v Bohu v nebeskej dimenzii a on na zemi túto skutočnosť zobrazuje prostredníctvom symbolov. Dostávam sa tak k téme tohto konkrétneho objavu tejto Veľkej noci v roku 2021. V 1. Kráľov 6:23 až 27 čítame: „*V svätyni z divokého olivového dreva urobil dvoch cherubov vysokých desať lakt'ov. Každé z dvoch krídel jedného z cherubov malo päť lakt'ov, čo bolo desať lakt'ov od konca jedného jeho krídla po koniec druhého. Aj druhý cherubín mal desať lakt'ov. Miera a tvar boli u oboch cherubínov rovnaké. Výška každého z dvoch cherubov bola desať lakt'ov. Šalamún umiestnil cherubínov do stredu domu, do vnútra. Ich krídla boli rozprestreté: krídlo prvého sa dotýkalo jednej zo stien a krídlo druhého sa dotýkalo druhej steny; a ich ostatné krídla sa stretli na konci v strede domu.*“

Títo cherubíni v Mojžišovom svätostánku neexistovali, ale umiestnením do Šalamúnovho chrámu Boh osvetľuje význam tohto najsvätejšieho miesta. V smere šírky kus pretínajú dva páry krídel dvoch cherubínov, čím získava nebeský štandard, prakticky nedostupný pre človeka, ktorý žije iba na zemi. Využívam túto príležitosť, aby som odsúdil a znovu potvrdil pravdu o týchto cheruboch, ktorým v pohanskom mystickom delíriu maliari tak slávni ako „Michelangelo“ dali podobu okrídlených detí hrajúcich na nástroje alebo strieľajúcich šípy. V nebi nie sú žiadne bábätká. A pre Boha, podľa Ža.51:5 alebo 7: " *Hľa, narodil som sa v neprávosti a moja matka ma počala v hriechu* " a Rim.3:23: " *Všetci zhrešili a sú pozbavení slávy.*" Boha " , neexistuje nič také ako nevinné alebo čisté dieťa, pretože od Adama sa človek rodí ako hriešnik dedením. Všetci nebeskí anjeli boli stvorení ako mladí muži, ako bol Adam na zemi. Nestarnú a zostávajú stále

rovnaké. Staroba je jedinečne pozemská vlastnosť, dôsledok hriechu a smrti, jej konečná mzda, podľa Rim 6:23.

Archa Svätej aliancie

1 Kráľov 8:9: *V arche boli iba dve kamenné dosky , ktoré tam položil Mojžiš na Horebe, keď Hospodin uzavrel zmluvu so synmi Izraela, keď vychádzali z Egyptskej krajiny .*

Vo svätyni či najsvätejšom mieste sú preto dvaja ohromní cherubíni s rozprestretými krídlami, symboly aktívneho nebeského charakteru, ale predovšetkým **archa zmluvy** , ktorá je umiestnená **v strede** miestnosti medzi dvoma veľkými cherubmi. Pretože dom je postavený na jeho ochranu. V poradi, v akom Boh predkladá Mojžišovi náboženské veci, ktoré bude musieť vykonať, sa nachádza prvá, archa zmluvy. Ale táto nádoba je menej vzácna ako jej obsah: dve kamenné dosky, na ktoré Boh prstom vyryl svoj ultrasvätý zákon desiatich prikázaní. Je odrazom jeho myslenia, jeho normy, jeho nemenného charakteru. V samostatnej štúdii (2018-2030, najvyššie adventistické očakávanie) som už demonštroval jej prorocký charakter pre kresťanskú éru. Vo svätyni čítame tajné Božie myšlienky. Tam nachádzame prvky, ktoré uprednostňujú a umožňujú spoločenstvo s ním. Stačí povedať, že hriešnik, ktorý svojvoľne porušuje svojich desať prikázaní, klame sám seba, ak verí, že sa môže domáhať svojej spásy. Vzťah sa opiera výlučne o vieru v symbolizované skutočnosti nachádzajúce sa na tomto najsvätejšom mieste. V desiatich prikázaniach Boh zhŕňa svoju životnú úroveň predpísanú pre ľudskú bytosť stvorenú na jeho obraz; čo znamená, že sám Boh ctí a plní svoje prikázania. Život daný človeku je založený na rešpektovaní týchto prikázaní. A ich prestúpenie vedie k hriechu, ktorý sa trestá smrťou vinníka. A od Adama a Evy neposlušnosť postavila celé ľudstvo do tohto smrteľného stavu. Smrť preto dopadla na ľudí ako choroba, ktorú nemožno vyliečiť.

Milosrdenstvo

Vo svätostánku, nad zľutovnicou, symbolický obraz oltára, na ktorom má byť obetovaný Boží Baránok, ďalší dvaja menší anjeli hľadajú na oltár a ich krídla sa stretávajú v strede. Na tomto obrázku Boh ukazuje záujem verných anjelov o plán spásy, ktorý spočíva na zmierujúcej smrti Ježiša Krista. Lebo Ježiš zostúpil z neba, aby na seba vzal podobu ľudského dieťaťa. Ten, kto dal svoj život na kríži na Golgote, bol najprv ich nebeský priateľ „Michael“, hlavný anjelov a viditeľný nebeský výraz stvoriteľa Božieho Ducha a anjeli sa právom považujú za „služobníkov“ jeho *vyvolených* .

Na najsvätejšom mieste je pod krídlami dvoch veľkých a najmenších cherubínov uložená archa prikrytá zľutovnicou. Na tomto obrázku nájdeme znázornenie tohto verša z Mal 4:2: „ Ale pre vás, ktorí sa bojíte môjho mena, *vyjde slnko spravodlivosti a uzdravenie bude pod jeho krídlami* ; vyjdeš von a budeš skákať ako teliatka v stajni .“ Zľutovnica, symbol, ktorý predstavuje kríž, na ktorom bol ukrižovaný Ježiš, skutočne prinesie uzdravenie proti smrteľnej chorobe hriechu. Ježiš zomrel, aby oslobodil od hriechu, a vstal, aby vyslobodil svojich vyvolených zo zlých rúk nekajúcných a vzbúrených hriešnikov.

Prestúpenie zákona obsiahnutého v arche prinieslo smrť všetkým ľudským tvorom na zemi. A pre vyvolených vyvolených Bohom v Kristovi, len pre nich, zľutovnica umiestnená nad truhlou obsahujúcou prestúpený zákon priniesla víťazstvo večného života, do ktorého vstúpia v hodine prvého vzkriesenia; o svätých vykúpených krvou preliatou Ježišom Kristom na tomto zľutovnici. Ich uzdravenie zo smrti bude potom úplné. Podľa Mal.4:2 sú cherubíni obrazom nebeského Ducha Boha, ktorého Zjv.4 označuje symbolom „štyroch živých bytostí“. Pretože uzdravenie pripojené k zľutovnici je dobre umiestnené pod dvoma centrálnymi krídlami dvoch veľkých cherubínov.

Tak ako pri každoročnom hebrejskom obrade „dňa zmierenia“, zvieracia krv kozla bola kropená na prednú časť a na zľutovnici smerom na východ, bolo potrebné, aby krv Ježiša Krista tiekla aj on. na tom istom zľutovnici. Na tento účel Boh nepovolal do služby ľudského kňaza. Všetko vopred naplánoval a zorganizoval tak, že archu a sväté veci nechal previezť z najsvätejšieho miesta a svätého miesta za čias proroka Jeremiáša do jaskyne umiestnenej v suteréne na úpätí hory Golgota, pod skalami. zem, šesť metrov hlbokú, tesne pod 50 cm kubickou dutinou, vyhlbenou na povrchu v skale, v ktorej rímski vojaci vztýčili kríž, na ktorom bol ukrižovaný Ježiš. Cez dlhú a hlbokú chybu, ktorú vytvorilo zemetrasenie spomínané v Biblii, jeho krv doslova tiekla na ľavú stranu zľutovnice, teda na pravú stranu ukrižovaného Krista. Nie nadarmo teda svedčí o týchto veciach Mt 27:51: „*A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dve časti, zhora nadol, zem sa triasla, skaly sa roztrhli...*“. V roku 1982 vedecké skúmanie odhalilo, že vysušená krv, ktorú odobral Ron Wyatt, bola abnormálne zložená z 23 chromozómov X a jedného chromozómu Y. Božský stvoriteľ chcel za sebou zanechať dôkaz svojej božskej podstaty, ktorý je pridaný na jeho svätý rubáš. ktorým sa obraz jeho tváre a jeho tela javí v negatívne. Prestúpený zákon obsiahnutý v korábe teda získal úplnú nápravu tým, že na svoj oltár prijal krv skutočne čistú od každého hriechu nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Lebo zjavením týchto vecí Ronovi Wyattovi sa Boh nesnažil uspokojiť ľudskú zvedavosť, ale chcel posilniť doktrínu o posvätení svojho božstva v Ježišovi Kristovi. Pretože má krv odlišnú od iných ľudí, dáva dôvod veriť vo svoju dokonalú a čistú prirodzenosť, oslobodenú od všetkých foriem hriechu. Potvrďuje tak, že prišiel stelesniť nového alebo „*posledného Adama*“, ako hovorí Pavol v 1. Kor. 15:45, pretože hoci ho videl, počul a usmrtil v tele z mäsa podobnom nášmu, nemal žiadnu genetickú väzbu. s ľudským druhom. Takáto pozornosť venovaná detailom pri realizácii jeho spasiteľského projektu odhaľuje dôležitosť, ktorú Boh pripisuje symbolom svojho učenia. A lepšie chápeme, prečo bol Mojžiš potrestaný za to, že skreslil tento božský projekt spásy tým, že dvakrát udrel na skalú Horeb. Druhýkrát mu podľa príkazu od Boha stačilo len prehovárať, aby dostal vodu.

Mojžišova palica, manna, Mojžišov zvitok

Nm.17:10: " *Jahve povedal Mojžišovi: Vráť Áronovu palicu pred svedectvo , aby bola strážená ako znamenie pre deti vzbury, aby si ukončil ich reptanie predomnou a neumieraj obdobie .“*

Exo.16:33-34: " *A Mojžiš povedal Áronovi: Vezmi nádobu, daj do nej omer plný manny a polož to pred Hospodina, aby sa zachoval pre tvoje*

potomstvo. Podľa príkazu, ktorý dal Jahveh Mojžišovi, ho Áron položil **pred svedectvo**, aby sa zachovalo .

Dt.31:26: " *Vezmi túto knihu zákona a polož ju vedľa truhly zmluvy Jahveho, tvojho Boha, a bude tam na svedectvo proti tebe .*"

Na základe týchto veršov odpustíme apoštolovi Pavlovi jeho chybu, ktorá ho viedla k tomu, aby umiestnil tieto prvky do archy a nie vedľa nej alebo pred ňu, v Židom 9:3-4: „Za druhou oponou bola časť svätostánku nazývaného svätynou svätých , ~~obsahujúci zlatý oltár na kadidlo~~ a archu zmluvy, celú pokrytú zlatom. ~~Pred archou~~ bola zlatá nádoba s mannou, Áronova palica, ktorá vypučala, a dosky zmluvy . Podobne aj kadidlový oltár nebol vo svätyni, ale na strane chrámu pred oponou. Ale prvky umiestnené vedľa archy tam boli, aby svedčili o zázrakoch, ktoré Boh vykonal pre svoj hebrejský ľud, ktorý sa stal Izraelom, slobodným a zodpovedným národom.

Vedľa archy, Mojžišova a Áronova palica, vyžaduje dôveru v pravých Božích prorokov. Podľa Dt 8:3 manna pripomína vyvoleným pred Ježišom, že „ *človek nebude žiť iba z chleba a vody, ale z každého slova, ktoré vychádza z úst JaHWéH* “. A toto slovo je tam zastúpené aj vo forme zvitku napísaného Mojžišom podľa Božieho diktátu. Oltár milosrdenstva nad archou učí, že bez viery v ochotnú obeť života Ježiša Krista je spojenie s Bohom nemožné. Tento súbor vecí tvorí teologický základ novej zmluvy založenej na ľudskej krvi preliatej Ježišom Kristom. A veľmi logicky sa deň, keď sa v ňom dosiahol a uskutočnil Boží projekt, úloha symbolov a sviatku „Jom Kippur“ alebo „deň zmierenia“, ktorý ho prorokoval, stala zastaranou a zbytočnou. Tvárou v tvár realite tiene miznú. Preto musel chrám, v ktorom sa praktizovali prorocké obrady, zmiznúť a už sa nikdy neobjaviť. Ako učil Ježiš, ctiteľ Boha ho musí uctievať „ *v duchu a v pravde* “, pričom má „ *slobodný prístup* “ k jeho nebeskému Duchu prostredníctvom Ježiša Krista. A táto adorácia sa neviaže na žiadne pozemské miesto, ani v Samárii, ani v Jeruzaleme, a ešte menej v Ríme, Santiagu de Compostela, Lurdoch či Mekke.

Hoci nie je viazaná na pozemské miesto, viera sa prejavuje skutkami, ktoré Boh vopred pripravil pre svojich vyvolených, kým budú žiť na zemi. Symbolika svätyně zanikla na začiatku piateho tisícročia po 4000 rokoch hriechu. A ak by bol Boží projekt budovaný viac ako 4000 rokov, vyvolení by vstúpili do zvyšku Boha prorokovaného týždenným sabatom. Ale nebolo to tak, pretože od Zachariáša Boh prorokoval dve spojenectvá. Druhé rozvádza, keď hovorí v Za 2:11: „ *Mnohé národy sa v ten deň pripoja k Jahvem a stanú sa mojím ľuďom; Budem bývať medzi vami a budete vedieť, že ma k vám poslal Hospodin Zástupov.* » Tieto dve aliancie sú znázornené „ *dvoma olivovníkmi* “ v Zak.4:11 až 14: „ *Odpovedal som a povedal som mu: Čo znamenajú tieto dva olivovníky, napravo od svietnika a naľavo? **Prehovoril som druhýkrát** a povedal som mu: Čo znamenajú dve olivové ratolesti, ktoré sú blízko dvoch zlatých potrubí, z ktorých vyteká zlato? Odpovedal mi: Nevieš, čo znamenajú? Hovorím: **Nie, môj pane**.* A povedal: *Toto sú dvaja pomazaní, ktorí stoja pred Pánom celej zeme .* Čítanie týchto veršov mi umožňuje objaviť vznešenú jemnosť Boha stvoriteľa, Ducha Svätého, ktorý inšpiruje biblické slovo. Zachariáš je nútený sa **dvakrát** spýtať, čo znamenajú „ *dva olivovníky* “, aby mu Boh odpovedal. Je to preto, že projekt božského spojenectva

zažije **dve** po sebe nasledujúce fázy, ale druhá fáza sa učia lekciami prvej. Sú dve, ale v skutočnosti sú len jedna, pretože tá druhá je len vrcholom tej prvej. Vskutku, akú hodnotu má stará zmluva bez zmiernej smrti Mesiáša Ježiša? Nič, ani chvost hrúšky, ako by povedal mních Martin Luther. A to je príčinou tragédie, ktorá ešte aj dnes postihuje národných Židov. V týchto veršoch Boh tiež prorokuje ich odmietnutie novej zmluvy odpoveďou Zachariáša na otázku: „*Neviete, čo znamenajú? Hovorím: **Nie, môj pane***“. Pretože v skutočnosti budú národní Židia ignorovať tento význam až do momentu poslednej skúšky pred návratom Ježiša Krista, kde sa obrátia alebo potvrdia svoje odmietnutie za cenu svojej existencie.

Je zrejmé, že kresťanské obrátenie pohanských národov dokázalo, že Boží plán bol skutočne uskutočnený v osobe Ježiša Krista a toto je jediné znamenie, ktoré Boh stále ponúka národným Židom, aby zostali vo svojom svätom spolenectve. Takto potvrdená, táto druhá alebo nová zmluva sa mala vzťahovať na poslednú tretinu 6000 rokov času pozemského hriechu. A len svojím posledným slávnym návratom Ježiš Kristus označí čas dokončenia druhej zmluvy; pretože až do tohto návratu zostáva učenie prorokované symbolmi užitočné pre pochopenie celkového projektu pripraveného Bohom, pretože mu vďačíme za poznanie času jeho slávneho návratu: začiatku jari 2030. Preto v roku 1844 udelením soboty k svojim vyvoleným, Boh čerpá z lekcii vpísaných do symboliky hebrejskej svätyne a Šalamúnovho chrámu. Odsudzuje hriech Katolíckej nedele zdedený po cisárovi Konštantínovi od 7. marca 321 a naznačuje potrebu nového „očistenia svätyne“, ktoré sa skutočne raz a navždy uskutočnilo v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi. Boh v skutočnosti čakal do roku 1844, aby jasnejšie odsúdil svoje odsúdenie „Rímskej nedele“. Pretože jeho prijatie uvrhlo pôvodne čistou kresťanskú vieru pod kliatbu hriechu, ktorý ruší vzťah s Bohom v súlade s oznámením daným v Dan.8:12.

Posvätenie teda nevyhnutne zahŕňa rešpektovanie svätého sabatu, ktorý sám Boh posvätil od konca prvého týždňa jeho stvorenia pozemského systému. Najmä preto, že prorokuje vstup vyvolených do zvyšku získaného Ježišovým víťazstvom a je prítomný vo štvrtom z desiatich Božích prikázaní obsiahnutých v arche svedectva na najsvätejšom mieste, vo svätyni, symbole sv. Duch nebeského Boha trikrát svätý, svätý v dokonalosti svojich troch po sebe nasledujúcich úloh Otca, Syna a Ducha Svätého. Všetky veci, ktoré sa tam nachádzajú, sú drahé srdcu Boha a musia byť rovnako drahé v myšlienkach a srdciach jeho vyvolených, jeho detí, ľudí z jeho „domu“. Tým je stanovený a identifikovaný výber autentickej svätosti vyvolených.

Na rozdiel od Mojžišovho zákona, ktorý sa prispôsobuje pokroku Božieho zámeru, to, čo je vyryté na kameňoch, nadobúda trvalú hodnotu až do konca sveta. A to je prípad jeho desiatich prikázaní, z ktorých žiadne nemožno upraviť a ešte menej odstrániť, ako sa to pápežský Rím odvážil urobiť pre druhé z týchto desiatich prikázaní. Diabolský zámer oklamať kandidátov na večnosť sa objavuje v dodatku prikázania, aby sa zachovalo číslo desať. Ale božský zákaz klaňať sa tvorom, rytinám alebo zobrazeniam bol skutočne odstránený. Takéto veci môžeme ľutovať, no napriek tomu nám to umožňuje odhaliť falošnú vieru. Kto sa nesnaží pochopiť a zostáva povrchný, logicky znáša následky svojho správania; ignoruje podmienky svojho súdu až do svojho odsúdenia Bohom.

Chrám alebo sväté miesto

Zanechajme náboženský nebeský aspekt videný z neba, aby sme sa naň pozreli pod tým, čo mu dáva náboženská svätosť na zemi. Objavujeme ho v prvkoch umiestnených v „chrámovej“ časti „domu YaHWéH“. Vo svätostánku za Mojžišových čias bola táto miestnosť stanom stretávania. Tieto prvky sú tri a týkajú sa stola s chlebom, svietnika so siedmimi trubicami a siedmimi lampami a kadidlového oltára umiestneného tesne pred závojom v strede miestnosti. Prichádzajúc zvonku, stôl s chlebom je vľavo, na severe a svietnik je vpravo, na juhu. Tieto symboly sú symbolmi reality, ktorá sa formuje v živote vyvolených vykúpených krvou preliatou Ježišom Kristom. Dokonale sa dopĺňajú a sú neoddeliteľné.

Zlatý svietnik so siedmimi lampami

2M 26:35: *Stôl postavíš vonku za oponou a svietnik oproti stolu na južnej strane príbytku; a stôl postavíš na severnú stranu ."*

V chráme je umiestnený vľavo, na južnej strane. Symboly sa čítajú v priebehu času, z juhu na sever. Svietnik zobrazuje Ducha a svetlo Božie od počiatku starej zmluvy. Sväté spojenectvo je už založené na obeti *veľkonočného „baránka Božieho“*, ktorý symbolizuje a predchádza baránkom alebo mladým baranom obetovaným v obeti od Adama. V Zj. 5:6 sú k nemu pripojené symboly svietnika: „*sedem očí, čo je sedem Božích duchov poslaných po celej zemi*“ a „*sedem rohov*“, ktoré mu pripisujú posvätenie moci.

Svietnik je tu na to, aby uspokojil potrebu svetla vyvolených. Dostávajú ho v mene Ježiša Krista, v ktorom je posvätenie (= 7) božského svetla. Toto posvätenie je symbolizované číslom „sedem“ prítomným v biblickom zjavení od stvorenia sedemdnového týždňa od začiatku. V Zachariášovi Duch pripisuje „*sedem očí*“ hlavnému kameňu, na ktorom Zorobábel znovu postaví Šalamúnov chrám zničený Babylončanmi. A o týchto „*siedmich očiach*“ hovorí : „*Týchto sedem sú oči JaHWéH, ktoré bežia po celej zemi.*» V Zj. 5:6 sa toto poslanstvo pripisuje Ježišovi Kristovi, „*Baránkovi Božiemu*“: „*A videl som uprostred trónu a štyroch živých bytostí a uprostred starších baránka, ktorý tam bol ako obetovaný. **Mal sedem rohov a sedem očí, čo je sedem Božích duchov poslaných po celej zemi.***“ Tento verš silne potvrdzuje posvätenie božstva Mesiáša Ježiša. Veľký stvoriteľ Boh sa poslal na zem, aby vykonal svoju dobrovoľnú zmiernu obeť v Ježišovi. Pôsobeniu tohto božského Ducha vďačím za vysvetlenia prezentované vo svojich dielach. Svetlo je progresívne a poznanie rastie s časom. Vďačíme mu za všetko pochopenie jeho prorockých slov.

Oltár parfumov

Tým, že Ježiš Kristus obetuje svoje fyzické telo smrti, v dokonalej norme svojho ducha a celej svojej duše, prináša pred Boha príjemnú vôňu, ktorú hebrejský obrad symbolizuje vonnými látkami. Kristus je zastúpený v týchto parfumoch, ale aj v úlohe úradníka, ktorý ich ponúka.

Tesne pred oponou, oproti truhle svedectva a jej zľutovaniu, je kadidlový oltár, ktorý udeľuje úradníkovi, veľkňazovi, jeho úlohu prostredníka za chyby,

ktorých sa dopustili iba jeho vyvolení. Ježiš totiž nevzal na seba hriechy celého sveta, ale iba hriechy svojich vyvolených, ktorým dal znamenia svojej vďačnosti. Na zemi má veľkňaz len symbolickú prorockú hodnotu, pretože právo na príhovor patrí iba Kristovi Spasiteľovi. Príhovor je jej výlučným právom a má „večný“ charakter podľa poriadku Melchisedeka, ako je to ďalej objasnené v Dan.8:11-12: „Povstala k vodcovi armády, vzala večnú ~~obetu od ho~~ a rozvrátil miesto jeho svätyne. Vojsko bolo vydané s ustavičnou ~~obetou~~ pre hriech; roh hodil pravdu na zem a uspel vo svojich záväzkoch“; av Hebr.7:23. Prečiarknuté slová „~~obeta~~“ ~~nie sú v pôvodnom hebrejskom texte citované~~. V tomto verši Boh odsudzuje dôsledky rímskej pápežskej vlády. Priamy vzťah kresťana s Ježišom je odklonený v prospech pápežského vodcu; Boh stráca svojich služobníkov, ktorí strácajú svoje duše. Vo svojej božskej dokonalosti môže len Boh v Kristovi legitimovať jeho príhovor, pretože ponúka ako výkupné za tých, za ktorých sa prihovára, svoju dobrovoľnú súcitnú obeť, ktorá má príjemnú vôňu pre Božieho sudcu Lásku a Spravodlivosť, ktorých zároveň zastupuje. čas . Jeho príhovor nie je automatický, vykonáva ho alebo nie, podľa toho, či si to prosebník zaslúži alebo nie. Príhovor Ježiša Krista je motivovaný jeho súcitom s prirodzenými telesnými slabosťami svojich vyvolených, ale nikto ho nemôže oklamať, on súdi a bojuje so spravodlivosťou a spravodlivosťou a uznáva svojich pravých ctiteľov a otrokov; akí sú jeho skutoční učeníci. V rituáli parfumu symbolizujú príjemnú vôňu Ježiša, ktorý tak môže predniesť modlitby svojich verných svätých svojou osobnou vôňou príjemnou Bohu. Princíp je podobný ako pri dochucovaní jedla, ktoré sa má zjesť. Prorocký obraz víťazného Krista, pozemského Veľkňaza zastaráva a musí zmiznúť spolu s chrámom, v ktorom praktizuje svoje náboženské obrady. Princíp príhovoru zostáva aj po tomto, pretože modlitby adresované Bohu svätými sú prezentované v mene a zásluhách nebeského orodovníka Ježiša Krista a zároveň Boha v plnosti.

Stôl ukážkového chleba

V chráme je umiestnený vpravo, na severnej strane. Predkladaný chlieb predstavuje duchovnú potravu, ktorá tvorí život Ježiša Krista, pravú nebeskú manu, ktorá bola daná vyvoleným. Je dvanásť chlebov, ako je dvanásť kmeňov v božskom a ľudskom spolenectve uskutočnenom v Ježišovi Kristovi plne Bohu (= 7) a plne Človeku (= 5); číslo dvanásť je číslom tohto spolenectva medzi Bohom a človekom, Ježiš Kristus je aplikáciou a dokonalým modelom. Je to na ňom, že Boh buduje svoje spolenectvá na 12 patriarchoch, 12 Ježišových apoštoloch, 12 kmeňoch zapečatených v Zj. Pri čítaní orientácie na sever od „chrámu“ je tento stôl na strane novej zmluvy a na strane veľkého Cherubína umiestneného vľavo vo svätyni.

Námestie

Oltár obetí

V Zjavení 11:2 Duch pripisuje osobitný osud „nádvorí“ svätyne: „Ale vonkajší nádvorie chrámu, nechaj ho vonku a nemerajte to; lebo to bolo dané národom a budú šliapať po svätom meste štyridsaťdva mesiacov . „Súd“ označuje vonkajšie nádvorie, ktoré sa nachádza pred vchodom do svätého miesta

alebo zastrešeného chrámu. Nachádzame tam prvky náboženského rituálu, ktoré sa týkajú fyzického aspektu bytostí. Najprv je tu obetný oltár, na ktorom sa pália obetované zvieratá. Od príchodu Ježiša Krista, ktorý prišiel vykonať dokonalú obeť, sa tento rituál stal zastaraným a skončil sa v súlade s proroctvom Dana. 9:27: „Uzavrie pevnú zmluvu s mnohými na týždeň a na polovicu týždňa **spôsobí, že prestane obetovať a obetovať**; devastátor bude páchať tie najohavnejšie veci, kým skaza a to, čo sa vyriešilo, nepadne na ničiteľa.“ V Židom 10:6 až 9 je potvrdená vec: „***Neprijali ste zápalné obeti ani obety za hriech***. Potom som povedal: *Hľa, prichádzam (vo zvitku knihy sa hovorí o mne), aby som plnil tvoju vôľu, Bože. Keď najprv povedal: **Obete a dary, ktoré ste nechceli a neprijali ste, ani zápalné obeti, ani obety za hriech** (ktoré sa prinášajú podľa zákona), povedal: *Hľa, prichádzam plniť tvoju vôľu. Tým ruší prvú vec, aby založil druhú. Na základe tejto vôle sme raz a navždy posvätení obetovaním tela Ježiša Krista*. Zdá sa, že Pavol, predpokladaný autor tohto listu adresovaného „Hebrejom“, ho napísal pod diktátom Ježiša Krista; čo ospravedľňuje jeho obrovské svetlo a jeho neporovnateľnú presnosť. Skutočne, iba Ježiš Kristus osobne mu mohol povedať: „(*V zvitku knihy je to o mne*)“. Ale 8. verš textu 40. žalmu hovorí: „*so zvitkom knihy napísanej pre mňa*“. Túto modifikáciu teda možno ospravedlniť týmto osobným konaním Krista s Pavlom, ktorý zostal tri roky izolovaný v Arábii, pripravený a poučený priamo Duchom. A pripomínam vám, že to bol už prípad zvitku napísaného Mojžišom, ktorý ho napísal podľa Božieho diktátu.*

More, nádrž na umývanie

Druhým prvkom námestia je umývacia nádrž, predobraz rituálu krstu. Boh mu dáva pre jeho meno slovo „more“. V ľudskej skúsenosti je more synonymom „smrť“. Svojou potopou pohltila predpotopných obyvateľov a utopila celú faraónovu jazdu, ktorá prenasledovala Mojžiša a jeho hebrejský ľud. Pri krste, nevyhnutne v úplnom ponorení, má starý hriešny človek zomrieť, aby vyšiel z vody ako nové stvorenie vykúpené a znovuzrodené Ježišom Kristom, ktorý mu pripisuje svoju dokonalú spravodlivosť. Ide však len o teoretický princíp, ktorého uplatnenie bude závisieť od povahy kandidáta, ktorý sa predstaví. Prichádza, ako Ježiš, pri krste, aby konal Božiu vôľu? Reakcia je individuálna a Ježiš pripisuje alebo nepripisuje svoju spravodlivosť v závislosti od prípadu. Isté je, že ten, kto chce konať svoju vôľu, bude s radosťou a vďačnosťou rešpektovať svätý Boží zákon, ktorého prestúpenie predstavuje hriech. Ak musí zomrieť vo vode krstu, neprichádza do úvahy, že sa znovuzrodí v službe Kristovi, iba ak náhodou pre telesnú slabosť ľudskej bytosti.

Kresťanskí vyvolení teda, očistení od svojich hriechov a obliekajúci si pripočítanú spravodlivosť Ježiša Krista, ako kňaz starej zmluvy, môžu vstúpiť do svätého miesta alebo chrámu, aby slúžili Bohu v Ježišovi Kristovi. Táto obrazová konštrukcia teda odhaľuje cestu pravého božského náboženstva, pretože sú to len symboly, realita sa objaví v dielach, ktoré ospravedlnení vyvolení prinesú pred ľudí, anjelov a Boha stvoriteľa.

Boží plán prorokovaný v obrazoch

Vo svojom pláne Boh odstránil hriech vyvolených prostredníctvom krvi Ježiša Krista prineseného do zľutovania svätyne alebo na najsvätejšie miesto. Archeológ adventistov Ron Wyatt, ktorý dostal do roku 1982 povolenie na výnimočné vykopávky na mieste hory Golgota v Jeruzaleme, odhalil, že Ježišova krv v skutočnosti tiekla po ľavej strane zľutovnice umiestnenej v podzemnej jaskyni šesť metrov pod krížom. o Kristovom ukrižovaní; vec, ktorá sa odohrala na úpätí hory Golgota. V kňazskom obrade je kňaz umiestnený na posvätnom mieste tvárou k zľutovnici a nebeským veciam inštalovaným na najsvätejšom mieste, svätyni. Preto to, čo je naľavo od človeka, je napravo od Boha. Podobne aj písanie hebrejčiny sa robí sprava doľava od človeka, teda v smere sever-juh, teda zľava doprava od Boha. Takto je plán dvoch zmlúv napísaný v čítaní tohto najsvätejšieho miesta, od pravice človeka po jeho ľavicu; alebo naopak pre Boha. Židia starej zmluvy slúžili Bohu pod symbolickým obrazom cheruba, ktorý sa nachádzal vo svätyni po ich pravici. Počas ich spojenectva bola krv kozla zabitého v „deň zmierenia“ postriekaná na prednú časť a na zľutovnicu. Kropenie vykonal veľkňaz sedemkrát prstom smerom na Východ. Je pravda, že stará aliancia bola východnou fázou jeho záchranného projektu. Hriešnici, ktorým bolo odpustené, boli sami na Východe, v Jeruzaleme. V deň, keď Ježiš preliat svoju krv, padla na tú istú zľutovnicu a nová zmluva založená na jeho krvi a jeho spravodlivosti sa začala pod znamením druhého cheruba umiestneného na ľavej, južnej strane. Teda, videný Bohom, tento postup sa udial z jeho ľavice na **jeho**, „pravú“, stranu jeho požehnania, ako je napísané v Žalmoch 110:1: „ *O Dávidovi. žalm. Slovo Hospodinovo môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh* . A potvrdzujúce Hebr. 7:17, verše 4 až 7 špecifikujú: „ *Jahve prisahal a nebude činiť pokánie: Ty si kňaz naveky na spôsob Melchisedeka. Pán po tvojej pravici láme kráľov v deň svojho hnevu. Vykondáva spravodlivosť medzi národmi: všetko je plné mŕtvol; láme hlavy po celej krajine. Pri chôdzi pije z potoka, preto dvíha hlavu* .” Tak mierny, ale spravodlivý Ježiš Kristus núti posmievačov a rebelov zaplatiť cenu za ich pohrdanie za vznešené svedectvo jeho súcitnej lásky k svojim vykúpeným vyvoleným.

Aby sa Hebrejci pri vstupe na nádvorie alebo do chrámu postavili chrbtom k „vychádzajúcemu slnku“, ktoré po celý čas zbožňovali pohania na rôznych miestach na zemi, Boh chcel, aby svätyňa bola postavená po jej dĺžke na východe. Západná os. Pravá stena najsvätejšieho miesta bola teda svojou šírkou situovaná na „Sever“ a ľavá stena bola na „južnej“ strane.

V Mt 23:37 si Ježiš dal obraz „ *sliepky, ktorá pod svojimi krídlami chráni svoje kuriatka* “: „ *Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo sú k tebe poslaní, koľkokrát som chcel zhromaždiť svoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kurčatá pod svoje krídla, a vy ste nechceli!* ”. Toto učia rozťahnuté krídla dvoch cherubínov pre každú z dvoch po sebe nasledujúcich aliancií. Podľa 2M 19:4 sa Boh porovnáva s „ *orlom* “: „ *Videli ste, čo som urobil Egyptu a ako som vás niesol na orlích krídlach a priviedol ku mne* “. V Zjavení 12:14 špecifikuje „ *veľkého orla* “: „ *A dve krídla veľkého orla boli dané žene, aby mohla odletieť do púšte, na svoje miesto, kde sa živí na čas, čas. a pol času ďaleko od tváre hada* .“ Tieto obrazy ilustrujú tú istú realitu: Boh chráni tých,

ktorých miluje, pretože oni milujú jeho, v dvoch po sebe nasledujúcich alianciách, pred Ježišom Kristom a po ňom.

Nakoniec, symbolicky, hebrejský chrám reprezentoval Kristovo telo, telo vyvolených a spoločne, Kristovu nevestu, jeho vyvolený, zhromaždenie vyvolených. Pre všetky tieto dôvody Boh ustanovil hygienické pravidlá stravovania, aby tieto rôzne formy chrámu boli posvätené a rešpektované; 1Kor.6:19: „ *Neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste svoji?* »

Zlato, nič iné ako zlato

Musíme tiež poznamenať dôležitosť tohto kritéria: všetok nábytok a náradie, cherubíni a samotné vnútorné steny sú vyrobené zo zlata alebo pokryté tepaným zlatom. Charakteristickým znakom zlata je jeho nemenný charakter; toto je jediná hodnota, ktorú mu Boh dáva. Nie je prekvapujúce, že zo zlata urobil symbol dokonalej viery, ktorej jedinečným a dokonalým vzorom bol Ježiš Kristus. Interiér chrámu a svätyne zobrazujú vnútorný aspekt ducha Ježiša Krista obývaného posvätením, čistotu Ducha Svätého Božieho; jeho charakter bol nezmeniteľný a to bolo príčinou jeho víťazstva nad hriechom a smrťou. Príklad, ktorý dal Ježiš, predstavuje Boh ako vzor, ktorý majú napodobňovať pre všetkých svojich vyvolených; toto je jeho požiadavka, jediná podmienka na to, aby sa človek mohol stať individuálne a kolektívne zlučiteľným s večným nebeským životom, platom a odmenou víťazov. Hodnoty, ktoré boli jeho, sa musia stať našimi, musíme sa mu podobať ako klony, ako je napísané v 1. Jánovi 2:6: „ *Kto hovorí, že zostáva v ňom, musí tiež kráčať, ako chodil on* “. Význam zlata je nám daný v 1Pt 1:7: „ *Aby skúška tvojej viery, ktorá je drahšia ako zlato, ktoré hynie (ktoré je však skúšaná ohňom), priniesla chválu, slávu a česť. , keď sa zjaví Ježiš Kristus . Boh skúša vieru svojich vyvolených. Hoci je zlato nezmeniteľné, môže obsahovať stopy nečistých materiálov a na jeho odstránenie je potrebné ho zahriať a roztaviť. Troska alebo nečistoty potom vystúpia na jeho povrch a môžu sa odstrániť. Je obrazom zážitku pozemského života vykúpených učeníkov, počas ktorého Kristus vykoreňuje zlo a očisťuje ich a podrobuje ich rôznym skúškam. A len pod podmienkou ich víťazstva v ťažkej skúške o ich večnom osude rozhodne veľký Sudca Ježiš Kristus na konci ich života. Toto víťazstvo možno dosiahnuť iba jeho podporou a pomocou, ako to vyhlásil v Jánovi 15:5-6 a 10 až 14: „ *Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a v kom ja, prináša veľa ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto nezostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne; potom pozbierame konáre, hodíme ich do ohňa a zhoria .* " Vyžaduje sa poslušnosť Božím prikázaniám: „ *Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako som ja zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. "* Umieranie pre svojich priateľov sa stáva dokonalým zavŕšením normy vlastnej sublimovanej lásky: " *Toto je moje prikázanie: Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.*" *Niet väčšej lásky ako položiť život za svojich priateľov .*" Ale toto Ježišovo uznanie je podmienené: „ *Vy ste moji priatelia, **ak** budete robiť, čo vám prikazujem .**

Svietnik so siedmimi lampami bol vyrobený z masívneho zlata. Potom mohol iba symbolizovať dokonalosť Ježiša Krista. Zlato, ktoré bolo následne nájdené v rímskokatolíckych kostoloch, odráža tvrdenie o jeho falošnej viere. To

je dôvod, prečo boli na rozdiel od protestantských chrámov zbavené všetkých ozdôb, skromných a strohých. V symbolike svätyne a chrámu prítomnosť zlata dokazuje, že svätyňa môže predstavovať iba božského Ježiša Krista. Ale v rozšírení je napísané, že on je Hlava, hlava Cirkvi, ktorá je jeho telom v Ef. 5:23-24: „*Lebo muž je hlavou ženy, ako je hlavou Cirkvi Kristus, ktorý je jeho telom a ktorého je Spasiteľom. Tak ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak aj manželky musia byť podriadené svojim mužom vo všetkom.*» Ale potom Duch upresňuje: „*Muži, milujte svoje ženy, ako aj Kristus miloval Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil slovom, keď ju očistil krstom vody, aby vytvoril túto Cirkev ukáz sa pred ním slávny, bez poškrvny, vrásky alebo čohokoľvek podobného, ale svätý a bezúhonný.*“ Tu je teda jasne vyjadrené to, z čoho pozostáva pravé kresťanské náboženstvo. Jeho štandard nie je len teoretický, pretože ide o prax implementovanú v celej svojej realite. Vyžaduje sa súhlas so štandardom jeho zjaveného „slova“; čo zahŕňa dodržiavanie Božích prikázaní a obradov a poznanie tajomstiev zjavených v jeho biblických proroctvách. Toto kritérium „*neodsúdenia alebo bezúhonnosti*“ vyvolených je pripomínané a potvrdené v Zj. 14:5, kde sa pripisuje „adventistickým“ svätým skutočného konečného Kristovho návratu. Sú označené symbolom „144 000“ zapečatených „Božou pečaťou“ v Zj. Ich skúsenosť je skúsenosťou celku posvätenie. Táto štúdia ukazuje, že svätostánok, svätyňa, chrám a všetky ich symboly prorokovali veľký Boží projekt spásy. Svoj účel a naplnenie našli v prejave pozemskej služby Ježiša Krista zjavenej ľuďom. Vzťah, ktorý s ním vyvolený udržiava, má teda prorockú povahu a charakter; nevedomý človek sa zveruje stvoriteľovi Bohu, ktorý vie všetko; ktorý buduje svoju budúcnosť a odhaľuje mu ju.

Štúdium chrámu postaveného kráľom Šalamúnom nám práve ukázalo, že si nesmieme zamieňať „chrámovú“ časť prístupnú ľuďom so „svätyňou“ vyhradenou výlučne nebeskému Bohu. V dôsledku toho slovo „svätyňa“ použité namiesto slova „svätosť“ v Dan.8:14 tentoraz stráca všetku legitimitu, pretože ide o nebeské miesto, kde v roku 1843 nie je potrebné žiadne očistenie. A naopak, slovo „svätosť“ sa týka svätých, ktorí sa musia vzdať praktizovania hriechu na zemi, aby mohli byť posvätení alebo vybraní na vyvolenie Bohom.

Pri smrti Ježiša Krista Boh roztrhol oponu, ktorá oddeľovala „chrám“ od „svätyne“, ale iba modlitby svätých získali duchovný prístup do nebeskej svätyne, kde sa za nich Ježiš prihováral. Chrámová časť mala pokračovať vo svojej úlohe zhromažďovacieho domu pre vyvolených na zemi. Rovnako to bolo aj v roku 1843, princíp bol obnovený. „Chrám“ svätých zostáva na zemi a vo „svätyňi“, len nebeskej, sa oficiálne obnovuje Kristov príhovor v prospech len vybraných adventistických vyvolených. V novej aliancii už preto na zemi nie je „svätyňa“, kde jej symbol zmizne. Zostáva len duchovný „chrám“ vykúpených vyvolených.

Jedinou nečistotou, ktorá si vyžadovala očistenie, boli hriechy ľudí na zemi, pretože žiadny z ich hriechov nepoškrvnil nebo. To dokázala iba prítomnosť diabla a jeho vzbúrených démonov, a preto ich Ježiš Kristus víťazne v Michaelovi vyhnal z neba a uvrhol na zem hriechu, kde musia zostať až do svojej smrti.

Po diskusii o symbolike svätosti je potrebné pochopiť ešte jednu vec. Akokoľvek sú tieto symboly sväté, sú to len materiálne veci. Skutočná svätosť je v živých, a preto bol Ježiš Kristus viac ako chrám, ktorý sám existoval iba na

ochranu Božieho zákona, obrazu jeho charakteru a jeho spravodlivosti urazenej pozemským hriešnikom. To, že Boh dal tieto veci vykonať Mojžišom a jeho pracovníkmi, má slúžiť len ako podpora pre učenie jeho vyvolených. Aby sa predišlo modlárstvu, Boh v roku 1982 poveril muža, svojho služobníka Rona Wyatta, aby našiel a dotkol sa archy jeho *svedectva* . pre neho a užitočnejšie, keďže prišiel osobne odhaliť zmysel projektu záchrany pripraveného pre jeho vyvolených vybraných na zemi. Ron Wyatt mal dovolené nakrútiť desať príkazní, ktoré anjeli vyniesli z archy, no odmietol si film ponechať. Tieto fakty dokazujú, že Boh vopred vedel o svojom odmietnutí, ale táto voľba nás chráni pred modlárstvom, ktoré by takáto nahrávka mohla vyvolať u niektorých z jeho zraniteľnejších vyvolených. Táto realita nám bola zjavená, aby sme ju uchovávali v myšlienkach našich srdc ako sladkú výsadu, ktorú nám dal náš Boh Lásky.

Odlúčenia Genezis

Zatiaľ čo nám štúdium tohto diela odhalilo tajomstvá skryté v prorockých Daniela a Zjavenia, teraz vám musím pomôcť objaviť prorocká, ktoré boli odhalené v knihe Genezis, slovo, ktoré znamená „začiatok“.

Pozor!!! Svedectvo, ktoré si všimneme v tomto štúdiu knihy Genezis, pochádza priamo z úst Boha, ktorý ho nadiktoval svojmu služobníkovi Mojžišovi. Nevera v tento príbeh predstavuje najväčšie pobúrenie, aké možno urobiť priamo Bohu, pobúrenie, ktoré definitívne zatvára dvere do neba, pretože odhaľuje úplnú absenciu „viery, bez ktorej nie je možné byť príjemným *Bohu*“ Hebrejom 11:6.

V prológu svojej Apokalypsy Ježiš dôrazne trval na tomto vyjadrení: „*Ja som alfa a omega, začiatok a koniec*“, ktorý opäť cituje na konci svojho Zjavenia v Zj. 22:13. Už sme si všimli prorocký charakter knihy Genezis, najmä pokiaľ ide o sedemdnový týždeň, ktorý prorokuje sedemtisíc rokov. Tu pristupujem k tejto knihe Genezis z hľadiska témy „**odlúčenia**“, ktorá ju osobitne charakterizuje, ako uvidíme.

Genesis 1

1. deň -

Genezis 1:1: „*Na počiatku stvoril Boh nebo a zem*“

Ako naznačuje slovo „*začiatok*“, „*zem*“ bola skutočne stvorená Bohom ako stred a základ novej dimenzie, paralelnej s formami nebeského života, ktoré jej predchádzali. Použiť obraz maliara, pre neho ide o vytvorenie a realizáciu tvorby nového obrazu. Ale všimneme si už, že od svojho pôvodu sú „*nebo a zem*“ **oddelené**. „*Nebesá*“ označujú prázdny, temný a nekonečný medzihviezdny vesmír; a „*zem*“ sa potom objaví vo forme gule pokrytej vodou. „*Zem*“ nemala pred týždňom stvorenia žiadnu preexistenciu, pretože je stvorená na začiatku alebo „*začiatku*“ stvorenia tejto špecifickej pozemskej dimenzie. Vychádza z ničoty a formuje sa na Boží príkaz, aby splnila úlohu, ktorá sa stala nevyhnutnou pre slobodu, ktorá je pôvodom hriechu spáchaného v nebi jeho úplne prvým stvorením; ten, ktorého Izaiáš 14:12 označuje menami „*ranná hviezda*“ a „*syn úsvitu*“, sa stal satanom, odkedy sa postavil Božej autorite. Odvtedy je vodcom existujúceho nebeského povstaleckého tábora a budúceho pozemského tábora.

Gn 1:2: "*Zem bola beztvárá a prázdna, na priepasti bola tma a nad vodami sa vznášal Boží Duch.*"

Ako maliar začína nanosením podkladovej vrstvy na plátno, Boh predstavuje situáciu, ktorá prevláda v už stvorenom nebeskom živote a v pozemskom živote, ktorý stvorí. Označuje teda slovom „*tma*“ všetko, čo nie je v jeho schválení, čo pomenuje „*svetlo*“ v absolútnom protiklade. Všimneme si spojenie, ktoré tento verš vytvára medzi slovom „*tma*“, vždy v množnom čísle, keďže jeho aspekty sú viacnásobné, a slovom „*priepasť*“, ktoré označuje zem, ktorá nenesie žiadnu formu života. Boh použil tento symbol na označenie svojich nepriateľov: „*bezbožných*“ revolucionárov a slobodných mysliteľov v Zj. 11:7 a

rebelov pápežského katolicizmu v Zj. 17:8. Ale vzbúrení protestanti sa k nim pridali v roku 1843 a postupne prešli pod nadvládu Satana, „*anjela priepasti*“ zo Zj. 9:11; ku ktorým sa v roku 1995 pridal neverný adventizmus.

V obraze ponúkanom v tomto verši vidíme, že „temnota“ oddeľuje „*Božieho ducha*“ od „*vody*“, ktorá bude v Danielovi a Zjavení symbolicky prorokovať o masách „*ľudí, národov a jazykov*“ pod symbolmi. „*more*“ v Dan.7:2-3 a Zj.13:1 a pod tým „*rieky*“ v Zj.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Rozchod bude čoskoro pripísaný pôvodnému „*hriechu*“, ktorého sa dopustia Eva a Adam. Ako na uvedenom obraze, Boh sa potýka so svetom temnoty pripútaným k spurným anjelom, ktorí nasledujú Satana v jeho voľbe spochybňovať Božiu autoritu.

Gn 1:3: „*Boh povedal: Bud' svetlo! A svetlo bolo*

Boh nastavuje svoj štandard „*dobra*“ podľa svojho vlastného a zvrchovaného úsudku. Táto možnosť „*dobra*“ je spojená so slovom „*svetlo*“ kvôli jeho slávnemu aspektu, ktorý je viditeľný všetkým a všetkým, pretože dobro nevyvoláva „*hanbu*“, ktorá vedie človeka k tomu, aby sa skrýval, aby vykonal svoje zlo. Túto „*hanbu*“ pocíti Adam po hriechu podľa Gn 3, v porovnaní s Gn 2:25.

Gn 1:4: „*Boh videl, že svetlo je dobré; a Boh oddelil svetlo od tmy.*“

Toto je **prvý súd** vyjadrený Bohom. Odhaľuje svoju voľbu dobra **vyvolaného** slovom „*svetlo*“ a odsúdenie zla **označeného** slovom „*tma*“.

Boh nám zjavuje účel svojho pozemského stvorenia a teda aj konečný výsledok, ktorý jeho projekt dosiahne: definitívne **oddelenie** tých, ktorí milujú jeho „*svetlo*“ od tých, ktorí uprednostňujú „*tmu*“. „*Svetlo a tma*“ sú dve možnosti, ktoré umožňujú princíp slobody, ktorý Boh chcel dať všetkým svojim nebeským a pozemským tvorom. Tieto dva protichodné tábory majú nakoniec dvoch vodcov; Ježiš Kristus za „*svetlo*“ a Satan za „*tmu*“. A tieto dva protichodné tábory, ako dva póly zeme, budú mať tiež dva rôzne absolútne konce; vyvolení budú žiť naveky vo svetle Božom podľa Zj. 21:23; a zničení návratom Krista, rebeli skončia ako „*prach*“ na pustej zemi, ktorá sa opäť stane „*priepastou*“ z Gn 1:2. Vzkriesení pred súdom budú definitívne zničení tým, že budú pohltení v „*ohnivom jazere*“ „*druhej smrti*“ podľa Zj. 20:15.

Gn 1:5: „*Boh nazval svetlo dňom a tmu nazval nocou. Tak bol večer a bolo ráno: to bol prvý deň.*“

Tento „*prvý deň*“ stvorenia je zasvätený definitívnemu oddeleniu dvoch táborov tvorených voľbami „*svetla a tmy*“, ktoré sa budú navzájom konfrontovať na zemi až do konečného víťazstva Ježiša Krista a obnovy stvorenia. „*Prvý deň*“ je teda „*označený*“ oprávnením, ktoré Boh dáva povstalcom bojovať proti nemu počas „*sedemtisíc*“ rokov prorokovaných na celý týždeň. Preto sa ideálne hodí na to, aby sa stal znakom alebo „*značkou*“ falošnej božskej adorácie, ktorá sa v priebehu šiestich tisícročí objavila medzi nevernými pohanskými alebo židovskými národmi, ale najmä v kresťanskej ére, od prijatia „*dňa neporazených*“. Slnko" ako týždenný deň odpočinku uložený cisárskou autoritou Konštantína I. 7. marca 321. Od tohto dátumu sa súčasná "kresťanská" nedel'a stala "znamením *šelmy*" a pokračovala v poskytovaní náboženskej podpory. k nemu pápežským rímskokatolíckym vierovyznaním z roku 538. Je zrejmé, že „*alfa*“ z Genezis

mala veľa čo ponúknuť verným služobníkom Ježiša Krista doby „*omega*“. A nie je koniec.

2. deň -

Gn 1:6: " *Boh povedal: Nech je priestor medzi vodami a nech **oddel'uje** vody od vôd ."*

Tu je opäť otázka oddelenia : „*vody od vôd*“. Akcia prorokuje **oddelenie** Božích stvorení symbolizované „*vodami*“. Tento verš potvrdzuje prirodzené **oddelenie** nebeského života od pozemského života a v oboch prípadoch oddelenie „*synov Božích*“ od „*synov diablových*“, ktorí sú však povolani k spoločnému životu až do súdu, ktorý bude poznačený smrťou Ježiša Krista za vzbúrených zlých anjelov a až do návratu v sláve Ježiša Krista pre pozemšťanov. Toto **oddelenie** ospravedlňuje skutočnosť, že človek bude stvorený o niečo nižšie ako nebeskí anjeli, pretože nebeská dimenzia bude pre neho neprístupná. História Zeme bude dlhou triedením až do jej konca. Hriech zaviedol neporiadok a Boh organizuje tento neporiadok prostredníctvom selektívneho triedenia.

Gn 1:7: „*A Boh stvoril priestranstvo a **oddelil** vody, ktoré sú pod priestranstvom, od vôd, ktoré sú nad priestranstvom. A tak to bolo ."*

Daný obraz **oddel'uje** pozemský život prorokovaný „*vodami, ktoré sú pod*“ od nebeského života, ktorý je „*nad oblohou*“.

Gn 1:8: „*Boh nazval oblohu nebom. Tak bol večer a bolo ráno, bol druhý deň ."*

Táto obloha označuje vrstvu atmosféry, ktorá je vytvorená z dvoch plynov (vodíka a kyslíka), ktoré tvoria vodu, obklopuje celý povrch Zeme a ktorá nie je pre človeka prirodzene prístupná. Boh to spája s prítomnosťou neviditeľného nebeského života, čo je ten prípad, pretože sám diabol dostane meno „*knieža moci vzduchu*“ v Ef.2:2: „*... v ktorom ste kedysi chodili, podľa cesta tohto sveta, podľa **kniežaťa moci vzduchu**, ducha, ktorý teraz pôsobí v synoch vzbury*“; postoj, ktorý mal už v nebeskom svete.

3. deň -

Gn 1:9: „*Boh povedal: Nech sa zhromaždia vody, ktoré sú pod nebom, na jedno miesto a nech sa ukáže súš! A tak to bolo ."*

Až do tohto času „*vody*“ pokrývali celú zem, ale ešte neobsahovali žiadnu formu života morských živočíchov, ktorý bude vytvorený na 5. ^{deň}. Táto presnosť dá všetku svoju autenticnosť pôsobeniu potopy Genesis 6, ktorá bude schopná rozšíriť formu živočíšneho morského života na ponorenú zem; čo potom ospravedlňuje nájsť tam morské fosílie a lastúry.

Gn 1:10: „*Boh nazval súš zemou a množstvo vôd nazval moriami. Boh videl, že je to dobré ."*

Toto nové **oddelenie** je Bohom posúdené ako „*dobré*“, pretože za oceánmi a kontinentmi dáva týmto dvom pojmom „*more a zem*“ úlohu dvoch symbolov, ktoré budú jednotlivo označovať katolícku kresťanskú cirkev a kresťanských protestantov, ktorí ponechali prvý pod názvom. reformovanej cirkvi.

Ich **odlúčenie** medzi rokmi 1170 a 1843 preto Boh považuje za „dobré“. A jeho povzbudenie pre svojich verných služobníkov v čase reformácie bolo zjavené v Zj. 2:18 až 29. V týchto veršoch nachádzame toto dôležité objasnenie veršov 24 a 25, ktoré svedčia o výnimočnej dočasnej situácii: „Tebe, všetkým ostatným v Tyatire, ktorí neprijímajú toto učenie a ktorí nepoznali hlbiny Satana, ako ich nazývajú, vám hovorím: Žiadne **iné bremeno na vás neukladám**. Drž sa **len** toho, čo máš, kým neprídem.“ Cez toto preskupenie Boh opäť vnáša poriadok do neporiadku, ktorý vytvorili vzbúrení anjelskí a ľudskí duchovia. Všimnime si toto ďalšie učenie, „zem“ dá svoje meno celej planéte, pretože „suchá“ je pripravená byť prirodzeným prostredím pre život človeka, pre ktorého je toto stvorenie stvorené Bohom. Morský povrch, ktorý je štyrikrát väčší ako povrch suchej zeme, mohla planéta prijať názov „more“, ktorý by si zaslúžil lepšie, ale nebol opodstatnený v božskom projekte. V týchto zoskupeniach sa nachádzajú slová tohto „príslovie“: „vtáky sa k sebe hrnú a vtáky z peria k sebe“. A tak medzi rokmi 1170 a 1843 boli verní a pokojní protestanti zachránení Kristovou spravodlivosťou, ktorá im bola výnimočne pripísaná bez poslušnosti sobotného odpočinku pravého siedmeho dňa: soboty. A práve požiadavka tohto odpočinku robí „zem“ symbolom falošnej kresťanskej viery z roku 1843, podľa Dan.8:14. Dôkaz tohto Božieho súdu sa objavuje v Zj. 10:5, pretože Ježiš kladie „svoje nohy“ na „more a zem“, aby ich rozdrvil svojím hnevom.

Gn 1:11: „Potom Boh povedal: Nech zem vydá zeleň, trávnu prinášajúcu semeno a ovocné stromy prinášajúce ovocie podľa svojho druhu, majúce v sebe na zemi svoje semeno. A tak to bolo.“

Priorita, ktorú dal Boh suchej zemi, je potvrdená: po prvé, dostáva moc „produkovať“ „zeleň, trávnu nesúcu semená, ovocné stromy prinášajúce ovocie podľa svojho druhu“; všetky veci sú vyrobené najprv pre potreby človeka a až potom pre pozemské a nebeské zvieratá, ktoré ho budú obklopuvať. Boh použije tieto výtvory zeme ako symbolické obrazy na odhalenie svojich lekcií svojim služobníkom. Človek, ako „strom“, prinesie ovocie, dobré alebo zlé.

Gn 1:12: „Zem rodila zeleň, trávnu nesúcu semená podľa svojho druhu a stromy prinášajúce ovocie a majúce v sebe svoje semeno podľa svojho druhu. Boh videl, že je to dobré.“

V tento 3. ^{deň} žiadna chyba nepokazí dielo stvorené Bohom, príroda je dokonalá, považovaná za „dobrú“. V dokonalej atmosférickej a pozemskej čistote zem znásobuje svoju produkciu. Ovocie je určené pre bytosti, ktoré budú žiť na zemi: pre ľudí a zvieratá, ktorí budú plodiť ovocie podľa svojej osobnosti.

Gn 1:13: „A bol večer a bolo ráno, bol tretí deň.“

4. deň –

Gn 1:14: „Boh povedal: Nech sú svetlá na nebeskej oblohe, aby **oddelovali** deň od noci; nech sú znameniami na označenie časov, dní a rokov.“

nové **oddelenie** : „deň od noci“. Až do tohto štvrtého dňa nebeské teleso nezískalo denné svetlo. Oddelenie dňa a noci už existovalo vo virtuálnej podobe,

ktorú vytvoril Boh. Aby bolo jeho stvorenie nezávislé od jeho prítomnosti, Boh stvorí na štvrtý deň nebeské hviezdy, ktoré ľuďom umožnia zaviesť kalendáre na základe polohy týchto hviezd v medzihviezdnom vesmíre. Tak sa objaví znamenia zverokruhu, astrológia pred svojím časom, ale bez súčasného veštenia, ktoré je s ňou spojené, t. j. astronómia.

Gn 1:15: „ *A nech sú svetlami na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem. A tak to bolo .*”

„ *Zem* “ musí byť osvetlená „ *dňom* “ aj „ *nocou* “, ale „ *svetlo* “ „ *dňa* “ musí prekonať svetlo „ *nocí* “, pretože je symbolickým obrazom Boha pravdy, Stvoriteľa všetkého. že žije. A postupnosť v poradí „ *noc deň* “ prorokuje jeho konečné víťazstvo proti všetkým jeho nepriateľom, ktorí sú tiež jeho milovanými a požehnanými vyvolenými. Táto úloha, ktorá pozostáva z „ *osvetľovania zeme* “, dá týmto hviezdám symbolický význam náboženských činov, ktoré učia pravdy alebo lži prezentované v mene Boha stvoriteľa.

Gn 1:16: „ *Boh stvoril dve veľké svetlá, väčšie svetlo, aby vládlo nad dňom, a menšie svetlo, aby vládlo nad nocou; stvoril aj hviezdy .*“

Pozorne si všimnite tento detail: evokovaním „ *slnka* “ a „ *mesiaca* “, „ *dvoch veľkých svietidiel* “, Boh označuje slnko výrazom „ *najväčšie* “, zatiaľ čo zatmenia to dokazujú, zjavujú sa nám dva slnečné a lunárne disky. pod rovnakou veľkosťou, pričom jeden pokrýva druhý. Ale Boh, ktorý ho stvoril, vie pred človekom, že jeho malý vzhľad je spôsobený jeho vzdialenosťou od Zeme, Slnko je 400-krát väčšie, ale 400-krát ďalej ako Mesiac. Touto presnosťou potvrdzuje a potvrdzuje svoj najvyšší titul Boha stvoriteľa. Navyše na duchovnej úrovni odhaľuje svoju neporovnateľnú „veľkosť“ v porovnaní s malosťou mesiaca, symbolu noci a tmy. Aplikácia týchto symbolických úloh sa bude týkať Ježiša Krista pomenovaného „ *svetlo* “ v Jánovi 1:9: „ *Toto svetlo bolo pravým svetlom, ktoré po príchode na svet osvecuje každého človeka* “. Všimnime si, že staroveké spojenectvo telesného židovského národa postavené na lunárnom kalendári sa nieslo v znamení „temnej“ éry; to až do prvého a druhého príchodu Krista. Tak ako oslava „sviatku nového mesiaca“, čas, keď sa miznúci mesiac stáva neviditeľným, prorokovala príchod Kristovej slnečnej éry, ktorú Mal 4:2 prirovnáva k „slnku spravodlivosti“: „ *Ale pre vás, kto sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti a uzdravenie bude pod jeho krídlami; vyjdeš von a budeš skákať ako teliatka zo stajne ...*“. Po starom židovskom spojenectve sa „ *mesiac* “ stal symbolom falošnej kresťanskej viery, postupne katolíckej od roku 321 a 538, potom protestantskej od roku 1843 a... inštitucionálnej adventistickej od roku 1994.

Verš tiež spomína „ *hviezdy* “. Ich svetlo je slabé, ale je ich tak veľa, že napriek tomu rozžiaria oblohu pozemských nocí. „ *Hviezda* “ sa tak stáva symbolom náboženských poslov, ktorí zostanú stáť alebo padnú ako znamenie „ *6. pečate* “ zo Zj. 6:13, v ktorom pád hviezd prišiel prorokovať 13. novembra 1833 vyvoleným. Masívny pád protestantizmu v roku 1843. Tento pád sa týkal aj Kristových poslov, príjemcov posolstva zo „ *Sard* “, ktorým Ježiš vyhlásil: „ *ste považovaní za živého a ste mŕtvi* “. Tento pád pripomína Zj. 9:1: „ *Piaty anjel zatrubil. A videl som hviezdu, ktorá spadla z neba na zem . Bol mu daný kľúč od priepasti .*” Pred pádom protestantov Zj 8:10 a 11 evokuje katolicizmus

definitívne odsúdený Bohom: „*Tretí anjel zatrúbil na trúbu. A spadla z neba veľká hviezda horiaca ako fakľa ; a padla na tretinu riek a na pramene vôd. »* Verš 11 jej dáva názov „*Palina*“: „*Meno tejto hviezdy je Palina ; a tretia časť vôd sa zmenila na palinu a veľa mužov zomrelo pri vodách, pretože zhorkli .*“ Táto vec je potvrdená v Zj. 12:4: „*Jeho chvost strhol tretinu hviezd neba a hodil ich na zem. Drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zožral jej dieťa, keď porodí .* Náboženski poslovia sa potom stanú obeťami popráv francúzskych revolucionárov v Zj 8:12: „*Štvrtý anjel zatrúbil. A udrela tretina slnka a tretina mesiaca a tretina hviezd, takže tretina sa zatmila a deň stratil tretinu svojho svetla a podobne aj noc .* Terčom voľnomyšlienkárskech revolucionárov nepriateľských voči všetkým formám náboženstva sú tiež, vždy čiastočne (*tretie*), „ *slnko*“ a „ *mesiac*“.

V 1M 15:5 „ *hviezdy*“ symbolizujú „ *semeno*“ sľúbené Abrahámovi: „ *A keď ho vyviedol von, povedal: Pozri sa na nebo a spočítaj hviezdy, ak ich vieš spočítať. A on mu povedal: Toto bude tvoje semeno .*“ Pozor ! Posolstvo naznačuje početné množstvo, ale nehovorí nič o kvalite viery tohto množstva, v ktorom Boh nájde „ *mnohých povolaných, ale málo vyvolených*“ podľa Mt 22:14. „ *Hviezdy*“ opäť symbolizujú vyvolených v Dan. 12:3: „ *Tí, ktorí sú inteligentní, budú žiariť ako nádhera neba a tí, ktorí mnohých učia spravodlivosti, budú svietiť ako hviezdy na veky vekov*“.

Gn 1:17: „ *Boh ich umiestnil na nebeskú oblohu, aby osvetlili zem*“

Z duchovného dôvodu tu vidíme, že Boh trvá na tejto úlohe hviezd: „ *osvetľovať zem*“.

Gn 1:18: „ *ovládať deň a noc a oddeľovať svetlo od tmy. Boh videl, že je to dobré .*“

Boh tu potvrdzuje duchovnú symbolickú úlohu týchto hviezd tým, že spája „ *deň a svetlo*“ na jednej strane a „ *noc a tmu*“ na strane druhej.

Gn 1:19: " *Tak bol večer a bolo ráno, bol štvrtý deň .* "

Zem môže teraz ťažiť zo svetla a slnečného tepla, aby sa zabezpečila jej úrodnosť a produkcia rastlinnej potravy. Ale úloha slnka sa stane dôležitou až po hriechu, ktorý spáchajú Eva a Adam. Život až do tejto tragickej chvíle spočíva na zázračnej sile Božej tvorivej sily. Pozemský život organizuje Boh pre tento čas, keď hriech zasiahne zem so všetkou svojou kliatbou.

5. deň -

Gn 1:20: " *Boh povedal: Vody nech prinesú živobytie v hojnosti a vtáky nech lietajú po zemi až do nebeskej šírky .* "

V tento piaty ^{deň} Boh dáva „ *vodám*“ moc „ *produkovať v hojnosti živé zvieratá*“ tak početné a také rozmanité, že moderná veda má problém ich všetky vymenovať. Na dne priepasti v úplnej tme objavujeme neznámu formu života drobných fluorescenčných zvierat, ktoré blikajú, blikajú a menia intenzitu svetla a dokonca aj farbu. Podobne sa na oblohe objaví animácia letu „ *vtákov*“. Tu sa objavuje symbol „ *krídel*“, ktoré umožňujú okrídleným telesným zvieratám pohybovať sa vzduchom. Symbol bude pripojený k nebeským duchom, ktorí ho nepotrebujú, pretože nepodliehajú pozemským a nebeským fyzikálnym zákonom.

A v okrídlených druhoch zeme si Boh pripíše obraz „*orla*“, ktorý sa týči najvyššie spomedzi všetkých druhov vtákov a lietajúcich zvierat. „*Orel*“ sa tiež stáva symbolom riše, kráľa Nabuchodonozora v Dan. 7:4 a Napoleona 1. v Zj. 8:13: „*Pozrel som sa a počul som orla letiaceho v strede z neba, ktorý hovoril mocným hlasom: Beda, beda, beda tým, čo bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúb troch anjelov, ktoré sa chystajú trúbiť!*» Objavenie sa tohto cisárskeho režimu predpovedalo tri veľké „*nešťastia*“, ktoré zasiahnu obyvateľov západných krajín pod symbolom posledných troch „*trúb*“ Apo. 9 a 11, z roku 1843, keď nadobudol účinnosť výnos z Dan.8:14.

Okrem „*orla*“ budú ďalšie „*nebeské vtáky*“ symbolizovať nebeských anjelov, dobrých a zlých.

Gn 1,21: „*Boh stvoril veľké ryby a každú živú bytosť, ktorá sa hýbe, ktorých vody urodili množstvo podľa svojho druhu; stvoril aj každého okrídleného vtáka podľa jeho druhu. Boh videl, že je to dobré.*”

Boh pripravuje morský život na stav hriechu, na čas, keď si „*najväčšie ryby*“ urobia potravu z najmenších, to je plánovaný osud a užitočnosť ich hojnosti v každom druhu. Tomuto princípu neuniknú ani „*okrídlené vtáky*“, pretože aj oni sa budú navzájom zabíjať kvôli potrave. Ale pred hriechom žiadne morské zviera ani vták neublíži druhému, život ich všetkých oživuje a žijú spolu v dokonalej harmónii. To je dôvod, prečo Boh posudzuje situáciu „*dobre*“. Morské „*zvieratá*“ a „*vtáky*“ budú hrať po hriechu symbolickú úlohu. Smrteľné boje medzi druhmi potom dajú „*moru*“ význam „*smrť*“, ktorý mu Boh dáva v rituáli umývania hebrejských kňazov. Nádrž používaná na tento účel dostane názov „*more*“ na pamiatku prechodu „*červeného mora*“, pričom obe veci sú predobrazom kresťanského krstu. Preto, keď mu Boh dal v Zj. 13:1 meno „*šelma, ktorá vystupuje z mora*“, identifikuje rímskokatolícke náboženstvo a monarchiu, ktorá ho podporuje, so zhromaždením „*mŕtvych*“, ktorí zabíjajú a požierajú svojich susedov ako ryby. z „*mora*“. Podobne aj orly, jastraby a jastraby zožerú holuby a holubice pre hriech Evy a Adama a mnohých ďalších ich ľudských potomkov až do návratu v sláve Kristovej.

Gn 1:22: „*Boh ich požehnal a povedal: Plodte sa a množte sa a naplňte vody morí; a nech sa vtáctvo množí na zemi.*”

Božie požehnanie sa zhmotňuje rozmnožovaním, v tomto kontexte morských živočíchov a vtákov, ale čoskoro aj ľudských bytostí. Aj Kristova cirkev je povoláná znásobiť počet svojich nasledovníkov, ale tam Božie požehnanie nestačí, pretože Boh volá, ale nikoho nenúti odpovedať na jeho ponuku spásy.

Gn 1:23: " *A bol večer a bolo ráno, bol piaty deň.* "

Všimnite si, že morský život je vytvorený na piaty deň, teda **oddelený** od stvorenia pozemského života, kvôli jeho duchovnej symbolike, ktorá sa týka prvej formy prekliateho a odpadlickeho kresťanstva; čo bude predstavovať katolícke náboženstvo Ríma od 7. marca 321, teda od dátumu prijatia falošného pohanského dňa odpočinku, prvého dňa a „*dňa slnka*“, následne premenovaného na: nedeľu, Pánov deň. Toto vysvetlenie je potvrdené objavením sa rímskeho katolicizmu počas 5. tisícročia a objavenia sa protestantizmu počas 6. tisícročia.

6. deň -

Gn 1:24: „ *Boh povedal: Nech zem vydá živé zvieratá podľa svojho druhu, dobytok, plazy a plazy podľa svojho druhu. A tak to bolo .* ”

Šiesty ^{deň} sa nesie v znamení stvorenia pozemského života, ktorý zase po mori „**produkuje** živé zvieratá podľa ich druhu, dobytku, plazov a suchozemských zvierat podľa ich druhu . ” Boh uvádza do pohybu proces rozmnožovania všetkých týchto živých tvorov . Rozšíria sa po povrchu zeme.

Gn 1:25: „ *Boh stvoril zemskú zver podľa ich druhu, dobytok podľa ich druhu a všetky plazy na zemi podľa ich druhu. Boh videl, že je to dobré .* ”

Tento verš potvrdzuje činnosť nariadenú v predchádzajúcom. Všimnime si tentoraz, že Boh je tvorcom a riaditeľom tohto pozemského živočíšneho života vytvoreného na Zemi. Rovnako ako tie morské, suchozemské zvieratá budú žiť v harmónii až do času ľudského hriechu. Boh považuje toto zvieracie stvorenie za „ *dobré* “, v ktorom sú vytvorené symbolické úlohy a použije ich vo svojich prorockých posolstvách po ustanovení hriechu. Medzi plazmi bude hrať hlavnú úlohu „ *had* “ ako prostriedok podnecovania hriechu, ktorý používa diabol. Po hriechu si pozemské zvieratá navzájom zničia druhy proti druhom. A táto agresivita ospravedlňuje v Zj. 13:11 názov „ *šelma, ktorá vystupuje zo zeme* “, ktorý označuje protestantské náboženstvo v jeho poslednom stave prekliatím Bohom v kontexte poslednej skúšky adventistickej viery, ktorá je odôvodnená skutočným návratom. Ježiša Krista naplánovaný na jar 2030. Všimnite si však, že protestantizmus nesie túto kliatbu, ktorú od roku 1843 ignorujú zástupy.

Gn 1:26: " *Potom Boh povedal: Urobme človeka na svoj obraz podľa našej podoby a nech panuje nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom, nad dobytkom a nad po celej zemi a po všetkých plazoch, čo sa plazia po zemi .* ”

Slovom „ *Urobme to* “ Boh spája so svojím tvorivým dielom verný anjelský svet, ktorý je svedkom jeho konania a obklopuje ho plného nadšenia. V rámci témy **odlúčenia** si všimnite tu, zoskupené v 6. ^{deň}, stvorenie pozemského zvieratá a človeka, ktoré sa spomína v tomto verši 26, číslo Božieho mena, číslo získané pridaním štyroch hebrejských písmen „Yod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; písmená, ktoré tvoria jeho meno, sú prepísané „YaHWéH“. Táto voľba je o to oprávnenejšia, že Adam, „ *stvorený na Boží obraz* “, „ *človek* “ prichádza symbolicky reprezentovať v pozemskom stvorení ako obraz Krista. Boh mu dáva jeho fyzický a duševný aspekt, to znamená schopnosť posudzovať medzi dobrom a zlom, čo ho robí zodpovedným. „ *Človek* “, stvorený v ten istý deň ako zvieratá, dostane na výber svoju „ *podobu* “: Boh alebo zviera, „ *šelma* “. Avšak práve tým, že sa Eva a Adam nechajú zviest’ „*zvierat’om*“, „ *hadom* “, sa oddelia od Boha a stratia svoju „ *podobu* “. Tým, že Boh dáva človeku vládu nad „ *plazmi, ktoré sa plazia po zemi* “, pozýva človeka, aby vládol nad „*hadom*“, a preto sa ním nenechal poučovať. Nanešťastie pre ľudstvo bude Eva izolovaná a oddelená od Adama, keď bude zvedená a vinná z hriechu neposlušnosti.

Boh zveruje človeku celé jeho pozemské stvorenie so životmi, ktoré obsahuje a produkuje v moriach, na zemi a na oblohe.

Gn 1:27: " *Boh stvoril človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu stvoril .* ”

6. ^{deň} trvá ako ostatné, 24 hodín a zdá sa, že výtvary muža a ženy sú tu zoskupené za účelom výchovného zhrnutia ich výtvoru. Vskutku, Gen.2 nadväzuje na toto stvorenie človeka odhalením mnohých činov, ktoré boli pravdepodobne vykonané počas niekoľkých dní. Príbeh tejto kapitoly 1 tak nadobúda normatívny charakter odhaľujúci symbolické hodnoty, ktoré Boh chcel dať prvým šiestim dňom týždňa.

Tento týždeň má o to väčšiu symbolickú hodnotu, pretože zobrazuje Boží projekt spásy. „Muž“ symbolizuje a prorokuje Krista a „ženu“, „vyvolenú cirkev“, ktorá bude z neho vzkriesená. Okrem toho, pred hriechom nezáleží na reálnom čase, pretože v stave dokonalosti nie je čas počítaný a odpočítavanie „6000 rokov“ sa začne na prvej jari poznačenej prvým ľudským hriechom. V dokonalej pravidelnosti po sebe nepretržite nasledujú 12-hodinové noci a 12-hodinové dni. V tomto verši Boh zdôrazňuje podobnosť človeka stvoreného podľa jeho vlastného obrazu. Adam nie je slabý, je plný sily a bol stvorený schopný odolávať pokušeniam diabla.

Gn 1:28: „*A Boh ich požehnal a Boh im povedal: Plod'te sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju; a panujte nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad každým živým tvorom, ktorý sa hýbe na zemi .*”

Posolstvo je adresované Bohom celému ľudstvu, ktorého pôvodnými vzormi sú Adam a Eva. Rovnako ako zvieratá, sú zasa požehnaní a povzbudzovaní k plodeniu, aby rozmnožili ľudské bytosti. Človek získava od Boha vládu nad zvieracími tvormi, čo znamená, že sa nimi nesmie nechať ovládnuť zo sentimentality a sentimentálnej slabosti. Nesmie im ubližovať, ale žiť s nimi v súlade. Toto v kontexte, ktorý predchádza kliatbe hriechu.

Gn 1:29: " *A Boh povedal: Hľa, dávam vám každú bylinu, ktorá rodí semeno, ktorá je na tvári celej zeme, a každý strom, ktorý má na sebe ovocie, dáva semeno, bude to váš pokrm. .*“

Vo svojom rastlinnom stvorení Boh zjavuje všetku svoju dobrotu a štedrosť tým, že znásobuje počet semien každého druhu rastlín, ovocných stromov, obilnín, bylín a zeleniny. Boh ponúka človeku vzor dokonalej výživy, ktorý podporuje dobré telesné a duševné zdravie priaznivé pre celý organizmus a dušu človeka aj dnes ako za čias Adama. Túto tému predkladá Boh od roku 1843 ako požiadavku svojich vyvolených a nadobúda ešte väčší význam v našich posledných dňoch, keď sú potraviny obeťou chemikálií, hnojív, pesticídov a iných, ktoré ničia život namiesto toho, aby ho podporovali.

Gn 1:30: „*A každej zemskej zveri a každému nebeskému vtáctvu a všetkému, čo sa hýbe na zemi a má v sebe dych života, dávam za pokrm každú zelenú bylinu. A tak to bolo .*”

Tento verš predstavuje kľúč, ktorý ospravedlňuje možnosť tohto harmonického života. Všetky živé veci sú vegánske, takže nemajú dôvod si ubližovať. Zvieratá sa po hriechu najčastejšie napadnú kvôli potrave, smrť ich potom tak či onak zasiahne všetkých.

Gn 1:31: „*Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré. Tak bol večer a bolo ráno, bol šiesty deň .*”

Na konci 6. ^{dňa} je Boh spokojný so svojim stvorením, ktoré je s prítomnosťou človeka na zemi tentoraz hodnotené ako „ **veľmi dobré**“, **kým** na konci 5. ^{dňa} bolo len „ **dobré**“.

Boží zámer **oddeliť** prvých 6 dní v týždni od 7. dňa ^{je} demonštrovaný ich zoskupením v tejto kapitole 1 Genesis. Takto pripravuje štruktúru 4. ^{prikázania} svojho božského zákona, ktorý vo svojom čase predstaví Hebrejom vyslobodeným z egyptského otroctva. Od Adama mali ľudské bytosti 6 dní v týždni, každý týždeň, aby sa venovali svojim pozemským povolaniam. Pre Adama sa veci začali dobre, ale potom, čo bola z neho stvorená, žena, jeho Bohom daná „ **pomocníčka**“, prinesie hriech do pozemského stvorenia, ako odhalí Gen.3. Adam z lásky k manželke zase zje zakázané ovocie a celý pár sa ocitne zasiahnutý kliatbou hriechu. V tejto akcii Adam prorokuje Krista, ktorý príde, aby sa podielil a zaplatil namiesto neho chybu svojej milovanej vyvolenej cirkvi. Jeho smrť na kríži, na úpätí hory Golgota, bude odčiniť spáchaný hriech a víťaz nad hriechom a smrťou, Ježiš Kristus získa právo, aby jeho vyvolení mali úžitok z jeho dokonalej spravodlivosti. Môže im tak ponúknuť večný život stratený od čias Adama a Evy. Vyvolení vstúpia spolu v rovnakom čase do tohto večného života na začiatku 7. ^{tisícročia}, vtedy sa naplní prorocká úloha sabatu. Môžete teda pochopiť, prečo je táto téma odpočinku na siedmy ^{deň} uvedená v kapitole 2 knihy Genesis, **oddelená** od prvých 6 dní zoskupených v kapitole 1.

Genesis 2

Siedmy deň

Gn 2:1: " *Tak boli dokončené nebesia a zem a všetko ich vojsko .*"

Prvých šesť dní je oddelených od „ **siedmeho**“, pretože Božie stvoriteľské dielo zeme a neba sa končí. To platilo pre polozenie základov stvoreného života v prvom týždni, ale ešte viac pre 7000 rokov, ktoré tiež prorokoval. Prvých šesť dní oznamuje, že Boh bude pracovať v nešťastí, keď bude čeliť táboru diabla a jeho ničivým činom počas 6000 rokov. Jeho práca bude spočívať v priťahovaní svojich vyvolených k sebe, aby si ich vybral spomedzi všetkých ľudských bytostí. Dá im rôzne dôkazy svojej lásky a zachová si tých, ktorí ho milujú a schvaľujú vo všetkých jeho aspektoch a vo všetkých oblastiach. Pretože tí, ktorí to neurobia, sa zaradia do prekliateho tábora diabla. Uvedená „ **armáda**“ označuje živé sily dvoch táborov, ktoré budú proti sebe a budú proti sebe bojovať na „ **zemi**“ a „ **na nebi**“, kde ich symbolizujú „ **hviezdy neba**“. A tento boj o výber bude trvať 6000 rokov.

Gn 2:2: " *Siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré vykonal, a na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal .*"

Na konci prvého týždňa pozemských dejín dáva Boží odpočinok prvé ponaučenie: Adam a Eva ešte nezprehrešili; čo vysvetľuje možnosť pre Boha zažiť skutočný odpočinok. Boží odpočinok je teda podmienený absenciou hriechu z jeho stvoreniach.

Druhá lekcia je jemnejšia a je ukrytá v prorockom aspekte tohto „**siedmeho dňa**“, ktorý je obrazom „**siedmeho**“ tisícročia veľkého spásneho projektu naprogramovaného Bohom.

Vstup do „**siedmeho**“ tisícročia, nazývaného „*tisíc rokov*“ v Zj. 20:4-6-7, bude znamenať zavŕšenie výberu vyvolených. A pretože Boh a jeho vyvolení boli zachránení nažive alebo vzkriesení, ale všetci budú oslávení, zvyšok získaný bude dôsledkom víťazstva Boha v Ježišovi Kristovi nad všetkými jeho nepriateľmi. V hebrejskom texte je sloveso „*odpočíval*“ „šavat“ z rovnakého koreňa ako slovo „*sabat*“.

Gn 2:3: " *Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, pretože v ňom odpočíval od všetkého svojho diela, ktoré stvoril pri jeho vykonávaní .*"

Slovo *sabat* sa nespomína, ale jeho obraz sa už nachádza vo **svätení** „**siedmeho dňa**“. Preto dobre pochopte príčinu tohto **posvätenia** Bohom. Prorokuje chvíľu, keď jej obeta v Ježišovi Kristovi dostane svoju poslednú odmenu: šťastie, že je obklopená všetkými svojimi vyvolenými, ktorí svojho času svedčili o svojej vernosti v mučeníctve, utrpení, núdzi, najčastejšie až do smrti. A na začiatku „**siedmeho**“ tisícročia budú všetci nažive a už sa nebudú musieť báť smrti. Dokáže si niekto predstaviť pre Boha a Jeho verný tábor dôvod väčšieho „**odpočinku**“ ako je tento? Boh už nebude vidieť trpieť tých, ktorí ho milujú, nebude sa musieť deliť o ich utrpenie, je to tento „**odpočinok**“, ktorý slávi každý „**siedmy deň sabatu**“ našich večných týždňov. Toto ovocie jeho konečného víťazstva bude získané víťazstvom Ježiša Krista nad hriechom a smrťou. V sebe, na zemi a medzi ostatnými ľuďmi vykonal sotva uveriteľné dielo: vzal na seba smrť, aby stvoril svoj vyvolený ľud, a sobota oznámila od Adama ľudstvu, že porazí hriech, aby tým ponúkol svoju spravodlivosť a večný život. ktorí ho milujú a verne mu slúžia; niečo, čo Zj 6:2 hlása a potvrdzuje: „*Pozrel som sa a hľa, objavil sa biely kôň. Ten, čo na ňom jazdil, mal luk; bola mu daná koruna a vydal sa víťazne a zvíťaziť .*“

Vstup do siedmeho tisícročia znamená vstup vyvolených do večnosti Boha, a preto v tomto božskom príbehu nie je siedmy deň uzavretý výrazom „bol večer, bolo ráno, *bolo ...deň .*“ Vo svojej Apokalypse danej Jánovi Kristus evokuje toto siedme tisícročie a zjaví, že sa bude skladať aj z „*tisíc rokov*“ podľa Zj. 20:2-4, ako prvých šesť, ktoré mu predchádzali. Bude to čas nebeského súdu, počas ktorého budú musieť vyvolení súdiť mŕtvych v prekliatom tábore. Spomienka na hriech bude preto udržiavaná počas týchto posledných „*tisíc rokov*“ veľkého sabatu, ktorý bol prorokovaný každý víkend. Až posledný súd ukončí myšlienky na hriech, keď na konci siedmeho tisícročia budú všetci padlí zničení v „ohnivom jazere druhej smrti“.

Boh podáva vysvetlenie o svojom pozemskom stvorení

Varovanie: Pomýlení ľudia zasievajú pochybnosti tým, že prezentujú túto časť Genesis 2 ako druhé svedectvo, ktoré by bolo v rozpore s príbehom Genesis 1. Títo ľudia nepochopili naratívnu metódu, ktorú používa Boh. V Genesis 1 predstavuje celých prvých šesť dní svojho stvorenia. Potom sa z Genesis 2:4

vracia, aby poskytol ďalšie podrobnosti o určitých témach, ktoré nie sú vysvetlené v Genesis 1.

Gn 2:4: „ *Toto sú počiatky neba a zeme, keď boli stvorené* “

Tieto dodatočné vysvetlenia sú absolútne nevyhnutné, pretože téma hriechu musí dostať svoje vlastné vysvetlenia. A ako sme videli, táto téma hriechu je všadeprítomná v podobách, ktoré Boh dal svojim pozemským a nebeským výdobytkom. Samotná konštrukcia sedemdnového týždňa v sebe nesie mnohé tajomstvá, ktoré Kristovým vyvoleným odhalí až čas.

Gn 2:5: „ *Keď Boh Hospodin tvoril zem a nebesia, na zemi ešte nebol ani ker poľa, ani žiadna poľná tráva nevyklíčila, lebo Boh Jahve nezoslal dážď na zem a nebolo človeka, ktorý by obrábal pôdu* .

Všimnite si vzhľad mena „ *YHWéH* “, ktorým sa Boh pomenoval na žiadosť Mojžiša podľa Exodus 3:14-15. Mojžiš píše toto zjavenie pod diktátom Boha, ktorého nazýva „ *YHWéH* “. Božie zjavenie tu čerpá svoj historický odkaz z exodu z Egypta a vytvorenia národa Izrael.

Za týmito zjavne veľmi logickými detailmi sa skrývajú prorokované myšlienky. Boh evokuje rast rastlín, „ *poľných krikov a bylín* “, ku ktorým pridáva „ *dážď* “ a prítomnosť „ *človeka* “, ktorý „ *obrába pôdu* “. V roku 1656, po Adamovom hriechu, v 1M 7:11 „ *dážď* “ „ *potopy* “ zničí život rastlín, „ *poľné kríky a byliny* “, ako aj „ *človeka* “ a jeho „ *úrodu* “ spôsobí zosilnenie hriechu.

Gn 2:6: " *Ale zo zeme vystúpila para a zaliala celý povrch zeme* ."

Predtým, než Boh niečo zničí, pred hriechom spôsobí, že „ *zem je po celom svojom povrchu zaliala parami* “. Pôsobenie je jemné a účinné a vhodné pre bezhriešny, slávny a dokonale čistý život. Po hriechu zošle nebo zošle ničivé búrky a privalové dažde na znak svojej kliatby.

Formovanie človeka

Gn 2:7: " *Jahve Boh stvoril človeka z prachu zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života a človek sa stal živou bytosťou* ."

Stvorenie človeka je založené na novom **oddelení** : od „ *prachu zeme* “, ktorého časť sa odoberie na vytvorenie života stvoreného na Boží obraz. V tejto akcii Boh odhaľuje svoj plán získať a nakoniec vybrať vyvolených ľudí pozemského pôvodu, ktorých urobí večnými.

Keď ho Boh stvoril, človek je predmetom osobitnej pozornosti svojho Stvoriteľa. Všimnite si, že ho „ *formuje* “ z „ *prachu zeme* “ a tento jediný pôvod prorokuje jeho hriech, jeho smrť a jeho návrat do stavu „ *prachu* “. Táto božská činnosť je porovnateľná s činnosťou „ *hrnčiara* “, ktorý tvaruje „ *hlinenú nádobu* “; obraz, ktorý si Boh vyžiada v Jer.18:6 a Rim.9:21. Okrem toho, život „ *človeka* “ bude závisieť od jeho „ *dychu* “, ktorý Boh vdýchne do jeho „ *nozdiar* “. Je to teda skutočne pľúcny „ *dych* “ a nie duchovný dych, o ktorom si mnohí myslia. Všetky tieto detaily sú odhalené, aby nám pripomenuli, aký krehký je ľudský život, jeho predĺženie závisí od Boha. Zostáva ovocím trvalého zázraku, pretože život sa nachádza iba v Bohu a jedine v ňom. Jeho božskou vôľou sa *stal* „ *človek živá bytosť* .” Ak sa život dobrého alebo zlého človeka predĺži, je to len preto, že to Boh dovolí. A keď ho zasiahne smrť, je to stále jeho rozhodnutie, ktoré je otázne.

Pred hriechom bol Adam stvorený dokonalý a nevinný, mal mocnú vitalitu a vstúpil do večného života, obklopený večnými vecami. Len forma jeho stvorenia prorokuje jeho strašný osud.

Gn 2:8: " *Potom vysadil Boh Hospodin v Edene na východnej strane záhradu a umiestnil tam muža, ktorého utvoril .* "

Záhrada je obrazom ideálneho miesta pre človeka, ktorý v nej nachádza zhromaždené všetky jej očarujúce nutričné a vizuálne prvky; nádherné kvety, ktoré nevädnu a nikdy nestrácajú svoju vôňu príjemných vôní znásobených do nekonečna. Toto jedlo ponúkané v záhrade nebuduje život človeka, ktorý pred hriechom nie je závislý od jedla. Jedlo teda človek konzumuje len pre svoje potešenie. Presnosť „ *Boh zasadil záhradu* “ svedčí o jeho láske k svojmu stvoreniu. Stáva sa záhradníkom, aby človeku ponúkol toto nádherné miesto na život.

Slovo Eden znamená „záhrada rozkoší“ a berúc Izrael ako ústredný referenčný bod, Boh umiestnil tento Eden na východ od Izraela. Pre svoje „radosti“ je človek umiestnený do tejto lahodnej záhrady Bohom, jeho Stvoriteľom.

Gn 2:9: „ *Jahve Boh dal vyrásť zo zeme stromy každého druhu, príjemné na pohľad a dobré na jedlo, **strom života uprostred záhrady** a strom poznania dobra a zla.* ”

Charakterom záhrady je prítomnosť ovocných stromov, ktoré ponúkajú „pripravené na zjedenie“, ktoré tvoria ich plody s viacerými jemnými a sladkými príchutami. Všetci sú tam len pre potešenie Adama, stále sami.

V záhrade sú tiež dva stromy s diametrálne odlišnými znakmi: „ *strom života* “, ktorý zaberá centrálné miesto, „ *uprostred záhrady* “. Týmto spôsobom je záhrada a jej bujná ponuka úplne pripojená k nej. Blízko neho je „strom poznania dobra a zla“. Už vo svojom označení slovo „ *zlo* “ prorokuje prístup k hriechu. Potom môžeme pochopiť, že tieto dva stromy sú obrazmi dvoch táborov, ktoré sa budú navzájom konfrontovať na zemi hriechu: tábor Ježiša Krista zobrazený „stromom života“ proti táboru diabla, ktorý ako meno „*stromu*“ označuje, poznal alebo zažil postupne „ *dobro* “ od svojho stvorenia až do dňa, keď ho „ *zlo* “ prinútilo vstúpiť do vzbury proti svojmu Stvoriteľovi; čo Boh nazýva „hrešenie proti nemu“. Pripomínam vám, že tieto princípy „*dobra a zla*“ sú dve možnosti alebo dva možné extrémne opačné plody, ktoré produkuje **úplná sloboda** „ *živej bytosti* “. Ak by to prvý anjel neurobil, ostatní anjeli by sa stále vzbúrili, ako to už dokázala pozemská skúsenosť ľudského správania.

Vo všetkej štedrej obeti záhrady, ktorú Boh pripravil pre Adama, je tento strom „ *poznania dobra a zla* “, ktorý je tu, aby vyskúšal vernosť človeka. Tento výraz „ *poznanie* “ musí byť dobre pochopený, pretože pre Boha má sloveso „ *vedieť* “ extrémny význam prežívania „ *dobra alebo zla* “, ktorý bude založený na skutkoch poslušnosti alebo neposlušnosti. Strom v záhrade je len materiálnou oporou pri skúške poslušnosti a jeho ovocie iba prenáša zlo, pretože túto úlohu mu dal Boh, keď ho predstavil ako zákaz. Hriech nie je v ovocí, ale v jeho jedení s vedomím, že Boh to zakázal.

Gn 2:10: *Z Edenu vyšla rieka, aby napájala záhradu, a odtiaľ sa rozdelila na štyri ramená .*

nové posolstvo **odlúčenia** , rovnako ako sa rieka, ktorá vyteká z Edenu, rozdeľuje na „ *štyri ramená* “, tento obraz prorokuje zrod ľudstva, ktorého potomkovia sa rozšíria univerzálne buď na štyri svetové strany, alebo štyri vetry z neba po celom svete. zem. „ *Rieka* “ je symbolom ľudí, voda je symbolom ľudských životov. Týmto rozdelením „ *na štyri ramená* “ rieka vychádzajúca z Edenu rozšíri svoju vodu života po celej zemi a táto myšlienka prorokuje Božiu túžbu rozšíriť svoje poznanie po celom jej povrchu. Jeho projekt bude dokončený podľa Gen.10 oddelením Noeho a jeho troch synov po skončení záplavy vôd. Títo svedkovia potopy budú z generácie na generáciu odovzdávať spomienku na hrozný Boží trest.

Nepoznáme vizuálny vzhľad, ktorý mala Zem pred potopou, ale pred oddelením národov sa obývaná Zem musela javiť ako jediný kontinent, zalievajúci iba týmto zdrojom vody, ktorý vyviedol zo záhrady Eden. Súčasné vnútrozemské moria neexistovali a sú dôsledkom potopy, ktorá na rok pokryla celú zem. Až do potopy bol celý kontinent zavlažovaný týmito štyrmi riekami a ich prítoky rozvádzali sladkú vodu po celom povrchu suchej zeme. Počas povodne sa Gibraltársky prieliv a Červené more zrútili, čím sa pripravilo vytvorenie Stredozemného mora a Červeného mora napadnutého slanou vodou z oceánov. Vedzte, že na novej zemi, kde Boh ustanoví svoje kráľovstvo, nebude more podľa Zj. 21:1, rovnako ako už nebude smrti. Rozdelenie je dôsledkom hriechu a jeho najintenzívnejšia forma bude potrestaná ničivými vodami potopy. Pri čítaní tohto posolstva, len podľa jeho prorockého aspektu, „ *štyri ramená* “ rieky označujú štyri národy, ktoré charakterizujú ľudstvo.

Gn 2:11: „ *Meno prvého je Pišon; je to to, čo obklopuje celú krajinu Havila, kde sa nachádza zlato .* “

Názov prvej rieky s názvom Pishon alebo Phison znamená: hojnosť vody. Oblasť, kde sa nachádzal Bohom zasadený Eden, musela byť tam, kde pramení súčasný Tigris a Eufrat; pre Eufrat po horu Ararat a pre Tigris po Taurus. Na východe av strede Turecka sa stále nachádza obrovské jazero Van, ktoré predstavuje obrovskú zásobu sladkej vody. Bohatá voda svojím božským požehnaním podporovala extrémnu úrodnosť Božej záhrady. Krajina Havila, preslávená zlatom, sa podľa niektorých nachádzala na severovýchode dnešného Turecka. Rozprestieralo sa až po pobrežie dnešného Gruzínska. Ale táto interpretácia predstavuje problém, pretože podľa 1M 10:7 je „ *Hávila* “ „ *syn Kúša* “, sám „ *syn Hama* “ a označuje Etiópiu nachádzajúcu sa na juh od Egypta. To ma vedie k tomu, aby som našiel túto krajinu „ *Hávila* “ v Etiópii alebo v Jemene, kde boli zlaté bane, ktoré kráľovná zo Sáby ponúkla kráľovi Šalamúnovi.

Gn 2:12: „ *Zlato tejto krajiny je čisté; Nachádza sa tam aj kameň bdelium a ónyx .* “

„ *Zlato* “ je symbolom viery a Boh prorokuje pre Etiópiu, čistú vieru. Už teraz to bude jediná krajina na svete, ktorá si po pobyte u kráľa Šalamúna zachovala náboženské dedičstvo kráľovnej zo Sáby. K jeho úžitku dodajme aj to, že Etiópania vo svojej nezávislosti zachovanej počas storočí náboženskej temnoty, ktorá charakterizovala národy „kresťanskej“ západnej Európy, zachovávali kresťanskú vieru a praktizovali pravú sobotu prijatú stretnutím Šalamúna. Apoštol Filip pokrstil prvého etiópskeho kresťana, ako je zjavené v

Skutkoch 8:27 – 39. Bol eunuchským služobníkom kráľovnej Candace a celý ľud prijal jeho náboženské učenie. Ďalší detail svedčí o požehnaní tohto ľudu, Boh ich dal chrániť pred nepriateľmi vojnovou akciou, ktorú podnikol a dobrovoľne rozhodol slávny moreplavec Vasco da Gama.

Potvrďuje čiernu farbu etiópskej kože, „onyxový kameň“ má „čiernu“ farbu a skladá sa z oxidu kremičitého; dodatočné bohatstvo pre túto krajinu; pretože jeho použitie na výrobu tranzistorov ho robí dnes obzvlášť oceňovaným.

Gn 2:13: „Meno druhej rieky je Gichón; je to to, čo obklopuje celú krajinu Kush .

Zabudnime na „rieky“ a dajme na ich miesto ľudí, ktorých symbolizujú. Tento druhý ľud „obklopuje krajinu Cush“, teda Etiópiu. Potomkovia Shema sa vyvinú v krajine Arábie a až do Perzie. V skutočnosti obklopuje územie Etiópie, takže môže byť symbolizovaný a označený názvom „rieky“ „Gihon“. V našich posledných dňoch je tento sprievod „moslimským“ náboženstvom Arábie a Perzie. Konfigurácia začiatku stvorenia je teda reprodukováaná na konci času.

Gn 2:14: „Meno tretieho je Hiddekel; je to to, čo tečie na východ od Asýrie. Štvrtou riekou je Eufkrat .”

„Hiddekel“ označuje „Tigrú riekou“ a označenými ľuďmi by bola India symbolizovaná „Bengálskym tigrom“; Ázia a jej východná civilizácia falošne označovaná ako „žltá rasa“ je preto prorokovaná a znepokojená a v skutočnosti sa nachádza „na východ od Asýrie“. V Dan.12 Boh použil symbol tejto ľudožravej „rieky“ „Tigra“ na ilustráciu adventistickej skúšky vykonanej medzi rokmi 1828 a 1873 kvôli množstvu duchovných úmrtí, ktoré spôsobil.

Názov „Eufkrat“ znamená: kvetnatý, plodný. V proroctve Zjavenie „Eufkrat“ symbolizuje západnú Európu a jej výrastky, Ameriku a Austráliu, ktoré Boh predstavuje pod dominanciou rímskeho pápežského náboženského režimu, ktorý pomenúva svojim mestom „Velký Babylon“. Tento Noachov potomok bude Jafetov potomok, ktorý sa rozprestiera na západ smerom ku Grécku a Európe a na sever k Rusku. Európa bola pôdou, kde kresťanská viera zažila po národnom páde Izraela všetok svoj dobrý aj zlý vývoj; prídavné mená „kvetnatý, plodný“ sú opodstatnené a podľa znamenia bude synov nemilovanej Ley početnejší ako synov Ráchel, manželky, ktorú Jákob miloval.

Je dobré nájsť v tomto posolstve pripomienku, že napriek všetkým svojim konečným náboženským rozdeleniam mali tieto štyri typy pozemských civilizácií toho istého stvoriteľa Boha ako Otec, aby ospravedlnili svoju existenciu.

Gn 2:15: „Jahve Boh vzal človeka a umiestnil ho do záhrady Eden, aby ju obrábal a strážil .”

Boh ponúka Adamovi zamestnanie, ktoré pozostáva z „obrábania a starostlivosti“ o záhradu. Forma tejto kultivácie je nám neznáma, ale bola vykonaná bez únavy pred hriechom. Podobne, bez akejkoľvek formy agresie v celom stvorení, jeho strázenie bolo zjednodušené do krajnosti. Táto úloha strážcu však znamenala existenciu nebezpečenstva, ktoré čoskoro nadobudne skutočný a presný aspekt: diabolské zvädzanie ľudských myšlienok v tej istej záhrade.

Gn 2:16: „Jahve, Boh, dal človeku príkaz: Smieš jesť zo všetkých stromov raja; »

Množstvo ovocných stromov je Adamovi voľne k dispozícii. Boh ho naplňa nad jeho potreby, ktoré spočívajú v uspokojovaní túžob po jedle rôznymi chuťami a vôňami. Božia ponuka je pekná, ale je to len prvá časť „ príkazu “, ktorý dáva Adamovi. Nasleduje druhá časť tejto „ objednávky “.

Gn 2:17: " *Ale zo stromu poznania dobra a zla nebudeš jesť, lebo v deň, keď by si z neho jedol, zomrieš .* "

V Božom „ poriadku “ je táto časť veľmi vážna, pretože predstavená hrozba bude neúprosne aplikovaná, len čo sa dovŕši a zavŕši neposlušnosť, ovocie hriechu. A nezabúdajte, že na uskutočnenie projektu univerzálneho vyrovnanie hriechu bude musieť Adam padnúť. Aby sme lepšie pochopili, čo sa stane, pripomeňme si, že Adam je stále sám, keď ho Boh varuje predložením svojho „ rozkazu “, aby nejedol zo „ stromu poznania dobra a zla “ alebo aby sa nedal kŕmiť. predstavy diabla. Okrem toho, v kontexte večného života mu Boh musel vysvetliť, čo znamená „zomrieť“. Pretože hrozba existuje, v tomto „ zomriete “. Stručne povedané, Boh ponúka Adamovi les, ale zakazuje mu jediný strom. A pre niektorých je tento zákaz sám o sebe neznesiteľný, vtedy strom, ako sa hovorí, skrýva les. Jedenie zo „stromu poznania dobra a zla“ znamená: kŕmiť sa učením diabla už oživeného duchom vzbury proti Bohu a jeho spravodlivosti. Pretože zakázaný „strom“ umiestnený v záhrade je obrazom jeho osoby, tak ako „strom života“ je obrazom postavy Ježiša Krista.

Gn 2:18: „ *Jahve Boh povedal: Nie je dobré byť človeku samému; Pomôžem mu ako on .* "

Boh stvoril zem a človeka, aby odhalil svoju dobrotu a diablu bezbožnosť. Jeho spasiteľský projekt sa nám zjavuje vo veciach, ktoré nasledujú. Aby ste pochopili, vedzte, že človek hrá úlohu Boha osobne, ktorý ho núti myslieť, konať a hovoriť tak, ako myslí, koná a hovorí on sám. Tento prvý Adam je prorockým obrazom Krista, ktorého Pavol predstaví ako nového Adama.

Na odhalenie diablovej neprávosti a Božej dobroty je potrebné, aby Adam zhrešil, aby zem ovládol diabol a jeho zlé skutky boli všeobecne odhalené. Pojem pár existuje len na zemi stvorenej pre hriech, pretože takto vytvorené duo je z duchovného dôvodu, ktorý prorokuje vzťah božského Krista s jeho Ženichom, ktorý označuje jeho vyvolených. Vyvolená musí vedieť, že je obeťou aj príjemcom plánu spásy naplánovaného Bohom; je obeťou hriechu, ktorý je nevyhnutný pre Boha, aby mohol v konečnom dôsledku odsúdiť diabla, a príjemcom jeho spasiteľnej milosti, pretože on sám, vedomý si svojej zodpovednosti za existenciu hriechu, zaplatí cenu za hriech. hriech v Ježišovi Kristovi. A tak Boh spočiatku zistil, že samota nie je dobrá a jeho potreba lásky bola taká veľká, že bol ochotný draho zaplatiť, aby ju získal. Túto spoločnosť, túto tvár v tvár, ktorá umožňuje zdieľanie, Boh nazýva „ pomoc “ a človek tento termín použije pri evokovaní svojho ženského ľudského náprotivku. Čo sa týka pomoci, spôsobí jeho pád a z lásky ho privedie do hriechu. Ale táto Adamova láska k Eve je v podobe Kristovej lásky k vyvoleným nájdeným hriešnikom, hodným večnej smrti.

Gn 2:19: „ *Jahve, Boh, stvoril zo zeme každú poľnú zver a každé nebeské vtáctvo a priviedol ich k človeku, aby videl, ako ich nazve, a aby každá živá bytosť nosila meno, človek by to dal .* "

Je to nadriadený, kto dáva meno tomu, čo je pre neho nižšie. Boh si dal svoje meno a tým, že dal Adamovi toto právo, tak potvrdzuje nadvládu človeka nad všetkým, čo žije na zemi. V tejto prvej forme pozemského stvorenia sú druhy poľných zvierat a nebeské vtáky redukované a Boh ich privádza k Adamovi, rovnako ako ich viedol pred potopou v pároch k Noachovi.

Gn 2:20: „ *A človek dal mená všetkému dobytku, nebeskému vtáctvu a všetkej poľnej zveri; ale pre človeka nenašiel takú pomoc ako on .* “ Takzvané prehistorické príšery boli stvorené po hriechu, aby zosilnili následky božskej kliatby, ktorá zasiahne celú zem vrátane mora. V čase nevinnosti tvoria život zvierat „dobytk“ užitočný pre človeka, „ vtáky “ . *neba “* a „ *zvieratá z poľí “* nezávislejšie. Ale v tejto prezentácii nenašiel ľudský náprotivok, pretože ešte neexistuje.

Gn 2:21: „ *Vtedy Pán Boh spôsobil, že na človeka padol hlboký spánok a on zaspal; vzal jedno z jeho rebier a zavrel mäso na jeho miesto .* “

Forma tohto chirurgického zákroku ďalej odhaľuje úsporný projekt. V Michaelovi sa Boh odstraňuje z nebies, odchádza a oddeľuje sa od svojich dobrých anjelov, čo je normou „ *hlbokého spánku “*, do ktorého je Adam ponorený. V Ježišovi Kristovi narodenom v tele sa berie božské rebro a po svojej smrti a zmŕtvychvstaní vytvára na svojich dvanástich apoštoloch svoju „ *pomoc “*, z ktorej vzal telesný aspekt a svoje hriechy a ktorým dáva svoje „sv. Duch““. Duchovný význam tohto slova „ *pomoc “* je veľký, pretože dáva jeho Cirkvi, jeho vyvolenému, úlohu „ *pomoci “* pri realizácii plánu spásy a univerzálneho globálneho vyrovnania hriechu a osudu hriešnikov.

Gn 2:22: " *Jahve Boh utvoril ženu z rebra, ktoré vzal mužovi, a priviedol ju k mužovi .* "

Formácia ženy teda prorokuje formáciu vyvolenej Krista. Lebo práve príchodom v tele si Boh utvára svoju vernú cirkev, obeť svojej telesnej podstaty. Aby Boh zachránil vyvolených z tela, musel prijať podobu v tele. A keďže mal v sebe večný život, prišiel sa oň podeliť so svojimi vyvolenými.

Gn 2:23: „ *A muž povedal: Hľa, tentoraz ona, ktorá je kosťou z mojich kostí a telom z môjho tela! Bude sa volať žena, pretože bola vzatá mužovi .* "

Boh prišiel na zem, aby prijal pozemskú normu, aby mohol povedať o svojom Vyvolenom to, čo Adam hovorí o svojom ženskom náprotivku, ktorému dal meno „ *žena “*. V hebrejčine je to zrejmejšie, pretože mužské slovo muž je „*ish*“ sa stáva „*isha*“ pre ženské slovo žena. Týmto konaním potvrdzuje svoju nadvládu nad ňou. Ale keď mu bola táto „ *žena “* vzatá, stane sa pre neho nepostrádateľnou, akoby sa „ *rebro “* odobraté z jeho tela chcelo vrátiť k nemu a zaujať jeho miesto. V tomto jedinečnom zážitku Adam pocíti k svojej žene pocity, aké bude cítiť matka k dieťaťu, ktoré porodí po tom, čo ho nosila v lone. A túto skúsenosť prežíva aj Boh, pretože živé bytosti, ktoré okolo seba vytvára, sú deti, ktoré z neho vychádzajú; čo ho robí rovnakou Matkou ako Otcem.

Gn 2:24: " *Preto muž opustí svojho otca a svoju matku a príľne k svojej manželke a budú jedným telom .* "

V tomto verši Boh vyjadruje svoj plán pre svojich vyvolených, ktorí budú musieť často prerušiť telesné rodinné vzťahy, aby sa spojili s Bohom požehnanými Vyvolenými. A nezabudnite, po prvé, v Ježišovi Kristovi Michael

opustil svoje postavenie nebeského Otca, aby prišiel a získal lásku svojich vyvolených učeníkov na zemi; a to do tej miery, že sa zriekol používania svojej božskej sily na boj proti hriechu a diablu. Tu chápeme, že témy **odlúčenia** a **spoločenstva** sú neoddeliteľné. Na zemi musia byť vyvolení telesne **oddelení** od tých, ktorých miluje, aby vstúpili do duchovného **spoločenstva** a **stali sa „jednom“ s Kristom a všetkými jeho vyvolenými a jeho vernými dobrými anjelmi.**

Túžba „*rebra*“ vrátiť sa na svoje pôvodné miesto nachádza svoj význam v sexuálnom spojení ľudských bytostí, akte tela a ducha, kde muž a žena fyzicky tvoria jedno telo.

Gn 2:25: " *Muž a jeho žena boli nahí a nehanbili sa .* "

Fyzická nahota neprekáča každému. Existujú fanúšikovia naturizmu. A na začiatku ľudskej histórie fyzická nahota nespôsobovala „*hanbu*“. Zjavenie sa „*hanby*“ bude výsledkom hriechu, ako keby jedenie zo „*stromu poznania dobra a zla*“ mohlo otvoriť ľudskú myseľ doteraz neznámym a ignorovaným účinkom. V skutočnosti ovocie zakázaného stromu nebude pôvodcom tejto zmeny, bude to len prostriedok, pretože ten, kto mení hodnoty vecí a svedomia, je Boh a on jediný. Je to on, kto vzbudí pocit „*hanby*“, ktorý bude hriešny pár pociťovať v mysli za svoju fyzickú nahotu, ktorá za to nebude; pretože chyba bude morálna a bude sa týkať iba vykonanej neposlušnosti, ktorú zaznamenal Boh.

Pri zhrnutí učenia Genesis 2 nám Boh najprv predstavil posvätenie odpočinku alebo sabatu siedmeho dňa, ktorý prorokuje veľký odpočinok, ktorý bude daný v siedmom tisícročí Bohu aj jeho verným vyvoleným. Ale tento odpočinok musel byť vybojovaný pozemským bojom, ktorý Boh zvedie proti hriechu a diablu tým, že sa vteli do Ježiša Krista. Adamova pozemská skúsenosť ilustrovala tento plán spásy, ktorý navrhol Boh. V Kristovi sa stal telom, aby vytvoril svojho vyvoleného z tela, ktorý nakoniec dostane nebeské telo podobné telu anjelov.

Genesis 3

oddelenie od hriechu

Gn 3:1: „*Had bol najprefikanejší zo všetkých poľných zvierat, ktoré stvoril Hospodin Boh. A povedal žene: Naozaj Boh povedal: Nebudete jesť zo všetkých stromov raja? »*

Úbohý „*had*“ mal tú smolu, že ho ako prostriedok použili tí „najprefikanejší“ anjeli stvorení Bohom. Zvieratá, o ktorých plazy ako „*had*“ nehovorili; jazyk bol zvláštnosťou obrazu Boha daného človeku. Poukaz na dobro, diabol ho núti hovoriť so ženou v čase, keď je odlúčená od manžela. Táto izolácia sa mu stane osudnou, pretože v prítomnosti Adama by mal diabol väčšie ťažkosti priviesť ľudské bytosti k tomu, aby neposlúchli Boží príkaz.

Ježiš Kristus odhalil existenciu diabla, ktorého označuje slovami v Jánovi 8:44, že je „*otcom lži a vrahom od počiatku*“. Jeho slová majú za cieľ otriasť ľudskými istotami a k „áno alebo nie“, ktoré požaduje Boh, pridáva „ale“ alebo „možno“, ktoré odstraňuje istoty, ktoré dávajú pravde silu. Príkaz daný Bohom prijal Adam, ktorý ho potom odovzdal svojej manželke, ale ona nepočula hlas Boha, ktorý dal príkaz. Jej pochybnosti spočívajú aj na jej manželovi, ako napríklad: „Pochopil, čo mu Boh povedal?“ »

Gn 3:2: " *Žena odpovedala hadovi: Jeme z ovocia stromov záhrady .*"

Zdá sa, že dôkazy podporujú diablove slová; zdôvodňuje a hovorí inteligentne. „*Žena*“ urobí svoju prvú chybu tým, že odpovie na hovoriaceho „*hada*“; čo nie je normálne. Po prvé, ospravedľňuje dobrotu Boha, ktorý im dal možnosť jesť zo všetkých stromov, okrem toho, ktorý je zakázaný.

Gn 3:3: " *Ale o ovocí stromu, ktorý je uprostred záhrady, Boh povedal: Nejedzte z neho, ani sa ho nedotýkajte, aby ste nezomreli .*"

Adamov prenos posolstva božského príkazu sa objavuje vo fráze „*aby si nezomrel*“. Toto nie sú presné slová, ktoré povedal Boh, pretože povedal Adamovi: „*v deň, keď z neho zješ, zomrieš*“. Oslabenie božských slov povzbudí konzumáciu hriechu. Ospravedlnením svojej poslušnosti Bohu z dôvodu „*strachu*“ ponúka „*žena*“ diablovi možnosť potvrdiť tento „*strach*“, ktorý podľa neho nie je opodstatnený.

Gn 3:4: „*Potom had povedal žene: Nezomrieš ;* »

A hlavný klamár sa zjavuje v tomto vyhlásení, ktoré je v rozpore s Božimi slovami: " *nezomrieš .*"

Gn 3:5: " *Ale Boh vie, že v deň, keď z neho budete jesť, otvorí sa vám oči a budete ako bohovia, ktorí budú poznať dobro a zlo .*"

Teraz musí ospravedlniť príkaz daný Bohom, ktorému pripisuje zlú a sebeckú myšlienku: Boh ťa chce udržať v nízosti a menejcennosti. Sebecky vám chce zabrániť, aby ste sa mu podobali. Poznanie dobra a zla prezentuje ako výhodu, ktorú si Boh chce nechať len pre seba. Ale ak existuje výhoda v poznaní dobra, kde je výhoda v poznaní zla? Dobro a zlo sú absolútne protiklady ako deň a noc, svetlo a tma a pre Boha poznanie pozostáva zo skúsenosti alebo konania. V skutočnosti Boh už dal človeku **intelektuálne poznanie** dobra a zla tým, že **povolil** stromy v záhrade a **zakázal** ten, ktorý predstavuje „dobro a zlo“; pretože je symbolickým obrazom diabla, ktorý konkrétne postupne zakúsil „*dobro*“ a potom „*zlo*“ tým, že sa vzbúril proti svojmu Stvoriteľovi.

Gn 3:6: „*Žena videla, že strom je dobrý na jedlo a príjemný na pohľad a že je vzácny na otvorenie mysle; vzala z jeho ovocia a jedla; dala trochu aj svojmu manželovi, ktorý bol s ňou, a on z toho zjedol .*"

Slová vychádzajúce od hada majú svoj účinok, pochybnosti sa vytrácajú a žena je stále viac presvedčená, že jej had povedal pravdu. Ovocie sa jej zdá byť dobré a vizuálne príjemné, no predovšetkým ho považuje za „*vzácne pre otvorenie inteligencie*“. Diabol dosiahne požadovaný výsledok, práve naverboval nasledovníka svojho vzpurného postoja. A jedením zakázaného ovocia sa ona sama stáva stromom poznania zla. Adam, naplnený láskou k svojej manželke, od ktorej nie je pripravený prijať odlúčenie, radšej zdieľa svoj katastrofálny osud, pretože vie, že Boh uplatní jeho smrteľnú sankciu. A po jedle zakázaného ovocia

je to celý pár, kto bude trpieť tyranskou nadvládou diabla. Paradoxne je však táto vášnivá láska obrazom toho, čo Kristus zažije pre svoju Vyvolenú, súhlasí aj so smrťou za ňu. Aj Boh môže pochopiť Adama.

Gn 3:7: " *Obom sa otvorili oči a poznali, že sú nahí, zošívali figové listy a urobili si opasky .* "

V tejto chvíli, keď ľudská dvojica dovŕšila hriech, začalo odpočítavanie 6000 rokov naplánovaných Bohom. Po prvé, ich vedomie je transformované Bohom. Oči, ktoré boli zodpovedné za túžbu po ovoci „ *prijemnom pre pohľad* “, sú obeťami nového posudzovania vecí. A očakávaná a hľadaná výhoda sa mení na nevýhodu, pretože sa „hanbi “ za svoju nahotu, ktorá dovtedy nerobila problém ani im, ani Bohu. Objavená fyzická nahota bola len telesným aspektom duchovnej nahoty, v ktorej sa neposlušný pár nachádzal. Táto duchovná nahota ich pripravila o božskú spravodlivosť a vstúpila do nich sankcia smrti, takže odhalenie ich nahoty bolo prvým dôsledkom smrti danej Bohom. Smrť bola teda dôsledkom zažitého poznania zla; čo Pavol učí tým, že hovorí v Rim.6:23: „ *lebo odplatom za hriech je smrť* “. Aby zakryli svoju nahotu, odbojní manželia sa uchýlili k ľudskej iniciatíve, ktorá spočívala v „ *šití figových listov* “ na výrobu „ *pásov* “. Táto akcia duchovne zobrazuje ľudský pokus o sebaospravedlnenie. „ *Opasok* “ sa stane symbolom „ *pravdy* “ v Ef.6:14. „ *Opasok* “ vyrobený z „ *figových listov* “ od Adama je teda v opozícii, symbol klamstva, **za** ktorým sa hriešnik ukrýva, aby sa uistil.

Gn 3:8: " *Vtedy počuli hlas Boha Hospodina, ktorý prechádzal záhradou k večeru, a muž a jeho žena sa skryli pred tvárou Boha Hospodina medzi stromami záhrady.* "

Kto prehladáva obličky a srdcia, vie, čo sa práve stalo a čo je v súlade s jeho spásnym projektom. Toto je len prvý krok, ktorý poskytne diablovi priestor na odhalenie jeho myšlienok a jeho skazenej povahy. Ale musí sa s tým mužom stretnúť, pretože mu má veľa vecí povedať. Teraz sa človek neponáhľa v ústrety Bohu, svojmu Otcovi, svojmu Stvoriteľovi, pred ktorým sa teraz len snaží utiecť, tak veľmi sa bojí počuť jeho výčitky. A kde sa v tejto záhrade ukryť pred Božím pohľadom? Opäť viera, že „ *stromy záhrady* “ ho môžu skryť pred jeho tvárou, svedčí o duševnom stave, do ktorého Adam upadol, odkedy sa stal hriešnikom.

Gn 3:9: „ *Ale Boh Hospodin zavolał človeka a povedal mu: Kde si?* »

Boh veľmi dobre vie, kde sa Adam skrýva, ale pýta sa ho: " *kde si?*" » podať pomocnú ruku a pritiahnúť ho k priznaniu svojej viny.

Gn 3:10: " *A povedal: Počul som tvoj hlas v záhrade a bál som sa, lebo som nahý a skryl som sa .* "

Odpoveď Adama je sama osebe vyznaním jeho neposlušnosti a Boh využije jeho slová, aby získal svoj spôsob, ako prezentovať skúsenosť hriechu.

Gn 3:11: „ *A Hospodin Boh povedal: Kto ti povedal, že si nahý? Jedol si zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť?* »

Boh chce z Adama vytiahnuť priznanie jeho viny. Od dedukcie k dedukcii jej nakoniec jasne položil otázku: " *Jedol si zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť?*" " " .

Gn 3:12: " *Muž povedal: Žena, ktorú si mi dal, mi dala zo stromu a jedol som .* "

Aj keď je to pravda, Adamova odpoveď nie je slávna. Nosí v sebe znamenie diabla a už nevie, ako odpovedať áno alebo nie, ale ako Satan odpovedá okružným spôsobom, aby jednoducho nepriznal svoju vlastnú a nesmiernu vinu. Ide až tak ďaleko, že pripomína Bohu jeho podiel na zážitku, keďže mu dal svoju manželku, prvého vinníka, myslí si sám pred sebou. Najlepšia časť príbehu je, že všetko je pravda a Boh si toho nie je vedomý, pretože hriech bol v jeho projekte nevyhnutný. Mýli sa však v tom, že nasledovaním príkladu ženy ukázal, že ju uprednostňuje na úkor Boha, a to bola jeho najväčšia chyba. Pretože od počiatku bolo Božou požiadavkou milovať nadovšetko a všetkých.

Gn 3,13: „ *A Hospodin Boh povedal žene: Prečo si to urobila? Žena odpovedala: Had ma oklamal a ja som ho zjedla .*

Veľký Sudca sa potom obráti k žene obvinenej mužom a tam je odpoveď ženy opäť v súlade s realitou faktov: „ *Had ma zvedol a ja som ho zjedol* “. Nechala sa teda zviest' a je to jej smrteľná chyba.

Gn 3:14: " *A Hospodin Boh povedal hadovi: Pretože si to urobil, prekliaty budeš nad všetok dobytok a nad všetky poľné zvieratá, dni svojho života. "*

Tentoraz sa Boh nepýta „ *hada* “, prečo to urobil, pretože si je vedomý toho, že ho Satan, diabol, použil ako médium. Osud, ktorý Boh dáva „ *hadovi* “, sa v skutočnosti týka samotného diabla. Pre „ *hada* “ bola aplikácia okamžitá, ale pre diabla to bolo len prorocko, ktoré sa naplní po víťazstve Ježiša Krista nad hriechom a smrťou. Podľa Zj. 12:9 bolo prvou formou tejto žiadosti jeho vyhnanie z nebeského kráľovstva, ako aj zlých anjelov z jeho tábora. Boli zvrhnutí na zem, ktorú do svojej smrti nikdy neopustia a po tisíc rokov, izolovaný na pusteji zemi, sa Satan bude plaziť v prachu, ktorý vítal tých, ktorí zomreli kvôli nemu a slobode, s ktorou ju zneužíval. Na Bohom prekliatej zemi sa budú správať ako hady, ustráchané a opatrné, pretože ich porazil Ježiš Kristus a utekajú pred človekom, ktorý sa stal ich nepriateľom. Mužom ukrytým v neviditeľnosti ich nebeských telies ublížia tým, že ich postaví proti sebe.

Gn 3:15: " *Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu a medzi tvoje semeno a jej semeno: ona ti rozdrví hlavu a ty jej rozdrvíš päťu ."*

Aplikovaná na „*hada*“ táto veta potvrdzuje zažitú a pozorovanú realitu. Jeho aplikácia na diabla je jemnejšia. Nepriateľstvo medzi jeho stranou a ľudstvom je potvrdené a uznané. „ *Semeno ženy, ktorá mu rozdrví hlavu* “ bude semeno Krista a jeho verných vyvolených. Skončí tak, že ho zničí, ale predtým budú mať démoni večnú možnosť „ *zraňovať päťu* “ „ *ženy* “, samotného vyvoleného Krista, znázorneného najprv touto „ *pätou* “. Lebo „ *päťu* “ je oporným bodom ľudského tela, rovnako ako „ *uholný kameň* “ je kameň, na ktorom je vybudovaný duchovný chrám Boží.

Gn 3:16: " *Povedal žene: Zväčším bolesť pri tvojom pôrode, budeš rodiť s bolesťou a budeš túžiť po svojom mužovi, ale on bude nad tebou panovať. "*

Predtým, ako bude žena vynosená svojou smrťou, bude musieť „ *trpieť vo svojich tehotenstvách* “; ona bude „ *rodiť s bolesťou* “, všetky veci sú doslova dokončené a zaznamenané. Ale opäť tu treba poznamenať prorocký význam obrazu. V Jánovi 16:21 a Zj. 12:2 „ *žena v pôrodných bolestiach* “ symbolizuje Kristovu cirkev v rímskom cisárskom a potom pápežskom prenasledovaní kresťanskej éry.

Gn 3:17: " *A povedal mužovi: Pretože si poslušol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, z ktorého som ti prikázal, nejedz z neho!*" *Zem bude kvôli tebe prekliata. Prácou z nej budete získavať potravu po všetky dni svojho života,* "

Boh sa vracia k človeku a predkladá mu pravdivý opis jeho situácie, ktorú sa hanebne snažil zakryť. Jeho vina je úplná a Adam tiež zistí, že pred jeho vyslobodením bude jeho smrti predchádzať súbor kliatieb, ktoré niektorých privedú k tomu, že uprednostnia smrť pred životom. Kliatba zeme je strašná vec a Adam sa to naučí tvrdou cestou.

Gn 3:18: " *urobí ti trnie a trnie a budeš jesť poľnú trávu .* "

Lahké obrábanie rajskej záhrady je preč, nahrádza ho neustály boj s kvakošíkou, *trňmi, trňmi* a burinami, ktoré sa množia v pôde zeme. O to viac, že toto prekliatie pôdy urýchli smrť ľudstva, pretože s vedeckým „pokrokom“ sa človek v posledných dňoch otrávi tým, že do pôdy svojich plodín pridá chemický jed, aby zlikvidoval burinu a hmyzích škodcov. Bohaté a ľahko dostupné jedlo už nebude dostupné mimo záhrady, z ktorej ho vyženie rovnako ako jeho obľúbenú Božiu manželku.

Gn 3,19: „ *V pote svojej tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý; lebo prach si a v prach sa obrátiš .* "

Tento osud, ktorý dopadá na človeka, ospravedlňuje formu, v akej Boh presne zjavil svoje stvorenie a svoje stvorenie z „*prachu zeme*“. Adam sa učí na svoj a na náš úkor, z čoho pozostáva smrť vyvolaná Bohom. Všimnime si, že mŕtvy človek nie je nič iné ako „*prach*“ a že mimo tohto „*prachu*“ nezostáva živý duch vystupujúci z tohto mŕtveho tela. Eccl.9 a ďalšie citácie potvrdzujú tento smrteľný stav.

Gn 3:20: " *Adam dal svojej žene meno Eva, lebo bola matkou všetkých žijúcich .* "

Tu opäť Adam označuje svoju nadvládu nad „*ženou*“ tým, že jej dal meno „*Eva*“ alebo „*Život*“; meno opodstatnené ako základná realita ľudských dejín. Všetci sme vzdialení potomkovia, narodení z Evy, zvedenej manželky Adama, cez ktorú sa preniesla kliatba smrti a budeme ňou až do návratu v sláve Ježiša Krista začiatkom jari 2030.

Gn 3:21: „ *Jahve Boh urobil Adamovi a jeho manželke odev z koží a obliekol ich nimi .* "

Boh nezabúda, že hriech pozemských manželov bol súčasťou jeho spasiteľského projektu, ktorý sa teraz prejaví. Po hriechu je k dispozícii Božie odpustenie v mene Krista, ktorý bude obetovaný a ukrižovaný rímskymi vojakmi. V tomto konaní nevinná bytosť, oslobodená od akéhokoľvek hriechu, súhlasí so smrťou, aby namiesto nich odčinila hriechy svojich jediných verných vyvolených. Od začiatku boli nevinné zvieratá zabíjané Bohom, aby ich „*koža*“ zakryla nahotu Adama a Evy. V tomto konaní nahrádza „*spravodlivosť*“, ktorú si ľudská bytosť predstavuje, tou, ktorú mu pripisuje jeho plán spásy prostredníctvom viery. „*Spravodlivosť*“ predstavovaná človekom bola len klamná lož a Boh im namiesto toho pripisuje „*rúcho*“ symbolizujúce „*jeho autentickú spravodlivosť*“, „*pás jeho pravdy*“, ktorý je založený na dobrovoľnej obeti Krista a obetovanie svojho života na vykúpenie tých, ktorí ho verne milujú.

Gn 3:22: „ *Jahve Boh povedal: Hľa, človek sa stal jedným z nás pre poznanie dobra a zla. Zabráňme mu teraz, aby vystrel ruku a vzal zo stromu života, jedol a žil naveky .*”

V Michaelovi Boh oslovuje svojich dobrých anjelov, ktorí sú svedkami drámy, ktorá sa práve odohrala na zemi. Povedal im: *Hľa, človek sa stal ako jeden z nás pre poznanie dobra a zla* . Deň pred svojou smrťou použije Ježiš Kristus rovnaký výraz vo vzťahu k Judášovi, zradcovi, ktorý ho mal vydať nábožným Židom a potom Rimanom, aby ho mali ukrižovať, toto v Jánovi 6:70: „Ježiš im odpovedal: *Bol nie ja som si vyvolil vás, dvanástich? A jeden z vás je démon!* ”. „ *My* “ v tomto verši sa stáva „ *ty* “ kvôli odlišnému kontextu, ale Boží prístup je rovnaký. Fráza „ *jeden z nás* “ sa vzťahuje na Satana, ktorý má stále voľný prístup a pohyb v nebeskom kráľovstve Božom medzi všetkými anjelmi stvorenými na začiatku pozemského stvorenia.

Potreba zabrániť človeku jesť zo „ *stromu života* “ bola požiadavka pravdy, o ktorej prišiel Ježiš vydať svedectvo vo svojich slovách adresovaných rímskemu prefektovi Pontskému Pilátovi. „ *Strom života* “ bol obrazom Krista Vykupiteľa a jesť ho znamenalo žiť sa jeho učením a celou jeho duchovnou osobnosťou, prijať ho ako zástupcu a osobného spasiteľa. Toto bola jediná podmienka, ktorá mohla odôvodniť konzumáciu tohto „ *stromu života* “. Sila života nebola v strome, ale v tom, ktorý strom symbolizoval: v Kristovi. Okrem toho tento strom podmienil večný život a po prvotnom hriechu bol tento večný život naveky stratený až do konečného návratu Boha v Kristovi a Michaelovi. „ *Strom života* “ a ostatné stromy teda mohli zmiznúť rovnako ako Božia záhrada.

Gn 3:23: " *A Boh Hospodin ho vyhnal zo záhrady Eden, aby obrábal zem, z ktorej bol vzatý .*”

Stvoriteľovi zostáva vyhnat' z nádhernej záhrady ľudský pár, ktorý sa sformovaný z prvého Adama (slovo, ktoré označuje ľudský druh: červený = sangvinik) ukázal byť nehodný svojou neposlušnosťou. A mimo záhrady sa pre neho začne bolestivý život, vo fyzicky aj psychicky oslabenom tele. Návrat do krajiny, ktorá sa stala tvrdou a vzpurnou, bude ľudom pripomínať ich „ *prachový* “ pôvod.

Gn 3:24: „ *Tak vyhnal Adama; a postavil na východ od záhrady Eden cherubov, ktorí mávajú ohnivým mečom, aby strážili cestu stromu života .*”

Už to nie je Adam, kto stráži záhradu, ale sú to anjeli, ktorí mu bránia vstúpiť do nej. Záhrada nakoniec zmizne krátko pred potopou, ktorá nastala v roku 1656 od hriechu Evy a Adama.

V tomto verši máme užitočné vysvetlenie na určenie polohy rajskej záhrady. Anjeli strážni sú umiestnení „ *na východ od záhrady* “, ktorá je teda sama o sebe na západ od miesta, kde Adam a Eva odchádzajú. Predpokladaná oblasť uvedená na začiatku tejto kapitoly je v súlade s týmto objasnením: Adam a Eva sa utiahnu do krajiny južne od hory Ararat a zakázaná záhrada sa nachádza v oblasti „ *bohatých vôd* “ Turecka v blízkosti jazera Van. na západ od ich pozície.

Genesis 4

Rozdelenie smrťou

Táto 4. kapitola nám umožní lepšie pochopiť, prečo bolo potrebné, aby Boh ponúkol Satanovi a jeho vzbúreným démonom demonštračné laboratórium, ktoré odhalí rozsah ich skazenosti.

V nebi mala zloba hranice, pretože nebeské bytosti nemali moc zabíjať sa navzájom; lebo všetci boli na chvíľu nesmrteľní. Táto situácia teda Bohu nedovolila odhaliť vysokú úroveň zla a krutosti, akej boli jeho nepriatelia schopní. Zem bola preto stvorená s cieľom povoliť smrť v jej najkrutejších podobách, aké si myseľ bytosti ako Satan dokáže predstaviť.

Táto kapitola 4, umiestnená pod symbolický význam tohto čísla 4, ktorým je univerzálnosť, bude preto evokovať okolnosti prvých úmrtí pozemského ľudstva; smrť je jej osobitným a jedinečným univerzálnym charakterom medzi všetkými stvoreniami, ktoré stvoril Boh. Po hriechu Adama a Evy bol pozemský život „*podívanou pre svet a pre anjelov*“, ako povedal v 1. Kor. 4:9 inšpirovaný a verný svedok Pavol, bývalý Saul z Tarzu, prvý poverený prenasledovateľ cirkev Kristova.

Gn 4:1: „*Adam poznal Evu, svoju manželku; počala a porodila Kaina a povedala: Stvorila som človeka pomocou JaHWéH.*“

V tomto verši nám Boh odhaľuje význam, ktorý dáva slovesu „*poznať*“ a tento bod je dôležitý v princípe ospravedlnenia vierou, ako je napísané v Jánovi 17:3: „*Večný život je teraz, keď ťa poznajú ., jediný pravý Boh, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista .* Poznať Boha znamená nadviazať s Ním láskyplný vzťah, v tomto prípade duchovný, ale v prípade Adama a Evy telesný. Opäť podľa tohto modelu prvého páru sa z tejto telesnej lásky zrodilo „*dieťa*“. „*dieťa*“ sa tiež musí znovuzrodiť v našom duchovnom láskyplnom vzťahu s Bohom. Toto nové narodenie vďaka skutočnému „*poznaniu*“ Boha je zjavené v Zj. 12:2-5: „*A bola tehotná a kričala v pôrodných bolestiach a bolestiach pri pôrode. ... Porodila syna, ktorý bude panovať nad všetkými národmi železným prútom. A jej dieťa bolo uchvátené k Bohu a k jeho trónu .*“ Dieťa narodené z Boha musí reprodukovat' charakter svojho Otca, ale to nebol prípad prvého syna narodeného z ľudí.

Meno Kain znamená získanie. Toto meno mu predpovedá telesný a pozemský osud, opak duchovného človeka, ktorým bude jeho mladší brat Ábel.

Všimnime si, že na tomto začiatku dejín ľudstva matka, ktorá porodí, spája Boha s týmto narodením, pretože si je vedomá toho, že stvorenie tohto nového života je dôsledkom zázraku, ktorý vykonal veľký stvoriteľ Boh JaHWéH. V našich posledných dňoch to tak už nie je alebo to tak nie je.

Gn 4:2: „*Znova porodila jeho brata Ábela. Ábel bol pastier a Kain bol oráč .*“

Ábel znamená dych. Viac ako Kain je dieťa Ábel prezentované ako kópia Adama, ktorý ako prvý dostal od Boha dych pľúc. V skutočnosti svojou smrťou, ktorú zavraždil jeho brat, predstavuje obraz Ježiša Krista, pravého Božieho Syna, záchrancu vyvolených, ktorých vykúpi svojou krvou.

Profesie oboch bratov potvrdzujú ich opačné povahy. Ako Kristus, „*Ábel bol pastier*“ a ako pozemský materialistický neveriaci „*Kain bol oráč*“. Tieto prvé deti ľudských dejín ohlasujú osud predpovedaný Bohom. A prišli poskytnúť podrobnosti o jeho záchrannom projekte.

Gn 4:3: „*Po nejakom čase Kain obetoval Jahvemu z plodov zeme; »*

Kain vie, že Boh existuje, a aby mu ukázal, že si ho chce ctíť, robí ho „*obeťou plodov zeme*“, teda vecí, ktoré prinieslo jeho pôsobenie. V tejto úlohe si berie obraz množstva židovských, kresťanských alebo moslimských náboženských ľudí, ktorí zdôrazňujú svoje dobré skutky bez toho, aby sa museli snažiť vedieť a pochopiť, čo Boh miluje a čo od nich očakáva. Darčeky majú zmysel len vtedy, ak ich ten, kto ich dostáva, ocení.

Gn 4:4: „*A Ábel ju urobil jednou z prvorodených zo svojho stáda az ich tuku. YaHWÉH priaznivo pozeral na Ábela a jeho obeť; »*

Ábel napodobňuje svojho brata a kvôli svojmu povolaniu pastiera prináša Bohu obeť „*z prvorodených zo svojho stáda a ich tuku*“. To je milé Bohu, pretože v obeti týchto „*prvorodených*“ vidí očakávaný a prorokovaný obraz svojej vlastnej obete v Ježišovi Kristovi. V Zj.1:5 čítame: „*... a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a kniežaťa kráľov zeme!*“ *Tomu, ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou vyslobodil z našich hriechov ...*“. Boh vidí svoj spásny projekt v Ábelovej ponuke a môže ho len potešiť.

Gn 4:5: „*ale nehľadel priaznivo na Kaina a jeho obeť. Kain sa veľmi nahneval a jeho tvár klesla. »*

V porovnaní s Ábelovou ponukou je logické, že Boh by sa málo zaujímal o Kainovu ponuku, ktorá rovnako logicky môže byť len sklamaná a zarmútená. „*Jeho tvár je sklopená*“, ale všimnime si, že mrzutosť ho vedie k „*veľmi podráždenému*“, čo nie je normálne, pretože táto reakcia je ovocím sklamanej pýchy. Podráždenosť a pýcha čoskoro prinesú vážnejšie ovocie: vraždu jeho brata Ábela, ktorý je predmetom jeho žiarlivosti.

Gn 4,6: „*A Hospodín povedal Kainovi: Prečo sa hneváš a prečo je tvoja tvár sklopená? »*

Len Boh pozná dôvod, prečo uprednostňuje Ábelovu ponuku. Kain môže považovať Božiu reakciu iba za nespravodlivú, ale namiesto hnevu by mal Boha prosieť, aby mu dovolil pochopiť dôvod tejto zjavne nespravodlivej voľby. Boh má plné poznanie o povahe Kaina, *ktorý* pre neho nevedome hrá rolu zlého služobníka Matúša . *začne biť svojich spoločníkov , ak je a pije s opilcami,...*“. Boh mu kladie otázku, na ktorú dokonale pozná odpoveď, no opäť tým dáva Kainovi príležitosť podeliť sa s ním o príčinu svojho utrpenia. Tieto otázky zostanú Kainom nezodpovedané, preto ho Boh varuje pred zlom, ktoré sa ho zmocní.

Gn 4,7: „*Ak robíš dobre, pozdvihneš svoju tvár, a ak robíš zlo, hriech leží pri dverách a jeho žiadosti sú pre teba , ale ty nad ním panuješ . »*

Potom, čo Eva a Adam zjedli a prevzali postavenie diabla tým, že „*spoznali dobro a zlo*“, znovu sa objaví, aby prinútil Kaina zabiť jeho brata Ábela. Pred ním sú dve možnosti, „*dobro a zlo*“. „*dobro*“ ho povedie k tomu, aby rezignoval a prijal Božiu voľbu, aj keď jej nerozumie. Ale voľba „*zla*“ ho prinúti hrešiť proti Bohu tým, že prestúpi jeho šieste prikázanie: „*Nespáchaš*

vraždu “; a nie, „ nezabiješ “, ako to prezentovali prekladatelia. Božie prikázanie odsudzuje zločin, nie zabíjanie vinných zločincov, ktoré uzákonil tým, že to nariadil av tomto prípade príchod Ježiša Krista nič nezmenil na tomto spravodlivom Božom súde.

Všimnite si formu, v ktorej Boh evokuje „ hriech “, akoby hovoril o žene, podľa ktorej povedal Eve v 1M 3:16: „ **Tvoje túžby budú k tvojmu mužovi, ale on bude mať nad tebou vládu.** “. Pre Boha je pokušenie „ hriechu “ podobné pokušeniu ženy, ktorá chce zviest’ svojho manžela a on sa nesmie nechať „ovládnúť “ ňou alebo ním. Týmto spôsobom dal Boh človeku príkaz, aby sa nenechal zviest’ „ hriechom “, ktorý predstavuje žena.

Gn 4,8: „ *Ale Kain hovoril so svojím bratom Ábelom; ale keď boli na poli, Kain padol na svojho brata Ábela a zabil ho.* »

Napriek tomuto božskému varovaniu Kainova prirodzenosť prinesie svoje ovocie. Po výmene slov s Ábelom sa Kain, vrah vo svojom duchu od začiatku ako jeho duchovný otec, diabol, „ vrhol na svojho brata Ábela a zabil ho “. Táto skúsenosť prorokuje osud ľudstva, kde brat zabije brata, často zo svetskej alebo náboženskej žiarlivosti až do konca sveta.

Gn 4,9: „ *Hospodin povedal Kainovi: Kde je tvoj brat Ábel? Odpovedal: Nevie; som strážcom svojho brata?* »

Ako povedal Adamovi, ktorý sa pred ním skrýval: „ *Kde si?* “, Boh povedal Kainovi: „ *Kde je tvoj brat Ábel?* », vždy mu dať príležitosť priznať svoju vinu. Ale hlúpo, pretože nemôže ignorovať, že Boh vie, že ho zabil, bezostyšne odpovie „ *neviem* “ a s neuveriteľnou aroganciou sa na oplátku spýta Boha otázku: „ *Som strážcom svojho brata?* »

Gn 4:10: „ *A Boh povedal: Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata volá zo zeme ku mne* ”

Boh mu dáva odpoveď, ktorá znamená: nie si jeho strážcom, pretože si jeho vrah. Boh dobre vie, čo urobil, a predstavuje mu to na obrázku: „ *Hlas krvi tvojho brata volá zo zeme ku mne* “. Táto obrazová formulka, ktorá dáva preliatej krvi hlas, ktorý volá smerom k Bohu, bude použitá v Apo.6, aby v „5. pečati“^{vyvolala} výkrik mučeníkov usmrtených rímskymi pápežskými prenasledovaniami katolíckeho náboženstva: Apo. 6:9-10: „ *Keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše tých, ktorí boli zabití pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré vydali. Kričali silným hlasom a hovorili: Dokedy, svätý a pravý Majster, meškáš so súdením a s pomstou našej krvi na tých, čo bývajú na zemi?* “. Nespravodlivo preliata krv teda vyžaduje pomstu vinníkov. Táto legitímna pomsta príde, ale je to niečo, čo si Boh vyhradzuje výlučne pre seba. V 5M 32:35 vyhlasuje: „ *Mne patrí pomsta a odplata, keď sa ich noha potkýna! Lebo deň ich záhuby je blízko a to, čo ich čaká, neatáľa.* “ V Iz. 61:2 je spolu s „ *rokom milosti* “ „ *deň pomsty* “ v programe mesiáša Ježiša Krista: „... *poslal ma... ohlásiť rok milosti YaHWÉH a deň pomsty od nášho Boha ; potešiť všetkých utrápených ; ...* “. Nikto nemohol pochopiť, že „ *zverejnenie* “ tohto „ *roku milosti* “ musí byť oddelené od „ *dňa pomsty* “ o 2000 rokov.

Mŕtvi teda môžu kričať len v spomienke na Boha, ktorého pamäť je neobmedzená.

Zločin spáchaný Kainom si zaslúži spravodlivý trest.

Gn 4:11: „ Teraz budeš prekliaty zemou, ktorá otvorila svoje ústa, aby prijala krv tvojho brata z tvojej ruky . »

Kain bude prekliaty zo zeme a nebude zabitý. Aby sme ospravedlnili túto božskú zhovievavosť, musíme priznať, že tento prvý zločin nemal precedens. Kain nevedel, čo to znamená zabiť, a bol to hnev, ktorý zaslepil všetky úvahy, čo ho priviedlo k smrteľnej brutalite. Teraz, keď je jeho brat mŕtvy, ľudstvo už nebude môcť povedať, že nevedelo, čo je smrť. Potom nadobudne platnosť zákon ustanovený Bohom v 2M 21:12: „ Kto smrteľne udrie človeka, bude potrestaný smrťou .“

Tento verš predstavuje aj tento výraz: „ zem, ktorá otvorila svoje ústa, aby prijala z tvojej ruky krv tvojho brata “. Boh zosobňuje zem tým, že jej dáva ústa, ktoré absorbujú krv, ktorá bola na nej preliata. Potom sa k nej tieto ústa prihovárajú a pripomínajú jej smrteľný čin, ktorý ju poškvrnil. Tento obraz bude vzatý v Dt 26:10: „ **Zem otvorila svoje ústa a pohltla ich aj s Kórachom, keď zomreli tí, čo sa zhromaždili, a oheň pohltil tých dvestopäťdesiat mužov: slúžili ľudom varovania.** “. Potom to bude v Zj. 12:16: „ **A zem pomohla žene a zem otvorila svoje ústa a pohltla riekku, ktorú drak vypustil z úst .“** „ Rieka “ symbolizuje francúzske katolícke monarchické ligy, ktorých špeciálne vytvorené vojenské zbory „drakov“ prenasledovali verných protestantov a prenasledovali ich do hôr krajiny. Tento verš má dvojaký význam: protestantský ozbrojený odpor, potom krvavá francúzska revolúcia. V oboch prípadoch výraz „ zem otvorila svoje ústa “ to predstavuje ako víťanie krvi množstva ľudí.

Gn 4:12: „ **Keď budete obrábať pôdu, už vám nebude dávať svoje bohatstvo. Budeš tulákom a tulákom na zemi.** »

Kainov trest je obmedzený na zem, ktorú ako prvý poškvrnil vyliatím ľudskej krvi; človeka, ktorý bol pôvodne stvorený na Boží obraz. Od hriechu si zachováva svoje vlastnosti od Boha, ale už nemá svoju dokonalú čistotu. Činnosť človeka spočívala najmä vo výrobe potravín obrábaním pôdy. Kain si preto bude musieť nájsť iné spôsoby nakŕmenia.

Gn 4:13: " **Kain povedal Jahvemu: Môj trest je príliš veľký na to, aby ho zniesol ."**

Čo znamená: v týchto podmienkach je lepšie spáchať samovraždu.

Gn 4,14: „ **Hľa, dnes ma zavrhuješ z tejto zeme; Budem skrytý pred tvou tvárou, budem tulákom a tulákom po zemi, a kto ma nájde, zabije ma ."**

Tu je teraz veľmi zhovorčivý a svoju situáciu zhŕňa ako rozsudok smrti.

Gn 4:15: „ **Jahve mu povedal: Keby niekto zabil Kaina, Kain by bol pomstý sedemkrát. A Hospodin dal na Kaina znamenie, aby ho nezabil ten, kto by ho našiel ."**

Boh bol rozhodnutý ušetriť Kainov život z už uvedených dôvodov, a preto mu povedal, že za jeho smrť bude zaplatená, „ pomstena “, „ sedemkrát “. Potom spomenie „ znamenie “, ktoré ho ochráni. V tomto rozsahu Boh prorokuje symbolickú hodnotu čísla „sedem“, ktoré bude označovať sobotu a posvätenie odpočinku, ktoré, prorokované na konci týždňov, nájdu svoje plné naplnenie v siedmom tisícročí jeho spasiteľského projektu. Sobota bude znamením príslušnosti k Bohu stvoriteľovi v Ezechovi.20:14-20. A v Ezech.9 je „ znamenie “ umiestnené na tých, ktorí patria Bohu, aby neboli zabití v hodine Božieho trestu.

Nakoniec, na potvrdenie tohto princípu chráneného **odlúčenia** , v Zj. 7, „*znamenie*“, „*pečať živého Boha*“, prichádza na „*zapečatenie čela*“ Božích služobníkov a táto „*pečať a znamenie*“ je jeho sobota siedmeho dňa.

Gn 4:16: " *Potom Kain odišiel spred Hospodina a usadil sa v krajine Nód, na východ od Edenu .* "

Už to bolo na východ od Edenu, kde sa Adam a Eva po vyhnaní z Božej záhrady stiahli. Táto krajina tu dostáva názov Nod, čo znamená: utrpenie. Kainov život bude teda poznačený duševným a fyzickým utrpením, pretože odmietnutie ďaleko od Božej tváre zanecháva stopy aj v tvrdom srdci Kaina, ktorý v 13. verši v obave z neho povedal: „Budem skrytý ďaleko od tvojej prítomnosti . *tvár*“.

Gn 4,17: „*Kain poznal svoju ženu; počala a porodila Henocha. Potom postavil mesto a pomenoval ho po svojom synovi Enochovi .*”

Kain sa stane patriarchom obyvateľstva mesta, ktorému dal meno svojho prvého syna: Enoch, čo znamená: iniciovať, poučovať, vykonávať a začať používať vec. Tento názov zhŕňa všetko, čo tieto slovesá predstavujú, a je výstižný, pretože Kain a jeho potomkovia zakladajú typ spoločnosti bez Boha, ktorý bude pokračovať až do konca sveta.

Gn 4:18: “ *Enoch splodil Irada, Irad splodil Mehujaela, Mehujael splodil Metuschaela a Metuschael splodil Lámecha .* »

Táto krátka genealógia sa zámerne zastaví na postave menom Lámech, ktorej presný význam zostáva neznámy, ale slovo z tohto koreňa sa týka poučenia ako meno Enoch a tiež pojmu moc.

Gn 4:19: “ *Lámech si vzal dve ženy: jedna sa volala Ada a druhá Zilla .* »

V tomto Lámechovi nachádzame prvé znamenie rozchodu s Bohom, podľa ktorého „*muž opustí svojho otca a svoju matku, aby sa pripútal k jeho manželke, a stanú sa jedným telom*“ (pozri Gn 2:24). Ale v Lámechovi sa muž pripúta k dvom ženám a tri sa stanú jedným telom. Je zrejmé, že oddelenie od Boha je úplné.

Gn 4:20: " *Ada porodila Jabala, bol otcom tých, čo bývajú v stanoch a pri stádach .* "

Jabal je patriarcha kočovných pastierov, akými sú niektoré arabské národy dodnes.

Gn 4,21: „*Jeho brat sa volal Jubal; bol otcom všetkých, ktorí hrajú na harfe a na píšťalke .* »

Jubal bol patriarchom všetkých hudobníkov, ktorí majú dôležité miesto v civilizáciách bez Boha, a to aj dnes, kde kultúra, vedomosti a umelec sú základom našej modernej spoločnosti.

Gn 4:22: „*Zilla porodila Tubal Kaina, ktorý ukoval všetky nástroje z mosadze a železa. Sestra Tubal Kaina bola Naama .* »

Tento verš je v rozpore s oficiálnym učením historikov, ktorí predpokladajú dobu bronzovú pred dobou železnou. V skutočnosti podľa Boha prví ľudia vedeli kuť železo a možno už od samotného Adama, pretože text nehovorí o Tubal Kainovi, že bol otcom tých, ktorí kujú železo. Ale tieto odhalené detaily sú nám dané, aby sme pochopili, že civilizácia existuje už od prvých ľudí. Ich bezbožné kultúry neboli o nič menej rafinované ako naše dnešné.

Gn 4:23: *Lámech povedal svojim ženám: Ada a Zilla, počúvajte môj hlas! Ženy z Lamechu, počujte moje slovo! Zabil som muža pre svoju ranu a mladého muža pre svoju modrinu.* »

Lámech sa chváli svojim dvom ženám, že zabil muža, čo ho zraňuje na Božom súde. S aroganciou a posmechom však dodáva, že zabil aj mladého muža, čo jeho prípad podľa Božieho súdu zhoršuje a robí z neho autentického „vraha“, ktorý je recidivistom.

Gn 4:24: *„ Kain bude pomstý sedemkrát a Lámech sedemdesiatšedemkrát.* »

Potom sa vysmieva zhovievavosti, ktorú Boh prejavil ku Kainovi. Keďže po zabití človeka mala byť Kainova smrť pomstena „sedemkrát“, po zabití muža a mladého muža bude Lámech pomstý Bohom „sedemdesiatšedemkrát“. Nevieme si predstaviť také ohavné poznámky. A Boh chcel ľudstvu zjaviť, že jeho prví predstavitelia druhej generácie, Kaina až po siedmu, Lámechovu, dosiahli najvyšší stupeň bezbožnosti. A toto je jeho demonštrácia následkov odlúčenia od neho.

Gn 4:25: *„ Adam ešte poznal svoju manželku; A porodila syna a dala mu meno Set, lebo povedala: Boh mi dal iné semeno namiesto Ábela, ktorého zabil Kain .*

Meno Seth vyslovované v hebrejčine „cheth“ označuje základ ľudského tela. Niektorí to prekladajú ako „ekvivalent alebo reštitúcia“, ale v hebrejčine sa mi nepodarilo nájsť zdôvodnenie tohto návrhu. Preto zachovávam „základ tela“, pretože Seth sa stane koreňom alebo základným základom vernej línie, ktorú Gen.6 označí výrazom „ synovia Boží “, pričom „ženám“ ponechá vzbúrených potomkov línie Kain, ktorý ich klame, je v protiklade s označením „ ľudské dcéry “.

V Setovi Boh seje a vzkriesi nové „ semeno “, v ktorom je siedmy potomok, ďalší Enoch, uvedený ako príklad v 1M 5:21 až 24. Mal výsadu vstúpiť do neba živý, bez toho, aby prešiel smrťou, po 365 rokov pozemského života prežitých vo vernosti Bohu stvoriteľovi. Tento Enoch niesol svoje meno dobre, pretože jeho „výchova“ bola na Božiu slávu na rozdiel od jeho menovca, syna Lámecha, syna z Kainovej línie. A obaja, rebel Lámech a spravodlivý Enoch, boli „siedmymi“ potomkami svojej línie.

Gn 4:26: *„ Sét mal tiež syna a nazval ho Enoš. To bolo vtedy, keď ľudia začali vzývať meno YaHWéH .* »

Enosch znamená: človek, smrteľník, zlý. Toto meno je spojené s momentom, keď ľudia začali vzývať meno YaHWéH. Spojením týchto dvoch vecí nám Boh chce povedať, že človek vernej línie si uvedomil skazenosť svojej povahy, ktorá je navyše smrteľná. A toto vedomie ho viedlo k tomu, aby hľadal svojho Stvoriteľa, aby ho ctí a verne mu venoval uctievanie, ktoré sa mu páčilo.

Genesis 5

Odlúčenie prostredníctvom posvätenia

V tejto 5. kapitole Boh spojil líniu, ktorá mu zostala verná. Predkladám vám podrobné štúdium iba prvých veršov, ktoré nám umožňujú pochopiť dôvod tohto výčtu, ktorý pokrýva čas medzi Adamom a slávnym Noachom.

Gn 5:1: „ *Toto je kniha semena Adama. Keď Boh stvoril človeka, stvoril ho na Božiu podobu .* ”

Tento verš stanovuje štandard pre zoznam mien citovaných mužov. Všetko je založené na tejto pripomienke: „ *Keď Boh stvoril človeka, stvoril ho na Božiu podobu* “. Musíme teda pochopiť, že na to, aby sa človek dostal do tohto zoznamu, musí si zachovať svoju „*podobu Boha* “. Môžeme teda pochopiť, prečo sa do tohto zoznamu nenachádzajú také dôležité mená ako Kainovo. Pretože nejde o fyzickú podobnosť, ale o podobnosť charakteru a 4. kapitola nám práve ukázala podobnosť Kaina a jeho potomkov.

Gn 5:2: " *Stvoril muža a ženu, požehnal ich a nazval ich menom muž, keď boli stvorení .* "

Aj tu pripomenutie Božieho požehnania muža a ženy znamená, že mená, ktoré budú citované, požehnal Boh. Naliehanie na ich stvorenie Bohom zvyrazňuje dôležitosť, ktorú pripisuje uznaniu za Boha stvoriteľa, ktorý oddeľuje, posväcuje svojich služobníkov znamením sabatu, zvyšok dodržiavaný počas siedmeho dňa zo všetkých ich týždňov. Udržiavanie Božieho požehnania posvätením soboty a podoba Jeho charakteru sú podmienky, ktoré Boh vyžaduje, aby ľudská bytosť zostala hodná nazývať sa „ *človekom* “. Okrem týchto plodov sa človek stáva podľa jeho názoru vyvinutejším a vzdelanejším „zvieratom“ ako iné druhy.

Gn 5:3: " *Adam vo veku stotridsať rokov splodil syna na svoju podobu podľa svojho obrazu a nazval jeho meno Set .* "

Medzi Adamom a Setom viditeľne chýbajú dve mená: mená Kaina (ktorý nie je z vernej línie) a Ábela (ktorý zomrel bez potomkov). Tým sa demonštruje štandard požehanej selekcie. To isté bude platiť pre všetky ostatné spomenuté mená.

Gn 5:4: „ *Dní Adama po narodení Seta bolo osemsto rokov; a splodil synov a dcéry .* ”

Musíme pochopiť, že Adam „ *splodil synov a dcéry* “ pred narodením „ *Séta* “ a po ňom, ale tieto neprejavovali vieru otca ani „*Séta*“. Pripojili sa k „zvieracím mužom“, ktorí boli neverní a neúctiví voči živému Bohu. Tak medzi všetkými, ktorí sa mu narodili, po smrti Ábela bol „ *Seth* “ prvý, kto sa vyznamenal svojou vierou a vernosťou Bohu Jahvemu, ktorý stvoril a sformoval jeho pozemského otca. Iní po ňom, ktorí zostali v anonymite, možno nasledovali jeho príklad, ale zostali v anonymite, pretože Bohom vybraný zoznam je postavený na postupnosti prvých verných mužov každého z prezentovaných potomkov. Toto vysvetlenie vysvetľuje už aj tak vysoký vek Adama, „130 rokov“, keď sa mu narodil syn „*Seth*“. A tento princíp platí pre každého z vyvolených spomenutých v dlhom zozname, ktorý sa zastaví pri Noemovi, pretože jeho traja synovia: Sem, Cham a Jafet nebudú vyvolení, keďže nebudú v jeho duchovnej podobe.

Gn 5:5: „ *Všetkých dní, ktoré Adam žil, bolo deväťstotridsať rokov; potom zomrel .* ”

Idem priamo k siedmemu vyvolenému, ktorý sa volá Enoch; Enoch, ktorého charakter je absolútnym opakom Enocha, syna Kaina.

Gn 5:21: " *Henoch vo veku šesťdesiatpäť rokov splodil Matuzalema .* "

Gn 5:22: „ *Enoch po narodení Matuzalema chodil s Bohom tristo rokov; a splodil synov a dcéry .* ”

Gn 5:23: " *Všetkých dní Enochových bolo tristošesťdesiatpäť rokov .* "

Gn 5:24: „ *Enoch chodil s Bohom; potom ho už nebolo, lebo si ho vzal Boh .* ”

Boh nám to zjavuje práve s týmto špecifickým výrazom z Enochovho prípadu: predpotopní ľudia tiež mali svojho „Eliáša“ vzatý do neba bez toho, aby prešli smrťou. Vskutku, vzorec tohto verša sa líši od všetkých ostatných, ktoré končia ako pre život Adama, slovami „ *potom zomrel* “.

Ďalej prichádza Metúšela, muž, ktorý žil najdlhšie na Zemi, 969 rokov; potom ďalší Lámech z tejto línie požehnaný Bohom.

Gn:5:28: " *Lamech vo veku stoosemdesiatdva rokov splodil syna .* "

Gn:5:29: " *Nazval ho Noe a povedal: Tento nás uteší pre našu únavu a ťažkú prácu našich rúk, pochádzajúci z tejto krajiny, ktorú Hospodin prekliat .* "

Aby ste pochopili význam tohto verša, musíte vedieť, že meno Noe znamená: odpočinok. Lámech si určite nevedel predstaviť, do akej miery sa jeho slová naplnia, pretože „ *prekliatu zem* “ videl len z uhla „ *našej únavy a bolestnej práce našich rúk,* “ povedal. Ale v čase Noeho ho Boh zničí pre bezbožnosť ľudí, ktorých nesie, ako nám to umožní pochopiť Genesis 6. Lámech, otec Noacha, bol však vyvolený, ktorému, podobne ako niekoľkým vyvoleným svojej doby, muselo byť ľúto, keď videl, ako bezbožnosť mužov okolo nich rastie.

Gn 5:30: „ *Lamech žil po narodení Noacha päťstodevät’desiatpäť rokov; a splodil synov a dcéry* “

Gn 5:31: *Všetkých Lámechových dní bolo sedemstosedemdesiatšesť rokov; potom zomrel »*

Gn 5:32: " *Noach, päťstoročný, splodil Sema, Chama a Jafeta .* "

Genesis 6

Oddelenie zlyhá

Gn 6:1: " *Keď sa ľudia začali množiť na povrchu zeme a rodili sa im dcéry,* "

Podľa predchádzajúcich skúseností je tento ľudský zástup zvieracou normou, ktorá poháda Bohom, a preto má dobré dôvody ich tiež zavrhnúť. Zvádzanie Adama jeho manželkou Evou sa reprodukuje v celom ľudstve a podľa tela je normálne: dievčatá zvädzajú mužov a získavajú od nich to, po čom túžia.

Gn 6:2: " *Synovia Boží videli, že ľudské dcéry sú krásne, a vzali si za ženy spomedzi všetkých, ktorých si vyvolili .* "

Tu sa veci komplikujú. **Oddelenie** medzi zasvätenými a bezbožnými neveriacimi nakoniec zmizne. Posvätení, ktorí sa tu logicky nazývajú „synovia Boží“, spadajú pod zvod „ľudských dcér“ alebo „zvieracej“ ľudskej skupiny. Spojenia cez manželstvo sa tak stávajú príčinou kolapsu Bohom vytúženého a hľadaného **odlúčenia**. Práve tento nezabudnuteľný zážitok ho neskôr priviedol k tomu, že zakázal synom Izraela brať si za manželky cudzie ženy. Povodeň, ktorá bude výsledkom, ukazuje, do akej miery by sa mal tento zákaz dodržiavať. Z každého pravidla existujú výnimky, pretože niektoré ženy si vzali pravého Boha so židovským manželom ako Ruth. Nebezpečenstvo nespočíva v tom, že žena je cudzinka, ale v tom, že vedie „Božieho syna“ k pohanskému odpadnutiu tým, že ho prinúti prijať tradičné pohanské náboženstvo svojho pôvodu. Navyše je zakázaný aj opak, pretože žena „dcéra Božia“ sa vystavuje smrteľnému nebezpečenstvu tým, že sa vydá za „syna muža“, „zvierat“ a falošného náboženstva, čo je pre ňu ešte nebezpečnejšie. Lebo každá „žena“ alebo „dievča“ je „ženou“ iba počas svojho života na zemi a vyvolení medzi nimi dostanú ako muži nepohlavné nebeské telo podobné Božím anjelom. Večnosť je unisex a obraz charakteru Ježiša Krista, dokonalého božského vzoru.

Manželský problém je stále prítomný. Lebo ten, kto sa ožení s niekým, kto nie je jeho náboženstva, svedčí proti vlastnej viere, či už je správna alebo nesprávna. Okrem toho tento čin demonštruje ľahostajnosť voči náboženstvu, a teda voči samotnému Bohu. Vyvolení musia milovať Boha nadovšetko, aby boli hodní vyvolenia. Spojenectvo s cudzincom sa mu však nepáči, zvolený úradník, ktorý ho uzavrie, sa stáva nehodným zvolenia a jeho viera sa stáva trúfalosťou, ilúziou, ktorá sa skončí hroznou dezilúziou. Zostáva čerpať konečný odpočet. Ak manželstvo stále predstavuje tento problém, je to preto, že moderná ľudská spoločnosť sa nachádza v rovnakom stave nemorálnosti ako v Noemových časoch. Toto posolstvo je preto pre náš posledný čas, keď lož ovláda ľudské mysle, ktoré sa úplne uzatvoria pred božskou „pravdou“.

Kvôli jeho dôležitosti pre naše „konečné časy“ ma Boh viedol k tomu, aby som nakoniec rozvinul toto posolstvo zjavené v tejto správe z Genezis. Pretože skúsenosť predpotopných vyvolených je zhrnutá šťastným „začiatkom“ a tragickým „koncom“ v odpadliveri a ohavnosti. Táto skúsenosť však tiež sumarizuje skúsenosť jej poslednej cirkvi v jej inštitucionálnej forme „Adventisti siedmeho dňa“, oficiálne a historicky požehnaná v roku 1863, ale duchovne v roku 1873, vo „Philadelphii“, v Zj. 3:7, pre jej „začiatok“ a „zvracajú“ Ježišom Kristom v Zj. 3:14 v „Laodicei“ v roku 1994, na svojom „konci“, kvôli svojej formalistickej vlažnosti a kvôli spojenectvu s ekumenickým nepriateľským táborom v roku 1995. Božie schválenie pre túto kresťanskú náboženskú inštitúciu je teda stanovené „začiatkom a koncom“. Ale tak ako v židovskej zmluve pokračovalo dvanásť apoštolov, ktorých si Ježiš vyvolil, tak v diele adventistov pokračujem ja a všetci, ktorí prijímajú toto prorocké svedectvo a reprodujú skutky viery, ktoré Boh pôvodne požehnal u priekopníkov adventizmu v roku 1843 a 1844. Upresňujem, že Boh požehnal motiváciu ich viery a nie štandard ich prorockých výkladov, ktorý mal byť neskôr spochybnený. Prax sabatu, ktorý sa môže stať formalistickým a tradičným, sito Božieho súdu už nepožehná nič iné ako lásku k pravde, ktorú zaznamenali jeho vyvolení, „od začiatku do konca“,

alebo až do skutočného slávneho návratu Krista, určenej pre naposledy na jar 2030.

Tým, že sa Ježiš Kristus predstavuje v Zj. 1:8 ako „*alfa a omega*“, nám Ježiš Kristus odhaľuje kľúč k pochopeniu štruktúry a aspektu, v ktorom nám zjavuje v celej Biblii, svoj „*súd*“, ktorý je vždy založený na pozorovaní situácie „*začiatku*“ a situácie, ktorá sa objavuje na „*konci*“, života, spojenectva alebo cirkvi. Tento princíp sa objavuje v Dan.5, kde slová napísané Bohom na stene, „*spočítané, očíslované*“, nasledované „*váženým a rozdeleným*“, predstavujú „*začiatok*“ života kráľa Balsazára a čas jeho „*konca*“. Takto Boh potvrdzuje, že jeho úsudok je založený na permanentnej kontrole nad posudzovaným subjektom. Bol pod jeho dohľadom od svojho „*začiatku*“ alebo „*alfy*“ až po svoj „*koniec*“, svoju „*omegu*“.

V knihe Zjavenie a v téme listov adresovaných „*siedmim cirkvám*“ ten istý princíp určuje „*začiatok a koniec*“ všetkých dotknutých „*cirkví*“. Po prvé, nachádzame apoštolskú Cirkev, ktorej slávny „*začiatok*“ sa pripomína v poslanstve doručenom „*Efezu*“ a v ktorej „*koniec*“ ju vystavuje hrozbe odňatia Ducha Božieho pre jeho nedostatok horlivosti. Našťastie poslanstvo doručené v „*Smyrne*“ pred rokom 303 svedčí o tom, že Kristovo volanie k pokániu bolo vypočuté na Božiu slávu. Potom sa rímsko-pápežská katolícka cirkev začína v „*Pergame*“ v roku 538 a končí v „*Tyatíre*“, v čase protestantskej reformácie, ale najmä oficiálne v čase smrti pápeža Pia 6. zadržaného vo väzení vo Valencii, v mojom meste, vo Francúzsku v roku 1799. Potom prichádza prípad protestantskej viery, ktorej schválenie Bohom je tiež časovo obmedzené. Jeho „*začiatok*“ sa spomína v „*Tyatira*“ a jeho „*koniec*“ je odhalený v „*Sardách*“ v roku 1843 kvôli praktizovaniu nedele zdedenej z rímskeho náboženstva. Ježiš nemôže byť jasnejší, jeho poslanstvo „*ste mŕtvy*“ nevedie k zmätku. A po tretie, pod „*Filadelfiou a Laodiceou*“ prípad inštitucionálneho adventizmu, ktorý sme videli predtým, uzatvára tému poslanstiev adresovaných „*siedmim cirkvám*“ a čas epoch, ktoré symbolizujú.

Tým, že nám dnes Boh zjavuje, ako posudzoval veci, ktoré už boli vykonané, a od „*začiatku*“ ako Genesis, nám dáva kľúče, aby sme pochopili, ako posudzuje fakty a cirkvi v našej dobe. „*Súd*“, ktorý vychádza z našej štúdie, teda nesie „*pečať*“ Ducha svojho božstva.

Gn 6:3: „*Potom povedal Hospodin: Môj duch nezostane v človeku naveky, lebo človek je telo a jeho dni bude stodvadsať rokov .*»

Menej ako 10 rokov pred Kristovým návratom nadobúda toto dnešné poslanstvo udivujúcu aktuálnosť. Duch života daný Bohom „*nezostane v človeku naveky, lebo človek je telo a jeho dni bude stodvadsaťdeväť rokov*“ . V skutočnosti to nebol význam, ktorý Boh dal svojim slovám. Pochopte ma a pochopte Jeho: Boh sa nevzdáva svojho šesťtisícročného projektu volania a výberu vyvolených. Jeho problém spočíva v obrovskej dĺžke života, ktorú dal predpotopným ľuďom od Adama, ktorý zomrel vo veku 930 rokov, po ňom sa dožije 969 rokov ďalší Metuschela. Ak je to 930 rokov vernosti, je to znesiteľné a dokonca sa to Bohu páči, ale ak je to arogantný a ohavný Lámech, Boh odhaduje, že vydržať ho v priemere 120 rokov bude viac než dosť. Tento výklad potvrdzuje

aj história, keďže od skončenia potopy sa dĺžka ľudského života v našej dobe skrátila v priemere na 80 rokov.

Gn 6:4: „ *V tých dňoch boli obri na zemi a aj potom, čo synovia Boží prišli k ľudským dcéram a tie im porodili deti: toto sú hrdinovia, ktorí boli slávni v staroveku.* „

Musel som pridať presnosť „ *a tiež* “ z hebrejského textu, pretože význam správy je transformovaný. Boh nám zjavuje, že jeho prvý predpotopný výtvar mal gigantickú úroveň, sám Adam musel merať približne 4 alebo 5 metrov na výšku. Obhospodarovanie zemskeho povrchu sa mení a znižuje. Jediný krok týchto „ *obrov* “ mal hodnotu päť našich a musel dostať zo zeme päťkrát viac potravy ako dnešný človek. Pôvodná krajina bola preto rýchlo zaľudnená a obývaná po celej jej ploche. Presnosť „ *a tiež* “ nás učí, že tento štandard „ *obrov* “ nebol zmenený alianciami posvätených a zavrnutých, „ *synov Božích* “ a „ *dcér ľudí* “. Noe bol teda sám obrom 4 až 5 metrov, rovnako ako jeho deti a ich manželky. V dobe Mojžiša sa tieto predpotopné normy stále nachádzali v krajine Kanaán a boli to títo obri, „Anakimovia“, ktorí vydesili hebrejských špiónov vyslaných do krajiny.

Gn 6:5: " *Jahve videl, že ľudská bezbožnosť je na zemi veľká a že všetky myšlienky ich srdc smerujú každý deň len k zlu.* "

Takéto pozorovanie robí jeho rozhodnutie zrozumiteľným. Pripomínam vám, že stvoril zem a človeka, aby odhalil túto skazenosť ukrytú v myšlienkach jeho nebeských a pozemských stvorení. Požadovaný prejav bol teda dosiahnutý, pretože „ *všetky myšlienky ich srdc smerovali každý deň len k zlu* “.

Gn 6:6: " *Jahve ľutoval, že stvoril človeka na zemi, a zarmútil sa vo svojom srdci.* "

Vedieť dopredu, čo sa stane, je jedna vec, no zažiť to v jej naplnení je vec druhá. A v konfrontácii s realitou nadvlády zla sa v mysli Boha môže na chvíľu objaviť myšlienka na pokánie, presnejšie na ľútosť, takže jeho utrpenie zoči-voči tejto morálnej katastrofe je také veľké.

Gn 6:7: „ *A Jahve povedal: Vyhubím z povrchu zeme človeka, ktorého som stvoril, od človeka až po dobytok, plazy a nebeské vtáctvo; lebo ľutujem, že som ich urobil.* "

Tesne pred potopou si Boh všíma triumf Satana a jeho démonov na zemi a jej obyvateľoch. Pre neho to bolo hrozné utrpenie, ale dosiahol demonštráciu, ktorú chcel dosiahnuť. Zostáva len zničiť túto prvú formu života, v ktorej muži žijú príliš dlho a sú príliš silní v obrovských veľkostiach. Suchozemské zvieratá blízke ľuďom, ako sú hospodárske zvieratá, plazy a vzdušné vtáky, budú musieť navždy zmiznúť s nimi.

Gn 6:8: „ *Noe však našiel milosť v očiach YaHWÉH.* ”

A podľa Ezé.14 ako jediný našiel milosť pred Bohom, jeho deti a ich manželky neboli hodné spasenia.

Gn 6:9: „ *Toto je semeno Noeho. Noe bol vo svojej dobe spravodlivý a čestný muž; Noe chodil s Bohom.* "

Boh posudzuje ako „ *spravodlivý a priamy* “. A ako spravodlivému Enochovi pred ním, Boh mu pripisuje „ *chodenie* “ s ním.

Gn 6:10: " *Noach splodil troch synov: Sema, Chama a Jafeta.* "

Vo veku 500 rokov podľa 1M 5:22 „ *Noach splodil troch synov: Sema, Chama a Jafeta* “. Títo synovia vyrastú, stanú sa mužmi a vezmú si manželky. Noemovi budú preto pomáhať a pomáhať jeho synovia, keď bude musieť postaviť archu. Medzi časom ich narodenia a potopou uplynie 100 rokov. To dokazuje, že „120 rokov“ verša 3 sa netýka času, ktorý mu bol daný na dokončenie stavby.

Gn 6:11: " *Zem bola skazená pred Bohom, zem bola plná násilia .* "

Korupcia nie je nevyhnutne násilná, ale keď ju násilie poznačí a charakterizuje, utrpenie milujúceho Boha sa stáva intenzívnym a neznesiteľným. Toto násilie, ktoré dosiahlo svoj vrchol, je takého typu, akým sa Lámech chválil v 1M 4:23: „ *Zabil som muža pre svoju ranu a mladého muža pre svoju modrinu* “.

Gn 6:12: „ *A Boh pozrel na zem a hľa, bola skazená; lebo každé telo pokazilo svoju cestu na zemi .* “

O menej ako 10 rokov sa Boh znova pozrie na zem a nájde ju v rovnakom stave ako v čase potopy, „ *každé telo sa pokazí* “. Ale musíte pochopiť, čo Boh myslí, keď hovorí o korupcii. Pretože ak je odkaz na toto slovo ľudský, odpoveď je toľko ako názorov na túto tému. S Bohom Stvoriteľom je odpoveď jednoduchá a presná. Korupciou nazýva všetky zvrátenosti, ktoré muž a žena vniesli do poriadku a pravidiel, ktoré ustanovil: V korupcii už muž nepreberá svoju úlohu muža a žena svoju úlohu ženy. Príkladom je prípad Lámecha, bigamistu, potomka Kaina, pretože mu božská norma hovorí: „ *muž opustí otca a matku, aby sa pridržal svojej manželky* “. Vzhľad ich telesnej stavby prezrádza úlohy mužov a žien. Aby sme však lepšie pochopili úlohu toho, čo sa dáva ako „ *pomoc* “ Adamovi, odpoveď nám dáva jeho symbolický obraz Kristovej cirkvi. Akú „ *pomoc* “ môže poskytnúť Cirkev Kristovi? Jeho úloha spočíva v zvyšovaní počtu spasených vyvolených a súhlase s tým, že budú za neho trpieť. To isté platí pre ženu, ktorú dostal Adam. Bez Adamovej svalovej sily, jej úlohou je rodiť a vychovávať svoje deti, kým si oni nenašli rodinu, a tak sa zem zaľudní, podľa poriadku prikázaného Bohom v Gn 1:28: „ *A Boh ich požehnal A Boh im povedal: **Plod'te sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju ; a panujte nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad každým živým tvorom, ktorý sa hýbe na zemi .*** " Moderný život sa vo svojej zvrátenosti obrátil chrbtom k tejto norme. Sústredený mestský život a priemyselná zamestnanosť spolu vytvorili neustále rastúcu potrebu peňazí. To viedlo ženy k tomu, že opustili svoju úlohu matiek a začali pracovať v továrňach alebo v obchodoch. Zle vychované deti sa stali vrtošivými a náročnými a v roku 2021 prinášajú ovocie násilia a úplne zodpovedajú popisu, ktorý Pavol poskytol Timotejovi v 2 Tim.3:1 až 9. Žiadam vás, aby ste si našli čas na prečítanie , so všetkou pozornosťou, ktorú si zasluhujú, v plnom rozsahu, dva listy, ktoré adresoval Timotejovi, aby v týchto listoch našiel normy, ktoré Boh stanovil od začiatku, vediac, že sa nemení a nezmení, kým sa nevráti do sláva na jar 2030.

Gn 6:13: „ *Potom Boh povedal Noachovi: O konci každého tela rozhodujem ja; lebo naplnili zem násilím; hľa, zničím ich so zemou .* "

Keď je zlo nenávratne nastolené, ničenie obyvateľov zeme zostáva jedinou vecou, ktorú Boh môže urobiť. Boh dáva poznať svojmu jedinému pozemskému priateľovi svoj strašný projekt, pretože jeho rozhodnutie bolo urobené a definitívne rozhodnuté. Musíme si všimnúť konkrétny osud, ktorý Boh dáva

Enochovi, jedinému, ktorý vstúpi do večnosti bez toho, aby prešiel smrťou, a Noemovi, jedinému človeku, ktorý bol uznaný za hodného prežiť ničiacu potopu. Lebo Boh vo svojich slovách hovorí „**majú** ...“ a „**ja ich zničím**“ . Keďže zostal verný, Noach nebol ovplyvnený Božím rozhodnutím.

Gn 6:14: „ *Urob si archu z mäkkého dreva; túto archu usporiadate do komôr a pokryjete ju smolou zvnútra aj zvonka .*“

Noe musí prežiť a nie on sám, pretože Boh chce, aby život jeho stvorenia pokračoval až do konca 6000 rokov výberu jeho projektu. Aby sa zachoval vybraný život počas záplavy vôd, bude musieť byť postavená plávajúca archa. Boh dáva svoje pokyny Noemovi. Použije sa vodeodolné mäkké drevo a oblúk bude vodotesný náterom smoly, živice získanej z borovice alebo jedle. Postaví bunky tak, aby každý druh žil oddelene, aby sa predišlo stresovým konfrontáciám pre zvieratá na palube. Pobyt v arche potrvá celý rok, no prácu riadi Boh, ktorému nič nie je nemožné.

Gn 6:15: " *Urobíte to takto: Archa bude tristo lakťov dlhá, päťdesiat lakťov široká a tridsať lakťov vysoká .*"

Ak bol „*lakť*“ obrov, mohol byť päťkrát väčší ako u Hebrejov, čo bolo približne 55 cm. Boh zjavil tieto rozmery v štandarde, ktorý poznali Hebrejci a Mojžiš, ktorí dostali túto správu od Boha. Vybudovaný oblúk bol teda 165 m dlhý, 27,5 m široký a 16,5 m vysoký. Oblúk v tvare obdĺžnikovej škatule mal teda impozantnú veľkosť, ale postavili ho muži, ktorých veľkosť s ním súvisela. Pretože pre jeho výšku nájdeme tri poschodia po približne päť metrov pre mužov, ktorí sami merali medzi 4 a 5 m na výšku.

Gn 6:16: „ Urobíš **okno** pre archu , ktorú znižíš na **laket'** na vrchu; postavíš **dvere** na boku korábu; a postavíte nižší príbeh, druhý a tretí . »

Podľa tohto opisu boli jediné „*dvere*“ archy umiestnené na úrovni prvého poschodia „*na boku archy*“. Archa bola úplne zatvorená a pod strechou tretieho poschodia malo byť podľa Gn 8:6 až do konca potopy zatvorené jedno okno vysoké a široké 55 cm. Obyvatelia archy žili počas celej potopy v tme a umelom svetle olejových lúčok.

Gn 6:17: „ *A privediem potopu vôd na zem, aby som zničil každé telo, ktoré má dych života pod nebom; všetko na zemi zahynie .*"

Boh chce týmto zničením zanechať varovné posolstvo pre ľudí, ktorí znovu osídlia zem po potope a až do návratu v sláve Ježiša Krista na konci 6000 rokov božského projektu. Všetok život zmizne so svojou predpotopnou normou. Pretože po potope Boh postupne zmenší veľkosť živých bytostí, ľudí a zvierat, na veľkosť afrických Pygmejov.

Gn 6:18: „ *Ale ja s tebou uzavriem svoju zmluvu; vojdeš do korábu, ty a tvoji synovia, tvoja žena a ženy tvojich synov s tebou .* »

Prichádzajúcu potopu prežilo osem, ale siedmi z nich výnimočne profitujú z osobitného a individuálneho požehnania Noeho. Dôkaz sa objavuje v Ez 14:19-20, kde Boh hovorí: „ *Alebo ak pošlem mor do tejto krajiny a vylejem na ňu svoju prchkosť smrteľnosťou, aby som z nej vyhladil človeka i dobytok a medzi ním bol aj Noe . , Daniel a Jób, žijem! hovorí Pán, Jahve, nezachránia synov ani dcéry, ale svojou spravodlivosťou zachránia svoje duše .* Budú užitočné pre znovuosídlenie zeme, ale keďže nie sú na duchovnej úrovni Noeho, prinášajú do

nového sveta svoju nedokonalosť, ktorá nebude dlho trvať a prinesie svoje zlé ovocie.

Gn 6:19: " Zo všetkého živého, z každého tela privedieš do korábu dvoch z každého druhu, aby boli u teba nažive: jeden muž a jedna žena. "

Jeden pár na druh „ všetkého, čo žije “ je len normou nevyhnutnou na reprodukciu, budú to jediní, ktorí prežijú z rodu suchozemských zvierat.

Gn 6:20: „ Z vtákov podľa ich druhu a z dobytky podľa svojho druhu a zo všetkých plazov zeme podľa svojho druhu prídu k vám dvaja z každého druhu, aby ste ich zachovali. ich život. "

V tomto verši, vo svojom výpočte, Boh nespomína divé zvieratá, ale budú spomenuté ako vzaté na palubu archy v 1M 7:14.

Gn 6:21: " A ty vezmi zo všetkého jedla, čo sa zje, a ulož si to u seba, aby to bolo pokrmom pre teba aj pre nich . "

Jedlo potrebné na nakŕmenie ôsmich ľudí a všetky zvieratá nalodené na rok museli zaberat veľké miesto v korábe.

Gn 6:22: " Toto urobil Noe: splnil všetko, čo mu Boh prikázal . "

Noe a jeho synovia verne as podporou Boha vykonali úlohu, ktorú mu Boh dal. A tu si musíme uvedomiť, že Zem je jediný kontinent zavlažovaný iba riekami a riekami. V oblasti hory Ararat, kde sídli Noe a jeho synovia, je len rovina a žiadne more. Jeho súčasníci preto vidia, ako Noe stavia plávajúcu stavbu uprostred bezmorského kontinentu. Môžeme si potom predstaviť ten výsmech, sarkazmus a urážky, ktorými museli zasypať malú skupinu pozhnanú Bohom. Ale posmievači sa čoskoro prestanú vysmievať vyvolenému a utopia sa vo vodách potopy, v ktorú nechceli veriť.

Genesis 7

Konečné oddelenie potopy

Gn 7:1: „ Jahve povedal Noachovi: *Vojdi do korábu ty a celý tvoj dom; lebo som ťa videl priamo pred sebou medzi týmto pokolením .* »

Prichádza chvíľa pravdy a nastáva konečné **oddelenie stvorenia**. „ *Vstupom do archy* “ budú zachránené životy Noacha a jeho rodiny. Existuje spojenie medzi slovom „ *archa* “ a „ *spravodlivosťou* “, ktorú Boh pripisuje Noachovi. Toto spojenie prechádza budúcou „ *archou svedectva* “, ktorou bude posvätná truhlica obsahujúca „ *spravodlivosť* “ Božiu, vyjadrenú vo forme dvoch tabuliek, na ktoré jeho prst vyryje svojich „ *desať prikázaní* “. V tomto porovnaní sa Noe a jeho spoločníci ukážu ako rovní do tej miery, že všetci majú úžitok zo záchrany pri vstupe do korábu, aj keď Noe je jediný, kto si zaslúži byť stotožnený s týmto Božím zákonom, ako naznačuje božská presnosť: „ ***Videl som máš pravdu*** . " Noe bol preto v dokonalom súlade s božským zákonom, ktorý už v jeho zásadách učil jeho predpotopní služobníci.

Gn 7:2: „ *Vezmeš si sedem párov všetkých čistých zvierat, samca a jehoamicu; pár zvierat, ktoré nie sú čisté, samec a jeho samica;* »

Nachádzame sa v predpotopnom kontexte a Boh evokuje rozdiel medzi zvieratami klasifikovanými ako „*čisté alebo nečisté*“. Táto norma je preto taká stará ako stvorenie zeme av 3. Mojžišovej 11 Boh pripomenul len tieto normy, ktoré ustanovil od začiatku. Boh má teda, podobne ako „*sabat*“, dobré dôvody, aby v našich dňoch vyžadoval od svojich vyvolených úctu k veciam, ktoré oslavujú jeho ustanovený poriadok pre človeka. Zvolením „*siedmich čistých párov*“ pre jeden „*nečistý*“ Boh dáva najavo svoju preferenciu pre čistotu, ktorú označuje svojou „pečaťou“, číslom „7“ posvätenia času svojho pozemského projektu.

Gn 7:3: „*Sedem párov aj nebeských vtákov, samca a samice, aby zachovali svoju rasu na povrchu celej zeme*“.

Pre ich obraz anjelského nebeského života je zachránených aj „*sedem párov*“ „*nebeských vtákov*“.

Gn 7:4: „*Ešte sedem dní a zošlem dážď na zem štyridsať dní a štyridsať nocí a zničím z povrchu zeme všetko stvorenie, ktoré som stvoril.*“

Stále sa spomína číslo „*sedem*“ (7) označujúce „*sedem dní*“, ktoré **oddeľujú** okamih vstupu zvierat a ľudí do korábu od prvých pádov vody. Boh spôsobí neprestajný dážď počas „*40 dní a 40 nocí*“. Toto číslo „40“ je číslom testu. Bude sa týkať „*40 dní*“ vyslania hebrejských špiónov do krajiny Kanaán a „*40 rokov*“ života a smrti v púšti v dôsledku ich odmietnutia vstúpiť do krajiny obývanej obrami. A po vstupe do svojej pozemskej služby bude Ježiš po „*40 dňoch a 40 nociach*“ *pôstu* vydaný do pokušenia diabla. Medzi vzkriesením Krista a vyliatím Ducha Svätého na Turíce bude tiež „*40 dní*“.

Pre Boha je účelom tohto prívalového dažďa zničiť „*bytosti, ktoré stvoril*“. Pripomína tak, že ako stvoriteľovi Bohu patria životy všetkých jeho stvorení, aby ich zachránil alebo zničil. Budúcim generáciám chce dať trpkú lekciu, na ktorú nesmú zabudnúť.

Gn 7:5: „*Noach vykonal všetko, čo mu prikázal Jahve.*“

Verný a poslušný Noe Boha nesklamal a splnil všetko, čo mu prikázal.

Gn 7:6: „*Noach mal šesťsto rokov, keď prišla na zem potopa vôd.*»

Ďalšie podrobnosti o čase budú uvedené, ale už tento verš uvádza potopu do 600. ^{roku} Noachovho života. Od narodenia jeho prvého syna vo veku 500 ^{rokov} uplynulo 100 rokov.

Gn 7:7: „*A Noe vošiel do korábu so svojimi synmi, svojou manželkou a manželkami svojich synov, aby unikli vodám potopy.*“

Povodni unikne len osem ľudí.

Gn 7:8: „*Medzi čistými zvieratami a zvieratami, ktoré nie sú čisté, medzi vtákmi a všetkým, čo sa hýbe na zemi.*“

Boh je kladný. Vstúpte do archy, pár „*všetkého, čo sa hýbe na zemi*“, aby ste boli spasení. Ale z ktorej „*zeme*“, predpotopnej alebo popotopnej? Prítomný čas slovesa „*sťahuje sa*“ naznačuje postdiluviánsku zem Mojžišovho času, na ktorú sa Boh vo svojom príbehu obracia. Táto jemnosť by mohla ospravedlniť opustenie a úplné vyhubenie určitých obludných druhov, nežiaducich na znovu osídlenej zemi, ak existovali pred potopou.

Gn 7:9: „*vošiel do korábu s Noachom po dvoch, muž a žena, ako Boh prikázal Noachovi*“

Princíp sa týka zvierat, ale aj troch ľudských párov tvorených jeho tromi synmi a ich manželkami a jeho vlastnej, ktorá sa týka jeho a jeho manželky. Božia voľba vybrať len páry nám odhaľuje úlohu, ktorú im Boh dá: rozmnožovať sa a množiť sa.

Gn 7:10: " *O sedem dní neskôr boli vody potopy na zemi .*"

Podľa tohto objasnenia sa vstup do korábu udial desiateho dňa druhého mesiaca 600. roku ^{Noachovho} života, 7 dní pred 17. dňom ^{uvedeným} v 11. verši, ktorý nasleduje. Bolo to v tento desiaty deň, keď sám Boh zavrel „*dvere*“ archy pred všetkými jej obyvateľmi, podľa presnosti citovanej vo verši 16 tejto kapitoly 7.

Gn 7:11: „ *V šesťstom roku Noachovho života, v druhom mesiaci, sedemnásteho **dňa** mesiaca, v ten deň vytryskli všetky pramene veľkej priepasti a vyliali sa nebeské stavidlá. . otvorené* »

Boh si vybral „*sedemnásty deň druhého mesiaca*“ 600. roku Noeho, aby „*otvoril nebeské okná*“. Číslo **17** symbolizuje **súd** vo svojom číselnom kóde Biblie a jej prorociev.

Výpočet stanovený postupnosťami vyvolených Gen.6 umiestňuje potopu do roku 1656, od hriechu Evy a Adama, teda 4345 rokov pred jarou roku 6001 konca sveta, ktorý sa uskutoční v r. náš obvyklý kalendár na jar 2030 a 2345 rokov pred zmiernou smrťou Ježiša Krista, ktorá sa udiala 3. apríla 30 nášho falošného a zavádzajúceho ľudského kalendára.

Nasledujúce vysvetlenie bude obnovené v 1M 8:2. Evokovaním doplnkovej úlohy „*prameňov hlbín*“ nám Boh v tomto verši zjavuje, že potopu nespôsobil len dážď prichádzajúci z neba. Keďže vieme, že „*priepasť*“ označuje zem úplne pokrytú vodou od prvého dňa stvorenia, jej „*zdroje*“ naznačujú nárast hladiny vody spôsobený samotným morom. Tento jav je dosiahnutý úpravou hladiny oceánskeho dna, ktorá stúpaním dvíha hladinu vody, až kým nedosiahne úroveň, ktorá v prvý deň pokrývala celú zem. Práve prepadnutím priepastí oceánov sa na 3. ^{deň} vynorila suchá zem z vody a spätným pôsobením bola suchá zem pokrytá vodami potopy. Dážď nazývaný „*nebeské stavidlá*“ bol užitočný len na to, aby naznačil, že trest prišiel z neba, od nebeského Boha. Neskôr tento obraz „*záмок neba*“ prevezme opačnú úlohu požehnaní, ktoré pochádzajú od toho istého nebeského Boha.

Gn 7:12: " *Dážď padal na zem štyridsať dní a štyridsať nocí .*"

Tento jav musel prekvapiť neveriacich hriešnikov. Najmä preto, že pred touto potopou nepršalo. Predpotopná krajina bola zavlažovaná a zavlažovaná jej potokmi a riekami; dážď teda nebol potrebný, nahradila ho ranná rosa. A to vysvetľuje, prečo neveriaci mali problém uveriť záplave vôd, ktorú ohlásil Noach, a to slovami aj skutkami, keďže postavil archu na suchej zemi.

Čas „*40 dní a 40 nocí*“ sa zameriava na skúšobný čas. Na druhej strane, telesný Izrael, ktorý práve prišiel z Egypta, bude skúšaný počas neprítomnosti Mojžiša, ktorého Boh počas tohto obdobia držal pri sebe. Výsledkom bude „*zlaté teľa*“ roztavené so súhlasom Árona, telesného brata Mojžiša. Potom bude nasledovať „*40 dní a 40 nocí*“ prieskumu krajiny Kanaán s následkom toho, že ľudia do nej odmietnu vstúpiť kvôli obrom, ktorí ju obývajú. Na oplátku bude Ježiš skúšaný „*40 dní a 40 nocí*“, ale tentoraz, hoci oslabený týmto dlhým pôstom, odolá diablovej, ktorý ho bude pokúšať, a nakoniec ho opustí bez toho,

aby dosiahol víťazstvo. Pre Ježiša to bolo to, čo umožnilo a legitímne vykonávalo jeho pozemskú službu.

Gn 7:13: " *V ten istý deň vošiel do korábu Noach, Sem, Chám a Jafet, synovia Noeho a Noeho manželka a s nimi tri manželky jeho synov.* "

Tento verš zdôrazňuje výber oboch pohlaví ľudských pozemských tvorov. Každého muža sprevádza „jeho pomocník“, jeho žena zvaná „manželka“. Takto sa každý pár predstavuje na obraz Krista a jeho Cirkvi, „jeho pomoci“, jeho Vyvoleného, ktorého zachráni. Pretože prístrešok „archy“ je prvým obrazom spásy, ktorý zjaví ľuďom.

Gn.7:14: " *oni a každé zviera podľa svojho druhu, všetok dobytok podľa svojho druhu, každý plaz, ktorý sa plazí po zemi podľa svojho druhu, každý vták podľa svojho druhu, každé vtáčatko, všetko, čo má krídla.* "

Zdôraznením slova „druh“ Boh pripomína zákony svojej povahy, že ľudstvo v našej poslednej dobe má potešenie v spochybňovaní, porušovaní a spochybňovaní zvierat a dokonca aj ľudstva. Nemôže byť väčší obranca čistoty druhu ako on. A žiada od svojich vyvolených, aby zdieľali jeho božský názor na túto tému, pretože dokonalosť jeho pôvodného stvorenia spočívala v tejto čistote a v absolútnom **oddelení** druhov.

Silným zdôraznením okrídlených druhov Boh navrhuje zem a vzduch hriechu ako kráľovstvo podliehajúce Diablovej, ktorý sa sám nazýva „knieža moci vzduchu“ v Ef. 2:2.

Gn 7:15: " *Vošli do archy k Noachovi po dvoch, zo všetkého tela, čo malo dych života.* "

Každý pár vybraný Bohom **sa oddeľuje** od svojho druhu, aby jeho život pokračoval aj po potope. V tomto definitívnom **oddelení** Boh uvádza do činnosti princíp dvoch ciest, ktoré kladie pred slobodnú ľudskú voľbu: cesta dobrá vedie k životu, ale cesta zlá vedie k smrti.

Gn 7:16: „ *A prišiel muž a žena z každého tela, ako Boh prikázal Noachovi. Potom pred ním YaHWéH zavrel dvere.* . »

Účel rozmnožovania „druhov“ je tu potvrdený zmienkou „samec a samica“.

Tu je akcia, ktorá dáva tejto skúsenosti všetku jej dôležitosť a jej prorocký charakter konca času Božej milosti: „Potom pred ním Jahveh zavrel dvere“. Je to moment, keď sa osud života a smrti oddelia **bez** novej zmeny. Bude to tak aj v roku 2029, keď sa tí, čo prežili ten čas, rozhodnú uctiť Boha a jeho siedmy deň, teda sobotu, alebo uctiť si Rím a jeho prvú nedeľu, podľa predloženého ultimáta. vo forme dekrétu odbojným ľudstvom. Aj tu budú „dvere milosti“ zatvorené Bohom, „ten, kto otvára, a ten, kto zatvára“ podľa Zj.3:7.

Gn 7:17: „ *Potopa bola na zemi štyridsať dní. Vody sa zväčšili a zdvihli archu a tá vystúpila nad zem.* "

Oblúk je zdvihnutý.

Gn 7:18: " *Vodí sa na zemi veľmi rozmnožovalo a archa plávala na hladine vôd.* "

Archa pláva.

Gn 7:19: *Vody pribúdali a všetky vysoké vrchy pod celým nebom boli pokryté.*

Suchá pôda zmizne všeobecne ponorená vodou.

Gn 7:20: " *Vody vystúpili pätnásť lakt'ov nad vrchy a prikryli sa .*"

Najvyššiu horu tej doby pokrýva približne 8 m vody.

Gn 7:21: " *Všetko, čo sa hýbalo na zemi, zahynulo, vtáky, dobytok, zvieratá, všetko, čo sa plazilo po zemi, aj všetci ľudia. "*

Všetky zvieratá, ktoré dýchajú vzduch, sa utopia. Presnosť týkajúca sa vtákov je o to zaujímavejšia, že potopa je prorockým obrazom posledného súdu, v ktorom budú spolu s pozemskými bytosťami zničené aj nebeské bytosti, ako je Satan.

Gn 7:22: „ *Všetko, čo malo dych, dych života vo svojich nozdrách, a čo bolo na suchej zemi, zomrelo* “.

Všetky živé bytosti stvorené ako človek, ktorého život závisí od jeho dychu, zomierajú utopené. To je jediný tieň nad trestom potopy, pretože vina je prísne na človeku a niekde je smrť nevinných zvierat nespravodlivá. Ale aby úplne utopil vzbúrené ľudstvo, Boh je nútený spolu s nimi zničiť tie zvieratá, ktoré ako oni dýchajú vzduch zemskej atmosféry. Nakoniec, aby ste pochopili toto rozhodnutie, vezmite do úvahy, že Boh stvoril zem pre človeka stvorenú na jeho obraz a nie pre stvorené zviera, aby ho obklopovalo, sprevádzalo a v prípade dobytky, aby mu slúžilo.

Gn 7:23: „ *Všetko, čo bolo na povrchu zeme, bolo vyťaté od ľudí, dobytky, plazov a nebeských vtákov; boli vyťatí zo zeme. Zostal len Noe a tí, čo boli s ním v korábe .*"

Tento verš potvrdzuje rozdiel, ktorý Boh robí medzi Noemom a jeho ľudskými spoločníkmi, ktorí sa ocitli v skupine so zvieratami, všetci evokovaní a znepokojení tým, „ čo s ním bolo “ . v arche .”

Gn 7:24: " *Vody boli veľké na zemi stopäťdesiat dní .*"

„ *Stopäťdesiat dní* “ sa začalo po 40 dňoch a 40 nociach neustáleho dažďa, ktorý spôsobil potopu. Po dosiahnutí maximálnej výšky „ *15 lakt'ov* “ alebo približne 8 m nad vtedajšími „ *najvyššími horami* “ *zostala hladina vody stabilná* „ *150 dní* “. Potom bude postupne klesať až do vyschnutia, ktoré si želá Boh.

Poznámka : Boh stvoril život v obrovskom štandarde, ktorý sa týkal predpotopných ľudí a zvierat. Ale po potope má jeho projekt za cieľ úmerne zmenšiť veľkosť všetkých jeho tvorov, takže životy sa budú rodiť v postdiluviánskej norme. Pri vstupe do Kanaánu hebrejskí špióni dosvedčujú, že na vlastné oči videli strapce hrozna také veľké, že ich odniesli dvaja muži ich veľkosti. Zmenšenie veľkosti sa teda nevyhnutne týka aj stromov, ovocia a zeleniny. Stvoriteľ teda nikdy neprestáva tvoriť, pretože časom svoje pozemské stvorenie upravuje a prispôsobuje novým životným podmienkam, ktoré vznikajú. Vytvoril čiernu pigmentáciu kože ľudí, ktorí žijú vystavení silnému slnečnému žiareniu v tropických a rovníkových oblastiach Zeme, kde slnečné lúče dopadajú na Zem pod uhlom 90 stupňov. Ostatné farby pleti sú viac-menej biele alebo bledé a viac-menej medené v závislosti od množstva slnečného žiarenia. Ale základná Adamova červená (Červená) vďaka krvi sa nachádza vo všetkých ľudských bytosťach.

Biblia nešpecifikuje podrobné názvy žijúcich predpotopných živočíšnych druhov. Boh nechá túto tému tajomnú, bez akéhokoľvek zvláštneho zjavenia, každý je slobodný vo svojom spôsobe predstavovania si vecí. Predkladám však hypotézu, že Boh, ktorý chcel dať tejto prvej forme pozemského života dokonalý charakter, nestvoril v tom čase prehistorické monštrá, ktorých kosti dnes vedci nachádzajú v pôde zem. Tiež uvádzam možnosť, že boli stvorení Bohom po potope, aby zosilnili preklatie zeme pre ľudské bytosti, ktoré sa od neho rýchlo odvrátili. Tým, že sa od neho odstrihnú, stratia svoju inteligenciu a veľké poznanie, ktoré Boh dal od Adama Noemovi. To až do takej miery, že sa človek na určitých miestach na zemi ocitne v degradovanom stave „jaskynného človeka“ napadnutého a ohrozovaného ozrutnou zverou, ktorú však v skupinách dokáže ničiť za vzácnnej pomoci prírodných zdrojov. zlé počasie a súcitnú Božiu vôľu.

Genesis 8

Chvil'kové oddelenie obyvateľov archy

Gn 8:1: „*Boh si spomenul na Noeho a na všetky zvieratá a všetok dobytok, ktorý bol s ním v korábe; a Boh spôsobil, že nad zemou prešiel vietor a vody sa utišili.*“

Buďte si istí, že na to nikdy nezabudol, ale je pravda, že toto jedinečné zhromaždenie životov uzavretých v plávajúcej arche dáva ľuďstvu a živočíšnym druhom taký zmenšený vzhl'ad, že sa zdajú byť Bohom opustené. V skutočnosti sú tieto životy úplne bezpečné, pretože Boh na ne dohliada ako na poklad. Sú to najcennejšie: prvé plody, ktoré znovu osídľujú zem a šíria sa po jej povrchu.

Gn 8:2: *Pramene hlbín a nebeské okná sa zatvorili a dážď už z neba nepadal.*

Boh tvorí vody potopy podľa svojej potreby. Odkiaľ prišli? Z neba, ale predovšetkým z tvorivej moci Boha. Nadobudol podobu strážcu plavebnej komory, otvoril symbolické nebeské stavidlá a príde čas, keď ich opäť zatvorí.

Evokovaním doplnkovej úlohy „*prameňov hlbín*“ nám Boh v tomto verši zjavuje, že potopu nespôsobil len dážď prichádzajúci z neba. Keďže vieme, že „*priepasť*“ označuje zem úplne pokrytú vodou od prvého dňa stvorenia, jej „*zdroje*“ naznačujú nárast hladiny vody spôsobený samotným morom. Tento jav je dosiahnutý úpravou hladiny oceánskeho dna, ktorá stúpaním dvíha hladinu vody, až kým nedosiahne úroveň, ktorá v prvý deň pokrývala celú zem. Práve prepadnutím priepastí oceánov sa na 3. ^{deň} vynorila suchá zem z vody a spätným pôsobením bola suchá zem pokrytá vodami potopy. Dážď nazývaný „*nebeské stavidlá*“ bol užitočný len na to, aby naznačil, že trest prišiel z neba, od nebeského Boha. Neskôr tento obraz „*záмок neba*“ prevezme opačnú úlohu požehnaní, ktoré pochádzajú od toho istého nebeského Boha.

Boh ako stvoriteľ mohol stvoriť potopu mihnutím oka, podľa vôle. Na svoj už vytvorený výtvar však radšej pôsobil postupne. Ukazuje tak ľuďstvu, že príroda je v jeho rukách mocnou zbraňou, mocným prostriedkom, s ktorým manipuluje,

aby ponúkol svoje požehnanie alebo prekliatie podľa toho, či kráča v dobrom alebo zlom.

Gn 8:3: " *Vody odišli zo zeme, odchádzajú a odchádzajú, a vody ubúdali na konci stopäťdesiatich dní .*"

Po 40 dňoch a 40 nociach neprestávajúcich dažďov, po ktorých nasledovalo 150 dní stability na najvyššej hladine vody, začína recesia. Hladina morskej priepasti pomaly klesá, no už neklesá tak hlboko ako pred potopou.

Gn 8:4: " *V siedmom mesiaci, sedemnásteho dňa toho mesiaca, koráb spočinul na vrchoch Ararat .*"

Na konci piatich mesiacov, ku dňu „ *sedemnásteho siedmeho mesiaca* “, archa prestane plávať; spočíva na najvyššej hore Araratu. Toto číslo „sedemnást“ potvrdzuje koniec aktu Božieho súdu. Z tohto objasnenia vyplýva, že počas potopy sa archa neposunula ďaleko od oblasti, kde ju postavil Noe a jeho synovia. A Boh chcel, aby tento dôkaz potopy zostal viditeľný až do konca sveta, na tom istom vrchole hory Ararat, na ktorý bol a zostal zakázaný ruskými a tureckými úradmi. Ale v čase, ktorý si vybral, Boh uprednostnil zhotovenie leteckých snímok, ktoré potvrdili prítomnosť kusu archy zachyteného v ľade a snehu. Dnes by satelitné pozorovanie mohlo túto prítomnosť silne potvrdiť. Ale pozemské authority sa presne nesnažia oslavovať Boha stvoriteľa; správajú sa k nemu ako nepriatelia a Boh im to pri všetkej spravodlivosti odpláca tým, že ich zasiahne epidémia a teroristické útoky.

Gn 8:5: „ *Vody stále ubúdali až do desiateho mesiaca. V desiatom mesiaci, v prvý deň mesiaca, sa objavili vrcholky hôr* “

Zníženie vody je obmedzené, pretože po povodni bude hladina vody vyššia ako v predpotopnej zemi. Staroveké údolia zostanú ponorené a získajú podobu súčasných vnútrozemských morí, ako je Stredozemné more, Kaspické more, Červené more, Čierne more atď.

Gn 8:6: " *Na konci štyridsiatich dní Noe otvoril okno, ktoré urobil pre archu .*"

Po 150 dňoch stability a 40 dňoch čakania Noah po prvýkrát otvorí malé okienko. Jeho malá veľkosť, jeden lakeť alebo 55 cm, bola opodstatnená, pretože jeho jediným účelom bolo vypúšťanie vtákov, ktoré tak mohli uniknúť z archy života.

Gn 8:7: " *Vypustil havrana, vyšiel a vracal sa, kým nevyschli vody na zemi .*"

Objavenie suchej zeme je vyvolané podľa rádu „ *tmy a svetla* “ alebo „ *noci a dňa* “ na začiatku stvorenia. Prvým poslaným objaviteľom je tiež **nečistý** „ *havran* “ s „ **čiernym** “ perím ako „ *noc* “. Voči Noemovi, Božiemu vyvolenému, koná slobodne nezávisle. Preto symbolizuje temné náboženstvá, ktoré sa aktivujú bez akéhokoľvek vzťahu s Bohom.

Presnejším spôsobom symbolizuje telesný Izrael starej zmluvy, ku ktorej Boh pri mnohých príležitostiach posielal svojich prorokov, ako sú príchody a odchody havrana, aby sa pokúsili zachrániť svoj ľud pred praktikami hriechu. Podobne ako „ *havran* “, tento Izrael nakoniec Bohom odmietnutý pokračoval vo svojej histórii **oddelenej** od neho.

Gn 8:8: " *Vypustil aj holubicu, aby videl, či sa vody z povrchu zeme zmenšili .* "

V rovnakom poradí je **čistá** „ holubica “ s „ **bielym** “ perím ako sneh poslaná na prieskum. Je umiestnený pod znakom „ *deň a svetlo* “. Ako taká prorokuje novú zmluvu založenú na krvi, ktorú preliat Ježiš Kristus.

Gn 8:9: „ *Ale holubica nenašla miesto, kde by položila chodidlo, a vrátila sa k nemu do korábu, lebo na povrchu celej zeme boli vody. Vystrel ruku, vzal ho a priniesol so sebou do korábu .* "

Na rozdiel od nezávislého čierneho „ havrana “ je biela „ holubica “ v blízkom vzťahu s Noahom, ktorý ponúka „ ruku, aby ju vzal a priviedol do korábu “ so sebou. Je to obraz puta, ktoré spája vyvoleného s Bohom nebies. „ Holubica “ jedného dňa pristane na Ježišovi Kristovi, keď sa zjaví pred Jánom Krstiteľom, aby ho pokrstil.

Navrhujem porovnať tieto dva biblické citáty; to z tohto verša: „ *Ale holubica nenašla miesto, kde by si mohla oprieť chodidlo* “ s týmto veršom z Mat.8:20: „ *Ježiš mu odpovedal: Líšky majú brlohy a nebeské vtáky hniezda; ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť* “; a tieto verše z Jána 1:5 a 11, kde hovorí o Kristovi, inkarnácii božského „ svetla “ života, hovorí: „ *Svetlo svieti v tme a tma ho neprijala .../ ...Prišla k svojmu ľudu a jej vlastný ľud ju neprijal .* " Tak ako sa „ holubica “ vrátila k Noachovi tým, že sa mu nechala vziať do „ *svojej ruky* “, vzkriesený, Vykupiteľ Ježiš Kristus vystúpil do nebies k svojmu božstvu ako nebeský Otec, keď za sebou zanechal posolstvo na zemi. o vykúpení svojich vyvolených, jeho dobrá správa nazvaná „ *Večné evanjelium* “ v Zj.14:6. A v Zj. 1:20: bude ich držať „ *vo svojej ruke* “ v „ *siedmich obdobiach* “, prorokovaných „ *siedmimi cirkvami* “, kde im dá účasť na božskom posvätení jeho „ svetla “ znázorneného „ *siedmimi svietnikmi* “.

Gn 8:10: " *A čakal ešte sedem dní a opäť vypustil holubicu z korábu .* "

Táto dvojité pripomienka „ *siedmich dní* “ nás učí, že pre Noeho, ako aj pre nás dnes, Boh ustanovil a nariadil život v jednote týždňa „ *siedmich dní* “, čo je tiež symbolická jednota „ *sedemtisíc* “ rokov . svojho veľkého záchranného projektu. Toto naliehanie na zmienku o tomto čísle „ *sedem* “ nám umožňuje pochopiť dôležitosť, ktorú mu Boh pripisuje; čo ospravedľňuje, že bude napádaný najmä diablom až do návratu v sláve Krista, ktorý ukončí jeho pozemskú nadvládu.

Gn 8:11: „ *Večer sa k nemu vrátila holubica; a hľa, v zobáku mal odtrhnutý olivový list. Noe teda vedel, že vody zo zeme ubudli .* "

Po dlhých časoch „ *tmy* “ ohlasovanej slovom „ *večer* “ sa nádej na spásu a radosť z oslobodenia od hriechu dostane pod obraz „ *olivovníka* “, postupne starého a potom nového spojenectva. Tak ako Noe cez „ *olivový list* “ vedel, že očakávaná a očakávaná zem bude pripravená ho privítať, „ *synovia Boží* “ sa dozvedia a pochopia, že nebeské kráľovstvo sa im otvorilo **vyslancom nebo** Ježiš Kristus.

Tento „ *olivový list* “ svedčil Noemovi, že klíčenie a rast stromov je opäť možný.

Gn 8:12: „ *A čakal ešte sedem dní; a vypustil holubicu. Ale už sa k nemu nevrátila .* "

Toto znamenie bolo rozhodujúce, pretože dokazovalo, že „*holubica*“ sa rozhodla pre pobyt v prírode, ktorá jej opäť ponúkla potravu.

Tak ako zmizne „*holubica*“ po odovzdaní svojho posolstva nádeje, po tom, čo dal svoj život na zemi, aby vykúpil svojich vyvolených, Ježiš Kristus, „*Knieža pokoja*“, opustí zem a svojich učeníkov a ponechá ich slobodných a nezávislých. viesť ich životy až do jeho posledného slávneho návratu.

Gn 8:13: „*V šesťsto prvom roku, prvého mesiaca, prvého dňa mesiaca vyschli vody na zemi. Noe sňal z korábu prikrývku a videl, a hľa, povrch zeme vyschol.*“

Vysychanie zeme je stále čiastočné, ale sľubné, takže Noe začína otvárať strechu archy, aby sa pozrel na vonkajšok archy a vedel, že uviazla na vrchole hory Ararat, a jeho vízia sa rozšírila veľmi ďaleko a veľmi široko nad horizontom. V záplave nadobudne archa podobu liahnutia vajca. Keď sa vyliadne, mláďa samo rozbije škrupinu, v ktorej bolo uzavreté. Noe robí to isté; „*odstráni z archy kryt*“, ktorý už nebude užitočný na ochranu pred prívalovým dažďom. Všimnite si, že Boh neprichádza otvoriť dvere korábu, ktoré on sám zavrel; to znamená, že nespochybňuje ani nemení štandard svojho úsudku voči pozemským rebelom, pre ktorých budú dvere k spásu a do neba vždy zatvorené.

Gn 8:14: „*V druhom mesiaci, dvadsiateho siedmeho dňa v mesiaci, bola zem suchá.*“

Zem sa stáva opäť obývateľnou po úplnom uväznení v korábe na 377 dní odo dňa nalodenia a zatvorenia dverí Bohom.

Gn 8:15: „*Potom Boh prehovoril k Noachovi a povedal:*“

Gn 8:16: „*Vyjdi z korábu ty a tvoja žena, tvoji synovia a ženy tvojich synov s tebou.*“

Je to opäť Boh, ktorý dáva signál na výstup z „*archy*“, ktorý pred potopou zavrel jediné „*dvere*“ pred jej obyvateľmi.

Gn 8,17: „*Vyved' so sebou všetko živé zo všetkého tela, čo je s tebou, vtáctvo aj dobytok a každý plaz, ktorý sa plazí po zemi, plodte sa a množte sa na zemi.*“

Scéna pripomína scénu piateho dňa týždňa stvorenia, ale nie je to otázka nového stvorenia, pretože po potope je opätovné osídlenie Zeme fázou projektu prorokovaného na prvých 6000 rokov pozemských dejín. Boh chcel, aby táto fáza bola hrozná a odrádzajúca. Dal ľudstvu smrtiaci dôkaz o účinkoch svojho božského súdu. Dôkaz, ktorý si pripomenieme v 2. Petrovi 3:5 až 8: „*V skutočnosti chcú ignorovať, že nebesia kedysi existovali Božím slovom, rovnako ako zem vzatá z vody a tvorená vodou, a týmito vecami zahynul vtedajší svet, ponorený do vody, zatiaľ čo tým istým slovom sú nebesia a zem terazšie udržiavané a vyhradené pre oheň, pre deň súdu a skazy bezbožných ľudí. Ale je tu jedna vec, milovaní, ktorú nesmieš ignorovať, že u Pána je jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.*“ Predpovedaná potopa ohňa sa splní na konci siedmeho tisícročia pri príležitosti posledného súdu otvorením horiacich zdrojov podzemnej magmy, ktorá pokryje celý povrch zeme. Toto „*jazero ohňa*“, citované v Zj. 20:14-15, pohltí povrch zeme s jej nevernými vzbúrenými obyvateľmi, ako aj ich dielami, ktoré chceli privilegovať tým, že pohrdali prejavenu láskou k Bohu. A toto siedme tisícročie bolo prorokované siedmym

dňom týždňa, podľa definície „*jeden deň je ako tisíc rokov a tisíc rokov je ako jeden deň*“.

Gn 8:18: " *A Noe vyšiel so svojimi synmi, svojou manželkou a manželkami svojich synov .* "

Po vypustení zvierat sa z archy vynoria predstavitelia nového ľudstva. Po 377 dňoch a nociach uväznenia v stiesnenom a tmavom uzavretom priestore nachádzajú svetlo slnka a obrovský a takmer neobmedzený priestor, ktorý im príroda ponúka.

Gn 8:19: " *Všetko zviera, každý plaz, každý vták, všetko, čo sa hýbe na zemi, podľa svojho druhu vyšlo z korábu .* "

Výstup z archy prorokuje vstup vyvolených do nebeského kráľovstva, ale vstúpia len tí, ktorých Boh súdi za čistých. V čase Noeho to ešte neplatí, pretože čisti a nečisti budú žiť spolu na tej istej zemi a budú proti sebe bojovať až do konca sveta.

Gn 8:20: „*Noe postavil oltár Hospodinovi; vzal zo všetkých čistých zvierat a zo všetkých čistých vtákov a obetoval zápalné obeti na oltári .*“

Zápalná obeť je úkon, ktorým vyvolený Noe prejavuje Bohu svoju vďačnosť. Smrť nevinnej obete, v tomto prípade zvieratá, pripomína Bohu stvoriteľovi prostriedky, ktorými v Ježišovi Kristovi príde vykúpiť duše svojich vyvolených. Čisté zvieratá sú hodné predstavy Kristovej obete, ktorá stelesňuje dokonalú čistotu v celej svojej duši, tele a duchu.

Gn 8:21: „*Pán zacítil príjemnú vôňu a Hospodin si povedal v srdci: Už nebudem preklínať zem pre človeka, lebo myšlienky ľudského srdca sú od počiatku zlé. a už nebudem biť všetko živé, ako som to urobil .*“

Zápalná obeť, ktorú ponúka Noach, je skutočným aktom viery a poslušnej viery. Pretože ak obetuje Bohu, je to odpoveď na obetný obrad, ktorý mu nariadil dávno predtým, ako ho naučil Hebrejom, ktorí prišli z Egypta. Výraz „*príjemná vôňa*“ sa netýka božského čuchu, ale jeho božského Ducha, ktorý oceňuje tak poslušnosť svojich verných vyvolených, ako aj prorockú víziu, ktorú tento obrad dáva svojej budúcej súcitnej obeti v Ježišovi Kristovi.

Až do posledného súdu nebude ničivejšia povodeň. Skúsenosť práve ukázala, že človek je prirodzene a dedične „*zlý*“ v tele, ako povedal Ježiš o svojich apoštoloch v Mt.7:11: „*Ak ste teda takí zlí, ako ste vy, viete dávať dobré dary svojim deťom o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré dary tým, čo ho prosia .*“ Boh preto bude musieť skrotiť toto „*zlé*“ „*zvíera*“, názor zdieľaný Pavlom v 1. Kor. 2:14, a tým, že v Ježišovi Kristovi demonštruje silu svojej lásky k nim, niektorí z tých, ktorí *sa nazývajú „zlí“*, sa stanú vyvolení , verní a poslušní ľudia.

Gn 8:22: " *Dokiaľ zem vydrží, sejba a žatva, zima a teplo, leto a zima, deň a noc, neprestanú .* "

Táto ôsma kapitola končí pripomenutím striedania absolútnych protikladov, ktoré riadia podmienky pozemského života od prvého dňa stvorenia, v ktorom Boh svojou konštitúciou „*noc a deň*“ zjavil pozemský boj medzi „*tmou*“ a „*svetlo*“, ktoré nakoniec premôže skrze Ježiša Krista. V tomto verši uvádza tieto extrémne zmeny, ktoré sú spôsobené tým, že samotný hriech je dôsledkom slobodnej voľby danej týmto nebeským a pozemským stvoreniam, ktoré tak môžu

slobodne milovať a slúžiť mu alebo ho odmietnuť až do bodu nenávisť. Ale dôsledkom tejto slobody bude život pre prívržencov dobra a smrť a zničenie pre tých zlých, ako práve ukázala potopa.

Všetky uvedené subjekty nesú duchovné posolstvo:

„*Siatie a žatva*“: naznačujú začiatok evanjelizácie a koniec sveta; obrazy, ktoré zachytil Ježiš Kristus vo svojich podobenstvách, najmä v Mt 13:37 až 39: „*Odpovedal: Ten, kto seje dobré semeno, je Syn človeka; pole je svet; dobré semeno sú synovia kráľovstva; kúkol' sú synovia toho zlého; nepriateľ, ktorý to zasial, je diabol; žatva je koniec sveta ; kombajny sú anjeli .*“

„*Chlad a teplo*“: „*teplo*“ je citované v Zj. 7:16: „*Nebudú už viac hladovať ani žízniť, nebude ich dorážať slnko ani horúčava*“. Ale naopak „*chlad*“ je tiež dôsledkom kliatby hriechu.

„*Leto a zima*“: toto sú dve obdobia extrémov, ktoré sú vo svojom prebytku rovnako nepríjemné ako druhé.

„*Deň a noc*“: Boh ich uvádza v poradí, ktoré mu dáva človek, pretože v jeho pláne v Kristovi prichádza čas dňa, čas výzvy vstúpiť do jeho milosti, ale po tomto čase prichádza čas „*noc, keď nikto nemôže pracovať*“ podľa Jána 9:4, teda zmeniť svoj osud, pretože je definitívne určený na život alebo na smrť od konca času milosti.

Genesis 9

Oddelenie od normy života

Gn 9:1: „*A Boh požehnal Noacha a jeho synov a povedal im: Plod'te sa a množte sa a naplňte zem!*»

Toto bude prvá úloha, ktorú Boh prideli živým bytostiam vybraným a zachráneným archou postavenou ľuďmi: Noemovi a jeho trom synom.

Gn 9:2: „*Budeš postrachom a zdesením pre každú zemskú zver, pre každé nebeské vtáctvo a pre každé stvorenie, ktoré sa hýbe na zemi, a pre každú morskú rybu. do tvojich rúk .*“

Živočíšny život vďačí za svoje prežitie človeku, a preto ešte viac ako pred potopou bude môcť človek nad zvieratami dominovať. S výnimkou prípadov, keď kvôli strachu alebo podráždeniu zviera stratí kontrolu, spravidla sa všetky zvieratá boja človeka a snažia sa pred ním utiecť, keď ho stretnú.

Gn 9:3: " *Všetko, čo sa hýbe a má život, bude pre teba pokrmom , toto všetko ti dám ako zelenú trávu .*"

Táto zmena stravovania má viacero opodstatnení. Bez toho, aby som pripisoval príliš veľký význam predloženému poriadku, najprv cítujem okamžitú absenciu rastlinnej potravy vyčerpanej počas potopy a zem pokrytá slanou vodou, ktorá sa stáva čiastočne sterilnou, len postupne znovu získa svoju plnú a úplnú úrodnosť a svoju produktivitu. Okrem toho zavedenie hebrejských obetných obradov si vo svojej dobe vyžiada konzumáciu mäsa obete obetovanej v prorockom videní svätej večere, kde sa bude jesť chlieb ako symbol tela Ježiša

Krista, a šťava z hrozna vypitá ako symbol jeho krvi. Tretím dôvodom, menej prípustným, ale nemenej pravdivým je, že Boh chce skrátiť život človeka; a konzumácia mäsa, ktoré sa kazí a vnáša do ľudského tela prvky deštruktívne pre život, bude základom úspechu jeho túžby a rozhodnutia. Iba skúsenosť s vegetariánskou alebo vegánskou stravou poskytuje osobné potvrdenie. Na posilnenie tejto myšlienky si všimnite, že Boh nezakazuje človeku konzumovať **nečisté zvieratá**, aj keď sú škodlivé pre jeho zdravie.

Gn 9:4: " *Len nebudete jesť mäso s jeho dušou, s jeho krvou .*"

Tento zákaz zostane v platnosti aj v starej zmluve podľa 3M 17:10-11: „ *Ak niekto z domu Izraela alebo cudzincov, ktorí sa zdržiavajú medzi nimi , bude jesť krv akéhokoľvek druhu , obrátim svoju tvár proti tomu, kto je krvi a vytnem ho spomedzi jeho ľudu .* “ a v správach podľa Skutkov 15:19 až 21: „ *Preto som toho názoru, že nerobíme ťažkosti tým pohanom, ktorí sa obracajú k Bohu, ale že im píšeme, aby sme sa vyhýbali nečistotám modiel. , od smilstva, od vecí udusených a od krvi . Mojžiš má totiž už po mnoho generácií ľudí v každom meste, ktorí ho kážu, pretože sa to číta každý sobotný deň v synagógach .*

Boh nazýva „ *dušou* “ celé stvorenie, ktoré sa skladá z tela a ducha úplne závislého na tele. V tomto mäse je motorickým orgánom mozog zásobovaný samotnou krvou, ktorá sa pri každom nádychu čistí kyslíkom nasávaným pľúcami. V živom stave mozog vytvára elektrické signály, ktoré generujú myšlienky a pamäť, a riadi fungovanie všetkých ostatných telesných orgánov, ktoré tvoria fyzické telo. Úloha „krvi“, ktorá je navyše genómom jedinečná pre každú živú dušu, sa nesmie konzumovať zo zdravotných dôvodov, pretože prenáša odpad a nečistoty vytvorené po celom tele a z duchovných dôvodov. Boh vyhradil pre svoje náboženské učenie absolútne výlučným spôsobom zásadu pitia Kristovej krvi, ale len v symbolizovanej podobe hrozbovej šťavy. Ak je život v krvi, ten, kto pije Kristovu krv, je prebudovaný v Jeho svätej a dokonalej prirodzenosti, podľa skutočného princípu, ktorý hovorí, že telo je vytvorené z toho, čo vyživuje.

Gn 9:5: „ *Vedzte aj toto: Budem vyžadovať krv vašich duší, budem ju vyžadovať od každého zvieratá; a budem vyžadovať dušu človeka od človeka, od človeka, ktorý je jeho bratom .*”

Život je pre Boha Stvoriteľa, ktorý ho stvoril, najdôležitejšou vecou. Musíme ho počúvať, aby sme si uvedomili rozhorčenie, ktoré tento zločin vyvoláva voči nemu, skutočnému vlastníkovi ukráteného života. Ako taký je jediný, kto môže legitimizovať príkaz vziať život. V predchádzajúcom verši Boh zmocnil človeka, aby si vzal život zvierat, aby sa stal jeho potravou, ale tu ide o zločin, vraždu, ktorá definitívne ukončí ľudský život. Tento odstránený život už nebude mať príležitosť priblížiť sa k Bohu, ani byť svedkom zmeny správania, ak dovtedy nezodpovedal jeho štandardu spásy. Boh tu kladie základy zákona odplaty, „oko za oko, zub za zub a život za život“. Zviera zaplatí za vraždu človeka vlastnou smrťou a muž na spôsob Kaina bude zabitý, ak zabije svojho vlastného pokrvného „ *brata* “ **Ábelovho typu**.

Gn 9,6: „ *Ak niekto preleje ľudskú krv, človek bude preliať jeho krv; lebo Boh stvoril človeka na svoj obraz .*”

Boh sa nesnaží zvýšiť počet úmrtí, pretože naopak, ak povolí usmrtiť vraha, počíta s odstrašujúcim účinkom a že z dôvodu podstupovaného rizika sa

najväčší počet ľudských bytostí naučí ovládať svoje správanie. agresivitu, aby sa nestal vrahom, naopak hodný smrti.

Len ten, kto je oživený skutočnou a autentickou vierou, si môže uvedomiť, čo znamená „*Boh stvoril človeka na svoj obraz*“. Najmä vtedy, keď sa ľudstvo stáva obludným a ohavným, ako je to dnes v západnom svete a všade na zemi zvädzané vedeckými poznatkami.

Gn 9:7: " *A vy, plodte sa a množte sa, rozšírte sa na zemi a množte sa na nej.* "

Boh naozaj chce toto množenie a z dobrého dôvodu je počet vyvolených taký malý, dokonca aj vo vzťahu k povolaným, ktorí padajú na ceste, že čím väčší bude počet jeho stvorení, tým viac medzi nimi bude môcť nájsť a vybrať svojich vyvolených; pretože podľa presnosti uvedenej v Dan.7:9 je pomer zvolený jeden milión na desať miliárd volaných alebo 1 na 10 000.

Gn 9:8: " *Boh znova prehovoril k Noachovi a jeho synom s ním a povedal:*

Boh oslovuje štyroch mužov, pretože ak nadvládu mužského zástupcu ľudského druhu, budú zodpovední za to, čo dovolili ženám a deťom, ktoré sú zverené ich autorite. Nadvláda je znakom dôvery, ktorú Boh ponúka ľuďom, no robí ich úplne zodpovednými pred jeho tvárou a jeho súdom.

Gn 9,9: „*Hľa, ustanovujem svoju zmluvu s tebou a s tvojím potomstvom po tebe;* »

Je dôležité, aby sme si dnes uvedomili, že sme to „*semeno*“, s ktorým Boh uzavrel svoju „*zmluvu*“. Moderný život a jeho prítlačivé vynálezy nemenia nič na našom ľudskom pôvode. Sme dedičmi nového začiatku, ktorý Boh dal ľudstvu po strašnej potope. Zmluva uzavretá s Noachom a jeho tromi synmi je špecifická. Zaväzuje Boha, že už nebude ničieť celé ľudstvo vodami potopy. Potom príde spojenectvo, ktoré Boh nadviaže s Abrahámom a ktoré sa naplní v dvoch po sebe nasledujúcich aspektoch zameraných, doslova časovo a duchovne, na vykupiteľskú službu Ježiša Krista. Toto spojenectvo bude v podstate individuálne, ako je stav spásy, o ktorý ide. Počas 16 storočí, ktoré budú predchádzať jeho prvému príchodu, Boh zjaví hebrejskému ľudu svoj plán spásy prostredníctvom náboženských obradov. Potom, po vykonaní tohto plánu v Ježišovi Kristovi odhalenom v celom jeho svetle, na ďalších približne 16 storočí nahradí vernosť nevera a na 1260 rokov bude vládnuť najtemnejšia temnota pod záštitou rímskeho pápežstva. Od roku 1170, keď mohol Peter Valdo opäť praktizovať čistú a vernú kresťanskú vieru so zachovávaním pravej soboty, boli po ňom vybraní menej osvietení volení úradníci do reformačného diela, ktoré sa angažovalo, ale nedokončilo. Okrem toho až od roku 1843 mohol Boh prostredníctvom dvojitej skúšky viery nájsť medzi priekopníkmi adventizmu verných vyvolených. Ale ešte bolo príliš skoro na to, aby plne pochopili tajomstvá odhalené v jeho proroctvách. Znakom spojenectva s Bohom je v každom čase prinášanie a prijímanie jeho svetla, a preto dielo, ktoré píšem v jeho mene, aby som osvietil jeho vyvolených, predstavuje „*svedectvo o Ježišovi*“, jeho poslednú *podobu*, znamenie, že jeho spojenectvo je veľmi skutočné a potvrdené.

Gn 9:10: „ so všetkými živými tvormi, ktoré sú s vami, s vtáctvom a dobytkom a so všetkými zvieratami zeme, či už so všetkým, čo vyšlo z korábu, alebo so všetkými zvieratami zeme“ .

Bohom prezentované spojenectvo sa týka aj zvierat, všetkého, čo žije a bude sa množiť na zemi.

Gn 9:11: " *Uzatváram s vami svoju zmluvu: vody potopy už nebudú ničiť telo a už nebude potopa, ktorá by zničila zem .*"

Poučenie z potopy musí zostať jedinečné. Boh teraz vstúpi do boja zblízka, pretože jeho cieľom je dobyť srdcia svojich vyvolených.

Gn 9:12: " *A Boh povedal: Toto je znamenie zmluvy, ktorú uzatváram medzi sebou a vami a medzi každým živým tvorom, ktorý je s vami, na všetky pokolenia: "*

Toto znamenie, ktoré dáva Boh, sa týka všetkého živého, čistého i nečistého. To ešte nie je znakom príslušnosti k jeho osobe, ktorou bude siedmy deň sabatu. Toto znamenie pripomína živým bytostiam záväzok, ktorý už nikdy nezničí vodami potopy; to je jeho hranica.

Gn 9:13: " *Položil som svoj luk v oblakoch a bude to znamenie zmluvy medzi mnou a zemou. "*

Veda vysvetlí fyzikálnu príčinu existencie dúhy. Ide o rozpad svetelného spektra slnečného žiarenia, ktoré dopadá na tenké vrstvy vody alebo vysokú vlhkosť. Každý si všimol, že dúha sa objavuje, keď prší a slnko vrhá svoje svetelné lúče. Faktom zostáva, že dážď pripomína potopu a slnečné svetlo je obrazom oceniteľného, prospešného a upokojujúceho svetla Boha.

Gn 9,14: „ *Keď zhromaždím oblaky nad zemou, zjaví sa luk v oblakoch; »*

Mraky boli teda Bohom vynájdené, aby vytvorili dážď až po potope a zároveň ako princíp dúhy. Avšak v našich ohavných časoch bezbožní muži a ženy zdeformovali a poškrvnili túto tému dúhy tým, že prevzali tento symbol božského spojenectva, aby z neho urobili skratku a emblém zhromažďovania sexuálnych zvrhlíkov. Boh v tom musí nájsť dobrý dôvod, aby zasiahol toto odporné a neúctivé ľudstvo voči nemu a ľudskému druhu. Čoskoro sa objavia posledné známky jeho hnevu, horiace ako oheň a ničivé ako smrť.

Gn 9:15: " *A budem pamätať na svoju zmluvu medzi mnou a vami a každým živým tvorom každého tela a vody sa už nestanú potopou, aby zničili každé telo .*"

Keď čítam tieto slová láskavosti vychádzajúce z Božích úst, meriam paradox tým, že myslím na slová, ktoré dnes môže povedať pre ľudskú zvrátenosť, ktorá dosiahla úroveň predpotopou.

Boh dodrží svoje slovo, už nebude záplava vody, ale pre všetkých vzbúrencov je na súdny deň vyhradená ohnivá záplava; čo nám pripomenul apoštol Peter v 2Pt 3:7. Ale pred týmto posledným súdom a pred Kristovým návratom príde jadrový požiar z Tretej svetovej vojny alebo „6. trúba“ zo Zj. 9:13 až 21, vo forme mnohých a zlovestných smrtiacich „hubov“ , odobrať útočiská nerovnosti, ktorými sa stali veľké mestá, či už hlavné alebo nie, planéty Zem.

Gn 9:16: „ *Luka bude v oblaku; a pozriem sa na to, aby som pamätal na večnú zmluvu medzi Bohom a každým živým tvorom, dokonca každého tela, ktoré je na zemi. "*

Tá doba je od nás vzdialená a mohla by novým predstaviteľom ľudstva ponechať veľkú nádej, že sa vyhnú chybám, ktorých sa dopustili predpotopní ľudia. Ale dnes už nádej nie je povolená, pretože ovocie predpotopných čias sa objavuje všade medzi nami.

Gn 9:17: " *A Boh povedal Noachovi: Toto je znak zmluvy, ktorú ustanovujem medzi sebou a všetkým telom, ktoré je na zemi .* "

Boh zdôrazňuje charakter tejto zmluvy, ktorá je ustanovená „všetkým telom“. Toto je spojenectvo, ktoré sa bude vždy týkať ľudstva v kolektívnom zmysle.

Gn 9:18: „ *Synovia Noeho, ktorí vyšli z korábu, boli Sem, Cham a Jafet. Chám bol otcom Kanaána .* "

Je nám poskytnuté vysvetlenie: „ *Chám bol otcom Kanaánu* “. Pamätajte, že Noe a jeho synovia sú obri, ktorí zostali vo veľkosti predpotopných. Obri sa tak budú naďalej množiť, najmä v krajine „Kanaán“, na ktorej ich k nešťastiu objavia Hebrejovia opúšťajúci Egypt, pretože strach spôsobený ich veľkosťou ich odsúdi na 40 rokov putovania púšťou. a zomrieť tam.

Gn 9:19: " *Toto sú traja Noachovi synovia a ich potomkovia obývali celú zem .* "

Všimnite si, že pôvodne všetci predpotopní mali za svoj pôvod jediného muža: Adama. Nový post-diluvianský život je postavený na troch ľuďoch, Shem, Cham a Japhet. Národy ich potomkov budú preto **oddelené a rozdelené** . Každé nové narodenie bude spojené s jeho patriarchom, Šémom, Chamom alebo Jafetom. Duch rozdelenia sa bude spoliehať na tieto rôzne pôvody, aby postavil proti sebe ľudí pripútaných k tradíciám ich predkov.

Gn 9:20: " *Noe začal obrábať zem a sadil vinič .* "

Táto činnosť, celkovo, v rámci normálnosti, však bude mať vážne následky. Pretože Noe na konci svojej kultivácie zbiera hrozno a vylisovanú šťavu zoxiduje, pil alkohol.

Gn 9:21: „ *Napil sa vína, opil sa a odkryl sa uprostred svojho stanu.* »

Stratou kontroly nad svojimi činmi sa Noé domnieva, že je sám, odkrýva sa a úplne sa vyzlieka.

Gn 9,22: „ *Hám, otec Kanaánu, videl nahotu svojho otca a oznámil ho vonku svojim dvom bratom.* »

Ľudská myseľ bola vtedy ešte veľmi citlivá na túto nahotu, ktorú objavil hriešny Adam. A Cham, pobavený a určite trochu posmešný, má zlý nápad oznámiť svoj vizuálny zážitok svojim dvom bratom.

Gn 9:23: „ *Potom vzali Sem a Jafet plášť, dali si ho na plecia, odišli dozadu a zakryli nahotu svojho otca; keďže ich tváre boli odvrátené, nevideli nahotu svojho otca .* "

So všetkými potrebnými opatreniami obaja bratia zakryli nahé telo svojho otca.

Gn 9:24: " *Ked' sa Noe prebudil od vína, počul, čo mu urobil jeho mladší syn .* "

Dvaja bratia ho teda museli naučiť. A toto odsúdenie vzruší Noeho, ktorý cíti, že jeho česť ako Otca bola porušená. Dobrovoľne nepil alkohol a stal sa

obeťou prirodzenej reakcie hroznovej šťavy, ktorá časom oxiduje a ktorej cukor sa mení na alkohol.

Gn 9:25: „ *A povedal: Prekliaty Kanaán! Nech je otrokom otrokov svojich bratov!* »

V skutočnosti táto skúsenosť slúži len ako zámienka pre Boha stvoriteľa, aby prorokoval o potomkoch Noemových synov. Lebo sám Kanaán nemal nič spoločné s konaním svojho otca Chama; bol teda nevinný. A Noe ho prekliat, ktorý nič neurobil. Stanovená situácia nám začína odhaľovať princíp Božieho súdu, ktorý sa objavuje v druhom z jeho desiatich prikázaní čítaných v 2M 20:5: „Nebudeš sa im klaňať *ani im slúžiť*; lebo ja, Jahve, tvoj Boh, **som žiarlivý Boh, ktorý trestá nepravosť otcov na synoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, čo ma nenávidia** .” V tejto zdanlivej nespravodlivosti spočíva všetka Božia múdrosť. Pretože, premýšľajte o tom, puto medzi synom a otcom je prirodzené a syn sa vždy postaví na stranu svojho otca, keď ho napadnú; až na zriedkavé výnimky. Ak Boh udrie otca, syn ho bude nenávidieť a brániť svojho otca. Noe prekliatím syna Kanaana potrestá Chama, otca, ktorého zaujíma úspech svojich potomkov. A Kanaán zo svojej strany poniesie so sebou následky toho, že je synom Cháma. Preto zažije trvalú nevôľu voči Noachovi a dvom synom, ktorých žehná: Semovi a Jafetovi. Už vieme, že potomkovia Kanaánu budú zničení Bohom, aby ponúkol Izraelu, jeho ľudu oslobodenému z egyptského otroctva (ďalší Chamov syn: Mizraim), svoje národné územie.

Gn 9:26: „ *A znova povedal: Požehnaný buď Hospodin, Boh Sémov, a Kanaán nech je ich otrokom!* »

Noe prorokuje nad svojimi synmi plán, ktorý má Boh s každým z nich. Potom sa Kanaánci stanú otrokmi potomkov Sémových. Cham sa rozšíri smerom na juh a zaľudní africký kontinent až po súčasnú krajinu Izrael. Sem sa rozšíri smerom na východ a juhovýchod a zaľudní súčasné arabské moslimské krajiny. Z Chaldeje, dnešného Iraku, vzíde Abrahám čistý Semit. História to potvrdzuje, Afrika Kanaánu bola skutočne otrokom Arabov pochádzajúcich zo Šema.

Gn 9:27: „ *Nech Boh rozšíri majetok Jafeta a nech býva v stanoch Sémových a Kanaán nech je ich otrokom!* »

Japheth sa rozšíri na sever, východ a západ. Dlho bude na juhu dominovať sever. Pokresťančené krajiny severu zažijú technický a vedecký rozvoj, ktorý im umožní využiť arabské krajiny na juhu a zotročiť národy Afriky, potomkov Kanaánu.

Gn 9:28: " *Noach žil po potope tristopäťdesiat rokov .*"

Noe mohol 350 rokov vydávať svedectvo o potope svojim súčasníkom a varovať ich pred chybami predpotopných ľudí.

Gn 9:29: „ *Všetkých dní Noeho bolo deväťstopäťdesiat rokov; potom zomrel .*"

V roku 1656, v roku potopy od Adama, mal Noe 600 rokov, takže zomrel v roku 2006 od Adamovho hriechu vo veku 950 rokov. Podľa 1M 10:25 pri narodení „ *Pelega* “ v roku 1757 „ *zem bola rozdelená* “ Bohom kvôli skúsenostiam so vzbúrenou vzbúrou kráľa Nimroda a jeho babylonskej veže. Rozdelenie alebo **oddelenie** bolo dôsledkom rôznych jazykov, ktoré Boh dal

ľuďom, aby sa **oddelili** a už netvorili jednotný blok pred jeho tvárou a jeho vôľou. Noe teda zažil udalosť a mal v tom čase 757 rokov.

Keď Noe zomrel, Abram sa už narodil (v roku 1948, 2052 rokov pred smrťou Ježiša Krista v roku 30 nášho bežného falošného kalendára), ale bol v Ur, v Chaldeji, ďaleko od Noeho, ktorý žil na severe smerom Hora Ararat.

Abram, narodený v roku 1948, keď mal jeho otec Térach 70 rokov, odišiel z Háraniu, aby odpovedal na Boží príkaz vo veku 75 rokov v roku 2023, t. j. 17 rokov po Noemovej smrti v roku 2006. Duchovná štafeta spojenectva je takto zaistené a splnené.

Abram sa vo veku 100 rokov v roku 2048 stane otcom Izáka. Zomrel vo veku 175 rokov v roku 2123.

Vo veku 60 rokov, v roku 2108, sa Izák stal otcom dvojčiat Ezaua a Jakuba, podľa 1M 25:26.

Genesis 10

Rozdelenie národov

Táto kapitola nám predstavuje potomkov troch Noachových synov. Toto zjavenie bude užitočné, pretože Boh vo svojich prorockých bude vždy odkazovať na pôvodné názvy príslušných území. Niektoré z týchto mien sú ľahko identifikovateľné ako súčasné mená, pretože si zachovali svoje hlavné korene, príklady: „*Madai*“ pre Mede, „*Tubal*“ pre Tobolsk, „*Meshech*“ pre Moskvu.

Gn 10:1: „*Toto sú potomkovia synov Noacha, Sema, Chama a Jafeta. Po potope sa im narodili synovia.* »

Synovia Jafetovi

Gn 10:2: „*Jafetovi synovia boli: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshech a Tiras.* »

„*Madai*“ je Médiá; „*Javan*“, Grécko; „*Tubal*“, Tobolsk, „*Meshech*“, Moskva.

Gn 10:3: „*Synovia Gomerovi: Aškenáz, Rifat a Togarma.* »

Gn 10:4: „*Synovia Jávánovi: Elizeus, Taršíš, Kittim a Dodanim.* »

„*Taršíš*“ znamená Tarsus; „*Kittim*“, Cyprus.

Gn 10:5: „*Nimi boli zaľudnené ostrovy národov podľa ich krajín, **podľa ich jazyka**, podľa ich rodín, podľa ich národov.* »

Výraz „*ostrovy národov*“ sa vzťahuje na západné národy súčasnej Európy a ich veľké rozšírenia, ako je Amerika a Austrália.

Presnosť „*podľa jazyka každého človeka*“ nájde svoje vysvetlenie v zážitku z Babilonskej veže odhalenej v Gen.11.

Synovia Chamovi

Gn 10:6: „*Chámovi synovia boli: Kúš, Mizraim, Pút a Kanaán.* »

Cush označuje Etiópiu; " *Mitzraim* ", Egypt; " *Puth* ", Líbya; a „ *Kanaán* “, súčasný Izrael alebo staroveká Palestína.

Gn 10:7: „ *Synovia Kúšovi: Šeba, Chavila, Sabta, Raema a Sabtėka. Raemovi synovia: Seba a Dedan.* »

Gn 10:8: „ *Kúš tiež splodil Nimroda; bol to on, kto začal byť mocný na zemi.* »

Tento kráľ „ *Nimrod* “ bude staviteľom „ *Babylonskej veže* “, príčiny oddelenia **jazykov** Bohom, ktoré **oddeľujú** a izolujú ľudí na ľudí a národy podľa Gen.11.

Gn 10:9: „ *Bol to udatný lovec pred Jahvem; preto sa hovorí: Ako Nimrod, udatný lovec pred JaHWéH.* »

Gn 10:10: *Najprv kraľoval nad Bábėlom, Erechom, Akkadom a Kalne v krajine Šineár.* »

„ *Babel* “ označuje staroveký Babylon; „ *Accad* “, staroveká Akkadia a súčasné mesto Bagdad; " *Svieti* ", Irak.

Gn 10:11: „ *Z tej krajiny vyšiel Ašúr; postavil Ninive, Rehoboth Hir, Calah,* “

„ *Assur* “ sa vzťahuje na Asýriu. „ *Ninive* “ sa stalo tým, čo je teraz Mosul.

1M 10:12: „ *a Resen medzi Ninive a Kalahom; je to veľké mesto.* »

Tieto tri mestá sa nachádzali v dnešnom Iraku na severe a pozdĺž rieky „*Tiger*“.

1M 10:13: „ *Micrajim splodil Ludim, Anami, Lehabim, Naftuhim* “

Gn 10:14: „ *Patrusimovia, Kasluhovia, z ktorých pochádzali Filištínci, a Kaftóri.* »

„ *Filištínci* “ označujú súčasných Palestínčanov, ktorí sú stále vo vojne proti Izraelu ako v starej aliancii. Sú to synovia Egypta, ďalšieho historického nepriateľa Izraela až do roku 1979, keď Egypt uzavrel spojenectvo s Izraelom.

Gn 10:15: „ *Kanaan splodil Sidona, svojho prvorodeného, a Heta;* »

Gn 10:16: „ *a Jebúsejci, Amorejci a Girgašici* “

„ *Jebus* “ označuje Jeruzalem; „ *Amorejci* “ boli prvými obyvateľmi územia, ktoré Boh dal Izraelu. Hoci zostali v obrovskej norme, Boh ich usmrtil a vyhladil jedovatými sršňami pred očami svojich ľudí, aby uvoľnil miesto.

1M 10:17: „ *Hivejci, Arkijci, Siniti* “

„ *Hriech* “ sa vzťahuje na Čínu.

Gn 10:18: „ *Arvadovci, Zemarovci, Chamatovci. Potom sa rody Kanaáncov rozprchli.* »

Gn 10:19: „ *Hranice Kanaáncov boli od Sidonu, na strane Geraru, po Gazu a na strane Sodomy, Gomory, Admy a Zeboima až po Lesu.* »

Tieto staroveké názvy vymedzujú krajinu Izrael na západnej strane od severu, kde je Sidon, na juhu, kde sa stále nachádza dnešná Gaza, a na východnej strane od juhu, podľa zriadenia Sodomy a Gomory na tomto mieste. od „*mŕtveho mora*“, na sever, kde sa nachádza Zeboim.

Gn 10:20: „ *Toto sú synovia Chámovi podľa ich rodov, podľa ich jazykov, podľa svojich krajín, podľa svojich národov.* »

Semovi synovia

Gn 10:21: *Semovi, otcovi všetkých synov Heberových a bratovi staršieho Jafeta, sa narodili synovia.* »

Gn 10:22: „*Semovi synovia boli: Elam, Assur, Arpacšad, Lud a Aram.* »
„*Elam*“ označuje staroveký perzský ľud súčasného Iránu, ako aj Árijcov zo severnej Indie; „*Assur*“, staroveká Asýria v dnešnom Iraku; „*Lud*“, možno Lod v Izraeli; „*Aram*“, Aramejci zo Sýrie.

Gn 10:23: „*Synovia Aramovi: Úc, Hul, Geter a Mash.* »

Gn 10:24: „*Arpacšad splodil Šelacha; a Šelach splodil Hebera.* »

Gn 10:25: „*Heberovi sa narodili dvaja synovia: jeden sa volal Peleg, lebo za jeho dní bola krajina rozdelená a jeho brat sa volal Joktán.* »

V tomto verši nachádzame presnosť: „*pretože za jeho čias bola zem rozdelená*“. Vďačíme mu za to, že v roku 1757 Adamovho hriechu datujeme oddelenie **jazykov**, ktoré je výsledkom pokusu o odbojné zjednotenie vztýčením Babylonskej veže. Je to teda čas vlády kráľa Nimroda.

1M 10:26: „*Joktan splodil Almodada, Šelefa, Hazarmaveta, Jera*“

Gn 10:27: „*Hadoram, Uzal, Dikla,*“

Gn 10:28: „*Obal, Abimael, Sheba,*“

Gn 10:29: „*Ofir, Havila a Jobab. Všetci títo boli synmi Joktánovými.* »

Gn 10:30: „*Bývali od Mésy, na strane Sefar, až po vrch na východe.* »

Gn 10:31: „*Toto sú synovia Semovi podľa svojich čel'adi, podľa ich jazykov, podľa svojich krajín, podľa svojich národov.* »

Gn 10:32: „*Toto sú rody Noachových synov podľa ich pokolení, podľa ich národov. A z nich vzišli národy, ktoré sa po potope rozšírili po zemi.* »

Genesis 11

Rozdelenie podľa jazykov

Gn 11:1: „*Celá zem mala jeden jazyk a tie isté slová.*“

Boh tu pripomína logický dôsledok skutočnosti, že celé ľudstvo pochádza z jediného páru: Adama a Evy. Hovorený jazyk sa teda prenášal na všetkých potomkov.

Gn 11:2: „*Keď odchádzali od východu, našli roviny v krajine Shinar a bývali tam.*“

Na „východe“ krajiny „Shinear“ v dnešnom Iraku bol dnešný Irán. Muži opúšťajú vyššie oblasti a zhromažďujú sa na roviny, dobre napojenej dvoma veľkými riekami, „Eufrat a Tigris“ (hebrejsky: Phrat a Hiddekel) a úrodnej. Svojho času si toto miesto vybral aj Abrahámov synovec Lót, aby sa tam usadil, keď sa odlúčil od svojho strýka. Veľká rovina prispeje k výstavbe veľkého mesta „*Babel*“, ktoré zostane známe až do konca sveta.

Gn 11:3: „*Vraveli jeden druhému: Pod! Urobme tehly a pečieme ich v ohni. A tehla im slúžila ako kameň a bitúmen im slúžil ako cement.*“

Zhromaždení muži už nežijú v stanoch, objavujú výrobu pálených tehál, ktoré umožňujú stavať trvalé obytné stavby. Tento objav je základom všetkých

miest. Počas ich otroctva v Egypte bude výroba týchto tehál na stavbu Ramzesa pre faraóna príčinou utrpenia Hebrejov. S tým rozdielom, že ich tehly nebudú pečené v ohni, ale zo zeme a slamy, sušia sa na horiacom slnku Egypta.

Gn 11:4: „ *A znova povedali: Pod'me! Postavme si mesto a vežu, ktorej vrchol siaha až do neba , a urobme si meno, aby sme sa nerozptýlili po celej zemi .* “

Noachovi synovia a jeho potomkovia žili roztrúsení po zemi ako kočovníci a vždy v stanoch prispôbených ich cestovaniu. Boh sa v tomto zjavení zameriava na moment, keď sa ľudia po prvý raz v dejinách ľudstva rozhodnú usadiť sa na mieste a v stálych príbytkoch, a tak tvoria prvých usadených ľudí. A toto prvé zhromaždenie ich vedie k tomu, aby sa zjednotili, aby sa pokúsili uniknúť oddeleniu, **ktoré** vedie k hádkam, bitkám a úmrtiam. Od Noeho sa naučili bezbožnosť a násilie predpotopných ľudí; do tej miery, že ich Boh musel zničiť. A aby lepšie kontrolovali riziko, že urobia znova tie isté chyby, myslia si, že ak sa budú blízko zhromažďovať na jednom mieste, podarí sa im vyhnúť sa tomuto násiliu. Hovorí sa: v číslach je sila. Od čias Bábela všetci veľkí vládcovia a veľké nadvlády založili svoju silu na spojení a zhromažďovaní. Predchádzajúca kapitola citovala kráľa Nimroda, ktorý bol zrejme prvým zjednocujúcim vodcom ľudstva svojej doby, práve tým, že postavil Bábel a jeho vežu.

Text špecifikuje: „ *veža, ktorej vrchol sa dotýka oblohy* “ . Táto myšlienka „dotýkať sa neba“ naznačuje úmysel pripojiť sa k Bohu v nebi, aby sme mu ukázali, že ľudia sa bez neho zaobídu a že majú nápady, ako sa vyhnúť svojim problémom a sami ich vyriešiť. Nie je to nič viac a nič menej ako výzva Bohu stvoriteľovi.

Gn 11:5: " *Jahve zostúpil, aby videl mesto a vežu, ktorú stavali synovia človeka .* "

Je to len obraz, ktorý nám odhaľuje, že Boh pozná projekt ľudstva znovu oživeného vzpornými myšlienkami.

Gn 11:6: „ *A Jahveh povedal: Hľa, oni sú jeden ľud a všetci majú jeden jazyk, a toto sa zaviazali; teraz by im už nič nebránilo urobiť všetko, čo si naplánovali .* "

Situáciu v dobe Bábela závidia súčasní univerzalisti, ktorí snívajú o tomto ideáli: sformovať jednotný národ a hovoriť jedným jazykom. A naši univerzalisti, ako tí, ktorých zhromaždil Nimrod, sa nestarajú o to, čo si Boh myslí o tejto téme. Avšak v roku 1747 od Adamovho hriechu Boh prehovoril a vyjadril svoj názor. Ako naznačujú jeho slová, myšlienka ľudského projektu ho neteší a otravuje. O ich opätovnom vyhladení však nemôže byť ani reči. Všimnime si však, že Boh nespochybňuje účinnosť prístupu odbojného ľudstva. Má len jednu nevýhodu, a to pre neho: čím viac sa zhromažďujú, tým viac ho odmietajú, už mu neslúžia, alebo ešte horšie, slúžia falošným božstvám pred jeho tvárou.

Gn 11:7: „ *Pod'! Pod'me dolu a tam zmät'me ich jazyk, aby už nepočuli jazyk toho druhého .* "

Boh má svoje riešenie: „ *pomýl'me si ich jazyk, aby už nepočuli jazyk toho druhého* “ . Táto akcia má za cieľ dosiahnuť božský zázrak. V okamihu sa muži vyjadrujú v rôznych jazykoch a už si nerozumejú, sú nútení sa od seba vzdialiť.

Požadovaná jednotka je **rozbitá** . Rozdelenie mužov, téma tejto štúdie, stále existuje, dobre zvládnuté .

Gn 11:8: „ *A Hospodin ich odtiaľ rozptýlil po celej zemi; a prestali stavať mesto .* ”

Tí, ktorí hovoria rovnakým jazykom, sa združujú a vzdávajú od ostatných. Preto sa ľudia po tejto skúsenosti „ *jazykov* “ usadia na rôznych miestach, kde nájdu mestá z kameňov a tehál. Budú sformované národy a Boh ich bude môcť postaviť proti sebe, aby potrestal ich chyby. „ *Bábelov* “ pokus nastoliť všeobecný mier zlyhal.

Gn 11:9: " *Preto sa ich meno volalo Bábel, lebo tam Jahve poplietol reč celej zeme a odtiaľ ich Jahve rozptýlil po celej zemi .* "

Meno „Babel“, ktoré znamená „zmätok“, si zaslúži byť známe, pretože ľuďom svedčí o tom, ako Boh zareagoval na ich pokus o univerzálnu jednotu: „ *zmätok jazykov* “. Lekcia mala za cieľ varovať ľudstvo až do konca sveta, keďže Boh chcel túto skúsenosť odhaliť vo svojom svedectve, nadiktovanom Mojžišovi, ktorý takto napísal prvé knihy svojej svätej Biblie, ktorú čítame aj dnes. Boh tak nemusel použiť násilie proti vtedajším rebelom. Ale nebude to to isté, na konci sveta, kde, reprodukujúc toto univerzálne zhromaždenie odsúdené Bohom, budú poslední preživší rebeli po tretej svetovej vojne zničení slávnym návratom Ježiša Krista. Potom sa budú musieť vysporiadať s „jeho hnevom“, keď sa navyše rozhodli zabiť jeho posledných vyvolených, pretože zostanú verní jeho posvätenému sabatu od stvorenia sveta. Ľudstvo nikdy nedodržalo lekciu, ktorú dal Boh, a po celej zemi sa neustále vytvárali veľké mestá, až kým Boh nezapríčinil ich zničenie inými národmi alebo rozsiahlymi smrťáciami epidémiami.

Potomkovia Shema

Voči Abrahámovi, otcovi veriacich a súčasných monoteistických náboženstiev

Gn 11:10: „ *Toto je semeno Semovo. Šem, storočný, splodil Arpacchada dva roky po potope .* ”

Syn Shema, Arpacshad sa narodil v roku 1658 (1656 + 2)

Gn 11:11: „ *Sem žil po narodení Arpakchada päťsto rokov; a splodil synov a dcéry .* ”

Shem zomrel v roku 2158 vo veku 600 (100 + 500)

Gn 11:12: " *Arpakchad, tridsaťpäťročný, splodil Šelacha .* "

Syn Arpacschada Schélach sa narodil v roku 1693 (1658 + 35).

Gn 11:13: *Arpakchad žil po Šelachovom narodení štyristotri rokov; a splodil synov a dcéry .* "

Arpacschad zomrel v roku 2096 vo veku 438 rokov (35 + 403)

Gn 11:14: " *Šelach, tridsaťročný, splodil Hebera .* "

Héber sa narodil v roku 1723 (1693 + 30)

Gn 11:15: „ *Šelach žil po Heberovom narodení štyristotri rokov; a splodil synov a dcéry .* ”

Schélach zomrel v roku 2126 (1723 + 403) vo veku 433 (30 + 403)

Gn 11:16: " Héber, tridsaťštyriročný, splodil Pelega . "

Péleg sa narodil v roku 1757 (1723 + 34). **V čase jeho narodenia, podľa Gn 10:25, „zem bola rozdelená“ hovorenými jazykmi, ktoré stvoril Boh, aby rozdelili a oddelili mužov zhromaždených v Babylone.**

Gn 11:17: „ Po narodení Pelega žil Heber štyristotridsať rokov; a splodil synov a dcéry . "

Héber zomrel v roku 2187 (1757 + 430) vo veku 464 (34 + 430)

Gn 11:18: " Peleg, tridsaťročný, splodil Rehua . "

Rehu sa narodil v roku 1787 (1757 + 30)

Gn 11:19: „ Peleg žil po narodení Rehu dvestodevät rokov; a splodil synov a dcéry . "

Péleg zomrel v roku 1996 (1787 + 209) vo veku 239 (30 + 209). Všimá si brutálne skrátenie života pravdepodobne v dôsledku vzbury Babylonskej veže, ktorá sa uskutočnila v jeho dobe.

Gn 11:20: " Rehu, tridsaťdvaročný, splodil Seruga . "

Serug sa narodil v roku 1819 (1787 + 32)

Gn 11:21: „ Rehu žil po narodení Seruga dvestosedem rokov; a splodil synov a dcéry . "

Rehu zomrel v roku 2096 (1819 + 207) vo veku 239 (32 + 207)

Gn 11:22: " Serug, tridsaťročný, splodil Náchora . "

Nachor sa narodil v roku 1849 (1819 + 30)

Gn 11:23: „ Serug žil po narodení Náchora dvesto rokov; a splodil synov a dcéry . "

Serug zomrel v roku 2049 (1849 + 200) vo veku 230 (30 + 200)

Gn 11:24: " Náchor, dvadsaťdeväťročný, splodil Teracha . "

Térach sa narodil v roku 1878 (1849 + 29)

Gn 11:25: „ Po narodení Teracha žil Náchor sto devätnásť rokov; a splodil synov a dcéry . "

Nachor zomrel v roku 1968 (1849 + 119) vo veku 148 rokov (29 + 119)

Gn 11:26: " Terach, sedemdesiatročný, splodil Abrama, Náchora a Hárana . "

Abram sa narodil v roku 1948 (1878 + 70)

Abram bude mať svojho prvého legitímneho syna Izáka, keď bude mať 100 rokov, v roku 2048 , podľa 1M 21:5: „ Abrahám mal sto rokov, keď sa mu narodil syn Izák . “

Abram zomrie v roku 2123 vo veku 175 rokov , podľa 1M 25:7: “ Toto sú dni rokov Abrahámovho života: žil stosedemdesiatpäť rokov » .

Gn 11:27: „ Toto sú potomkovia Teracha. Terach splodil Abrama, Náchora a Hárana. Háran splodil Lóta .

Všimnite si, že Abram je najstarším z troch Terachových synov. Je to teda on, kto sa narodil, keď mal jeho otec Terah 70 rokov, ako je uvedené vo verši 26 vyššie.

Gn 11:28: " A Háran zomrel v prítomnosti Teracha, svojho otca, v krajine jeho narodenia, v Chaldejskom Ur . "

Táto smrť vysvetľuje, prečo Lót bude neskôr sprevádzať Abrama na jeho cestách. Abram ho vzal pod svoju ochranu.

Práve v Ur v Chaldejii sa narodil Abram a práve v chaldejskom Babylone bol vzbúrený Izrael odvedený do zajatia v čase proroka Jeremiáša a proroka Daniela.

Gn 11:29: " Abram a Náchor si vzali ženy: meno Abramovej ženy bolo Sarai a meno Náchorovej ženy bolo Milka, dcéra Hárana, otca Milky a otca Jisku . "

Spojenia tejto doby sú veľmi pokrvné: Nachor sa oženil s Milkou, dcérou svojho brata Hárana. Bola to norma a poslušnosť voči povinnosti, ktorá mala za cieľ zachovať čistotu rasy potomkov. Izák na oplátku pošle svojho sluhu, aby našiel manželku pre svojho syna Izáka v blízkej rodine aramejského Lábana.

Gn 11:30: " Sáraj bola neplodná: nemala deti . "

Táto sterilita umožní stvoriteľovi Bohu odhaliť jeho tvorivú silu; a to tak, že bude schopná porodiť dieťa, keď bude mať takmer sto rokov ako jej manžel Abram. Táto sterilita bola potrebná na prorockej úrovni, pretože Izák je prezentovaný ako typ nového Adama, ktorého Ježiš Kristus inkarnuje vo svojej dobe; obaja muži boli vo svojej dobe „synmi Božieho zaslúbenia“. Preto si vždy kvôli svojej prorockej úlohe „Božieho syna“ nevyberie manželku sám, pretože v Ježišovom tele si Boh vyberá svojich apoštolov a svojich učeníkov, totiž Ducha Otca, ktorý je v ňom. a kto ho oživuje.

Gn 11:31: " Terach vzal svojho syna Abrama a syna Hárana, syna svojho syna Lóta, a svoju nevestu Sarai, ženu svojho syna Abrama." Išli spolu z chaldejského Uru do krajiny Kanaán. Prišli do Cháranu a bývali tam .

Celá rodina vrátane Abrama sa usadila na severe krajiny, v Charane. Tento prvý pohyb ich vedie k tomu, aby sa priblížili k miestu zrodu ľudstva. Oddelujú sa od veľkých miest, už aj tak veľmi zaľudnených a už aj tak veľmi odbojných, od úrodnej a prosperujúcej roviny.

Gn 11:32: „ Dní Téracha boli dvestopäť rokov; a Terach zomrel v Chárane .

Térach sa narodil v roku 1878 a zomrel vo veku 205 rokov v roku 2083.

Na záver štúdia tejto kapitoly si všimnime, že projekt zníženia strednej dĺžky života na 120 rokov je na dobrej ceste k úspechu. Medzi „600 rokmi“ Séma a „148 rokmi“ Náchora alebo „175 rokmi“ Abraháma je skrátenie života zrejmé. Asi o 4 storočia neskôr sa Mojžiš dožije presne 120 rokov. Číslo uvedené Bohom získame ako hotový model.

V skúsenosti, ktorú prežil Abrahám, Boh ukazuje, čo je on sám pripravený urobiť, aby vykúpil životy svojich vyvolených, ktorých si vyberá spomedzi všetkých svojich ľudských stvorení podľa toho, či zachovávajú jeho obraz o ňom. V tejto historickej scéne je Abrahám Boh v Otcovi, Izák, Boh v Synovi a naplnenie sa uskutoční v Ježišovi Kristovi a na jeho dobrovoľnej obeti sa zrodí nová zmluva.

Genesis 12

Odlúčenie od pozemskej rodiny

Gn 12:1: " *Jahve povedal Abramovi: **Chod' zo svojej krajiny, zo svojej vlasti a z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem .*** "

Na Boží príkaz sa Abram chystá opustiť svoju pozemskú rodinu, dom svojho otca, a v tomto príkaze musíme vidieť duchovný význam, ktorý Boh dal v 1M 2:24 svojim slovám, ktoré hovorili: „C 'Preto človek opusti svojho otca a svoju matku a prilni k svojej manželke a budú jedným telom . Abram musí „*opustiť svojho otca a matku*“, aby vstúpil do prorockej duchovnej úlohy Krista, pre ktorého sa počíta iba „*Nevesta*“, jeho zhromaždenie vyvolených. Telesné putá sú prekážkami duchovného pokroku, ktorým sa vyvolení musia vyhýbať, aby uspeli v tom, aby sa im v symbolickom obraze podarilo urobiť „*jedno telo*“ s Ježišom Kristom, Bohom stvoriteľom, JaHWÉH.

Gn 12:2: „*Urobím ťa veľkým národom a požehnám ťa; Urobím veľké tvoje meno a budeš zdrojom požehnaní .*”

Abram sa stane prvým patriarchom Biblie, ktorého monoteisti uznávajú ako „otca veriacich“. V Biblii je tiež prvým Božím služobníkom, ktorého podrobnosti o jeho živote budú podrobne sledované a odhalené.

Gn 12:3: „*Požehnám tých, čo ťa žehnajú, a tých, čo tebe preklínajú, preklínam; a v tebe budú požehnané všetky rodiny zeme .*”

Abramove cesty a stretnutia budú toho dôkazom, a to už v Egypte, keď sa faraón chcel vyspať so Sarai v domnení, že je to jeho sestra podľa toho, čo povedal Abram, aby ochránila jeho život. Vo videní mu Boh dal vedieť, že Sarah bola manželkou proroka a on takmer zomrel.

Druhá časť tohto verša, „*v tebe budú požehnané všetky rodiny zeme*“, nájde svoje naplnenie v Ježišovi Kristovi, synovi Dávida z kmeňa Júdu, synovi Izraela, synovi Izáka, syna Abrama. Práve na Abramovi Boh postaví svoje dve po sebe nasledujúce spojenectvá, ktoré predstavujú štandardy jeho spásy. Pretože tieto štandardy sa museli vyvinúť, aby prešli od symbolického typu k reálnemu typu; podľa toho, či hriešny človek žije pred Kristom alebo po ňom.

Gn 12:4: „*Abram šiel, ako mu povedal Hospodin, a išiel s ním aj Lot. Abram mal sedemdesiatpäť rokov, keď vyšiel z Cháranu .*”

Vo veku 75 rokov má Abram už dlhú životnú skúsenosť. Túto skúsenosť musíme získať, aby sme mohli počúvať a hľadať Boha; čo sa robí po objavení kliatieb ľudstva oddeleného od neho. Ak ho Boh povolal, je to preto, že ho Abram hľadal, takže keď sa mu Boh zjaví, ponáhľa sa ho poslúchnuť. A táto spasiteľná poslušnosť bude potvrdená a pamätaná jeho synovi Izákovi v tomto verši citovanom v 1M 26:5: „*pretože Abrahám poslúchol môj hlas a zachovával moje príkazy, moje prikázania, moje ustanovenia a moje zákony*“. Abram si mohol tieto veci ponechať len vtedy, ak by mu ich Boh predložil. Toto svedectvo od Boha nám odhaľuje, že sa vykonalo veľa vecí, o ktorých sa v Biblii nehovorí. Biblia nám predkladá len súhrn dlhých existencií ľudských životov. A život človeka 175 rokov, len Boh môže povedať, čo prežila minútu po minúte, sekundu po sekunde, ale nám stačí súhrn toho podstatného.

Božie požehnanie dané Abramovi teda spočíva na jeho poslušnosti a celé naše štúdium Biblie a jej prorociev by bolo márne, keby sme nerozumeli

dôležitosti tejto poslušnosti, pretože Ježiš Kristus nám dal svoj príklad ako príklad v Jánovi 8:29: „ Ten, ktorý ma poslal, je so mnou; nenechal ma samého, pretože vždy robím to, čo sa mu páči .” Je to rovnaké s kýmkoľvek; každý dobrý vzťah sa dosiahne tým, že urobíte „ to, čo je príjemné “ tomu, koho chcete potešiť. Preto viera, nech je to pravé náboženstvo, nie je zložitá vec, ale jednoduchý typ vzťahu, ktorý sa páči Bohu i sebe.

V našich posledných časoch sa objavuje znak neposlušnosti detí voči rodičom a voči národným orgánom. Boh organizuje tieto veci, aby dospelým, ktorí sú vzpurní, nevďační alebo ľahostajní k nemu, objavil to, čo on sám prežíva kvôli ich skazenosti . Činy, ktoré stvoril Boh, teda kričia oveľa hlasnejšie ako výkriky a reči, aby vyjadrili svoje spravodlivé rozhorčenie a spravodlivé výčitky.

Gn 12:5: „ Abram vzal svoju manželku Sarai a syna svojho brata Lóta so všetkým majetkom, ktorý mali, a sluhami, ktorých získali v Cháране. Odišli do krajiny Kanaán a prišli do krajiny Kanaán .”

Charan sa nachádza severovýchodne od Kanaánu. Abram ide teda z Cháranu na západ, potom na juh a vchádza do Kanaánu.

Gn 12:6: „ Abram prešiel krajinou na miesto zvané Sichem, k dubom Móre. Kanaánci boli vtedy v krajine .”

Mali by sme si to pamätať? „ Kanaánci “ sú obri, ale čo potom samotný Abram? Pretože potopa bola stále veľmi blízko a Abram mohol mať veľkosť obra. Pri vstupe do Kanaánu nehlási prítomnosť týchto obrov, čo je logické, ak je on sám ešte v tejto norme. Abram zostupujúc na juh prechádza cez dnešnú Galileu a prichádza do dnešnej Samárie, do Sichemu. Táto krajina Samárie bude miestom evanjelizácie, ktorú uprednostňuje Ježiš Kristus. Tam nájde vieru v „Samaritánku“ a jej rodinu, ku ktorým po prvý raz, na ich veľké prekvapenie, mohol vstúpiť Žid.

Gn 12:7: „ Abramovi sa zjavil Hospodin a povedal: Tvojmu potomstvu dám túto krajinu. A Abram tam postavil oltár Hospodinovi, ktorý sa mu zjavil .”

Boh si najprv vyvolil súčasnú Samáriu, aby sa ukázal Abramovi, ktorý toto stretnutie posväť tím, že tam postaví oltár, prorocký symbol kríža Kristovho mučenia. Táto voľba naznačuje prepojenie na budúcu evanjelizáciu krajiny Ježišom Kristom a jeho apoštolmi. Z tohto miesta mu Boh oznamuje, že dá túto krajinu svojim potomkom. Ale ktorý, židovský alebo kresťanský? Napriek historickým faktom v prospech Židov sa zdá, že tento prísľub sa týka Kristových vyvolených, ktorí sa majú naplniť na novej zemi; lebo Kristovi vyvolení sú podľa princípu ospravedlnenia z viery tiež semenom zaslúbeným Abramom.

Gn 12:8: „ Odtiaľ sa presunul na vrch na východ od Bét-ela a rozložil si stany s Bételom na západe a Hajom na východe. Postavil tam aj oltár Jahvemu a vzýval meno Jahveho .

Abram zostupoval na juh a utáboril sa v horách medzi Bételom a Ajom. Boh upresňuje orientáciu týchto dvoch miest. Bétel znamená „dom Boží“ a Abram ho umiestňuje na západ v orientácii, ktorá bude daná svätostánku a jeruzalemskému chrámu, takže pri vstupe do Božej svätosti, jeho domu, sa mu úradníci obrátia chrbtom. vychádzajúce slnko, ktoré vychádza na východe, východe. Na východe je mesto Aï, ktorého koreň znamená: hromada kameňa, ruina alebo kopec a monument. Boh nám zjavuje svoj súd: oproti vchodu

vyvolených do Božieho domu sú na východe len ruiny a hromady kameňov. V tomto obraze mal Abram pred sebou otvorené dve cesty k slobode: na západ, Bétel a život, alebo na východ, Aj a smrť. Našťastie si už vybral život s YaHWÉH.

Gn 12:9: " *Abram pokračoval vo svojich cestách a postupoval smerom na juh .*"

Všimnite si, že pri tomto prvom prechode Kanaánom Abram nešiel do „Jebusa“, názvu budúceho Dávidovho mesta: Jeruzalema, ktoré tak úplne ignoruje.

Gn 12:10: *V krajine nastal hlad; Abram zostúpil do Egypta, aby tam pobýval, pretože v krajine bol veľký hlad .*

V čase, keď sa Jozef, syn Jakoba z Izraela, stal prvým egyptským vezírom, bol to hlad, ktorý priviedol Abrama do Egypta. Skúsenosti, ktoré tam zažil, sú opísané vo zvyšných veršoch tejto kapitoly.

Abram je mierumilovný a dokonca bojazlivý muž. Zo strachu, že ho zabijú, aby si vzal jeho manželku Saraï, ktorá bola veľmi krásna, sa rozhodol predstaviť ju ako svoju sestru, čo je polopravda. Týmto úskokom sa mu faraón zapáčil a prikryl ho majetkom, ktorý mu dá bohatstvo a moc. Boh zasiahne faraóna ranami a on sa dozvie, že Sarai je jeho manželka. Potom prenasleduje Abrama, ktorý opúšťa Egypt bohatý a mocný. Táto skúsenosť prorokuje pobyt Hebrejov, ktorí po tom, čo boli otrokmi Egypta, ho opustia a vezmú si jeho zlato a bohatstvo. A táto sila sa mu čoskoro bude veľmi hodiť.

Genesis 13

Abramovo oddelenie od Lóta

Po návrate z Egypta sa Abram, jeho rodina a Lót, jeho synovec, vrátili do Bételu na miesto, kde postavil oltár na vzývanie Boha. Kým sú všetci na tomto mieste medzi Bételom a Ajom, medzi „domom Božím“ a „ruinou“. Po hádkach medzi ich služobníkmi sa Abram oddelí od Lóta, ktorému dá na výber smer, ktorým sa chce uberať. A Lót využil príležitosť a vybral si rovinu a jej úrodnosť sľubujúcu blahobyť. Verš 10 hovorí: „ *Lot pozdvihol oči a uvidel celú rovinu Jordánu, ktorá bola úplne zaliata vodou. Predtým, ako Jahve zničil Sodomu a Gomoru, bola až po Coar záhradou Hospodinovou, ako egyptská krajina .* Pritom si vyberá „skazu“ a objaví ju, keď Boh zasiahne ohňom a sírou mestá tohto údolia, ktoré je dnes čiastočne pokryté „Mítvym morom“; trest, z ktorého unikne aj so svojimi dvoma dcérami, vďaka Božiemu milosrdenstvu, ktoré pošle dvoch anjelov, aby ho varovali a prinútili ho opustiť Sodomu, kde bude žiť. Vo verši 13 čítame: „ *Eudia Sodomy boli zlí a veľkí hriešnici proti Jahvemu .*

Abram teda zostáva blízko Bételu, „domu Božieho“ na vrchu.

Gn 13:14 až 18: " *Keď sa Lot od neho odlúčil, povedal Hospodin Abramovi: Pozdvihni oči a z miesta, kde si, pozri na sever a na juh, na východ a na západ; lebo celú zem, ktorú uvidíš, dám tebe a tvojmu potomstvu naveky. Urobím tvoje semeno ako prach zeme , takže ak niekto dokáže spočítať prach*

zeme , bude spočítané aj tvoje semeno. Vstaň, cestuj po dĺžke a šírke zeme; lebo ti ho dám . Abram si rozložil stany a prišiel bývať medzi duby Mamre, ktoré sú blízko Hebronu. A postavil tam oltár Hospodínovi .”

Abram ponechal voľbu na Lótovi a dostáva časť, ktorú mu Boh chce dať, a tam znovu obnovuje svoje požehnania a svoje zaslúbenia. Porovnanie jeho „*semena*“ s „*prachom zeme*“, pôvod a koniec ľudskej duše, tela a ducha, podľa Gn 2:7, bude potvrdené porovnaním „*hviezd nebies*“ v Gen. 0,15:5.

Genesis 14

Oddelenie mocou

Štyria králi z východu prichádzajú bojovať proti piatim kráľom údolia, kde sa nachádza Sodoma, v ktorej býva Lót. Piaty králi sú zbití a zajatí rovnako ako Lót. Varovaný Abram mu prichádza na pomoc a oslobodzuje všetkých zajatých rukojemníkov. Všimnime si zaujímavosť nasledujúceho verša.

Gn 14:16: „*Priniesol späť všetko bohatstvo; priviedol späť aj svojho brata Lóta s jeho majetkom, ako aj ženy a ľud .*

V skutočnosti Abram zasiahol iba za Lóta. Ale opisovaním faktov Boh maskuje túto realitu, aby vyvolal svoju výčitku voči Lótovi, ktorý sa zle rozhodol žiť v meste zlých.

Gn 14:17: " *Ked' sa Abram víťazne vrátil od Kedorlaomeru a od kráľov, ktorí boli s ním, vyšiel mu sodomský kráľ v ústrety do údolia Shaweh, čo je kráľovské údolie. "*

Víťazovi treba poďakovať. Slovo „Shavéh“ znamená: obyčajný; presne to, čo Lóta zviedlo a ovplyvnilo jeho výber.

Gn 14:18: " *Sálemsky kráľ Melchisedech priniesol chlieb a víno, bol kňazom Boha Najvyššieho . "*

Tento kráľ Salemu bol „*kňazom Najvyššieho Boha*“. Jeho meno znamená: „*môj kráľ je spravodlivosť*“. Jeho prítomnosť a jeho zásah sú dôkazom kontinuity uctievania pravého Boha na zemi od konca potopy, ktorá je stále veľmi prítomná v myšlienkach ľudí Abramovej doby. Ale títo ctitelia pravého Boha nevedia nič o spásnom projekte, ktorý Boh zjaví prostredníctvom prorockých skúseností, ktoré prežíval Abram a jeho potomkovia.

Gn 14:19: „*A požehnal Abrama a povedal: Nech je Abram požehnaný Bohom Najvyšším, pánom neba a zeme! »*

Požehnanie tohto oficiálneho zástupcu Boha ďalej potvrdzuje požehnanie, ktoré Boh dal priamo Abramovi osobne.

Gn 14:20: „*Nech je zvelebený Najvyšší Boh, ktorý vydal tvojich nepriateľov do tvojej ruky! A Abram mu dal desiatky zo všetkého . "*

Melchisedech žehná Abramovi, ale dáva si pozor, aby mu nepripisoval víťazstvo; pripisuje to „*Najvyššiemu Bohu, ktorý vydal svojich nepriateľov do jeho rúk*“. A máme konkrétny príklad Abramovej poslušnosti voči zákonom Božím, keďže „*dal desiatky zo všetkého*“ Melchisedekovi, ktorého meno

znamená: „Môj kráľ je spravodlivosť“. Tento zákon desiatkov teda existoval už od konca potopy na zemi a pravdepodobne ešte pred „potopou“.

Gn 14:21: " *Kráľ Sodomy povedal Abramovi: Daj mi ľudí a vezmi si bohatstvo .* "

Sodomský kráľ je zaviazaný Abramovi, ktorý oslobodil svoj ľud. Za svoju službu si teda chce kráľovsky zaplatiť.

Gn 14:22: " *Abram odpovedal sodomskému kráľovi: Pozdvihujem svoju ruku k Hospodinovi, Najvyššiemu Bohu, pánovi neba a zeme: "*

Abram využíva situáciu, aby pripomenul zvrátenému kráľovi existenciu „*Jahveho Najvyššieho Boha*“, jedinečného „*Vládcu neba a zeme*“; čo z neho robí jediného vlastníka všetkého bohatstva, ktoré kráľ získava svojou bezbožnosťou.

Gn 14:23: „*Nevezmem nič, čo je tvoje, ani nič, ani šnúru, aby si nepovedal: Obohatil som Abrama. Nič pre mňa!* »

V tomto postoji Abram dosvedčuje sodomskému kráľovi, že do tejto vojny prišiel len preto, aby zachránil svojho synovca Lóta. Abram odsudzuje ako Boh tohto kráľa, ktorý žije v zlom, zvrátenosti a násilí. A dáva mu to jasne najavo tým, že odmieta svoje nedôstojne získané bohatstvo.

Gn.14:24: " *Len to, čo jedli mládenci, a podiel mužov, ktorí chodili so mnou, Aner, Eškol a Mamre, vezmú si svoj podiel .* "

Ale táto voľba Abrama sa týka iba jeho, Božieho služobníka, a jeho služobníci si môžu vziať svoj podiel z ponúkaného bohatstva.

Genesis 15

Separácia Covenantom

1M 15:1: " *Po týchto udalostiach prišlo slovo Hospodinovo k Abramovi vo videní a povedal: Abram, neboj sa! Ja som tvoj štít a tvoja odmena bude veľmi veľká .* "

Abram je mierumilovný muž, ktorý žije v brutálnom svete, tiež vo vízii Boh, jeho priateľ YaHWéH, prichádza, aby ho uistil: „*Ja som tvoj štít a tvoja odmena bude veľmi veľká*“.

Gn 15:2: " *Abram odpovedal: Pane, Hospodine, čo mi dáš? Idem bez detí; a dedičom môjho domu je Eliezer z Damasku .* "

Abram dlho trpel tým, že nemohol byť otcom kvôli neplodnosti Sarai, jeho legitímnej manželky. A vie, že keď zomrie, jeho majetok zdedí blízky príbuzný: „*Eliezer z Damasku*“. Všimnime si, aké staré je toto mesto „*Damask*“ v Sýrii.

Gn 15:3: " *A Abram povedal: Hľa, nedal si mi semeno, a ten, kto sa narodí v mojom dome, bude mojím dedičom .* "

Abram nerozumie sľubom, ktoré dal svojmu potomstvu, pretože žiadne nemá, keďže je bezdetný.

Gn 15:4: " *Potom k nemu zaznelo slovo Hospodinovo: Nebude tvojím dedičom, ale tvojím dedičom bude ten, kto vzíde z tvojho tela .* "

Boh mu hovorí, že sa skutočne stane otcom dieťaťa.

Gn 15:5: „ *A keď ho vyviedol, povedal: Pozri sa na nebo a spočítaj hviezdy, ak ich vieš spočítať. A on mu povedal: Toto bude tvoje semeno .*”

Pri príležitosti tohto videnia, ktoré dostal Abram, nám Boh odhaľuje symbolický kľúč k významu, ktorý duchovne dáva slovu „ *hviezda* “. Pôvodne citovaná v 1M 1:15, „ *hviezda* “ má úlohu „ *osvetľovať zem* “ a táto úloha je už úlohou Abrama, ktorého Boh povolal a vyčlenil na tento účel, ale bude to aj úloha všetkých veriacich, ktorí bude si nárokovať svoju vieru a službu Bohu. Všimnite si, že podľa Dan.12:3 bude stav „*hviezd*“ daný vyvoleným pri ich vstupe do večnosti: „ *Tí, ktorí sú inteligentní, budú žiarit' ako nebeská nádhera a tí, ktorí učia spravodlivosti zástup bude žiarit' ako hviezdy, navždy a navždy .*” Podoba „*hviezdy*“ sa im jednoducho pripisuje kvôli ich výberu Bohom.

Gn 15:6: " *Abram dôveroval Jahvemu, ktorý mu to počítal za spravodlivosť .*"

Tento veršový kurz tvorí oficiálny prvok definície viery a princíp ospravedlnenia vierou. Pretože viera nie je nič iné ako osvietená, oprávnená a dôstojná dôvera. Dôvera v Boha je oprávnená len v osvietenom poznaní jeho vôle a všetkého, čo sa mu páči, bez čoho sa stáva nelegitímnou. Dôverovať Bohu znamená veriť, že požehnáva iba tých, ktorí Ho poslúchajú podľa príkladu Abrama a dokonalého príkladu Ježiša Krista.

Tento Boží súd nad Abramom prorokuje ten, ktorý prinesie všetkým tým, ktorí budú konať ako on, v rovnakej poslušnosti voči božskej pravde navrhovanej a žiadanej vo svojej dobe.

Gn 15:7: " *Jahve mu znova povedal: Ja som Jahve, ktorý som ťa vyviedol z Chaldejského Uru, aby som ti dal túto krajinu do vlastníctva .*"

Ako preambulu predloženia svojej zmluvy s Abramom Boh Abramovi pripomína, že ho vyviedol z Chaldejského Uru. Tento vzorec je modelovaný na základe prezentácie prvého z Božích „desiatich prikázaní“ citovaných v 2M 20:2: „ *Ja som Jahveh, váš Boh, ktorý som vás vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva* “ .

Gn 15:8: “ *Abram odpovedal: Pane, Jahve, podľa čoho spoznám, že to budem vlastniť? »*

Abram žiada od YaHWéH znamenie.

Gn 15:9: " *A Hospodin mu povedal: Vezmi si trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holubicu .*"

Gn 15:10: „ *Abram vzal všetky tieto zvieratá, rozrezal ich v strede a položil každý kus oproti sebe; ale o vtáky sa nepodelil .*

Božia odpoveď a Abramov čin si vyžadujú vysvetlenie. Tento obetný obrad je založený na myšlienke zdieľania, ktorá sa týka dvoch strán, ktoré sa zapoja do spojenectva, to znamená: zdieľajme spolu. Zvieratá vyrezané v strede symbolizujú telo Krista, ktoré, keďže je jedno, bude duchovne zdieľané medzi Bohom a jeho vyvolenými. Ovce sú obrazom človeka a Krista, ale vtáky nemajú tento obraz človeka, ktorým bude Kristus poslaný Bohom. To je dôvod, prečo sa ako nebeský symbol objavujú v zmluve, ale nie sú odrezaní. Ježišovo uzmiernenie za hriech bude priaznivé iba pre pozemských vyvolených, nie pre nebeských anjelov.

Gn 15:11: „ *Dravce padali na mŕtvolu; a Abram ich vyhnal .*"

V projekte, ktorý prorokoval Boh, budú pri návrate v sláve Krista Spasiteľa vydávané ako potrava dravým vtákom iba mŕtvolý zlých a vzbúrencov. Nakoniec sa tento osud nebude týkať tých, ktorí uzavreli zmluvu s Bohom v Kristovi a jeho zákonmi. Pretože takto vystavené mŕtvolý zvierat sú veľmi sväté pre Boha a pre Abrama. Abramovo gesto je oprávnené, pretože fakty nesmú byť v rozpore s proroctvom, ktoré sa týka budúcnosti a konečného osudu Kristovej svätosti.

1M 15:12: „ *Pri západe slnka padol na Abrama hlboký spánok; a hľa, prišiel na neho strach a veľká tma .* ”

Tento spánok nie je normálny. Je to „ *hlboký spánok* “, ako ten, do ktorého Boh ponoril Adama, aby z jedného z jeho rebier vytvoril ženu, svoju „ *pomoc* “. V rámci spojenectva, ktoré uzavrel s Abramom, mu Boh zjaví prorocký význam tejto „ *pomoci* “, ktorá bude predmetom Božej lásky v Kristovi. V skutočnosti ho Boh len naoko necháva zomrieť, aby vstúpil do svojej večnej prítomnosti, čím predvída jeho vstup do večného života, teda do pravého života, podľa zásady, že žiaden človek nemôže vidieť Boha a žiť.

„ *Veľká temnota* “ znamená, že Boh ho robí slepým voči pozemskému životu, aby si vo svojej mysli vytvoril virtuálne obrazy prorockej povahy, vrátane zjavenia a prítomnosti samotného Boha. Takto ponorený do temnoty Abram pociťuje legitímny „ *strach* “. Okrem toho podčiarkuje impozantný charakter Boha stvoriteľa, ktorý k nemu hovorí.

Gn 15:13: „ *A Jahveh povedal Abramovi: Vez, že tvoje potomstvo bude cudzincami v krajine, ktorá nebude ich; budú tam zotročení a štyristo rokov budú utláčani .* “

Boh zvestuje Abramovi budúcnosť, osud vyhradený pre jeho potomkov.

„... *vaše potomstvo bude cudzincami v krajine, ktorá nebude ich* “: toto je Egypt.

„... *budú tam zotročení* “: pri zmene nového faraóna, ktorý nepoznal Jozefa, Hebrejca, ktorý sa stal veľkovezirom svojho predchodcu. Toto zotročenie sa uskutoční v čase Mojžiša.

„... *a budú utláčani štyristo rokov* “: Toto nie je len o egyptskom útlaku, ale v širšom zmysle o útlaku, ktorý zasiahne potomkov Abrama, kým nebudú mať majetky v Kanaáne, ich národnej krajine zasľúbenej Bohom.

Gn 15:14: " *Ale ja budem súdiť národ, ktorému slúžia, a potom vyjdú s veľkým bohatstvom .* ”

Cieľovou krajinou je tentoraz iba Egypt, ktorý opustia a v skutočnosti si zoberú všetko bohatstvo. Všimnite si, že v tomto verši Boh nepripisuje Egyptu „útlak“ citovaný v predchádzajúcom verši. To potvrdzuje skutočnosť, že spomínaných „ *štyristo rokov* “ sa netýka iba Egypta.

Gn 15:15: " *Pôjdeš v pokoji k svojim otcom, budeš pochovaný po šťastnej starobe .* ”

Všetko sa stane tak, ako mu Boh povedal. Bude pochovaný v Hebrone v jaskyni Machpela na pozemku, ktorý Abram kúpil počas svojho života od Chetitu.

Gn 15:16: „ *V štvrtej generácii sa sem vrátia; lebo nepravosť Amorejčanov ešte nedosiahla svoj vrchol .* “

Medzi týmito Amorejcami majú Chetiti dobré vzťahy s Abramom, ktorého považujú za predstaviteľa veľkého Boha. Dohodli sa teda, že mu predajú pozemok na jeho hrobku. Ale o „štyri generácie“ alebo „štyristo rokov“ bude situácia iná a kanaánske národy dosiahnu prah vzbury, ktorú Boh nepodporí, a všetci budú zničení, aby prenechali svoju krajinu Hebrejom, ktorí ju dokončia. ich národná pôda..

Aby sme lepšie pochopili tento katastrofálny projekt pre Kanaáncov, musíme si uvedomiť, že Noe preklial Kanaana, ktorý bol prvým synom jeho syna Chama. Zaslúbená zem bola preto osídlená týmto potomkom Hama, prekliatym Noemom a Bohom. Ich zničenie bolo len otázkou času, ktorý Boh určil na uskutočnenie svojich zámerov na zemi.

Gn 15:17: „*Keď slnko zapadlo, nastala hlboká tma; a hľa, bola to dymiaca pec a medzi rozdelenými zvieratami šľahali plamene.*“

Pri tomto obrade je zakázaný oheň zapálený človekom. Za to, že sa Áronovi dvaja synovia odvážili prestúpiť túto zásadu, budú jedného dňa pohltení Bohom. Abram požiadal Boha o znamenie a to prišlo v podobe nebeského ohňa, ktorý prechádzal medzi zvieratami rozrezanými na dve časti. Takto Boh dosvedčuje svojich služobníkov, akým bol prorok Eliáš, pred prorokmi Baalov podporovanými cudzou kráľovnou a manželkou kráľa Achaba, menom Jezábel. Jeho oltár sa utopil vo vode, oheň zoslaný Bohom pohltí oltár a vodu, ktorú pripravil Eliáš, ale oltár falošných prorokov bude ignorovaný jeho ohňom.

Gn 15:18: " *V ten deň Jahve uzavrel s Abramom zmluvu a povedal: Tvojmu potomstvu dávam túto krajinu od Egyptskej rieky až po veľkú rieku Eufrat.* "

Na konci tejto 15. kapitoly tento verš potvrdzuje, že jeho hlavným predmetom je skutočne aliancia, **ktorá oddeľuje vyvolených od ostatných ľudí**, aby zdieľali toto spojenectvo s Bohom a slúžili mu.

Hranice zeme zaslúbenej Hebrejom presahujú hranice, ktoré národ obsadí po dobytí Kanaánu. Ale Boh do svojej ponuky zahŕňa obrovské púšte Sýrie a Arábie, ktoré sa pripájajú k „Eufratu“ smerom na východ, ako aj púšť Šur, ktorá oddeľuje „Egypt“ od Izraela. Medzi týmito púšťami nadobúda zaslúbená zem podobu Božej záhrady.

V prorockom duchovnom čítaní „rieky“ symbolizujú národy, takže Boh môže prorokovať o potomstve Abrama, o Kristovi, ktorý nájde svojich ctiteľov a svojich vyvolených za Izraelom a Egyptom, na západe v „Európe“ symbolizovanej v Zjavení 9: 14 pod názvom „veľká rieka Eufrat“.

Gn 15:19: „*krajina Kenovcov, Kenizejcov, Kadmončanov*“

Gn 15:20: „*z Chetitov, Perizejcov, Refaimov*“ ,

Gn 15:21: " *Amorejčanov, Kanaáncov, Girgašovcov a Jebúsejcov.* "

Za čias Abrama tieto mená označujú rodiny zhromaždené v mestách, ktoré tvoria a obývajú krajinu Kanaán. Medzi nimi sú Refaimovia, ktorí si viac ako ostatní zachovali obrovský štandard predpotopných, keď Jozua obsadil územie „o štyri generácie“ alebo „o štyristo rokov“ neskôr.

Abram je patriarcha dvoch zmlúv Božieho plánu. Jeho zostup cez telo vygeneruje početných potomkov, ktorí sa narodí v ľude vyvolenom Bohom, no nie ním vyvolenom. Výsledkom je, že toto prvé spojenectvo založené na tele

skresľuje jeho projekt spásy a mátie jeho chápanie, pretože spása bude spočívať iba na akte viery v dvoch alianciách. Obriezka tela nezachránila hebrejského muža, aj keď to Boh vyžadoval. To, čo mu umožnilo byť spasený, boli jeho poslušné skutky, ktoré odhalili a potvrdili jeho vieru a dôveru v Boha. A je to tá istá vec, ktorá podmieňuje spasenie v novej zmluve, v ktorej sa viera v Krista oživuje skutkami poslušnosti prikázaniam, obradom a božským zásadám zjaveným Bohom v celej Biblii. V naplnenom vzťahu s Bohom je učenie litery osvetlené inteligenciou ducha; preto Ježiš povedal: „ *Litera zabíja, ale Duch oživuje* “.

Genesis 16

Oddelenie podľa legitimacy

Gn 16:1: „ *Sáraj, manželka Abrama, mu neporodila deti. Mala egyptského služobníka menom Hagar .*

Gn 16:2: „ *A Sáraj povedala Abramovi: Hľa, Hospodin ma urobil neplodnou; pod', prosím, k môjmu služobníkovi; možno cez ňu budem mať deti. Abram počúval hlas Sáraj .*”

Gn.16:3: " *A tak Sáraj, Abramova žena, vzala Egyptanku Hagar, svoju slúžku, a dala ju za ženu Abramovi, svojmu mužovi, keď Abram býval desať rokov v krajine Kanaán. "*

Je pre nás ľahké kritizovať túto nešťastnú voľbu kvôli Saraiovej iniciatíve, ale pozrime sa na situáciu, ako sa naskytla požehnanému páru.

jeho lona narodí dieťa . Ale nepovedal mu o Sarai, jeho manželke, ktorá bola neplodná. Okrem toho sa Abram nepýtal svojho Stvoriteľa na podrobnosti o jeho oznámeniach. Čakal, že Boh k nemu prehovorí podľa jeho zvrchovanej vôle. A tam musíme pochopiť, že tento nedostatok vysvetlenia bol práve určený na to, aby vyprovokoval túto ľudskú iniciatívu, ktorou Boh vytvára nelegitímny náprotivok v zmysle prísľubu požehnaného, ale užitočného, ktorý postaví pred budúcnosť Izrael postavený na Izákovi, bojovná a protestujúca konkurencia, protivník a dokonca nepriateľ. Boh pochopil, že okrem dvoch ciest, dobra a zla, ktoré sú pred voľbami človeka, sú „mrkva a palica“ rovnako potrebné ako jedna druhá, aby posunuli „osla“ vpred. » vzdorovitý. Narodenie Izmaela, tiež syna Abrama, podporí formovanie arabského personálu až do jeho poslednej podoby v dejinách, náboženstva, islamu (podriadenosť; vrchol pre tento prirodzene a dedične vzpurný ľud).

Gn 16:4: “ *Išiel k Hagar a ona počala. Keď sa uvidela tehotná, pozrela na svoju milenku s opovrhnutím .*

Tento pohrdavý postoj Egyptanky Hagar k jej milenke dodnes charakterizuje arabské moslimské národy. A pritom sa úplne nemýli, pretože západný svet ignoroval nesmiernu výsadu byť evanjelizovaný v mene božského Krista Ježiša. Aby toto falošné arabské náboženstvo naďalej hlásalo, že Boh je veľký, keď ho Západ vymazal z registrov svojich myšlienok.

Obraz uvedený v tomto verši zobrazuje presnú situáciu nášho konca času, pretože západné kresťanstvo, dokonca aj zdeformované, ako Sarai už nerodí synov a upadá do duchovnej sterility temnoty. A hovorí sa: V krajine slepých sú kráľmi jednookí.

Gn 16:5: „ A *Sáraj* povedala *Abramovi*: *Na teba je urážka, ktorou sa mi stala. Vložil som svojho služobníka do tvojho lona; a keď videla, že je tehotná, pozrela na mňa s opovrhnutím. Nech medzi mnou a tebou súdi Hospodin!* »

Gn 16:6: *Abram* povedal *Sáraj*: *Hľa, tvoja slúžka je v tvojej moci, nalož s ňou, ako uznáš za vhodné. Potom s ňou Sarai zle zaobchádzala; a Hagar pred ňou utiekla ."*

Abram preberá svoju zodpovednosť a neobviňuje Sarai z toho, že bola inšpiráciou pre toto nelegitímne narodenie. Legitimita teda od začiatku vnucuje svoj zákon nelegitímnosti a podľa tejto lekcie budú odteraz manželstvá spájať ľudí z tej istej najbližšej rodiny až po Izrael budúcnosti a jeho národnú podobu získanú po odchode z Izraela Otroctvo Egyptu.

Gn 16:7: " *Anjel Jahveho ju našiel pri prameni vody na púšti, pri prameni, ktorý je na ceste do Šúru ."*

Táto priama výmena medzi Bohom a Hagar je možná len vďaka Abramovmu pozhnanému stavu. Boh ho nájde v púšti Schur, ktorá sa stane domovom nomádskych Arabov, ktorí žijú v stanoch a neustále hľadajú potravu pre svoje ovce a ťavy. Zdroj vody bol Hagariným prostriedkom na prežitie a stretáva sa s „prameňom vôd života“, ktorý ju prichádza povzbudiť, aby prijala svoje postavenie služobnice a svoj plodný osud.

Gn 16:8: „ *Povedal: Hagar, služobnica Sáraj, odkiaľ si prišla a kam ideš? Odpovedala: Utekám pred Sarai, moja pani .*

Hagar odpovedá na dve otázky: kam ideš? odpoveď: Utekám. Odkiaľ pochádzaš ? Odpoveď: od Sarai, mojej pani.

Gn 16:9: " *Anjel Jahveho jej povedal: Vráť sa k svojej pani a pokor sa pod jej ruku ."*

Veľký sudca mu nedáva na výber, nariaduje návrat a pokoru, pretože skutočný problém skutočne spôsobilo pohrdanie voči jeho milenke, ktorá okrem svojej sterility zostáva jeho legitímnou milenkou a treba jej slúžiť a rešpektovať ju.

Gn 16:10: " *Anjel Jahveho mu povedal: Rozmnožím tvoje potomstvo a bude tak početné, že ich nebude možné spočítat' ."*

YaHWéH ho povzbudzuje tým, že mu ponúka „mrkvu“. Sľubuje mu potomstvo „ *tak početné, že ich nemôžeme spočítat'* “. Nemýľte sa, toto množstvo bude telesné a nie duchovné. Lebo Božie veštby budú až do uzavretia novej zmluvy niest' iba hebrejskí potomkovia. Ale samozrejme, každý úprimný Arab môže vstúpiť do Božej zmluvy prijatím Jeho noriem napísaných Hebrejmi v Biblii. A od svojho objavenia moslimský Korán toto kritérium nespĺňa. Obviňuje, kritizuje a prekrúca biblické pravdy overené Ježišom Kristom.

Keď pre Izmaela použijeme výraz, ktorý sa už použil pre Abrama, „ *tak početný, že ich nemožno spočítat'* “, chápeme, že je to len otázka ľudského množenia a nie vyvolených vybraných pre večný život. Bohom navrhované prirovnania vždy podliehajú podmienkam, ktoré musia byť splnené. Príklad: „

hviezdy neba “ sa týkajú akejkolvek náboženskej činnosti, ktorá pozostáva z „*osvetľovania zeme* “. Ale aké svetlo? Iba svetlo pravdy legitimizované Bohom robí „*hviezdu* “ hodnú „*večne svietiť* “ v nebesiach, podľa Dan. 12:3, pretože budú **skutočne** „*inteligentní* “ a budú **skutočne** „*učení spravodlivosti* “ podľa Bože.

Gn 16:11: *Anjel Jahveho mu povedal: Hľa, si tehotná a porodíš syna a dáš mu meno Izmael; lebo Jahveh ťa vypočul v tvojom súžení ."*

Gn 16:12: „*Bude ako divý osol; jeho ruka bude proti všetkým a ruka všetkých bude proti nemu; a bude bývať oproti všetkým svojim bratom ."*

Boh prirovnáva Izmaela a jeho arabských potomkov k „*divokému somárovi* “, zvieratú známemu pre svoj nepoddajný a tvrdohlavý charakter; a navyše brutálny, keďže sa mu hovorí „*divoch* “. Nenechá sa preto skrotiť, domestikovať ani prehovárať. Skrátka nemiluje a nenechá sa milovať a v génoch si nesie agresívnu dedičnosť voči vlastným bratom i cudzím. Tento rozsudok ustanovený a zjavený Bohom má veľký význam v tomto čase konca, aby sme pochopili trestajúcu úlohu pre Boha náboženstva islamu, proti ktorému bojovalo falošné kresťanstvo v časoch, keď kresťanské „svetlo“ bolo iba „svetlo “ . *tma* “. Od svojho návratu na pôdu svojich predkov sa Izrael opäť stal jeho cieľom, rovnako ako kresťanský Západ chránený americkou mocou, ktorú bez toho, aby sa mýlili, nazývajú „veľký Satan“. Je pravda, že malý „Satan“ dokáže rozpoznať „veľkého“.

Porodením Izmaela, mena, ktoré znamená „Boh počul“, dieťaťa sporu, Boh vytvára ďalšie **oddelenie** v Abramovej rodine. Pridáva to kliatbu jazykov vytvorených v zážitku Babel. Ale ak si pripraví prostriedky na potrestanie, je to preto, že vopred pozná rebelantské správanie ľudí v jeho dvoch po sebe idúcich alianciách až do konca sveta.

Gn 16:13: „*Nazvala Atta El roi menom Jahveho, ktorý s ňou hovoril; lebo povedala: Videl som tu niečo, keď ma videl? »*

Meno Atta El Roï znamená: Ty si vidiaci Boh. Ale už táto iniciatíva dať Bohu meno je pobúrením voči jeho nadradenosti. Zvyšok tohto verša preloženého mnohými rôznymi spôsobmi sa scvrkáva na túto myšlienku. Hagar tomu nemôže uveriť. Ona, malá služobníčka, bola predmetom pozornosti veľkého Boha stvoriteľa, ktorý vidí osud a zjavuje ho. Čoho sa môže po tejto skúsenosti báť?

Gn 16:14 *Preto túto studňu nazvali studňou kráľa Lachai; je to medzi Kadèsom a Baredom .*

Pozemské miesta, kde sa Boh prejavil, sú prestížne, ale pocty, ktoré im ľudia vzdávajú, sú často spôsobené ich modloslužobným duchom, ktorý ich s Ním nezmeri.

Gn 16:15 „*Agar porodila Abramovi syna; A Abram dal synovi, ktorého mu porodila Hagar, meno Izmael .*

Ismael je skutočne Abramov autentický syn a najmä jeho prvé dieťa, ku ktorému sa prirodzene pripúta. Ale nie je synom zaslúbenia, ktoré Boh ohlásil predtým. No meno „*Izmael* “, ktoré je mu dané alebo „*Boh počul* “, vyvolené Bohom, je založené predovšetkým na utrpení Hagar, obete rozhodnutí, ktoré prijala jeho milienka a jeho pán. Ale v druhom zmysle je to tiež založené na omyle Abrama a Sarai, ktorí na chvíľu uverili, že tento syn, ktorý počala Egyptanka

Hagar, bol potvrdením, „odpoveďou“ a dovŕšením Božieho oznámenia. Chyba bude mať krvavé následky až do konca sveta.

Boh vstúpil do hry ľudského myslenia a pre neho sa to podstatné splnilo: dieťa sporov a konfliktných **oddelení** je živé.

Gn 16:16: " *Abram mal osemdesiatšesť rokov, keď Hagar porodila Abrama Izmaela .*"

„Izmael“ sa preto narodil v roku 2034 (1948 + 86), keď mal Abram 86 rokov.

Genesis 17

Oddelenie obriezku: znamenie v tele

Gn 17:1: „ *Keď mal Abram deväťdesiatdeväť rokov, zjavil sa Abramovi Hospodin a povedal mu: Ja som všemohúci Boh. Kráčaj pred mojou tvárou a buď bezúhonný .*"

V roku 2047, vo veku 99 rokov a Izmaelovi 13, je Abram v duchu navštevovaný Bohom, ktorý sa mu po prvý raz predstavuje ako „ *Všemohúci Boh* “. Boh pripravuje akciu, ktorá odhalí tento „všemohúci“ charakter. Zjavenie Boha je hlavne verbálne a sluchové, pretože jeho sláva zostáva neviditeľná, ale podobný obraz jeho osoby možno vidieť bez umierania.

Gn 17:2: " *Ustanovím svoju zmluvu medzi sebou a tebou a rozmnožím ťa do nekonečna .*"

Boh obnovuje zaslúbenie o jeho rozmnožení, tentoraz špecifikuje „ *do nekonečna* “, či už je to „ *prach zeme* “ a „ *hviezdy neba* “, ktoré „ *nikto nevie spočítať* “.

Gn 17:3: „ *Abram padol na tvár; a Boh k nemu prehovoril a povedal :*

Abram si uvedomil, že ten, kto s ním hovorí, je „Všemohúci Boh“, padne na tvár, aby sa nepozrel na Boha, ale počúva jeho slová, ktoré potešia celú jeho dušu.

Gn 17:4: „ *Toto je moja zmluva, ktorú s vami uzatváram. Staneš sa otcom množstva národov .* »

V ten deň bola upevnená zmluva medzi Bohom a Abramom: „ *Staneš sa otcom množstva národov .*

Gn 17:5: „ *Už sa nebudeš volať Abram; ale tvoje meno bude Abrahám, lebo som ťa urobil otcom mnohých národov .* »

Zmena mena z Abram na Abrahám je rozhodujúca a vo svojej dobe to isté urobí aj Ježiš, keď zmení mená svojich apoštolov.

Gn 17:6: „ *Urobím ťa hojným plodným, učiním ťa národmi; a vyjdú z teba králi .* »

Abram je prvým otcom arabských národov v Izmaeli, v Izákovi, bude otcom Hebrejov, synov Izraela; a v Madianovi bude otcom potomkov Madiana; kde Mojžiš nájde svoju manželku Ciporu, dcéru Jetra.

Gn 17:7: " *Ustanovím svoju zmluvu medzi sebou a tebou a tvojím potomstvom po tebe po ich pokoleniach: bude to večná zmluva, že budem Bohom tebe a tvojmu potomstvu po tebe.* "

Boh si nenápadne vyberá slová svojej zmluvy, ktoré budú „večné“, ale nie večné. To znamená, že spojenectvo uzavreté s jeho telesnými potomkami bude mať obmedzené trvanie. A táto hranica bude dosiahnutá, keď božský Kristus pri svojom prvom príchode a svojom ľudskom vtelení ustanoví na svojej dobrovoľnej zmierujúcej smrti základ nového spojenectva, ktoré bude mať večné následky.

V tomto bode si treba uvedomiť, že všetci prvorodení ľudia, na ktorých sa zameriavajú a sú od začiatku pomenovaní, strácajú svoju legitimitu. To bol prípad Kaina, prvorodeného Adamovho, Izmaela, prvorodeného, ale nemanželského syna Abrama, a po ňom to bude prípad Ezaua prvorodeného Izáka. Tento princíp zlyhania prvorodených prorokuje zlyhanie židovského telesného spojenectva. Druhá zmluva bude duchovná a prinesie úžitok len skutočne obráteným pohanom, a to aj napriek klamnému zdanie spôsobenému falošnými ľudskými nárokmi.

Gn 17:8: " *Tebe a tvojmu potomstvu po tebe dám krajinu, v ktorej bývaš ako cudzinec, celú kanaánsku krajinu do večného **vlastníctva** a budem ich Bohom.*"

Podobne aj krajina Kanaán bude daná „ **do večného vlastníctva** “, pokiaľ bude Boh viazaný svojou zmluvou. A odmietnutie Mesiáša Ježiša to urobí nulovým, tiež 40 rokov po tomto pobúrení bude národ a jeho hlavné mesto Jeruzalem zničené rímskymi vojakmi a Židia, ktorí prežili, budú rozptýlení do rôznych krajín sveta. Pretože Boh špecifikuje podmienku zmluvy: „ *Budem ich Bohom* “. Taktiež, keď je Ježiš ako poslaný Bohom oficiálne odmietnutý národom, Boh bude môcť úplne legitímne rozbiť svoje spojenectvo.

Gn 17:9: " *Boh povedal Abrahámovi: Budeš zachovávať moju zmluvu, ty a tvoje potomstvo po tebe, po ich pokoleniach.* "

Tento verš krúti krkom všetkým týmto náboženským nárokom, ktoré robia Boha Bohom monoteistických náboženstiev zhromaždených v ekumenickej aliancii napriek ich nezlučiteľným a protichodným náukám. Boh je viazaný iba svojimi vlastnými slovami, ktoré stanovujú základ jeho zmluvy, akejsi zmluvy uzavretej s tými, ktorí ho výlučne poslúchajú. Ak človek dodrží svoju zmluvu, potvrdzuje a rozširuje ju. Ale človek musí nasledovať Boha vo svojom projekte postavenom na dvoch po sebe nasledujúcich fázach; prvá je telesná, druhá je duchovná. A táto pasáž z prvej do druhej skúša individuálnu vieru ľudí a predovšetkým vieru Židov. Odmietnutím Krista porušuje židovský národ svoju zmluvu s Bohom, ktorý otvára dvere pohanom a medzi ktorými sú tí, ktorí sa obrátia ku Kristovi, ním adoptovaní a pripisovaní Abrahámovi za duchovných synov. Všetci, ktorí dodržiavajú jeho zmluvu, sú teda telesne alebo duchovne synmi alebo dcérami Abraháma.

V tomto verši vidíme, že Izrael, budúci národ toho mena, má svoj zdroj v Abrahámovi. Boh sa rozhodol urobiť zo svojich potomkov ľud „oddelený“ na pozemskú demonštráciu. Nejde o spasený ľud, ale o ustanovenie ľudského zhromaždenia, ktoré predstavuje pozemských kandidátov na výber vyvolených spasených budúcou Božou milosťou, ktorú získa Ježiš Kristus.

Gn 17:10: " *Toto je moja zmluva, ktorú zachováš medzi mnou a tebou a tvojím potomstvom po tebe: Každý muž medzi vami bude obrezaný .* "

Obriezka je znakom zmluvy uzavretej medzi Bohom, Abrahámom a jeho potomstvom, jeho telesnými potomkami. Jeho slabosťou je jeho kolektívna forma, ktorá sa vzťahuje na všetkých jeho potomkov, oživených vierou alebo nie, poslušných alebo nie. Na druhej strane, v novej aliancii bude výber podľa viery podrobený skúške individuálne zakúsený vyvolenými, ktorí potom získajú večný život, o ktorý ide v tejto aliancii. K obriezke musíme pridať nešťastný dôsledok: aj moslimovia boli obrezaní od čias svojho patriarchu Izmaela a dávajú tejto obriezke duchovnú hodnotu, ktorá ich vedie k tomu, aby si nárokovali právo na večnosť. Obriezka má však len trvalé, nie večné telesné účinky.

Gn 17:11: „ *Obrežte sa; a bude to znamenie spojenectva medzi mnou a tebou .*

Je to skutočne znak spojenectva s Bohom, ale jeho účinnosť je len telesná a verše 7, 8 a nasledujúci verš 13 potvrdzujú jeho jedinú „ **večnú** “ aplikáciu.

Gn 17:12: „ *Keď bude mať každý mužského pohlavia osem dní podľa vašich pokolení, bude obrezaný každý muž medzi vami, či už je narodený v dome, alebo či je kúpený za peniaze od nejakého syna cudzinca, bez príslušnosti k vašej rase .*

Niečo stále veľmi prekvapivé, no napriek svojej večnej povahe to predsa len predstavuje prorockto, ktoré odhaľuje Boží projekt pre 8. ^{tisícročie}. To je dôvod voľby „ôsmich dní“, pretože prvých sedem dní symbolizuje pozemský čas výberu vyvolených šesťtisíc rokov a súd siedmeho tisícročia. Tým, že Boh na zemi zorganizoval úzke spojenectvo so židovským národom a jeho počiatocným zárodkom Abramom, odhaľuje obraz budúcej večnosti vyvolených oslobodených od telesnej sexuálnej slabosti sústredenej na predkožku odrezanú od mužov. Potom, tak ako vyvolení budú pochádzať zo všetkých pôvodov národov zeme, ale iba v Kristovi, v starej zmluve musí byť obriezka aplikovaná aj na cudzincov, keď chcú žiť na strane, ktorú si vyvolil Boh.

Hlavnou myšlienkou obriezky je naučiť, že vo večnom Božom kráľovstve sa ľudia už nebudú rozmnožovať a telesné túžby už nebudú možné. Okrem toho apoštol Pavol porovnáva obriezku tela v starej zmluve s obriezku srdca vyvolených v novej zmluve. V tejto perspektíve naznačuje čistotu tela a srdca, ktoré sa dáva Kristovi.

Obrezať znamená **rezať** a táto myšlienka odhaľuje, že Boh chce nadviazať jedinečný vzťah so svojím stvorením. V „žiarlivom“ Bohu požaduje výlučnosť a prioritu lásky svojich vyvolených, ktorí musia v prípade potreby prerušiť ľudské vzťahy okolo seba, ktoré sú škodlivé pre ich spásu, a prerušiť zväzky s vecami a ľuďmi, ktorí poškodzujú ich vzťah s ho. Ako pedagogický prorocký obraz sa tento princíp týka predovšetkým jeho telesného Izraela a jeho duchovného Izraela všetkých čias, ktorý sa zjavuje v Ježišovi Kristovi v jeho dokonalosti.

Gn 17:13: „ *Kto sa narodil v dome a kto je kúpený za peniaze, musí byť obrezaný; a moja zmluva bude v tvojom tele **večnou zmluvou** » .*

Boh trvá na tejto myšlienke: legitímne dieťa a nemanželské dieťa k nemu môžu byť pripútané, pretože tak prorokuje dve spojenectvá svojho spásneho projektu... Potom naliehanie poznačené návratom výrazu „získané vzal peniaze“

prorokuje Ježiš Krista, ktorého vzbúrení náboženský Židia odhadnú na 30 denárov. A tak Boh za 30 denárov ponúkne svoj ľudský život na vykúpenie židovských a pohanských vyvolených v mene svojho svätého spojenectva. *Ale pripomína sa „večná“* povaha znamenia obriezky a presnosť „vo vašom tele“ potvrdzuje jeho momentálny charakter. Pretože táto zmluva, ktorá tu začína, skončí, keď sa zjaví Mesiáš, „aby skoncoval s hriechom“, podľa Dan.7:24.

Gn 17:14: " *Neobrezaný muž, ktorý nemá obrezané telo, bude vyťatý spomedzi svojho ľudu; poruší moju zmluvu.* "

Rešpekt k pravidlám stanoveným Bohom je veľmi prísny a nepripúšťa žiadne výnimky, pretože ich prehrešky skresľujú jeho prorocký projekt, a ukáže, že zabráni Mojžišovi vstúpiť do Kanaánu, že táto chyba je veľmi veľká. Neobrezaný v tele nie je legitímnejší žiť v pozemskom židovskom národe, ako by bol neobrezaný v srdci v budúcom večnom nebeskom kráľovstve Božom.

Gn 17:15: „ *Boh povedal Abrahámovi: Saraj už nebudeš volať svojou ženou Sarai; ale bude sa volať Sarah.* "

Abram znamená otec ľudu, ale Abrahám znamená otec množstva. Podobne Sarai znamená vznešená, ale Sarah znamená princezná.

Abram je už otcom Izmaela, ale zmena jeho mena Abrahám je oprávnená znásobením jeho potomstva v Izákovi, synovi, ktorého mu Boh oznámi, nie v Izmaelovi. Z rovnakého dôvodu bude neplodná Sarai plodiť a rodiť zástupy prostredníctvom Izáka a jej meno bude Sarah.

Gn 17:16: „ *Požehnám ju a dám ti z nej syna; Požehnám ho a stanú sa národmi; z nej vyjdú králi národov.* "

Abram kráča s Bohom, ale jeho každodenný život je pozemský a založený na pozemských prírodných podmienkach, nie na božských zázrakoch. Aj vo svojej myšlienke dáva Božím slovám pocit požehnania, ktorým Sarai získala syna prostredníctvom svojej slúžky Hagar.

Gn 17:17: „ *Abrahám padol na tvár; zasmial sa a povedal si v duchu: Či sa storočnému mužovi narodí syn? a porodila by Sára, deväťdesiatročná?* »

Uvedomil si, že Boh môže znamenať, že Sarai bude môcť rodiť deti, hoci je neplodná a má už 99 rokov, v duchu sa zasmial. Situácia je na pozemskej ľudskej úrovni taká nepredstaviteľná, že tento reflex jeho myslenia sa zdá byť prirodzený. A dáva zmysel svojim myšlienkam.

Gn 17:18: „ *A Abrahám povedal Bohu: Ó! nech žije Izmael pred tvojou tvárou!* »

Je jasné, že Abrahám uvažuje telesne a že svoje znásobenie chápe len prostredníctvom Izmaela, syna, ktorý sa už narodil a má 13 rokov.

Gn 17:19: „ *Boh povedal: Sára, tvoja žena, ti porodí syna; a dáš mu meno Izák. Uzavriem s ním svoju zmluvu na večnú zmluvu pre jeho potomstvo po ňom.* "

Boh, ktorý pozná Abrahámove myšlienky, ho karhá a obnovuje oznámenie bez toho, aby ponechal najmenšiu šancu na chybu vo výklade.

Pochybnosť vyjadrená Abrahámom o zázračnom narodení Izáka prorokuje pochybnosti a neveru, ktorú ľudstvo prejaví voči Ježišovi Kristovi. A pochybnosť bude mať formu oficiálneho odmietnutia zo strany Abrahámovho telesného potomstva.

Gn 17:20 *O Izmaelovi, počul som ťa. Hľa, požehnám ho a rozplodím ho a veľmi rozmnožím; splodí dvanásť kniežat a urobím z neho veľký národ .*

Izmael znamená, že Boh počul, aj v tomto zásahu Boh stále ospravedľňuje meno, ktoré mu dal. Boh ho urobí plodným, rozmnoží sa a vytvorí veľký arabský národ zložený z „dvanástich princov“. Toto číslo 12 je podobné 12 synom Jakoba z jeho svätej aliancie, po ktorých bude nasledovať 12 apoštolov Ježiša Krista, ale podobné neznamená totožné, pretože potvrdzuje Božiu pomoc, ale nie spasiteľnú alianciu týkajúcu sa jeho projektu večného života. Okrem toho, Izmael a jeho potomkovia budú nepriateľskí voči všetkým, ktorí vstúpia do Božieho svätého spojenectva, postupne Židom a potom kresťanom. Táto škodlivá úloha schváli nelegitímny pôrod rovnako nelegitímnymi procesmi, aké si predstavuje sterilná matka a príliš samolúby otec. To je dôvod, prečo telesní synovia Abraháma ponесú rovnakú kliatbu a nakoniec budú trpieť rovnakým odmietnutím od Boha.

Po poznaní Boha a jeho hodnôt sa potomkovia Izmaela môžu rozhodnúť žiť podľa jeho pravidiel až do vstupu do židovskej aliancie, ale táto voľba zostane individuálna ako večná spása, ktorá bude ponúknutá vyvoleným. Podobne, ako aj iným ľuďom rôzneho pôvodu, bude im ponúknutá spása v Kristovi a bude im otvorená cesta do večnosti, ale iba na základe poslušného štandardu Krista Spasiteľa, ukrižovaného, mŕtveho a vzkrieseného.

Gn 17:21: " *Uzatvorím svoju zmluvu s Izákom, ktorého ti Sára porodí o tomto čase budúceho roka .* "

Izmael mal 13 rokov v čase tohto videnia podľa verša 27, preto bude mať 14 rokov, keď sa narodí Izák. Ale Boh trvá na tomto bode: jeho zmluva bude uzavretá s Izákom, nie s Izmaelom. A porodí ho Sarah.

Gn 17:22: " *Keď s ním prehovoril, Boh sa povýšil nad Abraháma .* "

Zjavenia Boha sú zriedkavé a výnimočné, a to vysvetľuje, prečo si ľudia nezvyknú na božské zázraky a prečo, podobne ako Abrahám, ich uvažovanie zostáva podmienené prírodnými zákonmi pozemského života. Jeho poslanstvo doručené, Boh sa sťahuje.

Gn 17:23: " *Abrahám vzal svojho syna Izmaela a všetkých, čo sa narodili v jeho dome, aj všetkých, ktorých kúpil za peniaze, všetkých mužov z rodu Abrahámovho; a v ten istý deň ich obrezal podľa príkazu, ktorý mu dal Boh .* "

Príkaz daný Bohom je okamžite vykonaný. Jeho poslušnosť ospravedľňuje jeho zmluvu s Bohom. Tento mocný pán staroveku si kúpil služobníctvo a postavenie otroka existoval a nebol spochybňovaný. V skutočnosti to, čo túto tému spochybňuje, je použitie násilia a zlé zaobchádzanie so služobníkmi. **Stav otroka je aj dnes stavom všetkých vykúpených Ježišom Kristom .**

Gn 17:24: " *Abrahám mal deväťdesiatdeväť rokov, keď bol obrezaný .* "

Toto objasnenie nám pripomína, že Boh vyžaduje poslušnosť od ľudí bez ohľadu na ich vek; od najmladších po najstarších.

Gn 17:25: " *Jeho syn Izmael mal trinásť rokov, keď bol obrezaný .* "

Bude teda o 14 rokov starší ako jeho brat Isaac, čo mu zabezpečí schopnosť spôsobiť skutočnú škodu svojmu mladšiemu bratovi, synovi legitímnej manželky.

Gn 17:26: " *V ten istý deň bol obrezaný Abrahám a jeho syn Izmael .* "

Boh pripomína legitimitu Izmaela voči Abrahámovi, ktorý je jeho otcom. Ich spoločná obriezka je rovnako zavádzajúca ako tvrdenia ich potomkov, ktorí tvrdia, že sú od toho istého Boha. Pretože na získanie nároku na Boha nestačí mať rovnakého telesného otca predkov. A keď neveriaci Židia tvrdia toto spojenie s Bohom kvôli svojmu otcovi Abrahámovi, Ježiš tento argument odmieta a od začiatku im pripíše diabla, Satana, otca lži a vraha. To, čo Ježiš povedal rebelujúcim Židom svojej doby, platí rovnako aj pre naše arabské a moslimské nároky.

Gn 17:27: " *A všetci muži jeho domu, či už narodení v jeho dome, alebo získaní za peniaze od cudzincov, boli obrezaní spolu s ním .* "

Po tomto modeli poslušnosti uvidíme, že nešťastia Hebrejov, ktorí opúšťajú Egypt, budú vždy pochádzať z ich podceňovania tejto poslušnosti, ktorú Boh požaduje absolútne, vo všetkých dobách a až do konca sveta.

Genesis 18

Oddelenie nepriateľských bratov

1M 18:1 : " *Jahve sa mu zjavil medzi dubmi Mamre, keď sedel pri vchode do svojho stanu v horúčave dňa .* "

Gn 18:2: „ *A pozdvihol oči a pozrel, a hľa, traja muži stáli pri ňom. Keď ich uvidel, vybehol im oproti vchodu do stanu a poklonil sa až po zem .* "

Abrahám má sto rokov, vie, že je už starý, ale udržiava si dobrú fyzickú kondíciu, keďže svojim návštevníkom „ *beží v ústrety* “. Rozpoznal ich ako nebeských poslov? Môžeme to predpokladať, pretože sa pred nimi „ *klania k zemi* “. Ale to, čo vidí, sú „traja muži“ a v jeho reakcii potom môžeme vidieť jeho zmysel pre spontánnu pohostinnosť, ktorá je ovocím jeho prirodzenej láskyplnej povahy.

Gn 18:3: " *A povedal: Pane, ak som našiel milosť v твоjich očiach, prosím, neodchádzaj od svojho služobníka .* "

Nazvať návštevníka „pánom“ bolo výsledkom Abrahámovej veľkej pokory a opäť neexistuje dôkaz, že by si myslel, že oslovuje Boha. Pretože táto Božia návšteva v úplne ľudskom vzhľade je výnimočná, pretože ani Mojžiš nebude oprávnený vidieť „ *slávu* “ Božej tváre podľa 2M 33:20 až 23: „ *Jahveh hovorí: Nebudete môcť vidieť moju tvár, lebo človek ma nemôže vidieť a žiť. Hospodin povedal: Tu je miesto blízko mňa; budeš stáť na skale. Keď pominie moja sláva, postavím ťa do skalnej priehlbiny a prikryjem ťa rukou, kým neprejdem. A keď otočím ruku, uvidíte ma zozadu, ale moju tvár nebude vidieť .* " Ak je zakázaná vziať „slávy“ Boha, nezakazuje si, aby sa priblížil k svojim stvoreniam ako človek. Boh to robí, aby navštívil Abraháma, svojho priateľa, a bude to robiť znova v podobe Ježiša Krista od jeho embryonálneho počatia až do svojej zmiernej smrti.

Gn 18:4: „ *Nech niekto prinesie trochu vody na umytie твоjich nôh; a odpočívaj pod týmto stromom .* "

Verš 1 objasnil, že je horúco a potenie nôh je pokryté zemitým prachom ospravedlňuje umývanie nôh návštevníkov. Je to pre nich príjemná ponuka. A táto pozornosť je Abrahámovi ku cti.

Gn 18:5: „ *Idem a vezmem kúsok chleba, aby som posilnil tvoje srdce; potom budete pokračovať v ceste; lebo preto prechádzaš okolo svojho služobníka. Odpovedali: Urob, ako si povedal .*”

Tu vidíme, že Abrahám neidentifikoval týchto návštevníkov ako nebeské bytosti. Pozornosť, ktorú im prejavuje, je preto svedectvom o jeho prirodzených ľudských vlastnostiach. Je pokorný, láskavý, jemný, veľkorysý, nápomocný a pohostinný; veci, ktoré ho milujú Bohu. V tomto ľudskom aspekte Boh schvaľuje a prijíma všetky jeho návrhy.

Gn 18:6: " *Abrahám rýchlo vošiel do svojho stanu k Sára a povedal: Rýchlo, tri miery jemnej múky, zamiesi sa a urob koláče .*”

Jedlo je užitočné pre telesné telo a Abrahám, keď videl pred sebou tri telá z mäsa, pripravil jedlo, aby obnovil fyzickú silu svojich návštevníkov.

Gn 18:7: " *A Abrahám bežal k svojmu stádu, vzal jemné a dobré teľa a dal ho sluhovi, ktorý sa ponáhlal pripraviť ho .*”

Výber nežného teľaťa ďalej ukazuje jeho veľkorysosť a prirodzenú benevolenciu; jeho potešenie potešiť blížneho. Na dosiahnutie tohto výsledku ponúka svojim návštevníkom to najlepšie.

Gn 18:8: „ *A vzal ešte trochu smotany a mlieka s pripraveným teľaťom a postavil ich pred nich. On sám stál vedľa nich, pod stromom. A jedli .*”

Tieto chutné jedlá sú prezentované okoloidúcim cudzincom, ľudom, ktorých nepozná, ale ku ktorým sa správa ako k členom svojej vlastnej rodiny. Inkarnácia návštevníkov je veľmi skutočná, pretože jedia jedlo vyrobené pre človeka.

Gn 18:9: " *Potom mu povedali: Kde je tvoja žena Sára?*” *Odpovedal: Je tam, v stane .*

Keď hostiteľova skúška bola úspešná na Božiu slávu a jeho vlastnú slávu, návštevníci odhaľujú svoju pravú povahu tým, že pomenujú meno jeho manželky „Sára“, ktoré mu Boh udelil v jeho predchádzajúcom videní.

Gn 18:10: „ *Jeden z nich povedal: V ten istý čas sa k vám vrátim; a hľa, tvoja žena Sára bude mať syna. Sarah počúvala pri vchode do stanu, ktorý bol za ním .*

Všimnime si, že vo vzhľade troch návštevníkov nie je nič, čo by identifikovalo YaHWéha od dvoch anjelov, ktorí ho sprevádzajú. Nebeský život sa tu prejavuje a odhaľuje rovnostársky zmysel, ktorý tam vládne.

Zatiaľ čo jeden z troch návštevníkov oznamuje blížiaci sa narodenie Sarah, ona od vchodu do stanu počúva, čo sa hovorí a text upresňuje, kto „ *bol za ním* “; čo znamená, že ju nevidel a ľudsky si nemohol byť vedomý jej prítomnosti. Ale neboli to muži.

Gn 18:11: " *Abrahám a Sára boli starí a pokročilí a Sára už nemohla dúfať, že budú mať deti .*”

Tento verš definuje normálne ľudské podmienky spoločné pre celé ľudstvo.

Gn 18:12: “ *A ona sa zasmiala a povedala: Teraz, keď som už stará, budem ešte túžiť? Môj pán je tiež starý .*”

Znova si všimnite presnosť: „ *Zasmiala sa v sebe* “; aby ho nikto nepočul smiať sa okrem živého Boha, ktorý skúma myšlienky a srdcia.

1M 18:13: „ *A Jahve povedal Abrahámovi: Prečo sa teda Sára zasmiala a povedala: Naozaj budem mať dieťa, aj keď som už stará? »*

Boh využíva príležitosť, aby odhalil svoju božskú identitu, čo ospravedlňuje zmienku o YaHWÉH, pretože je to on, kto v tomto ľudskom vzhľade hovorí k Abrahámovi. Len Boh môže poznať Sárine skryté myšlienky a teraz Abrahám vie, že Boh k nemu hovorí.

Gn 18:14: „ *Je niečo úžasné zo strany Jahveho? V určený čas sa k vám vrátim, v tom istom čase; a Sára bude mať syna .*”

Boh sa stáva autoritatívnym a jasne obnovuje svoju predpoveď v mene YaHWÉH svojho božstva.

Gn 18:15: „ *Sára klamala a povedala: Nesmial som sa. Pretože sa bála. Ale on povedal: Naopak, zasmial si sa .*

„ *Sára klamala* “ hovorí text, pretože Boh počul jej tajnú myšlienku, ale z jej úst nevyšiel smiech; tak to bolo len malé klamstvo Bohu, ale nie človeku. A ak ju Boh karhá, je to preto, že nepripúšťa, že Boh ovláda jej myšlienky. Dáva dôkaz, zachádza až tak ďaleko, že mu klame. Preto trvá na tom, že hovorí: „ *Naopak (je to nepravda), smiali ste sa .* Nezapúdajme, že Bohom požehnaná ľudská bytosť je Abrahám a nie Sára, jeho legitímna manželka, ktorá má úžitok len z požehnaní svojho manžela. Jeho myšlienky už vyústili do kliatby narodenia Izmaela, budúceho dedičného nepriateľa a konkurenta Izraela; je pravda uskutočniť božský projekt.

Gn 18:16: „ *A títo muži vstali, aby odišli, a pozreli sa na Sodomu. Abrahám šiel s nimi, aby ich sprevádzal .*

Nebeskí návštevníci, uhasení, živení a po obnovení budúceho narodenia legitímneho syna Izáka Abrahámovi a Säre, Abrahámovi odhaľujú, že ich návšteva na zemi má na mysli aj ďalšie poslanie: týka sa Sodomy.

Gn 18:17: " *Vtedy Jahveh povedal: Mám zatajiť pred Abrahámom, čo mám urobiť? " ...*

Tu máme presnú aplikáciu tohto verša z Ámosa 3:7: „ *Lebo Pán, Jahve, nerobí nič bez toho, aby nezjavil svoje tajomstvo svojim služobníkom, prorokom* “.

Gn 18:18: " *Abrahám sa istotne stane veľkým a mocným národom a v ňom budú požehnané všetky národy zeme .*”

Kvôli obvyklej strate významu, ktorá sa vzťahuje na príslovku „ *určite* “, si spomínam, že to znamená: určitým a absolútnym spôsobom. Pred odhalením svojho deštruktívneho projektu sa Boh ponáhľá, aby pred jeho tvárou uistil Abraháma o jeho vlastnom postavení a obnovil požehnanie, ktoré mu udelí. Boh začína hovoriť o Abrahámovi v tretej osobe, aby ho povýšil do hodnosti veľkej historickej postavy ľudstva. Takto ukazuje svojim telesným a duchovným potomkom model, ktorý požehnáva a ktorý pripomína a definuje v nasledujúcom verši.

Gn 18:19: " *Lebo som si ho vyvolil, aby svojim synom a svojmu domu po sebe prikázal zachovávať Pánovu cestu v spravodlivosti a spravodlivosti, priazeň Abraháma za zaslúbenia, ktoré mu dal..* "

To, čo Boh opisuje v tomto verši, je úplne rozdielne oproti Sodome, ktorú zničí. Až do skončenia sveta budú jeho vyvolení ako tento opis: zachovávanie cesty YaHWÉH pozostáva z praktizovania spravodlivosti a práva; pravá spravodlivosť a pravá spravodlivosť, ktorú Boh postaví na textoch zákona, aby učil svoj ľud Izrael. Úcta k týmto veciam bude podmienkou, aby Boh rešpektoval svoje sľuby požehnania.

Gn 18:20: " *A Jahveh povedal: Krik proti Sodome a Gomore sa stupňuje a ich hriech je veľký.* "

Boh vynáša tento súd nad Sodomou a Gomorou, mestami kráľov, ktorým prišiel pomôcť Abrahám, keď boli napadnutí. Ale bolo to aj v Sodome, kde sa jeho synovec Lót rozhodol usadiť so svojou rodinou a svojimi služobníkmi. Boh pozná puto pripútanosti, ktoré má Abrahám k svojmu synovcovi, a preto znásobuje formy pozornosti voči starému mužovi, aby mu oznámil svoje úmysly. A k tomu sa znižuje na úroveň človeka, aby sa čo najviac poľudštil, aby sa postavil na úroveň ľudského uvažovania Abraháma, svojho služobníka.

Gn 18:21: „ *Preto zostúpim a uvidím, či konali úplne podľa správy, ktorá mi prišla; a ak nie, budem to vedieť.* "

Tieto slová sú v protiklade so znalosťou Sáriných myšlienok, pretože Boh nemôže ignorovať mieru nemravnosti dosiahnutú v týchto dvoch mestách na rovine a ich hojnú prosperitu. Táto reakcia odhaľuje, ako sa stará o to, aby jeho verný služobník prijal spravodlivý rozsudok.

Gn 18:22: „ *Muži odišli a išli do Sodomy. Ale Abrahám stále stál v prítomnosti Jahveho.* ”

Oddelenie návštevníkov tu umožňuje Abrahámovi identifikovať medzi nimi živého Boha, JaHWÉH, ktorý je s ním prítomný v jednoduchom ľudskom vzhlade, ktorý podporuje výmenu slov. Abrahám dostane odvahu až do bodu, keď sa zapojí s Bohom do akejsi dohody, aby získal spásu dvoch miest, z ktorých jedno obýva jeho drahý synovec Lót.

Gn 18:23: “ *Abrahám pristúpil a povedal: Či aj ty zahubiš spravodlivého s bezbožnými?* »

Otázka, ktorú položil Abrahám, je oprávnená, pretože ľudstvo vo svojom kolektívnom konaní spravodlivosti spôsobuje smrť nevinných obetí, ktoré sa nazývajú vedľajšie škody. Ale ak ľudstvo nedokáže rozlíšiť, Boh to dokáže. A poskytnie o tom dôkaz Abrahámovi a nám, ktorí čítame jeho biblické svedectvo.

Gn.18:24: " *Snád' je v strede mesta päťdesiat spravodlivých. Či aj ich zničíš a neodpustiš mestu pre päťdesiatich spravodlivých, ktorí sú v jeho strede?*" »

Abrahám je vo svojej jemnej a milujúcej duši plný ilúzie a predstavuje si, že v týchto dvoch mestách je možné nájsť najmenej 50 spravodlivých ľudí a vyzýva týchto 50 možných spravodlivých, aby od Boha získal milosť dvoch miest v práve meno jeho dokonalej spravodlivosti, ktorá nemôže zasiahnuť nevinných s vinnými.

Gn 18:25: „*Spravodlivého usmrtiť s bezbožným, aby bolo so spravodlivým ako s bezbožným, nech je od teba ďaleko! Ďaleko od teba! Či ten, čo súdi celú zem, nebude konať právo?* »

Abrahám teda uvažuje o vyriešení problému tým, že Bohu pripomenie, čo nemôže urobiť bez toho, aby poprel svoju osobnosť, ktorá je tak pripútaná k zmyslu pre dokonalú spravodlivosť.

Gn 18:26: " *A Jahveh povedal: Ak nájdem v Sodome uprostred mesta päťdesiat spravodlivých, odpustím pre nich celému mestu .*"

S trpezlivosťou a láskavosťou nechal JaHWÉH hovoriť Abraháma a vo svojej odpovedi mu dáva za pravdu: pre 50 spravodlivých nebudú mestá zničené.

Gn 18:27: " *Abrahám odpovedal a riekol: Hľa, odvážil som sa hovoriť Pánovi, ja, ktorý som prach a popol .*"

Je to myšlienka na „*prach a popol*“, že po zničení dvoch miest v údolí zostanú bezbožní ľudia? Napriek tomu Abrahám vyznáva, že on sám nie je nič iné ako „*prach a popol*“.

Gn 18:28: „*Azda budú chýbať piati z päťdesiatich spravodlivých, lebo piati zničí celé mesto? A Hospodin povedal: Nezničím to, ak tam nájdem štyridsaťpäť spravodlivých .*

Abraháмова odvaha ho povedie k tomu, aby pokračoval vo vyjednávaní tým, že zakaždým zníži počet vyvolených, ktorý sa možno nájde, a zastaví sa vo verši 32 na počte desiatich spravodlivých. A zakaždým, keď Boh udelí svoju milosť kvôli počtu, ktorý navrhol Abrahám.

Gn 18:29: " *Abrahám mu ďalej hovoril a povedal: Možno tam bude štyridsať spravodlivých. A Hospodin povedal: Pre týchto štyridsiatich neurobím nič .*

Gn 18:30: " *Abrahám povedal: Nech sa Pán nehnevá a ja prehovorím. Možno tam bude tridsať spravodlivých. A Hospodin povedal: Neurobím nič, ak tam nájdem tridsať spravodlivých .*

Gn 18:31: *Abrahám povedal: Hľa, odvážil som sa hovoriť Pánovi. Možno tam bude dvadsať spravodlivých. A Hospodin povedal: Nezničím to kvôli týmto dvadsiatim .*

Gn 18:32: „*Abrahám povedal: Nech sa Pán nehnevá, a nebudem hovoriť viac ako tentoraz. Možno tam bude desať spravodlivých. A Hospodin povedal: Nezničím to pre týchto desiatich spravodlivých .*

Tu sa končí vyjednávanie Abraháma, ktorý chápe, že je potrebné stanoviť hranicu, za ktorou by jeho naliehanie bolo nerozumné. Zastavuje sa pri počte desiatich spravodlivých. Optimisticky verí, že v týchto dvoch skorumpovaných mestách treba nájsť taký počet spravodlivých, ak len rátame Lóta a jeho príbuzných.

Gn 18:33: „*Keď skončil rozhovor s Abrahámom, Hospodin odišiel. A Abrahám sa vrátil do svojho príbytku .*"

Pozemské stretnutie dvoch priateľov, jedného nebeského a všemohúceho Boha a druhého, človeka, prachu zeme, sa končí a každý sa vracia k svojmu zamestnaniu. Abrahám smerom k svojmu obydlIU a YaHWÉH smerom k Sodome a Gomore, na ktoré padne jeho ničivý súd.

Pri výmene názorov s Bohom Abrahám odhalil svoj charakter, ktorý je na Boží obraz, ktorý sa zaujíma o to, aby sa naplnila skutočná spravodlivosť a zároveň dal životu jeho silnú vzácnu hodnotu. To je dôvod, prečo vyjednávanie jeho služobníka mohlo len potešiť a rozveseliť srdce Boha, ktorý plne zdieľa jeho pocity.

Genesis 19

Oddelenie v prípade núdze

Gn 19:1: „ *Tí dvaja anjeli prišli večer do Sodomy; a Lót sedel v bráne Sodomy. Keď ich Lót uvidel, vstal im v ústrety a padol tvárou k zemi .* ”

V tomto správaní rozpoznávame dobrý vplyv Abraháma na jeho synovca Lóta, pretože prejavuje rovnakú ohľaduplnosť voči okoloidúcim návštevníkom. A robí to s o to väčšou pozornosťou, že pozná zlú morálku obyvateľov mesta Sodoma, v ktorom sa usadil.

Gn 19:2: „ *Potom povedal: Hľa, páni, vojdite, prosím, do domu svojho služobníka a prenocujte tam; umyte si nohy; vstaneš skoro ráno a budeš pokračovať v ceste. Nie, odpovedali, strávime noc na ulici .* ”

Lót si kladie za povinnosť privítať ľudí prechádzajúcich jeho domom, aby ich ochránil pred nehanebnými a zlomyseľnými činmi skorumpovaných obyvateľov. Nájde rovnaké uvítacie slová, aké povedal Abram svojim trom návštevníkom. Lót je skutočne spravodlivý muž, ktorý sa nenechal skaziť spolužitím so zvrátenými bytosťami tohto mesta. Dvaja anjeli prišli mesto zničiť, ale skôr ako ho zničia, chcú zmiať zlosť obyvateľov tým, že ich prichytia pri čine, aby aktívne demonštrovali svoje zlo. A na dosiahnutie tohto výsledku im stačí stráviť noc na ulici, aby ich napadli Sodomiti.

Gn 19:3: „ *Lót ich však tak naliehal, že prišli k nemu a vošli do jeho domu. Dal im hostinu a upiekol nekvasené chleby. A jedli .* ”

Lótovi sa ich teda podarí presvedčiť a oni prijímú jeho pohostinnosť; čo mu stále dáva príležitosť preukázať svoju štedrosť tak, ako to urobil Abrahám pred ním. Táto skúsenosť ich učí objaviť krásnu dušu Lóta, spravodlivého muža uprostred nespravodlivých.

Gn 19:4: „ *Ešte nešli spať, keď obyvatelia mesta, Sodomčania, obklúčili dom, od detí až po starcov; celá populácia sa rozbehla .* ”

Ukážka bezbožnosti obyvateľov presahuje očakávania dvoch anjelov, pretože ich prichádzajú hľadať aj do domu, kde ich Lót privítal. Všimnite si úroveň nákazy tejto skazenosti: „ *od detí po starých ľudí* “. Rozsudok YAHWÉH je preto úplne opodstatnený.

Gn 19:5: „ *A zavolali Lota a povedali mu: Kde sú muži, ktorí k tebe dnes v noci prišli? Prived' ich k nám, aby sme ich poznali .* ”

Naivní ľudia môžu byť oklamaní úmyslami Sodomčanov, pretože nejde o žiadosť o zoznámenie, ale o poznanie v biblickom zmysle výrazu príkladu „Adam poznal svoju ženu a porodila syna“. Skazenosť týchto ľudí je preto úplná a bez nápravy.

Gn 19:6: " Lot vyšiel k nim k dverám domu a zavrel za sebou dvere ."

Odvážny Lót, ktorý sa sám ponáhl'a v ústrety ohavným bytostiam a ktorý sa stará o to, aby za sebou zatvoril dvere svojho domu, aby ochránil svojich návštevníkov.

Gn 19:7: „ A povedal: *Bratia moji, prosím, nerobte zle; »*

Dobry človek nabáda zlých, aby nerobili zlo. Nazýva ich „bratmi“, pretože sú to ľudia ako on a zachoval si v sebe nádej, že niektorých z nich zachráni pred smrťou, ku ktorej ich smeruje ich správanie.

Gn 19:8: „ *Hľa, mám dve dcéry, ktoré nikdy nepoznali muža; Privediem vám ich von a vy si s nimi môžete robiť, čo chcete. Len týmto mužom nerobte nič, odkedy prišli do tieňa mojej strechy .* "

Pre Lóta dosiahlo správanie Sodomčanov také výšky, aké sa v tejto skúsenosti nikdy predtým nedosiahli. A aby ochránil svojich dvoch návštevníkov, príde na ich miesto ponúknuť svoje dve ešte panenské dcéry.

Gn 19:9: „ *Povedali: Odíd! Znova povedali: Tento prišiel ako cudzinec a chce pôsobiť ako sudca! No, urobíme vám horšie ako oni. A násilne naliehali na Lóta a pristúpili, aby vylomili dvere .* "

Lotove slová neupokojujú zhromaždenú svorku a tieto príšerné bytosti sa podľa nich chystajú urobiť horšie jemu ako im. Potom sa pokúsia vylomiť dvere.

Gn 19:10: " *Tu muži vystreli ruky a priviedli k nim Lota do domu a zavreli dvere .* "

Keď je sám odvážny Lót v nebezpečenstve, anjeli zasiahnu a privedú Lóta do domu.

Gn 19:11: " *A oslepili tých, čo boli pri dverách domu, od najmenšieho po najväčšieho, takže márne hľadali dvere .* "

Vonku sú najbližší vzrušení ľudia oslepení; obyvatelia domu sú teda chránení.

Gn 19:12: *Muži povedali Lótovi: Koho tu ešte máš? Zaťovia, synovia a dcéry a všetko, čo vám patrí v meste, vyved'te ich z tohto miesta .* "

Lot našiel milosť v očiach anjelov a Boha, ktorý ich poslal. Aby bol jeho život zachránený, musí „ **vypadnúť**“. » mesta a údolia roviny, pretože anjeli zničia obyvateľov tohto údolia, ktoré sa stane zónou ruín ako mesto Aj. Obetovanie anjelov sa vzťahuje na všetko, čo mu patrí v živých ľudských tvoroch.

V tejto téme **odlúčenia je** božský príkaz „ **vyjdite von** “ trvalý. Pretože nabáda svoje stvorenia, aby **sa oddelili** od zla vo všetkých jeho formách, ako sú falošné kresťanské cirkvi. V Zj. 18:4 nariaďuje svojim vyvoleným, aby „ **išli von** » *Velkého Babylonu* , ktorý sa týka po prvé katolíckeho náboženstva a po druhé mnohotvárneho protestantského náboženstva, pod vplyvom ktorého zostali až doteraz. A ako v prípade Lóta, ich životy sa zachránia len tým, že okamžite poslúchnu Boží príkaz. Pretože len čo bude vyhlásený zákon, podľa ktorého bude nedeľný odpočinok v prvý deň povinný, skončí sa koniec milosti. A potom už bude neskoro zmeniť svoj názor a postoj k tomuto problému.

Tu upozorňujem na nebezpečenstvo, ktoré predstavuje odkladanie potrebného rozhodovania na neskôr. Náš život je krehký, môžeme zomrieť chorobou, nehodou alebo útokom, veci, ktoré sa môžu stať, ak Boh neocení našu pomalosť reagovať, a v tomto prípade koniec času kolektívnej milosti stráca

všetku svoju dôležitosť. , pretože kto pred ňou zomiera, zomiera vo svojej nespravodlivosti a vo svojom odsúdení Bohom. Pavol, vedomý si tohto problému, hovorí v Židom 3:7-8: „ Ak dnes počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzbure... “. Preto je vždy naliehavé odpovedať na ponuku od Boha a Pavol zastáva tento názor podľa Žid 4:1: „ Bojajte sa teda, kým ešte zostáva prísľub vojsť do jeho odpočinku, že niekto z vás nezdá sa, že by si prišiel príliš neskoro .”

Gn 19:13: „ Lebo zničíme toto miesto, lebo krik proti jeho obyvateľom je veľký pred Hospodinom. YaHWÉH nás poslal, aby sme to zničili .”

Tentokrát sa čas kráti, anjeli oznámili Lótovi dôvod svojej prítomnosti v jeho dome. Mesto musí byť rýchlo zničené rozhodnutím YaHWÉH.

Gn 19:14: „ Lot vyšiel a povedal svojim zaťom, ktorí mu vzali dcéry: Vstaňte, povedal, odíďte z tohto miesta; lebo Jahveh zničí mesto. Ale v očiach jeho zaťov sa zdalo, že žartuje .

Lótovi zaťovia určite neboli na takej bezbožnosti ako ostatní Sodomčania, ale pre spásu sa počíta iba viera. A je jasné, že ho nemali. Viera ich svokra ich nezaujímala a náhla myšlienka, že Boh JaHWÉH je pripravený zničiť mesto, bola pre nich jednoducho neuveriteľná.

Gn 19:15: " Od úsvitu anjeli naliehali na Lóta: Vstaň, vezmi svoju ženu a svoje dve dcéry, ktoré sú tu, aby si nezahynul v ruinách mesta. "

Zničenie Sodomy vedie k srdcovúcim **rozchodom** , ktoré odhaľujú vieru a jej neprítomnosť. Lótove dcéry si musia vybrať, či budú nasledovať svojho otca alebo svojho manžela.

Gn 19:16: „ A keď meškal, muži ho chytili za ruku, jeho, jeho manželku a jeho dve dcéry, pretože ho Hospodin ušetril; Vzali ho a nechali za mestom .

V tomto konaní nám Boh ukazuje „ značku odňatú z ohňa “. Opäť je to pre spravodlivého Lóta, ktorého Boh zachraňuje spolu s ním, jeho dve dcéry a jeho manželku. Takto vytrhnutí z mesta sa ocitnú vonku, slobodní a živí.

Gn 19:17: “ Keď ich vyviedol, jeden z nich povedal: „ Zachráňte si život; neobzeraj sa za seba, ani sa nezastavuj na celej rovine; utečte na vrch, aby ste nezahynuli .”

Spása bude na vrchu, voľba ponechaná na Abrahámovi. Lót tak môže pochopiť a ľutovať svoju chybu, keď si vybral rovinu a jej prosperitu. Ide mu o život a ak chce byť v bezpečí, keď Boží oheň zasiahne údolie, bude sa musieť ponáhľať. Má príkaz neobzerať sa späť. Rozkaz treba brať doslova a do písma. Budúcnosť a život leží pred tými, ktorí prežili Sodomu, pretože za nimi už čoskoro nebude nič iné ako rozžeravené ruiny zapálené sírovými kameňmi hodenými z neba.

Gn 19:18: „ Lot im povedal: Ó! nie, Pane! »

Príkaz daný anjelom Lóta desí.

Gn 19:19: „ Hľa, našiel som milosť v твоjich očiach a ty si mi preukázal veľkosť svojho milosrdenstva, keď si mi zachoval život; ale nemôžem ujsť na vrch, kým ma nepostihne nešťastie a zahyniem .”

Lot pozná tento kraj, kde žije, a vie, že dostať sa na horu mu zaberie veľa času. Preto prosí anjela a ponúka mu iné riešenie.

Gn 19:20: „ Hľa, toto mesto je dosť blízko, aby som sa doň uchýlil, a je malé. Oh ! že tam môžem utiecť,... nie je to málo?... a že moja duša žije! »

Na konci údolia je Tsoar, slovo, ktoré znamená malý. Prežila tragédiu v údolí, aby mohla slúžiť ako útočisko pre Lóta a jeho rodinu.

Gn 19:21: " *On mu povedal: Hľa, aj ja ti dávam túto milosť a nezničím mesto, o ktorom hovoríš .*"

Prítomnosť tohto mesta stále svedčí o tejto dramatickej epizóde, ktorá postihla mestá v údolí nížiny, kde sa nachádzali dve mestá Sodoma a Gomora.

Gn 19:22: „ *Ponáhľaj sa a uchráň sa tam, lebo nemôžem nič urobiť, kým tam neprídeš. To je dôvod, prečo toto mesto dostalo meno Zoar .*

Anjel je teraz závislý od jeho dohody a počká, kým Lot vstúpi do Zoaru, aby zasiahol údolie.

Gn 19:23: " *Slnko vychádzalo nad zemou, keď Lót vošiel do Coaru .*"

Pre Sodomčanov sa zdalo, že nový deň je ohlásený pod krásnym východom slnka; deň ako každý iný...

Gn.19:24: " *Vtedy Hospodin pršal sírou a ohňom z neba na Sodomu a na Gomoru od Hospodina .*"

Tento zázračný božský čin získal silné svedectvo vďaka objavom adventistického archeológa Rona Wyatta. Identifikoval miesto mesta Gomora, ktorého obydľia sa opierali o seba na západnom svahu hory, ktorá ohraničuje toto údolie. Podklad tohto miesta tvoria sírové kamene, ktoré sa pri pôsobení ohňa vznietia dodnes. Boží zázrak je tak plne potvrdený a hodný viery vyvolených.

Na rozdiel od toho, čo sa často myslelo a hovorilo, Boh nepovolal na zničenie tohto údolia jadrovú energiu, ale kamene síry a čistej síry, ktorej čistota sa odhaduje na 90 %, čo je podľa odborníkov výnimočné. Obloha nenesie oblaky síry, takže môžem povedať, že toto zničenie je dielom Boha stvoriteľa. Môže vytvoriť akúkoľvek hmotu podľa svojich potrieb, pretože stvoril zem, nebo a všetko, čo obsahujú.

Gn 19:25: " *Zničil tie mestá a celú rovinu, všetkých obyvateľov miest a rastlinstvo zeme .*"

Čo môže prežiť na mieste vystavenom dažďu kameňov horiacej síry? Nič, okrem skál a sírových kameňov, ktoré sú stále prítomné.

Gn 19:26: " *Lótova žena sa obzrela späť a stala sa soľným stĺpom .*"

Tento pohľad Lótovej manželky odhaľuje ľútosť a pretrvávajúci záujem o toto prekliate miesto. Tento stav mysle sa Bohu nepáči a dáva to najavo premenou svojho tela na soľný stĺp, obraz absolútnej duchovnej sterility.

Gn 19:27: " *Abrahám vstal skoro ráno, aby išiel na miesto, kde stál v prítomnosti Jahveho .*"

Abrahám, nevediac o dráme, ktorá sa odohrala, prichádza k dubu Mamre, kde privítal svojich troch návštevníkov.

Gn 19:28: „ *Pozrel sa na Sodomu a Gomoru a na celé územie roviny; a hľa, videl dym stúpať zo zeme ako dym z pece .*

Hora je vynikajúce observatórium. Abrahám zo svojej výšky ovláda kraj a vie, kde sa nachádza údolie Sodoma a Gomora. Ak je pôda miesta stále horiacim ohniskom, nad ním sa dvíha štipľavý dym spôsobený sírou a spotrebou všetkých materiálov nazbieraných v meste človekom. Miesto je odsúdené na sterilitu až do konca sveta. Nájdeme tam len skaly, kamene, sírne kamene a soľ, veľa soli, ktorá podporuje sterilitu pôdy.

Gn 19:29: „*Keď Boh ničil mestá na rovine, spomenul si na Abraháma; a spôsobil, že Lót unikol z pohromy, ktorou prevrátil mestá, v ktorých si Lót usadil*“ .

Toto objasnenie je dôležité, pretože nám odhaľuje, že Boh zachránil Lóta len preto, aby potešil Abraháma, svojho verného služobníka. Neprestal mu preto vyčítať jeho voľbu pre prosperujúce údolie a jeho skazené mestá. A to potvrdzuje, že bol skutočne zachránený pred osudom, ktorý Sodoma poznala ako „značku vytrhnutú z ohňa“, alebo, mimoriadne presne.

Gn 19:30: „*Lot odišiel zo Sóaru do výšin a usadil sa na vrchu so svojimi dvoma dcérami, pretože sa bál zostať v Sóare. On a jeho dve dcéry bývali v jaskyni* .

Potreba **odlúčenia** je teraz Lótovi jasná. A je to on, kto sa rozhodne nezostať v Sóare, ktorý, hoci „malý“, bol tiež obývaný ľuďmi skazenými a hriešnymi pred Bohom. Na druhej strane ide do hory a ďaleko od akéhokoľvek pohodlia žije so svojimi dvoma dcérami v jaskyni, prirodzenom bezpečnom úkryte, ktorý ponúka Božie stvorenie.

Gn 19:31: *Starší povedal mladšiemu: Náš otec je starý; a v krajine niet človeka, ktorý by k nám prišiel, podľa zvyku všetkých krajín* .

V iniciatívach dvoch Lótových dcér nie je nič škandalózne. Ich motivácia je ospravedlnená a schválená Bohom, pretože konajú s cieľom odovzdať potomstvo svojmu otcovi. Bez tejto motivácie by bola iniciatíva incestná.

Gn 19:32: " *Pod', dajme svojmu otcovi piť víno a ľahnime si s ním, aby sme zachovali rod svojho otca* . "

Gn 19:33: „*Tak dali svojmu otcovi piť v tú noc víno; a najstaršia išla spať k svojmu otcovi: nevšimol si, kedy si ľahla, ani keď vstala* .

Gn 19:34: *Na druhý deň povedal starší mladšiemu: Hľa, minulú noc som spal so svojím otcom; dajme mu ešte túto noc piť víno a choďme s ním spať, aby sme zachovali rod svojho otca* . "

Gn 19:35: „*V tú noc dali svojmu otcovi opäť piť víno; a najmladší išiel k nemu spať: nevšimol si, ani keď si ľahla, ani keď vstala* .

Lotovo totálne bezvedomie v tejto akcii dáva procesu obraz umelého oplodnenia aplikovaného na zvieratá a ľudské bytosti v našom poslednom čase. Nie je tu ani najmenšie hľadanie rozkoše a tá vec nie je o nič šokujúcejšia ako spojenie bratov a sestier na začiatku ľudstva.

Gn 19:36: " *Dve dcéry Lóta otehotneli so svojím otcom* . "

U týchto dvoch Lótových dcér zaznamenávame výnimočné vlastnosti sebaobetovania v prospech cti ich otca. Ako nevydaté matky budú vychovávať svoje dieťa samé, oficiálne bez otca, a tak sa zriekajú brania manžela, druha, družku.

Gn 19:37: " *Prvorodený porodil syna a nazval ho Moáb; on je otcom Moábcov až do dnešného dňa* . "

Gn 19:38: " *Aj najmladší porodil syna a nazval ho Ben Ammi; je otcom Ammóncov až do dnešného dňa* . "

V proroctve z Daniela 11:41 nachádzame zmienku o potomkoch dvoch synov: „*Vojde do najkrajšej krajiny a mnohí padnú; ale Edom, Moáb a pohlavár synov Ammonových budú vyslobodení z jeho ruky* . Telesné a duchovné puto teda

spojí týchto potomkov s Izraelom založeným na Abrahámovi, ktorý je po Heberovi koreňom hebrejského ľudu. Ale tieto spoločné korene podnietia hádky a postavia týchto potomkov proti národu Izrael. V Sofoniášovi 2:8 a 9 Boh prorokuje nešťastie pre Moaba a deti Ammona: „*Počul som rúhanie Moaba a urážky synov Ammonových, keď zlorečili môjmu ľudu a chovali sa proti jeho hraniciam. Toto je dôvod, prečo som nažive! hovorí Hospodin Zástupov, Boh Izraela, Moáb bude ako Sodoma a synovia Ammonovi ako Gomora, miesto pokryté trnám, solná baňa, púšť naveky. zvyšok môjho ľudu ich vyplieni, zvyšok môjho národa ich bude vlastniť.*”

To dokazuje, že Božie požehnanie bolo len na Abrahámovi a že ho nezdieľali jeho bratia narodení z rovnakého otca Teracha. Ak Lót mohol mať úžitok z Abrahámovho príkladu, nebude to platiť pre jeho potomkov narodených z jeho dvoch dcér.

Genesis 20

Oddelenie postavením proroka Božieho

Obnovujúc skúsenosť s faraónom opísanú v Genesis 12, Abrahám predstavuje svoju manželku Sáru ako svoju sestru Abimelechovi, kráľovi Geraru (dnešná Palestína neďaleko Gazy). Božia reakcia, ktorá ho potrestá, ho opäť prinúti zistiť, že Sáriin manžel je jeho prorok. Sila a strach z Abraháma sa tak rozšírili po celom regióne.

Genesis 21

Oddelenie legitímneho a nelegitímneho

Odlúčenie cez **obetu** toho, čo milujeme

Gn 21:1: „*A Hospodin navštívil Sáru, ako hovoril, a Hospodin urobil Sáre, ako hovoril.*»

Touto návštevou Boh ukončí Sárinu dlhú neplodnosť.

Gn 21:2: „*A Sára počala a porodila Abrahámovi syna v jeho starobe, v určený čas, o ktorom mu Boh hovoril.*»

Iz.55:11 to potvrdzuje: „*Tak je to s mojím slovom, ktoré vychádza z mojich úst: nevracia sa ku mne prázdne, bez toho, aby som splnil moju vôľu a neuskutočnil moje plány*“; sľub daný Abrahámovi je dodržaný, verš je teda opodstatnený. Tento syn prichádza na svet po tom, čo Boh ohlási jeho narodenie. Biblia ho predstavuje ako „syna zaslúbenia“, čo z Izáka robí prorocký typ mesiášskeho „Syna Božieho“: Ježiša.

Gn 21:3: „*A Abrahám nazval meno svojho syna, ktorý sa mu narodil a ktorého mu porodila Sára, Izák.*»

Meno Izák znamená: smeje sa. Abrahám aj Sára sa zasmiali, keď počuli Boha ohlásiť ich budúceho syna. Ak je smiech radosti pozitívny, nie je to prípad posmešného smiechu. V skutočnosti obaja manželia reagovali rovnako ako obeť ľudských predsudkov. Pretože sa smiali pri pomyslení na ľudské reakcie okolia. Od potopy sa dĺžka života výrazne skrátila a pre ľudí znamená vek 100 rokov pokročilý vek; ten, kde od života očakávame málo. Ale vek neznamená nič v kontexte vzťahu s Bohom Stvoriteľom, ktorý stanovuje hranice všetkým veciam. A Abrahám to vo svojej skúsenosti objaví a prostredníctvom Boha dostáva bohatstvo, česť a otcovstvo, tentoraz legitímne.

Gn 21:4: „ *A Abrahám obrezal svojho syna Izáka, keď mal osem dní, ako mu prikázal Boh.* »

Legitímny syn je zase obrezaný. Boží príkaz sa dodržiava.

Gn 21:5: „ *A Abrahám mal sto rokov, keď sa mu narodil jeho syn Izák.* »

Tá vec je pozoruhodná, ale nie podľa predpotopných štandardov.

Gn 21:6: „ *A Sára povedala: Boh mi dal dôvod na smiech; kto to počuje, bude sa smiať so mnou.* »

Sarah je situácia smiešna, pretože je človekom a obeťou ľudských predsudkov. Ale táto túžba smiať sa odráža aj nečakanú radosť. Rovnako ako jej manžel Abrahám, aj ona získava možnosť porodiť vo veku, keď si to už z hľadiska ľudskej normálnosti nemožno predstaviť.

Gn 21:7: „ *A ona povedala: Kto by povedal Abrahámovi: Sára bude kojiť synov? Lebo som mu porodila syna v jeho starobe.* »

Tá vec je skutočne výnimočná a úplne zázračná. Pri pohľade na tieto slová Sary na prorockej úrovni môžeme vidieť v Izákovi syna, ktorý prorokuje novú zmluvu v Kristovi, zatiaľ čo Izmael prorokuje syna prvej zmluvy. Boh svojím odmietnutím Krista Ježiša zavrhuje tohto prirodzeného syna narodeného podľa tela v znamení obriezky v prospech kresťanského syna vybraného vierou. Rovnako ako Izák, aj Kristus, zakladateľ novej zmluvy, sa zázračne narodí, aby zjavoval a reprezentoval Boha v ľudskom vzhľade. Na rozdiel od toho je Izmael koncipovaný výlučne na telesných základoch a prísne ľudských chápaniach.

Gn 21:8: „ *A dieťa vyrástlo a bolo odstavené; A Abrahám urobil veľkú hostinu v deň, keď bol Izák odstavený.* »

Z dojčeného dieťaťa sa stane dospelávajúci a pre otca Abraháma sa otvára budúcnosť plná prísľubov a šťastia, ktoré radostne oslavuje.

Gn 21:9: „ *A Sára videla syna Egyptanky Hagar, ktorého porodila Abrahámovi, ako sa smeje; a povedala Abrahámovi :*

Smiech jednoznačne zaujíma veľké miesto v živote požehnaného páru. Izmaelova nevraživosť a žiarlivosť voči Izákovi, legitímnemu synovi, ho vedie k smiechu a posmechu. Pre Sarah bola dosiahnutá hranica únosnosti: po matkinom výsmechu prichádza posmech syna; toto je priveľa.

Gn 21:10: „ *Vyhod'te túto slúžku a jej syna; lebo syn tejto slúžky nebude dediť s mojím synom, s Izákom.* »

Môžeme pochopiť Sarahino podráždenie, ale pozrite sa so mnou vyššie. Sára prorokuje nehodnosť prvého spojenectva, ktoré nezdedí s vyvolenými nové, založené na viere v spravodlivosť Krista Ježiša.

Gn 21:11: „ *A bolo to veľmi zlé v očiach Abraháma pre jeho syna.* »

Abrahám nereaguje ako Sarah, pretože jeho pocity zdieľajú jeho dvaja synovia. Narodenie Izáka neodstráni 14 rokov náklonnosti, ktorá ho spája s Izmaelom.

Gn 21:12: „ *A Boh povedal Abrahámovi: Nech to nie je zlé v твоjich očiach pre dieťa a pre tvoju slúžku. Vo všetkom, čo ti povedala Sára, počúvaj jej hlas, lebo v Izákovi ťa budú volať semenom.* »

V tomto poslanstve Boh pripravuje Abraháma, aby prijal odcudzenie Izmaela, jeho najstaršieho syna. Toto **oddelenie** je v Božom prorockom projekte; keďže prorokuje neúspech starej Mojžišovej aliancie. Ako útechu v Izákovi rozmnoží svoje potomstvo. A naplnenie tohto Božieho slova bude prostredníctvom ustanovenia novej zmluvy, kde budú „vyvolení“ „*povolani*“ poslanstvom večného Božieho evanjelia v Ježišovi Kristovi.

Izák bude teda paradoxne patriarchom starej zmluvy a predovšetkým v Jakubovi, jeho synovi, bude podľa tela a znamenia obriezky založený na svojich základoch Boží Izrael. Paradoxom však je, že ten istý Izák iba prorokuje lekcie týkajúce sa novej zmluvy v Kristovi.

Gn 21:13: „ *A aj syna slúžky urobím národom, lebo je твоjím semenom.* »

Izmael je patriarcha mnohých národov Blízkeho východu. Kým sa Kristus nezjavil pre svoju pozemskú spasiteľskú službu, duchovná legitimita patrila výlučne potomkom týchto dvoch Abrahámových synov. Západný svet žil vo viacerých formách pohanstva, ignorujúc existenciu veľkého Boha stvoriteľa.

Gn 21:14: „ *A Abrahám vstal skoro ráno, vzal chlieb a kožu s vodou a dal ich Hagar na jej plece, on jej dal dieťa a poslal ju preč. Išla a túlala sa po púšti Bér-šeba.* »

Boží zásah Abraháma upokojil. Vie, že nad Hagar a Izmaelom bude bdieť sám Boh a súhlasí s tým, že sa od nich **odlúči**, pretože verí, že Boh ich ochráni a povedie. Lebo On sám bol doteraz Ním chránený a vedený.

Gn 21:15: „ *A keď sa vyčerpala voda v mechu, hodila dieťa pod jeden z kríkov,* »

V púšti Beersheba sa odnesená voda rýchlo spotrebuje a bez vody vidí Hagar smrť iba ako konečný výsledok svojej nešťastnej situácie.

Gn 21:16: „ *išiel a posadil sa oproti, na dosah luku; lebo povedala: Nech nevidím dieťa zomrieť. A ona si sadla oproti, zdvihla hlas a plakala.* »

V tejto extrémnej situácii už po druhýkrát Hagar roní slzy pred Božou tvárou.

Gn 21:17: „ *A Boh počul hlas dieťaťa a anjel Boží zavolal z neba Hagar a povedal jej: Čo je ti, Hagar? Nebojte sa, lebo Boh počul hlas dieťaťa tam, kde je.* »

A po druhýkrát Boh zasahuje a hovorí k nej, aby ju uistil.

Gn 21:18: „ *Vstaň, vezmi dieťa a vezmi ho do ruky; lebo z neho urobím veľký národ.* »

Pripomínam vám, že dieťa Izmael je tínedžer vo veku 15 až 17 rokov, no napriek tomu je dieťaťom podriadeným svojej matke Hagar a tí dvaja už nemajú vodu na pitie. Boh chce, aby podporovala svojho syna, pretože ho čaká silný osud.

Gn 21:19: „ *A Boh jej otvoril oči a uvidela studňu vody; Išla, naplnila kožu vodou a dala dieťaťu piť.* »

Či sa to stalo zázrakom alebo nie, táto studňa vody sa objaví v nevyhnutnom momente, aby dala Hagar a jej synovi chuť do života. A za svoj život vďačia mocnému Stvoriteľovi, ktorý otvára alebo zatvára víziu a inteligenciu vecí.

Gn 21:20: „ *A Boh bol s dieťaťom, vyrástlo a bývalo na púšti a stal sa lukostrelcom.* »

Púšť teda nebola prázdna, pretože Izmael lovil zvieratá, ktoré zabíjal lukom, aby ich zjedol.

Gn 21:21: „ *A býval na púšti Paran; a jeho matka mu vzala ženu z egyptskej krajiny.* »

Puto medzi Izmaelitmi a Egypťanmi sa preto posilní a postupom času vzrastie Izmaelovo súperenie s Izákom natoľko, že sa z nich stanú stáli prirodzení nepriatelia.

Gn 21:22: „ *A stalo sa v tom čase, že Abimelech a Pikol, veliteľ jeho vojska, prehovorili k Abrahámovi a povedali; Boh je s tebou vo všetkom, čo robíš.* »

Skúsenosti spôsobené predstavením Sáry ako jeho sestry, veci súvisiace s 1M 20, naučili Abimelecha, že Abrahám bol Božím prorokom. Teraz sa ho bojí a bojí.

Gn 21:23: „ *A teraz mi tu prisahaj na Boha, že nebudeš klamlivo nakladať so mnou, ani s mojimi deťmi, ani s mojimi vnúčatami, podľa láskavosti, ktorú som ti preukázal, budeš ku mne konať a do krajiny, v ktorej ste bývali.* »

Abimelech už nechce byť obeťou Abrahámových trikov a chce od neho získať pevné a rozhodné záväzky k mierovému spojenectvu.

Gn 21:24: „ *A Abrahám povedal: Budem prisahať.* »

Abrahám nemá s Abimelechom zlý úmysel a môže tak súhlasiť s týmto paktom.

Gn 21:25: „ *A Abrahám pokarhal Abimelecha pre studňu vody, ktorú Abimelechovi sluhovia násilím zabrali.* »

Gn 21:26: „ *A Abimelech povedal: Nevieam, kto to urobil, a ty si ma na to neupozornil, a ja som o tom len dnes počul.* »

Gn 21:27: „ *A Abrahám vzal drobné stádo a dobytok, dal ich Abimelechovi a uzavreli zmluvu.* »

Gn 21:28: „ *A Abrahám oddelil sedem mladých oviec od stáda;* »

Abraháмова voľba „siedmich oviec“ svedčí o jeho spojení s Bohom Stvoriteľom, ktorého chce takto spojiť so svojím dielom. Abrahám sa usadil v cudzej krajine, ale chce, aby ovocie jeho práce zostalo jeho majetkom.

Gn 21:29: „ *A Abimelech povedal Abrahámovi: Čo je týchto sedem oviec, ktoré si oddelil?* »

Gn 21:30: „ *A povedal: Týchto sedem mladých oviec mi vezmeš z ruky, aby mi boli svedectvom, že som vykopal túto studňu.* »

Gn 21:31: *Preto nazvali to miesto Bér-šeba, lebo tam obaja prisahali.* »

Sporná studňa bola pomenovaná podľa slova „šeba“, ktoré je koreňom čísla „sedem“ v hebrejčine a ktoré nájdeme v slove „šabat“, ktoré označuje siedmy deň, našu sobotu, ktorú Boh zasvätil v týždenný odpočinok. od začiatku

svojho pozemského stvorenia. Aby sa zachovala spomienka na toto spojenectvo, studňa sa preto nazývala „studňa siedmich“.

Gn 21:32: „*A uzavreli zmluvu v Bér-šebe. A vstal Abimelech a Pikol, veliteľ jeho vojska, a vrátili sa do krajiny Filištíncov.* »

Gn 21:33: „*A Abrahám zasadil tamaryškový strom v Bér-šebe; a tam vzýval meno Hospodina, večného Boha.* »

Gn 21:34: „*A Abrahám pobýval dlhý čas v krajine Filištíncov.* »

Boh pripravil pre svojho služobníka podmienky pokoja a mieru.

Genesis 22

Odlúčenie otca a jediného syna obetované

Táto kapitola 22 predstavuje prorockú tému Krista, ktorý ako obeť priniesol Boh ako Otec. Zobrazuje princíp spásy pripravovaný v tajnosti Bohom od počiatku jeho rozhodnutia vytvoriť si proti sebe slobodné, inteligentné a autonómne náprotivky. Táto obeť bude cenou, ktorú treba zaplatiť za získanie návratu lásky od jeho stvorenia. Vyvolení budú tí, ktorí odpovedali na Božie očakávania s úplnou slobodou voľby.

Gn 22:1: „*Po týchto veciach Boh skúšal Abraháma a povedal mu: Abrahám! A on odpovedal: Tu som!* »

Abrahám je veľmi poslušný Bohu, ale ako ďaleko môže táto poslušnosť zájsť? Boh už pozná odpoveď, ale Abrahám musí za sebou zanechať, ako svedectvo pre všetkých vyvolených, konkrétny dôkaz svojej príkladnej poslušnosti, ktorá ho robí tak hodným lásky svojho Boha, ktorá z neho robí patriarchu, ktorého potomstvo bude sublimované. narodenie Krista Ježiša.

Gn 22:2: „*Boh povedal: Vezmi svojho syna, svojho jediného syna, ktorého miluješ, Izáka; choď do krajiny Moria a obetuj ho tam ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, o ktorom ti poviem.* »

Boh zámerne tlačí na to, čo bolí, až na hranicu únosnosti pre tohto starca staršieho ako sto rokov. Boh mu zázračne doprial radosť z toho, že sa mu a jeho zákonnitej manželke Sarah narodil syn. Tiež skryje pred tými, ktorí sú okolo neho, neuveriteľnú Božiu požiadavku: „*Ponúknite svojho jediného syna ako obeť*“. A Abraháмова pozitívna odpoveď bude mať večné dôsledky pre celé ľudstvo. Pretože potom, čo Abrahám súhlasil s obetovaním svojho syna, sám Boh sa už nebude môcť zriecť svojho plánu spásy; ak by mohol uvažovať o tom, že to vzdá.

Všimnime si zaujímavosť presnosti: „*na jednom z vrchov, ktorý vám poviem*“. Toto presné miesto je naprogramované na prijatie Kristovej krvi.

Gn 22:3: *Abrahám vstal skoro ráno, osedlal osla a vzal so sebou dvoch sluhov a svojho syna Izáka. Naštiepil drevo na zápalnú obeť a vybral sa na miesto, ktoré mu povedal Boh.* »

Abrahám sa rozhodol poslúchnuť tento exces a so smrťou v duši zorganizoval prípravu krvavého obradu nariadeného Bohom.

Gn 22:4: „ *Na tretí deň pozdvihol Abrahám svoje oči a videl to miesto zďaleka.* »

Krajina Morija je vzdialená tri dni chôdze od miesta, kde býva.

Gn 22:5: „ *A Abrahám povedal svojim sluhom: Zostaňte tu s oslom; Ja a mladý muž pôjdeme tak ďaleko, aby sme uctievali, a vrátíme sa k vám.* »

Hrozný čin, ktorý sa chystá spáchať, nepotrebuje žiadnych svedkov. On _ sa preto **oddelí** od svojich dvoch sluhov, ktorí budú musieť čakať na jeho návrat.

Gn 22:6: „ *Abrahám vzal drevo na zápalnú obeť, naložil ho na svojho syna Izáka a v ruke niesol oheň a nôž. A obaja kráčali spolu.* »

V tejto prorockej scéne, tak ako Kristus bude musieť niesť ťažké „patibulum“, ku ktorému budú prikované jeho zápästia, je Izák zaťažený drevom, ktoré po zapálení pohltí jeho obetované telo.

Gn 22:7: „ *Vtedy hovoril Izák svojmu otcovi Abrahámovi: Môj otče! A on odpovedal: Tu som, syn môj! Izák odpovedal: Tu je oheň a drevo; ale kde je baránok na zápalnú obeť?* »

Izák bol svedkom mnohých náboženských obetí a právom ho prekvapila absencia zvieraťa, ktoré má byť obetované.

Gn 22:8: „ *Abrahám povedal: Môj synu, Boh sa postará o baránka na zápalnú obeť. A obaja kráčali spolu.* »

Táto odpoveď od Abraháma bola priamo inšpirovaná Bohom, pretože veľkolepo prorokuje obrovskú obeť, ktorú Boh prinesie, keď sa ponúkne na ukrižovanie v ľudskom tele, čím sa postará o to, aby vyvolení hriešnici potrebovali účinného a spravodlivého Spasiteľa v božskej dokonalosti. Ale Abrahám nevidí túto spasiteľnú budúcnosť, túto úlohu Krista Spasiteľa, ktorú prorokovalo zviera obetované Jahvem, všemohúcemu Bohu stvoriteľovi. Táto odpoveď mu jednoducho umožňuje získať čas, pretože sa s hrôzou pozerá na zločin, ktorý bude musieť spáchať.

Gn 22:9: „ *Keď prišli na miesto, o ktorom mu hovoril Boh, Abrahám tam postavil oltár a upravil drevo. Zviazal svojho syna Izáka a postavil ho na oltár na vrch dreva.* »

Nanešťastie pre Abraháma pred oltárom už nie je možné pred Izákom skryť, že práve on bude ovcou obety. Ak sa otec Abrahám ukázal ako vznešený v tomto mimoriadnom prijatí, Izákovo poslušné správanie je odrazom toho, čím by bol Ježiš Kristus vo svojej dobe: vznešený vo svojej poslušnosti a sebaobetovaní.

Gn 22:10: „ *Potom Abrahám vystrel ruku a vzal nôž, aby zabil svojho syna.* »

Všimnite si, že Boh, aby reagoval, čaká až do posledného konca skúšky, aby vydal svedectvo o skutočnej hodnote a autentickosti svojich vyvolených. „ *nôž v ruke* “; zostáva len zabiť Izáka ako množstvo oviec, ktoré už boli obetované.

Gn 22:11: „ *Vtedy nášho anjel Hospodinov zavolať z neba a povedal: Abrahám! Abrahám! A on odpovedal: Tu som!* »

Prejav Abrahámovej poslušnej viery je urobený a dokonale vykonaný. Boh ukončí utrpenie starého muža a jeho syna, ktorý je tak hodný jeho a jeho lásky.

Všimnite si, že kedykoľvek ho zavolá Boh alebo jeho syn, Abrahám vždy odpovie: „ *Tu som* “. Táto spontánna odpoveď, ktorá z neho pramení, svedčí o jeho veľkorysej a otvorenej povahe voči blížnemu. Okrem toho je to v protiklade s postojom Adama, ktorý bol zachytený v situácii hriechu, ktorý sa skryl pred Bohom, až do takej miery, že Boh mu musel povedať: „ *Kde si?* ”.

Gn 22:12: „ *A anjel povedal: Nevzťahuj ruku na dieťa a nič mu nerob; lebo teraz viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi svojho jediného syna.* »

Preukázaním svojej vernej a poslušnej viery môže byť Abrahám v očiach všetkých a až do konca sveta byť Bohom ukazovaný ako vzor pravej viery až do príchodu Krista, ktorý ho vtelí. obrátiť sa v božskú dokonalosť. Práve v tomto modeli dokonalej poslušnosti sa Abrahám stáva duchovným otcom pravých veriacich zachránených preliatou krvou Ježiša Krista. V tejto skúsenosti Abrahám práve zohral úlohu Boha Otca, ktorý prinesie ako skutočnú a smrteľnú obeť svojho jediného syna Ježiša Nazaretského.

Gn 22:13: „ *Abrahám pozdvihol oči a uvidel za sebou barana, ktorý držal v kríku za rohy; A Abrahám išiel, vzal barana a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto svojho syna.* »

V tomto bode si Abrahám môže uvedomiť, že jeho odpoveď Izákovi, „ *syn môj, Boh si zaopatrí baránka na zápalnú obeť* “, bola inšpirovaná Bohom, pretože „ *baránok* “, v skutočnosti „ *mladý baran* “ je skutočne „ *poskytnutý* “ Bohom a ponúkaný ním. Všimnite si, že zvieratá obetované YaHWÉH sú vždy muži kvôli zodpovednosti a nadvláde danej človeku, mužovi Adamovi. Kristus Vykupiteľ bude tiež mužského pohlavia.

Gn 22:14: „ *Abrahám pomenoval toto miesto Jahveh Jireh. Preto sa dnes hovorí: Na vrchu YaHWÉH bude vidieť.* »

Meno „ *YaHWÉH Jireh* “ znamená: YaHWÉH bude vidieť. Prijatie tohto mena je skutočným proroctvom, ktoré oznamuje, že v krajine Moria bude veľký neviditeľný Boh, ktorý vzbudzuje strach a bázeň, vidieť v menej imponantnom ľudskom vzhľade, aby priniesol a získal spásu vyvolených. A pôvod tohto ustanovenia, obetovanie Izáka ako obeta, potvrdzuje pozemskú službu „ *Baránka Božieho, ktorý sníma hriechy sveta* “. S vedomím Božieho záujmu o jeho úctu k reprodukoványm a opakovaným typom a vzorom je pravdepodobné a takmer isté, že Abrahám priniesol svoju obeť práve na mieste, kde mal byť o 19 storočí Ježiš ukrižovaný, na úpätí hory Golgota. , mimo Jeruzalema, mesto, len na čas, sväté.

Gn 22:15: „ *Anjel Jahveho po druhý raz zavolať Abraháma z neba,* “

Táto hrozná skúška bude poslednou, ktorú bude musieť Abrahám podstúpiť. Boh v ňom našiel hodného vzorového patriarchu poslušnej viery a dal mu to poznať.

Gn 22:16: „ *a povedal: Na seba prisahám, na slovo Jahveho! Pretože si to urobil a neodoprel si svojho syna, svojho jediného syna,* “

Boh zdôrazňuje tieto slová „ *tvoj jediný syn* “, pretože prorokujú jeho budúcu obeť v Ježišovi Kristovi podľa Jána 3:16: „ *Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto v neho verí, zahynúť, ale mať večný život.* ”

Gn 22:17: „ Požehnám ťa a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a ako piesok na brehu mora; a tvoje potomstvo bude vlastníť bránu svojich nepriateľov. »

Pozor ! Abrahámovu požehnanie sa nededí, je len pre neho a každý muž alebo žena z jeho potomkov si musí zasa zaslúžiť Božie požehnanie. Boh mu totiž sľubuje početné potomstvo, ale z tohto potomstva budú Bohom požehnaní iba vyvolení, ktorí budú konať s rovnakou vernosťou a rovnakou poslušnosťou. Potom môžete zmerať všetku duchovnú nevedomosť Židov, ktorí sa hrdo vyhlasovali za synov Abraháma, a teda za synov, ktorí si zaslúžili dedičstvo jeho požehnaní. Ježiš ich vyvrátil tým, že im ukázal kamene a povedal, že z týchto kameňov môže Boh dať Abrahámovi potomkov. A pripísal ich za otca, nie Abraháma, ale diabla.

Pri dobytí krajiny Kanaán Jozua získa bránu svojich nepriateľov, z ktorých prvá padla, bolo mesto Jericho. Nakoniec, s Bohom, vyvolení svätí budú vlastníť dvere k poslednému nepriateľovi: „ *Velkému Babylonu* “ podľa rôznych učených zjavených v Apokalypse Ježiša Krista.

Gn 22:18: „ *Všetky národy zeme budú požehnané v tvojom potomstve, lebo si poslúchol môj hlas.* »

Sú to skutočne „ *všetky národy zeme* “, pretože ponuka spásy v Kristovi je ponúkaná všetkým ľudským bytostiam, každého pôvodu a všetkým národom. Ale tieto národy tiež vďačia Abrahámovi za to, že boli schopné objaviť božské veštby zjavené hebrejskému ľudu vychádzajúcemu z egyptskej krajiny. Spasenie v Kristovi je dosiahnuté dvojitým požehnaním Abraháma a jeho potomstva reprezentovaného hebrejským ľuďom a Ježišom Nazaretským, Ježišom Kristom.

V tomto verši je žiaduce jasne uviesť požehnanie a jeho príčinu: poslušnosť schválenú Bohom.

Gn 22:19: „ *Keď sa Abrahám vrátil k svojim služobníkom, vstali a išli spolu do Bér-šeby; lebo Abrahám býval v Bér-šebe.* »

Gn 22:20: " *Po týchto veciach bolo Abrahámovi oznámené: Hľa, aj Milka porodila synov Náchorovi, tvojmu bratovi.* "

Nasledujúce verše sú určené na prípravu spojenia s „ *Rebekou* “, ktorá sa stane ideálnou manželkou, ktorú Boh vybral pre verného a poslušného Izáka. Bude vzatá z Abrahámovej blízkej rodiny v potomkoch jeho brata Náchora.

Gn 22:21: " *Uc, jeho prvorodený, Buz, jeho brat Kemuel, otec Arama,* "

Gn 22:22: " *Kesed, Hazo, Pildaš, Jidlaf a Bethuel.* »

1M 22:23: " *Betuel splodil Rebeku . Toto je osem synov, ktorých Milka porodila Náchorovi, Abrahámovmu bratovi .* »

Gn 22:24: „ *Jeho konkubína, menom Reuma, porodila aj Tebacha, Gahama, Tahaša a Maaku.* ".

Splnenie zasľúbení, ktoré dali Abrahámovi

Genesis 23 rozpráva o smrti a pohrebe Sáry, jeho manželky v Hebrone, v jaskyni Machpela. Abrahám sa zmocnil pohrebiska na pôde Kanaánu, zatiaľ čo čakal, že Boh dá celú krajinu jeho potomkom asi o 400 rokov neskôr.

Potom, v 1M 24, si Abrahám stále zachováva úlohu Boha. Aby zostal **oddelený** od miestnych pohanských národov, pošle svojho sluhu na ďaleké miesto, k svojej najbližšej rodine, aby našiel manželku pre svojho syna Izáka a nechajú Boha, aby im vybral. Rovnakým spôsobom si Boh vyberie vyvolených, ktorí budú predstavovať nevestu Krista, Syna Božieho. V tomto výbere s tým človek nemá nič spoločné, pretože iniciatíva a súd patria Bohu. Božia voľba je dokonalá, bezúhonná a účinná, ako Rebeka, vyvolená manželka, milujúca, inteligentná a krásna na pohľad a predovšetkým duchovná a verná; perla, ktorú by mali hľadať všetci duchovní muži, ktorí si chcú vziať ženu.

Jakuba a Ezaua

Neskôr, podľa Gen.25, je Rebeka pôvodne neplodná ako predtým Abramova žena Sarai. Táto spoločná sterilita je spôsobená skutočnosťou, že tieto dve ženy budú niest' požehnané potomstvo Kristovi, ktorý sám bude sformovaný Bohom v lone mladého panenského dievčaťa menom Mária. Týmto spôsobom je línia Božieho spásneho projektu poznačená jeho zázračným konaním. Rebekah, ktorá trpí touto prirodzenou sterilitou, apeluje na YaHWÉH a získava od neho dve dvojčatá, ktoré bojujú v jej lone. Znepokojená sa pýta Boha na túto vec: „A Jahveh jej povedal : *Dva národy sú v tvojom lone a dva národy sa oddelia od tvojho lona; jeden z týchto ľudí bude silnejší ako druhý a väčší bude podliehať menšiemu .* » Porodí dve dvojčatá. Kvôli jeho intenzívnej chlpatosti a bol celý „červený“, preto dostal jeho potomstvo meno „Edom“, najstarší sa volá „Ezau“, čo znamená „chlpatý“. Najmladší sa volá „Jakub“, čo znamená: „Podvodník“. Už dve mená prorokujú ich osudy. „Velu“ predá svoje prvorodenstvo najmladšiemu za šťavnaté jedlo „roux“ alebo červenú šošovicu. Predáva toto prvorodenstvo, pretože podceňuje jeho reálnu hodnotu. Naopak, duchovný „Zvodca“ túži po tomto titule, ktorý nie je len čestný, pretože je s ním spojené

Božie požehnanie. „Zvodca“ je typom tých násilníckych ľudí, ktorí chcú za každú cenu prinútiť nebeské kráľovstvo, aby sa ho zmocnilo, a Ježiš na túto tému hovoril s ním. A vidiac túto vriacu horlivosť, srdce Boha sa veľmi raduje. O to horšie pre „Vlasatého“ a o to lepšie pre „Zvodcu“, pretože je to on, kto sa z Božieho rozhodnutia stane „Izraelom“. Nemýľte sa, Jákob nie je obyčajný podvodník a je to pozoruhodný človek, pretože neexistuje žiadny iný biblický príklad jeho odhodlania získať Božie požehnanie a podvádza len na dosiahnutie tohto cieľa." Všetci ho teda môžeme napodobňovať a verné nebo sa bude radovať. Ezau bude mať za svojich potomkov ľud „Edom“, meno, ktoré znamená „červený“, s rovnakým koreňom a významom ako Adam, tento ľud bude protivníkom Izraela, ako oznámilo božské proroctvo.

Upresňujem, že farba „červená“ označuje hriech iba v prorockých obrazoch spásnosného projektu zjaveného Bohom a toto kritérium sa vzťahuje iba na hercov jeho inscenácií, ako je „Ezau“. V temných časoch stredoveku boli zabíjané ryšavé deti považované za zlé. Preto upozorňujem, že červená farba nerobí obyčajného človeka hriechnejším ako brunetka alebo blondínka, pretože hriešnik sa pozná podľa zlých skutkov svojej viery. Je to teda len symbolická hodnota, že „červená“, farba ľudskej krvi, je symbolom hriechu, podľa Iz. 1:18: „*Podďte a prosme! hovorí YaHWéH. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; ak sú červené ako purpur, budú ako vlna.*» Podobne Ježiš vo svojej Apokalypse, svojom Zjavení, spája červenú farbu s ľudskými nástrojmi, ktoré slúžia, či už nevedome alebo nie, diablu, Satanovi, prvému hriešnikovi života, ktorý stvoril Boh; príklady: „*červený kôň*“ zo Zj.6:4, „*červený alebo ohnivočervený drak*“ zo Zj.12:3 a „*šarlátová šelma*“ zo Zj.17:3.

Teraz, keď má Jákob toto prvorodenstvo, zažije ako Abrahámov nástupca životné skúsenosti, ktoré prorokujú Božie plány.

Zo strachu pred hnevom svojho brata Ezaua opustil svoju rodinu z dobrého dôvodu, podľa Gn 27:24, pretože sa ho rozhodol zabiť po tom, čo odvrátil požehnanie svojho umierajúceho otca, „oklamaneho“ vyvieť z mysle Rebeky, jeho manželky. Pri tomto únose dve mená dvojčiat odhaľujú ich dôležitosť. Pretože „Tempeur“ použil chlpatú kožu, aby oklamal Izáka, ktorý oslepol, a tak sa vydával za svojho prirodzene „Vlasatého“ staršieho brata. Duchovní ľudia sa navzájom podporujú a Rebeka bola viac ako Jákob ako Ezau. V tomto konaní Boh protirečí ľudskej a telesnej voľbe Izáka, ktorý uprednostnil Ezaua, lovca, ktorý mu priniesol zver, ktorú si vážil. A Boh udeľuje prvorodenstvo tomu, kto si ho najviac zaslúži: Jakubovi Zvodcovi.

Po príchode k Lábanovi, svojmu aramejskému strýkovi, Rebečinmu bratovi, aby pre neho pracoval, sa Jakob zamiluje do Ráchel, najmladšej, ale najkrajšej z Lábanových dcér. Čo však nevie, je, že v jeho skutočnom živote ho Boh núti hrať prorockú úlohu, ktorá musí prorokovať jeho spasiteľný projekt. Po „siedmich rokoch“ práce, aby získal svoju milovanú Ráchel, mu Laban vnútil svoju najstaršiu dcéru „Leah“ a dal mu ju za manželku. Aby získal a oženil sa s Rachel, bude musieť pre svojho strýka pracovať „ešte sedem rokov“. V tejto skúsenosti „Jakob“ prorokuje, čo bude musieť Boh podstúpiť vo svojom spásnom projekte. Lebo aj on uzavrie prvé spojenectvo, ktoré nie je v súlade s túžbou jeho srdca, pretože skúsenosť telesného a národného Izraela nebude poznačená

úspechom a slávou, akú si jeho dobrota zaslúži. Nástupníctvo „sudcov“ a „kráľov“ sa vždy skončí zle, napriek niekoľkým vzácnym výnimkám. A vytúženú manželku hodnú jeho lásky získa len ako druhé spojenectvo po tom, čo prejavi svoju lásku a zjaví svoj plán spásy v službe Ježiša Krista; jeho učenie, jeho smrť a jeho vzkriesenie. Všimnite si, že ľudské a božské preferencie sú úplne opačné. Jakobova milovaná je neplodná Ráchel, no Božia je plodná Lea. Tým, že dal Jakobovi najprv Leu za manželku, Boh dáva svojmu prorokovi zažiť sklamanie, ktoré obaja zažijú vo svojom prvom spojenectve. V tejto skúsenosti Boh oznamuje, že jeho prvé spojenectvo bude hrozným neúspechom. A odmietnutie Mesiáša Ježiša jeho potomkami potvrdilo toto prorocké poslanstvo. Lea, ktorá nebola milovanou vyvolenou ženichom, je obrazom, ktorý prorokuje vyvolencov novej aliancie, ktorí pohanského pôvodu žili dlhý čas v nevedomosti o existencii jedinečného Boha stvoriteľa. Leina plodná povaha však prorokovala zmluvu, ktorá prinesie veľa ovocia na Božiu slávu. A Izaiáš 54:1 potvrdzuje: „*Raduj sa, neplodná, ktorá už nerodíš! Nech vytryskne vaša radosť a vaša radosť, vy, ktorí už nemáte bolesť! Lebo synov opusteného bude početnejší ako synov vydatej, hovorí Hospodin* . Tu opustená prorokuje cez Leu novú zmluvu a vydatá cez Ráchel, starú hebrejskú zmluvu.

Jakub sa stáva Izraelom

Po opustení bohatého a prosperujúceho Lámana sa Jákob a jeho členovia vracajú k svojmu bratovi Ezauovi, ktorého spravodlivého a pomstychtivého hnevu sa bojí. Raz v noci sa mu zjaví Boh a bojujú proti sebe až do úsvitu. Boh ho nakoniec zraní do bedra a povie mu, že odteraz sa bude volať „Izrael“, pretože z neho vyšiel víťazne v boji s Bohom a ľuďmi. V tejto skúsenosti chcel Boh vykresliť obraz bojujúcej duše Jakuba v jeho boji viery. Boh ho pomenoval Izrael a získal to, po čom zúfalo túžil a hľadal: svoje požehnanie od Boha. Abrahámovu požehnanie v Izákovi sa tak formovalo prostredníctvom ústavy telesného Izraela, ktorý, postavený na Jakobovi, ktorý sa stal Izraelom, sa po odchode z egyptského otroctva čoskoro stane obávaným národom. Milosť Božia pripravila Ezaua a obaja bratia sa ocitnú v pokoji a radosti.

So svojimi dvoma manželkami a ich dvoma sluhami sa Jacob ocitol ako otec 12 chlapcov a iba jedného dievčaťa. Spočiatku sterilná ako Sarai a Rebeka, ale modloslužobná, Ráchel získa od Boha dve deti, Jozefa najstaršieho a Benjamína najmladšieho. Zomrela pri pôrode svojho druhého dieťaťa. Takto prorokuje koniec starej zmluvy, ktorá zanikne ustanovením novej, založenej na zmiernej krvi Ježiša Krista. Ale v druhej aplikácii tieto smrteľné okolnosti prorokujú konečný osud jeho vyvolených, ktorí budú spasení jeho šťastným zásahom, keď sa vráti vo svojom nádhernom božskom aspekte v Michaelovi Ježišovi Kristovi. Toto zvrátenie situácie posledných vyvolených je prorokované zmenou mena dieťaťa, ktoré umierajúca matka volala „*Ben-Oni*“ alebo „syn môjho smútku“, premenuje ho Jacob, otec, „*Benjamin*“ » buď „pravý syn“ (pravá strana), alebo požehnaný syn. V potvrdení, v Mt 25:33, Ježiš Kristus umiestni „*svoje ovce po svojej pravici a kozlov po svojej ľavej strane*“. Toto meno „*Benjamín*“ vybral Boh výlučne pre svoj prorocký projekt, teda pre nás, pretože pre Jakoba malo malý význam; a pre Boha si modloslužobná Rachel nezaslúžila

kvalifikátor „ *správne* “. Tieto veci týkajúce sa konca sveta sú rozvinuté vo vysvetleniach Zj.7:8.

Obdivuhodný Jozef

V dejinách Izraela bude úloha, ktorú Boh dáva Jozefovi, viesť k tomu, aby ovládol svojich bratov, ktorí ho rozhorčení jeho duchovnou nadvládou predali arabským obchodníkom. V Egypte si ho vážili jeho čestnosť a lojalita, ale manželka jeho pána ho chcela zneužiť, keď sa mu postavil na odpor, Jozef sa ocitol vo väzení. Tam, vysvetľujúc sny, udalosti ho privedú do najvyššej hodnosti pod faraónom: prvého vezíra. Toto povýšenie je založené na jeho prorockom dare ako pre Daniela po ňom. Vďaka tomuto daru si ho vážil faraón, ktorý mu zveril Egypt. Počas hladomoru odídu Jakubovi bratia do Egypta a tam sa Jozef zmieri so svojimi zlými bratmi. Jakub a Benjamin sa k nim pridajú a takto sa Hebreji usadia v Egypte v oblasti Gošen.

Exodus a verný Mojžiš

Zotročení nájdú Hebrejci v Mojžišovi, hebrejskom dieťati, ktorého meno znamená „zachránený z vôd“ Nílu, vychovaného a adoptovaného faraónovou dcérou, Bohom pripravenou osloboditeľkou.

Zatiaľ čo sa podmienky ich otroctva sprísňujú a zvyšujú, Mojžiš na obranu Hebrejca zabije Egyptána a ten utečie z Egypta. Jeho cesta ho zavedie do Midianu v Saudskej Arábii, kde žijú potomkovia Abraháma a Ketura, jeho druhá manželka, sa po smrti Sary vydala. O 40 rokov neskôr sa Mojžiš oženil so Zipporou, najstaršou dcérou svojho svokra Jetra, a stretol Boha, keď pásol svoje stáda na vrch Horeb. Stvoriteľ sa mu zjavuje v podobe žeravého kríka, ktorý horí, no nespotrebuje sa. Prezradí mu svoj plán s Izraelom a pošle ho do Egypta, aby viedol odchod svojho ľudu.

Bude potrebných desať rán, aby prinútil faraóna nechať svojich vzácnych otrokov voľne odísť. Ale je to desiata, čo nadobudne veľký prorocký význam. Lebo Boh usmrtil všetkých prvorodených v Egypte, ľudí aj zvieratá. A v ten istý deň slávili Hebrejci prvú Veľkú noc vo svojej histórii. Pascha prorokovala smrť Mesiáša Ježiša, „ *prvorodeného* “ a čistého a nepoškvrneného „ *Baránka Božieho* “; *obetovaného ako „baránka“* zabitého v deň exodu z Egypta. Po obeti Izáka, ktorú Boh vyžiadal od Abraháma, je Pascha exodu z Egypta druhým prorockým oznámením smrti Mesiáša (Pomazaného) Ježiša, alebo v gréčtine Ježiša Krista. Exodus z Egypta sa uskutočnil 14. ^{dňa} prvého mesiaca v roku, okolo 15. ^{storočia} pred Kristom, asi 2500 rokov po hriechu Evy a Adama. Tieto čísla potvrdzujú čas „400 rokov“ „ *štyroch generácií* “, ktoré dal Boh Amorejcom, obyvateľom krajiny Kanaán.

Pýcha a rebelantský duch faraóna zmizne s jeho armádou vo vodách „červeného mora“, ktoré tak nájde svoj zmysel, pretože sa pred nimi po otvorení uzavrie, aby umožnilo Hebrejom vstúpiť na územie Saudskej Arábie. južný koniec Egyptského polostrova. Boh sa vyhýba Midjáncom a vedie svoj ľud cez

púšť k hore Sinaj, kde im predstaví svoj zákon „desať prikázaní“. Pred jediným pravým Bohom je teraz Izrael učeným národom, ktorý musí byť podrobený skúške. Za týmto účelom je Mojžiš povolaný k nemu na vrch Sinaj a Boh ho tam drží 40 dní a nocí. Dáva mu dve tabuľky zákona vyryté jeho božským prstom. V tábore hebrejského ľudu dlhotrvajúca neprítomnosť Mojžiša uprednostňuje vzbúrených duchov, ktorí vyvíjajú nátlak na Árona a nakoniec ho prinútiť prijať odlievanie a tvarovanie „zlatého teľaťa“ . Táto skúsenosť sama o sebe zhrňa správanie vzbúrených ľudí všetkých čias voči Bohu. Ich odmietnutie podriaďiť sa jej autorite ich vedie k tomu, že radšej pochybujú o jej existencii. A mnohonásobné Božie tresty nič nezmenia. Po týchto 40 dňoch a nociach skúšok strach z kanaánskych obrov odsúdi ľudí, aby putovali púšťou na 40 rokov a iba z tejto skúšanej generácie, Jozue a Káleb, budú môcť vstúpiť do zaslúbenej zeme, ktorú ponúka Boh. okolo roku 2540 od Adamovho hriechu.

Hlavnými postavami v príbehu Genesis sú herci v inscenácii organizovanej Bohom stvoriteľom. Každý z nich odovzdáva, či už s prorockým účelom alebo nie, lekciu a túto myšlienku predstavenia potvrdil apoštol Pavol, ktorý v 1. Kor. 4:9 povedal: „Zdá sa mi, že Boh *stvoril, apoštoli, poslední z ľudí, istým spôsobom odsúdení na smrť, keďže sme boli divadlom pre svet, pre anjelov a pre ľudí* . » Odvtedy napísala Pánova posla Ellen G. Whiteová svoju slávnu knihu s názvom „Tragédia vekov“. Myšlienka „*podívanéj*“ je teda potvrdená, ale po „*hviezdach, hviezdach*“ svätej knihy je na rade každý z nás, aby sme si zahrali svoju vlastnú rolu, vediac, že poučení z ich skúseností sme majú povinnosť napodobňovať ich dobré skutky bez reprodukovania ich chýb. Pre nás, ako aj pre Daniela (môj sudca je Boh), Boh zostáva „naším Sudcom“, súcitným, určite, ale „Sudcom“, ktorý nikomu nerobí výnimku.

Skúsenosť židovského národného Izraela je katastrofálna, ale nie je to nič iné ako skúsenosť kresťanskej viery našej éry, ktorá končí rozsiahlym odpadnutím od viery. Nemali by sme byť prekvapení touto podobnosťou, pretože Izrael starej zmluvy bol len mikrokozmom, vzorkou ľudských bytostí, ktoré obývajú celú zem. Preto tam bola pravá viera taká vzácna ako v novej zmluve postavenej na Spasiteľovi a „*vernom svedkovi*“ Ježišovi Kristovi.

Z Biblie všeobecne

Celá Biblia, diktovaná a potom inšpirovaná Bohom svojim ľudským služobníkom, nesie prorocké lekcie; od Genezis po Zjavenie. Bohom vyvolení herci sú nám predstavení takí, akí skutočne sú vo svojej skutočnej podstate. Ale na vytvorenie prorockých posolstiev v tomto večnom predstavení sa Boh Stvoriteľ stáva Organizátorom udalostí. Po odchode z Egypta Boh dáva Izraelu slobodný aspekt svojho nebeského zákona na 300 rokov, čas „sudcov“, ktorý končí okolo roku 2840. A v tejto slobode, návrat k hriechu, zaväzuje Boha potrestať svoj ľud „sedem časy“, ktorých napokon vydá Filištínom, ich dedičným nepriateľom. A „sedemkrát“ vyvoláva „osloboditeľov“. Biblia hovorí, že v tých dňoch si „*každý robil, čo chcel*“. A tento čas úplnej slobody bol nevyhnutný na to, aby sa odhalilo ovocie, ktoré nesie každý človek. Rovnako je to aj v našich „*časoch konca*“.

Týchto tristo rokov slobody, poznačených neustálym návratom Hebrejov k hriechu, nás Boh pozýva porovnať ich s tristo rokmi života spravodlivého Enocha, ktorého nám predstavuje ako príkladný vzor svojich vyvolených, keď hovorí: „*Henoch chodil s Bohom tristo rokov, potom ho už nebolo, pretože si ho vzal Boh*“; s ním tým, že ho prinúti najprv vstúpiť do svojej večnosti ako po ňom Mojžiš a Eliáš a svätí vzkriesení po Ježišovej smrti pred všetkými ostatnými vyvolenými, vrátane apoštolov Ježiša Krista; všetci budú premenení alebo vzkriesení v posledný deň.

Po čase „sudcov“ prišiel čas kráľov a tam opäť Boh dáva svojim prvým dvom aktérom prorockú úlohu, ktorá potvrdzuje posolstvo o postupe zla ku konečnému dobru, teda z noci alebo tmy . smerom k svetlu. Takto títo dvaja muži, Saul a Dávid, prorokovali celkový projekt plánu spásy pripravený pre pozemských vyvolených, teda dve fázy alebo dve po sebe nasledujúce sväté spojenectvá. Vezmi to so mnou, Dávid sa stane kráľom až po smrti kráľa Saula, rovnako ako smrť starej večnej zmluvy umožňuje Kristovi ustanoviť svoju novú zmluvu, svoju vládu a svoju večnú nadvládu.

Túto tému som už spomenul, ale rád by som vám pripomenul, že pozemské monarchie nemajú božskú legitimitu, pretože Hebreji žiadali Boha, aby mal kráľa „ako *ostatné* pozemské národy“, oni „pohania“. Čo znamená, že model týchto kráľov je typu satanských hodnôt a nie božských. Nakoľko je pre Boha kráľ jemný, pokorný srdcom, plný sebazaprenia a súcitu, robí sa služobníkom všetkých, tak je od diabla drsný, pyšný, sebecký a pohrdavý a vyžaduje aby obsluhovali všetci. Boh bol nespravodlivo zranený jeho odmietnutím zo strany svojho ľudu, vyhovel jeho žiadosti a pre jeho nešťastie mu dal kráľa podľa noriem diabla a všetkých jeho nepravostí. Odvtedy pre jeho ľud Izrael, **ale iba pre neho** , kráľovská rodina získala svoju božskú legitimitu.

Verbálny alebo písomný prejav je prostriedkom výmeny medzi dvoma jednotlivými ľuďmi. Biblia je slovom Božím v tom zmysle, že Boh zhromaždil svedectvá, ktoré nadiktoval alebo inšpiroval svojim služobníkom, aby odovzdal svoje ponaučenia svojim pozemským tvorom; svedectvá ním triedené, vyberané a zoskupené v priebehu času. Nemali by sme byť prekvapení, keď si všimneme nedokonalosť spravodlivosti ustanovenej na zemi, pretože odrezaní od Boha môžu ľudia ustanoviť svoju spravodlivosť iba literou zákona. No, Boh nám prostredníctvom Ježiša hovorí, že „*litera zabíja, ale duch oživuje*“, tento list. Sväté písma Biblie preto môžu byť len „*svedkami*“, ako je uvedené v Zj. 11:3, ale v žiadnom prípade nie „sudcami“. Tým, že Boh uznáva, že litera zákona nie je schopná vyniesť spravodlivý súd, zjavuje pravdu, ktorá spočíva výlučne na božskej prirodzenosti jeho osoby. On jediný môže vyniesť spravodlivý úsudok, pretože jeho schopnosť analyzovať tajné myšlienky myslí jeho tvorov mu umožňuje poznať motiváciu tých, ktorých súdi, veci skryté a ignorované inými tvormi. Biblia preto poskytuje len základ pre svedectvá používané pri súde. Počas „*tisíc rokov*“ nebeského súdu získajú vybraní svätí prístup k motiváciám súdených duší. S Ježišom Kristom tak budú môcť vyniesť dokonalý úsudok, ktorý je nevyhnutný, pretože konečný verdikt stanovuje dĺžku utrpenia, ktoré utrpeli pri druhej smrti. Toto poznanie skutočnej motivácie vinníka nám umožňuje lepšie pochopiť Božiu zhovievavosť voči Kainovi, prvému pozemskému vrahovi. Podľa

jediného písomného svedectva v Biblii bol Kain dotlačený k žiarlivosti Božou voľbou požehnať Ábelovu obeť a pohŕdať Kainovou obeťou bez toho, aby Kain poznal dôvod tohto rozdielu, ktorý bol duchovný a stále ignorovaný. Tak sa veci majú, život sa skladá z nespočetných parametrov a podmienok, ktoré môže identifikovať a posúdiť len Boh s plnou znalosťou faktov. Ako bolo povedané, Biblia zostáva pre ľudí, jedinou knihou, ktorá v listoch predstavuje základy zákona, ktorý posudzuje ich činy, pričom čaká, kým sa ich tajné myšlienky zjavia vyvoleným svätým v nebi. Úlohou listu je však odsúdiť alebo posúdiť čin. Preto Ježiš vo svojom Zjavení pripomína ľuďom dôležitosť ich „ skutkov “ a málokedy hovorí o ich viere. V Jakubovi 2:17 apoštol Jakub pripomenul, že „ bez skutkov je viera mŕtva “, čo tiež potvrdzuje tento názor, že Ježiš hovorí len o dobrých alebo zlých „ skutkoch “ vytvorených vierou. A tieto skutky, ktoré majú byť vytvorené vierou, sú výlučne tie, ktoré Biblia učí podľa božských zákonov. Na dobré skutky, ktoré si katolícka cirkev váži, sa neprihliada, pretože ide o diela humanistického charakteru a inšpirácie.

V čase konca je Biblia úplne opovrhovaná a ľudská spoločnosť predstavuje globalizovaný mystifikačný a lživý aspekt. Vtedy nadobudne plnú dôležitosť slovo „ pravda “, ktoré charakterizuje Svätú Bibliu, slovo živého Boha a v širšom zmysle aj jej globálny univerzálny projekt. Pretože pohrdanie touto jedinečnou „ pravdou “ vedie ľudstvo k tomu, aby sa stavalo na klamstvách vo všetkých vzťahových, sekulárnych, náboženských, politických či ekonomických oblastiach.

Tento článok, ktorý sa píše v sobotu 14. augusta 2021, zajtra, 15. augusta, na veľkých zhromaždeniach obeť oklamané falošným náboženstvom vzdajú hold najúspešnejšej satanskej mystifikácii v jeho kariére, odkedy použil „hada “ ako médium v „ Edene “: jej vzhlad pod obrazom „Panny Márie“. Tá pravá už nebola pannou, keďže po Ježišovi porodila synov a dcéry; bratia a sestry Ježišovi. Ale klamstvá zomierajú ťažko a odolávajú aj tým najlepším biblickým argumentom. Nevadí, po tomto 15. auguste zostane len na túto nehoráznosť, nanajvýš osem osláv, aby podráždili Boha a vzbudili jeho spravodlivý hnev, ktorý padne na hlavy vinníkov. Všimnite si, že v tomto zjavení boli vybrané deti, aby overili víziu „panny“. Sú také nevinné, ako ľudia hovoria a predstierajú? Narodným hriešnikom sa neprávom pripisuje nevinnosť, ale nemôžeme ich preto obviňovať zo spoluúčasti. Vízia, ktorú tieto deti dostali, bola veľmi reálna, ale diabol je tiež veľmi skutočným vzpurným duchom a Ježiš Kristus mu venoval mnohé zo svojich slov, aby pred ním varoval svojich služobníkov. História svedčí o jej klamlivej zvodnej sile, ktorá vedie svoje zvedené a oklamané obeť k „ druhej smrti “. Boh odsudzuje uctievanie diabla v celej pápežskej a rímskokatolíckej cirkvi v tomto verši zo Zj. 13:4: „ **A uctievali draka, pretože dal moc šelme ; klaňali sa šelme a hovorili: Kto je ako šelma a kto môže bojovať proti nej?** “. V skutočnosti až po skončení tejto „ adorácie “ obmedzujúcej a prenasledujúcej „ šelmy “ pravých vyvolených svätých Ježiša Krista, v čase tolerancie, ktorú na ňu uvalili okolnosti, sa táto adorácia začína. zvodnými prostriedkami zjavení diabolskej „panny“; „ žena “ nahradiť „ had “ po „ had “ zvedol „ ženu “, ktorá zvedla svojho manžela. Princíp zostáva rovnaký a je stále rovnako účinný.

Čas poslednej voľby

Toto štúdium božských zjavení končí analýzou knihy Genezis, ktorá nám odhalila, kto je Boh vo všetkých aspektoch svojho charakteru. Práve sme videli, ako odhodlane žiada od svojich stvorení poslušnosť tým, že Abram podrobil mimoriadnej skúške viery, keď mal takmer sto rokov; túto Božiu požiadavku teda už netreba preukazovať.

V čase poslednej voľby navrhutej Bohom od jari 1843, presnejšie vyžadovanej od 22. októbra 1844, Boh vyžaduje zachovávanie soboty ako dôkaz lásky, ktorú mu preukazujú jeho praví vyvolení svätí. Všeobecná duchovná situácia je teda prezentovaná vo forme jedinej otázky, ktorá je adresovaná výlučne všetkým členom náboženských, kresťanských organizácií.

Otázka, ktorá ťa zabíja alebo núti žiť večne

Je cisár, kráľ alebo pápež splnomocnený a oprávnený meniť slová vyslovené a napísané Bohom alebo podľa jeho diktátu, ako to urobil Mojžiš?

Keď Ježiš predvídal všetko, dokonca aj túto otázku, dal svoju odpoveď vopred, keď povedal v Mt 5:17-18: „Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; Neprišiel som zrušiť, ale naplniť. Lebo veru, hovorím vám, kým sa nepominie nebo a zem, **nepominie ani jediné písmenko, ani jediná čiarka zo zákona, kým sa všetko nesplní** . » Ten istý Ježiš tiež oznámil, že jeho slová, ktoré povedal, nás budú súdiť v Jánovi 12:47 až 49: „ Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, nie ja ho súdim; lebo neprišiel som svet súdiť, ale spasiť. Kto ma odmieta a neprijíma moje slová, má svojho sudcu; **slovo, ktoré som povedal, ho bude súdiť v posledný deň** . Lebo som nehovoril o sebe; ale Otec, ktorý ma poslal, sám mi určil, čo mám hovoriť a hlásať. »

Toto je Božia koncepcia jeho zákona. Ale Dan.7:25 odhalil, že **zámerom " zmeniť "** to bolo objaviť sa v kresťanskej ére, hovoriac o rímskokatolíckom pápežstve: " *Bude hovoriť slová proti Najvyššiemu, bude utláčať svätých Najvyššieho.* " -Vysoko **a bude dúfať, že zmení časy a zákon** ; a svätí budú vydaní do jeho rúk na čas, na časy a na pol času. » Pohoršenie, ktoré prestane a ktoré bude vedieť spravodlivo potrestať podľa verša 26, ktorý nasleduje: „ *Vtedy príde súd a jeho panstvo mu bude odňaté, ktoré bude navždy zničené a zničené.* » Tieto „ časy “ alebo prorocké roky oznamujú jeho prenasledovacu vládu na 1260 rokov, od roku 538 do roku 1798.

Toto „ **súdenie** “ sa vykonáva v niekoľkých fázach.

Prvá fáza je prípravná; je dielom oddelenia a posvätenia „adventistickej“ viery ustanovenej Bohom od jari 1843. Adventizmus je **oddelený** od katolíckeho a protestantského náboženstva. V Zjavení sa táto fáza týka období „ *Sard, Philadelphia a Laodicea* “ v Zj. 3:1-7-14.

Druhá fáza je vynútiteľná: „ *zoberieme mu nadvládu* “. Je to slávny návrat Ježiša Krista očakávaný na jar 2030. Zvolení adventisti vstupujú do večnosti **oddelení** od nehodných katolíckych, protestantských a adventistických rebelov, ktorí zomierajú na zemi. Akcia je dokončená na konci „ *Laodicejskej* “ éry Zj.3:14.

Tretou fázou je súd nad padlými mŕtvymi, ktorý vykonávajú vyvolení, ktorí vstúpili do nebeského kráľovstva Božieho. Obeťami sa stali sudcovia a oddelene sa posudzuje život každého z rebelov a vynáša sa konečný rozsudok úmerný ich vine . Tieto vety určujú dĺžku času „ mučenia “, ktoré spôsobí akcia ich „ druhej smrti “. V Zjavení je táto téma predmetom Zj. 4; 11:18 a 20:4; toto od Dan.7:9-10.

Po štvrté, na konci siedmeho tisícročia, veľkej soboty pre Boha a jeho vyvolených v Kristovi, prichádza výkonná fáza rozsudkov vynesených Kristom a jeho vyvolenými. V krajine hriechu, kde sú vzkriesení, sú odsúdení rebeli zničení „ navždy “ ohňom druhej smrti . V Zjavení je tento výkonný rozsudok alebo „posledný súd“ témou Zj. 20:11-15.

V čase poslednej voľby sa definitívne **oddeľujú dve nezlučiteľné náboženské koncepcie** , pretože sú si navzájom extrémne protikladné. Kristovi vyvolení počujú jeho hlas a prispôsobujú sa jeho požiadavkám v čase, keď k nim hovorí a volá ich. V druhej pozícii sú kresťania, ktorí sa riadia stáročnými náboženskými tradíciami, akoby pravda bola otázkou času a nie inteligencie, uvažovania a svedectva. Títo ľudia nerozumeli tomu, čo predstavuje „ nová zmluva “ proroka Jeremiáša v Jer.31:31 až 34: „ *Hľa, prichádzajú dni, hovorí Hospodin, keď urobím s domom Izraela a domom Júdu. nová zmluva, nie ako zmluva, ktorú som uzavrel s ich otcami, v deň, keď som ich vzal za ruku, aby som ich vyviedol z egyptskej krajiny, zmluvu, ktorú porušili, hoci som bol ich pánom, hovorí Jahveh. Ale toto je zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraelovým po tých dňoch, hovorí Hospodin: Svoj zákon vložím do ich vnútra, napíšem im ho na srdce . a ja budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom. Tento už nebude učiť svojho blížneho, ani svojho brata, hovoriac: Poznaj YHWH! Lebo ma budú poznať všetci, od najmenšieho až po najväčšieho, hovorí Hospodin; **Lebo im odpustím nepravosť a na ich hriech už viac nespomeniem** . » Ako môže Boh uspieť v „ **písaní do srdca** » lásku človeka k jeho svätému zákonu, niečo, čo norma starej zmluvy nedokázala dosiahnuť? Odpoveď na túto otázku a jediný rozdiel medzi týmito dvoma alianciami prichádza v aspekte prejavu božskej lásky uskutočnenej zmiernou smrťou náhradného Ježiša Krista, v ktorom sa inkaroval a zjavil. Ježišovou smrťou sa však poslušnosť neskončila, ale naopak, dala vyvoleným dôvody, aby boli ešte poslušnejší voči Bohu, ktorý je schopný tak silno milovať. A keď si získa srdce človeka, dosiahne sa cieľ, ktorý hľadá Boh; získa vyvolených spôsobilých a hodných zdieľať svoju večnosť.*

Posledné posolstvo, ktoré vám Boh predstavil v tomto diele, je predmetom **odlúčenia** . Toto je životne dôležitý bod, ktorý robí celý rozdiel medzi vyvoleným a povolaným. Vo svojej normálnej povahe sa človek nerád necháva vyrušovať vo svojich zvykoch a predstavách vecí. Toto narušenie je však nevyhnutné, pretože človek si zvykol na zaužívanú lož, aby sa stal jej vyvoleným, musí byť vykorený a odklonený, aby sa prispôbil pravde, ktorú mu Boh ukazuje. Vtedy je **nevyhnutné oddelenie od tých, ktorých Boh neschvaľuje** . Vyvolený musí preukázať svoju schopnosť konkrétne spochybniť svoje myšlienky, zvyky a telesné väzby s bytosťami, ktorých osudom nikdy nebude večný život.

Pre volených predstaviteľov je náboženská priorita vertikálna; cieľom je vytvoriť pevné puto s Bohom stvoriteľom, aj keď je to na úkor ľudských vzťahov. Pre padlých je náboženstvo horizontálne; uprednostňujú spojenie nadviazané s inými ľuďmi, aj keď je to na škodu Boha.

Adventizmus siedmeho dňa: oddelenie, meno, história

Poslední vyvolení kresťanskej viery sa duchovne zhromaždili, aby vytvorili Izrael z „12 kmeňov“ zo Zj. Ich výber sa uskutočnil prostredníctvom série testov viery na základe záujmu o prorocké slovo, ktoré oznamuje v Dan. 8:14 dátum 1843. Bolo to na označenie obnovenia kresťanstva Bohom, až kým nebude zastúpené katolíckou vierou, od roku 538 a protestantskou vierou vyplývajúcou z čias reformácie od roku 1170. Verš Dan.8:14 bol interpretovaný ako ohlasovanie slávneho Kristovho návratu, jeho príchodu, ktorý spôsobil jeho „čakanie“, po latinsky „adventus“ odtiaľ adventistický názov, ktorý dostal tento zážitok a jeho nasledovníci v rokoch 1843 až 1844. Toto posolstvo zjavne nehovorilo o sabate, ale len naoko, pretože návrat Krista bude znamenať vstup do siedmeho tisícročia, veľkého sabatu, prorokovali každý týždeň v sobotu siedmeho dňa, v sobotu Židov. Ranní adventisti, ktorí si neboli vedomí tejto súvislosti, objavili dôležitosť, ktorú Boh pripisuje sabatu, až po tomto čase skúšky. A keď to pochopili, priekopníci pevne učili sabatnú pravdu, ktorú si pamätáme v mene vytvorenej cirkvi „siedmeho dňa“. Postupom času však dedičia diela nepripisovali sabatu takú dôležitosť, akú jej pripisuje Boh, a to tak, že ju pripisujú času návratu Ježiša Krista namiesto toho, aby ju pripisovali k dátumu 1843, ktorý uvádza Danielovo proroctvo. Odkladanie takejto základnej božskej požiadavky predstavovalo chybu, ktorej dôsledkom bolo v roku 1994 odmietnutie Bohom organizácie a jej členov, ktorých vydal do povstaleckého tábora, ktorý už od roku 1843 odsudzoval. Táto smutná skúsenosť a toto zlyhanie posledného činiteľa Inštitúcia kresťanskej viery svedčí o tejto neschopnosti falošného kresťanstva akceptovať **oddelenie ľudských zväzkov**. Neprítomnosť lásky k božskej pravde, a teda k samotnému Bohu, je sporná, a toto je posledná lekcija v dejinách kresťanskej viery, ktorú vám môžem vysvetliť, poučiť a varovať v mene Všemohúceho Boha. , YaHWéH-Michael-Ježiš Kristus.

Nakoniec, stále v tej istej téme, pretože ma to stálo cenu bolestného duchovného odlúčenia, vám pripomínam tento verš z Mt 10:37 a pretože verše, ktoré mu predchádzajú, jasne zhŕňajú oddeľovací charakter pravej kresťanskej viery Spomínam ich všetky od verša 34 po verš 38:

„Nemyslite si, že som prišiel priniesť pokoj na zem; Neprišiel som priniesť mier, ale meč. Lebo som prišiel urobiť rozdelenie medzi muža a jeho otca, medzi dcéru a jej matku a medzi nevestu a jej svokru; a nepriateľmi človeka budú jeho domáci. **Kto miluje svojho otca alebo svoju matku viac ako mňa, nie je ma hoden** , a **kto miluje svojho syna alebo svoju dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden** ; kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. » Tento verš 37 ospravedlňuje Abrahámovu požehnanie; svedčil o tom, že miluje Boha viac ako svojho telesného syna. A tým, že som jednému adventistovi pripomenul jeho povinnosť, citoval som mu tento verš, naše cesty sa rozišli a ja som dostal

zvláštno požehnanie od Boha. Tento „brat“ ma potom nazval fanatikom a od tejto skúsenosti išiel tradičnou adventistickou cestou. Ten, ktorý ma zoznámil s adventizmom a výhodami vegetariánstva, neskôr zomrel na Alseimerovu chorobu, zatiaľ čo ja som stále v dobrom zdravotnom stave, žijem a aktívne slúžim svojmu Bohu, mám 77 rokov a neuchyľujem sa ani k lekárom, ani k liekom. Všetka sláva patrí Bohu Stvoriteľovi a jeho vzácnym radám. V pravde !

Aby sme zhrnuli **históriu adventizmu**, musíme pamätať na nasledujúce skutočnosti. Pod týmto „adventistickým“ názvom Boh zoskupuje svojich posledných svätých po dlhej nadvláde katolíckej viery, ktorá **nábožensky legitimizovala** nedeľu ustanovenú pod svojím pohanským názvom „deň nepremoženého slnka“ Konštantínom I. 7. marca 321. rani adventisti boli protestanti alebo katolíci, ktorí si zbožne ctili zdedenú kresťanskú nedeľu. Boli teda Bohom vyvolení na základe ich správania, keď sa tešili z návratu Ježiša Krista, ktorý im bol postupne oznámený na jar 1843 a 22. októbra 1844. Až po tomto výbere im svetlo soboty dalo. prezentované. Tiež ich interpretácie prorociev Daniela a Zjavenia obsahovali obrovske chyby, ktoré v tejto práci opravujem. Bez znalosti sabatu priekopníci vytvorili teóriu takzvaného „vyšetrovacieho“ úsudku, ktorú nikdy neboli schopní spochybniť; aj po tom, čo im bolo dané svetlo v sobotu. Pre tých, ktorí nevedia, pripomínam, že podľa tejto teórie od roku 1843, potom 1844, Ježiš v nebi skúma knihy svedectiev, aby vybral svojich posledných vyvolených, ktorí musia byť spasení. Napriek tomu jasná identifikácia nedeľného hriechu dávala presný význam posolstvu Dan 8:14, dokonca aj v jeho zle preloženej forme „**očistenia svätyne**“. A tento zlý preklad vyvolal neriešiteľné kontroverzie, pretože tento výraz sa týkal predovšetkým naplnenia zmiernou smrťou Ježiša Krista podľa Židom 9:23: „Preto bolo potrebné, *keďže obrazy vecí, ktoré sú v nebesiach, mali byť očistené týmto spôsobom, či samotné nebeské veci boli očistené obetami, ktoré sú lepšie ako tieto . Lebo Kristus nevstúpil do svätyne urobenej rukami podľa tej pravej, ale do samého neba, aby sa teraz za nás ukázal pred tvárou Božou .*“ Teda všetko, čo malo byť v nebi očistené, bolo očistené smrťou Ježiša Krista: vyšetrovací rozsudok teda už nemá logický význam. Po smrti a vzkriesení Ježiša žiaden hriech ani hriešnik nevstúpi do neba, aby ho znova poškvrnil, pretože Ježiš očistil svoju nebeskú oblasť tým, že zahnal Satana a jeho anjelských nasledovníkov na zem, podľa Zj. 12:7 v 12 a najmä vo verši 9: „*A bol zvrhnutý veľký drak, prastarý had, nazývaný diabol a Satan, ktorý zvádza celú zem, bol zvrhnutý na zem a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.* »

Druhá chyba oficiálneho adventizmu tiež pochádzala z pôvodnej neznalosti úlohy sabatu a nabrala na význame oveľa neskôr. Adventisti nesprávne zamerali svoju pozornosť na čas poslednej, poslednej skúšky viery, ktorá sa v skutočnosti bude týkať len tých, ktorí budú ešte nažive v čase skutočného návratu Ježiša Krista. Najmä sa mylne domnievali, že nedeľa sa stane „*znamením šelmy*“ až v čase tejto poslednej skúšky, a to vysvetľuje hľadanie priateľstva s praktizujúcimi prekliatej nedele Bohom v skutočnosti od jeho pôvodu. Dôkazom, ktorý uvádzam, je existencia „siedmich trúb“ zo Zj. 8, 9 a 11, z ktorých prvých šesť varuje po roku 321, počas celej kresťanskej éry, ľudí pred ich praktizovaním hriechu odsúdenej nedele Bože. Čo už zjavil Dan.8:12, keď povedal: „*Vojsko*

bolo vydané s ustavičnou ~~obetou~~ **pre hriech** ; roh hodil pravdu na zem a uspel vo svojich podnikoch. » Tento „ **hriech** “ už bol, prax nedele civilne zdedená od Konštantína I. ^{od} roku 321 a nábožensky ospravedlnená pápežským Rómom od roku 538, „ **znamenie šelmy** “ citované v Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. V roku 1995, po tom, čo som v rokoch 1982 až 1991 prejavil odmietnutie prorockého svetla, ktoré som navrhol, sa oficiálny adventizmus dopustil vážnej chyby, keď uzavrel spojenectvo s deklarovateľmi a zjavenými nepriateľmi Boha. Príklad mnohých výčitiek, ktoré Boh adresoval starovekému Izraelu za jeho spojenectvo s Egyptom, symbolický obraz typického hriechu, je v tomto konaní úplne ignorovaný; čo robí adventistov hriech ešte väčším.

V skutočnosti, keď si adventisti uvedomili úlohu soboty a dôležitosť, ktorú pripisuje titulu Boha Stvoriteľa, mali by jasne identifikovať svojich náboženských nepriateľov a mali by sa vyhnúť akémukoľvek bratskému spojenectvu s nimi. Pretože **sobotný** sabat je „ *pečaťou živého Boha* “ zo Zj.7:2, kráľovským znakom Boha stvoriteľa, jeho protivníkom, nedeľou, môže byť len „ *znaméním šelmy* “ zo Zj.13:15. .

Pripomínam si, že príčin pádu oficiálneho inštitucionálneho adventizmu je viacero, ale hlavné a najvážnejšie sa týkajú odmietnutia svetla vrhaného na pravdivý preklad Daniela 8:14 a opovrhnutia voči úplne novému vysvetleniu Daniela 12. , ktorej lekciou je zdôrazniť božskú legitimitu adventizmu 7. ^{dňa} . Potom prichádza chyba, že nevložili svoju nádej do návratu Ježiša Krista ohláseného na rok 1994; ako to urobili priekopníci diela v rokoch 1843 a 1844.

Hlavné Božie súdy

Jeho stvorenie zeme a neba je dokončené, šiesty deň Boh umiestňuje človeka na zem. A práve kvôli neposlušnému správaniu ľudstva, a teda aj hriechu, ho Boh postupne, počas jeho sedemtisícročnej histórie, podrobí svojim početným súdom. S každým z týchto úsudkov dochádza k zmenám a sú vnímané konkrétnym a viditeľným spôsobom. Excesy ľudstva si vyžadujú tieto božské zásahy, ktorých cieľom je vrátiť ho späť na cestu pravdy schválenej jeho zvrchovaným úsudkom.

Súdy Starej zmluvy .

1. súd: Boh súdi hriech spáchaný Evou a Adamom, ktorí sú prekliati a vyhnaní z „ *rajskej záhrady* “ .

2. súd: Boh ničí vzbúrené ľudstvo vodami globálnej „ *potopy* “ .

Tretí súd: Boh **oddeľuje** ľudí rôznymi jazykmi po ich vyvýšení z „ *Babylonskej veže* “ .

4. ^{súd} : Boh uzavrie spojenectvo s Abramom, ktorý sa potom stane Abrahámom. V tomto čase Boh ničí **Sodomu** a Gomoru, mestá, kde sa praktizuje extrémny hriech; odporné a ohavné „ *poznatie* “ .

5. súd: Boh vyslobodzuje Izrael z egyptského otroctva, Izrael sa stáva slobodným a nezávislým národom, ktorému Boh predkladá svoje zákony .

6. súd: 300 rokov, pod jeho vedením a pôsobením 7 oslobodzujúcich sudcov, Boh oslobodzuje Izrael napadnutý jeho nepriateľmi pre hriech.

7. súd: Na žiadosť ľudu a pre ich kliatbu je Boh nahradený pozemskými kráľmi a ich dlhými dynastiami (králi judskí a izraelskí)

8. súd : Izrael je deportovaný do Babylonu.

9. súd : Izrael odmieta božského „Mesiáša“ Ježiša – Koniec starej zmluvy. Nová zmluva začína na dokonalých doktrinálnych základoch.

10. rozsudok: Národný štát Izrael zničili Rimania v roku 70

Súdy Novej zmluvy .

V Zjavení sa o nich zmieňuje „*sedem trúb*“.

Prvý rozsudok : Invázie barbarov po roku 321 medzi rokmi 395 a 538.

2. rozsudok: Nastolenie dominujúceho pápežského náboženského režimu v roku 538.

3. rozsudok: Náboženské vojny: stavajú *proti* katolíkom protestantských reformátorov, ktorých Boh neschválil: „*pokrytci*“ z Dan.11:34.

4. rozsudok: Francúzsky revolučný ateizmus zvrhne monarchiu a ukončí rímskokatolícky despotizmus

Piaty rozsudok : 1843-1844 a 1994.

– Začiatok: Nadobudne platnosť dekrét z Dan.8:14 – vyžaduje dokončenie diela iniciovaného reformáciou od roku 1170 Petra Valda, dokonalého príkladu. Protestantská viera padá a adventizmus sa víťazne rodí. prax Rímskej nedele je odsúdená a prax sobotného sabatu je ospravedlnená a vyžadovaná Bohom v Ježišovi Kristovi od roku 1843. Dielo reformy je tak zavŕšené a zavŕšené.

– Koniec: Ježišom „*zvracaná*“, *inštitucionálne zomrela v roku 1994 v súlade s posolstvom adresovaným „ Laodicei*“. Boží súd sa začal tým, že jeho dom prešiel osudnou skúškou prorockej viery. Neschválený bývalý zvolený predstaviteľ sa pripojil k tábore katolíckych a protestantských rebelov.

6. rozsudok: „*6. trúba*“ je uskutočnená vo forme tretej svetovej vojny, tentoraz jadrovej, opísanej v Dan.11:40 až 45. Tí, ktorí prežili, organizujú konečnú univerzálnu vládu a obnovujú zvyšok prvého povinného dňa do vyhláška. V dôsledku toho bol odpočinok v sobotu siedmeho dňa zakázaný, najprv zakázaný pod trestom spoločenských sankcií, potom napokon novým dekrétom trestaný smrťou.

7. súd: predchádzal čas posledných siedmich rán opísaných v Zj. 16, na jar roku 2030, slávny návrat Krista ukončuje prítomnosť ľudskej pozemskej civilizácie. Ľudstvo je vyhubené. Iba Satan zostane väzňom na pustej zemi, „*priepasti*“ zo Zj. 20, na „*tisíc rokov*“.

8. súd: Ježiš Kristus vzatý do neba, jeho vyvolení pokračujú súdiť zlých mŕtvych. Toto je rozsudok citovaný v Zj. 11:18.

9. súd : Posledný súd; zlí mŕtvi sú vzkriesení, aby trpeli štandardom „*druhej smrti*“ kvôli „*ohnivému jazeru*“, ktoré pokrýva zem a pohlcuje s nimi každú stopu skutkov spôsobených hriechom.

10. súd : Poškvrnená zem a nebesia sú obnovené a oslávené. Privítajte vyvolených v novom, večnom Božom kráľovstve!

Božské od A po Z, od Aleph po Tav, od alfy po omegu

Biblia nemá nič spoločné s inými knihami napísanými ľudskými bytosťami okrem jej povrchovej vizuálnej podoby. Pretože v skutočnosti vidíme len jeho povrch, ktorý čítame podľa konvencií písania špecifických pre jazyky hebrejčiny a gréčtiny, v ktorých nám boli odovzdané pôvodné texty. Ale pri písaní Biblie Mojžiš používal archaickú hebrejčinu, ktorej písmená abecedy sa líšili od súčasných písmen, boli nahradené písmenom za písmenom počas vyhnanstva v Babylone, bez toho, aby spôsobili problémy. Ale písmená boli zlepené bez medzier medzi slovami, čo neuľahčovalo ich čítanie. Za touto nevýhodou sa však skrýva výhoda vytvárania rôznych slov v závislosti od výberu písmena zvoleného na označenie jeho začiatku. Je to možné a bolo to preukázané, čo dokazuje, že Biblia je skutočne ďaleko za možnosťami ľudskej predstavivosti a úspechov. Iba myšlienka a pamäť neobmedzeného Boha stvoriteľa môžu vymyslieť také dielo. Pretože toto pozorovanie viacerých čítaní Biblie odhaľuje, že každé slovo, ktoré sa tam objavuje, bolo vybrané a inšpirované Bohom pre rôznych pisateľov jeho kníh v priebehu času až po to posledné, jeho Zjavenie alebo Apokalypsa.

Okolo roku 1890 ruský matematik Yvan Panin preukázal existenciu číselných útvarov v rôznych aspektoch konštrukcie biblických textov. Pretože hebrejčina a gréčtina majú spoločnú skutočnosť, že písmená ich abecedy sa používajú aj ako číslice a čísla. Demonštrácie Yvana Panina značne zhoršili vinu ľudí, ktorí neberú Božiu Bibliu vážne. Pretože ak tieto objavy nemajú žiadny vplyv na to, aby ľudia boli schopní milovať Boha, napriek tomu im odoberajú akúkoľvek legitimitu z nevery v jeho existenciu. Yvan Panin ukázal, ako bolo číslo „sedem“ všadeprítomné počas výstavby Biblie, najmä v jej úplne prvom verši, v 1M 1:1. Po tom, čo som sám preukázal, že siedmy deň sabatu je „*pečaťou živého Boha*“ zo Zj. 7:2, táto práca len potvrdzuje dôkazy objavené týmto brilantným matematikom, ktorý ponúkol náročným vedcom svojej doby a našej doby nepopierateľný vedecký dôkaz. .

Od Yvana Panina moderná výpočtová technika analyzovala 304 805 znakov písmen, ktoré tvoria Písmo jedinej starodávnej aliancie a softvér ponúka nespočetné množstvo rôznych čítaní umiestnením každého písmena na obrovskú šachovnicu, ktorej možnosti zarovnania začínajú jedinou horizontálnou čiarou 304805 písmen, až kým sa nakoniec nezíska jeden zvislý riadok z týchto 304805 písmen; a medzi týmito dvoma extrémnymi zoradeniami všetky nespočetné medziľahlé kombinácie. Objavujeme posolstvá týkajúce sa pozemského sveta, jeho medzinárodných udalostí a mien starovekých a moderných ľudí a možnosti sú obrovské, pretože jediným imperatívom je zachovať identickú medzeru (od 1 do n...) medzi každým písmenom vytvorených slov. Okrem horizontálnych a vertikálnych zarovnaní existuje množstvo šikmých zarovnaní, zhora nadol a zdola nahor, sprava doľava a zľava doprava.

Preto pri predstave oceánu potvrdzujem, že naše poznanie Biblie je na úrovni jeho povrchu. To, čo bolo skryté, bude odhalené vyvoleným počas večnosti, do ktorej vstúpia. A Boh bude svojich milovaných stále udivovať svojou nesmiernou, neobmedzenou mocou.

Tieto oslnivé prejavy, žiaľ, nedokážu zmeniť srdcia ľudských bytostí tak, aby začali milovať Boha „*celým srdcom, celou svojou dušou, celou svojou silou,*

celou svojou myslou“ (Dt 6:5; Mat . 22:37); podľa jeho spravodlivej žiadosti. Pozemská skúsenosť to potvrdí, výčitky, výčitky a tresty ľudí nemenia, a preto je Boží projekt spásy od začiatku slobodného života založený na tomto verši: „dokonalá láska vyháňa strach“ (1 Jn 4,18).). Výber vyvolených je založený na ich prejave dokonalej lásky k Bohu, svojmu nebeskému Otcovi. V tejto „*dokonalej láske*“ už nie je potrebný zákon ani prikázania a prvý, kto to pochopil, bol starý Enoch, ktorý ukázal Bohu svoju lásku tým, že s ním „*kráčal*“, dával si pozor, aby nič neurobil, aby sa mu nepáčil. Pretože poslúchať znamená milovať a milovať pozostáva z poslúchania s cieľom poskytnúť milovanej osobe potešenie a radosť. Ježiš vo svojej božskej dokonalosti zase prišiel potvrdiť túto lekciu „*pravej*“ lásky po prvých ľudských vzoroch, Abrahámovi, Mojžišovi, Eliášovi, Danielovi, Jóbovi a mnohých ďalších, ktorých mená pozná iba Boh.

Deformácie spôsobené časom

Na zemi neexistuje jediný jazyk, ktorý by neprešiel vývojom a premenami spôsobenými zvráteným duchom ľudstva. A v tejto veci hebrejčina neunikla tejto ľudskej zvrátenosti, takže hebrejský text, ktorý považujeme za pôvodný, už nie je ničím iným ako originálom Mojžišovho spisu v čiastočne zdeformovanom stave. Za tento objav vďačím práci Ivana Panina a skutočnosti, že vo verzii hebrejského textu, ktorú použil v roku 1890, v Gen.1:1, digitalizoval slovo Boh hebrejským výrazom „*elohim*“. V hebrejčine je „*elohim*“ množné číslo od „*eloha*“, čo znamená boh v jednotnom čísle. Existuje aj tretia forma: „*Él*“. Používa sa na spojenie slova Boh s menami: Daniel; Samuel; Bétel; atď... Tieto výrazy označujúce pravého Boha dostávajú v našich prekladoch veľké písmeno, ktoré označuje rozdiel medzi pravým Bohom a falošnými pohanskými bohmi ľudí.

Biblia správne a nástoľčivo zdôrazňuje skutočnosť, že Boh je „*jeden*“, čo z neho robí „*eloha*“, jediné pravé „*eloha*“. To je dôvod, prečo nám Boh tým, že si pripisuje množné číslo „*elohim*“, v Genesis 1 a inde, posielal posolstvo, ktorým sa právom vyhlasuje, že je už Otcom množstva životov, ktoré existujú pred stvorením nášho pozemského systému. alebo dimenzie a všetkých životov, ktoré sa objavia na zemi. Tieto už stvorené nebeské životy už rozdelil hriech, ktorý sa objavil v jeho prvom slobodnom stvorení. Tým, že sa Boh stvoriteľ označuje slovom „*elohim*“, potvrdzuje svoju autoritu nad všetkým, čo žije a je z neho zrodené. V tejto funkcii bude neskôr schopný v Ježišovi Kristovi niesť hriechy množstva svojich vyvolených a iba svojou zmiernou smrťou zachrániť množstvo ľudských životov. Slovo „*elohim*“, množné číslo, teda označuje Boha v jeho tvorivej sile všetkého, čo žije. Tento výraz tiež prorokuje mnohoraké úlohy, ktoré bude hrať vo svojom projekte spásy, v ktorom je už hlavne a postupne „*Otec, Syn a Duch Svätý*“, ktorý bude konať po krste, aby očisťoval a posväcoval životy svojich vyvolených. Toto množné číslo sa týka aj rôznych mien, ktoré Boh poniesie: Michael pre svojich anjelov; Ježiš Kristus pre svoje vyvolené ľudské bytosti kúpené jeho krvou.

Ako príklad skreslenia spôsobeného ľudskou zvrátenosťou uvádzam sloveso „*požehnať*“, vyjadrené v hebrejčine koreňom „*brq*“, a ktorého výber použitých samohlások sa nakoniec preloží ako „*požehnať*“ alebo „*prekliat*“. Toto

zvrátené skreslenie skresľuje význam posolstva o Jóbovi, ktorému jeho manželka v skutočnosti hovorí „*žehnaj Bohu a zomri*“, a nie „*preklínaj Boha a zomri*“, ako navrhujú prekladatelia. Ďalším príkladom zákernej perverznej zmeny je vo francúzštine výraz „určite“, ktorý pôvodne znamená istý a absolútny, v ľudskom myslení prevzal význam „možno“, úplne opačný. A tento posledný príklad si zaslúži byť uvedený, pretože nadobudne dôležitosť a bude mať vážne dôsledky. V slovníku „petit Larousse“ som si všimol zmenu týkajúcu sa definície slova „nedeľa“. Zavedený ako prvý deň v týždni vo verzii z roku 1980 sa stal siedmym dňom vo verzii nasledujúceho roku. Deti Boha pravdy si preto musia dávať pozor na evolučné konvencie zavedené ľuďmi, pretože na rozdiel od nich sa veľký stvoriteľ Boh nemení a jeho hodnoty sa nemenia, rovnako ako poriadok vecí a vecí. čas, ktorý ustanovil od svojho založenia sveta.

Zvrátené diela ľudstva poznačili aj hebrejský text Biblie, kde sú samohlásky nespravodlivo priradené bez následkov na spásu, ale na ochranu svojej oficiálnej verzie Boh pripravil numerickú metódou prostriedky na identifikáciu skutočného textu od falošného. To nám umožní overiť a zaznamenať existenciu mnohých číselných údajov, ktoré jedinečne charakterizujú autentickú biblickú verziu, v hebrejčine aj v gréčtine, ktorej znaky sa od 2. storočia pred Kristom nezmenili .

Duch obnovuje pravdu o ospravedlnení vierou (vierou človeka)

Práve som spomenul skreslenia biblického textu; veci kvôli viacerým prekladateľom pôvodných spisov. Aby osvietil svojich ľudí v posledných časoch, Duch pravdy obnovuje ich pravdu a nasmeruje mysle svojich vyvolených k textom, kde ešte stále pretrvávajú značné skreslenia. Toto bolo práve dosiahnuté v tento sabat 4. septembra 2021 do tej miery, že som mu dal názov „krištáľový sabat“. Výber témy na štúdium som nechal na sestre z Rwandy, s ktorou zdieľame pokrok našich sabatov online. Navrhla „ospravedlnenie vierou“. Štúdia nám priniesla niekoľko skutočne dôležitých objavov, vďaka ktorým je naše chápanie tejto témy veľmi jasné.

V Biblii, v 1Pt 1:7, Duch symbolizuje vieru očisteným zlatom: „*že skúška vašej viery, ktorá je drahšia ako zlato, ktoré hynie, hoci je skúšaná ohňom, vyústi do chvály, slávy a cti, Zjavuje sa Ježiš Kristus .*“ Už z tohto prirovnania chápeme, že viera, pravá viera, je mimoriadne vzácna vec, všade nájdeme kamienky a kamene, čo nie je prípad zlata.

Potom, od verša k veršu, sme najprv zachovali, že: „*bez viery nie je možné páčiť sa Bohu*“, podľa Židom 11:6: „*A bez viery nie je možné páčiť sa jemu; lebo ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že Boh jestvuje a že odmeňuje tých, ktorí ho hľadajú.*» S vierou sú spojené dve náuky: viera v jej existenciu, ale aj istota, že žehná „*tým, ktorí ju hľadajú*“, úprimne, dôležitý detail, na ktorom sa nedá oklamať. A keďže cieľom viery je páčiť sa Mu, vyvolený odpovie na Božiu lásku tým, že bude poslúchať všetky Jeho nariadenia a prikázania, ktoré predkladá v samom mene svojej lásky k svojim stvoreniam. Ovocie tohto zväzku lásky, ktoré ako magnet spája tých, ktorí sa navzájom milujú a milujú Boha v Kristovi, nám predstavuje slávne učenie citované v 1Kor 13, ktoré opisuje pravú lásku milú

Bohu. Po tomto čítaní som myslel na nemenej známe posolstvo uvedené v Habakuku 2:4: „... *spravodlivý bude žiť zo svojej viery* “. Ale v tomto verši nám preklad navrhnutý Louisom Segondom hovorí: „ *Hľa, jeho duša je nafúknutá, nie je v ňom vzpriamená; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery.* » Tento verš pre mňa dlho predstavoval problém, ktorý som sa nesnažil vyriešiť. Ako môže Boh „ *nafúknutého* “ človeka odsúdiť ako „ *spravodlivého* “? Ten, ktorý podľa Pr. 3:34, Jakuba 4:6 a 1. Petra 5:5 „ *odporuje pyšným, ale dáva milosť pokorným* “? Riešenie sa objavilo tak, že sme v hebrejskom texte našli slovo „ *neveriaci* “ namiesto slova „ *opuchnutý* “ citovaného v Segonde a s prekvapením sme našli v „katolíckej“ verzii Vigouroux dobrý a tak logický preklad, ktorý dokonale objasňuje posolstvo od Ducha. Duch totiž v Habakukovi inšpiruje posolstvo v štýle inšpirovanom už kráľom Šalamúnom v podobe jeho prísloví, v ktorých stavia do protikladu parametre absolútnych protikladov; tu v Habakukoch „ *neveria* “ a „ *viera* “. A podľa Vigourouxa a latinského vulgátskeho základu jeho prekladu verš znie: „ *Hľa, ten, kto je neveriaci, nemá v sebe (správnu) dušu; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery* . » Tým, že Louis Segond pripisuje obe časti verša tej istej téme, skresľuje posolstvo Ducha a jeho čitatelia nemôžu pochopiť pravdivé posolstvo dané Bohom. Keď bola vec opravená, teraz zistíme, ako Habakuk presne opisuje „adventistické“ procesy v rokoch 1843-1844, 1994 a konečný dátum, ktorý sa týka skutočného konečného návratu Krista, jar 2030. Skutočne, toto nedávne nové svetlo ktorý stanovuje Kristov návrat na rok 2030 nám umožňuje lepšie pochopiť a overiť postupné adventistické skúsenosti už potvrdené v Zj. 10:6-7 výrazom: „už nebude meškanie ... ale *tajomstvo Boha bude splnené* .” Pre túto ukážku beriem text Habakukov 2 od jeho začiatku s preložením vysvetľujúcich komentárov.

Verzia L.Segond mnou upravená

Verš 1: „ *Budem na svojom stanovišti a budem stáť na veži; Budem sledovať, čo mi YaHWéH povie a čo odpoviem vo svojom argumente.* »

Všimnite si postoj „čakania“ proroka, ktorý bude charakterizovať adventistickú skúšku, Duch nám hovorí v posolstve Dan. 12:12: „ *Blahoslavený, kto čaká do 1335 dní* “. Aby sme jasne porozumeli, význam tohto „ *argumentu* “ je nám daný v predchádzajúcej kapitole, kde problémom, ktorý nastolil Habakuk, je predlžovanie prosperity bezbožných na zemi: „ *Vyprázdni za to svoju sieť a zabije... či on vždy národy, bez šetrenia?* » (Hab 1:17). V tejto úvahe a v tomto pochybnovaní Habakuky zobrazujú správanie všetkých ľudí, ktorí do konca sveta pozorujú to isté. Boh tiež predstaví svoju odpoveď tým, že prorocky navrhne tému návratu Ježiša Krista, čím sa definitívne ukončí nadvláda zlých, pohrdavých, neveriacich, neverných a vzporných.

Verš 2: „ *Jahve ku mne prehovoril a povedal: Napíšte proroctvo, vyryjte ho na dosky, aby sa bežne čítalo.* »

V rokoch 1831 až 1844 predložil William Miller tabuľky zhrňujúce svoje oznámenia, ktoré prorokovali návrat Ježiša Krista najprv na jar 1843, potom na jeseň 1844. V rokoch 1982 až 1994 som tiež navrhoval a stále navrhujem adventistom a iným ľuďom, na štyroch tabuľkách súhrn nových prorockých svetiel inšpirovaných Pánom Pravdy pre náš „ *čas konca* “. Ak skutočné dôsledky spojené s touto skúškou z roku 1994 boli pochopené až po vyznačenom čase, ako

tomu bolo v roku 1844, dátum a jeho výpočet sú dodnes overené Duchom živého Boha.

Verš 3: „ *Lebo je to proroctvo, ktorého čas je už určený* .

Tento Bohom ustanovený čas je zjavený od roku 2018. Vzhľadom na dátum návratu Ježiša Krista je týmto stanoveným časom jar 2030.

“ *Kráča k svojmu koncu a nebude klamať*; »

Návrat víťazného Krista sa uskutoční vo svojom správnom čase a proroctvo, ktoré ho ohlasuje, „ *neklame* “. Ježiš Kristus sa určite vráti na jar 2030.

„ *Ak sa to oneskorí, počkajte na to, pretože sa to stane, určite sa to stane* . »

Ak bol dátum stanovený Bohom, pre neho sa skutočný návrat Krista uskutoční v tomto pevnom čase, ktorý vedel len on do roku 2018. Navrhované oneskorenie, „ *ak sa oneskorí* “, sa preto môže týkať iba ľudí, pretože Boh si vyhradzuje právo používať falošné oznámenia o návrate Ježiša Krista, ktoré mu umožnia postupne v rokoch 1843, 1844, 1994 až do nášho posledného času testovať vieru kresťanov, ktorí sa vyhlasujú za jeho spásu, čo mu umožňuje vybrať si svojich vyvolených . Tieto falošne očakávané oznámenia o návrate Ježiša Krista používa Boh, aby až do konca sveta oddelil „ pšenicu od pliev, ovce od kôz “, veriacich od neveriacich, veriacich od neveriacich. », vyvolení padlých.

Verš potvrdzuje parameter adventistického „ *očakávania* “, ktorý zostáva opisným prvkom posledných svätých oddelených a spečatených praktizovaním pravého siedmeho dňa sabatu od jesene 1844, konca druhého adventistického testu. V tomto verši Duch zdôrazňuje pojem **istoty** , ktorý charakterizuje tento návrat Krista víťaza, osloboditeľa a pomstiteľa.

Verzia Vigoroux

Verš 4: „ *Hľa, kto je neveriaci, nemá v sebe pravú dušu; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery* . »

Toto poslanstvo odhaľuje súd, ktorý Boh vykonáva na ľuďoch, ktorí boli vystavení štyrom adventistickým procesom spojeným s dátumami 1843, 1844, 1994 a 2030. Boží verdikt je ostrý v každej z epoch. Prostredníctvom prorockého oznámenia Boh odhaľuje „ *pokrytcov* “ kresťanov , ktorí odhaľujú svoju „ *neveriacu* “ povahu tým, že pohrdajú prorockými vyhláseniami svojich vyvolených poslov alebo svojich prorokov. V ostrom kontraste vyvolení vzdávajú slávu Bohu tým, že prijímajú Jeho prorocké poslanstvá a poslúchajú nové pokyny, ktoré zjavujú. Táto poslušnosť, ktorú Boh považuje za „ *prijemnú* “, je zároveň považovaná za hodnú zachovania spravodlivosti pripisovanej menu Ježiša Krista.

Iba táto poslušná viera „z lásky“ k Bohu je považovaná za hodnú vstupu do večnosti, ktorá príde. Len ten, koho Kristova krv očisťuje od jeho hriechov, je spasený „ svojou vierou “. Pretože odpoveď viery je osobná , preto Ježiš adresuje svoje poslanstvá jednotlivo svojim vyvoleným, napr.: Mt 24:13: „ *Ale kto vytrvá až do konca, bude zachránený* .” Viera sa môže stať kolektívnou, ak spĺňa jeden štandard. Ale pozor! Ľudské tvrdenia sú zavádzajúce, pretože jedine Ježiš rozhoduje o tom, kto bude spasený alebo stratený, podľa svojho úsudku viery, ktorú preukazujú kandidáti túžiaci vstúpiť do neba.

Stručne povedané, v týchto veršoch Habakuka Duch zjavuje a potvrdzuje úzke a **neoddeliteľné puto** „ *viery* “ a „ *skutkov* “, ktoré vytvára; niečo, čo už vzniesol apoštol Jakub (Jak.2:17: „ *Tak je to s vierou: ak nemá skutky, je sama v*

sebe mŕtva.“); z čoho vyplýva skutočnosť, že od začiatku evanjelizácie bola téma viery nepochopená a nesprávne interpretovaná. Niektorí, ako dnes, k tomu pripájali iba aspekt viery, ignorujúc svedectvo diel, ktoré mu dávajú jeho hodnotu a život. Správanie ľudí, ktorým Boh oznamuje návrat Ježiša Krista, odhaľuje pravú podstatu ich viery. A v čase, keď Boh vylieva svoje veľké svetlo na svojich posledných služobníkov, už neexistuje ospravedlnenie pre každého, kto nerozumie novým požiadavkám stanoveným Bohom od roku 1843. Spasenie z milosti pokračuje, ale od tohto dátumu prospieva vyvoleným, ktorých vybral Ježiš Kristus, a to prostredníctvom svedectva skutočných prejavov lásky, ktorú mu preukazujú. Sobota bola spočiatku znamením tohto Božieho požehnanie, ale od roku 1844 už nikdy nebola sama osebe postačujúca, pretože lásku k jeho prorockej pravde, zjavenú medzi rokmi 1843 a až do roku 2030, Boh vždy vyžadoval. V skutočnosti nové svetlá prijaté od roku 2018 majú úzku súvislosť so siedmym dňom sabatu, ktorý sa stal prorockým obrazom siedmeho tisícročia, ktoré sa začne návratom Ježiša Krista na jar 2030. Od roku 2018 „ospravedlnenie viera » prichádza k naplneniu a prináša úžitok povolánym, ktorí sa stanú vyvolenými tým, že prejavia svoju lásku k Bohu a všetkým jeho starým a novým svetlám zjaveným v mene Ježiša Krista, ako sa učí v Mt 13:52: „A povedal im: *je teda každý zákonník, ktorý poznáva nebeské kráľovstvo, podobá sa hospodárovi, ktorý vynáša zo svojho pokladu nové i staré veci*. Každý, kto miluje Boha, môže len milovať objavovanie jeho projektov a jeho tajomstiev, ktoré ľudia dlho ostali skryté a ignorované.

Habakuk a prvý príchod Mesiáša

Toto proroctvo sa splnilo aj pre židovský národ Izrael, ktorému ohlasovalo prvý príchod Mesiáša. Čas tohto príchodu bol stanovený a oznámený v Dan.9:25. A kľúč k jeho výpočtu bol nájdený v knihe Ezdráš, v kapitole 7. Ukazuje sa, že Židia zaradili knihu Daniel medzi historické knihy a tá predchádzala knihe Ezdráš. Ale týmto spôsobom bola jeho prorocká úloha zredukovaná a pre čitateľa menej viditeľná. Ježiš bol prvým prorokom, ktorý upriamil pozornosť svojich apoštolov a učeníkov na Danielove proroctvá.

Ohlásené oneskorenie „*ak mešká, čakaj na to*“, malo tiež svoje naplnenie, pretože Židia čakali na mesiáša, ktorý bol pomstiteľom a osloboditeľom Rimanov, spoliehajúc sa na Izaiáša 61, kde Duch hovorí o Kristovi vo verši 1. : „*Duch Pánov, Jahve, je nado mnou, lebo Jahve ma pomazal, aby som hlásal chudobným dobrú správu; Poslal ma uzdraviť skrúsených, vyhlásiť zajatým slobodu a väzňom vyslobodenie;*“. Vo verši 2 Duch špecifikuje: „*Vyhlásiť rok priazne od JaHWéH a deň pomsty od nášho Boha ; Utešiť všetkých utrápených;*“. Židia nevedeli, že medzi „*rokom milosti*“ a „*dňom pomsty*“ muselo ešte uplynúť 2000 rokov, aby priviedli ľudí k návratu Krista, víťaza, osloboditeľa a pomstiteľa, podľa Izaiáša 61:2. Toto ponaučenie je jasne vidieť vo svedectve citovanom v Lukášovi 4:16-21: „*Išiel do Nazareta, kde bol vychovaný, a podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy. Vstal, aby čítal, a dostal knihu proroka Izaiáša. Keď ho rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané: Duch Pánov je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal chudobným dobré posolstvo; Poslal ma, aby som uzdravil skrúsených, ohlasoval zajatým vyslobodenie a slepým navrátenie zraku, oslobodil*

*utlačaných, ohlásil rok Pánovej priazne. Potom zroloval knihu, podal ju sluhovi a posadil sa. » Tým, že tu prestal čítať, potvrdil, že jeho prvý príchod sa týkal iba tohto „ roku milosti “, ktorý oznámil prorok Izaiáš. Verš 21 pokračuje: „ Všetci, čo boli v synagóge, naňho hľadeli. Potom im začal hovoriť: Dnes sa splnilo Písmo, ktoré ste práve počuli. » Ignorovaný a neprečítaný „ deň pomsty “ **určil Boh na jar roku 2030 na svoj druhý príchod, tentoraz, v celej svojej božskej moci.** Ale pred týmto návratom sa muselo Habakukovo proroctvo splniť „ oneskorením “ prostredníctvom „adventistických“ procesov v rokoch 1843-1844 a 1994, ako sme práve videli.*

Závěrečné venovanie

Čelit' pravde

Na jar 2021, na začiatku Božieho roka, bohaté, ale falošne kresťanské západné ľudstvo práve preukázalo svoju túžbu zachovať životy starých ľudí, aj keď za cenu národného ekonomického krachu. To je dôvod, prečo to Boh doručí do tretej svetovej vojny, ktorá odoberie množstvo životov ľudí všetkých vekových kategórií, vediac, že na tento druhý Boží trest neexistuje žiadny liek ani vakcína. Pred nami bude o 8 rokov rok 6000 pozemského stvorenia, ktorého koniec bude označený návratom Ježiša Krista. Víťazoslávne a víťazne povedie svojich vykúpených, svojich živých vyvolených a tých, ktorých vzkriesi, do svojho nebeského kráľovstva a zničí všetok ľudský život na zemi, na ktorom nechá samého, izolovaného v temnote, vzbúreného anjela od začiatku. , Satan, diabol.

Na prijatie tohto programu je nevyhnutná viera v princíp 6000 rokov. Presné výpočty z čísel uvedených v Biblii boli nemožné kvôli „nejasnosti“ ohľadom dátumu Abrahámovho narodenia (jediný dátum pre troch synov Teracha: 1M 11:26). Ale sled postupností ľudských generácií od Adama až po návrat Krista potvrdzuje priblíženie sa k tomuto číslu 6000. Tým, že svoju vieru dávame tomuto okrúhlemu, presnému číslu, pripisujeme túto voľbu „inteligentnej“ bytosti, teda Boh stvoriteľ, zdroj všetkej inteligencie a života. Podľa zásady „sabat“¹, citovanej v jeho štvrtom prikázaní, dal Boh človeku „šesť dní“ a šesťtisíc rokov, aby vykonal všetku svoju prácu, ale siedmy deň a siedme tisícročie sú „posvätenými“ časmi odpočinku. oddelene) pre Boha a jeho vyvolených.

inteligentným alebo múdrom “ správaniu Jeho vyvolených, ktorí majú úžitok zo všetkého, čo Boh hovorí, prorokuje alebo čo si myslí (pozri Daniel 12:3: „ *A múdri budú žiarit' ako nádhera rozlohy a tých, ktorí učili o spravodlivosti zástup, ako hviezdy, na veky vekov.* “ Takto ospravedlňujú Božiu voľbu, aby mali úžitok z jeho vykupiteľskej spravodlivosti, ktorá sa prejavila v Ježišovi Kristovi.

Na uzavretie tohto diela, tesne pred nadchádzajúcou drámou, by som rád venoval všetkým skutočným Božím deťom, ktoré ho budú čítať a privítajú ho s vierou a radosťou, tento verš z Jána 16:33, ktorý bol venovaný z dvoch rôznych zdrojov pri príležitosti môjho krstu 14. júna 1980; jeden na mojom krstnom liste z ústavu, druhý na predslove ku knihe „Ježiš Kristus“, ktorú mi pri tejto príležitosti ponúkol môj vtedajší spoluslužobník, takmer do veku, keď Ježiš ponúkol svoj život ako obeť: „ *Toto som vám hovoril, aby ste vo mne mali pokoj. Budete mať súženie vo svete; ale naber odvahu, dobyl som svet .* “

Samuel, požehnaný služobník Ježiša Krista, „Veru“!

Posledný hovor

Keď píšem toto posolstvo, na konci roku 2021 sa svet stále teší značnému a oceňovanému univerzálnemu náboženskému mieru. Avšak na základe mojich vedomostí o rozlúštených prorockých zjaveniach, ktoré pripravil Boh, bez najmenších pochybností potvrdzujem, že sa pripravuje hrozná svetová vojna a je na dobrej ceste, aby sa skončila v priebehu nasledujúcich 3 až 5 rokov. Predstavením pod symbolickým názvom „*šiesta trúba*“ v Zjavení 9 nám Duch pripomína, že už prišlo päť strašných trestov, aby potrestali zanechanie vernosti jej svätej sobote a jej ďalším nariadeniam, ktoré sa nerešpektovali od 7. marca 321. tresty nesmrteľného Boha prekliu 1600 rokov ľudskej histórie organizované podľa božského náboženského programu. Jeho šiesty trest prichádza, aby poslednýkrát varoval kresťanstvo vinné z nevery voči nemu. Okrem Boha a jeho spásneho projektu nemá ľudský život zmysel. To je dôvod, prečo „*trúbky*“, ktoré majú postupný charakter odhalený analogicky v Levitikus 26, vražedná intenzita „šiesteho“ dosiahne výšiny hrôz, ktorých sa ľudstvo už dlho obávalo a ktorých sa obávalo. „*Šiesta trúba*“ sa týka poslednej svetovej vojny, ktorá vyhladí množstvo ľudských bytostí, „*tretinu ľudí*“ podľa Zj. 9:15. A tento pomer možno doslova dosiahnuť vo vojne, kde sa proti sebe postaví 200 000 000 ozbrojených, vycvičených a vybavených profesionálnych bojovníkov, podľa presnosti uvedenej v Zj. 9:16: „Počet jazdcov v armáde bol dve myriady myriad : *Počul som ich počet*“; t.j. $2 \times 10\,000 \times 10\,000$. Pred týmto posledným konfliktom, v priebehu 20. ^{storočia}, boli dve svetové vojny v rokoch 1914-1918 a 1939-1945 predzvesťou veľkého trestu, ktorým sa blíži koniec doby slobodných národov a nezávislosti. Boh svojim vyvoleným neposkytol útočiskné mestá, ale zanechal nám dostatočne jasné náznaky, aby sme utiekli z oblastí, na ktoré sa prioritne zameriaval jeho Boží hnev. Bude riadiť údery, ktoré musia zasadiť ľudské bytosti povolané na túto úlohu. Nikto z nich však nebude jedným z jeho vyvolených. Neveriaci rebeli alebo neveriaci rozptýlení po celej zemi budú nástrojmi a obeťami jeho božského hnevu. Druhá svetová vojna bola vedená medzi západnými národmi, ktorých náboženstvá boli kresťanské a navzájom si konkurovali. Ale v nadchádzajúcom Tretí bude motív konfliktov v podstate náboženský, pričom proti sebe postavia konkurenčné náboženstvá, ktoré nikdy neboli navzájom doktrínálne kompatibilné. Len mier a obchod umožnili, aby táto ilúzia rástla. Ale v čase zvolenom Bohom, podľa Zj. 7:2-3, bude démonická univerzálnosť, ktorú majú Boží anjeli, uvoľnená, aby „*škodila zemi a moru*“ alebo, dekódované symboly, „*poškodiť*“ protestantov a katolíkov“, ktorí sú neverní Ježišovi Kristovi. Veľmi logicky, neverná kresťanská viera predstavuje hlavný cieľ hnevu spravodlivého Sudcu Ježiša Krista; tak ako v starej zmluve bol Izrael trestaný za svoje neustále nevery až do svojho národného zničenia v roku 70. Paralelne s touto „*šiestou trúbou*“ potvrdzuje proroctvo z Dan.11:40 až 45 evokovaním „*troch kráľov*“, dôsledok troch náboženstiev monoteizmu: európskeho katolicizmu, arabského a severoafrického islamu a ruského

pravoslávia. Konflikt sa skončil zvrátením situácie v dôsledku zásahu amerického protestantizmu, ktorý nebol menovaný za kráľa, ale bol navrhnutý ako tradičný potenciálny nepriateľ Ruska. Eliminácia konkurenčných mocností otvára prístup k jeho poslednej nadvláde pod názvom „*the šelma, ktorá vystupuje zo zeme*“, popísané v Zj. 13:11. Upresníme, že v tomto konečnom kontexte sa americká protestantská viera stala menšinou, pričom väčšina je rímskokatolícka viera v dôsledku postupných hispánskych prisťahovalcov. V roku 2022 je jej prezident írskeho pôvodu sám katolík, podobne ako zavraždený prezident John Kennedy.

V Zjavení 18:4 vo Všemohúcom Bohu Ježiš Kristus prikazuje všetkým, ktorí veria a dúfajú v Neho, Jeho vyvolení, aby „*vyšli z Veľkého Babylonu*“. Stotožnený s dôkazmi v tomto diele pápežskej rímskokatolíckej cirkvi, „*Babylon*“ je súdený a odsúdený za „*jej hriechy*“. Historickým dedením „*jeho hriechov*“ sa vina katolicizmu rozširuje aj na protestantov a pravoslávnych ľudí, ktorí svojou náboženskou praxou ospravedlňujú nedeľný odpočinok zdedený z Ríma. Odchod z Babylonu znamená zanechanie „*svojich hriechov*“, z ktorých je najdôležitejší, pretože Boh z neho robí poznávacie „*znamenie*“: týždenný deň odpočinku, prvý deň týždňa Božieho poriadku, rímska nedeľa.

V tomto posolstve, vzhľadom na naliehavosť doby, nalieham na Božích synov a dcéry, aby opustili severnú zónu Francúzska s centrom v jeho hlavnom meste Paríž. Pretože to bude čoskoro zasiahnuté Božím hnevom, trpiacim „*oheňom z neba*“, tentoraz jadrovým, ako mesto „*Sodoma*“, ku ktorému ho prirovnáva vo svojom Zjavení v Zj. 11:8. Označuje ho aj názvom „*Egypt*“, symbolickým obrazom „*hriechu*“, kvôli vzpurnému postoju jeho bezbožného záväzku, ktorý sa stavia proti Bohu, ako faraón v historickej správe o exode hebrejského ľudu. Vo vojnovej situácii, keď sú cesty prerezané a zakázané, nebude možné opustiť cieľovú oblasť a uniknúť smrteľnej tragédii.

Samuel služobník živého Boha, Ježiša Krista

Tí, ktorí chcú najprv objaviť to, čo je uvedené na konci tejto práce, budú mať problém pochopiť, prečo som taký presvedčený o neodvolateľnosti hroziaceho zničenia Francúzska a Európy. Ale tí, ktorí ju čítali, od jej začiatku až do konca, zhromaždia v priebehu čítania dôkazy, ktoré sa neustále hromadia, až do tej miery, že im umožnia nakoniec zdieľať neotrasiteľné presvedčenie, že „*Duch Boží*“ vybudoval vo mne a vo všetkých, ktorí mu patria; v pravde. JEMU patrí všetka SLÁVA.

Zlé prekvapenia prídu len od tých, ktorí tvrdohlavo odmietajú uznať jeho neporovnateľnú moc, najpočetnejšiu a jeho schopnosť viesť všetko podľa svojho plánu až do jeho dokonalého splnenia.

Toto dielo tu uzatvára, ale inšpirácia, ktorú mi Ježiš naďalej dáva, je zaznamenaná a neustále zaznamenávaná vo forme posolstiev prezentovaných v diele „**Nebeská manna posledných adventistických chodcov**“.